

4, 12 PRVD. apoth. 576 cath. 8, 71 perist. 4, 162 *et saepe in recc.*, rennu- (sec. annuo, innuo, ut vid.; cf. Leumann, *Gramm.* 1977, 560) INSCR. Année Épigr. 1977 n. 801 (a. 177), in codd. vet. ITIN. Alex. 5, 12 HIL. trin. 4, 12 HIER. epist. 125, 11, 1. 133, 3, 10 *et saepe in recc.* NOT. Tir. 78, 7 -it. *de prosodia*: rē- metro confirmatur e. g. l. 33. p. 1122, 41. 1123, 29, rē- ANTH. 153, 4 HYMN. Walpole 98, 9 ENNOD. carm. 2, 33, 3 VEN. FORT. carm. 5, 5, 57. *de notione* (cf. p. 1122, 33): SYNON. Cic. p. 416, 3 abnegat. infitiat. infitias it. abnuit. -it. contradicit eqs. GLOSS. -o: recuso, nego. -it: ἀναπέθει. -ere: respuere. effugere vel contradicere. *sim. al.* legitur in orat. soluta apud Cic. et inde a PLIN. nat., QVINT., TAC., in versibus inde ab HOR., TIB., OV., saepius apud SIL. [confunditur in codd. c. reniti p. 1122, 21. 25, renuntiare p. 1123, 22, retinere l. 68; in var. l. pro metuere MART. 2, 46, 10; falso trad. pro remittere PANEG. 5, 9, 4; parum certe restit. VIRG. gramm. epist. 5, 5, 2 quos, sc. comparationem participii negantes, autenticae lectionis -it, amplitudo (, , lectioni reum trad.)]

i. q. nutando (sc. per caput reclinatum, reflexum) signum reiciendi, abnuendi, negandi, recusandi sim. dare (vis corp. nutandi plerumque evanuit, sed fort. viget p. 1122, 51sq. 1123, 2. 30. 38bis; gr. respondet imprimis ἀναπέθει velut p. 1122, 34. 58, ceterum e. g. ἀπαγορεύειν p. 1123, 17 [cf. ἀπεπειθῆναι l. 36. 56], ἀρνεῖσθαι p. 1122, 35. 1123, 14; saepe in locut. negativis): I respicitur potius actio, qua aliquid vel aliquis reicitur (iuxta ponitur variatve e. g. contradicere p. 1122, 54sq., negare l. 73. p. 1122, 49, recusare p. 1122, 28. 31. 67, repudiare l. 42, respuere p. 1122, 70, spernere l. 66; opp. e. g. adnuere l. 62. p. 1122, 15. 19, suscipere l. 75. p. 1122, 6): A pro subi. est animans (sc. homo, sed senatus l. 33, animal p. 1122, 10sq. 15, deus p. 1122, 41sq. 53, res fere per prosopop. l. 45. 57): I accedunt structurae: a acc. obi. indicans, quid vel quis -atur (enunt. relat. l. 33. 65; accedit praedic. l. 63. p. 1122, 4): α -untur res: ① propositae, oblatae, iussae, expectatae sim.: ② incorporeae (huc etiam pertinet p. 1122, 11): Cic. Cael. 27 qui Caelius nullum convivium -erit. HOR. epist. 2, 2, 63 (loq. poeta) quid dem? quid non dem? -is tu, quod iubet alter. SIL. 2, 386 saevo neutrum -ente senatu, sc. nec pacem nec bellum. PS. QVINT. decl. 7, 8 non invenio, iudices, cur -at tantopere dives quaestionem pauperis. VET. LAT. Zach. 11, 12 (Hier. epist. 57, 7, 2, sim. al.) date mercedem mihi aut -ite (gr. ἀπέπασθε, Vulg. quiescite). COD. Iust. 4, 21, 5 (a. 240) iniquum est ... debitores quantitatum debarum -ere solutionem (item -it aliquis actionem praestandam: DICT. 2, 9 quia propter filiam -ret profectionem Agamemno. al.). ITIN. Alex. 5, 12 Alexander consensu cunctorum in Persas ducere exercitum meruit, solis id modo Lacedaemoniis -entibus. SVLP. SEV. dial. 2, 6, 2 magnum imperium nec sine periculo -i nec sine armis potuit retinere ([antea: repudiare]. item -itur officium: NOVELL. Iust. 15, 6, 1 ut -erit aliquis defensoris officium in semet ipsum veniens [gr. παραιτοῦτο]. al.). al. ③ corporeae: SIL. 10, 480 (in imag.) quae Libycos -it frenos, sub regibus olim Roma fuit. HIER. epist. 125, 11, 1 ne ... offerent delicatos cibos -endo contristes. QVODV. prom. 2, 31, 69 (spectat ad IV reg. 5, 16) munera homini dei, i. Helisaeo prophetae, offerenda credidit; quae iure divino -ens eqs. al.

④ pridem susceptae, acceptae, admissae sim.: APVL. met. 7, 20, 4 agaso miserimum ... istud magisterium -ens. DICT. 2, 18 Polymestor rex multis execrationibus amicitiam Priami adversum Graecos (i. coram Graecis) -ens. QVODV. prom. 2, 25, 53 (spectat ad I reg. 17, 39) suscepto ... proelio -uit David Saulis arma, quibus erat indutus. NOVELL. Iust. 22, 14 non prius ad virum veniat secundum ... mulier ..., quam ... primus vir aperte -at nuptias eius (gr. ἀπέπειθῆναι πρὸς τὸν γάμον). al.

⑤ variae: PS. VARRO sent. 87 -it philosophia fastidientem stomachum, ad simplicem cenam hilarem invitat convivam. HIER. hom. Orig. in Ier. 14 p. 690^D obdurantes corda nostra -imus veritatem (gr. 4, 5 aliter). VVLG. gen. 50, 19 dei ... -ere voluntatem (-tati var. l., ut locus ad p. 1122, 18sq. pertineat). AVG. civ. 1, 18 p. 29, 22 pudicus in potestate habeat, ... quid adnuat mente vel -at. PS. AVG. quaest. test. 127, 18 (ad Manichaeum) qui nuptias quasi contrarias -is (item accedit praedic. ad obi.: CLAVD. MAM. anim. 2, 10 p. 139, 10 eadem, quae istic velut aliena -is, illic itidem velut propria defendis). QVODV. prom. 2, 8, 14 ut noxia sumere velit et, quae utilia sunt ..., spernat ac -at (postea: repudiaverunt). al.

β -untur homines (deus l. 71): PS. ASCON. Verr. p. 208, 12 ('in reiectione iudicum') ex his iudicibus, quos populus Romanus -it (retinuit var. l.), intellectum est eos iudices habere velle, quos corrumpi posse confideret. CONSVLT. Zacch. 1, 4, 3 te a gentilitatis errore facile posse deduci, si deum ... corde non -as (item -itur deus: PRAEDEST. 3, 11 l. 214 qui non fuerit salvatus, aut vocantem deum contempsit aut invitamentum -uit. PS. ORIG. in Iob 2, 56 l. 8 [loq. Iob] si discendes ab illo deo negaveris et -ero atque blasphemaveris illum. cf. p. 1122, 32). 2, 18, 19 (sec. Luc. 15, 11sq.) filius perditus non -itur ut pollutus nec refutatur ut prodigus (opp. susci-

pitur). HESYCH. in lev. 5, 9 p. 836^D (respic. deut. 33, 9) qui patrem et matrem et fratres et omnia saecularia, -it (, , ad p. 1121, 57). 18, 24 p. 1016^D ut terra eos, qui in ea talia commiserunt, evomeret atque -ret. ARNOB. IVN. in psalm. 148 l. 34 pauperes quasi quosdam, quos deus abuti praeceperit, -istis. INTERPR. cod. Theod. 3, 5, 11 si pater vel mater puellae ... sponsalia susceperint, si postea mutata voluntate -ere voluerint quem prius susceperant eqs. (sim. ibid. ter).

β dat. indicans, cui (rei) aliquid postulanti, praecipienti sim. -atur (accedit insuper acc. obi. l. 11; huc fort. pertinet l. 57): PLIN. nat. 8, 12 Antiocho vadum fluminis experienti -it Ajax elephantus alioqui dux agminis semper. SIL. 4, 125 (augur Hannibali) -it tibi Daunia regna armiger ecce Iovis, i. aquila. 14, 184 Syracusani -ant si forte sibi, i. Romanorum duci deditonem urbis postulanti, eqs. STAT. silv. 1, 2, 185 (loq. Venus) quae non ... corda amore iunxi? ... alitum pecudumque mihi durique ferarum non -ere greges. TAC. ann. 15, 58, 4 cuidam ex coniuratis adnuenti ..., an ... destringeret gladium caedemque patraret, -it praefectus praetorii. AVSON. 1, 3 (469 S.), 15 Augustus ... mea carmina poscit; ... non tutum -isse deo. HIER. in Is. 12, 43, 1 l. 139 G. (loq. deus) nullus erit, qui meae -at voluntati (addas fort. p. 1121, 60). AVG. mus. 6, 9, 24 adnuere vel -ere his motibus animae. PASCAS. verba patr. praef. insolito si licuisset operi -uissem (renit- var. l.).

γ structurae verbales indicantes, quid -atur: α inf. (pass. l. 27. 36): SIL. 11, 61 (postulatum erat, ut alter consul e Campanis crearetur) Romani si partitā -ant sedisse curuli eqs. APVL. met. 3, 9, 6 (re)luctantem me ac diu -entem (renit- cod. descriptus) praecedens facinus instaurare nova ostensione lictores ... compellunt. VET. LAT. psalm. 77, 10 (cod. 136) non custodierunt testamentum dei et in lege eius -erunt dirigi (gr. οὐκ ἤθελον, cod. 300. al. et Vulg. noluerunt). ARNOB. nat. 3, 3 et recusatis et -itis hoc confiteri (IOH. MAXENT. Conc. I V 2 p. 6, 3 non -imus c.). 4, 13 haec accipere rei novitate -itis (VVLG. Ier. 5, 3 -erunt a. disciplinam. BENED. reg. 43, 19 cui offertur aliquid a priore et a. -it eqs. [postea: recusavit]. al.). VVLG. Ier. 9, 6 in dolo -erunt scire me, dicit dominus (HIER. in Ier. 2, 9, 6 sive noluerunt). CONC. I 5 p. 355, 7 haeretici si -erint anathematizare eqs. (gr. I I 7 p. 117, 18 ἀνανεώντας). p. 362, 5 ut ... discernerem omnino (ad) me accedere -ret (gr. I I 7 p. 68, 27 ἀρνεῖται). GREG. M. moral. 18, 35 qui omnino corrigi -unt. al. β acc. c. inf.: CE 893, 8 (e Liguria; non ante a. 354) nec -it titulos limina nostra loqui Constantius moenia exstruens. PS. PAVL. NOL. carm. app. 1, 82 Christus figi se cruce non -it.

2 sine structuris (sc. obi. subaudiendo vel absolute): TIB. 1, 5, 20 mihi felicem vitam ... fingebam demens, sed -ente deo (OV. met. 8, 325 MART. 2, 14, 14 PAVL. PETRIC. Mart. 2, 65. cf. SIL. 15, 454 nullo -ente deorum). OV. am. 2, 8, 23 pretium mihi dulce repende concubitus hodie, fusca Cypassi, tuos! quid -is ...? epist. 8, 5 (Hermione a Pyrrho rapta) quod potui, -ui, ne non invita tenerer. SIL. 11, 70 concordii fremitu -entum, sc. senatorum, effunditur asper ... clamor. al. STAT. Ach. 1, 902 (Achilles rogat filiam Lycomedis in matrimonium) non -is? TAC. ann. 1, 76, 1 censuit Asinius Gallus, ut libri Sibyllini adirentur; -uit Tiberius. PS. QVINT. decl. 3, 9 miles indignis ... vocibus contaminatus nihil amplius aliud quam -et? (postea: neget). SVET. Iul. 82, 1 unus ex coniuratis quasi aliquid rogaturus propius accessit -entique Caesari et gestu in aliud tempus differenti ... togam adprehendit. APVL. met. 6, 7, 2 Venus Mercurii auxilium postulat; nec -it Iovis caerulum supercilium. VET. LAT. Is. 50, 5 (cod. 94, sim. al.) dominus aperuit aures meas, ego autem non -o neque contradico, (gr. οὐκ ἀπεῖθῶ οὐδὲ ἀντιλέγω, Vulg. non contradico, retrorsum non abii). CONC. I 2 p. 31, 15 Cyrillus scripsit ... epistulas ad Nestorium admonitionis plenas; ad has rescripsit -ens et contradicens mandatis (nisi iungens c. dat. ad Ib trahas; gr. I I 2 p. 8, 4 ἀνανεών). al.

β pro subi. est res, sc. fere praedita qualitate quadam, qua aliquid fieri inhibetur: I accedunt structurae indicantes, quid -atur: inf. (pass. l. 62. 64): SIL. 17, 24 substitit adductis -ens procedere vinclis sacra ratis (i. navis portans Cybeles simulacrum). VVLG. psalm. 76, 3 -it consolari anima mea (gr. ἀπληγήνατο). Ier. 15, 18 quare ... plaga mea desperabilis -it curari? SEDVL. op. pasch. 1, 2 p. 180, 22 cunctorum ... temporum vices mutatis fructibus non -ent creatori servire. acc. obi.: IVL. VAL. 2, 27 l. 797 (Alexander ad milites) si vobis tanta sit caedendi materia, quantum -at ac recuset victricis dexterae fatigatio. 3, 36 l. 819 illic et effigies plurimae ... -bant numeri aestimationem, quae omnis curiosi diligentiam vinceret; adeo multa erant! VITA Caes. Arel. prol. 2 noster iste sermo ... -it mundanam pompam (postea: respuit). al. 2 sine structuris (non nisi in abl. absol.): SIL. 10, 49 fato -ente (sim. APVL. met. 9, 1, 5 fortuna -ente. cf. supra l. 41sq.). PRVD. perist. 4, 162 quattuor ... superest virorum nomen extolli -ente metro. FACVND. defens. 7, 4, 7 concipient -ente.

II respicitur potius actio, qua aliquid non esse, falsum vel non ita esse indicatur (in contextu variat negare e. g. p. 1123, 3. 11. 30, negitare

[Fischer]

l. 29; opp. e. g. adfirmare l. 37): **A** *accidunt structurae*: **1** *dat.*, sc. *dicti vel hominis refutandi*: CIC. Rab. Post. 36 quibus superciliis -entes huic ... crimini! (34 negabant pecuniam Gabinio datam). TERT. pall. 4, 10 quae *sapientia* vanissimis superstitionibus -it. HIER. epist. 118, 3, 3 (*spectat ad Iob 2, 3 sqq.*) *diabolus* audacter dei -it praedicationi (-tionem var. l.) et dicit nequaquam eum, *i. Iob*, debere laudari eqs. VIRG. gramm. epist. 3, 24, 1 quibus *grammaticis* nec ego -ere possum (*sim.* 3, 31, 2). **2** *acc. obi.*: -untur *res*: TERT. carn. 19, 3 (*ad Ioh. 1, 13*) neque ..., quia ex sanguine negavit *natum esse Christum*, substantiam carnis -it (adv. Marc. 3, 8, 2 corporalem s. Christi). HIER. virg. Mar. 19 ut haec, quae scripta sunt, non negamus, ita ea, quae non sunt scripta, -imus. LEO M. epist. 117 Conc. II 4 p. 70, 1 si de nostra putat ambigendum esse doctrina, saltim ... Athanasii ... scripta non -at (*antea*: illis scriptis consentire). CONC. II 2, 1 p. 3, 12 -ere decreta catholicorum (*gr. II 1, 1 p. 100, 27 ἀπορῶμενος*). *al.* -untur *homines*, sc. *quorum opiniones refutantur*: HIL. trin. 4, 12 (*epistula Arii ad Alexandrum episc.*) tu ipse ... media in ecclesia ... frequenter eos, qui talia introducunt, -isti (*gr. Athan. ed. Opitz III 1 p. 13, 3 ἀπηγόρευσας*). GREG. TVR. Franc. 1 praef. p. 4, 2 illos, sc. *Arianos*, ... qui dicunt 'erat, quando non erat filius', execrabiliter -o et ab ecclesia segregare contestor. **3** *acc. c. inf.* (*suppl. l. 25 sq.*): TERT. nat. 2, 13, 4 (nullus) datur vobis -endi locus esse mancipem quandam divinitatis. apol. 23, 14 *daemones* -ant (renuntiant var. l.) se immundos spiritus esse, ... -ant ob malitiam praedamnatos se eqs. (*antea*: refutent). HIER. epist. 45, 6, 2 cui *Iesu* cum diceretur: 'Samarites es et daemonium habes' (*Ioh. 8, 48*), daemonem -ens Samariten se non negavit esse (*cf.* 53, 10, 2 magistrum -ens, comitem spondeo, sc. *me tibi*). PAVLA Hier. epist. 46, 10, 1 nec hoc dicimus, quo -amus regnum dei intra nos esse eqs. *al.*

B *sine structuris* (sc. *obi. subaudiendo vel absolute*): HOR. epist. 1, 16, 49 'sum bonus et frugi'; -it negatitque Sabellus. OV. epist. 17, 89 (*Ioa. Helena*) credere me ... hoc oculo -ente negavi. GRATT. 268 primum *canes* expertos animi, quae gratia primast, in Venerem iungam; tum sortis cura secundae (-da *Heinsius*), ne -at species (aut ne, detractet honorem (, *Heinsius*, aut quem *Baehrens*, at vel aut quae *trad.*; in *canibus eligendis, qui coituri sunt, videndum, ne species, i. forma, virtutibus animi contradicat, si recte interpretatur*). PERS. 6, 63 (*testator ad heredem*) sum tibi Mercurius, venio deus huc ego, ut ille pingitur; an -is? QVINT. inst. 11, 3, 67 si gestus ac vultus ab oratione dissentiat, tristitia dicamus hilares, adfirmemus aliqua -entes, ... fides desit. 11, 3, 71 adnuendi, -endi, confirmandique motus (*cf.* 11, 3, 79 adnuendi quoque et -endi ratione demittuntur aut adlevantur *supercilia*). *al.*

part. praes. renuēns, -entis *pro adi.* (c. gen.): ANTH. 893, 65 hic fontis -s, gramminis immemor *bucula*. *pro subst.*: v. p. 1122, 45.

deriv.: *renuita*, *renutus* (-ūs). *Fischer.*

2. renovo v. renovo. **renūpta**, -ae v. renubo.

renūs heteroclit. v. ren. **renutium** v. renuntium.

renūto, -āre. a re- et nutare. [*vix recte* -at *pro refutat coni. Lambinus* LVCR. 3, 350.] **1** c. *respectu motus fere i. q. repulsu nutare, recidere sim.*: LVCR. 4, 600 *clausis foribus, quae extra fiunt, videri non possunt, sed audiri*, quia vox per flexa foramina rerum incolumis transire potest, simulacra -ant; perscinduntur enim, nisi recta foramina tranant (*ad 2 trahitur opinione communi*). **2** c. *respectu voluntatis fere i. q. renuere, repugnare sim.*: PRVD. ham. 774 (*respic. gen. 19, 26*) ille *Loth* gradum celerat fugiens *Sodomis*, contra illa *uxor eius* -at; ... dispar utrique voluntas (*773 uxor mussat*).

renūtrio, -īre. a re- et nutrire. NOT. Tir. 75, 49^a (*in parte codd.*) -it. **1** c. *obi. personae i. q. denuo nutrire* (*in imag., sc. lacte doctrinae christ.*): PAVL. NOL. epist. 23, 9 p. 167, 1 *quendam* receptum domi -imus aetate corporis senem, mentis infanitem, quia ... renatus est gratiae. **2** c. *obi. rei i. q. restituendo nutrire*: SEDVL. op. pasch. 2, 2 p. 198, 16 ut unde mortem peccata contraxerant, inde vitam pietas *dei* -ret, immensa (, enu- var. l.; *cf. Carm. pasch. 2, 27 ut pietas daret inde salutem*).

renūtus, -ūs m. a renuere. *i. q. actio renuendi*: PLIN. epist. 1, 7, 2 (simili) nutu ac -u respondere voto tuo possum (, *antea affertur Hom. II 250 ἔτερον μὲν ἔδωκε πατῆρ, ἔτερον δ' ἀνένευσεν*).

reo, reobarbarus v. ra. **reo** v. etiam redo-.

reoffero, -ferre. a re- et offerre. *i. q. iterum offerre* (*pleonastice*): REGVLA mag. 9, 13 repetitio *interpellationis* ... -rtur magistro.

reoleo v. redoleo.

reolētio, (-ōnis) f. a re(d)olere. *i. q. actio redolendi*: GLOSS. III 429, 29 (*in capite de floribus*) ἀποφορά: -o (*28 ὄσμή*: odor, *30 εὐωδία*: fragrantia [i. fra-]. *de forma* reolitio *cogitat Goetz in indice* [*cf. vol. IX 2, 563, 74*], redolentia *coni. David*).

reom- v. rheum-.

reonerat NOT. Tir. 80, 77. a re- et onerare. *exempla desunt*.

reoperio v. redoperio. *addas* GLOSS.¹ I Ansil. RE 1695 reteggit: -it.

reoponticus v. p. 3, 39 sq. 54. **reopto** v. redopto. *Bk.*

***reor**, ratus sum, rēri. [*verbo reor < *re₁-je/o- subest eadem radix* *(e)re₁- 'enumerare, computare' atque voci ratio, ubi vide cetera. *Mei.*]

NOT. Tir. 52, 6 ratur (retur var. l.). *inter depon. affert* PRISC. gramm. II 379, 7. *al., inter verba, quae cum* (acc. c.) *inf. iunguntur, ibid.* III 274, 18. *de formis: part. praes. et fut. non leguntur* (quod testatur PHOC. gramm. V 439, 3) *neque gerund. nisi l. 13; raro occurrunt fut., sc.* PLAVT. Aul. 205 SEN. Herc. f. 303, *coni. imperf., sc. p. 1126, 33, imperat., sc. l. 74.*

p. 1125, 30 et in GLOSS.; *vix agnoscas formas act. rere* GLOSS.¹ I Ansil. RE 1398, remus GLOSS. II 481, 54, rebiām GLOSS.¹ III Abstr. RE 98 *nec non formas stirpis praes. sec. arbitrari novatas l. 5. p. 1126, 60 et* GLOSS. rabar: arbitrabar (*ibid.* rabamini. rāndum). *de prosodia: prima syllaba part. perf. -tus brevis est* (quod testatur PRISC. gramm. II 25, 14. 519, 17. *al.*), *sed producitur* PRVD. perist. 10, 911 (*cf. p. 1130, 23*). *de notione* (*cf. p. 1128, 2. 1129, 61. 1130, 15*): PAVL. FEST. p. 276 -or existimo. SYNON. Cic. p. 413, 16 arbitror. existimo. puto. credo. opinor. ... -or eqs. GLOSS. -or: οἶομαι. ὑπολαμβάνω. λογιζομαι, ὃ ἐστιν ἐνθυμούμαι. ἠγούμαι. aestimo vel iudico. -emur: suspicamur, arbitramur, recordamur. *sim. al.*

Legitur verbum 40^{ies} apud PLAVT. (*adi. -tus nusquam*), *singulis binisve locis apud* CAECIL., TER., PACV., LVCIL., ACC., *16^{ies} apud* CIC. (*in oratt. nusquam*) et *saepē deinceps, maxime apud* LIV. (*plus 300^{ies}*), *sed deest e. g. corp. Caes.; vocem tamquam priscam vel poeticam caute ab oratoribus adhibendam esse docent* CIC. de orat. 3, 153 non illud fugerim dicere ..., ut tu soles, Catule (sc. LVTAT.) 'non -bar' (verebar var. l.). QVINT. inst. 8, 3, 26 '-or' tolerabile. [*confunditur in codd. c. vereri l. 25. p. 1127, 10. 1129, 56* (*in falsa var. l. TER. Phorm. 901*), *part. perf. -tus c. iratus* EVGRAPH. Ter. Ad. 787 (*in falsa var. l. LIV. 22, 3, 9; restit. LIV. 42, 3, 2 GELL. 11, 16, 7*).

i. q. arbitrari, putare, existimare sim.: **I** *accedente acc.*

praedic. praevallet notio aestimandi sim. (sc. in *struct. acc. duplicis c. d.*, *nisi hic illic subaudire malis inf. esse coll. p. 1126, 28 sqq. nec non p. 1128, 55*): **A** *usu sollemni, sc. posito acc. obi.; acc. praedic. est*:

1 *adi. vel part. (exempla selecta inde a* VERG.): PLAVT. Asin. 856 at scelestae ego *matrona* praeter alios meum virum (†frugi†) -ta sum siccum, frugi, continentem ([*opp. 858 scito. (, frui Bertini, ita ut locus ad p. 1127, 48 sqq. pertineat, alii aliter*]). 861 illum antehac hominem semper sum f. -tus). Mil. 713 ille miserum se -etur. CATVLL. 63, 55 (*Attis procul a patria*) quibus locis te positam, patria, -or? SALL. Iug. 26, 2 omnia potiora fide Iugurthae -batur *Adherbal* (LIV. 24, 24, 3 fidem (priorum) p. que -tus actor *quidam*, quam patriae debebat). 73, 2 *Metellus* Marium ... sibi parum idoneum -tus domum dimittit (NEP. Att. 2, 2 i. tempus -tus studiis obsequendi suis Athenas se contulit. VELL. 2, 12, 2. TAC. ann. 1, 48, 3 temptatis quos i. -bantur. *al.*). *al.* PS. SALL. rep. 1, 8, 7 quae rei publicae necessaria tibi que gloriosa -tus sum, quam paucissimis assolvi. VERG.

Aen. 3, 381 (*Helenuis Aeneae*) quam *Italiam* tu iam -ere propinquam. PROP. 4, 4, 81 hoc Tarpeia suum tempus -ta convenit hostem. OV. met. 13, 497 (*Hecuba Polyxenae*) te ... -bar a ferro tutam (LIV. 6, 29, 5 vix moenia t. -ti oppido se Praeneste includunt. *al.* CVRT. 5, 12, 18 omnia tutiora. TAC. ann. 12, 17, 2 nihil t. *al.*). LIV. 3, 26, 12 *plebs* nequaquam tam laeta Quinctium vidit et imperium nimium et virum in ipso imperio vehementiorem -ta (4, 24, 3 *dictator* censuram minuire parat ... n. potestatem -tus). 3, 41, 8 Appi violentiam aptiorem -ti sunt ad comprimendos urbanos motus (44, 13, 11 *praetor* Oreum ... petit, eam urbem aptissimam -tus, unde ... mitti commeatus possent. *al.*). 7, 26, 2 haud indigniorem eo decore se quam T. Manlium -tus *tribunus militum quidam* (30, 25, 2. 33, 46, 5 indignum id -tus Hannibal. *cf.* 28, 17, 11 dignam ... rem Scipio -tus, quae ... magno periculo peteretur). 34, 27, 10 nec parem se -tus (38, 16, 1 Galli ... nullam gentem ... p. armis -ti eqs.; *cf.* TAC. ann. 15, 57, 1 *Nero* -tus ... muliebre corpus impar dolori eqs.). VAL. MAX. 6, 3, 6 parum pudicas -tus *Horatius* lacrimas *sororis*. SEN. Tro. 868 *Polyxenae* levius hoc ... -or. dial. 7, 1, 3 ad rumorem componimur optima -ti ea, quae magno ad sensu recepta sunt (PLIN. nat. 7, 102 quod o. in operibus eius *L. Siccii Dentati* -or). VAL. FL. 1, 170 (*Iason Acasto*) nunc forsan grave -eris opus. QVINT. inst. 12, 10, 5 Zeuxis plus membris corporis dedit, id amplius aut augustius -tus. TAC. hist. 5, 20, 2 *hostes* obpugnationem legionis arduam -ti egressum militem ... turbavere. PLIN. paneg. 54, 7 quod ego titulus omnibus speciosius -or. SVET. Aug. 27, 3 Pinarium equitem ... curiosum ac speculatorem, (*ad 2*) -tus coram confodi imperavit. *al. 2 subst.* (frugi v. l. 35; *cf. p. 1129, 22 sqq.*): LIV. 5, 34, 8 id Galli fortunae suae omen -ti adiuvare. 8, 28, 3 *generator* florem aetatis eius *adulescentis* fructum adventicium crediti -tus eqs. SEN. Thy. 177 quod maximum probrum ... -or. CVRT. 8, 13, 26 *caeli* obscuritatem ... suam occasionem -tus rex. 8, 14, 6 illud ultimum auxilium suorum -ti. STAT. Theb. 3, 528 *aves quasdam* -ere (*imperat.*) in imagine Thebas. 10, 702 illius *Eteoclis* haec forsan, -emur quae verba deorum. TAC. hist. 1, 14, 1 quod remedium unicum

-batur *Galba* (ann. 11, 26, 1 imminentium periculorum r. ipsa pericula -tus). SVET. Aug. 27, 3 p. 1124, 68. APVL. met. 8, 17, 1 coloni multitudinem nostram latrones -ti. *al.*

B *acc. obi. intellegitur e contextu*: PLAVT. Epid. 596 hanc emisti, quia tuam gnatam es -tus (cf. 598 credidisti; opp. 599 novisse). LVCIL. 625 [si] tibi porro ista res idcirco est cordi, quod re(re) utilem. OV. epist. 5, 145 (loco fort. spurio) ipse *Apollo* -tus dignam medicas mihi *Oenoni* tradidit artes. LIV. 35, 30, 11 ubi praegressi ea castra sunt, iam tutum -ti in patentes vias descenderunt. SEN. Phaedr. 256 (*nutrix Phaedrae*) dignam ob hoc vita -or, quod esse temet autumas dignam nece. STAT. Theb. 3, 7 *Eteocles* prona, sc. *coepit sua sim.*, -tus est [facilemque tot armis Tydea], sc. ut *perimeteretur* (i. ad A1). 5, 348 illis in Scythicum Borean iter ...; nos Thracia visu bella -tae ... tecta incurrare. TAC. ann. 14, 3, 1 ubicumque haberetur, sc. *Agrippina*, praegravem -tus interficere constituit. 15, 68, 2 opperiebatur Nero, ut Vestinus ... in crimen traheretur, violentum et infensum -tus. *al.* SVET. Aug. 16, 3 cum ... prospectis biremibus Pompeianis terram legentibus suas -tus descendisset ad litus. FLOR. epit. 1, 18, 4 *Tarentini* adremigantes litori Romanas classes vident atque hostem -ti emicant. GELL. 17, 12, 1 Favorinus ... in eas materias (se) deiciebat ... ingenio expurgificando -tus idoneas. *al.*

C *pro acc. obi. ponitur struct. verbalis (praeparata per pron. e. g. l. 40. 57; saepius in locutionibus probantis sim.):* 1 (*acc. c.*) *inf.*: SALL. Catil. 55, 1 consul [optimum] factum -tus noctem ... antecapere *eqs.* ([i. item 57, 5]). LIV. 32, 19, 4 legatos ... mitti. *al.* CVRT. 6, 6, 21 Satiarzanen opprimendum praeverti. TAC. hist. 4, 56, 2). Iug. 102, 6 *Romanis* tutius ... -ti sunt volentibus quam coactis imperitare (LIV. 3, 56, 1 tribuni adgredi singulos tutum maturumque iam -ti *eqs. al.*). NEP. Alc. 4, 4 utilissimum -tus impendentem evitare tempestatem clam se ab custodibus subduxit. AETNA 465 tum pavidum fugere et sacris concedere rebus [par -ere] (*imperat., Sudhaus c. cod. uno, par erit I. I. Scaliger*). LIV. 1, 32, 2 longe antiquissimum -tus *Ancus Marcius* sacra publica ... facere (AMM. 19, 11, 13, 23, 5, 15 imperator a. omnium -tus est militem alloqui). 2, 30, 6 et homini et potestati melius -ti credi (*al. VAL. MAX. 3, 8, 2 eludere Poenorum impetus quam manum cum iis ... consere. al.*). 25, 41, 1 indignum -tus Marcellus se ... hostibus cedere (27, 30, 14). VAL. MAX. 2, 10, 6 dis immortalibus i. -tis ... interfici *Marium. al. apud eundem. al. VAL. MAX. 5, 1, 7 eos victoriae maximos fructus -tus Scipio* dis ornamenta ... restituere. 6, 5, 4 iniquum -tum *collegium tribunorum* maiestatem publicam privatae perfidiae obtentu esse (8, 1 absol. 8). SEN. Oed. 82 (*loq. Iocasta*) regium hoc ipsum -or: adversa capere *eqs.* LVCAN. 10, 197 ego *sacerdos* caelicolis gratum -or ... sacras populis notescere leges. PLIN. nat. 2, 192 ventos in causa esse non dubium -or. SIL. 5, 559 dignum sese -tus *Hannibal* in certamina saevo comminus ire viro (TAC. hist. 2, 32, 1. ann. 13, 34, 2 Corbulo d. magnitudine populi Romani -batur parta olim a Lucullo Pompeioque recipere). 5, 662 cernere *Poenum* victorem plus morte -ti. QVINT. inst. 11, 3, 31 oportunitus -tus in ea aetate facere illorum *vitiorum* mentionem, in qua emendari possunt. TAC. ann. 1, 54, 2 *Augustus* civile -batur misceri voluptatibus vulgi (2, 34, 3 Tiberius hactenus indulgere matri c. -tus, ut *eqs.*). *al.* 2 *enunt. secund.*: LIV. 32, 17, 7 Macedones ... gloriam etiam egregiam -ti, si armis ... urbem tuerentur *eqs.* (SEN. Phaedr. 1119 malorum maximum hunc cumulum -or, si abominanda casus optanda efficit. TAC. hist. 3, 7, 2 decorum pro causa -tus *Antonius*, si *eqs.* ann. 3, 3, 1 Tiberius atque *Augusta* publico abstinere inferius maiestate sua -ti, si palam lamentarentur). TAC. ann. 3, 65, 1 praecipuum munus annalium -or, ne virtutes sileantur utque pravis dictis factisque ex posteritate et infamia metus sit. HIL. AREL. vita Honorat. 15 l. 25 inauditum ... illud et plane inter miracula ac merita illius deputandum (mirandum var. l.) -or, quod ... serpentium occursum ... nulli umquam ... pavori fuit.

II *sine acc. praedic. praevalent notio opinandi sim. (cum colore imaginandi, animo fingendi maxime p. 1126, 20sq. 24; magis minusve vergit in vim censendi, statuendi p. 1127, 30. 61sq. 67sq.; accedunt adverbia potius p. 1129, 67, maxime p. 1129, 64, minus p. 1127, 23, minime p. 1129, 2. 43sq.):* **A** *cum struct. verbalis:* 1 *plene posita; pendet:* **a** *acc. c. inf. (acc. subi. intellegitur ex enunt. relat. p. 1126, 17. 55. 1127, 33; pro acc. subi. est [acc. c.] inf. p. 1126, 30. 68 [cf. p. 1128, 56; praeparatur per pron. p. 1126, 29], enunt. secund. p. 1126, 27. 44. 71. 1127, 2. 26. 37 [c. pron. praepar. p. 1127, 2, cf. p. 1128, 57]):* **a** *praes. vel perf. (copula subaudienda e. g. p. 1126, 13. 50; gerund. v. sub γ):* ① *regitur qualibet forma:* **A** *exempla varia (selecta post HOR.):* PLAVT. Amph. 656 quos *hostes* nemo posse superari -tust. Epid. 481 non novisse me *militem* meam -ere amicum posse? *al.* TER. Hec. 581 te ... ante ... me amare -bar. ACC. trag. 97 temeriter meam benivolentiam interesse es -tus. CIC. de orat. 3, 82 quem *Crassum* ... antea natura -bar ita dicere, ut *eqs.* Tim. 10 *deus* -tus est opus illud, i. *mundum*, effectum esse pulcherrimum.

al. LVCR. 1, 80 vereor, ne forte -aris impia te rationis inire elementa viamque indugredi sceleris (*item -aris: 2, 731 [734sq. nive ... credas]. 5, 114; -amur: 4, 37. 5, 78*). 2, 952 quid praeterea facere ictum posse -amur oblatum, nisi discutere ... quaeque? (*item in interrog. q. d. rhet. [cf. l. 43]*): VERG. Aen. 9, 253 quae vobis, quae digna, viri, pro laudibus istis praemia posse -ar solvi? SEN. Oed. 693 [*loq. Creon*] quid tam beatae desse fortunae -ar? [-or var. l.]. *al.* VARRO ling. 5, 184 ad vocabula quae pertinere sumus -ti ea, quae loca, et ea, quae in locis sunt, satis ... dicta. *al.* SALL. Iug. 23, 1 Iugurtha ubi eos *legatos* Africa decessisse -tus est. NEP. Them. 7, 4 hos *legatos* ... Athenas pervenisse -tus est. VERG. Aen. 7, 273 (*loq. Latinus*) hunc illum *Aenean* poscere fata et -or et ... opto. *al.* HOR. sat. 2, 3, 134 an tu -eris eum *Oresten* occisa insanisse parente ac non ante ... dementem actum Furiis quam *eqs.*? OV. epist. 17, 148 (*Helena Paridi*) omnes in nostris oculos vultibus esse -or. EPICED. Drusi 130 iam dubito, magnos an -aris esse deos. LIV. 1, 26, 7 qui *duumviri* se absolvere non -bantur ea lege ne innoxium quidem posse. 25, 34, 9 quos *equites* fefellisse se dux -tus erat. SEN. Phaedr. 525 hoc ... -or vixisse ritu, prima quos mixtos deis profudit aetas. COLVM. 1 praef. 3 non haec -or violentia caeli nobis ista, sed nostro potius accidere vitio. LVCAN. 9, 680 quanto spirare veneno *Gorgonis* ora -ar quantumque oculos effundere mortis! VAL. FL. 4, 633 me *Phineum* ... rursus ... paterna stare Tyro dulcesque iterum mihi surgere soles nunc -or. STAT. Theb. 10, 331 vix ullos tanto -or agmine ... effugisse necem. TAC. ann. 4, 15, 3 qui *auditores* recenti memoria Germanici illum aspicere, illum audiri -bantur. GELL. 7, 6, 5 quid 'praepetes' essent, se scire -tus est *Hyginus*. ARNOB. nat. 7, 34 p. 387, 12 deos -entur et credunt suas ducere ... vindemias. AVSON. 3 (390 S.), 21 placuisse -or geminis aetatibus, sc. *iuventuti senectutique patris*, ut se non festinato tempore utraque daret. *al.* **B** *c. esse et praedic.:* PLAVT. Amph. 975 qui me *Amphitruonem* -entur e. Aul. 593 (*si genuinum*) hoc servi e. officium -or, retinere *erum* ad salutem. Epid. 368 quam *amicam adulescentis* pater suam filiam e. -etur. *al.* CAECIL. com. 24 ne tibi me e. ... obnoxium -are. ACC. trag. 378 opinione factum est, quanto mitius stirpem educabant, tanto ut -remur magis eos e. (duros). LVCR. 6, 536 terram fac ut e. -aris surter ... plenam speluncis (541 putandumst). CIC. Tusc. 3, 11 *Stoici* furem ... e. -ti sunt mentis ad omnia caecitatem. Att. 7, 3, 10 *quidam* non -batur oppidum e. *Piraea*. *al.* SALL. Iug. 75, 9 *militis* -ti sunt sese dis immortalibus curae e. OV. epist. 18, 132 (*Leander Heroni*) non ignotum ... me piscibus e. -or. *al.* LIV. 10, 9, 4 causam renovandae legis saepius haud aliam fuisse -or, quam quod *eqs.* 25, 9, 1 quos *militis* in expeditionem ... aptissimos e. -tus est *Hannibal*. SEN. Thy. 293 quod e. maximum -etur malum. OCTAVIA 566 hanc e. vitae maximam causam -or, per quam voluptas oritur. COLVM. 3, 5, 1 quod ego minime -or e. pro agricola. LVCAN. 8, 410 cui fas implere parentem, quid -ar e. nefas? STAT. Theb. 2, 157 non equidem obscurum vobis ... e. -ar (-or var. l.), quantis conubia nostra procorum turba petant studiis. *al.*

II *regitur participio perf.:* **A** *exempla varia (selecta inde a VAL. MAX.):* PLAVT. Merc. 342 *amicam* mihi paravi ... -tus clam patrem (me) meum posse habere. SALL. Iug. 53, 1 *Romani* primo -ti humum aridam vento (sc. non *acie hostium*) agitari, post *eqs.* *al.* NEP. Hann. 7, 6 hos *Hannibal* -tus sui exposcendi gratia missos ... navem ascendit. OV. met. 5, 203 quem *Aconteum* -tus *Astygades* etiamnum vivere longo ense ferit. 14, 230. LIV. 1, 22, 2 *Tullus Hostilius* senescere ... civitatem otio -tus *eqs.* 3, 1, 2 tribuni rem ... saepe temptatam ... obtineri posse -ti discipium. 22, 17, 4 *militis* circumventos se esse -ti praesidio excessere. *et saepe.* VAL. MAX. 1, 5, 5 *Marius* deorum providentia, quod sequeretur, oblatum -tus *eqs.* CVRT. 3, 4, 5 qui relicti erant, proditos se -ti *eqs.* COLVM. 7, 3, 14 quas *oves* ille *pastor* tempore autumnii -tus adhuc esse tolerabiles non submoverat. PE-TRON. 111, 8 -tus ... -id, quod erat - desiderium extincti non posse feminam pati. VAL. FL. 3, 127 *aciem* ... Pelasgum per noctem remeasse -tus (ratur var. l.). 6, 386 p. 1129, 7. STAT. Theb. 9, 323 *Crenaeus* -tus nihil *Elysias* ibi posse sorores, i. *Parcas*, ... transit avum, i. *flumen quoddam*. MART. 3, 24, 11 hoc -tus *rusticus* antiquos sacrorum poscere ritus talibus et fibris numina prisca coli. FRONTIN. strat. 4, 7, 26 ut *Crispinus Hannibalem* adesse -tus ... fugeret. TAC. ann. 12, 50, 1 *Vologaes* casum invadendae *Armeniae* obvenisse -tus ... contrahit copias. SVET. Galba 17 despectui esse non tam senectam suam quam orbitatem -tus *eqs.* GELL. 18, 4, 9 ille se iam plane inludi -tus ... digreditur. *al.* **B** *pro acc. subi. est:* (*acc. c.*) *inf.*: SALL. Iug. 20, 1 certum esse -tus ... omnia Romae venalia esse *eqs.* 82, 1 melius esse -tus *imperator* ... ex commodo pugnam facere (LIV. 35, 19, 2 percunctari causam repentinae alienationis et purgare se). *al.* *enunt. secund. (praeparatum per pron. l. 72):* LIV. 3, 41, 2 *Appius* iam prope esse -tus, ut ... victum imperium esset. 21, 5, 12 id morari victoriam -ti, quod interesset amnis, ... in amnem ruunt.

B *futuri (saepe ponitur sine copula; subluet hic illic color exspectandi, sperandi, cf. e. g. p. 1127, 70sq.):* ① *regitur qualibet forma:* PLAVT.

Amph. 659 me non -ere expectatum amicae venturum meae? Pseud. 1318 hoc ego numquam -tus sum fore (me *sene*), ut tibi *servo* fierem supplex (cf. *de abl. cf. Pinkster, Oxf. Lat. Synt. I 877*). TER. Hec. 819 uxorem, quam numquam est -tus posthac se habiturum, reddo. PACVV. trag. 323 nos illum iterea praeficiendo propitiatus facul -emur. LVCR. 6, 601 licet quamvis caelum terramque -antur *homines* incorrupta fore. SALL. Iug. 14, 14 *pater* Iugurtham beneficiis suis -tus est coniunctum nobis *fratribus* fore. 81, 3. Ov. trist. 1, 8, 10 sum deceptus ab illo, laturum misero quem mihi -bar opem. LIV. 27, 28, 8 qua *porta* venturum hostem -bantur *Salapitani* (quaere-, verebantur *var. ll.*). al. VAL. FL. 3, 663 tu, *Iason*, comitem Alciden ad Phasidis amplius arva adfore, tu *socias* ultra tibi -ere pharetras,? (vix ad p. 1128, 55). STAT. Theb. 1, 285 (*Iuppiter Iunoni*) equidem haud -bar te mente secunda laturam, quodcumque tuos ... in Argos consulerem. QVINT. inst. 2, 16, 9 urbium conditores -or non aliter effecturos fuisse, ut eqs. TAC. ann. 12, 31, 1 novum duces ... iturum obviam non -bantur *hostes*. al. APVL. met. 3, 26, 5 -bar ... equum illum meum hospitium ac loca lautia mihi praebiturum. al. ① *regitur participio perf.*: SALL. Iug. 56, 1 *Metellus* Zamam statuit oppugnare -tus ... Iugurtham laborantibus suis auxilio venturum ibique proelio fore. al. NER. Dion 5, 4 Dionysius ... in Italia classem opperiebatur adversariorum -tus neminem sine magnis copiis ad se venturum. LIV. 2, 56, 5 patres ad ultimum dimicationis -ti rem venturam eqs. 23, 37, 8 Hannibal ... consulem iusto proelio -tus certaturum eqs. 24, 35, 9 munientibus supervenit Marcellus ... [nihil minus -tus, (ad B1)], quam ... Syracusanum sibi exercitum obviam fore. et *saepe*. VAL. MAX. 5, 2 ext. 4 feliciorum mortem suam futuram -tus *Masinissa*, si eqs. CVRT. 3, 5, 2 *Alexander* decorum ... futurum -tus, si ostendisset suis ... parabili cultu corporis se esse contentum eqs. al. TAC. ann. 1, 53, 2 obscuram fore necem longinquitate exilii -tus. al.

γ *gerund.* (*saepe sine copula; haud raro indicatur, quid quis sibi agendum proponat, ut subluceat notio censendi, statuendi e. g. l. 33 sqq.*): HOR. epist. 2, 1, 70 non ... insector delendave carmina Livi esse -or. Ov. met. 11, 438 (*loq. Alcione*) quo magis hos *ventos* novi ..., magis hos -or esse timendos. al. LIV. 1, 17, 8 *patres* offerendum ultro -ti, quod amissuri erant, ... gratiam ineunt. 1, 19, 4 ne luxuriarent otio animi *civium* ..., deorum metum iniciendum -tus est *Numa*. 2, 6, 1 *Tarquinius* bellum aperte molientum -tus circumire supplex Etruriae urbes. 40, 27, 1 *Aemilius* ... non ultra differendum -tus, quin per se fortunam temptaret eqs. et *saepe*. VELL. 2, 92, 5 quod ego factum cuilibet veterum consulum gloria comparandum -or. VAL. MAX. 6, 6, 2 Hanno ... nihil tale timendum -tus eqs. CVRT. 7, 2, 32 *Cleander* materiem consternationis subtrahendam -tus eqs. 7, 2, 35. LVCR. 2, 529 *Pompeius* temptandas ... -tus moturi militis iras adloquitur ... cohortes. PLIN. nat. 8, 44 quem *Aristotelem* in his magna secuturus ex parte praefandum -or. FRONTIN. strat. 1, 11, 16 *Epaminondas* fiduciam suorum adiuvandam -tus eqs. 3, 16, 3. TAC. Agr. 33, 1 *dux* militem accendendum adhuc -tus ita disseruit: '...'. al. APVL. apol. 86, 1 praefendum -ti *Athenienses* fas commune propriae ultioni. al.

β *solus inf.* (*omissa copula l. 56 sq.*): α *verborum variorum, quorum agentes sunt ipsi, qui -entur (aliter p. 1128, 21)*: ① *quaelibet exempla (huc e conii. p. 1124, 34; cf. etiam p. 1128, 22)*: PLAVT. Capt. 256 etiam cum cavisse -tus est, saepe is cautor captus est. LVCIL. 258 peccare inpune -ti sunt posse et ... propellere iniquos. SALL. hist. frg. 3, 109 contra ille calvi -tus quaerit eqs. VERG. Aen. 11, 712 iuvenis vicisse dolo -tus avolat ipse. AETNA 622 (*part. pro subst.*) ignis ... consequitur fugisse -tos (-tis *var. l.*). Ov. ars 3, 733 ille *Cephalus* feram vidisse -tus iuvenaliter artus corripit. LIV. 27, 9, 9 *consules* castigando increpandoque plus quam leniter agendo profecturos -ti eqs. 29, 30, 5 *Masinissa* -tus agendo ac moliendo vires quoque ad audendum aliquid collecturum eqs. al. CVRT. 3, 6, 9 -tus *Alexander* aliquas conscientiae notas in ipso ore *legentis* posseprehendere. VAL. FL. 6, 246 *Oebasus* infestum ... Phalcen evasisse -tus ... transigitur. STAT. Theb. 3, 156 vos uteri fortuna mei, qua tangere divos -bar et *Ogygias* titulis anteire parentes? al. ② *vi aucta fere i. q. censere, necessarium ducere sim.* (cf. l. 30, 67): DICT. 2, 31 *Agamemnon* pertinacia animi ... cuncta extrema -tus experiri eqs. (para-, raptus *var. ll.*). QVODV. prom. 3 prol. 1 non -or adhuc ... figuratas promissiones seu praedicta discutiens huic tertiae parti ... consignare. VEN. FORT. Mart. 1, 78 -tus ire per Alpes.

β *verborum impers. vel gerund.* (*sc. pass. impers.; vis censendi, statuendi [cf. l. 30] subluceat e. g. p. 1128, 4, 6; sine copula praeter p. 1128, 5*): PLAVT. Epid. 485 argentum pro hac *fidicina* dedi. :: [stulte datum] (*ad 2a*) -or et peccatum largiter. CIC. nat. deor. 3, 15 *Decii* -bantur ... fore, ut exercitus imperatorem ... se in hostem inmittentem persequeretur (SALL. Iug. 110, 1 numquam ego *Bocchus* -tus sum f., uti rex maxumus ... privato homini gratiam deberem. SEN. Herc. f. 348). SALL. Iug. 71, 4 *Nuidam quidam* ex consuetudine -tus opera aut ingenio suo opus esse in tabernaculum introiit. VERG. Aen. 6, 690 (*Anchises Aeneae*) venisti tandem ...?

sic equidem ducebam animo -barque futurum tempora dinumerans (SERV. arbitrabar, ratiocinabar esse venturum). LIV. 1, 47, 9 iam de Servio actum -ti *patres*. 10, 14, 14 consilio grassandum ... -tus *consul*. 21, 60, 5 *Hanno*, priusquam alienarentur omnia, obviam eundum -tus eqs. 23, 13, 6 debellatum ... mox fore ... -bantur. 23, 18, 2 concessum. 24, 12, 3 maturandum. al. VELL. 2, 49, 4 -tus bellandum Caesar cum exercitu Rubiconem transiit. CVRT. 4, 1, 29 ille *Amyntas* utendum animis, dum spe caleant, -tus ad Pelusium ostium penetrat. al. COLVM. 2, 15, 2 *quiddam non* ignorare colonos oportere -or. LVCAN. 7, 730 parcendum ferro manibusque suorum iam -tus *Caesar*. SIL. 13, 379 si -bare pudendum iussa pati. FRONTIN. strat. 2, 9, 8 pugnatum. 3, 9, 5 hostes penetratum illic in oppidum -ti reliquerunt portas. TAC. hist. 3, 49, 1 *is* nequaquam pari innocentia post Cremonam agebat satis factum bello -tus et [cetera ex facili] (*ad 2ca*). al. PLIN. paneg. 2, 1 ... civibus enitendum -or, ne eqs. al.

c *enunt. secund.*: DICT. 2, 11 *Sarpedon*, ubi animadvertit classem *hostium* ..., -tus, ut negotium erat, prope suos instruit. CASSIOD. hist. 1, 3, 2 -or ..., quoniam argumento rei huius non ab hominibus instituto conscriptor quoque inopinabiliter apparebit non inops deo (*gr. Sozom. 1, 1, 12 πέλειομαι*).

2 *partim deficiente; e contextu intellegitur: a acc. subi. (sc. non eiusdem atque eius, qui -etur, cf. p. 1127, 48)*: PLAVT. Amph. 171 dominus dives ..., quodcumque homini accidit libere, posse -etur ('*scil. hominem*' *Leo, nisi ad p. 1127, 48 sqq.*). ASIN. 947 (*loq. grex*) si voltis deprecari huic seni ne vapulet, -emur impetrari posse. Epid. 485 p. 1127, 70. LVCR. 1, 154 *homines* multa ... fieri ... tuentur, quorum operum causas nulla ratione videre possunt ac fieri divino numine -entur] (*item 6, 57, 91, sc. locis fort. spuris*). SALL. Iug. 69, 1 Vagenses ... primo ... *Metellum* esse -ti portas clausere; deinde ... rursus Iugurtham arbitrati eqs. hist. frg. 2, 87 *hostes*, ubi Romani ... non tela ... reddebant, percussos formidine aut desertam munitionem, -ti eqs. (*Hauler, grati cod.; spectat ad p. 1126, 46 sqq.*). VERG. Aen. 2, 25 nos abiisse -ti *sumus, sc. Danaos*, et vento petiisse Mycenae. Ov. met. 14, 203 (*loq. Achaemenides*) iam prensurum, iam nunc mea viscera -bar in sua mersurum, *sc. Cycloper*. Ib. 600 diripiunt ... tuos ... artus Strymoniae matres Orpheos esse -tae. al. LIV. 2, 47, 2 ut ille *consul* gravi volvere ictus ex acie cessit, interfectum -ti gradum rettulere *militis*. 5, 43, 2 *Romani* scandere hostem sinunt, quo successerit magis in arduum, eo pelli posse per proclive facilius -ti. 42, 64, 3 *Perseus castra stramentis plena* -tus incendio opportuna esse eqs. al. SEN. Phaedr. 791 nos ... tractam, *sc. lunam*, Thessalicas carminibus -ti tinnitus dedimus. epist. 58, 31 magi ... immolaverunt defuncto *Platoni* amplioris fuisse sortis quam humanae -ti. CVRT. 3, 12, 5 *spado* amiculum *Darei* agnovit -tusque interfecto detractum esse eqs. al. COLVM. 7, 5, 2 si aegrotat ... pecus, ... quia -emur esse maxime salutare, ... adseveramus ..., quod est remedium praesentis sumum: pabula mutemus eqs. VAL. FL. 7, 265 *Iason me Circe* unam comitum -tus esse tuarum, *i. Medae*. FRONTIN. strat. 2, 13, 11 quae *vela* cum persequens eum Caesar ex longinquo tumentia ... vidisset, -tus prospero sibi eripi cursu recessit. DECL. in Catil. 38 hae pestes ... quo fuerint abiectiores, eo magis extimescendas esse -or. GELL. 6, 22, 1 nimis pingui homini ... censores equum adimere solitos, scilicet minus idoneum -tos esse ... ad faciendum equitis munus. al.

β *et acc. subi. et inf.*: PLAVT. Amph. 964 (*Sosia Iovi*) an id ioco dixisti? equidem serio ac vero -tus sum. Epid. 538 *haec mulier* estne ea an non east, [quam], animus -etur meus? (cf. *sc. 'hanc esse'*). HOR. sat. 1, 9, 49 non isto vivimus illic, quo tu -ere, modo.

c *inf. (sc. plerumque esse, sed v. e. g. p. 1129, 3 [in orat. interrupta]; aliter supra, ubi deest sola copula; pro acc. subi. est inf. l. 67 [c. pron. praepar. l. 66], enunt. secund. l. 60)*: α *cum locut. praepos. vel adv. pro praedic.*: SALL. Iug. 98, 2 barbari ... noctem [pro, se -ti acrius instare (cf. p. 1126, 42)]. or. Macri 26 cuncta ... praesenti ignavia mutavistis abunde libertatem -ti (TAC. hist. 2, 95, 3 ipse a. -tus, si praesentibus frueretur eqs.). VERG. Aen. 5, 24 non litora longe ... -or ... Erycis portusque Sicanos. VAL. FL. 4, 291 *Pollux* dextram ... minatur ..., redit huc oculis et pondere *Bebryx* sic -tus, ille autem ... sinistra *ferit* (4, 439 [*Phineus ad Argonautas*] vestri -bar s.] tempora cursus [reputabam *Liberman*, numerabam *Watt, Mus. Helv. 55, 1998, 136*]). TAC. hist. 3, 49, 1 l. 13. al. β *cum gen. poss. vel qual. pro praedic.*: SEN. Phoen. 656 regis hoc magni -or: odia ipsa premere. PLIN. nat. 2, 14 effigiem dei formamque quaerere inbecillitatis humanae -or. TAC. ann. 3, 20, 2 praecerat castello *Decrius* ... illum obsidionem flagitii -tus. APVL. apol. 89, 7 nisi forte triginta annorum *Pudentillam* -tus eqs. al. γ *cetera exempla*: Ov. met. 4, 545 non dubium de morte *Inus* -tae *Cadmeida* palmis deplanxere domum. LIV. 1, 27, 9 qui viderant, id, quod ab rege auditum erat, -ti eo acrius pugnant (*nisi ad B1*). 6, 28, 2 occasionem -ti duces *Praenestinarum* ... ad portam *Collinam* signa intulere (21, 11, 8, 37, 13, 2 adgrediendi. IVL. VAL. 3, 43 l. 1006 veri audiendi). 21, 45, 9 id morae ... ad potianda sperata -ti pro-

lium ... poscunt. SEN. Med. 993 nil adhuc facti -or. Phaedr. 895 quis ... fuit? :: quem -ere minime. OCTAVIA 867 quis regere dementes valet? ... haud quemquam -or. :: mulier, eqs. (sunt qui, cum praecedentibus verbis iungant, ita ut locus ad B2a pertineat, cf. Ferri, comm. 2003, 378sq.). VAL. FL. 3, 250 Iuppiter tempus iam ... flectere fata -tus miserisque abrumperere pugnas eqs. (3, 488 t. -ta diva Iuno nocendi eqs. 6, 386 locum t. que -tus Ariasmenus iamque et sua posci proelia, eqs. [ad p. 1126, 46sq.]). STAT. Theb. 5, 280 illā, qua -ere silentia, portā stat funesta Venus. TAC. hist. 4, 63, 2 Transrhenani non alium finem belli -bantur, quam si eqs. 5, 22, 3 praetoriam navem ..., illic ducem -ti, abripiunt. al.

B cum acc. pron. neutr. vel adv. aut absolute: 1 exempla varia (hucine p. 1128, 72?): PLAVT. Cas. 356 plus artificum est mihi seni, quam -bar (Rud. 453 iam illud mali plus nobis vivit, q. -tae sumus. CIC. div. 2, 5 lectores plures, q. -bar, esse cognovi. SALL. Iug. 11, 7 altius, q. quisquam -tus erat. al.). SALL. Catil. 60, 5 Petreius ubi videt Catilinam, contra ac -tus erat, magna vi tendere (Iug. 7, 3 ea res longe aliter, ac Micipsa -tus erat, evenit. APVL. met. 9, 29, 4 sequius ac. al.). OV. epist. 17, 149 (antea p. 1126, 14) nec -or hoc falso (AMM. 30, 10, 3 h. ... ille, ut erat sollertis ingenii, quod venerat, -tus). met. 10, 400 quid -ar ulterius? (SEN. Oed. 29 q. -ar, quod ista ... lues ... mihi parciit uni? CLAVD. carm. min. 40, 1). trist. 5, 6, 36 elige nostrorum minimum, minimumque malorum: isto, (istud var. l.), quod (quo var. l., sc. per attract. relat.?) -eris, grandius illud erit (quereris var. l.; summumque m. istud Watt, Class. et Mediaev. 50, 1999, 176sq. item post -eris interpungens, ita ut locus ad I42 pertineat). LIV. 1, 4, 2 Vestalis seu ita -ta seu quia deus auctor culpae honestior erat, Martem incertae stirpis patrem nuncupat. 24, 35, 9 p. 1127, 23. QVINT. decl. 371, 1 num adversum patriam iners sum? ... an adversus patrem impius? -or (si recte trad.; exspectaveris hoc -or sim.). APVL. apol. 99, 6 doleo me ... tam inopinatum rem ei Aemiliano indicasse; ... longe sequius -tus fuerat, nec immerito (cf. l. 17). ARNOB. nat. 7, 46 p. 406, 5 sed aliud nos -emur et labefactamus et destruimus veritatem.

2 in parenthesi: a forma -or nude posita (sunt qui huc trahant l. 3): CIC. Tusc. 1, 94 eorum ..., qui exacta aetate moriuntur, fortuna laudatur; cur? nam, -or, nullis, si vita longior daretur, posset esse iucundior. VERG. Aen. 5, 56 (loq. Aeneas) ad cineres ... parentis haud ... sine mente, -or, sine numine divum adsumus. PETRON. 122 vers. 167 (loq. Caesar) qui sunt, qui bella vetent? ... at, -or, haud impune, nec hanc sine vindice dextram vinciet ignavus. VAL. FL. 2, 617 has ... terras ... pelago pulsante, -or, ... adversi longus labor abscondit aevi. 5, 320 (loq. Iason) adnuet ipse Aeeta, -or. STAT. Theb. 3, 15 (Eteocles secum) non ille Tydeus meis, -or, impenetrabilis armis ... venerat. al.

b (id) quod -or, sicut -or sim.: VERG. Aen. 6, 97 (Sibylla Aeneae) via prima salutis - quod minime -eris - Graia pandetur ab urbe (BVC. Eins. 2, 9 minime. VAL. FL. 2, 601 [verba Helles] non ego per Stygiae, q. -ere, silentia ripae ... agor. STAT. Theb. 7, 11 [loq. Iuppiter] q. -or, arma tubasque insatiatus habet Mavors. al.). LIV. 6, 3, 5 Camillus profectus ad Sutrium -id, quod -batur - soluta omnia ... invenit. COLVM. 3, 12, 5 quae cuncta, sicut ego -or, magis prosunt (OROS. hist. 3, 2, 5). 4, 33, 6 haec de vineis Italicis ..., quantum -or, non inutiliter ... disserui (CONSVLT. Zacch. 2, 10, 1 VICTRIC. 1.1.23).

c ut -or (-eris, -batur sim.; qua re nisus quis -atur aliquid, indicatur l. 62): a pertinet ad totam sententiam: ① cui inseritur: VERG. Aen. 7, 437 (Turnus sacerdoti) non ut -ere, meas effugit nuntius auris (PLIN. nat. 8, 135 n., ut -emur plerique. 16, 175 n., ut -emur, in novissimis curanda arbore salicis. ARNOB. nat. 5, 32 p. 290, 18). LIV. 22, 57, 7 placatis satis, ut -bantur, Romani, deis ([...] verebantur P]. item in abl. absol.: 24, 20, 11 nullo ad conspectum primum agminis, ut -batur Hannibal, motu facto. 45, 34, 7). VELL. 2, 51, 1 Pompeius mare praesidiis classium, ut -batur, saepserat. al. ② cui anteponitur: VERG. Aen. 10, 608 (Iuppiter Iunoni) ut -bare, Venus ... Troianas sustentat opes (SERV. ut arbitrabaris). PROP. 3, 3, 38 e ... numero me contigit una deorum -ut -or a facie, Calliopea fuit. LIV. 31, 39, 9 ut ipse -batur, viam ... inexplugnabilem fecit rex. QVINT. decl. 268, 21 medicinae auctores ... accepimus deos, sive -ut maxime -or - ut haec infirmitas hominum haberet adiumenta ..., sive eqs. ASTER. ad Renat. 33. ③ cui postponitur: VERG. Aen. 12, 188 (loq. Aeneas) sin nostrum adnuerit nobis victoria Martem -ut potius -or ... -, non ego eqs. STAT. Theb. 7, 196 (Iuppiter Baccho) non coniugis ista consiliis, ut -ere. TAC. ann. 15, 51, 2 erat (na)uarchus ... Volusius Proculus ... non ex magnitudine sceleris provectus, ut -batur. DECL. in Catil. 116 quam pestem si vindicandam esse censebitis, ut -or ..., putate eqs.

β pertinet ad singulas orationis partes: ① quibus anteponitur: LIV. 6, 33, 3 Latini ... ab societate pacis, ut -bantur, inhonestae sese vindicaverunt. TAC. ann. 4, 71, 3 nullam aequae Tiberius, ut -batur, ex virtutibus suis quam dissimulationem diligebat. ARNOB. nat. 1, 53 nihil, ut

-emini, magicum, nihil humanum ... delituit in Christo. HIER. hom. Orig. in Luc. 34 p. 192, 9 (respic. Luc. 10, 30sq.) vulneratum vidit 'sacerdos', puto lex, vidit 'Levites', ut -or, sermo propheticus. ② quibus postponitur: LIV. 25, 12, 15 haec est origo ludorum Apollinarium, victoriae, non valetudinis ergo, ut plerique -entur, votorum factorumque. PLIN. nat. 11, 274 Aristoteles non universa haec, ut arbitrator, sed singula observat, frivola, ut -or, et volgo tamen narrata. al. VAL. FL. 1, 164 non degeneres, ut -eris, Acaste, venimus ad quaestus. SIL. 9, 53 cunctator et aeger, ut -ere, in pugnas Fabius quotcumque ... duxit eqs. TAC. ann. 14, 14, 3 evulgatus pudor non satietatum, ut -bantur, sed incitamentum attulit. al.

part. perf. *ratus, -a, -um pro adi. vel subst. (sc. vi pass.; act. v. p. 1127, 53). scribitur litteris gr. l. 22. compar. -ior VEN. FORT. Mart. 3, 387, cf. magis -us inde a Liv. p. 1131, 13. 22. 1132, 5. al.; superl. -issimus CATO p. 1131, 59, cf. maxime -us CIC. p. 1132, 51. de notione (cf. l. 47. p. 1131, 60. 1132, 15. 72. 1133, 57sq.): FEST. p. 274 ratus sum significat putavi, (ad p. 1124, 15), sed aliqui pro firmo, certo ponitur -us et -um (affert ENN. p. 1133, 14, ACC. p. 1133, 21). ISID. orig. 5, 24, 21 -um ... quasi rationabile et rectum, unde et, qui pollicetur, dicit: '-um esse profiteor', hoc est, firmum atque perpetuum. SYNON. Cic. p. 425, 19 firmum. stabile. fidele. certum. -um. GLOSS. -um: κύριον, βέβαιον. certum, firmum, validum. fixum, immobilem. -a: acceptabilia. iusta vel firmata. perfecta. GLOSS. iurispr. μαγκίτιον P 2 ὄσπου ἔε(υ) (i. -am rem) ..., ὄσπου, δεκτόν. sim. al. de prosodia (cf. p. 1124, 15): prima syllaba produci vid. OPT. PORF. carm. 16, 27 MEROB. poet. 131. legitur singularis binisve locis apud ENN. (sub II), TER., CATONEM, ACC., saepius inde a CIC., praecipue apud iuris consultos. [confunditur in codd. maxime c. datus p. 1134, 7. 9 (in falsa var. l. OV. met. 14, 818), gratus l. 46. p. 1131, 3. al. (restit. l. 58), rarus e. g. p. 1134, 2. 16; vix recte trad. ACC. trag. 374, v. vol. II 1094, 2.]

-us vi pass. adhibetur de eo, quod statutum, probatum est (cf. usus supra p. 1125, 22. 62 illustratos), ut sit fere i. q. certus, firmus, κύριος (de animantibus non nisi p. 1132, 11. 1133, 14. 67. 1134, 21; iuxta ponitur vel variat in contextu maxime certus l. 49. p. 1133, 23. 39. 1134, 5. al., firmus l. 70. 73. p. 1131, 5. 1133, 24. al., fixus l. 71. 1132, 53. 1133, 24. al., opp. inritus l. 75. p. 1131, 8. 1133, 20. al.; cui quid -um [quis -us] sit vel fiat, indicatur per dat. l. 52. p. 1131, 45. 1132, 14. 1133, 67):

I strictius et fere technice dicuntur -a, quae respondent normis: A constituit auctoritate quadam legitima, consensu recepta: 1 iuris publici vel privati: a praedicative: a -um esse (cf. e. g. p. 1131, 75sq. 1132, 45; locut. ius -umque esse v. vol. VII 2, 680, 38sq., ubi fort. addas locum lacunosum LEX de flam. Narbon. [CIL XII 6038; saec. I²] 24, iustum -umque esse ibid. 720, 13sq., ubi addas LEX Imit. 8 A 23. al. in eadem lege; pro sub. est: ① pron. neutr. vel enunt. relat. (suppletur LEX de Germ. tab. Tudert. 11; exempla selecta inde a LIV.): TER. Hec. 545 (senex matronae) ut filiam ab eo coniuge abduceres neu, quod ego egissem, sc. matrimonium filiae, esset -um (gratum cod. unus; SCHOL. Ter. p. 146, 10 -um: firmum). CIC. inv. 2, 128 si a scripto recedatur, et eos, qui aliquid scribant, non existimatos id, quod scripserint, -um futurum; et eos, qui iudicent, certum, quod sequantur, nihil habituros. Verr. II 1, 109 de iure ... civili, si quis novi quid instituit, is non omnia, quae ante acta sunt, -a esse patietur? Caecin. 96 non quicquid populus iusserit, -um esse oportere. fam. 7, 23, 1 ista ipsa, quae te emisse scribis, non solum -a mihi erunt, sed etiam grata. al. LEX Rubr. (CIL I² 592) 1, 1 (... iussum iudicatumve erit, id -um ne esto. Iul. munic. (CIL I² 593) 163 neve quis intercedito neve quid facito, quo minus ea -a sint. NEP. Alc. 10, 1 nihil earum rerum fore -um, quas ipse Athenis constituisset. LIV. 1, 17, 9 patres decreverunt ..., ut, cum populus regem iussisset, id sic -um esset, si patres auctores fierent (Aldus, gratum trad.). LABEO dig. 24, 1, 65 quod vir ei uxori ... donaverit, -um futurum existimo. SEN. contr. 9, 3, 9 iniquum illi legi videtur id -um esse, quod aliquis ... pactus est, ... quia coactus est. VAL. MAX. 2, 2, 7 tribuni plebis decreta patrum ... examinabant, ut, si qua ex eis improbassent, -a esse non sinerent. EDICT. imp. Claud. (CIL V 5050) 36 quaecumque ... gesserunt egeruntque ..., -a[m] esse. PROC. dig. 17, 2, 76 utrum -um id iure societatis sit. PLIN. epist. 5, 7, 1 hoc, si ius adspicias, inritum, si defuncti voluntatem, -um et firmum est. SVET. Claud. 12, 1 ut ... -a essent, quae procuratores sui in iudicando statuerent. al.

② subst.: CIC. Verr. II 4, 149 quod senatus consultum -um esse non debet (GELL. 14, 7, 8 Varro dicit, s. c. ante exortum aut post occasum solem factum -um non fuisse [7 iustum]). Caecin. 96 putesne ... id iussum -um atque firmum futurum? (dom. 77 VLP. dig. 4, 8, 21, 11). Cluent. 132 censorias subscriptiones omnes fixas et in perpetuum -as ... esse. leg. agr. 2, 58 hoc quia vos foedus non iusserit, veretur Hiempsal, ut satis firmum sit et -um (LIV. 21, 19, 3 cum in Lutati foedere diserte additum esset ita id -um fore, si populus censuisset. 39, 37, 10). prov. 45 Clodii tribunatus si -us est, nihil est, quod inritum ex actis Caesaris possit

esse (*postea*: etiam perniciosissimae res ... iure latae videbuntur). Balb. 33 (*antea*: sacrosanctum) nihil ... de isto foedere ... ad plebem latum esse neque legem neque poenam -am esse dico ([*gratam var. l.*, consecratam C. F. W. Müller fort. recte, alii alia]). Phil. 5, 8. EDICT. imp. Aug. [CIL x 4842] 50. *al.*, adde l. 26). Phil. 13, 12 actis Caesaris firmis ac -is (13, 37. cf. l. 32). rep. 2, 56 populi comitia ne essent -a, nisi ea patrum approbasset auctoritas (leg. 3, 45 neque tributa capitis c. -a esse posse neque ulla privilegi [antea opp. irrita]). leg. 3, 10 (*item* 3, 28) *senatus* decreta -a sunt (LEX Salpens. [CIL II 1963] 2, 29 [= Irnit. 3 C 14]). *al.* Ov. ars 3, 613 -a sit custodia nuptae: hoc decet, hoc leges iusque pudorque iubent. Liv. 5, 49, 2 eam pactionem -am non esse, quae ... iniussu *dictatoris* ... ab inferioris iuris magistratu facta esset (PAVL. dig. 13, 6, 17 pr.). 21, 59, 10 quo magis -am fore cum iis *Liguribus* pacem societatemque crederet *Hannibal* (37, 19, 2 cui -a ista p. erit, quam ... non ex auctoritate senatus, non iussu populi Romani pepigerimus? *al.*). 32, 23, 2 *Achaei* societatem cum Attalo ... confirmarunt: cum Romanis quia iniussu populi non poterat -a esse *eqs.* (TAC. hist. 4, 64, 2 ut amicitia s.que nostra in aeternum -a sint. adde l. 13). 38, 48, 5 -a dona vestra, ... -a libertas civitatibus esset? (*al.*, v. vol. VII 2, 1312, 35). *al.* LABEO dig. 24, 1, 67 -a erit traditio. SEN. contr. 9, 3 leg. per vim metumque gesta ne sint -a; pacta conventa legibus facta -a sint (TAC. hist. 2, 99, 2. *al.*). *al.* VAL. MAX. 5, 6 ext. 4 finem *territorii*. SEN. benef. 4, 38, 2 magis ista constitutio sic -a erit, quam si illam in aes incidissem (NOVELL. Iust. 7, 1. 133, 6). QVINT. inst. 3, 6, 96 (*e controversia quadam*) testamenta legibus facta -a sint (decl. 308 leg. t. ultima -a sint. 308, 9. TAC. hist. 2, 62, 1 -a fuere eorum, qui acie Othoniana ceciderant, t. aut lex intestatis. *al.*).

β -um habere (*exempla selecta post* PLIN. *min.*; cf. p. 1132, 39sq.; *de locut.* cf. e. g. p. 1132, 16. 1133, 28. 34): CIC. Q. Rosc. 3 quis parens filio tribuit, ut, quodcumque rettulisset in *tabulis*, id -um haberet? -um habebit Roscius. part. 125 ne -um haberetur iudicium, si totum corruptum. ALF. dig. 24, 1, 38, 1 si id scissent fratres aut ... -um habuissent. Liv. 9, 46, 11 lectionem nemo -am habuit. 26, 32, 6 acta M. Marcelli ... -a habenda esse. 30, 30, 9 quodcumque egerimus, -um civitates nostrae habiturae sunt. *al.* AT. CAP. Gell. 13, 12, 2 ut *Labeo* ... -um ... pensumque nihil haberet, nisi quod iussu sanctumque esse in Romanis antiquitatibus legisset. PLIN. epist. 7, 11, 6 -um habere ..., quod libertus ... gessit. SVET. Galba 16, 1 cum ... *militibus* donativum grandius solito praepositi pronuntiassent, ... -am rem non habuit. Tit. 8, 1 beneficia a superioribus concessa principibus ... (-ta) non h. EDICT. praet. dig. 4, 2, 1 quod metus causa gestum erit, -um non habeo. *al.* *sine obi. acc.*: IULIAN. dig. 46, 8, 22, 2 sive -um dominus habuisset sive non habuisset. *al.* POMPON. dig. 23, 1, 5 si scientibus his, qui absint, sponsalia fiant aut si *postea* -um habuerint. *al.* apud iuris consultos.

γ *cetera exempla*: SALL. or. Macri 16 patrum decreta vos exequendo -a efficitis (Liv. 1, 6, 2 *contionis* vox -um nomen imperiumque regi efficit. OCTAVIA 460 statuum ipse. :: quae consensus efficiat -a. cf. p. 1132, 23. 1134, 13 *nec non* -um facere: Liv. 28, 39, 16 [*iuxta* perpetua]. PAPIN. dig. 33, 4, 7, 2 solutionem. *al.*; cf. e. g. p. 1132, 3sq. 1133, 29. 61. 1134, 2). Liv. 27, 17, 15 qui non duxerint societatem -am, ubi nec divini quicquam nec humani sanctum esset. VAL. MAX. 7, 7 pr. quae testamenta ..., cum merito rescindi possent, -a manserunt (*item de testamentis*: 7, 8 tit. *al.*). VLP. dig. 38, 17, 1, 12 quae iudicata transacta finitave sunt, -a maneant. *al.*; cf. -um permanere: GAIVS dig. 28, 1, 6, 1. COD. Theod. 3, 5, 12 [= Iust. 5, 1, 4 pr.]. *al.*) PLIN. epist. 7, 11, 1 an, quod *libertus meus* gessit, -um servem (COD. Iust. 6, 49, 5, 1 [a. 294] voluntatem -am servari. NOVELL. Iust. 58. cf. -um conservare: COD. Iust. 6, 22, 2, 1 [a. 290]). COD. Theod. 11, 30, 11 pr. stabit -um ac fidele, quod iudicia nostra rescriberint. *al.*

β *attributive vel neutr. pro subst.*: CATO orat. 155 erga rem publicam multa benefici[i] -issima atque gratissima (*frg. inducit* FEST. p. 286 '-issima' quoque ab his, quae -a dicimus; unde etiam rationes dictae). CIC. Caecin. 74 -a auctoritas harum rerum omnium ab iure civili sumitur. Phil. 13, 4 (*ironice*) o -um religiosumque foedus, quod cum Antoniis fecerimus! (leg. 2, 21). de orat. 1, 173 in quibus *causis* ... testamentorum, ruptorum aut -orum, ... iura versentur (irritorum *Orelli*; *l. sunt qui secludant*). SALL. Iug. 112, 3 si *Bocchus* ambobus consultum et -am pacem vellet. SVET. Cal. 58, 2 (*cum ironia acerba de tessera militibus data*) Sabinum ... signum ... petisse et Gaio 'Iovem' dante Chaeream exclamasse 'accipe -um,' *eumque vulneravisse* (*l. sc. signum*; *neutr. pro subst. intellegunt alii, iratum Lipsius*). IULIAN. dig. 3, 3, 75 venditori de -o satisfacere (PAPIN. dig. 46, 8, 3, 1 stipulatio de -o. *al.*).

2 *cultus divini, religionis sim.*: **a** *paganorum* (*addas frg. mutilum* CATO orat. 47, *si quidem respiciat disciplinam auguralem*): CIC. dom. 124 capite velato, contione advocata, foculo posito bona tui Gabini ... consecrasti; quod si tum nihil est actum, quid in meis bonis agi potuit? sin est -um, cur *eqs.* (*in eadem re*: 125 quod ... -um esse negas [*postea*:

consecratio legitima est ...; an ... nullum habet ius]. *ibid.* si est illud -um). leg. 2, 21 *augures* caeli ... fulgura regionibus -is temperanto. div. 1, 85 quid *habet* augur, cur a dextra corvus, a sinistra cornix faciat -um? (*neutr. pro subst.*; cf. 2, 80 cur ... aliis a laeva, aliis a dextra datum est avibus, ut -um auspiciu[m] facere possint? [GELL. 13, 15, 7 *praetorum* a. magis -a sunt quam aliorum]). VARRO ling. 7, 88 quod ... fit rite, id -um ac rectum est. PAUL. FEST. p. 1 augustus locus sanctus ... ab avium gustatu, quia aves pastae id -um fecerunt. SEN. Oed. 942 quae leges -as natura in uno vertit Oedipoda. APVL. Socr. 14 p. 150 (*agitur de religionum observationibus*) quae omnia pro cuiusque more loci sollemnia et -a sunt. *al.* *de ipsius divis*: STAT. silv. 4, 2, 59 *Domitiane*, -a numina miseris astris, *sc. consecratione*, templaque des.

b *Christianorum* (*Iudaeorum l. 29*); -a sunt: **a** *quae a deo probantur* (*accedente dat. vel praepos.* apud *sublucet notio q. e. acceptus, gratus sim.* [cf. GLOSS. -us: gratus. GLOSS.^l III Abstr. RA 15 -um: acceptum]): TERT. uxor. 2, 2, 8 dominum magis -um habere matrimonium non contrahi, quam omnino disiungi. virg. vel. 16, 2 disciplina, quid magis deo -um sit, ostendit (3 nihil est illi carius ..., nihil acceptius). CYPR. epist. 70, 3, 2 quid ... potest -um (gratum *var. l.*) et firmum esse apud dominum, quod illi faciunt, *sc. eius adversarii*? AMBROSIAS. in II Cor. 2, 10, 2 ut *apostolus hoc* (-um ei, rarum esse *cod. unus*), cui donavit *peccatum*, ostenderet apud deum (*postea*: accepto tulisse Christum). CASSIAN. inst. 5, 35 -um deo ieiunii munus efficitur, cum *eqs.* (gratum *var. l.*). GREG. TVR. Franc. 1, 13 *Salomon* terrenas divitias postponens sapientia(m) magis expetiit; quod -um domino fuit. VEN. FORT. Mart. 4, 310 *cum munera* ... Christi benediceret ore sacerdos inposita altari -a corporis atque cruoris (cf. SACR. Greg. 1, 23 [9 D.] quam oblationem tu deus ... adscriptam, -am, rationabilem acceptabilemque facere digneris). *al.* **β** *quaelibet*: CYPR. epist. 69, 8, 1 (*respic. num. 16, 1sq.*) non potuerunt -a esse et proficere sacrificia ... contra ius divinae dispositionis oblata. 73, 1, 1 *haereticorum baptismum* nec -um possumus nec legitimum computare (AVG. c. Cresc. 3, 12, 15 si ... non ... dei gratia et nostra conscientia -um nobis b. facit. cf. c. Petil. 3, 32, 37 -um habere, quod *iam* baptizati sunt). AMBROSIAS. in I Cor. 15, 29 -am et stabilem ... ostendere resurrectionem mortuorum. PRVD. cath. 3, 99 ut ... foret -a materies, ore animam dedit ex proprio *deus*. PAUL. NOL. carm. 16, 10 famulae -a debeo munera linguae Felicii libare *die eius natali*. AVG. quaeest. hept. 4, 59, 5 -as esse, *sc. abstinentias caerimoniarum*, ... cum eas adprobaverit ratio. CONC.^s I 3 Rustic. p. 176, 26 -a habemus, quae a vobis geruntur (*gr. I 1, 3 p. 37, 14 κύρια, vers. Tur. grata, Rustic. Conc.^s I 4 p. 63, 18 firma, Conc.^s I 5 p. 368, 17 propria*). I 5 p. 364, 35 sancta synodus (a vobis) acta non habebit -a (*gr. I 1, 3 p. 34, 31 κατάθετα*). CONC. Araus. a. 441 p. 85 l. 112 haec quae subscripsimus, ... -a ... haberi volumus. *al.*

3 *philosophiae*: **a** *in arte logica*: CIC. top. 56 quae conclusiones idcirco -ae sunt, quod *eqs.* (PS. APVL. herm. 8 p. 274 neque ex particularibus solis neque abdicativis solis -am fieri c. AVG. doctr. christ. 2, 135. cf. PS. APVL. herm. 7 p. 273 illationem ... -am non fore). GELL. 5, 11, 8 *in syllogismo quodam* non -um id neque iustum diiunctum esse ait. BOETH. anal. pr. 62a17 rec. Carn. contrarium ... neutro modo contigit -um facere (*rec. Flor. probare; gr. ἀξιοῦν*). **b** *cetera exempla*: CIC. fin. 2, 20 quis ... vestrum non edidit Epicuri *κρίσις δόξας*, id est quasi maxime -as, quia gravissimae sint ... sententiae? ac. 2, 27 non potest ... dubitari, quin decretum ... sapientis ... stabile, fixum, -um esse debeat. Ov. trist. 3, 3, 62 si ... Samii sunt -a dicta senis (*respic. Pythagoras ut*: AMM. 22, 16, 21 quidquid dixit aut voluit, auctoritatem esse ... -am).

4 *artis rhet.*: FRONTO p. 59, 6 pleraque in oratione ordine inmutato vel -a verba fiunt vel supervacanea; '...' rite dixerim *eqs.*

B *constitutis computatione, mensura*: **1** *vario usu* (*in locut. pro -a parte inde a Cic., v. vol. X 1, 459, 25sq.*, pro -a portione *inde a* PLIN. nat., v. vol. X 2, 31, 69sq.): VITR. 1, 2, 4 symmetria est ... ex partibus ... separatis ad universae figurae speciem -ae partis responsus (*al.*, v. vol. X 1, 454, 3. 456, 28). COD. Iust. 7, 72, 6, 1 (*a. 293/304*) pro -a debiti quantitate. FAV. EVL. 26, 4 ut sic diversis temperetur vocabis cantilena, ut ipsa fiat -a diversitas (26, 7 cum ... d. numeri -a et pro competenti servatur). MART. CAP. 1, 11 media -is ... succentibus duplis ac sesquialteris ... concinebant. 9, 909 ad motum gressumque *Harmoniae* -a congruentia temperatum. COD. Theod. 11, 20, 5 pr. pro -a temporum ratione. CLAVD. MAM. anim. 1, 25 p. 91, 3 ut circulus -a dimensione formetur (2, 5 p. 116, 22). BOETH. arithm. 2, 50, 1 l. 17 -a ... proportionum iunctura. mus. 3, 1 p. 270, 19 *toni* medietas -a (*opp. m. ... integra*). COD. Iust. 6, 56, 7 pr. -a portio capitum. *al.* **2** *fem. sing. pro subst.* (*sc. suppl. pars vel portio, cf. l. 59*): pro -a (cf. GLOSS.^l II Philox. PR 394 pro -a: τὸ αἰροῦν, κατὰ τὸ ἐπιβάλλον): Liv. 45, 40, 5 (alterum) tantum pediti *L. Aemilium Paulum* daturum fuisse credunt et pro -a aliis, si *eqs.* VITR. 3, 3, 12 si quae *columnae* altiores erunt, eadem ratione pro -a constituentur con-

tracturae. 4, 1, 1 capitulorum altitudines efficiunt eas *columnas corinthias* pro -a excelsiores et graciliores, *sc. quam ionicas*. LEX met. Vipasc. I 3, 7 (*si quid inpedi*)erit, quo minus lavare recte possit, eius temporis pro -a pensionem conductor reputare debe(to) (CHAR. gramm. p. 407, 22 pro -a t. [-a vel -u cod.]. *item c. gen.*: MARCELL. dig. 30, 80 portionis. SCAEV. dig. 35, 2, 95 pr. decem unciarum. PAPIN. dig. 36, 1, 56 patrimonii. *al.*) IVLIAN. dig. 39, 6, 20 pro -a, qua legatum consequitur *quidam*. CIL III p. 948 n. X, 8 (= INSCR. Dac. I 41, 8; a. 164) pro -a computare. *al.* secundum -am: DIDASC. apost. 27, 18 rex s. ... -am et multitudinem plebis suae et ministeria accipiebat (*cf. Const. apost. 2, 34, 3 ἀναλόγως*). LEX Burg. lib. const. 67 s. terrarum modum vel possessionis ... -am.

II laxius de quibuslibet certis, firmis: A generatim:

1 deficiente contextu de notione non constat: ENN. ann. 75 occiduntur; ubi potitur -us Romulus praedam (*explicit* FEST. p. 1130, 17; *de eo, qui rem prospere gessit, cogitat Skutsch, comm. 1985, ad l. coll. Ov. fast. 2, 375 sq. inritus ... R.; possitne -us intellegi 'compos voti' [cf. p. 1134, 21 et p. 1134, 1], an significatur R. res occisorum praedam dispertiendam sim. putare, ut sit ratus vi verbali?*).

2 cetera exempla: a de rebus variis: TER. Phorm. 951 quod dictum indictumst; quod modo erat -um inritumst. ACC. trag. 432 neque -um est, quod dicas, neque, quae agitas, dicendi est locus. CIC. inv. 2, 169 incolumitas est salutis -a (*tuta var. l.*) atque integra conservatio. ac. 2, 141 cum es commotus, adsciscis adsentiris adprobas, verum illud certum ..., -um, firmum, fixum fuisse vis. *al.* Ov. trist. 1, 5, 49 multa ... credibili tulumis maiora -amque ... non habitura fidem (3, 10, 36 cum sint praemia falsi nulla, -am debet testis habere f. *al.*). LIV. 35, 2, 6 seniores negare ad rumores ... senatus consulta facienda esse: nisi quod ... legati renuntiarent, nihil -um haberi. SEN. benef. 3, 31, 3 alia, quae prosequerentur hoc initium muneris *datae vitae* et aliis officiis -um facerent. 4, 38, 1 haec ... superbae stultitiae perseverantia est: 'quod semel dixi qualecumque, est, fixum -umque' (i. d., q. est, *(sit) Gertz*). PLIN. nat. 8, 119 *remedium quoddam* ita demum existimant -um, si *eqs.* MART. 10, 34, 2 di tibi dent, quidquid, Caesar Traiane, mereris, et -a perpetuo, quae tribuere, velint. FRONTO p. 37, 23 illud ..., ut dixi, firmum et -um habeto, nihil extra causam ... me dicturum. *al. neutr. sing. pro subst.*: CLAVD. MAM. anim. 3, 17 p. 188, 21 *refutationis meae* limitem fixi, ne vel in aciem plures necessario proferrem vel diutius -o certarem vel longius iusto procederem.

b de siderum, mundi, temporis motu, ordine sim.: CIC. Tusc. 5, 69 quorum *septem siderum* vagi motus -a tamen et certa sui cursus spatia definiant. nat. deor. 2, 51 nihil ... errat, quod ... conservat progressus et regressus reliquosque motus constantis et -os (CHALC. comm. 77 ex ordinatione -i et aequabilis m.). 2, 90 cum *philosophi* vidissent motus eius *mundi* finitos ... omniaque -is ordinibus moderata (2, 97 tam certos caeli motus, tam -os astrorum o. *al.*). 2, 95 ortus et occasus atque in omni aeternitate -os immutabilesque cursus. SEN. epist. 101, 5 volvitur tempus -a quidem lege, sed per obscurum: quid autem ad me, an naturae certum sit, quod mihi incertum est? (AVG. civ. 21, 8 p. 505, 4 quid est tam -is l. fixisque firmatum, *sc. quam cursus siderum?* MART. CAP. 9, 911 [vers.] poli volvere sidera suevit l. -a sacra recursio). CHALC. comm. 2 de stellarum discursibus -is et errantibus. 75 -a atque eadem semper conversio aequalis et ordinata (119 qui *caelestes orbis* sunt infixi tergo -ae atque inerrabilis c.). CLAVD. MAM. anim. 2, 12 p. 149, 6 astrorum vagus -usque circuitus. *al. de ipsis stellis fixis, non errantibus:* CHALC. comm. 7 de s. -is et errantibus. 69 illae -ae atque inerrabiles s. (*antea:* fixae ... s. nec errantes). 120 post generationem s. -arum. *al. in eodem opere.*

c de hominum vita eiusve tempore, fato: VERG. Aen. 10, 629 (*Iuno Iovi*) quid si ... haec Turno -a vita maneret? (SERV. -a: firma, perpetua. CLAVD. DON. p. 373, 30 firma ac stabilis et inconcussa radice perdurans). Ov. Ib. 76 (*in invocatione*) quae *Parcae* ... -um triplici pollice netis opus. EPICED. Drusi 444 rigidum ius est ... mortis, stant -a non ulla fila tenenda manu. MANIL. 2, 134 quod Fortuna -um faciat, quis dicere falsum audeat? SEN. Oed. 982 mutare -i stamina fusi. 991 iti cuique -us prece non ulla mobilis ordo (STAT. Ach. 1, 81 fata vetant; -us o. deis miscere cruentas Europamque Asiamque manus). epist. 77, 12 *fata* -a et fixa sunt. CE 1849, 2 (*saec. VI*) quamvis ... -a non sint vitae tempora longa tuae. **d de amicis fidelibus:** VEN. FORT. carm. 9, 13, 4 ut bonitate pari simul estis honore ministri, sic mihi consimili semper amore -i.

B speciatim de iis, quae (qui p. 1134, 20) praedicunt, promittunt, praesignificant ea, quae vere futura sunt: CIC. carm. frg. 22, 3 ut ... Calchantis fata queamus scire, -osne habeant an vanos pectoris orsus (*cf. Hom. B 300 ἢ ἔτεδὸν Κάλχας μαντεύεται*). VERG. Aen. 9, 104 *Iuppiter* id, quod *promisit*, ... -um Stygii per flumina fratris ... adnuit. HOR. epist. 1, 5, 17 *ebrietas* spes iubet esse -as (Ov. epist. 16, 15 quae s. -a sit, ... opto. *al.*; *cf. p. 1134, 17*). PROP. 4, 1, 51 si ... sero -a carmina *Cassandrae* ... vera fuere ...: 'Ilia tellus vivet'. 4, 10, 14 *hostem spicula librantem* Romulus ...

voctis occupat ante -is *eumque interficit* (Ov. am. 3, 2, 80 sint mea, sint dominae ₁fac -a₁ [sacrata var. l.] v. meae. *al.* MANIL. 2, 824 quam -a [rara var. l.] sint fossis ... v. metallis. LVCAN. 7, 34. *al.*). Ov. epist. 16, 90 (*Paris Helenae*) regius adgnoscor per -a signa puer (GERM. 399 multa dedit natura homini -a s. salutis, *sc. prognostica* [401 certa]. PHYSIOGN. 20 aliarum partium s. si oculi affirmaverint, tunc -a magis et certa sunt). met. 3, 341 prima fide (*gen.*) vocisque -ae (*datae var. l.*) *Tiresiae* temptamina sumpsit *Liriope* (fast. 3, 77 'primus de patrio nomine mensis erit' [verba *Romuli*]; v. -a fit). 4, 387 uterque parens nati -a (*data var. l.*) verba bi-formis *Hermaphroditii* fecit (SEN. Oed. 572 'audior' vates ait, '-a v. fudi'). 9, 475 (*loq. Byblis*) tacitae quid vult sibi noctis imago? quam nolim, -a sit! (*cf. 9, 703 Cressa* ..., -a sint sua visa, precatur). 15, 683 adnuit his ... deus et -a pignora ... dedit. fast. 1, 696 efficiat ... -as utraque diva, *sc. Ceres et Terra*, preces *colonorum* (PRVD. perist. 9, 98 p. martyr ... -as ... reddit, quas videt probabiles). *al.* PLIN. nat. 9, 121 iudex sponsonis ... victum ... Antonium pronuntiavit omine -o (raro *cod. unus*). IVL. VAL. 3, 42 l. 989 (*antea:* te ... manebit *apotheosis*) Alexander cum -um spei istius requisisset (*neutr. pro subst. ut:* 3, 43 l. 1010 viventi de vitae termino -um dicere. PAVL. NOL. carm. 6, 104 [*respic. Luc. I, 13 sqq.*] -a qui dat, temporis ordo volvitur et gravidam fit *Elisabeth*). *al. de ipso sacerdote:* STAT. Theb. 6, 200 *in vovendo* non -us fuit ore sacerdos damnataeque preces sunt.

f. rata, -ae *pro subst.*, *sc. in locut. c. praeapos.*: v. p. 1132, 71 sqq.

n. ratum, -i *pro subst.* i. q. *status ratus, res rata:* **1** usu *communi* (*formam* -i habitio v. p. 151, 57 sqq.): v. l. 18. p. 1131, 58. 1132, 4. 1133, 35. **2** *in locut. verbalibus* pro -um habere *sim.* (-o habere v. vol. VI 3, 2447, 53 sqq.): TERT. anim. 35, 1 *Carpocrates* asserit nulli ... vitam istam -o fieri, nisi universis, quae arguunt eam, expunctis. SCAEV. dig. 3, 5, 8 quod utiliter gestum est, necesse est apud iudicem pro -o haberi. CASSIOD. var. 5, 7, 1 decet eorum vota in -um reddere, qui malunt utilitates publicas continere.

adv. ratē. *compar.* -ius l. 34. i. q. *modo rato, recte, legitime sim.* (*cf. GLOSS.*¹ I Ansil. CO 499 [cod. Paris.] *commode:* -e, *virte, ornate*): CLAVD. DON. Aen. 11, 440 p. 482, 14 ('haud ulli veterum virute secundus') *Turnus* -i recte se veteribus aequalem fecit, quam si ... diceret se esse meliorem (*si recte trad.*; *rectius var. l.*). CLAVD. MAM. anim. 1, 6 p. 42, 21 ex quorum *elementorum* metrico pro portione conventu, compactis ₁-e₁ dimensionibus ... vivens corpus efficitur (₁ *trad.*, *rite edd. vet.*, *arte Hartel*; 'pro rata parte' intellegit Engelbrecht, *Unters.*, 1885, 80). *adv. pro praedic.* (*sc. ratam*): CASSIOD. hist. 5, 34, 13 per quos *subscribentes* -e se ferre hanc definitionem absentes profitebantur (*gr. Socrat. 2, 39, 22 στέργειν*).

deriv.: 1. rato, ?rator, ?ratus (-ūs, v. p. 1133, 5), rebilis; *cf. ratio.*
compos.: irritus; *cf. ratihabitio.*
Clementi.

reordinatio, -ōnis *f.* a reordinare. i. q. *actio iterum ordinandi* (*sc. clericos*): REG. eccl. Carth. l. 157 de rebaptizationibus et de -bus. l. 161 v. p. 249, 74.
reordino, -ātum, -āre. a re- et ordinare. i. q. *denuo ordinare*: **1** clericum iam ordinatum: CANON. Turner I p. 125 rec. IV *episcopi vel presbyteri Catharorum* -ti ab episcopo ecclesiae catholicae manebunt in eodem honore (*rec. I inpositis manibus reconciliationis, II et III ordinati; cf. gr. Ioh. Schol. tit. 38, 2 χειροτονηθέντες, quod spectat ad antecedentia*). **2** *episcopatum abolitum* (*sc. restituendo*): LIB. pontif. p. 130, 17 episcopatus Africae -atur post annos LXXIII *persecutionis Vandalicae*.

deriv.: reordinatio.

reōrno v. redorno.

reōro, -āre. a re- et orare. NOT. Tir. 64, 27^a et 28^a -at (*in solo cod. Gotvic.*). i. q. *iterum orare*: REGVLA mag. 21, 7 *hebdomadarii* post modicum orationem ... communicant ... et item -antes *exeat* (*or-var. l.*). 27, 11 ut, antequam bibant, orent et, postquam perbiberint, -ent (*item 27, 29. 32*). 50, 20 v. p. 591, 9 (*or-var. l.*). 50, 50 (48 praecedente oratione incipient) postquam a labore deinlexerint, -ent (*or-var. l.*). 56, 5 (*sim. 7*) qua oratione expleta mox reincoent viam ambulare cum psalmo; quo expleto iterato stantes -ent (*or-var. l. utrobique*).

repābulum v. repagulum.

repācifico, -āre. a re- et pacificare. i. q. *pace restituta conciliare*: GLOSS.¹ I Ansil. RE 202 reconciliat: dissidentes -at.

repāciscitur NOT. Tir. 43, 35^a (*in parte codd.*). a re- et pacisci.

repāciculum v. repagulum.

repāgēs, -is *f.* [*nomen q. d. radicale iuxta repāgulum* (v. *infra*) e re- et pāg- *formatum* et ut ea vox ad stirpem *pee₂g- 'figi' referendum; *cf. compāgēs. Mei.*] FEST. p. 281 quae *repagula* poetae interdum -es appellant (*quae antecedunt, v. p. 1135, 9*).

repāgino, -āre. a re- et 2. paginare. i. q. *denuo compaginare*: PETR. CHRYS. serm. 62, 17 (*de symbolo*) si carnem ..., quae perit, per deum resurgere, -ari (*pro-var. l.*), redire posse credas. Bk.

***repāgulum**, -ī n. [nomen instr. formatum e radice *pe₂g̃- 'figi' et suffixo -lo-, sed referendum est ad verbum notionis causativae pango sive potius *re-pango 'claudio' (an 'aperio?'), cuius exempla desunt. v. Walde-Hofmann II 245; Leumann, Gramm. 1977, 311; Rix et al., Lex. der indogerm. Verben. 2001, 461. Mei.] scribitur rap- VIRG. gramm. epist. 8, 2, 3 (cod. N bis), -pac- in var. l. AMBR. hex. 3, 2, 10 HEGES. 4, 3, 3. DRAC. laud. dei 3, 680 (etiam -pab- [cf. p. 1136, 23]). al. NOT. Tir. 94, 70^a et 100, 44 -um. perperam fem. -a, -ae intellegunt nonnulli l. 45. de notione (adde l. 50. 53. 60. p. 1136, 18): FEST. p. 281 -a sunt, ut VERRIVS ait, quae patefaciendi gratia [qua] ita figuntur, ut ex contrario quae op-panguntur; Cicero '...' (affert l. 27; seq. p. 1134, 71). GLOSS. -um: κόραξ σιδηροῦς θύρας. κόραξ, κληῖθρον, μήτρα θύρας, μάνδαλον. μοχλοῦ ὄγκυνος. -a: καλυπτῆρες. quae ad impedimentum opponuntur vel recluduntur. GLOSS.¹ III Abstr. RE 61 -a: impedimentum aditus (vel) introitus, vel retinacula. V Abba RE 67 -a: receptacula (an retinac-?). al. legitur in versibus inde a PLAVTO, ENN., OV. (in hexam. dactyl. semper -a ante pedem ultimum), in prosa orat. inde a CIC., VERR. FL. (v. l. 9), FRONTONE, APVL.; apud veteres plur. tantum, sing. inde a SOL. [e conii. dub. MANIL. 2, 952 <... -a mortis> Housman.]

significansur obstacula varii generis, quae motum fere impediunt (sc. maxime ne quis vel quid intret, penetret vel exeat, auferatur sim.; ne quid concidat, dilabatur sim. p. 1136, 8sq. 24): **1** -a sunt corporea (in imag. sub aβ et bβ): **a** i. q. sera in ostio, porta, ianua, operculo sim. collocata (maxime -a sunt domorum, templorum vel urbis, sed navis l. 37, capsae l. 38; -a significant alteram e duabus partibus l. 29; ad rem v. Hug, RE IA 601 sq.): **α** proprie: PLAVT. Cist. 649 occludite aedis pessulis, -is. CIC. Verr. II 4, 94 convulsis -is efracctisque valvis. div. 1, 74 in templo Herculis valvae clausae -is subito se ipsae aperuerunt. OV. met. 5, 120 (in pugna) rapta ... de dextro robusta -a posti ossibus inlisis ... cervicis (cf. 123 laevi ... robora postis). 14, 783 portae ... -a ([cf. 780 obice]. AMBR. Nab. 6, 32 -is portarum. PRVD. c. Symm. 2, 740 tremefacta -a portae [sc. Romae]. cf. l. 44). APVL. met. 1, 14, 1 postes ad, -a redeunt (1 ad p. edd. rec., cf. Callebat, Latomus 68, 2009, 479). ARNOB. nat. 6, 20 cur eos deos sub ... clavibus ingentibusque sub claustris, sub -is, pessulis ... custoditis eqs.? (postea: reserata sint ... delubra). AMM. 19, 6, 4 ut ... in caveis bestiae ... evadendi spe -is versabili(b)us illiduntur, ita eqs. ALC. AVIT. carm. 4, 587 (respic. gen. 8, 13) pater Noe ablatis obducta -a serris pandit. GREG. TVR. glor. mart. 33 p. 508, 23 resilientibus cum sonitu -is capsae (cf. ibid. l. 26 reducto pessulo). al. **β** in imag.: ENN. scaen. 270 (loq. Medea) ille ... mi hodie tradidit -a, quibus ego iram omnem recludam atque illi perniciem dabo. AMBR. in psalm. 118 serm. 19, 40, 1 peccatorum ... -is obserandam esse mentem. PAVL. NOL. carm. 6, 196 (spectat ad Luc. 1, 64) solvuntur vincitae laxata -a linguae. PS. AVG. serm. ed. Mai 168, 3 clausa ... virginalis gratiae portarum -a reserare. ENNOD. dict. 1, 7 p. 425, 6 vita segetum ... quasi (-a, alioris emissa (1 acc. neutr. plur., v. Hartel, Wien. Stud. 2, 1880, 238 et cf. vol. V 2, 510, 40). DIONYS. EXIG. Greg. Nyss. creat. 23, 2 p. 383^B humana vita veluti quibusdam absoluta -is (gr. χαλνοῦ). al.

b i. q. ianua carcerum equos retinet (in comparatione l. 56sq. 59): **a** proprie (agitur de circo praeter OV.; cf. GLOSS.¹ I Ansil. RE 1120 -a: ostia carcerum in circo euntibus, unde equi cum quadrigas egrediuntur [sic]): OV. met. 2, 155 Solis equi ... pedibus ... -a pulsant. LVCAN. 1, 295 quamvis ... equus carcere clauso imminet foribus pronusque -a laxet (ADNOT. ianuas, quibus inclusus est). SIL. 16, 317 (315 carceribus nondum reseratis) prolato sonuere -a signo. HIER. vita Hilar. 11, 9 carcerum ... -a. al. **β** in imag. (exempla certiora; cf. p. 1136, 28): AMM. 16, 12, 38 Caesar concito equo eos equites fugientes velut -um quoddam cohibuit. HIER. epist. 124, 4, 2 (ex Origene) quando velut de quibusdam -is atque carceribus missae fuerint a domino animae eqs. CASSIAN. inst. 8, 18 vitia ... velut equi infrenes certatim et suis -is ... prorumpunt (huc spectat GLOSS. V 417, 57 -is: stabulis). SIDON. epist. 3, 13, 11 quorum sermonibus ... nullas habenas, nulla praemitit -a pudor. VEN. FORT. epist. (carm. 5, 6) 8 frenante -o (respic. compositio carminis figurati; v. vol. IX 2, 950, 81). VIRG. gramm. epist. 8, 2, 3 ecus (i. sol) ex suo silit -o (postea: in -o mare significans).

c varia: **a** quibus aliquid (aliquis) clauditur vel impeditur; -a sunt: **1** partes corporis humani (aliter l. 43): FRONTO p. 233, 3 per oculorum -a (i. palpebras). AMBR. exc. Sat. 2, 21 quod anima ... depositus proprii sensus -is eqs. virg. 2, 2, 7 mens nostra nullis -is corporalibus impedita. PS. AVG. serm. ed. Mai 151, 3 clausi oris resoluta -a. DRAC. laud. dei 3, 680 obsessam ... domant densata, -a dentium linguam (1 dent- Glaeser). **2** res sive naturales sive arte factae, quibus cohibetur cursus aquarum: SOL. 24, 6 obstaculo naturalis -i in ipsis marginibus haeret unda. SYMM. or. 3, 9 Rhenus -is pontium captivus urgetur. AMBR. hex. 2, 3, 11 p. 49, 19, 3, 2, 10 p. 67, 4 mare -is quibusdam harenae ... repercussum. PRVD. ham. 242 amnis transilit obiectas, praescripta -a, ri-

pas (obiectae ... ripae var. l.). **3** pars machinae bellicae (fort. quae impedit, ne lapis ante tempus iaciatur; nisi ita appellatur propter formam similem serae ianuarum [cf. 1a]): AMM. 23, 4, 6 iuvenes -a, quibus incorporati sunt funes, explicantes retrorsus stylum ... inclinant.

4 quaelibet res: HEGES. 4, 3, 3 (antea: venti procella) elementorum ipsorum -is ... oppressi Iudaei. CONSTANTIVS vita Germ. 36 captivorum -a ferrata dissiliunt (sim. GREG. TVR. glor. conf. 86).

β quibus aliquid fulcitur, sc. inhietur, ne cadat, dilabatur sim.: RVFIN. Clement. 8, 18, 2 si quidem hians machinae ipsius caeli summitas nullis suffulta -is stringeretur. EVSTATH. Basil. hex. 1, 9, 1 illud corpus terram sustinens ... simili fundatum esse -o, quod non sinat inferius decidere, quae portantur. 8, 4, 10 (describitur favus) earum thecarum condensatio ... velut quibusdam fulta -is (cf. gr. p. 173^c ἔρεσμα). al. apud eundem; cf. l. 24.

2 -a sunt incorporea vel incerti generis (saepe pendet gen. def., e. g. l. 17sq.): **a** interna, sc. quae attinent ad affectus vel sensus: cohibentia: CIC. Verr. II 5, 39 ut ... omnia -a pudoris officique perfringeres (huc spectat e. g. GLOSS. V 512, 52 -a p.: claustra castitatis). ARNOB. nat. 2, 1 numquid ... pudicitiae -a vi fregit Christus? AMBR. virginis. 11, 67 corporalium -a cogitationum. AVG. spir. et litt. 19, 34 p. 187, 14 si ... -a timoris concupiscentiae flamma transcenderit. ENNOD. dict. 15, 1 p. 469, 15 ruptis -is accepit furor ... exercitium. CONC. Rom. a. 502 p. 449, 1 repudiatis honestatis -is (reparab- var. ll.). al. sustinentia, fulcimentia (cf. l. 8): EVSTATH. Basil. hex. 6, 10, 8 anima nullis constantiae fulta -is (cf. gr. p. 144^A διὰ τὸ τῆς γνώμης ἀνιδροῦτον). **b** externa: AMBR. Iac. 1, 7, 31 talis vir ... nec adversis frangitur nec -is inhietur eqs. PAVL. NOL. carm. 12, 23 si properantibus ad te ... hostis obest, obiecta -a pelle. AVG. c. Gaud. 1, 19, 20 p. 215, 16 nullis oppositis -is legum ... lascivendi libido bacchetur (nisi ad p. 1135, 55sq., antea enim: habenis laxatis eqs.). SIDON. epist. 3, 2, 3 abruptisti tot -a itineris longi. ENNOD. epist. 1, 5, 10 p. 12, 4 grammaticae instructionis -a ... complexus est puer discens. 2, 26, 1 p. 68, 10 taciturnitatis -o. al.

deriv.: cf. pagula.

Brinch.

repalpo, -ātum, -āre. a re- et palpare. fere i. q. animo firmare (fort. iterum [v. l. 39]; accedit abl. instr.): EPIST. Migne suppl. 3, 832 (ad episcopum Polychronium, v. Prosopogr. Chrét. IV 2, 1497; saec. V med.?) ad plebem vestram ... venite, quia, si benedictionis vestrae alimento fuerint -ti, facilius se credunt posse peregrinationis necessitatem sustinere, (i. -tinere. antea: Castori episcopi sumus humanitate palpati).

?**repandināsus**, -a, -um v. l. 65. **repandirostrus**, -a, -um. [ratione linguae gr. propria compositum e repandus et rōstrum, cf. Leumann, Gramm. 1977, 397. Mei.] de origine: et hanc vocem et incurvicervicum obiurgat QVINT. inst. 1, 5, 67 ex praepositione et duobus vocabulis dure ... struxit Pacuvius. subesse suspicati sunt vocem gr. ἀγυλοχειλής Leumann, Mus. Helv. 4, 1947, 131, *καμψίστομον Lennartz, Glotta 73, 1995/6, 175 adn. 16.

i. q. rostrum retro curvatum habens: PACVV. trag. 408 Nerei -um incurvicervicum pecus (i. delphini, ut vid.). ?LVCIL. 212 v. l. 65. Bl.

repando, -pāsum, -ere. a re- et pandere. GLOSS.¹ I Ansil. RE 1128sq. -so: recurso (-cusso suspicatus est ed.). reaperto. [e conii. dub. MANIL. 1, 655 -ens (Jacob; repente codd., tepentem Housman).]

i. q. (rursus) pandere, sc. aperiendo (fores intus reseratas): APVL. met. 4, 18, 5 latro clavi ... ianitori subtracta fores ianuae -it (9, 20, 4 servus clave pessulis subiecta -it f.).

repandulus, -a, -um. a repandus demin. i. q. aliquantum repandus: SCHOL. Hor. sat. 2, 4, 34 ('pectinibus patulis') -is.

repandus, -a, -um. a re- et pandus. de notione v. p. 1030, 27sq. 1137, 5 et GLOSS. -o: retro pandus (sic). GLOSS.¹ I Ansil. OB 718 obtunsum: ex omni parte tunsum, id est -um eqs. [vix antiquus est locus vol. X 1, 203, 24 allatus.]

i. q. retrorsum vel sursum curvatus: **1** -i sunt animantes eorumque partes; respiciuntur: **a** animalia: delphini sim.: LVCIL. 212 (imitatur Pacuv., v. l. 47) lascivire pecus nasi rostri, que -um (1 nisi nostri codd., Nerei rostroque Onions; gen. respectus, v. Hofmann-Szantyr 75; sunt tamen, qui per imesin et anastrophen repandināsum et repandirostrum intellegant, ita ut significetur 'nasum, rostrum retro curvatum habens', v. e. g. Mariotti, Studi Luciliani, 1960, 16sq. 49). OV. met. 3, 680 nauta trunco ... -us in undas corpore desiliit (in delphinum mutatus, cf. Hymn. Hom. 7, 53 Prop. 3, 18, 25). PLIN. nat. 9, 23 dorsum delphini -um. cornua ferarum: SOL. 30, 21 cornu rhinocerotis unicum et -um. SIDON. carm. 23, 294 feram (i. aprum) -a tela atritru assiduo cacuminantem.

b homines: FEST. p. 340 silus appellatur naso susus versus -o. PLIN. nat. 14, 140 pectorosa cervicis -ae ostentatio. DON. Ter. Phorm. 988, 3 qui resistit ..., (-um) se facit et ventrem proicit (1 Stephanus; ore pandum al. codd.). HIER. adv. Iovin. 1, 48 (descr. Socrates) -is cruribus.

[Brinch]

2 -ae sunt res: **a** *pedis tegumenta in cacumine curvata:* CIC. nat. deor. 1, 82 *quam deam tu numquam ... vides nisi ... cum calceolis -is.* **b** *lilium vel alia res formae similis:* VVLG. III reg. 7, 26 (*sim.* II par. 4, 5) *labium ... eius luteris quasi labium calicis et folium -i lilii* (GLOSS. V 386, 56 -i l.: aperti). HIER. in Ezech. 43, 13 1.799 *quod in circuitu ... altaris ... -um fuerit labium et quasi corona in modum lilii.*

deriv.: repandulus. *compos.:* repandirostrus. *Brinch.*

[repandusius] GLOSS. V 512, 50 (*sim.* 577, 45 *repandus vis, v. p. 1030, 30.*) *corruptum; Landgraf, Arch. Lat. Lex. 9, 1896, 418, coni. repandus: (Lucil)ius (vel (Afran)ius): '...'; dissentit Heraeus, ibid. 10, 1898, 519.]*

[repango, -pactum, -ere. *voce[m] in lexicis allatam, quam et nos vol. X 1, 216, 18 inter compos. verbi q. e. pango attulimus, non repperimus nisi -ito in var. l. falsa pro pangito COLVM. 5, 10, 14 (cod. A et recc.; inde loco gemino arb. 22, 3 cod. rec. t [iacito recte cod. S]); falso trad. -ta CLAVD. DON. Aen. 3, 285 p. 305, 3 (rapta var. l., retracta con. Georgii).]* **Bl.**

reparabilis, -e. *a reparare (nisi retrograde ab irreparabilis).* *desunt formae compar. et superl. legitur in versibus inde ab OV., LVCANO, PERS., in prosa orat. apud SEN. philos. et inde a PANEG.*

i. qui reparari vel reparare potest (accedit abl. instr. e. g. l. 23. 25. 44, abl. separ. l. 42; syn. rediuvivus l. 52, cf. l. 44): **1** *vi (medio)passiva de eis:* **a** *quae restitui vel compensari possunt:* **α** *-es sunt res:* OV. am. 1, 14, 55 *capillorum -e damnum est (met. 1, 379 [post diluuium] dic, Them, quae generis d. -e nostri [i. humani] arte sit. LVCAN. 10, 429 visum est famulis -e d. illam mactandi dimittere Caesaris horam).*

epist. 5, 103 nullā -is arte laesa pudicitia est. SEN. dial. 10, 6, 4 *vitam abire ut rem supervacua[m] ac -em sinitis.* epist. 1, 3 *mortales, quae minima et vilissima sunt, certe -ia, inputari sibi patiuntur (postea: tempus nemo potest reddere).* VAL. FL. 6, 562 *moriens dulces ... in auras respicit ac nulla caelum -e gaza.* ANTH. 931, 51 *interea rapit hora - nec est -is - horam.* ALC. AVIT. epist. 12 *obsecro, ut ... exul[antibus] ingenuitatis statum -em ... doceatis esse.* **β** *-es sunt homines eorumve qualitates, corpora (respic. resurrectio in religione christ. praeter l. 35sq.):* AMBR. exc. Sat. 2, 68 *sanitate[m] ... corporum solutorum divino rore -em esse.* PS. AVG. serm. ed. Caillau 1, 31, 3 *Christi corpus -e occisus est.* PS. PROSP. vocat. gent. 2, 8, 12.1.13 sq. *non ... omnis -is reparatus nec omnis sanabilis sanatus est, quia -em et sanabilem esse de natura est, reparatum autem eqs.* EVSEB. GALLIC. hom. 10, 13 *materia -is potentiam recognoscit auctoris (36, 6).*

b *quae vario modo ipsa se renovant:* **α** *-es sunt res:* silva: CALP. ecl. 5, 20 *vere novo s. ... aestivas -is incohat umbras. caelestes:* AVIEN. Arat. 914 *mundus ab Eoo trahitur -is alto. 1052 sol ... absolvit totos -is annos (item de sole: 1547 seu se luciferis -is exserat oris).* CASSIOD. var. 1, 45, 7 *lunam defectu suo -em.* **β** *-ia sunt animantia:* *avis phoenix:* AVSON. 14, 22 (365 S.), 6 p., -is ales. AMBR. exc. Sat. 2, 59 *avis ... p., rediuvivo suae carnis umore -is ..., revivescit. gentes hominum:* AMM. 27, 10, 5 -is *gentis Alamannorum motus timebantur infidi. 31, 7, 12 barbari ..., ut -es semper et celeres eqs.* AMBR. hex. 6, 3, 9 *ut priscae animantium species -i generis successione in novas repararent aetates (CASSIOD. var. 1, 1, 1).* ALC. AVIT. carm. 5, 318 *en iacet Aegyptus nec iam -is ultra (post mortem primogenitorum, v. exod. 12, 29).*

c *quae in novas formas mutari possunt:* PANEG. 12, 13, 4 *ferrum ... usu mutabile est; ideo, quae erant -ia (sc. arma ferrea), conflasti, Constantine, quod rediuvivum non erat (sc. vita hostium), reservasti.*

2 *vi activa vel instrumentali de eis, quae aliquid reddunt vel quibus aliquis restituitur:* PERS. 1, 102 -is *adsonat echo (SCHOL. ad loc. 5 echo reparat verba audita. cf. l. 99, 4 hi versus Neronis sunt; aliter l. 99, 8 hos versus ... ipse Persius finxit eqs.).* CASSIOD. var. 11, 10, 2 *potus lactis fomento quodam -i aegris ... subvenit.*

***reparatio,** -ōnis f. *a reparare. notatur rep p. 1138, 14.* NOT. Tir. 122, 160 *quorum nomina -is subter tenentur inserti. legitur non nisi in orat. soluta inde a saec. III (raro plur., v. e. g. p. 1138, 20sq.); abiit in serm. gr. p. 1139, 14. 39. [confunditur in codd. maxime c. sep. e. g. p. 1138, 35. 63 (falso trad. GLOSS. I Abav. RE 85 -o: demptio); falso tradi vid. pro reparator p. 1140, 67.]*

i. q. actio reparandi (pro eo, quod reparat, p. 1139, 14; indicatur, quid vel quis reparatur, per gen. obi. l. 75. p. 1139, 53 et saepe, pron. poss. p. 1138, 61. al., adi. p. 1138, 42. 58, quid reparat, per gen. subi. p. 1138, 54. 1139, 17); -o fit: **1** *renovando, restituendo (sunt pro syn. vel in contextu variant instauratio p. 1138, 19. 1139, 31. 46, reffectio p. 1139, 7. 37, renovatio p. 1138, 54. 65. 1139, 46. al., restauratio p. 1139, 42, restitutio p. 1138, 25 [cf. p. 1138, 52]; disting. vel opp. e. g. dissolutio p. 1138, 33, instructio p. 1139, 27; gr. resp. e. g. ἀνάληψις p. 1139, 12. 22):* **A** *post interitum, cessationem sim. denuo constituendo, iterando sim.:*

1 *reparantur res:* **a** *incorporeae:* **α** *vario contextu:* MIN. FEL. 17, 6 *ut sit nobis hominibus operis et quietis alterna -o.* IUVENC. 4, 31 (*respic. Matth. 22, 30*) -o *vitae non thalamos novit (4, 349 [sec. Ioh. 11,*

25] ego Christus sum ... vobis -o v. al.; cf. CLAVD. DON. Aen. 10, 465 p. 352, 11 *vita hominum brevis et sine -e est).* SERV. Aen. 6, 136 *ad pristini sacrificii -em.* AMBR. hex. 3, 2, 8 *diei noctisque diurna successio, et diurna -o, (gr. 4, 2 p. 81^c ἀλλήλας διαδεχόμεναι).* RVFIN. Greg. Naz. orat. 2, 16, 3 *status illius, quem Adam primus acceperat, -o ([Migne gr. 36, 329^c ἐπ' ἀνοδος].* CASSIAN. conl. 9, 28, 1 *si -o eius s. nostro subiaceret arbitrio.* ENNOD. opusc. 1, 30 p. 270, 5 *te Theodericum ... ad s. sui -em Roma poscebat. aliter l. 73).* PAVL. NOL. epist. 12, 6 *ad destructionem mortis nostrae et ad -em aeternitatis (ENNOD. opusc. 9, 7 p. 417, 18 ad -em a. perditae).* COD. Theod. 7, 17, 1 (*a. 412; antea p. 1139, 45*) *navium integri numeri constituti -o.* SIDON. carm. 2, 75 -o ... *pacis.* OP. imperf. in Matth. 2 p. 645^{med}. *doloris. al. in formula felicitium (vel felix) temporum (vel felicitis temporis) -o:* INSCR. numm. imp. VIII p. 252 n. 59 (*ferre a. 347*). p. 256 n. 107 (*a. 348/50*). CIL XIII 10024, 125 f. t. *rep(atio).* *al. in nummis. β* *in re iudiciaria (ad -em denuntiationis vel appellationis v. Kaser-Hackl, Zivilprozeßrecht, 1996, 569. 620):* COD. Theod. 11, 31, 4 (*a. 369*) *ad -is ... beneficium pertinere (SYMM. rel. 19, 3. COD. Theod. 11, 30, 64 pr. [a. 412]).* 11, 31, 7 (*a. 379*) *litium rerumque -o ([antea: instauratorem]. item pendet gen. obi.: 4, 22, 2 [a. 381] -em interfecti ... negotii ... postulare. 6, 4, 34 [a. 408] muneris. 2, 6 rubr. de ... -bus denuntiationum. 11, 31 rubr. de -bus appellationum [SYMM. cod. Theod. 11, 30, 63]. al.).* SYMM. rel. 39, 3 *causae lapsum -e sarcire. al.*

b *corporeae:* PAVL. NOL. epist. 32, 24 *in ... templi -e (PROSP. in psalm. 111 pr. quidam post eversionem templi Ierusalem ... prophetare coeperunt ea, quae ad ... -em t. pertinerent [postea: t. restitutionem]. al.; aliter p. 1139, 33).* AVG. in psalm. 147, 5 *prophetaverunt prophetae quidam ... -em Ierusalem.* CONSVLT. Zacch. 1, 19, 11 (*10 refecta ... praecepta, sc. quae deus Moysi dedit; respic. exod. 34, 1*) *quorum praeceptorum -e (item reparantur scripta:* ALC. AVIT. carm. prol. p. 201, 12 *quorum epigrammatum mihi vel ordinatio salvorum, ne dicam dispersorum -o, dura vide-retur).* *al.*

2 *reparantur homines (eorumve corpus, genus sim.):* **a** *qui re-suscitantur, renascuntur:* ZENO 1, 2, 26 *cum dissoluitionis eius carnis ac legitimae -is tempus advenit.* RVFIN. Orig. in Rom. 7, 3 l. 169 *corporis nostri -o ([sep- var. l.].* AVG. in psalm. 146, 8. *al.).* AVG. c. Faust. 22, 76 (*respic. Matth. 10, 30*) *Christus promittit ... ipsius corporis renovandam integritatem usque ad capilli -em.* IULIAN. in Iob 14, 7 *non est mihi spes illa post mortem, quae succisae arbori, ut possim in -em mei de radice iterum pullulare.* DIONYS. EXIG. Greg. Nyss. creat. 28, 7 p. 395^c *in ratione nostrae -is (gr. τῆς ἀναστάσεως).* *al.* **b** *qui repraesentantur:* SYMM. epist. 6, 1, 3 *vivat ... et in patris ... memoria solacium tuum et in tua salute paterna -o (sunt qui ad p. 1139, 3sq. trahant).* **c** *qui post diluuium sub Noe factum regenerantur:* AMBR. Noe 5, 11 *per arcam Noe servatae sunt reliquiae generis humani ad seminarium -is et renovationis futurae.* PAVL. NOL. epist. 49, 10 *arca unam familiam ad generis humani -em ... vexit (PROSP. chron. I p. 385, 12. aliter l. 66).* PS. PROSP. vocat. gent. 2, 14, 23.

B *e statu laeso, fesso, vitioso sim. in statum integrum vel meliorem reducendo:* **1** *reparantur, quibus recuperatur vel augetur salus, vigor, potestas sim.:* **a** *in religione Christianorum respicitur reffectio spiritualis hominum eorumve animae, naturae a deo, Christo vel per sacramenta effecta (pro syn. est salus l. 58. 62):* PS. CYPR. Iud. incred. 3, 1 *Christum in -em hominis natum (TRACT. in Luc. 5, 19. NICET. spir. 7 p. 25, 24 renovatio ... et -o h. al.).* PRISCILL. tract. 1, 31 *deus -e baptismatis diem nostrae nativitatis evicit.* CHRYSOST. repar. laps. 7 l. 26 *ovis illa, quae ... requisita est ... ac reportata, nonne aperte et lapsum et -em fidelis ostendit? (gr. ἐπ' ἀνοδος).* RVFIN. Orig. princ. 3, 5, 7 -o *perditorum.* PAVL. NOL. epist. 12, 2 *salutis nostrae, id est -is humanae sacramenta (DIONYS. EXIG. epist. de pasch. 1 p. 64, 13 causa -is h., id est passio redemptoris nostri. al.).* AVG. contin. 7, 18 *nostrae -e naturae.* in euang. Ioh. 8, 3 *deus miraculum inter nos fecit et propter nostram -em fecit (fid. et symb. 4, 8 ad n. salutem et -em. al.).* gen. c. Manich. 2, 6, 7 *et ipso lapsu, quo anima misera facta est, et -e (sep- var. l.), quia rursus in beatitatem redit.* in Iob p. 576, 5 *qui spem -is amiserunt ([sep- cod. unus].* serm. 12, 12 *utrumque sexum volens Christus in s. renovationis et -is adducere [praep- var. l.]. al.).* LEO M. epist. 16, 2 *humani generis ... -o (AVELL. 97, 22 post -em ... g. h. renovationemque naturae. al.; aliter l. 45).* *al.*

b *quolibet contextu:* **α** *reparantur res, loca:* EPIST. imp. Constant. (CIL III 7000) 2, 1 *nominis et dignitatis -em ... obtinere ([2, 4sq. quae fuerant mu(tilata), ad integrum prisgi, i. -ci, (honoris re)ducit]. inde Orcist. [ibid.] 1, 2).* PALLAD. 4, 7, 3 *vineas veteres ... aliqui a terra altius truncant studentes -i.* OROS. hist. 4, 16, 10 *Campania ... ad Hannibalem desperata penitus Romani status -e defecit (aliter l. 5).* ENNOD. epist. 9, 23, 3 p. 245, 15 (*antea: lapsa exusta perdita, cum te aspexerint, convalescunt*) *vix pascebatur Italia publici sudore dispendii, quando tu*

[Ramminger]

eam ... ad spem -is ... commutasti. FERRAND. epist. 7, 8 p. 936^B -em ... regionis (postea: provinciam ... restaura). *al.*

β reparantur homines (eorumve corpus): ① *qui pristinae dignitati redduntur* (cf. p. 1138, 42): PALLAD. c. Ambr. fol. 344^r, 37 (34 quendam gradu sacerdotali ... detextistis) cum spe ... -is illo advenisset. 345^r, 11 indigna -e. ② *qui recreantur*: AVG. in psalm. 146, 2 quod et manducas et bibis, ad refectioem corporis sumis -emque membrorum. THEOD. PRISC. log. 38 si ... interceptis viribus plena fuerit desperatio, odores vel thymiamata his propter -em adhibebimus. ORIBAS. syn. 1, 14, 2 La 52, 7 quiddam adiutorium ... ad -em esse totius corporis (gr. εἰς ἀνάγκησιν, *Aa* ad recuperationem, corporis [] -em var. l.). 8, 3, 5 La p. 207, 2 post -em (gr. μετὰ τὴν ἀνάληψιν). *al.* *meton. respicitur vacatio militiae recreationis causa data*: PS. MAVRIC. strat. 1, 6 l. 38 εἴ τις λαμβάνων ἡεραρατίαωνα τῶν ἑαυτοῦ ὄπλων περιφρονησει.

2 reparantur, qui (quae) replentur: a coetus animantium: PALLAD. 4, 15, 3 apes, si nimis floribus annus exuberat, ... de prole nil cogitant; cuius omnia -e populus ... extinguitur. SERV. ecl. 1, 15 -o ... gregis. NOVELL. Maior. 6, 5 viduae -em ... familiae repudiata coniugii iteratione condemnant. *al.* **b corpora eorumve partes:** CLAUD. DON. Aen. 6, 600 p. 587, 8 -o viscerum Tityi. RVFIN. Adamant. 5, 16 p. 87, 27 ad -em corporis macie tenuati. HIPPOCR. aphor. 1, 3 sunt inanitiones ... molestae et iterum -es ... molestae (gr. ἀναλήψεις).

3 reparantur, quae sarciuntur: a aedificia, urbes, viae: COD. Theod. 9, 17, 2 pr. (a. 349) qui ... impetrarunt, ut -is gratia labentia sepulchra deponerent. 10, 3, 1 (a. 362) civitatum -o (INSCR. christ. Diehl 387 [saec. IV²]). COD. Theod. 15, 1, 41 [a. 401]). 11, 10, 2, 1 (a. 370) ob -em eiusdem pontis (15, 3, 6 [a. 423] ad instructiones -esque itinerum pontiumque. *al.*). 15, 1, 32 (a. 395) de redivitibus quibusdam ... tertiam partem -i publicorum moenium ... deputamus (15, 1, 33 [a. 395]). PS. AGENN. grom. p. 65, 10). 15, 3, 4 (a. 399) ad -em publici aggeris ([antea: ab instaurazione itinerum]. 15, 3, 5 [a. 412]). VEG. mil. 3, 3, 7 -o ... murorum, tormentorumque, ([spectat ad l. 39]). NOVELL. Valent. 5, 3. *al.* AVG. epist. 232, 3 simulacrorum templa partim sine -e conlapsa, partim diruta (*aliter* p. 1138, 23). NOVELL. Valent. 10, 3 itinerum -o (*adde* l. 27). INTERPR. novell. Valent. 35 pro ecclesiarum -e ([sep- var. l.]). CONC. Aurel. a. 511 p. 6 l. 57 in -bus e. *al.* COD. Iust. 11, 43, 7 (a. 445/7) ad -em aquaeductus cuiusdam (postea: ad refectioem). CASSIOD. var. 2, 39, 10 palatium ... longa senectute quassatum assidua -e corroborata. *al.* **b alia ab hominibus facta** (*adde* l. 32; *abiit* in gr. ἡεραρατίαων, v. *Daris, Less. lat. nel greco d'Egitto*, 1991, 97): HIL. in psalm. 2, 39 (*respic. psalm. 2, 9* tamquam vas figuli confringes eos) contracti ... vasis ... -o (38 restauracionem). COD. Theod. 13, 5, 14, 1 (a. 371) ad conficienda ... navigia ... materiae postulerunt -em ... naviculariis ... curaturis (*item respic. -o navium earumve partium*: 7, 17, 1 [a. 412; postea p. 1138, 10] nonaginta recenti fabricatione contextas, decem his adiectas ex veterum -e lusorias [postea: navium antiquarum instauracione; veterum renovacione]. SCHOL. Hor. carm. 1, 4, 2). LEX conviv. (Querol. p. 59, 14) in convivio si fuerit veste discissus parasitus, a rege convivii duplam mercedem -is accipiat. GREG. M. dial. 1, 7, 3 in -e ... lampadis.

II compensando: A defectus, amissa: PALLAD. 3, 25, 11 quantum sublatum fuerit aceti ad usum, tantum redditur aquae ad -em. COD. Theod. 10, 20, 4 (a. 368) decimum animal bastagariis pro -e praebatur. 8, 5, 34 pr. (a. 377 [an 379?]) ad -em ... iumentorum. HEGES. 5, 26, 1 si aggeres vel arietes incenderentur, quibus pro inopiam silvarum -is subsidia non subpeditabant. LEONIAN. Alc. Avit. epist. 86 p. 96, 13 paterae, quas ... frango, cotidiana -e decrescunt. *al.* **B actionem malam:** AVG. epist. 262, 11 quod te ... incaute agente viri tui factum dolerem; de cuius -e debes vehementissime cogitare. *Ramminger.*

reparātivus, -a, -um. *a* reparare. *i. q. ad reparandum, sc. reficiendum, pertinens*: ORIBAS. syn. 8, 24, 3 La p. 241 -is, cibis subvenis aegroti [] sunt qui miro errore legi putent reportat-; gr. ἀναληπτικῆς διαίτης, *aliter* *Aa* p. 242). *Bk.*

***reparātor**, -ōris *m.* *a* reparare. *legitur fort. apud FAB. PICT.* (v. l. 66), *certe apud STAT., postea in titulis inde a saec. III med., in libris inde a GAUDENT., AVIENO.* [falso tradi vid. SERV. auct. georg. 1, 21 Fabius Pictor hos deos rusticos enumerat ...: vervactorem, -em eqs. (redaratore *Salmasius*, v. p. 471, 73 sqq.).]

i. qui reparat, ita ut efficiatur aut restitutio in priorem statum aut revocatio rei animantisve amissi (saepe apponitur alii subst. vel adhibetur praedicative); -r est: **I animans: A deus (simul dicitur auctor, creator, conditor sim. e. g. p. 1140, 10 sqq. 20. 29 sqq.): 1 qui res vel animantes in priorem statum restituit: a deus paganus:** STAT. silv. 4, 1, 11 immensi -r maximus aevi ... Ianus.

b deus christianus (reparat homines, genus humanum eiusve naturam sim. [sc. per salutem Christi sim. praeter p. 1140, 23], ecclesiam p. 1140, 34);

quid (quis) reparatur: a indicat gen. (pron. poss. l. 6 sqq., enunt. relat. l. 3): GAUDENT. serm. 13, 1 *Christus* redintegravit imaginem venenato serpentis morsu concisam, ut cuius opifex a mundi principio fuerat, esset in consummatione saeculi -r. TRACT. de indur. cord. Phar. 4 redemptorem et -em humanae naturae Christum (COLLECT. ad psalm. A 113). AVG. fid. et symb. 4, 6 humilitatis exemplum ... ipse -r noster in se ipso demonstrare dignatus est (*item c. pron. poss.*: LEO M. epist. 124, 8 ut negantes veram Christi carnem ... alienam faciatis nostram a suo -e naturam. PS. LEO M. humil. 20. FAVST. REI. spir. 2, 2 p. 135, 15 quem -em suum perspiciat, credere non cunctatur auctorem. *al.*). gen. ad litt. 9, 18 p. 293, 25 ut ... creator vel -r creaturarum non sit, nisi qui plantatore et rigatore quolibet solus incrementum dat deus. serm. 80, 2 (*antea comparatur*: sub homine medico carnis tuae) sub deo medico, creatore, -e et carnis et animae tuae. MAR. MERC. Conc. I 5 p. 292, 9 Iesus Christus iure adoratur ... quasi omnium -r per suscepti hominis proprietatem (EVSEB. GALLIC. hom. app. 5, 1 dominus noster ..., sicut o. conditor, ita o. -r). PETR. CHRYS. serm. 146, 8 orbis dominum, -em mundi (VEN. FORT. carm. app. 28, 13). ARNOB. IVN. in psalm. 80 l. 29 salvator et humani generis ... -r (EPIST. pontif. 670 Schwartz p. 85, 28 in -e g. h. SACR. Leon. 698 deus, g. institutor et -r h.). FAVST. REI. rat. fid. 4 p. 458, 24 hominis. SACR. Leon. 56 creator populi tui, deus, adque -r. *al.*

β e contextu intellegitur: AMBR. Noe 14, 48 p. 446, 21 idem numerus ... et in auctore, *sc. qui Adam creavit*, et in -e, *sc. qui genus humanum diluvio purgavit*, servatur. AVG. divers. quaest. 64, 2 senectute ... humani generis dominus noster creator nobis et -r advenit. PROSP. in psalm. 101, 4 quia nemo in novitatem Christi, nisi ex Adae vetustate transfertur, gemit in his, quos reparat, ipse -r. FAVST. REI. grat. 1, 1 p. 11, 4 negando originale vinculum *Pelagius* gratiam -is evacuat. 2, 10 p. 83, 20 cum ... ipse sit conditor naturae, qui -r, unus idemque in utriusque operis laude benedicitur. epist. 7 p. 203, 19 si ... tantum hominis naturam dixeris, subtraxisti deo gloriam redemptionis, subtraxisti auctori potentiam -is. EVSEB. GALLIC. hom. 13, 9 perspicue, quantum valeas, ut tandem vilis esse tibi desinas ..., dum generositate tuam de creatoris ac -is dignitate metiris. 19, 7 l. 164 v. p. 1146, 53. 49, 5 ecclesiae novellam auctor ac -r inseruit. AVELL. 97, 36 -r excelsus. *al.*

2 qui res amissas revocat (quid reparatur, indicatur per gen.): AVIEN. Arat. 166 pater Oceanus, rutili -r Eoi (*Grotius*, -tur *codd.*; gr. *laxius vertitur*). AMBR. Noe 20, 74 cum idem sit fructuum -r et conditor. CONSVLT. Zacch. 2, 9, 10 salutis nostrae -r et conditor (parator var. l.). CAES. AREL. serm. 190, 2 antequam opprimatur pondere sepulturae peccator, ... ad -em vitae redire festinet. SACR. Gelas. 870 tu qui es lignum vitae, paradisi -r.

B homines: 1 qui in priorem statum restituunt: a res varias (adde l. 61): CIL III 12351 (a. 249/50) (im)peratori Caes(ari) C. Messio Q. Traia(n)o Decio ... Au(gusto) -i disciplinae militaris. PS. AVG. serm. 203, 4 Petrus ... destructor synagogae, ecclesiae -r. ENNOD. epist. 1, 5, 2 p. 10, 1 vetustorum -r fascium novellus consul inludit. **b orbem terrarum, rem publicam sim.:** CIL III 12333 (a. 270/5) imp(eratori) Caes(ari) (L. Domitio Aur)eliano ... (repa)ratori con(servatori) patriae (*inde restit.* 13715). OPT. PORF. carm. 14 (*in versu intexto*) Constantinus ... -r orbis (CIL X 516 [a. 312/5] -i o. sui ... Flavio Valerio Constantino. XI 4781, 1 [a. 355/60] -es o. adque urbium restitutores ... Constantius ... Aug(ustus) et Iulianus ... Caes(ar). IX 417 [a. 361/3] -i o. Romani). INSCR. Année Épigr. 1986 n. 631 (*Corinthi*; a. 393/5) -i R(o)manae rei, (funda)tori aeternae (p)acis ... (F)l. Theodos(io Augusto). CIL VI 1719, 1 (a. 420) -i rei publicae (et) parenti invictissimo(rum) principum (F)l. Co(n)s(tan)t(i)o. **c aedificia, urbem:** CIL IX 1596, 4 sqq. (*saec. V in.?*) (repa)ratori fori ..., (9) repa(r)tori thermarum Commodianarum, re(pa)ra)tori collegiorum, -i (port)icus Dianae, -i basilicae (L)ongini ... populus Beneven(tanu)s ... statuam conlocavit [] *respici vid. eorum aedificia, nisi aliquid excidit*). DRAC. Romul. 8, 265 Priamus (gentis, -r et urbis [] *pertinet ad a*). ENNOD. carm. 2, 60, 7 euge vetustorum -r, perge, novorum conditor.

2 qui res vel animantes amissos revocant; reparantur: a res incorporales: INSCR. Bonner Jahrb. 212, 2012 p. 157 (*prope Bonnam; a. 360*) Iulianus ... Caes(ar) restitutor (orb)is a(d)que fel(icitatis) temporum reparat(ori) (*si recte restit.*, arabachae fel tempora reparatio *trad.*; lapis *perit*). CLAUD. MAM. anim. praef. p. 20, 17 veteris -r eloquentiae. THEODERIC. praepcept. p. 392 domitori orbis, praesuli et -i libertatis, senatui urbis Romae Flavius Theodericus rex. CORIPP. Iust. 4, 136 salve, ... -r opimi nominis. **b animantes:** ANTH. 114, 7 -r coniugis Orpheus (revocator *Oudendorp*, repetitor *Schrader*).

II res: CASSIOD. anim. 15 l. 96 in caelo nullus -es appetit somnos, ubi nemo cognoscitur esse lassatus.

reparātus v. reparo.

Mitchell.

reparco (vel reperco), -ere. a re- et parcere. -per- scribitur l. 8. [restituitur e coni. dub. stirps perf. repers- pro forma peperc- a PLAVTO aliena Aul. 381 Truc. 375.]

fere i. q. parcere (sc. retinendo, reprimendo, nisi vim praeverbii evanuisse putes [iuxta sunt verba simplicia l. 8 et l. 9]): cum dat. (absolute fort. l. 9): PLAVT. Most. 124 parentes tamquam fabri aedificiorum, ut ... boni ... sint filii ..., haud materiae -unt (nepar- var. l.). Truc. 376 -is saviis (-per- cod. A, -par- cett.; 375 parsisses, v. vol. X I, 330, 26sq.). FRONTO p. 110, 4 ad recuperandam sanitatem fac ... temperes et -as et modificeris (desideriis omnibus, ἀπὸ κοινοῦ?). cum inf.: LVCR. 1, 667 si forte ... credunt Heracliti sequaces ..., scilicet ex nulla facere id si parte -ent. cum acc. obi.: SYMM. epist. 1, 39 istius muneris, sc. commercii epistularum, operam non -am.

[repare CHIRON 442 (cod. Monac.; ro- vel ra- Basil.) corruptum pro et (h)epare, v. vol. VI 3, 2610, 28.] Bk.

***reparo**, -āvī, -ātum, -āre. a re- et parare. scribitur reper- in CHART. p. 1144, 1 et hic illic in codd. rec. (cf. p. 1145, 10. 1146, 1), fort. etiam INSCR. christ. urb. Rom. 357. notatur rp NOT. laterc. gramm. IV 299, rep p. 1144, 49. NOT. Tir. 32, 66 -at. formae depon. -amur ORIBAS. syn. 6, 36, 1 p. 120, -are PS. AMBR. paenit. 19 p. 993^c. de notione: GLOSS. -o: restauro. -at: restaurat, renovat. GLOSS.¹ II Philox. RE 173 -are: ἀναρτήσασθαι (i. -πτή-). al. legitur in orat. soluta locis singulis binisve apud CIC., BELL. Alex., SALL., ALF., frequentius inde a LIV., in versibus inde a LVCR., LAVREA, HOR., OV. [it. riparare 'tueri', pedem. (Mondovi) rabaré 'recolligere, in ordinem redigere'. cf. M.-L. 7214 et Faré, Postille. Cortelazzo-Zolli² 1386. Wartburg X 259sq. Schd.-Cr.] [confunditur in codd. maxime c. parare e. g. l. 70. p. 1145, 26 (vix recte trad. CONSTANT. epist. ad Opt. Porf. 11), praeparare p. 1142, 67. 1143, 7. 1146, 59. 63, separare p. 1145, 44 (falso trad. SYNON. Gloss. I p. 84 n. 83; restit. l. 63. p. 1146, 62); ceterum v. e. g. p. 1030, 29.]

adhibetur plerumque trans., sed refl. e. g. p. 1144, 16sq. 1145, 21. 62sq. 1146, 50, mediopass. p. 1145, 22sq. 71sq. al., absol. l. 59. p. 1146, 36 (cf. p. 1142, 18); unde vel qua via, quo instrumento quid (quis) -etur, indicat abl. e. g. l. 51. p. 1142, 39. 41. 1143, 34. 1145, 70, praepos. ab p. 1144, 34, de p. 1144, 7. 21. 23. 33. 1145, 7, ex l. 66. p. 1142, 24sq. 28. 1144, 25. 1145, 12, adv. l. 47. p. 1145, 31; opp. amittere l. 47. 73sq. p. 1142, 20. 1143, 29. al., perdere l. 65. 68sq. p. 1142, 75. 1146, 51. al.; gr. resp. e. g. ἀναρτῶν p. 1144, 2. 1146, 31, ἀποκαθίστασθαι p. 1144, 31. 1145, 28.

I i. q. parando compensare, reddere: A c. respectu defectus, damna explendi, exaequandi: 1 -antur, quae (qui) compensatione afficiuntur, sc. ipsi defectus sim. vel quaecumque (quicumque) amissa (amissij) sunt: a respiciuntur res: α quaelibet: ① -antur varia (cf. p. 1143, 27): CIC. S. Rosc. 22 (si recte suppl.) cum L. Sulla ... ea, quae praeterita sunt, (-et) et ea, quae videntur instare, praeparet (cod. Lambini, om. cett., (sanet) Rinkes, coni. alii alia; respiciuntur mala bello civili inlata?). LVCR. 1, 560 aetas ... quod fregisset adhuc ..., numquam relicuo -ari tempore posset (557 refici). 1, 1037 unde, sc. ex copia materiae, amissa solent -are ... quaeque primordia. al. HOR. carm. 4, 7, 13 damna ... -ant caelestia lunae (SEN. Phaedr. 468 ut d. semper subole -ret nova Iuppiter. al.; cf. p. 1142, 1). SEN. Ag. 184 Agamemnon Veneri vacat -atque amores. epist. 68, 13 qui serius exierunt et volunt tempus celeritate -are. LVCAN. 7, 388 Pharsali facient dextrae, quidquid non expleat aetas, ulla nec humanum -et genus omnibus annis, (del. Housman). 9, 1019 Thessalicas ... -are ruinas (QVODV. c. Iud. pag. Ar. 9, 8 ut Christus ... nostram -ret r.). HOMER. 900 ut Aeneas profugus laetis Troiam -ret in arvis (cf. p. 1142, 72). CET. FAV. 10, 3 fieri ... semilateria, remissis quae laterum iuncturis interposita -ent, (v. app. crit.). OPT. PORF. carm. 14, 32 -ta ... divortia mundi (reparta cod. unus). HEGES. 1, 30, 7 conflictu habito cessit cornu Herodis sinistrum, sed cito -vit Herodes (gr. I, 306 προσβόηθαι). CLAVD. 17, 120 aequinoctio autumnali noctis -ant dispendia Chelae Scorpii. SVLP. SEV. dial. 3, 14, 1 Martinus inminutum ... gratiam multiplicata mercede -vit. MART. CAP. 2, 126 (vers.) Mercurius fata succidentis -at libens Osiris (Bentley, sep- codd., quod def. Cristante-Lenaz, comm. 2011, ad l.; aliter p. 1143, 27). al. ② -antur proventus, bona: CIC. Verr. II 3, 199 arator, cui fructus diripiebantur, id perdere videbatur, quod alio praetore eodem ex agro -are posset. HOR. sat. 2, 5, 2 (loq. Vlixes) quibus amissas -are queam res artibus. SEN. nat. 1 praef. 6 luxuria pecuniam turpiter perdens, quam turpius -et. epist. 90, 39 avaritia ... omnia amisit; licet ... nunc conetur -are, quod perdidit eqs. (i. Bücheler et Glöckner, concurrere [et reparare fere trad.]). PETRON. 119 vers. 57 detrita ... commoda luxu vulneribus -antur. PLIN. epist. 6, 8, 6 gravis est ... vel minima iactura; quam(quam) -are, quod amiseris, gravior. al.

β defectus corporis: SEN. Thy. 11 nocte -ans Tityos, quidquid amisit die. COLVM. 7, 3, 10 molle ... pecus ... rubis velamen ... amittit atque id non parvo sumptu -atur. AVG. anim. 3, 4, 5 vide, ... insufflatio qualia

damna et detrimenta fecisset, nisi ea respiratio -asset (cf. p. 1141, 48). QVODV. c. Iud. pag. Ar. 17, 5 (sec. Ioh. 9, 6) fabrica quod minus habuit, ex limo terrae artifex -vit. CAEL. AVR. chron. 2, 13, 190 facile ... corrigi vel -ari parva virium vexatio potest. DIOSC. 1, 22 p. 16, 16 ligni cuiusdam elixatura ... pota stomachi laxitudinem -at (gr. I, 22 παρηγορεῖ). ORIBAS. syn. 3, 200 La p. 889 medicamentum das, ab aegritudinem tarde convalescentibus et non cito -antibus, (sc. aegritudinem, nisi subaudire malis se, ut locus ad p. 1145, 58 spectet; i. gr. non nisi τοῖς ... ὀυσαναλήπτως ἔχουσιν, Aa eis, qui a diuturnam a. t. convalescunt). al.

10 b respiciuntur animantes: α animalia: apes: OV. fast. 1, 368 (Cyrene Aristaeo) Proteus tua damna levabit quoque modo -es, quae periere, dabit (in eadem re: 1, 376 apes [SERV. auct. georg. 1, 14. 4, 283]). PLIN. nat. 11, 70 in totum ... amissas a. -ari modo quodam (huc spectat 1, 11, 23 de -andis a.). equi: COD. Theod. 8, 5, 34 pr. (a. 377) veredorum pars quarta -atur. β homines: SEN. benef. 6, 32, 2 adeo tot habenti milia hominum duos defunctos -are difficile est. epist. 9, 5 sapiens amicum amissum aequo animo fert; ... in sua potestate habet, quam cito -et (sc. amicum [nisi absol.], ut: 63, 11 satius est a. -are, quam flere). 104, 11 mortuorum, quos amabas, facile est damnum, quia -antur. rem. fort. 16, 8 'amisi uxorem bonam': soror -ari bona non potest nec mater.

2 -antur, quae compensatione efficiuntur (dubia exempla v. sub I, e. g. p. 1141, 68; pro qua re quid -etur, indicat [locut.] praepos. l. 27. 30, cui, dat. l. 34): a corporea: LVCR. 1, 630 si minimas in partis cuncta resolvi cogere consuesset rerum natura creatrix, iam nil ex illis eadem -are varet. 3, 965 ex aliis aliud -are necesses (sc. naturam, cf. I, 263 aliud ex alio reficit natura). 5, 734 cur nequeat semper nova luna creari ... inque dies privos aborisci ... atque alia illius -ari in ... loco. OV. met. 15, 253 rerum ... novatrix ex aliis alias -at natura figuras (reddidit var. l.). RVFIN. Adamant. 5, 16 neque illa, quae languoribus consumi videntur ..., pereunt et rursum alia pro ipsis -antur (gr. ἀδύς ἔτετα γυνόμενα. postea p. 1145, 27).

30 b incorporea: CYPR. Fort. 13 vita temporalis extinguitur, sed aeterna -atur (LVCIF. moriend. 4 l. 57 Constanti, invenies, quod mors tuā ... inlata potestate integriorem -et v. 12 l. 32. aliter l. 46. p. 1143, 40). AVIEN. Arat. 223 Iuppiter Aesculapium fulminavit, at ... -ans solacia Phoebo ... surgere nocturno iubet inter sidera motu. HIST. AVG. Did. 3, 7 creditum fuerat emendationem temporum Commodi Pertinacis auctoritate -andam esse (edd.; -andum trad., iri paratum Mommsen).

35 B c. respectu emendi, commutandi: ALF. dig. 15, 3, 16 quidam ... iusserat eos boves venire et his nummis, qui recepti essent, alios -ari (postea: servus alios redemerat). HOR. carm. 1, 31, 12 mercator exsiccet ... vina Syrā -ta merce (PORPH. quasi commutata). SCAEV. dig. 45, 1, 122, 1 si mercator ... non -asset merces (antea: aliis mercibus emptis). VLP. dig. 40, 7, 9, 2 libertas ... pecunia lui non potest nec -ari potest. CARM. de Macc. 84 (mater nato) martyrio poteris -are salutem, quam iam frater habet (parere cod. unus). PS. ORIG. tract. 18, 24 (antea: commutanda sunt ... parva cum magnis) vitam brevem tradamus, ut aeternam ... -emus (aliter l. 31. p. 1143, 40). DIG. de confirm. dig. 12 ut ... eorum voluminum comparatio pateat omnibus ..., minimo pretio magna prudentia -anda. vergit in notationem petendi (cf. vol. X I, 416, 25sq. et infra p. 1144, 47): HOR. carm. 1, 37, 24 Cleopatra non latentis classe cita -vit oras, sc. patria mutando (trad.; properavit Guaccius, penetravit Bentley).

II i. q. parando renovare, restituere (indicatur status attingendus vel actio suscipienda per praepos. ad p. 1143, 20. 1144, 51. 1145, 57. 1146, 35. al., in p. 1144, 74. 1146, 3. 34. al., per adi. praedic. e. g. l. 63. p. 1143, 40. 1145, 31; accedit abundanter [locut.] adv. de integro p. 1143, 59, iterum p. 1143, 5. 12, rursum [-sus] e. g. p. 1144, 28. 1146, 45 [cf. l. 29]; fere pro syn. sunt maxime instaurare p. 1143, 48. 1146, 37, reficere p. 1145, 49. 60. 65. 70. al., reformare l. 70. p. 1144, 21. 51. al., renovare p. 1144, 41. 1145, 26. al. [cf. novare p. 1145, 35]): A cum obi. quod efficitur, sc. -atur, quodcumque (quicumque) post interitum, cessationem sim. denuo constituitur, iteratur sim.: 1 -antur res: a corporeae:

α caelestes earumve partes vel lux, splendor: LVCR. 5, 668 ignis ... posunt semina confluere et solis -are nitorem. OV. met. 1, 11 nondum nova crescendo -bat cornua Phoebe. PETRON. frg. 28 vers. 5 lunae ... senectus et -tus honos. APVL. mund. 2 p. 293 aether semper aequalibus invectionibus solvitur atque -atur. PREC. Terr. 6 Tellus, quae lucem -as et noctem fugas ([praep- var. l.]). AVIEN. Arat. 1572 -ta in l.). AVIEN. Arat. 1058 omnibus iste signifer noctibus illabens pelago sex inserit astra, sex -at (gr. 556 ἀντέλλουσι). AMBR. hex. 4, 8, 31 si te lunae contristat occasus, quae se semper -at ac reformat eqs. al. β ab hominibus factae, fabricatae (sc. fere aedificia, urbes sim., sed alia l. 75. p. 1143, 8): HOR. carm. 3, 3, 60 ne Quirites ... tecta velint -are Troiae (cf. p. 1141, 55). TAC. hist. 1, 84, 4 muta ista, sc. domus sim., et inani(m)a intercidere ac -ari promissa sunt. ann. 15, 41, 1 ut multa seniores meminerint, quae -ari nequibant post incendium Romae. PS. QVINT. decl. 17, 20 (antea: perdidit venenum) -are virus. IV-

VENC. 4, 671 hic est, qui templum poterat dissolvere solus, hic est, qui trino lucis -are meatu ([*respic. Matth. 27, 40, ubi* reaedificat]. ORIG. in Matth. 16, 20 p.544, 32 *Salomonis* t. dei ... -tum ab Esdra [gr. ἀνοικοδομηθέν]. al.). OPTAT. 3, 10, 9 (*respic. Ezech. 13, 13*) dispersus est paries, sed de fundamentis suis se iterum -vit. SYMM. rel. 26, 4 ipsam partem pontis, quae corruit, facili aedificatione -andam ... pollicetur quidam. HEGES. 1, 19, 1 murum -are ..., quem Magnus destruxerat (preparare, -ari var. II.; gr. 1, 160 ἀνατίξεν). RVFIN. Adamant. 2, 16 vasa vetera ... rursus refundere et in nova ... specie -are (gr. ἀνασενάσαι καὶ καινοποιῆσαι). AVG. in psalm. 147, 5 l. 19 -ta est Ierusalem post septuaginta annos captivitatis (OP. imperf. in Matth. 49 p.913^m capta est ... I. ab Assyriis et iterum -ta est [postea: iterum reaedificata est]. *ibid. iterum*. GREG. TVR. Franc. 1, 28). al. **γ** *variae*: SEN. Oed. 650 *solum ab Oedipo relictum* -bit herbas (*item -antur herbae sim. earumve partes*: PAL-LAD. 4, 9, 17 *olus quoddam* ipsum se ... seminis sui deiectione -bit. PELAG. in I Tim. 6, 10 p.501, 12 radix ... excisos semper densius -at ramos. CLAVD. 26, 168 ver ... viridem monti *cuidam* -vit amictum [-bat *cod. unus*]. al.). PLIN. nat. 27, 138 *herba quaedam* cohibet capillos fluentes aut, si effluerint, -at (THEOD. PRISC. eup. faen. 37. MARCELL. med. 6, 30 si quis ... c. perdidit, hac eos ad pristinam formam ratione -bit). PLIN. epist. 4, 9, 11 (*in compar.*) faces ignem ... dimissum aegerrime -ant. al.

β *incorporeae*: **α** *status, affectus, attributa sim.*: LIV. 3, 37, 5 id ... plebes agitabat, quonam modo tribunicium potestatem, ... rem intermissam, -rent. SEN. epist. 66, 40 *est* felicior pax ... numquam lacesita quam multo -ta sanguine. CVRT. 5, 1, 8 maiores suos, *i. Darei*, percussos in principio rerum celeriter pristinam -asse fortunam. al. LVCAN. 8, 120 noto -andum est litore *Mytilenaeo* fatum (*cf. 7, 719* rursus ... in fata redire; *aliter p. 1141, 62, sed sunt qui ad p. 1141, 42 sqq. trahant*). SIL. 13, 750 (*loq. Hamilcaris umbra*) utinam amissum -et decus *Hannibal* (CLAVD. 26, 571 [*Stilicho ad milites*] Romanum -ate d.). APVL. met. 10, 2, 2 *pater* matre ... defuncta rursus matrimonium sibi -verat. CYPR. epist. 56, 2, 2 gloriam suam ... -are (*I gloriam perdidisse*). COD. Theod. 9, 10, 3 (*a. 319*) ut ei *expulso* ... amissae possessionis iura -entur. ANTH. 463, 16 qua *virtus pietatem* rapuit, hac -anda via est. AVIEN. Arat. 324 *Iustitia* oculis sese dabat accurrentum, non ut ... virum -ret gaudia vultu, sed *eqs.* (VRAN. epist. 6). SYMM. epist. 2, 22, 1 -assem iamdiu corpusculi mei *valetudinem*, si frui agrorum salubritate potuissem ([*postea disting. proficere sanitatem meam*]. 6, 4 *interpellatam* totiens v.). AMM. 25, 3, 8 ut reviso proelio suorum fiduciam -ret *Julianus vulneratus*. AMBR. obit. Theod. 36 resurget ..., ut perfectior ... vita -etur ([*aliter p. 1142, 31, 46*]. *item die novissimo resurgentium* [*cf. p. 1144, 19 sqq.*]: obit. Valent. 45 quae v. resurrectione -atur. al.; *aliorum*: DRAC. laud. dei 2, 771 [*sec. act. 9, 36 sqq.*] *Tabitha* meruit ... post funera v. amissam -are suam [*in eadem re p. 1144, 34*]). RVFIN. symb. 38 innocentiam mihi perditam non poterit -are *deus?* (recuper- var. I.). CLAVD. 28, 4 sua cum pariter trabebis -atur et urbi maiestas. LEO M. serm. 42, 1 ad -andam mentium puritatem. al. **β** *actiones, mores*: LIV. 4, 45, 3 bellum ... ab Aequis -ari coeptum *est* (24, 42, 6 gens nata instaurandis -andisque b. al. CVRT. 5, 7, 2. al., v. vol. II 1839, 5 sq.). QVINT. inst. 10, 1, 75 *Timagenes* intermissam historias scribendi industriam nova laude -vit. APVL. Plat. 1, 10 p.203 cum vagantium stellarum comitatus ... novum ... sibi exordium et itinera per vias mundi -verit. NEMES. cyn. 179 iam cum bis denos Phoebe -verit ortus. IVST. 3, 6, 7 *Athenienses* proelium -ant (AMM. 21, 12, 12 HEGES. 5, 4, 3). PALLAD. 3, 26, 2 venditis *porcis*, qui subinde nati sunt, celerior matribus fetura -atur. COD. Theod. 11, 34, 1 (*a. 331*) litem -are (INTERPR. cod. Theod. 1, 5, 3. 4, 8, 5). 11, 31, 5 (*a. 373*) causa -anda est (INTERPR. cod. Theod. 2, 6, 1. 4, 22, 2). AVSON. Mos. 219 innocuos rerum pulsus pugnasque iocantes naumachiae ... -at ... pontus ([216 referunt]. VEG. mil. 2, 16, 1 quasi de integro -tā p.). AMM. 22, 5, 2 *Iulianus* aris ... hostias admoveri et -ari, deorum statuit cultum (ed. *Gelenii*, a. et restituere *Heraeus*, admovere *trad.*). VEG. mil. 1, 27, 3 ut *equites* ... impetus -ent (CASSIOD. var. 4, 41, 3 i. -are ... audaciae). HEGES. 5, 26, 1 -tis arietum ictibus. PELAG. in II Thess. 2, 4 p.444, 5 *Antichristus* templum Hierusolyma reficere temptabit omnesque legis caerimonias -are (restaurare var. I.). RVFIN. hist. 5, 1, 47 rursus ... cruces, *i. cruciatus*, rursus poenae, rursus tormenta -antur (gr. *aliter*). SVLP. Sev. dial. 1, 14, 6 (*I ei lupa solita esset adstare cenanti*) *lupa* officii consuetudinem ... -vit. LEO M. epist. 82 Conc.^s II 4 p.41, 30 ut ad ... disputationum bella revocemur, tamquam -ta disceptatione tractandum sit, utrum *eqs.* DRAC. laud. dei 2, 406 facinus -are. al. **γ** *tempora, aetates sim.*: LACT. Phoen. 61 ut -et lapsus ... aevum (*sc. Phoenix ut*: CLAVD. 22, 414 [*in compar.*] ubi fecunda -vit morte iuventam. *cf. p. 1144, 15*). AVSON. 14, 4 (379 S.), 1 bis senas anno -at Lucina kalendas. CLAVD. DON. Aen. 10, 465 p.352, 10 vivendi tempus ..., cum fuerit lapsus, non potest -ari. al. *in iure*: COD. Theod. 2, 6, 3 (*a. 321*) cursum temporis esse -andum (*Interpr.* tempora ... renoventur). CHART. lat.

ant. 525, 2, 8 (*a. 368*) reperabuntur (t)empora, si semel negotium ... evol(u)tum est ([gr. ἀν(α)νεωθῆσονται]. COD. Theod. 11, 31, 6 [a. 373] -tis intra mensem tertium ... t. [*sim. INTERPR. ad l.*]. *ibid. iterum*).

2 -antur animantes eorumve coetus: **α** *qui vario modo regenerantur (in quod tempus, indicat praepos. in c. acc. l. 13)*: **α** *post diluvium factum*: sub *Deucalione*: Ov. met. 1, 363 (*loq. Deucalion*) o utinam possim populos -are paternis, *i. Promethei*, artibus! 1, 413 de femineo -ta est femina iactu. LACT. inst. 2, 10, 24 ad -andos homines. sub *Noe*: AVG. civ. 15, 27 p.117, 5 propter genus -andum servanda *animalia* praeceptum *deum* (*ibid.* p.118, 29. 16, 12 p.146, 9 g. humanum [quaest. hept. 1, 18. al.]. al.). 16, 7 p.134, 30 -andorum animalium causa (Ps. PROSP. carm. de prov. 339). al. **β** *reliquum exemplum*: AMBR. hex. 6, 3, 9 ut priscae animantium species ... in novas -entur aetates.

β *qui resuscitantur, renascuntur*: **α** -atur *Phoenix* (*accedit dat. l. 17*): Ov. met. 15, 392 una est, quae -et seque ipsa reseminet, ales. CE 1318, 6 (*saec. II*²) qui *phoenix* mecum *mortuo* properat se -are sibi. GREG. TVR. stell. 12. **β** -antur *homines eorumve corpus (spiritus l. 32)*: *ad vitam aeternam, sc. die novissimo* (*cf. p. 1143, 41. 1146, 29*): MIN. FEL. 11, 7 si quis *alio corpore resurgit*, homo novus nascitur, non prior ille -atur (34, 9 *quis repugnet* h. a deo ... posse denuo reformari? ... de nihilo licere -ari? RVFIN. apol. adv. Hier. 1, 25). TERT. resurr. 57, 2 si ... caro de dissolutione -bitur (AVG. civ. 13, 20 p.583, 24 in meliorem ... qualitatem. al.). LVCIF. moriend. 14 l.25 corpus meum *consumptum* ... reficiet atque -bit rerum conditor ... ex corrupto in aeternam incorruptibilitatem (PRVD. c. Symm. 2, 194 [*loq. deus*] possum ... renovare favillas antiquam in faciem ...: qui potui formare novum c., -bo peremptum. PS. AVG. quaest. test. 114, 18 dissoluta c. rursus -ari ad vitam. al.). PRVD. apoth. 1073 quod casus rapuit, ... omne revertenti, *i. resurgenti*, -ta in membra redibit. DIONYS. EXIG. GREG. Nyss. creat. 18, 2 p.376^c -torum conversatio (gr. ἀποκαθιστάμενον). al. *ad vitam terrenam*: CE 565, 4 (*saec. III*) o utinam possit -ari spiritus ille, ut sciret quantus dolor est. AVG. serm. 2, 1 cogitavit ... Abraham, deum ... posse ... de morte -are *Isaac*. 313E, 8 coll. Morin p.543, 10 *Tabitha* orationibus viduarum a morte -ta est (*in eadem re p. 1143, 43*). DRAC. laud. dei 2, 121 *Christus* -are sepultos novit et exanimes iterum revocare saluti. al.

c *qui repraesentantur*: VITA Hil. Arel. 31 *Hilari*, in tuorum filiorum renasci non cessas honoribus atque -ari. CE 1389, 12 (*a. 579*) *defuncta* gaudebat partu se -asse patres. VEN. FORT. carm. 6, 2, 60 *patris patriuque* laudes tu colligis omnes et -as solus ... duos. 8, 1, 43 *Radegunda* Melaniam studio -ans, pietate Blesillam, ... obsequio Martham renovat. al.

B *cum obi. quod afficitur*: **1** -atur, *quodcumque (quicumque) e statu laeso, fesso, vitioso sim. in statum integrum vel meliorem reducitur (accedit dat. commodi p. 1145, 9. 38. 40)*: **α** -antur, *quae sarcuntur*: **α** *aedificia, urbes sim.*: LAVREA epigr. 4 *quandam* villam nunc -at cultu sub potiore Vetus. CE 258, 1 (*saec. I³/II*) *quidam* votum solvit, quod licuit Iunianus -are penates (*locum ad p. 1142, 49 sqq. saec. II in.*) divos Traianus ... balneum et platias (*i. -te-*) rep(arari) (*vel rep(arandas) sim.*) mandavit. PANEG. 9, 5, 1 sedem ... liberalium litterarum ... -ari (9, 8, 3 s. propriam *Musarum* ... reformari ut, cum ad antiquam firmitatem cultumque -ta sit *eqs.*). 9, 16, 5 *opera* -antur (SIDON. epist. 6, 12, 3 ut dubitet inspector, meliusne nova o. consurgant an vetusta -entur). EPIST. imp. Constant. (CIL III 7000) 1, 15 urbes vel novas condere vel longaevas erudire vel intermortuas -are (AMM. 22, 7, 7). imp. Valent. (Inscr. Ephes. Wankel 42) 12 in -andis moenibus (SYMM. rel. 40, 3 AMM. 18, 2, 5). PS. AVR. VICT. epit. 9, 8 *Vespasianus* Capitolium, aedem Pacis, Claudii monumenta -vit multaque novultuario studio -tum est (17, 9, 1). COD. Iust. 8, 10, 8 pr. (*a. 377*) vel -are ... domus vel ex novo aedificare (8, 10, 8, 1). Theod. 11, 16, 15 (*a. 382*) publicis vel sacris aedibus construendis atque -andis (11, 16, 18. 15, 1, 44 [a. 406]). 15, 2, 8 (*a. 399*) *quaedam* forma ... sumptu publico -ta est (*cf. MARCELL. chron. II p.84, 452, 1 ad -andum urbis aquae ductum*). 15, 1, 52 (*a. 424*) ad ... aedificia ac tecta -anda (INTERPR. cod. Theod. 15, 1, 32 a. vetustate consumpta ... -ari). al. **β** *alia ab hominibus facta, fabricata, ordinata*: SALL. hist. fig. 3, 5 *Romani* ve(nere om)ni copia navium l(onga)rum, quas reparat(as ha)bebant. COD. Theod. 14, 9, 2 (*a. 372*) ad bibliothecae codices componendos vel pro vetustate -andos. CIL VI 31883 (= 31884; a. 377) praef(ectus) urb(i) statua(m) ... conlapsam ... -vit (VIII 24104 [a. 408/24]). PACIAN. epist. 3, 25, 1 (*respic. psalm. 44, 10*) nonnulla *pars vestis* ... acu inserente -atur. VEG. mil. 2, 11, 2 qui *artifices* arma, vehicula ... vel nova facerent vel quassata -rent. 3, 19, 8 ut turbata acies -etur. al. -antur *scripta, sc. quae corriguntur, emendantur*: ANTH. 724, 10 veterum monumenta secuti in melius -amus (-emus var. I.) opus culpanque priorem tollimus.

b -antur, quorum repletur numerus, quantitas, forma: **a** coetus, multitudines: ① *militum, navium*: BELL. Alex. 12, 3 *Alexandri*, tametsi amplius CX navibus ... amiserant, non tamen -andae classis cogitationem deposuerunt (*al.*, v. vol. III 1288, 30sq.). LIV. 30, 7, 7 *quaedam sententia* -andum exercitum ... censebat (TAC. hist. 5, 14, 1 post malam ... pugnam -to per Germaniam e. FLOR. epit. 1, 18, 19. RVF. FEST. 25 de limitaneis. *al.*). VELL. 2, 37, 1 *Mithridates* post Luculli profectionem magnas novi exercitus vires -verat ([par- *Ruhnken*]). CVRT. 4, 6, 1 *Dareus* ... ad -andas v. ... intendit animum. 5, 1, 5 bello. *al.*). CVRT. 4, 9, 11 tot milibus caesis maiores copias esse -tas (repera- *cod. unus*). TAC. ann. 3, 73, 1 -tis per intima Africae auxiliis. VEG. mil. 2, 18, 4 ut ... -entur ex tironibus legiones. *al.* ② *quorumlibet animantium*: COLVM. 7, 7, 2 vendenda sunt *aegra* pecora vel ... ferro necanda ...; mox ... convenit olim gregem -are. NEMES. cyn. 193 veloces catulos -are (198 sortire gregem suffecta prole). NOVELL. Maior. 7, 5 per ... progeniem ordo -andus est. ③ *librorum*: SVET. Dom. 20 bibliothecas incendio absumptas impensissime -are ... exemplaribus undique petitis (*inde* Ps. AVR. VICT. epit. 11, 4).

β *animantes eorumve partes, corpus*: ① *hydra vel eius angues*: SEN. Med. 702 *hydra* et omnis redeat *Herculea* manu succisā serpens caede se -ans sua. LVCAN. 4, 635 *Hercules* non sic ... desectam timuit -tis anguibus, sc. *quorum capita truncata erant*, *hydram*. MART. 9, 101, 9 *Hercules* vetuit -ari ... *hydram*. ② *exempla cetera*: FRONTO p. 110, 3 *traditur* sanguinem ... incursum detrahendum, postea pedetemptum esse -andum (LACT. inst. 5, 11, 17 ut ad alios cruciatus membra *torporum* renoventur et -etur novus s. ad poenam [par- *var. l.*]). RVFIN. Adamant. 5, 16 (*antea* p. 1142, 30) intra breve spatium -atur, quod languoribus macie fuerat tenuatum (*gr. ἀποκαθίσταται. antea*: cum repleti coeperint *corpora hominum*).

γ *versus*: TER. MAVR. 2869 non nulli metron hoc ... putarunt, quod sit postera pars ionicorum, ... ut versus -etur inde plenus.

c -antur, quibus recuperatur vel augetur salus, vigor, potestas *sim.*: **a** *generatim*: ① *spectat ad reparationem animantium*: **A** -antur eorum corpora, partes, attributa: OV. epist. 4, 90 *requies* -at vires fessaque membra novat (SEN. Herc. O. 1418 corpus ... v. -et *Herculeum* [novas], [Axelson; nefas, suas *trad.*]). Thy. 475. *al.*; *apud medicos*: CAEL. AVR. acut. 2, 8, 34 ciborum resumptione v. -ari. *al.*). met. 4, 216 *ambrosia* fessa ... membra *equorum Solis* ... nutrit -atque labori (THEOD. PRISC. log. 21 -are m. lassiora et roborare). 11, 625 *Somme* ..., qui corpora ... fessa ... mulces -asque labori (PRVD. c. Symm. 2, 822 *natura communis* c. tantum gignit, alit, -at. ORIBAS. syn. 8, 3, 7 La p. 207 -to c. [Aa recuperandus est c.; *gr. ἀναλαμβάνειν*]). *al.*). SEN. contr. 1 praef. 16 non latus ambulatione -are. SEN. Herc. f. 143 vacuae -ant ubera matres *vitulorum*. MARCELL. med. 26, 57 *quiddam* prodest renibus -andis (sep- *var. l.*). MAX. TAVR. 43, 1 (*respic. Marc. 3, 1sq.*) *Christus* arentem -vit dexteram (*antea*: curavit; restituit vigorem dexterae). *al.*

B -antur eorum animi, ingenia, mentes *sim.*: STAT. Theb. 1, 500 nox, quae terrarum ... amplexa labores ... transmittis sidera ... indulgens -are animum (QVINT. inst. 1, 12, 4 cum ... reficiat animos ac -et varietas. AVG. mus. 1, 4, 5 relaxandi et -andi a. gratiā. *al.*). QVINT. inst. 10, 1, 27 velut attrita cotidiano actu forensi ingenia optime rerum talium ꝑlibertateꝑ -antur. Ps. CATO dist. 3, 21^b quod tibi consilium dederit probitatis amicus, conserva; nullum est damnum -ta voluntas. RVFIN. Basil. hom. 3, 4 l. 174 fessas et pereuntes fame animas -emus. AVG. conf. 6, 3, 3 (*antea*: *Ambrosius* reficiebat ... lectione animum) quod *parvum tempus* -andae menti suae nanciscebatur (GREG. TVR. vit. patr. 15, 3 p. 723, 27 m. ... turbatam ad integritatem intellegentiae -vit). *al.*

C -antur ipsi homines (mortui l. 71, animalia l. 66. 75): ① *formae act.*: QVINT. inst. 10, 5, 17 forensibus certaminibus exercitatos ... reficit ac -at haec velut sagina dicendi. AMBR. Hel. 21, 79 (*in imag.*) multa luctamina sunt et, qui hodie victus est, cras se -at (*item accedit pron. refl.*: GREG. M. dial. 4, 13, 2 se ... post laborem reficiendo -are. *al.*). HEGES. 1, 33 p. 65, 16 (*loq. Herodes*) promiseram auxilia, quibus -rem afflictum *Antonium*. AVG. conf. 4, 8, 13 maxime ... me -bant atque recreabant ... amicorum solacia. in euang. Ioh. 13, 5 cibus ..., ut reficiaris tu, ille deficit; ut -et te, consumitur. CASSIOD. var. 8, 32, 1 animalia fessa, sc. *itinere*, -are. RVSTIC. Conc.^s I 4 p. 35, 27 ut illi nos ... hospitalitatis liberalitate refoverent et fraterna caritate -rent (*gr. ΙΙ, 5 p. 120, 35 ἀνακτι-σασθαι*). *al.* ② *formae (medio)pass.*: PLIN. paneg. 77, 5 *erat* tam adsiduus in tribunali, ut labore refici ac -ari videretur. CE 1233, 12 (*saec. III*) -tus ... vivis in Elysiis. AMM. 27, 2, 6 quibus *Germanis* hebetatis parumper -tisque confestim. COD. Iust. 1, 55, 4 (*a. 385*) ne patiaris quicumq(uam) ultra delegationem solitam ab his exigi, quos certum est nisi tali remedio non posse -ari. VEG. mulom. 1, 14, 2 cum iam bene fuerit -tum ([-tus, temperatum *var. ll.*]). *item -atur animal*: 2, 37 ut ... cibo diligentius

-etur [reper-, temperetur *var. ll.*]. *al.*). AVG. serm. 50, 7 operante misericordia ... inopes adjuvantur, ... reficiuntur lassi, ... -antur naufragi. MARCELL. med. 33, 49 qui potuit et non potest, ut -etur in venerem *eqs.* ORIBAS. eup. 3, 7, 27 Aa p. 522 qui ... de c[h]oli dolore ... fatigati angustiantur, ... frictionibus -andi sunt (*gr. κατασπαθίζονται*). *al.*

② *spectat ad reparationem rerum*: **A** *variarum*: PLIN. epist. 6, 3, 1 *agellus* pretium minuit, quod nunc te curante -bit. AVIEN. orb. terr. 348 *Nilus* fovet invecto sata gurgite, ... honorem telluri -at (*gr. 229 ἀέξειν*). AMM. 16, 5, 1 *leges quasdam* senescentes paulatim -vit Sulla. AMBR. Hel. 13, 47 sitis ..., ubi inminui visa, potu meraciore -atur (*cf. RVFIN. Adamant. 5, 16 rursum -to cibi desiderio*). PHOC. carm. de Verg. 14 tu, *Clio*, senescentes titulos avorum flore durantis -as iuventae. DRAC. Romul. 6, 28 (*respic. amor senilis*) soles, *Venus*, ... ignibus ... gelidas calidis -are favillas. *al.* **B** *naturalium*: PLIN. paneg. 30, 3 *Aegypti* pars magna terrarum mergi -arique amne, *i. Nilo*, consueta (mergere pararique *var. l.*). PALLAD. 4, 7, 3 ut vetus vinea -etur (*ibid. iterum*). AVSON. 20, 3 (333 S.), 13 ut ... *Phoebus* novus hiberno -et sua lumina pulsu, *i. meta*. COD. Theod. 13, 11, 1 (*a. 381*) pro ... -andis agrorum fetibus. RVFIN. Orig. in gen. 15, 2 p. 204, 16 H. *deficiens* ignis ... si ... fomentis adhibitis -etur. **C** *provinciarum, civitatum sim.*: PANEG. 2, 11, 5 tu, *Theodosi*, dubitas me excipere conlapsam et ... sero -andam? (*item -atur res publica*: HIST. AVG. Car. 3, 1 *Romana r. p.* consenuit; per Augustum deinde -ta est. *al.*). EVTR. 9, 9, 1 ut *quidam* consumptas paene provincias ingenti virtute et moderatione -verit (-vit *var. l.*). RVT. NAM. 1, 139 illud te, *Roma*, -at, quod cetera regna resolvit: ... crescere posse malis. *al.*

β *speciatim in religione Christianorum respicitur reparatio spiritalis a deo, Christo vel per ecclesiam eiusve ritus, scripta sacra sim. effecta* (-antur homines [angeli l. 49, mundus l. 51] eorumve natura, vires, fides *sim.*; *sublucet hic illic, e. g. l. 42, notio p. 1144, 19sq. illustrata*): IREN. 3, 3, 3 scripsit ... ecclesia *Romana* ... litteras Corinthiis, ... -ans fidem eorum (*gr. ἀναεοῦσα*). CYPR. Demetr. 16, 2 quem *Christum* vivificandis ac -andis nobis pater misit ([*sim. eleem. 1*]). eleem. 26 ad quam aeternitatem nos sanguinis sui vivificatione -vit *Christus. al.*) ad Donat. 4 caelitus spiritu hausto in novum me hominem nativitas secunda -vit (*item per baptismum*: FIRMIL. Cypr. epist. 75, 17, 2 ad aeternam vitam divini lavacri sanctificatione -are. *al.*). laps. 36 *dominus* -at et corroborat vires, quibus fides instaurata vegetetur (IVVENC. 2, 558 his *oppressis* poterit virtus mea, *i. Christi*, ... antiquas v. ... -are [*respic. Matth. 11, 28, ubi* reficiam vos]). PRISCILL. tract. 1, 6 ut *Christus peccatores* redemptos in sese ad perennis vitae instituta -ret. AMBROSIAST. in Rom. 7, 25, 5^a (recc. *αβ, sim. γ*) ut totus homo minime -tus fuisset gratia Christi ad statum pristinum (PRVD. apoth. praef. 1, 8 est verbi adsumptum gestare h., -are peremptum. *al.*). 9, 29, 2^a per ipsum *Christum* -tum est genus humanum (CONSVLT. ZACH. 1, 8, 2 causa ... vel servandi h. g. vel -andi. *al.*). CHRYSOST. repar. laps. 8 l. 32 Galatarum ... gens ... decidit a fide et rursum cohortationibus apostoli -ta est (*gr. πάλιν ἀνίστηναι*). AVG. civ. 14, 11 p. 27, 16 in quo *primo homine* ... natura vitata est nec potest nisi a suo auctore -ari (serm. 182, 3 n., quae corrupta fuerat, -atur [*postea*: reformatur]. *al.*) in euang. Ioh. 110, 7 creatorem -andis angelis malis nihil gratiae contulisse. Ps. AVG. quaest. test. 1, 5 qui ... semel peccaverit, -are se debet, ne denuo peccet. QVODV. c. Iud. pag. Ar. 8, 5 *Christus* perditum -ans mundum (MAX. TAVR. 61^a, 1 in melius). EVSEB. GALLIC. hom. 19, 7 l. 164 ut ... devotio -ti iustitiam reparitoris ostendat (*antea opp. perditio*). *al.*

2 -atur, quodcumque ademptum in potestatem, possessionem alicuius redigitur (*fort. huc pertinet* FEST. p. 290 re(pertum) ... (qu)od amissum recipe(re contigit, quasi repartum et.) -tum [L¹ *suppl. e* PAVLO p. 291]. *accedit dat. l. 60. 61, praepos. in c. acc. l. 63*): SIL. 9, 416 *Romanorum* acies -ret ademptum ... campum, ... ni *eqs.* (-rarat *Heinsius*). EVTR. 8, 2, 2 *Traianus* urbes trans Rhenum in Germania -vit (praep- *var. l.*; *cf. civitates* -are: EPIST. Austras. 40, 10 Romanae reipublicae. 41, 4). GREG. M. epist. 9, 144 l. 12 ut res ipsae iuri ecclesiae, cuius sunt, ... valeant ... -ari (9, 198 l. 42 monasterii [sep- *trad.*]). *cf.* 13, 45 l. 26 possessiones ... in ius ecclesiae ... -are [praep- *var. l.*]).

p. p. p. reparātus pro subst. masc. l. 52. p. 1144, 30.
deriv.: reparatio, reparativus, reparator, *fort. etiam* reparabilis.
compos.: irreparabilis.

cf. Onom. (Reparatus). Fischer.
[reparicia pro recept- *habet pars codd.* GLOSS. iurispr. *ādet P* 6, *cf. p. 303, 70.]*

?**repartor** v. p. 1148, 5.

repartum v. reperio p. 1185, 75.

reparturio, -ire. a re- et parturire. i. q. iterum parturire: ALC. AVIT. carm. 6, 71 te *Fuscina* virginem mater fide ... -ens melius quam corporis alvo (*cf. 76sq.* quam carne fideque bis genui).

repāscō, -ere (*de stirpe perf. v. p. 1147, 11*). a re- et pascere.

[*it. vet. ripascere, cat. repéixer, repeixar. cf. M.-L. 7216. Battisti-Alessio V 3243sq. Wartburg VII 700 adn. 8. Coromines VI 384. Schd.-Cr.]*

1 vi praeverbii originaria i. q. retribuendo pascere (abundanter c. abl. modi l. 10): COMM. instr. 2, 37, 3 tu, qui pascere vis, inmiscere pauperem, qui te non -at (*cf. Luc. 14, 14*). HIER. hom. Orig. in Is. 2, 2 p. 252, 24 *Christus comedens ... de nostris bonis sermonibus ... -it nos suis escis spiritualibus (item in imag.: PAVL. NOL. epist. 44, 1 p. 371, 5 quibus impendiis possim divitem, qui me litteris ditavit, pauper -ere)*. PAVL. NOL. carm. 24, 853 pascet filius ... senectam patris ..., ut pullus aquilae dicitur -ere cura parentes mutua. **2 vi praeverbii deflexa vel evanida i. q. (de)pascere:** LEX Sal. Merov. 27, 6 (*cod. C 5*) -pascere (*pro -paverit, v. vol. VII 2, 400, 72*).

compos.: ?irrepassco.

repastinatio, -ōnis *f.* a repastinare. GLOSS. II 260, 55 βολοστροφία: pastinatio, -o (368, 42 μεταβολή γῆς: -o, p.). 591, 28sq. -o: replantatio. r(repastinatio): vel in aliud motatio ('mut.?' Goetz in indice).

i. q. actio repastinandi: proprie in re rustica (cf. GLOSS. supra): CIC. Cato 53 quid fossiones agri -esque proferam, quibus fit multo terra fecundior? COLVM. 2, 2, 13 in solo recolendo iuncti et graminis pernicies -o est. arb. 1, 5 agrum ... sat erit bipalio vertere ...; ea (-o, altitudinis habet tantum (i, res past- *codd. SA, ut 2, 1 peracta -e*). *translate, sc. de actione restringendi, coercendi (cf. l. 74):* TERT. castit. 6, 2 deus postea compressit (*I Cor. 7, 29*), quod emiserat (*gen. 1, 28* crescite et multiplicamini), ... non sine ratione prorogationis (*propag- var. l.*) in primordio et -is (*past- var. l.*) in ultimo; semper initia laxantur, fines contrahuntur.

?repastinātor, -ōris *m.*, a repastinare, *e con. dub. p. 472, 2. Bk.*

repastino, -āvī, -ātum, -āre. a re- et pastinare. *de origine v. l. 67. de notione:* FEST. p. 281 -ari ager is dicitur ..., cuius natura (*natum cod.*) mutatur fodiendo, cum aut silvester excodicitur aut lapis mollitur frangendo, ut fiat pascuus (*pascui cod.*) vel pecoribus herba vel hominibus satione (*affert CATONEM l. 41, AFRAN. l. 59*). COLVM. 3, 18, 1 (*antea l. 67*) nunc ... consuetudo, quidquid emoti soli vineis praeparatur, -tum vocat. GLOSS. II 260, 57 βολοστροφῶ: occo, ocellio, pastino, -o (369, 43 μεταστρέφω χώραν: p., -o. 369, 54 μεταφροντεύω χώραν: p., -o). [*olim falso eadebat pro pastinatio COLVM. 4, 1, 7.*]

1 vi praeverbii minus perspicua fere i. q. pastinare, sc. ut terra sationi, plantationi praeparetur (fort. subest notio sub 2a illustrata, sed loci vix a verbo simpliciter discrepat [cf. COLVM. l. 33]; indicator mensura -andi per adv. alte l. 47 [iuxta abl.]. 49sq. [iuxta abl.]. 60, praepos. in c. acc. l. 46. 50, abl. solum l. 55): a cum obi.: a proprie -atur terra: CATO orat. 93 agro colendo, saxis Sabinis silicibus, -andis atque conserendis (i, i. agro lapidoso, ut vid.). COLVM. 3, 15, 1 ea linea ... per -tum intenditur (*item p. p. p. -tum neutr. pro subst.:* 4, 33, 1 in -to nux castaneae posita celeriter emicat. PLIN. nat. 19, 139 praecipuus fit caulis ..., si in -to seras. 19, 163 hipposelinum -to seritur [*antea opp. in locis incultis, lapidosis*]). 4, 33, 2 sicca terra et -ta in altitudinem dupondii et semissis (*arb. 29, 1 simul atque t. bipalio -veris eqs. 30, 1 t. stercoratum et -tam ne minus alte pedem*). arb. 1, 6 clivusum modum iugeris, sed ne minus duobus pedibus alte, -veris (*cod. unus rec., -beris sim. trad.*). *ibid.* tribus pedibus alte -bis iugerum operis octaginta (4, 2 [*antea l. 51*] -atur i. in altitudinem pedum trium). 4, 2 vinea optime -to agro ponitur, nonnumquam tamen vel melius ... sulcis committitur, interdum etiam scrobibus deponitur ([*postea l. 50. eadem oppositio l. 62 et PLIN. nat. 17, 169 solo spisso non nisi -to ... seri, tenero et soluto ... sulco vel scrobe*]). PLIN. nat. 13, 84 Cassius Hemina ... prodidit ... scribam agrum ... -antem effodisse arcam. 17, 61 in sulco -to (-ti *codd.*) palmi altitudine ... bacae laureae seruntur. β *translate -antur ungues, sc. ut sordes removeantur:* TERT. paenit. 11, 2 bisulcum aliquid ferri ... unguibus -andis.

b sine obi. (*fort. huc pertinet AFRAN. com. 288 -a fserati senex fugis f [sere, ut senex frugis (feras Ribbeck)]*): VARRO rust. 1, 18, 8 si altius -verimus aut minus quam alii. 1, 37, 4 ad alia, *sc. fruges*, in praeparando faciendi scrobes aut -andum aut sulcandum. COLVM. 2, 14, 8 non aliter ac si -es, totum stercilinum rastris permisceri oportet.

2 vi praeverbii vigente: a fere i. q. pastinando renovare:

a proprie in agricultura: cum obi., *sc. -atur terra:* COLVM. 3, 18, 1 (*inde ISID. orig. 20, 14, 8*) pastinum ... vocant agricolae ferramentum bifurcum, quo semina panguntur; unde etiam -ari dictae sunt vineae veteres, quae refodiebantur; haec enim propria appellatio restibilis vineti erat (*postea l. 33*). 4, 32, 3 cum deinde harundinetum consenuit, -andum est. sine obi.: COLVM. 4, 32, 5 (*antea l. 69*) tempus -andi ... est, prius quam oculi harundinum egerminant. β *translate (subest notio plantandi, quam verbum simplex exhibet vol. X 1, 635, 52sq.?):* TERT. anim. 50, 4 ut magia eximat mortem aut -et vitis modo vitam.

b fere i. q. pastinando restringere, retinere sim. (*nisi i. q. pastinando remove sim. intellegas*): TERT. cult. fem. 2, 9, 5 -antes divitiarum ves-

trarum vel elegantiarum usum. adv. Marc. 2, 18, 1 ut ... commissio iniuriae metu vicis statim occursurae -retur.

deriv.: repastinatio, ?repastinator.

Palazzolo.

[**repastor** GLOSS.¹ I Ansil. RE 1130sq. *corrigitur sec. 1181sq. repertor (cogitesse de forma repartor coll. repartum p. 1185, 75?).]*

repateo, repatēso v. repatui.

repatrio, -āvī, -āre. a re- et patria (*patrius*). *de notione v. l. 17sq. [nisi e reparare vel *repariare (Faré, Postille 7215), francog. vet. repairer, unde prov. repairar et it. vet. repadiare, sept. vet. repaira(r)ise. cf. M.-L. 7217. Battisti-Alessio V 3243sq. Cortelazzo-Zolli² 1386. Wartburg X 261sq. Schd.-Cr.]*

i. q. patriam repetere, redire (quo, indicatur per acc. direct. l. 16, praepos. ad l. 20. 23): SOL. 27, 15 cum multi captivorum aliquot leonibus obvii intacti -erint (*subestne Plin. nat. 8, 48 captivam ... reducem? exscripsit ISID. orig. 12, 2, 6 captivos obvios -are permittunt leones*). IVL. VAL. 1, 13 l. 593 Alexander ovans -at Macedoniam (*cf. gr. p. 20, 17 ἔρχεται εἰς τὴν Πέλλην. huc spectant GLOSS. -at: ad patriam redit [item GLOSS.¹ Corp. R 100]. redit ad sua*). AMBR. Iob 4, 5, 19 qui viator -are desideret et pervenire, quo tendit. CASSIOD. var. 3, 18, 2 spectabilis ... Magnus hostium conversatione damnata ... ad Romanum -vit imperium. VIRT. Ioh. 4 l. 35 *Drusiana doluit, quod ad patriam revertisset ...; 'utinam' inquit 'nondum [-assem,] (cf. gr. p. 255, 6 εἰς τὴν ... πατρίδα ἐηλύθηεν)*. *translate, sc. scribendo redire:* SOL. 33, 23 hoc Arabiae sat est; ad Pelusium, quod reliquimus 33, 1, -emus (-am, vela -emus var. ll.).

repatui, -isse. stirps *perf. a re- et patere (potius quam a patescere) formata. i. q. denuo patuisse:* PLIN. nat. 13, 70 supprimente chartas Ptolemaeo ... Varro membranas Pergami tradit repertas; postea promiscue [-uit, usus rei, *sc. papyri (i, cod. M, patuit cett.; vim verbi explicat Mayhoff, Lucubrationum Plin. capita tria, 1865, 93sq.). Bk.*

*repausatio, -ōnis *f.* a repausare. GLOSS. -o: καταλήξιον.

i. q. actio repausandi vel status repausantis: 1 spectat ad refectionem (mortis l. 48; gr. resp. ἀνάπαυσις, nisi aliud indicavimus; variat in contextu c. quies l. 43. 49, iuxtaponitur refrigerium l. 50, opp. labor l. 47): a aliis praebendam (*corpori suo l. 37; qui [quod] repausetur, indicatur per gen. l. 36. 39):* DIDASC. apost. 32, 7 pecuniam dare episcopo ad susceptionem peregrinorum aut tribulantium -em. VITAE patr. 5, 1, 15 si duas res oderit monachus, potest liber esse ...: carnalem -em et vanam gloriam (*cf. 7, 26, 2 carnis suae requiem*). ORIG. in Matth. 17, 27 p. 659, 8 ecc. et vestimenta et somnum et quaecumque necessaria sunt ad -em simplicem naturae carnalis (*gr. διανάπαυσις [δὲ ἀνάπαυσις Klostermann]*). b *sumendam:* BASIL. epist. 214, 4 l. 38 ut habeamus in te, Christe, saltim -em (*Migne gr. 32, 789 ἐπαναπαύσθαι*). EVSEB. GALLIC. hom. 42, 10 recordemur, quam iucunda sit quies, quam delectabilis -o post depositum alicuius gravissimi oneris fascem. CASSIOD. in psalm. 7 l. 377 ut peractis sex diebus, qui ad activam pertinent partem, septimus -i deputetur (*cf. ORIG. in Matth. 14, 5 p. 283, 6 numerus ... sextus videtur esse ... laboris, septimus autem -is*). COMMON. patr. 1, 4 ut inveniamus in ... aeterno saeculo ... perpetuum -em (*reparationem var. l.*). CAES. AREL. serm. 234, 1 in sancto monasterio velut in portu quietis et -is quasi in parte aliqua paradisi. REGVLA mag. 1, 27 locum -is et refrigerium animae ... nusquam posse invenire. 33, 34 nobis deus ad -em prolixum spatium iunxit in nocte (*item de somno:* 44, 16 residuae horae noctis -i debentur. al.). al. *metonymice de loco -is (cf. l. 30):* ORIG. in Matth. 12, 42 p. 165, 20 (*spectat ad Matth. 17, 5*) nubs obumbrans Petrum, Iacobum et Iohannem ... splendidiorem quam in tabernaculis -em exemplo suo demonstrabat eis futuram, quae protegeret eos simul et inluminaret (*gr. ἀναστάσεως [ἀναπαύσεως con. Koetschau]*).

2 spectat ad cessationem (quae res interrumpatur, indicatur per praepos. in c. abl. l. 62sq., gen. l. 60): CASSIOD. inst. 2, 1, 2 positura ... est moderatae pronuntiationis [aperta, -o (*apta rec. interpol.*)]. GREG. M. moral. 23, 46 l. 4 in scriptura sacra 'lectus' ... aliquando voluptas carnis, aliquando -o in bonis operibus, aliquando requies temporalis accipitur (*sim. l. 13*).

*repauso, -āvī, -ātūrus, -āre. a re- et pausare. scribitur ri-

INSCR. christ. urb. Rom. 3741 (*saec. IV*). abbreviatur rep p. 1149, 25. *de notione (v. etiam p. 1149, 5):* SCHOL. Hor. gloss. Γ epist. 1, 7, 57 cessare: -are. GLOSS. incumbio: -o, quiesco. incumbit: -at. legitur in titulis sepulcr. inde a saec. II/III (*v. p. 1149, 20sq.*), in prosa orat. inde a VET. LAT., HIER. [*val. rāposá (etiam notione q. e. 'mori' aliis linguis roman. non ignota; cf. p. 1149, 44sq.), it. riposare, raet. occ. (Obwalden) ruasá, francog. reposer, prov. repausar, cat., hisp. reposar. cf. M.-L. 7218 et Faré, Postille. Tiktin-Miron³ III 285. Battisti-Alessio IV 3033. V 3260. Cortelazzo-Zolli² 1387sq. Wartburg X 263sq. Coromines VI 744sq. Coromines-Pascual IV 617sq. Schd.-Cr.]* [errore perausas p. 1149, 27.]

i. q. (rursus) pausare (gr. resp. ἀναπαύειν, nisi aliud indicavi-

mus): **I** *transitive fere i. q. reficere (-antur fere homines, sed caput Christi l. 13, animalia l. 11; indicatur ubi l. 13):* VET. LAT. Matth. 11, 28 (Didasc. apost. 28, 25. 51, 22) venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis; et ego vos -bo (Vulg. reficiam. cf. ad loc. OP. imperf. in Matth. 28 p. 779^{extr.} 'et ego reficiam vos' id est -bo). CASSIAN. conl. 18, 14, 2 da mihi ... aliquam de sororibus, sc. *viduis alendis*, quam -em. COMMON. patr. 1, 11 *eremita fecit eos fratres reficere et, quidquid habebat in cella sua, apposuit, ut ederent, et -vit eos*. PALLAD. hist. mon. I 21, 6 p. 281^A deus, ... suscipio istum tam crudeli valitudine praepeditum et -o eum usque in diem mortis. ORIG. in Matth. 16, 15 p. 524, 28 (*respic. Matth. 22, 2 sqq.*) *Christus necessarios ... habet eos, sc. asinam et pullum, ut sedens super eis -et magis eos, super quibus sedet, quam -etur ab eis*. ser. 138 p. 284, 3 (*respic. Ioh. 19, 30*) quasi supra patris gremium illud *caput -ans exit Christus in cruce moriens*. VITA Front. rec. B (BHL 3190) 6 p. 61, 21 exponite onera camelorum et nostros baiulos auxilio -ate. *al.*

II intransitive (pendet a verbo q. e. habere l. 42); -ant: **A** *homines (virtus l. 43):* **1 nitendo:** VET. LAT. IV reg. 7, 2 (cod. 91. al.) in quo, sc. *in uno ex ducibus suis*, -bat rex in manu illius (gr. *ἐπιπελάετο*, Vulg. incumbebat).

2 sistendo, restando (non nisi in titulis sepulcr.; sunt qui in his exemplis versus agnoscant): INSCR. Année Épigr. 1987 n. 921 (*e Bithynia; saec. III*) tunc stas, vi(ator), et -es, relege. 1951 n. 30 (*e Bithynia; saec. II/IV*) adgredere viator, obiter stas et -as, perlege titu(l)um. CIL III 12396 (*saec. III ex. IV in.*) tu viator, qui transis, rest(a), leg(e) tit(ulum), obiter le(ge) et reptausa) (*sic e. g. Cugusi, Carm. Lat. Epigr. Moes., 2008, 87, rept(ione) Mommsen, rept(ete) Bücheler*). 14190, 9. 14406a, 10 (*saec. IV*) resta, viator, ... et -as (perausas trad.).

3 requiescendo, se reficiendo (hic illic cum notione dormiendi, e. g. l. 38): **a in universum:** HER. hom. Orig. in Ezech. 12, 5 p. 439, 4 adsume tibi pennas sermonis dei et poteris -are sub hac arbore (*affert Ezech. 17, 23, ubi requiescet ... omnis avis*). VINDIC. med. 33 in locis refrigeratis bene olentibus -andi locum accipiant *aegri*. VITA Marcell. Ebred. (BHL 5227) 8 non in illius ore nisi modulatio psalmodum, non in illius corde nisi Christus per omnia -bat. OP. imperf. in Matth. 38 p. 843^{extr.} (*ad Matth. 21, 17*) *Christus mansit apud Lazarum ...*, ut illic requiesceret corporaliter, ubi et spiritualiter -bat. COMMON. patr. 1, 11 -ate modicum, quia de itinere fatigati estis. VITAE patr. 5, 10, 76 ad -andum in conversationem monachi veni. ACT. Petr. 22 -are usque in mane. VITA Caes. Arel. 2, 11 dum in agro sancti monasterii sui aliquantum et -are et ordinare aliqua voluisset, ibidem coeperat paululum remorari. VITAE patr. Iurens. 64 iste in oratorium meditaturus potius quam -urus intravit. AGNELL. in Galen. ad Glauc. 25 l. 30 diversorium, in quo habet -are. puls. 33, 13 ipsa *virtus -at* a semetipsa et propter hoc ... pulsum inbecilliorum *facit*. *al.* **b spectat ad requiem mortuorum: vi ingressiva de morientibus (indicata die mortis):** INSCR. christ. urb. Rom. 3741 (*saec. IV*) -v(ot) inf(am)s Quintilla K(a)l(endis) Augustis. Année Épigr. 1994 n. 1572 (*e Macedonia; saec. V/VI*) in hoc loco requiescit clarissimus ... Licinius decanus, -vit XIII mens(is) Decembr(is) in(dictione). *vi durativa de mortuis:* DIDASC. apost. 9, 5 ut possitis regno dei nostri propinquare et bene placentes -are. INSCR. Bulg. Beševliev 19 (*saec. IV/V*) No-centianus -et (repaciset *edd. vet. falso -ci- pro -u- legentes*). PASS. Theod. (BHL 8090) 33 (*loq. vox de caelo*) veni ..., -a post tantos labores.

B res, quae super aliquid incubat: OP. imperf. in Matth. 33 p. 810^{extr.} supra camelum ... *sarcina* etiam sine recolligatione -at (*syn. stat*). *deriv.:* repausatio. *Marchionni.*

ῥάμμα: repe, ac[c]ia GLOSS. III 270, 16 (*cf. 15 κἀνναβις, μίτος, νήμα: filum*). *subst. neutr. significans genus filii? (sunt qui contra seriem verborum huc trahant NOT. Tir. 57, 84 -e [repens var. l., quam tuetur Kopp]).* [*voci fort. subest radix *uerp- etiam in gr. ῥάπτω 'suo' et lituan. verpiū 'neo' obvia (v. Rix et al., Lex. der indogerm. Verben, 2001, 690); unde quamquam exspectandum vid. *verpe, forma repe < *uṛpi- apophonia falsa explicari potest ut vice versa terreo < *tersē- < *tṛsē- (v. Rix et al., op. cit., 650sq.) iuxta ind. vet. trasati 'tremo', gr. τρέω 'paveo'. Mei.] [*fortasse it. refe (quod confert Meyer-Lübke, Wien. Stud. 25, 1903, 106sq.) et dial. sept. revo, reve 'filum tortum linteum vel cannabinum'. cf. M.-L. 7184. Battisti-Alessio V 3221. Cortelazzo-Zolli² 1336. Schd.-Cr.] *Bk.***

repecto, -xum, -ere. *a re- et pectere.*

fere i. q. rursus pectere (fere -it animans, sed aura p. 1150, 2, ipsa barba se -it p. 1150, 9; -itur fere coma sim., sed animans l. 75. p. 1150, 3; accedit abl. instr. p. 1150, 3, acc. graec. l. 75, praepos. in c. acc. indicans effectum sim. p. 1150, 9): **1** *vigente vi praeverbii, quod spectat ad:*

a actionem iteratam: OV. ars 3, 154 et neglecta decet multas coma: saepe iacere hesternam credas, illa -xa modo est (STAT. Theb. 2, 722 tu, Pallas, Libyco Tritone -xas lota c. [*fort. subest Callim. hymn. 5, 32 ὥς ἀπὸ χαίταν πέξηται*]). CLAUD. 1, 3 ut crinem ... -xi blandius ... surgant ...

iugales Solis. **b motum retroversum (fort. huc l. 10):** STAT. Theb. 6, 418 stantes ... -it aura iubas *equorum currentium (cf. l. 5)*. PRVD. perist. 10, 1014 (*in taurobolio*) sacerdos ... corona tum -xus aurea (replexus var. l.). CLAUD. 22, 240 tum flava -xo Gallia crine ferox. **c notionem verbi simplicis inversam:** SCHOL. Stat. Theb. 6, 418 (*male explicans l. 2*) -it: dispergit, dissolvit.

2 vi praeverbii evanida vel incerta: CLAUD. 1, 223 (*describitur Tiberinus*) destillant per pectus aquae; frons hispida manat imbribus; in liquidos fontes se barba -it, sc. *ut aquae inde defluant*. carm. min. 29, 10 (*nisi ad Ib*) non ille *magnes -xam caesariem regum ... ornat*. Kuper.

repedābilis, (-e). *a repedare. i. qui repedit vel facultate repedandi praeditus est:* VEN. FORT. Mart. 1, 265 *Martinus* pino ... cadenti obtulit arma crucis ...; extimuit fugitiva virum -is arbor et ... suspendit ... lapsus; excutiens retro versa comas eqs.

repedātio, -ōnis f. a repedare. i. q. actio repedandi (in imag. l. 18): MVTIAN. Chrysost. hom. 27, 4 p. 405^{extr.} (*respic. Is. 38, 8; antea l. 59*) -es solis (gr. p. 189ⁱⁿ ἀναποδοισμόν). REGVLA mag. 17, 15 propter ... -em (saeculi) iubentur servari *res fratrum novorum* (l. gen. obi., cf. p. 1151, 38). *Bk.*

***repedo**, -āvī, -ātum, -āre. [*a re- et pēs, ut ratione q. d. parasynthetica reddat locut. pedem recipere. cf. Mignot, Verbes dénom. lat., 1969, 299sq. Mei.] scribitur repp- hic illic in codd. rec. de genere: depon. p. 1151, l. 6, pass. p. 1151, 2 (cf. l. 32). de notione: FEST. p. 281 -are: recedere (affert PACVV. l. 40). GLOSS. -at: revertitur. regreditur. rem(e)at. redit. repetit, revertitur. -are: pede iterare, reverti. sim. al. legitur in versibus apud PACVV., LVCIL. et IVVENC., DAMAS., VEN. FORT., in prosa orat. inde a VET. LAT. [confunditur in codd. c. repetere p. 1151, 16sq., trepidare l. 50 et Ps. AVG. hypomn. 2, 4 l. 85 (in falsa var. l. LVCR. 6, 1280), recipere AMBR. off. 3, 12, 80.]*

fere i. q. redire, regredi (sc. saepe pedibus, si homines pro subi. sunt; gr. resp. maxime ἀναποδίξεν, sc. l. 54sq. 59. p. 1151, 42; coniungitur vel variat c. redire l. 65. p. 1151, 14; accedit acc. obi. int. gradum l. 40, iter l. 62. p. 1151, 5. l. 28, via p. 1151, 2; indicatur quo per praepos. ad saepe, in c. acc. l. 72 [bis]. p. 1151, 47 [c. abl. IORD. Get. 63], per acc. domum l. 67sq. p. 1151, 16, alium e. g. p. 1151, 15 [locat. p. 1151, 18], unde per praepos. ab vel de e. g. l. 40sq. 64. p. 1151, 20. 41, adv. inde l. 72; accedit praedic. e. g. l. 68. 69. 73. p. 1151, 2; c. abundantia quadam iuxta iterum, rursus sim. l. 58. p. 1151, 20. 33. 36. 38. 43); -at, qui (quod): **I** *quolibet modo retro it:* **A** *homo, qui ab aliqua re recedit, retruditur (gula eius l. 49):* PACVV. trag. 400 paulum -a, gnate, a vestibulis gradum (recede trad., sed v. explic. l. 24 allatam). IVL. VAL. 3, 6 l. 135 Macedonum ordines primi paululum de loco, quo institerant, -antes eqs. (*item in proelio: AMM. 19, 6, 9 Galli nullo terga vertente vadere festinabant et velut -antes sub modulis sensim extra vallum protrusi eqs. 25, 1, 3 hinc recedentibus nobis longius Saraceni secuti sunt et nostrorum metu peditum -are compulsi eqs.*) RVFIN. hist. 8, 7, 2 cum *belua martyribus* venisset ad proximum, protinus in semet ipsam conversa -bat (gr. *πάλιν ... χωροῦντων*). LEONIAN. Alc. Avit. epist. 86 p. 95, 26 (*parasitus impatienter exspectat sectionem pavonis*) -ans, accensis faucibus gula aliquantula temporis mora sub ... incisoris pependit arbitrio (l. trepidans var. l.). **B** *res, quae retroversum movetur: stellae errantes:* CHALC. comm. 83 ut quidam eorum *planetum* propter nimiam tarditatem interdum consistere, interdum -are videantur (*sim. 92. 97*). 85 *stella* videbitur nobis per *Δ* ad *B* ... -asse ... et esse regradata (gr. *Theo Smyrn. p. 190, 13 ἀναπεποδιζέναι*). *ibid. stella* existimabitur ... recedens ... ab *H* longius per *HZ* ad *B* -asse (gr. *ibid. p. 191, 3 ἀναποδίξεν*). *sol eiusve umbra (spectat ad IV reg. 20, 10 ut revertatur retrorsum decem gradibus):* RVFIN. apol. Orig. 125 l. 37 *quid dicendum est* de Ezechia, quod in diebus eius retrorsum -verit umbra solis? MVTIAN. Chrysost. hom. 27, 4 p. 405^{extr.} -vit sol (gr. p. 189ⁱⁿ ἀνεπέδοσε. cf. supra l. 17). *venenum serpentis:* VEN. FORT. Mart. 3, 107 super vulnus, qua bestia fixerat ictum, ut *Martinus* posuit digitum, fluit undique venā veneni et -vit iter, dederat qua vipera, virus.

II eo revertitur, unde venit: **A** *motu corporali et locali:*

1 generatim: LVCIL. 676 sanctum ego a Metellorum Anxur iam, -bam munere (l. Cichorius, alii aliter; a Metello Roma trad.). 677 redisse ac -asse, ut Roma(m) vitet gladiatoribus. IVVENC. 1, 104 (*ad Luc. 1, 56*) *Maria* ad propriam ... domum -at (*cf. acc. domum: 2, 75 MAX. TAVR. 22, 2 l. 57. 42, 1 l. 19 d. vacuus -at, qui de ecclesia onustus, sc. praedicatione, exierat*). 1, 223 (*ad Luc. 2, 39*) *Maria et Ioseph* ad patriam laeti -ant puerumque reportant (MVTIAN. Chrysost. hom. 26, 1 p. 395^{extr.} ad p. -are [gr. p. 179^{med.} ἐπιπελάειν]). GREG. TVR. Franc. 2, 12 tunc tu securo animo in p. -bis) 3, 195 (*ad Matth. 15, 29*) inde Galilaeae -at servator in oras. DAMAS. carm. 59, 4 (*ad Felicem*) ne quemquam pateris tristem -are vian-tem. VALENT. Aug. epist. 216, 3 frater Florus de Carthagine -ans eqs. SCHOL. Ter. p. 118, 31 (*ad Haut. 411* ut sciat sibi filium redisse) filius ... a

militia -tus est? CASSIOD. Ios. antiq. 18, 162 p. 527 *gaudet illum ad se sospitem -are (gr. ἐπανήκειν)*. REGVLA mag. 61, 20 si ... via a fratre -ari ad monasterium sub die necesse est eqs. 63, 4 abscedens unus frater ..., rememoratus, quod uni fratri 'valem' non fecerat, praetermissae caritatis -vit itinera eqs. PASS. Quirin. 4 quem episcopum praeses ad urbem Sabariensem ad audiendum censuit -ari (-are var. l.). *al.*

2 speciatim: **a** -at miles, exercitus, imperator sim.: VET. LAT. II Macc. 3, 35 (rec. V) Heliodorus ... recepto exercitu -bat ad regem (gr. ἀνεστρατοπέδενσε). ITIN. Alex. 11, 26 itinere mutato Alexander Pisiidiam una cum exercitu -ans eqs. IVL. VAL. 1, 4 l. 207 festinata ... re bellica Philippus Macedonia ad sua -at (cf. gr. p. 9, 20 ἐπούησατο τὴν ἐπάνοδον). AMM. 17, 2, 4). 3, 16 l. 372 iter ad Prasiacum -amus (cf. gr. p. 107, 15 ἀνεχωρήσαμεν). AMM. 24, 4, 30 omnibus inimicis ferro ... consumptis ad signa -vit ocium miles. 31, 9, 3 ad Illyricum redit ...; -ando enim eqs. GILD. Brit. 6 chron. III p. 30, 5 quibus Romanis statim Romam ob inopiam ... cespitis -antibus (repetentibus var. l.). 16 p. 33, 24 illa legione domum cum triumpho ... -ante eqs. (repetente var. l.). IORD. Rom. 260 Claudius sexto, quo profectus erat, mens[aje] Romae -vit (cf. Suet. Claud. 17, 2 Romam rediit). *al.* **b** -ant, qui inter terram et caelum vel inferos eunt: CHRISTUS: RVFIN. hist. 1, 2, 23 ut ... rursum ... ad viventes -ret a mortuis (cf. gr. τὴν ... ἀνάστασιν). VIGIL. THAPS. c. Eutyech. 1, 9 ad superiores. APRING. in apoc. 1, 5 l. 108 primus ipse devictis inferis -vit ad caelos. VEN. FORT. carm. 5, 5, 31 tempore quo Christi -vit ad alta potestas. Mart. 1, 1 ad aethera. *homines:* SEV. MALAC. euang. 8, 40 fidelis, etsi defunctus fuerit, poterit -are vivusque ... erit eqs. (subest Ioh. 11, 25). *angeli:* VITAE patr. Iurens. 123 concinentes angeli, ut venerant, caelestia sacra -antes ascendunt.

B respectu motus localis evanido -ant: **1 homines:** **a** *quo-libet modo:* PELAG. in I Cor. 10, 6 p. 181, 13 ut nesciamus ad saeculum -are. FAVST. Aug. c. Faust. 8, 1 quod Galatae in circumcissionem relabentes ad infirma -rent et egena elementa eqs. COD. Theod. 8, 4, 26 si quis ... stipendiis fuerit exemptus, ... si ad pristina sacramenta ... maluerit -are eqs. CHRYSOST. repar. laps. 1 l. 48 ut iterum te -are videam ad prioris gloriae statum (gr. paulo aliter). GILD. Brit. 50 chron. III p. 55, 28 quibusdam ex corde ad deum -antibus. RVSTIC. Conc. I 4 p. 9, 5 (antea: in eremum quondam recesseras) nunc ... ad proprias curas iterum -asti (Migne gr. 78, 197^b παλινωσοῦντι). REGVLA mag. 90, 84 cum novus monachus ... saeculi elegerit iterato -are itinera, ... reddat Christo, quod suum est, id est: exutus sanctis vestibus, ... suis, quibus venerat, vestibus revesitus eqs. *al.* **b** *inquirendo vel narrando:* EVSTATH. Basil. hex. 1, 6, 2 si de praesentibus ad praeterita (-ando), principalem diem mundanae creationis inquiras (l. -anda var. l.; gr. p. 16^b ἀναποδιζόν). IORD. Rom. 86 necessarium est ... nobis ... rursus ad Romanae urbis primordia -are originemque Romuli ... exponere eqs.

2 res incorp., quae in statum priorem revertuntur: CASSIOD. hist. 4, 9, 9 fautores Eusebii transformaverunt fidem ... principium praebentes, quatenus ... terminus fidei paulatim in Arianam vesaniam -ret (gr. Socrat. 2, 10, 2 ἐκπεσεῖν).

III motu contrario redit, sc. in responso: CONC. Carth. a. 525 p. 257 l. 120 -antibus ... calamis (i. scripturis) reverentiae vestrae persolvens omni genere salutationis officia ... exoramus eqs.

deriv.: repedabilis, repeditio.

Kuper.

repellitivus (-it-?), -a, -um. *a* repellere (ad formationem vocis v. ex-vol. V 2, 1629, 70sq.). *i. qui repellit, purgativus:* ORIBAS. syn. 4, 28, 5 Aa p. 29 panes triticeae educunt ventrem ..., quia forforibus (i. furfur-) -am birtutem (i. vir-) participant (corrupte trad. La repellent virtutem; gr. δια τὸ ὀνπιικῆς δυνάμεως μετέχειν τὸ πίτυρον). *Bk.*

***repello,** reppulī, reppulsum, -ere. *a* re- et pellere (cf. l. 60).

de scriptura: stirpem praes. repp- testatur CASSIOD. gramm. VII 203, 7 (e Caesell.) pello reppello, perf. repp- testatur GRAMM. suppl. 296, 7 reperio -o duplicant p in praeteritis, ut repperi reppuli. *perf. repul- in codd. vet. VET. LAT. psalm. 17, 23 (cod. 300, ut 59, 3. 12. al.). act. 7, 27 (cod. 5).* Rom. 11, 2 (cod. 75), et saepius in codd. medii aevi. NOT. Tir. 50, 66^s -it. 66^b repulit. 66ⁱ -Isus. *deponens:* VEN. FORT. vita Germ. 27 mulierem a se -Isus (-ulit var. l.). *de notione:* CHAR. gramm. p. 394, 17 abspulsum et -Isum. abspulsum est ab aliquo pulsus, -Isus retro pulsus. SYN-ON. Cic. p. 425, 31 fastidit. gravatur. -it. despicit. asperratur. contempnit. respuit. reicit. recusat. repudiat. refutat. GLOSS. -enda: repudianda. -it: ἀπωθεῖ -ulit: expellit, alienat. II 302, 28 ἐξεβλήθη: -Isus (est). 304, 44 ἐξωθῶ: -o, expello, extrudo. IV 422, 17 -Isus: aporiatus. GLOSS.¹ I Ansil. RE 1354 -erunt: denegaverunt. *al.* *legitur inde a* PLAVTO, CATONE (v. p. 1160, 29), RHET. Her., CIC. [*it., sc. in locut. familiarī, far(e)*] (un) repulisti (v. p. 1159, 71), quasi a ripulire 'purgare' ductum, i. q. 'omnia comedere, omnia auferre'; *raet. centr. repeli (Cadore) 'sanare' et fort. lubri 're-plicare, (clavum) pulsando reflectere, glutinare'; a serm. docto haud aliena*

sunt francog. dial. occ. (Neville) repellir 'faenum furcilla versare sine quasatione', comit. (Jura) répeler 'pilam iactatam accipere', hely. repellá 'aliquid in loco declivi ac praecipiti magna virium contentione retinere'. cf. Faré, Postille 7220a. Battisti-Alessio V 3231. Cortelazzo-Zolli² 1347. Kramer IV 248sq. Wartburg X 265. Schd.-Cr.] [*confunditur in codd. cum pellere SVLP. SEV. Mart. 6, 6 (in falsa var. l. Ov. epist. 12, 165) eiusque compositis, e. g. de- Ov. trist. 5, 3, 30 SEN. nat. 4 praef. 12 (in var. l. dub. CIC. Sull. 28; cf. l. 54), ex- Ov. trist. 5, 3, 30 LEX Visig. 7, 4, 5, ceterum e. g. cum repetere PRIAP. 80, 8 QVINT. inst. 4, 2, 26 (restit. BELL. Hisp. 40, 4), revellere Ov. trist. 1, 4, 23 PLIN. epist. 6, 20, 9; falso trad. vel in falsa var. l. pro refellere v. p. 595, 5sq. et cf. p. 1155, 46; incertum, an legatur in fragmento CIL IV 1640 (graphio inscr.) repul*i* ex*j* (litt. incertae); loco corrupto AETNA 353.] *fere i. q. pellere retro (vi praeverbii strictius servata is, qui [id, quod] -itur, eo redditur, unde venit, sed haud raro usu laxiore tantum discedere compellitur, abigitur, e. g. sub IIE2 et l. 57. p. 1153, 36. 1156, 15; ceterum vi praeverbii fere evanida p. 1156, 49). accedit obi. acc. passim, inf. p. 1155, 64; obi. suppl. vel absolute e. g. p. 1155, 13. 1157, 3. 1158, 29. 1159, 73. indicatur, quo -atur (vel quem ad finem), per praepos. ad VITR. 6, 1, 7, in CAES. Gall. 3, 22, 4. 3, 28, 4 civ. 2, 14, 6. al., usque in BELL. Afr. 52, 3, ultra BELL. Afr. 18, 4, intra FLOR. 3, 4, 5 AMM. 20, 11, 17, extra p. 1159, 26. 28, adv. retro l. 75. p. 1153, 65. 1156, 20, procul p. 1154, 64. 1155, 20. al., in contrarium p. 1153, 66, unde per abl. l. 33. p. 1155, 15. 1157, 4 et saepe, praepos. ab p. 1156, 53sq. et saepe, ex p. 1155, 41, de p. 1156, 17, adv. inde p. 1153, 3. 1155, 43. 1156, 5. al., hinc l. 43. p. 1156, 70; accedit dat. incommodi p. 1153, 46, commodi p. 1154, 45; accedit rursus p. 1158, 51. respondet graece plerumque ἀποθεῖν, e. g. p. 1155, 58sq. 1159, 71 sqq., ceterum e. g. ἀπιέναι p. 1154, 69. 1155, 57, παρωθεῖν p. 1155, 32sq.**

I generatim: **A** *pro obi. sunt animantes (fere homines, sed animalia e. g. l. 54sq., anima p. 1153, 29, partes corporis ponuntur pro animalante l. 64):* **1** *proprie motu locali (repulsi fit impulsu corporeo, vi passim, sed verbis aliove modo e. g. l. 33sq. 55sq.):* **a** *usu sollemni -itur ab-igendo, arcendo:* **a** -it animans (pars corporis l. 62, preces l. 48): PLAVT. Bacch. 633 eum ego meis dictis malis his foribus atque hac (muliere) -uli, reieci hominem. 967 cum magnifico milite ... conflixi atque hominem -uli. Rud. 672 leno scelestus sacerdotem anum praecipis -ulit, propulit perquam indignis modis. CIC. Verr. II 4, 94 qui vigiles fani ... male mulcati clavis ac fustibus -untur. dom. 54 (ironice) cum ... gradus Castoris convellisti ..., tum ... homines audaces ab eius templi aditu ... -isti. Phil. 14, 8 nisi eum ... Iuppiter ab hoc templo ... -isset (item -it deus hostem): AMM. 31, 16, 4 quos barbaros ... caeleste -ulit nomen. cf. p. 1153, 2. 1158, 57). VERG. Aen. 7, 450 Allecto flammea torquens lumina Turnum cunctantem et quaerentem dicere plura -ulit. Ov. met. 2, 817 (Aglauros Mercurio) hinc ego me non sum nisi te motura -Iso. 10, 527 laesa manu natum dea Venus -ulit. 14, 296. LIV. 2, 29, 3 licetorem ad eum consules mittunt; quo -Iso ... devolant ..., ut lictori auxilio essent (item -itur lictor: 2, 55, 6. 3, 49, 3. cf. 4, 14, 6 -Iso apparitore. 38, 56, 9 Scipionem -isse a corpore eius fratris viatorem). 3, 47, 8 cum -retur adsertor virginis a globo mulierum. VAL. MAX. 1, 8, 4 Coriolanum ab excidio urbis maternae preces -erunt. SEN. Tro. 681 (Andromache frustra conatur defendere tumulum Hectoris) -or, heu me. CVRT. 5, 1, 12 tam pinguis est terra, ut a pastu -i pecora dicantur, ne satietas perimat. 8, 1, 14 Lysimachus venabulum obicere ferae coeperat; quo rex -Iso et abire iusso adiecit eqs. COLVM. 1 praef. 10 a catenato -Isum ianitore ... nocte ... foribus ingratul adiacere. 6, 37, 11 annicula mula recte a matre -itur (de- Schneider, cf. Pallad. 4, 14, 4 depelli). 9, 9, 2 si defuit custos, velut iniuria -Isa peregrinam regionem petit iuventus apium. LVCAN. 5, 326 (Caesar militibus seditiosis) invenient haec arma manus, vobisque -Isis tot reddet Fortuna viros, quot tela vacabunt. 6, 815 tibi certior omnia vates ipse canet Siculis genitor Pompeius in arvis, ille quoque incertus, quo te vocet, unde -at. PLIN. nat. 7, 143 (respic. ius tribunicium) cum resistendi sacroque sanctum -endi ius non esset. VAL. FL. 3, 228 fundo veluti cum Coeus in imo vincla Iovis ... trahens ... spem ... aetheris amens concipit, ast illum ... sparsae iuba -ulit Hydrae. MART. 3, 46, 5 in turbam incideris, cunctos umbone -et libertus fortis. 8, 40, 4 Priape ..., furaces moneo manus -as (cf. p. 1153, 46). QVINT. inst. 5, 14, 22 insidiator iure occiditur; nam cum vitae vim adferat ut hostis, debet etiam -i ut hostis. SVET. Claud. 38, 2 quosdam in publico parum tempestive adeuntis manu sua -ulit. APVL. Socr. 5 p. 129 si omnino homines a dis immortalibus procul -untur atque in haec terrae tartara relegantur. VLP. dig. 47, 5, 1, 6 viatorem sibi eligere caupo ... non videtur, nec -ere potest iter agentes. HIST. AVG. Pius 9, 6 Parthorum regem ab Armeniorum expugnatione solis litteris -ulit. SORAN. p. 87, 4 duabus manibus suis obstrixit inguinibus infixis, in susum eum partum -at (p. 87, 11 retrorsus -endus est [gr. p. 139, 7 ἀποθεῖν]). VITAE patr. 5, 11, 3 si approximasset se discipulus ad eum abbatem, ut interrogaret eum ..., mox dicebat ei et statim -bat eum retro dicens '...' (gr. 11, 11 ἐδώκεν). *al.* **β** -it res:

CAES. civ. 1, 79, 2 ipsa loci natura periculum -bat. VERG. Aen. 2, 13 fracti bello fatisque -lasi ductores Danaum (cf. p. 1152, 39sq.). OV. met. 11, 333 quater impetus illi in medios fuit ire rogos; quater inde -lasi concita membra fugae mandat. trist. 1, 4, 23 (cf. 3sq. Ionium non nostra findimus aequor sponte) dum ... timeo pariter cupioque -i, increpuit quantis viribus unda latus (-unt venti, fluctus maris ut: LIV. 37, 17, 1 cum ipse Aemilius ab Epheso tempestate -lasi irritato incepto Samum revertisset). SEN. nat. 6, 7, 1 Rhenus ... Germanos ... -ens. RVT. NAM. 1, 60 te, Roma, non flammigeris Libye tardavit harenis, non armata suo -ulit Vrsa gelu.

b usu peculiari -itur pellendo in partem posteriorem: CLAVD. 3, 42 Allecto ... obstantes in tergum -ulit angues perque umeros errare dedit.

2 in imagine et translate: **a exempla varia (fere -it animans eiusve actio alium, sed haud raro -itur re externa vel suis cogitationibus sim., e. g. l. 16sq. 27sq.):** CIC. inv. 2, 115 praemii petitor dicit ceteros a virtutis studio -lsum iri, si ipse praemio non sit affectus. orat. 36 hac ego religione non sum ab hoc conatu -lasi. nat. deor. 1, 5 qui admonent amice docendi sunt, qui inimice insectantur -endi. al. Q. CIC. pet. 55 excelle dicendo; hoc et tenentur Romae homines et alliciuntur et ab impediendo ac laedendo -untur. VAL. MAX. 3, 3 ext. 1 (antea: puer carbone delapso ustus dolorem silentio pressit) rex sacrificavit diutius nec hac re eum proposito -ulit. PHAEDR. 1, 1, 9 -lasi ille lupus veritatis viribus eqs. SEN. dial. 4, 28, 5 fecit aliquid, non ut nobis obsesset, sed quia consequi ipse non poterat, nisi nos -isset. nat. 4 praef. 12. CVRT. 6, 10, 35 quotiens, quae audieram, detuli et cum ludibrio credulitatis -lasi sum (nisi ad 1). STAT. silv. 5, 4, 15 si aliquis longa sub nocte puellae brachia nexa tenens ultro, te, Somne, -it. PANEG. 4, 5, 1 in vestibulo suo inquirentem de principibus -it obiecta veneratio. AMM. 20, 11, 24 cum ... serum -ret tempus, sc. imperatorem ab obsidione Phaenichae. VVLG. thren. 3, 17 et -lasi est a pace anima mea. AVG. civ. 5, 1 p. 191, 3 illi, qui sine dei voluntate decernere opinantur sidera, quid agamus ..., ab auribus omnium -endi sunt (sim. pecc. mer. 2, 5, 6). HIL. AREL. vita Honorat. 16 l. 4 (conditur monasterium loco inhospito) qui locus dudum homines a sua commoratione -erat, angelicus illustratur officis. al. **b -itur deus (dei pagani l. 43):** VET. LAT. Is. 1, 2 (Epiphany. Schol. Phil. Carp. in cant. 38) filios genui et exaltavi, ipsi autem me -erunt (gr. ἠθέτησαν, Vulg. spreverunt). IREN. 3, 11, 9 l. 251 simul et euangelium et propheticum -unt spiritum. 4, 21, 3 l. 44 dum ... iunior populus eum primogenitum Christum accepit, cum eum -ulit populus aetate provecior (CAES. AREL. serm. 122, 1). PS. CYPRI. adv. Iud. 7, 7 protectorem -isti. IUVENC. 2, 646 -lasi erit vestro si natus honore, improbitate pari genitorem despicietis. VVLG. num. 11, 20 quod -eritis dominum, qui in medio vestri est. PRVD. c. Symm. 2, 64 frange -lasi foeda ornamenta deorum. al.

B pro obi. sunt res, quarum repulsio fit: **1 vi animantium:** **a obi. est subst.;** -untur res: **a corporeae:** **1 usu sollemni:** PLAVT. Cas. 888 -ulit mi manum neque enim dare sibi saviu me sivit (TAC. ann. 1, 65, 2 Caecina in somno Varum ... audire visus est velut vocantem, non tamen obsecutus et m. intendens -isse). CIC. orat. 79 (in imag.) fucati ... medicamenta candoris et ruboris omnia -entur. Tim. 19 ei mundo nec manus adfixit, quoniam nec capiendum quicquam erat nec -endum, nec pedes ..., quibus ingressum corporis sustineret. TIB. 1, 3, 24 Delia, quid mihi prosunt illa tua totiens aera -lasi manu [respic. cymbala, quae conlisa mutuo -untur]. 1, 8, 22 cantus et e curru Lunam deducere temptat, et faceret, si non a. -lasi sonent. OV. met. 3, 533 [loq. Pentheus] a. ne tantum aere -lasi valent? fast. 4, 184 a. ... tinnitus aere -lasi dabunt). OV. met. 2, 157 quae repagula postquam Tethys ... -ulit et facta est immensi copia caeli, sc. equis Solis. 6, 661 Thracius Tereus ingenti mensas clamore -it. 9, 164 victa malis postquam est patientia, -ulit aras Hercules moriens implevitque suis nemorosam vocibus Oeten. VELL. 2, 56, 4 quod insigne regium ab eo Caesare ita -lsum erat, ut non offensus videretur (cf. SVET. Iul. 79, 2 quamquam ... diadema -erit). CELS. 7, 20, 1 pila ... ex panniculis facta, quae ad -endum in testinum ipsi illi subicitur (7, 20, 4. MARCELL. med. 31, 53 i. introrsum -i. cf. CELS. 7, 21, 1^a omentum in alvum ... digito ... -endum est. 7, 29, 8 si clunes infantis os vulvae urguere coeperunt ... retro -endae sunt. 8, 15, 6. 8, 17, 2 os, quod in alterutrum latus procidit, manibus in contrarium -endum est. SORAN. p. 111, 14 oportet ..., si ... matrix ceciderit ..., digitis ... retrorsus eam -ere [gr. p. 150, 7 ἐγγχειρῆν]). SEN. nat. 4, 7, 3 antiquitas credebatur et adtrahi cantibus imbris et -i. epist. 7, 4 non galea, non scuto -itur ferrum (HOMER. 606 f. ... umbone -it. cf. VET. LAT. IV Esdr. 16, 7 numquid aliquis -et sagittam a sagittario forti missam?). 120, 6 Fabricius Pyrrhi regis aurum -ulit. LVCAN. 6, 480 impulsam sidere Tethyn -ulit Haemonium defenso litore carmen. STAT. Theb. 6, 818 Capaneus ramumque oblatumque manu thoraca, sc. praemia victoriae sibi oblata, -it (aliter 10, 933 Capaneus fulmine ictus urentem t. -ere dextra conatus [om. codd. fere omnes]). Ach. 1, 100 liquidum

ter gressibus aequor -ulit Thetis natans (cf. EVSTATH. Basil. hex. 8, 7, 19 pedum nisibus -entes aquam [gr. p. 184^b διωθούμενοι]). 1, 324 Achilles vestes muliebres a matre oblatas ... manu levio -it. al. APVL. met. 1, 16, 5 dum pede altero fulcimentum, quo sustinebar, -o. 9, 27, 2 intolerabili dolore commotus adulter, sublato flebilis clamore -lasi et abiecto alveo ... scaenam propudiosae mulieris patefecit. HIST. AVG. trig. tyr. 8, 5 carra venientia digito salutari -isse dicitur. al. **2 usu peculiari -itur locus sim., qui recedere videtur ei, qui pellendo proficiscitur:** VERG. georg. 4, 233 Pleias ... Oceani spretos pede -ulit amnis. OV. met. 2, 786 Minerva fugit et impressa tellurem -ulit hasta (4, 711 subito iuvenis Perseus pedibus t. -lasi arduus in nubes abiit. 6, 512 admotum ... fretum remis telusque -lasi est).

β incorporeae (in imagine p. 1155, 7; huc traximus etiam quaedam generaliter dicta, ut p. 1155, 13. 20): **1 amovetur incommoda:**

(A) exempla varia (selecta inde ab Ov.): CIC. Verr. I 3 quas insidias ... amicomor studio ... -erim (COLVM. 7, 12, 9 cum ... lupi -ere i. ... debeat canis). Manil. 70 quod pericula facile ... innocentia tecti -emus (SEN. benef. 2, 34, 3 fortitudo est ... scientia p. -endorum excipiendorum provocandorum. SVLP. Sev. Mart. 6, 6 imminens p. oratione -ulit). dom. 109 quo magis est istius furor ab auribus vestris -endus (Mil. 77 eius Clodii furores ... hac dextera a cervicibus vestris -uli). Mil. 52 consuetudinem illius perpetuam in vi inferenda fuisse, huius tantum in -enda (LIV. 5, 29, 9 si tribunicia vis tribunicio auxilio -i nequeat. CVRT. 8, 8, 8 vi opus est, ut vim -amus. ASCON. Scaur. p. 23, 23 vim vi -lsum [item vi: VLP. dig. 4, 2, 12, 1. 43, 16, 1, 27]. al.). Phil. 2, 113 servitus est postremum malorum omnium, non modo bello, sed morte etiam -endum (cf. ad Brut. 1, 14, 2 idibus Martiis, quibus servitutem a tuis civibus -isti). Tusc. 4, 53 fortitudo est conservatio stabilis iudici in eis rebus, quae formidolosa videntur, subeundis et -endis. Lael. 65 ab aliquo allatas criminationes -ere. off. 3, 74 qualis habendus est is, qui non modo non -it, sed etiam adiuvat iniuriam? (LIV. 3, 65, 11). al. SALL. or. Cottae 1 multa adversa fuere, quorum alia toleravi, partim -uli deorum auxiliis (CYPR. patient. 14 patientia ... -it a.). OV. ars 3, 491 iudice me fraus est concessa -ere fraudem. rem. 484 posita est cura cura -lasi nova. fast. 2, 140 tu, Romule, recipis luco, -ulit ille Augustus nefas. SEN. epist. 90, 17 quibus gentibus ... propter nimios solis ardores nullum tegumentum satis -endis caloribus solidum est nisi ipsa arens humus. COLVM. 7, 3, 5 arietis petulci saevitiam pastores hac astutia -unt: ... tabulam ... cornibus religant. SIL. 3, 20 credere gaudent consedis deum seniumque -ere templis (PRVD. ham. 631). MART. 8, 55, 10 Maecenas paupertatem ... malignam Vergilii -ulit. TERT. patient. 3, 2 temptatoris congressus solis verbis -it Christus. VET. LAT. IV Esdr. 16, 5 missa sunt vobis mala et quis est, qui -at ea? (16, 8 AVG. civ. 11, 22 p. 491, 24. al.). PORPH. Hor. sat. 1, 3, 133 petulantiam puerorum ... -ere. ANTH. 417, 9 carmina sola carent fato mortemque -unt (OPTAT. 5, 8, 3 ARATOR act. 2, 786). PAVL. NOL. carm. 32, 219 qui dedit ex nihilo totum lucique tenebras -ulit atque diem iussit succedere nocti. AVG. civ. 7, 21 p. 299, 27 sic ab agris fascinatio -enda, ut eqs. al. **(B) affectiones, vitia corporis vel animi:** CIC. parad. 33 corceat avaritiam, ceteras animi labes -at. fin. 1, 30 omne animal ... dolore aspernari ut summum malum et, quantum possit, a se -ere (1, 33 omnis voluptas assumenda est, omnis d. -endus. ibid. ut sapiens ... perferendis d. asperiores -at. 4, 20. fort. addas e con. dub. CE 1823, 7 [saec. II] doloris ... ut mente, -at [Bücheler, meite lapis]). Tusc. 3, 66 timor ... ab his aegritudinem potuit -ere (3, 71). OV. fast. 4, 748 precare Palem: 'consule', dic 'pecori ...; effugiat stabulis noxa -lasi meis'. Pont. 4, 3, 40 ille Dionysius Syracosia modo formidatus in urbe vix humili duram -ulit arte famem (PORPH. Hor. sat. 1, 1, 74 quae frigori aut f. -endae ... sunt necessaria. NOVELL. Theod. 4, 1 SEDVL. hymn. 1, 21). SEN. contr. 2, 1, 21 nec est, quod quisquam se putet satis firmum ad -enda vitia (SEN. epist. 13, 12 vitio vitium -e. PASS. Macc. 3, 5. al.). GERM. frg. 4, 12 Leo ... -it instantis morbos. VAL. MAX. 4, 1 ext. 2 humanorum vitorum incursum a se ... -entem Platonem. SEN. dial. 4, 18, 1 aliter iram debemus -ere, aliter compescere. epist. 59, 9 non fortiter illam stultitiam -imus. 78, 15. 117, 21 quemadmodum, quae me ex transverso feriunt ..., procul a me -am. COLVM. 10, 357 si nulla valet medicina -ere pestem. PRIAP. 80, 8 potuit damno nobis ... pudor ... esse, -endus saepius iste mihi. APVL. apol. 101, 1 postquam sollicitudinem de hereditate materna -isti (CASSIOD. in psalm. praef. l. 1). TERT. orat. 29, 2 eadem oratio diluit delicta, temptationes -it. VET. LAT. Sirach 38, 21 non dederis in tristitia cor tuum, sed -e eam a te ([gr. 38, 20 ἀπόσθησον]). ORIG. in Matth. 13, 16 p. 220, 25). NEMES. cyn. 222 lactis ... superadde fluores, ut ... possis furias ... -ere tristes atque iterum blandas canibus componere mentes. PLIN. med. praef. 1 languores, qui paucissimis diebus ... possint -i. AMBR. paenit. 1, 13, 63 aegritudo ... carnis peccatum -it. RVFIN. Orig. in cant. 2 p. 125, 29 nigredo animi sicut ignavia assumitur, ita industria -itur et propulsatur. MARCELL. med. 35, 4 unctio ... paralysin -it et reprimit.

CARM. de resurr. 389 (*ad peccatores*) -ite crimina. GREG. M. moral. 9, 23 l. 45 iracundiam -ere a semetipso. *al.* © *accusationes, calumniae sim.*: SEN. contr. 7, 5, 7 ut *advocati* ... crimen, simul -issent, statim transferrent (QVINT. inst. 4, 2, 26 quotiens non -endum tantum erit c., sed etiam transferendum). QVINT. inst. 4, 1, 27 quod laedit, aut omnino -ere aut certe minuere ex causa est. 11, 3, 70 ut idem illud vultu videamur aversari, manu -ere. TERT. nat. 1, 10, 1 omnia calumniae tela infligite huic nomini, non cessabo ultra -ere. OPTAT. 1, 27, 5 -lsa ... infamia. 7, 1, 1 post -lsas, quas ingerebatis, calumnias (AMM. 29, 2, 27. RVSTIC. Conc.^s I 4 p. 233, 40 [*gr. I 1, 6 p. 153, 1 ἀπολογούμενοι*]. *al.*). SCHOL. Cic. Bob. p. 157, 16 ad suspicionem ignaviae -endam. *al.*

Ⓐ *amoveantur bona vel res neutrae*: Ⓐ *exempla varia*: CIC. fin. 5, 18 quo primum natura moveatur vel ad appetendum vel ad -endum. off. 1, 62 immanitatis omnem humanitatem -entis. OV. am. 1, 6, 42 lentus es, *ianitor*, an somnus ... verba, *sc. mea*, dat in ventos aure -lsa tua. VELL. 2, 89, 5 dictaturam ... constanter -ulit Caesar (*in eodem re p. 1153, 60sq.*; *cf. e. g. -ere honorem*: SEN. dial. 4, 36, 6 ambitiosus *propter iram* ... h. ... delatum -ulit. epist. 98, 13. EVSEB. GALLIC. hom. 35, 9 quid h. quasi indignus -is? *al.*). SEN. benef. 6, 30, 1 ista ... omni voto submovenda occasio ac procul -enda. epist. 31, 6 prudens ... pro tempore quaeque -et aut eligit; sed nec, quae -it, timet, nec miratur, quae eligit. APVL. apol. 102, 8 in quibus *tabulis testamenti* ... dure -isse liberalitatem suae uxoris ostenditur. IVLIAN. dig. 17, 1, 32 ne legatum a se -at (30, 81, 1. 30, 86, 2 VLP. dig. 38, 5, 1. 6. *al.*; *sim.* IVLIAN. dig. 33, 2, 10 usum fructum. *ibid.* proprietatem fundi. PAVL. dig. 29, 2, 70 pr. bonorum possessionem). TER. MAVR. 1443 bacchicos utrosque fugito, nec -as tribrachyn. IREN. 5, 10, 2 l. 66 *apostolus* ait (*Rom. 8, 13*) 'si enim secundum carnem vivitis, incipietis mori' non conversationem, quae in carne est, -ens ab eis ..., sed concupiscentias abscondens carnis. AMM. 17, 5, 12 non refutamus *hanc pacem* nec -imus. PRVD. c. Symm. 1, 521 pietate -lsa (DRAC. Orest. 603). CONC.^s I 3 vers. Tur. p. 44, 15 suscipe me, rogo, bonum tibi futurum consiliarium non -ens in his, quae a me dicuntur, utilitatem (*gr. I 1, 1 p. 93, 17 παροδούμενος*). RUSTIC. p. 157, 6 longa nequitiæ consuetudo pro natura hominibus constat -ens naturam (vers. Tur. et -it, *gr. I 1, 2 p. 85, 14 παρωσαμένη*). II 3, 2 p. 50, 11 quae commissa sunt, omnem -erunt regulare consequentiam. DRAC. laud. dei 3, 283 luce -lsa, *sc. vita spreta*. Romul. 5, 46 lator legis civilia iura -it, ut legem premat ipse suam. ENNOD. epist. 2, 15, 4 p. 56, 24 abiurans Italiae communionem non solum circa amicos, sed etiam circa interna pignora -isti. 7, 15, 1 p. 184, 14 deo gratias, qui circa magnitudinem vestram licet protulerit cupita, non -ulit. *al.* Ⓑ *opinionones, rationes, argumenta sim.*: CIC. Quinct. 5 veritas ... ex hoc loco -lsa vi et gratia locum, ubi consistat, reperire non poterit (*item e loco*: de orat. 3, 63 non ... -etur *philosophia Epicuri* inde, quo aggredi cupiet, sed in hortulis quiescit suis). orat. 96 hoc totum e et sophistarum fontibus defluxit in forum, sed spretum a subtilibus, -lsum a gravibus, in ... mediocritate consedit. fin. 3, 2 nec, qui contra dicunt, causam difficilem -unt (refellunt *Lambinus*). Tusc. 5, 15 motus ... animorum ... rationem omnem -entes. SEN. nat. 4 praef. 4 hoc ... ipsum imputant *blanditiae*, quod -untur. epist. 94, 55 monitionibus crebris opinionones, quae nos circumsonant, -antur (COLVM. 2, 1, 1 [*postea*: repudiaverim]). AMBR. exc. Sat. 1, 51 artem -ulit adulandi. HIER. epist. 41, 2 a nobis non tam prophetiam -i ..., quam eos non recipi, qui cum scripturae veteris et novae auctoritate non congruant. MART. CAP. 5, 561 ab adversariis ... quae *questio* infertur et -enda est. *al.* © *religio, fides sim.*: TERT. bapt. 5, 3 haec ... in testimonium posita sunt -entibus fidem. VET. LAT. Iob 15, 4 (Aug. in Iob p. 540, 12) nonne ... -isti timorem, *sc. dei*? (*Vulg.* evacuasti, *gr. ἀπεποιήσω*). psalm. 17, 23 (cod. 303. *al.* = VVLG.) iustitias eius *dei* non -uli a me (*gr. ἀπέστησα*). Ezech. 20, 24 (cod. 175. 176) praecepta mea -erunt (*gr. ἀλώσαντο, Vulg.* reprobassent). act. 13, 46 (Tert. fug. 6, 7, *sim.* VVLG.) quoniam -istis eum *sermonem dei* ..., ecce convertimus nos ad nationes (*gr. ἀπωθείσθε*). I Tim. 1, 19 (cod. 75. *al.* = VVLG.) quam *bonam conscientiam* quidam -entes circa fidem naufragaverunt (*gr. ἀποσάμενοι*). HIL. in Matth. 5, 14 quod, *sc. ambiguum iudicium*, penitus -it a nobis *deus*. *al.*

Ⓒ *obi. est inf.*: PATRIC. conf. 18 (*cf. Os. 14, 1*) -uli sugere mammellas eorum.

2 *vi naturali (exempla selecta inde ab Ov.)*: Ⓐ *obice tantum (exempla certiora)*: CIC. Arat. frg. 3, 6 stridor *venti* ... scopulorum saepe (*abl.*) -lsus (*item -untur soni*: VITR. 5, 3, 4 si ... *praecinctiones* excelsiores fuerint, -ent et eicient e superiore parte *theatri* vocem. 5, 8, 1 uti sit electus locus, in quo leniter adplicet se vox neque -lsa resiliens incertas auribus referat significationes. *al.*). nat. deor. 2, 143 munitae ... sunt palpebrae tamquam vallo pilorum, quibus et apertis oculis, si quid incideret, -retur. *ibid.* superiora superciliis obducta sudorem a capite et fronte defluentem -unt. VERG. Aen. 2, 545 rauco quod *telum* protinus aere -lsum et summo clipei nequiquam umbone pendit (STAT. Theb. 6, 944. *cf.* AMBR. obit.

Valent. 32 bonum scutum oratio, quo omnia adversarii ignita spicula -untur. PELAG. in Eph. 6, 16 p. 384, 10 scutum omnia iniecta -it et recutit). OV. met. 3, 64 *serpens* duritia pellis validos cute -ulit ictus (*-it corpus ut*: 12, 124 *Achilles* Cycnum repetit, nec fraxinus errat inque umero sonuit non evitata sinistro; inde velut muro solidaque a caute -lsa est). fast. 6. 495 (*respic. Isthmus*) est spatio contracta brevi, freta bina -it, unaque pulsatur terra duabus aquis (*cf.* STAT. Theb. 4, 62 Isthmos ... a terris maria inclinata -it. PANEG. 8, 6, 4 Oceanus ... terris -lsus). VITR. 1, 6, 8 uti *venti* advenientes ad angulos insularum frangantur -lsique dissipentur (*cf.* LVCAN. 9, 450 non montibus ortum *Austrum* adversis frangit Libye scopulisque -lsum dissipat). SEN. nat. 1, 3, 8 satis ... valet qualiscumque *aer* ad imbecillam aciem *oculorum* -endam (PLIN. nat. 2, 150). COLVM. 2, 4, 6 ponderibus glaebarum ... vomis a sulco -itur. 4, 1, 2 quae *terra* non arceat nec duritie sua -at novas inreptentis radicales. *al.* Ⓑ *quovis modo (saepe motu contrario, sed res abigitur tantum e. g. l. 17. 22sq.)*: CIC. Arat. 354 dimidiam retinet stellis distincta Corona partem etiam supera, atque alia de parte -lsa est (revisa *var. l.*). Tusc. 1, 40 quod a gravioribus leviora natura -antur. LVCAN. 2, 130 (*114sq.* contemplator ..., cum solis lumina cumque inserti fundunt radii per opaca domorum) multa videbis ... plagis ibi percita caecis commutare viam retroque -lsa reverti. 6, 571 *sub terra venti* respirant alternis inque gravescunt et quasi collecti redeunt ceduntque -lsi. OV. met. 10, 164 quotiens ... -it ver hiemem. 15, 292 Zancle quoque iuncta fuisse dicitur Italiae, donec confinia pontus abstulit et media tellurem -ulit unda (*cf.* LVCAN. 2, 436 *Apenninus* extendit ... suas in templa Lacinia rupes ..., donec confinia pontus solveret incumbens terrasque -ret aequor). CELS. 7, 19, 5 linamenta super ... ponenda sunt supraque ea, quae inflammationem -ant, id est ex aceto ... spongia (*-it medicamentum ut*: PLIN. nat. 30, 69 procidentia ibi, *sc. in sede hominum*, sucus coclearum ... -it. MARCELL. med. 1, 16 medicamentum, quod -ere possit ea, quae ad caput redundaverint). SEN. nat. 4, 7, 1 *quidam dicunt* esse in ipso sanguine, *sc. victimarum*, vim quandam potentem avertendae nubis ac -endae (PLIN. nat. 18, 344 si ab ortu -entur et ad occasum abibunt, serenitatem *denuntiabant*. CLAUD. 8, 178). 5, 2 necesse est alia aliis incidant *corpora* et impellant ac -antur. 5, 9, 5 calor omnis abigit nebulas et a se -it. 6, 20, 3 si ... vis fluminis in se revoluta est, in continentem terram -itur. LVCAN. 1, 499 cum turbidus Auster -ulit a Libycis immensum Syrtibus aequor. 4, 102 iam flumina cuncta condidit una palus ... subitisque fremantis verticibus contorsit aquas et -ulit aestus fortior Oceani (*cf.* PORPH. Hor. carm. 1, 2, 14 constat violentia maris -lsum Tiberim redundare solitum). 6, 756 nec se tellure cadaver paulatim per membra levat terraque -lsum est erectumque semel. PLIN. nat. 7, 72 eidem *Zoroastri infanti* cerebrum ita palpitasse, ut impositam -ret manum. PLIN. epist. 6, 20, 9 mare in se resorberi et tremore terrae quasi -i videbamus. CHIRON 425 *iumentum* stercus vix -et (de- *Oder*; *cf. Hippiatr. gr. I 286, 23 ἐκχρίνει*). AMBR. obit. Valent. 64 -lsa noctis caligine. VINDIC. gyn. rec. D p. 439 *venae* modo recipiunt sanguinem, modo -unt (rec. L p. 438 -ant, *rec. G p. 438* expellunt). MART. CAP. 8, 819 *parallelus* solstitialis est, ad quem sol aestivus accedens solstitii fine -lsus abscedit (*sim. de parallelo brumali* 8, 821). HIST. Apoll. rec. A 42 l. 25 *navis* fertur velox vento -ente (*rec. B* pellente). *al.*

Ⓐ *speciatim -untur*: Ⓐ *petentes vel id, quod petunt; petitur*: 1 *quodvis*: Ⓐ *petentes supplicant sim.*: -untur *homines*: RHET. Her. 4, 52, 65 iste mulierem -ulit ab se lamentantem. CIC. p. red. in sen. 17 tu adfinem tuam, filiam meam, superbissimis ... verbis a genibus tuis -isti. LIV. 34, 11, 6 legati ... ad genua consulis provolvuntur, orant, ne se ... deserat: quo enim se -lsos ab Romanis ituros? SEN. contr. 1, 1, 12 scio, quam acerbum sit supplicare exteris; scio, quam grave sit -i a domesticis. 1, 1, 19 adlevavi, cum ignorarem, quis esset; vultis -am, quod pater est? *al.* VAL. MAX. 3, 8 ext. 4 puerum ad se exorandum ... venientem neque -ere neque supplicem genibus suis advolutum intueri sustinuit (*sim.* 8, 1 absol. 3). 5, 3, 3. SEN. dial. 4, 34, 4 quam saepe eius pedibus advolutus est, quem a suis -ulit. *al.* -untur vota: VAL. FL. 7, 273 (*verba Iasonis auxilium petentis*) ne mea v. -at *Medea*. PRVD. c. Symm. 2, 479 non posse mathesis praescripto aliquo pia v. -i. Ⓑ *cetera exempla (selecta inde a Liv.)*: CAES. Gall. 5, 42, 1 *condicionibus frustra petitis* ab hac spe -lsi Nervii vallo ... et fossa ... hiberna cingunt. SALL. lug. 102, 13 missis ... Romam legatis -lsum ab amicitia *se dixit Bocchus*. 110, 8 (*verba Bocchi*) si quid meque vobisque dignum petiveris, haud -lsus abibis. NEP. Lys. 3, 2 cum id, *sc. oraculum Delphicum corrumpere*, non potuisset, Dodonaem adortus est; hinc quoque -lsus *eqs*. LIV. 9, 26, 17 ne causam dicerent, in praesidia adversariorum, ... tribunicium auxilium, patricii confugerunt; postremo -lsi inde ... in nos inruerunt. VELL. 2, 63, 1 Antonius ... primo per colloquia -lsus a M. Lepido ... mox ... {a} militibus receptus est. SEN. benef. 2, 17, 1 ab Antigono Cynicus petiit talentum ...; -lsus petiit denarium. *al.*

2 amor; -untur: **a ipsi amantes:** CIC. Cael. 36 vis nobilis mulier illum filium familias patre parco ... habere tuis copiis devinctum; non potes: calcitrat, respuit, -it, (*om. pars codd.*). HOR. sat. 2, 7, 90 quinque talenta poscit te mulier vexat foribusque -lsum perfundit gelida. PROP. 2, 4, 2 multa ... dominae delicta queraris oportet, saepe roges aliquid, saepe -lsus eas. OV. am. 2, 9, 46 saepe fruar domina, saepe -lsus eam. 3, 11, 9 sustinui foribus tam saepe -lsus ingenuum dura ponere corpus humo. epist. 3, 55 (*Briseis Achilli*) scilicet ut, quamvis veniam dotata, -as. MET. 9, 632 cum pigeat temptasse, libet temptare; modumque exit et infelix *Byblis* committit saepe -i. fast. 2, 350 *Faunum* Thyrynthius heros -it: e summo decidit ille toro. *al.* SEN. contr. 1, 2, 20 adulescentem ... populi beneficium polluere temptantem gladio -ulit *virgo*. SEN. benef. 4, 14, 1 quae amorem, ut incenderet, -ulit. PETRON. 83, 3 candidus Hylas -bat improbam Naida. VVLG. iud. 16, 19 *Dalila* rasit septem crines eius *Samson* et coepit abicere eum et a se -ere. *al.* **b eorum vota:** VERG. Aen. 4, 214 conubia nostra -ulit (*cf.* GLOSS. IV 164, 5 reiecit vel fastidivit). OV. am. 1, 8, 76 ne ... relentescat saepe -lsus amor. MET. 7, 735 quotiens temptamina nostra pudici -erint mores. SEN. contr. 1, 2, 23 non minus obscene dixit Murreduis: fortasse, dum -it libidinem, manibus exceptit *virgo*. STAT. Ach. 1, 905 (*loq. Achilles*) qua potuit nostras possessa -ere vires *Deidamia*?

3 magistratus, honos sim. (paulo aliter sub F): CIC. Catil. 1, 27 cum te a consulatu -uli. dom. 49 amici illi tui ..., qui se populo commiserant, ita -bantur, ut *eqs.* har. resp. 56 (*antea p. 1160, 38*) -lsos videamus ...; qui sunt igitur -lsi? ... -lsi sunt ii, quos ad omnia progredientes ..., quos apertissime largientes non solum alieni, sed etiam sui, vicini, tribules ... -erunt. SCAUR. 34 se consule neque -i fratrem volebat, neque *eqs.* fam. 1, 5^a, 3 a nobis agentur omnia diligenter, ut neque, si quid optineri poterit, non contendamus, nec, si quid non optinuerimus, -lsi esse videamur. CAEL. Cic. fam. 8, 4, 1 caruisse te pulcherrimo spectaculo et Lentuli Cruris -lsi vultum non vidisse. LIV. 4, 35, 10 summa vi expugnatum esse, ut tribuni militum consulari potestate et ex plebe crearentur; petisse viros ... spectatos; ... suggillatos, -lsos risui patribus fuisse. 5, 11, 2 quod petissent patres ..., *sc. ut tribuni plebis cooptarentur*, primo incepto -lsi *eqs.* SEN. contr. 7, 7, 9 gratulabantur omnes -lso magis quam designato. 7, 7, 11 a qua *re publica* -lsus erat. *al.* SEN. epist. 71, 11 quo die -lsus est *Cato*, lusit (*idem respic.* 104, 33. 118, 4 PANEG. 3, 19, 2). *al.*

B in iudicio agentes, qui impediuntur, quominus sua proposita assequantur, vel id, quod arguunt, proponunt (sic e. g. l. 49. 56; respic. ius ecclesiasticum l. 49. 55): **1 -it homo consulto (aliter p. 1158, 21) vel subi. non indicatur (ita saepe in struct. pass.):** **a exempla varia:** CIC. Cael. 32 quid est aliud, quod nos patroni facere debeamus, nisi ut eos, qui insectantur, -amus? de orat. 2, 72 ubi, *sc. in causarum contentione*, adest armatus adversarius, qui sit et feriendus et -endus. VAL. MAX. 8, 2, 2 iudex ... prudentia et religione sua mulierem, *quae nummos promissos petebat*, -ulit. 8, 5, 4 quae decora civitatis, *i. testes quidam nobiles*, ... umbone iudiciali -lsa sunt. QVINT. inst. 11, 1, 62 cum filii caput palam impugnet, fortiter fuit -enda *mater*. VLP. dig. 28, 5, 35, 2 haec ... institutio *heredis* ... non est -enda. 49, 4, 1, 1 si fuerit -lsa *excusatio*. CONC. Carth. a. 424/425 p. 171 l. 55 presbyterorum ... improba refugia ... -at sanctitas tua, quia ... decreta Nicaena ... clericos ... suis metropolitanis apertissime commiserunt. COD. Theod. 1, 15, 8 si eorum *iudicum* consulta veluti profanorum preces a nostris, *sc. imperatorum*, adytis -amus. 4, 8, 9 si cui super statu suo quaestio moveatur, qui diuturno tempore ... in libertatis possessione duravit, ... statum suum ipse tuateur, calumniantem -at. CONC. Carth. a. 525 p. 279 l. 280 supplicamus, ut inanes querellas beatitudo vestra -ere dignetur. COD. Iust. 2, 3, 30, 3 sancimus ... pacta, quae contra bonos mores inita sunt, -i. 4, 20, 17 pr. ex quibus *inimicitias* testes -i leges praecipiant. INST. Iust. 3, 1, 12 eos *liberos* ..., qui in potestate parentis mortis tempore fuerunt, ... vocat praetor ad eam bonorum possessionem; eos vero, qui in adoptiva familia fuerunt ... -it. *al.* **b indicatur, qua re aliquis -atur (fere per abl. instr., sed praepos. per l. 65 sq., ex l. 69):** CIC. Verr. II 4, 8 quid ego tam vehementer invehor? verbo uno -ar; 'emi' inquit. QVINT. inst. 3, 6, 102 argumentum ducet ex ipsa, qua -itur, lege. CELS. dig. 39, 5, 21, 1 meus ... debitor exceptione te agentem -ere non potest (IVLIAN. dig. 30, 84, 2 POMPON. dig. 24, 3, 4. *et saepe; cf.* per exceptionem: GAIUS dig. 9, 4, 27, 1. 41, 1, 7, 12. *al.* VLP. dig. 36, 1, 1, 4. *al.*). VLP. dig. 50, 5, 1 pr. qui tempora praefinita ... non servaverint, merito praescriptione -untur (COD. Iust. 7, 21, 6 pr. [a. 260]). PAVL. dig. 33, 4, 11 an -ere eum maritus possit ex verbis testamenti. COD. Theod. 4, 4, 7 pr. patronus, liberti muneribus electis et operis, contra tabulas bonorum possessione -itur. NOVELL. Valent. 31 pr. cum is, a quo discussit obnoxius *colonus*, triginta annorum -atur obiectu. *al.* **c indicatur, a qua actione vel a quo iure aliquis (aliquid l. 75) -atur:** QVINT. inst. 3, 10, 5 cum apparuerit genus causae, tum intuebimur negeturne factum ..., an defendatur ..., an a genere actionis -atur. GAIUS dig. 38, 1, 22, 1 si quis exhe-

redato emancipato filio servum eius heredem instituerit et per eum servum heres extiterit filius, -i eum ab operarum petitione debere, perinde ac -retur patronus, qui *eqs.* (TRYPH. dig. 13, 7, 23 ab usurarum p. VLP. dig. 50, 12, 3, 1 -endus est a p. PAVL. dig. 49, 14, 48, 1. *al.*). inst. 2, 125 qua ratione extranei heredes a tota hereditate -untur (2, 169. COD. Iust. 1, 3, 54, 5 [v. l. 17]. *al.*). 3, 43 patronum a bonis lib(ertae intestatae re)pellere (PAVL. dig. 38, 2, 47, 4 a b. libertorum). TRYPH. dig. 26, 6, 4, 3 mater ab omni ... bonorum vindicatione intestatorum filiorum -itur. 34, 9, 22 -i a bonorum possessione (38, 2, 50 pr. VLP. dig. 37, 4, 10, 3. *al.*). VLP. dig. 11, 7, 12, 4 si non paruerit voluntati defuncti, ab hoc *emolumento* -itur. 26, 2, 17, 1 a tutela. 26, 10, 3, 1 melius est libertos ab accusatione -i (48, 5, 2, 5 PAVL. dig. 5, 2, 31, 3. *al.*). PAVL. dig. 3, 3, 60 si postea is, qui mandavit, transactionem ratam non habuit, non posse eum -i ab actionibus exercendis. MOD. dig. 5, 3, 47 non ideo -i ab intentione non iure facti testamenti, quod in falsi accusatione non optinuerit. EDICT. imp. Constant. (CIL III 12043) 8 ut accusator ... non ... de iudicio -atur. COD. Iust. 1, 3, 54, 5 a sua hereditate vel successione (6, 58, 14, 2 a s. legitima. INST. Iust. 3, 3, 6). 7, 6, 1, 4 ab omni patronatus iure. *al.*

2 -it res, sc. lex vel actio, condicio sim.: CIC. Balb. 32 ipsae *leges* ... te a cognitione sua iudicio publico -erunt. SCAEV. dig. 35, 1, 80 quae *causae* protinus agentem -unt. GAIUS inst. 3, 41 exheredati, *sc. quod existunt*, nullo modo -unt patronum. VLP. dig. 44, 2, 11, 4 non me -et ista exceptio (COD. Iust. 2, 3, 5 [a. 213] e. ... petitionem -it). COD. Theod. 2, 19, 4 cum universam eandem *querellam* -at et reprimat ... iusta taxatio.

C possessores vel possessionem affectantes, qui fundo, domo sim. expelluntur vel prohibentur: CIC. Caecin. 33 cum ... homines inermos ... armis, viris, terrore periculoque mortis -erit, fugarit, averterit. 39 ut ille cogatur restituere, qui ingressum expulerit, ille, qui ingredientem -erit, non cogatur. 48 te obstitisse et -isse dicis. 76 si ingredientem cum armata multitudine obvius fueris et ita venientem -uleris, fugaris, averteris, non restitues. POMPON. dig. 41, 2, 25, 2 an ... usque eo possideamus, donec revertentes nos aliquis -at, aut nos ita animo desinamus possidere, quod suspicemur -i nos posse ab eo, qui ingressus sit in possessionem. PAVL. dig. 7, 1, 59, 1 nisi fuerint specialiter exceptae *pensiones*, potest usufructuarius conductorem -ere (19, 2, 54, 1 ne ... c. de fundo invitus -retur [syn. pulsatus]). AVSON. 15 (336 S.), 63 interdictorum trinum genus: unde -lsus vi fuero aut *eqs.* (*initium interdicti affert e. g. Gaius inst. 4, 154* unde tu illum vi deiecisti). COD. Iust. 4, 66, 2, 1 si pecunias non solverit ..., volenti ei *domino* licere eum a praediis emphyteuticariis -ere. 4, 66, 2, 2 ne ... dominis facultas oriatur emphyteutas suos -ere. *al.*

D hostes eorumve actiones, qui (quae) vi militari reiciuntur (-it deus l. 57 sq.; exempla selecta inde ab Ov.): **1 -untur ipsi hostes:** CIC. de orat. 2, 100 lex peregrinum vetat in murum escendere; escendit; hostis -ulit: accusatur (CAES. Gall. 7, 87, 2 restituito proelio ac -lisis h. civ. 2, 8, 2. *al.* BELL. Afr. 17, 2 OV. fast. 6, 393. *al.*). rep. 2, 36 idem ... Sabinos cum a moenibus urbis -isset. Phil. 14, 33 vos redire molientem -istis. LENT. Cic. fam. 12, 15, 7 *Dolabellam* non receptum conatum esse aliquotiens vi introire *Antiocheam*; -lsum semper esse cum magno suo detrimento. CAES. Gall. 1, 8, 4 Helvetii ... telis -lsi ... conatu destiterunt. civ. 1, 16, 3 Domitiani a ponte -lsi se in oppidum receperunt. *al.* BELL. Afr. 6, 5 cum ... rursus ab equitibus in oppidum -rentur. *al.* Alex. 20, 2 navigia hostium lapidibus ac fundis a mole -bant. *al.* Hisp. 12, 6. *al.* SALL. hist. frg. 1, 134 -lsus a Lete oppido. NEP. Arist. 3, 1. *al.* CVLEX 303 *Aiax* referens a navibus ignes Argolicis Phrygios torva feritate -lsos. PANEG. in Mess. 54 *Vlixes* Ciconum ... manus adversis -ulit armis. OV. met. 13, 273 -ulit Actorides ... Troas ab arsuris ... carinis. fast. 5, 713 ibat in hunc *Pollucem* Idas vixque est Iovis igne -lsus (*cf.* trist. 5, 3, 30 quem *Capaneum* ... -ulit a Thebis Iuppiter igne suo). LIV. 2, 11, 1 Porsenna primo conatu -lsus consiliis ab oppugnanda urbe ad obsidendam versis *eqs.* VITR. 2, 9, 15 uti posset de summo ... accedentes -ere. ASCON. Mil. p. 32, 9 *domum* Milonis ... Clodiana multitudo oppugnavit, sed inde sagittis -lsa est. LVCAN. 6, 263 nec magis haec Magnus castrorum parte -lsus intra claustra ... quievit. SIL. 3, 591 Poenum ... Latio -lsum. HOMER. 288 virum forti venientem -ulit icutu. *al.* **2 -untur hostium actiones vel effectus earum:** CIC. Mur. 30 ab illo *imperatore* belli pericula -untur (Phil. 12, 9 *Gallia* omnis aequo animo belli patitur iniurias, dummodo -at periculum servitutis). dom. 101 M. Manlius cum ab ascensu Capitolii Gallorum impetum -isset (prov. 6. Phil. 2, 91 impetus perditorem hominum ..., quos nos vi manque -ulimus. VITR. 1, 3, 1. *al.*). prov. 32 bellum Gallicum ... C. Caesare imperatore gestum est, antea tantummodo -lsum (CVRT. 4, 1, 13 -o ... b., non infero. IVST. 11, 6, 9 AMM. 25, 3, 17. *al.*). Phil. 10, 21 veterani ... conatum Antoni -erunt (AMM. 21, 10, 3 *civitates* aditibus ... aliquotiens clausis magnorum ducum populorumque -ulere conatus). CAES. civ. 2, 2, 6 eruptiones fiebant ex oppido ignesque aggeri ... inferebantur; quae facile nostri milites -bant. 2, 9, 3 ubi tegimenta praependere possent ad defen-

dendos ictus ac -endos (HOMER. 612 Ajax ingentem clipeo septemplexe -ulit ictum). VELL. 2, 24, 4 -Iso ... externo metu. VEG. mil. 4, 12, 4 si a ... militaribus viris -atur prima congressio. *al.*

E qui (quae) expelluntur a coetu, societate quadam: **1 varii** (-untur affines sim. praeter CIC.): CIC. prov. 38 qui, si ... bene gesta re publica referunt aspectum in curiam atque huic amplissimae dignitati esse commendati volunt, non modo non -endi sunt, sed etiam expetendi. VAL. MAX. 3, 8, 6 (ad Semproniam Gracchorum sororem) illum Equitium, qui se filium fratris mentiebat, ... -isti. PHAEDR. 1, 3, 11 pavones fugant ... *graculum* rostris; male mulcatus graculus redire maerens coepit ad proprium genus; a quis -Isus tristem sustinuit notam. SIL. 17, 465 (loq. Hannibal) egone aspera ponam umquam in Romanos odia ...? tum manes inimici sede -ant aeterna socioque abigat me frater Averno. VET. LAT. Ezech. 16, 45 (cod. 176; in imag. respic. Ierusalem) filia matris tuae es, quae -ulit virum suum et filios suos (gr. ἀπωσαμένη, Vulg. proiecit). COD. Iust. 4, 29, 25, 1 mulierem fieri indotatam et sic a viro forsitan -i et distrahi matrimonium. 5, 17, 11, 1 si quis uxorem ... a coniugio suo -ere voluerit *eqs.*

2 quibus civitas adimitur, qui e patria expelluntur: SEN. Phoen. 594 (Polynices ad matrem) regia frater meus habitat superba; parva me abscondat casa: hanc da -Iso; liceat exiguo lare pensare regnum. VET. LAT. II par. 11, 14 (cod. 109) quoniam *levitae* ... abierunt ad Roboam in Iherusalem, quoniam -ulit eos Iheroboam (gr. ἐξέβαλεν, Lucif. Athan. 1, 20 l. 24 -it, Vulg. abieciisset). FILASTR. 115, 5 deus -ulit patrem nostrum de paradiso ([cf. I expulit]. paulo aliter VEN. FORT. carm. 4, 4, 1 hostis inique, Adam paradiso fraude -is). PASS. Theclae Ba 21 p. 54, 9 proconsul ... Paulum quidem flagellans extra civitatem -ulit (A iussit ... expelli, Bb expellens). COD. Iust. 1, 7, 6 (a. 455) eos, qui ... Eutyctetis haeresin ... sectati sunt ..., iubemus ... extra ipsum quoque Romani imperii solum -i. RVSTIC. Conc.^s I 4 p. 197, 6 non ab ecclesia, nos tantum, sed et a civitate -erunt (, ad 3). *al.*

3 qui ex ecclesia, societate fidelium expelluntur, eorumve actiones sim.; -itur: **a doctrina, opera:** TERT. praescr. 44, 13 adversus haereses omnes certis et iustis et necessariis praescriptionibus -endas a conlatione scripturarum (PS. BOETH. fid. cath. l. 111 M. quam h. catholica fides a consortio sui mox -isse probatur). IREN. 3, 12, 11 l. 29 cum -erit a sententia sua tantum errorem et eam, quae est adversus deum, blasphemiam *eqs.* (ARATOR act. 2, 617). AVX. Maximin. c. Ambr. fol. 305^v, 15 prabam eorum doctrinam -bat (CONC.^s I 3 Rustic. p. 81, 32 novas doctrinas ... -ite [vers. Tur. -ere, gr. I 1, 2 p. 53, 17 ἀπόσθησε]). COD. Theod. 16, 10, 5 aboleantur sacrificia nocturna Magentio auctore permissa et nefaria deinceps licentia -atur. *al.* **b peccator:** ACT. Pauli Cor. II rec. M, P 21 quos -ite a vobis et a doctrina eorum fugite! (gr. ἀποτρέπεσθε, rec. L abicite). 39 quos -ite in domini potestate (gr. ἀποτρέπεσθε, rec. L separate). NOVATIAN. Cypr. epist. 30, 2, 1 nisi si qui ... contra ipsam salutem ecclesiasticam faciunt, quasi quidam adversi fluctus -antur. OPTAT. 7, 1, 4 ipsi ab ecclesia non fuerant -endi (COD. Theod. 16, 4, 6 his, qui ab Arsaci ... communione dissentiunt, ab e. procul dubio -endis. RVSTIC. l. 29). 7, 1, 15 si a parentibus vestris haec ratio redderetur, quis eos a communione sua -ere potuisset (7, 1, 23. 34. 41). 7, 2, 6 nobis non licet vel separare vel -ere. RVFIN. hist. 5, 24, 15 numquam ob hoc -Isi sunt aliqui ab ecclesiae societate aut venientes ab illis partibus non sunt suscepti (gr. ἀπεβλήθησαν). PROSP. carm. de ingrat. 220 quid superest culpae? quo nos decet usque -i? *al.*

F qui ab honoribus, officiis prohibentur vel dimittuntur (pro sub. est causa -endi l. 63. 67; aliter sub A3): **1 exempla varia:** CIC. de orat. 1, 46 multi erant ... clari philosophi ..., a quibus omnibus una paene voce -i oratorem a gubernaculis civitatum, excludi ab omni doctrina ... videbam. VAL. MAX. 2, 4, 4 neque tribu movetur (actor) nec a militaribus stipendiis -itur. ORAT. imp. Claud. (CIL XIII 1668) 1, 14 cum Tarquinius domi -retur a gerendis honoribus. AVG. civ. 2, 13 p. 68, 16 homines scaenici ab omni honore -untur. LEX Visig. 7, 4, 5 de iudiciaria potestate -Isus infamis iudex. *al.* **2 -untur ecclesiastici:** HIER. hom. Orig. in Luc. 17 p. 110, 4 ab ecclesiasticis dignitatibus non solum fornicatio, sed et secundae nuptiae -unt. CONC. Araus. a. 441 p. 82 l. 72 qui palam aliquando arrepti sunt ..., etsi iam aliqui ordinati sunt, ab imposito officio -endi (fere eadem verba CANON. Arel. 41). COD. Iust. 1, 3, 30, 3 (a. 469) a sacris adytis -atur piacularum flagitium. FERRAND. canon. 116 ut diaconi, qui immolaverint, ... ab omni altaris ministerio -antur.

G qui a deo separantur, sc. peccatores sim.: **1 -it deus:** **a peccatores, haereticos sim. (diabolum p. 1160, 7sq.):** VET. LAT. psalm. 42, 2 (cod. 400. *al.* = VVLG.) quare me -isti? (gr. ἀπόσω). 59, 12 (cod. 300. *al.* = VVLG.) nonne tu deus, qui -isti nos? (gr. ὁ ἀπωσάμενος). 76, 8 (cod. 304. *al.*) non in aeternum -et deus (gr. ἀπόσεται, Vulg. proiecit. cf. VVLG. thren. 3, 31 non -et in sempiternum dominus). thren. 5, 22 (cod. 330. *al.*) -ens -isti nos (gr. ἀποθούμενος ἀπόσω, VVLG. proiciens -ulisti.

cf. VEREC. in cant. 3, 22 l. 8 cum ... vincitur peccator nec paenitet, repulsione -itur). Ezech. 11, 16 (cod. 176) -am illos in nationes (gr. ἀπόσομαι, Vulg. longe feci eos). 34, 10 (Ps. Cypr. ad Novat. 14, 6) -am eos pastores, ut non pascant oves meas (gr. ἀποστρέψω, cod. 176 avertam, Vulg. cessare eos faciam). Rom. 11, 2 (cod. 75. *al.* = VVLG.) non -ulit deus plebem suam (gr. ἀπόσατο). IREN. 5, 21, 2 l. 50 (respic. temptatio Christi a diabolo facta) dominus per praeceptum legis -ulit eum *diabolum* (ibid. l. 89 in reliquum -ulit a semetipso quasi legitime victum *d.*; cf. PRVD. apoth. 419 [diabolum ad Christum] qua nos virtute -as, novimus. EVCHER. laud. her. 23 supplantatorem ... veteris Adam novus Adam -ulit. VEREC. in cant. 4, 21 l. 21 illum *satanam*). HIL. in Matth. 6, 5 *deus* repudiens eos ac -ens, quos a cognitione sua opera iniquitatis averterint. *al.* **b peccatorum sacra, orationes, opera:** VET. LAT. psalm. 77, 60 (cod. 300. *al.*, sim. VVLG.) *deus* -ulit tabernaculum Selom (gr. ἀπόσατο). 77, 67 (cod. 300. *al.* = VVLG.) -ulit tabernaculum Ioseph (gr. ἀπόσατο). 87, 15 (cod. 305. *al.*) ut quid, domine, -is orationem meam? (gr. ἀποθέεις). VVLG. thren. 2, 7 -ulit dominus altare suum. RVFIN. Greg. Naz. orat. 1, 61, 3 (cf. Mal. 2, 13) tantum est, quod exacerbatur dominum iniuria sacerdotum, ut etiam ipsa sacrificia -at ac respuat (VEREC. in cant. 4, 20 l. 12 sq.). EVAGR. GALL. alterc. p. 49, 15 (cf. Is. 1, 13 sq.) quod humanum sabbatum -at deus. SACR. Leon. 142 ut malis nostris offensus praesentes hostias non -as. *al.*

2 separat se a deo ipse homo eiusve actiones: AVG. spir. et litt. 11, 18 quo vitio -Isi a divinae stabilitate substantiae etiam magni quidam viri ad idololatriam dedecus defluerunt. HESYCH. in lev. 26, 22 p. 1149^B semetipsos a dei via -erunt. EPIPHAN. in euang. 32 p. 60, 6 sacerdotes invitant populum ad vitam aeternam ..., sed ipsi se -ent (-unt var. l.), dum saecularibus desideriis ... occupati regna caelorum fastident.

p. p. p. repulsus, -a, -um pro *adi.* compar. -ior l. 30. **1 fere i. q. remotus** (sc. respic. potius status sine respectu actionis): CATO orat. 162 equis (sc. locus, ut vid.) incultior ..., desertior, publicis negotiis -ior? LVCR. 1, 880 quod *argumentum* ... a vera longe ratione -umst. 2, 645 (respic. fabula de Magna Matre dicta) quae bene ... quamvis disposta ferantur, longe sunt tamen a vera ratione -a (sim. respic. fabula de deis dicta: 5, 406 quod procul a vera nimis est ratione -Isum. 6, 767 quod procul a vera quam sit ratione -um, percipe). **2 loco obscuro:** CIC. har. resp. 53 deteriores -os ... hos appellant *Etrusci libri*, quorum et mentes et res sunt perditae longeque a communi salute diiunctae (item affert verba *librorum Etruscorum*: 56 'ne deterioribus -isque honos augeatur' [Ciceronis explic. v. p. 1157, 23]).

deriv.: repellitivus, repulsa, repulsio, repulsor, 2. repulsus, fort. etiam repulso; cf. repulsorius.

cf. Onom. (Repulsa).

Hajdú.

repelta (-pael- var. l.): lapidem excelsum GLOSS.^l I Ansil. RE 1114 (inde correctum vid. -a: lapis excelsus GLOSS.). *obscurum.*

rependum est remuneratio GLOSS. a rependere (cf. impendium sim.). *Bk.*

***rependo**, -dī, -pēnsū, -ere. a re- et pendere. *producitur* RE-PS. DAMAS. epigr. 64, 2. *de notione:* GLOSS. -ens: ἀντισταθμίζων. compensans. retribuens. II 230, 41 v. p. 1174, 57. IV 562, 13 -bat: retribuebat, reddebat. GLOSS.^l II Philox. RE 177 -o tibi: ἀμείβομαι σε. Corp. R 132 -ere: repensare, vicem reddere. *al.*, cf. p. 1161, 46. *legitur in orat. soluta inde a CIC., in versibus inde a VERG. [confunditur in codd. e. g. cum repre(h)ndere PELAG. in II Cor. 5, 14 p. 260, 4 AVG. anim. 1, 16, 26 (e con. vix recta PLAVT. Pseud. 223; falso trad. STAT. silv. 5, 5, 58; ceterum v. p. 1265, 15), pendere, sc. pepend-, CLAVD. 26, 633 (in falsa var. l. IVST. 11, 4, 2. 32, 1, 10; cf. con. p. 1162, 42); in falsa var. l. pro pendere AVG. conf. 7, 13, 19; e con. dub. SEN. benef. 5, 1, 3 dial. 6, 19, 6.]*

fere i. q. reddendo (aliquid aequo pondere) pendere (praeverbium potius ad notionem compensandi vel respondendi spectare vid.; significatur actio fere animantium, sed rerum e. g. p. 1161, 74. 1162, 1. 3): **I strictius, sc. respectu ponderandi, pensandi vigente:** **A proprie** (in compar. l. 68); *pro obi. est id:* **1 quod aequo pondere redditur:** *compensando, sc. pro re vel actione:* CIC. de orat. 2, 269 cui Septumuleio pro C. Gracchi capite erat aurum -sum (in eadem re v. p. 1161, 4). PROP. 4, 7, 41 (loq. coniunx mortua) domina per invidiam graviora -it, iniquis pensa quassillis, garrula de facie si qua locuta mea est (,) (efundit var. ll., imponit Hutchinson; aliter l. 70). STAT. silv. 4, 9, 47 (Isq. libellum misisti ... pro libello) certa velut aequus in statera nil mutas, sed idem mihi -is. *referendo materiam antea ad tractandam receptam:* OV. epist. 9, 78 (Deianira Herculi) aequa ... formosae pensa -is erae. POMP. dig. 34, 2, 34 pr. id aurum, quod aurifici faciendum dedisset ..., si ab aurifice ei -sum non esset *eqs.*

2 pro quo quid eiusdem ponderis redditur, cui quid substituitur (id, quod substituitur, indicatur per abl. [vix dat. intellegas] praeter p. 1161, 9); praevallet respectus: **a pretii solvendi** (cf. infra p. 1162, 48 sq. q.);

auro: SEN. suas. 6, 3 consularia capita a. -untur [led. Ven., -entur trad.; nisi ad p. 1162, 48sq.]. sim. pretium pro capite datur [cf. p. 1160, 64]: VELL. 2, 6, 5 capitum ... civis Romani pretium se daturum idque a. -surum. VAL. MAX. 9, 4, 3 consul a. id se -surum edixerat. PLIN. nat. 33, 48). PLIN. nat. 7, 126 rex Bularchi picturam ... haud mediocriter spatio -it a. (de eadem re: 35, 55 tabulam). VAL. FL. 1, 661 pharetras ... -erat a. hospes (vergit ad p. 1162, 46 sqq., ut etiam AMBR. off. 1, 32, 166 aurum a., argentum argento -it). argento sim. (addas l. 7): PLIN. nat. 12, 117 balsamum duplo -batur a. 36, 129 pondus magnetis Aethiopici ... a. -itur. 19, 38 laser ad pondus argentei denarii -sum. **b ponderis statuendi:** PLIN. nat. 19, 54 (de asparagis permagnis) Ravenna ternos asparagos libris -it.

B in imag.; respicitur actio: **1 exaequandi, comparandi (sc. c. vi rationis):** **a** -itur cogitatione, sc. in structura: -ere aliquid alicui rei (vix aliqua re, sed v. l. 21; cf. l. 26): VERG. Aen. 1, 239 Venus fatis contraria fata -ens (SERV. compensans; et est translatio a pecunia. CLAVD. DON. ad loc. p. 54, 31 hoc est comparans et exaequans mala fata fatis contrariis). STAT. Theb. 3, 8 rex prona ratus (sc. coepta sua) facilemque tot armis Tydea (sc. ut perimeretur), nec numero virtutem animumque -it. TERT. adv. Marc. 2, 17, 3 notans, cum ulciscitur, considera, cum indulget deus; -e austeritati lenitatem. IVL. VICT. rhet. p. 13, 10 ex incommodo ... commodum enatum, veluti rei, (trad., re Halm) rem -imus atque pensamus. DON. Ter. Andr. 449, 2 causam contra -endam propositioni senis. -ere aliquid et aliquid: STAT. Theb. 10, 890 (Hercules dubitat, cui faveat) Lernam Thebasque -it maestus. **b -itur actu:** APVL. apol. 13, 3 has ... appendices defensionis meae idcirco necessarias, quia accusationi -untur. CLAVD. carm. min. 26, 75 pari flammam undarum lance -ens arbiter ... mons quidam. rapt. Pros. 1, 58 (ad Plutonem) finem cunctis et semina praebes nascentique vices alterna morte -is.

2 deliberandi in mente: CLAVD. 17, 228 quem ratio, non ira movet, qui facta -ens consilio punire potest. COMPVT. Carth. 2, 14 adentissime ... -amus (-pent- cod.) ... lunae perfectissimum cursum. CORIPP. Iust. 2, 155 non vacuis verbis ... ista ... ore ferens prolata meo, si dicta -is.

II laxius de qualibet actione reddendi (cui rei] detur, indicatur per dat. passim [cf. CHAR. gramm. p. 382, 22 -o tibi): **A -endo fit potius restitutum, redditio:** **1 -itur aliud, sc. compensando (-it deus puniendo vel remunerando hominem e. g. l. 58. 62. p. 1162, 16. 1163, 17):**

a c. obi. acc. (enunt. relat. e. g. l. 60), quod rem substitutam indicat (huc traximus etiam, quae obi. effecta q. d. intellegi possunt, e. g. vicem sim.; modus -endi indicatur per abl. e. g. p. 1162, 42, praepos. per l. 56, in p. 1162, 7 et PASS. Mar. Iac. 13, 5): **a** -untur varia (fere incorporalia, sed aliter e. g. l. 64sq. 73; saepe datur aliquid pro actionibus, laboribus sim. impensis, sed pro pecunia accepta l. 61, pro defectu quodam l. 73. p. 1162, 3. 5; huc etiam quaedam vi reciproca praedita traximus, e. g. l. 68. 71. p. 1162, 38); id, pro quo substituitur: **1 non indicatur (unde, indicatur per praepos. de l. 59):** VERG. Aen. 2, 161 (loq. Sinon) si vera feram, si magna -am

([inepte explicat CLAVD. DON. ad loc. p. 170, 7 ut diceret -am, quasi tantum reciperet, quantum dederat. p. 170, 11 si ... m. ... feram, debeo paria -ere]. SIL. 17, 577 patres ... m. -suros. al.). PROP. 4, 4, 58 me Tarpeiam rape et alterna lege -e vices (HIL. coll. antiar. p. 145, 14 vicem nobis -as [gr. Sozom. 3, 24, 2 ἀποδῶς ἡμῶν τὴν ἀμοιβήν]. CLAVD. 28, 612. AVG. c. Secundin. 1 vicem tibi non -am, ut eqs. [sim. seq. enunt. secund.: QVODV. catacl. 6, 26 -ite v. ministratori vestro, ut eqs.; cf. p. 1162, 14. 1163, 19]. al.). STAT. Theb. 4, 770. 11, 182 (162sq. exsolvere ..., quae merui) digna -am (PHOC. carm. de Verg. 114. CASSIOD. in psalm. 137, 8 l. 166 dominus novit unicuique d. -ere. al.). TAC. ann. 13, 21, 2 operam anui -unt. APVL. flor. 18, 18 mercedem (TERT. adv. Marc. 5, 6, 11 si m. illi per ignem -etur. RVFIN. Orig. in Rom. 4, 1 l. 189 ut peccatori m. secundum peccati debitum -atur). TERT. patient. 4, 4 iniustum est ..., quod per alterius indulgentiam de aliis consequaris, idem illi, per quem consequeris, de temetipso non -ere. 16, 5 -amus illi deo, quam pro nobis ipse dependit, sc. patientiam. COD. Iust. 4, 32, 5 (a. 205) quicunqes, sc. usuras, amitam ... -isse (nisi ad 2). HIL. trin. 10, 10 qui Christus pro se morientibus vitam -at (AMBROSIAST. in Rom. 8, 37, 2 temporalem ... v. pendimus, ut nobis -atur aeterna). SYMM. epist. 1, 92 (antea: vicissitudine litterarum) ad -enda colloquia (5, 4. sim. -untur epistulae: 4, 34, 1. SIDON. epist. 9, 8, 1 -o alterum 'salve' [repetendo var. l.]. al.). AMBR. obit. Valent. 21 qui amor ab his consultori suo -batur, quibus eqs. HIER. in Eph. 4, 31 p. 516^c ultio -ere cupit ei malum, a quo se laesam putat eqs. (AVG. in psalm. 7, 3 l. 29). AVG. anim. 4, 24, 38 hos ... libros [impensa dilectione, conscriptos -sa dilectione ... legis (, sim. opp.: catech. rud. 4, 2. cf. c. Pelag. 1, 1, 1 amorem -ere impensum). MAX. TAVR. 48, 1 amantibus vicissitudinem, laedentibus patientiam. VITA Hel. 3 l. 159 si ager vester fructum centesimum -ret eqs. (syn. redderet). al. in re metrica pro defectu quodam:

TERT. MAVR. 572 'i' sequens partem temporis -et, quam ministrant consoniae (cf. 581 'i' dabit partem residuam). **II indicatur per gen. pen-**

dentem e subst. rei substitutae: PROP. 4, 11, 100 pretium vitae grata -it humus (SIL. 9, 25 sicine ... [grates, p. que -is ... tui capitis? (, ad l. 34]). LVCAN. 8, 468 Libra pares examinat horas ... noctique -it lux minor hibernae verni solacia damni. TER. MAVR. 371 quae u littera vicem nobis -it interim vacantis v (AMM. 20, 8, 7 vices ... diuturni sudoris. AMBR. Ioseph 1, 3 malorum -ere v. CONSVLT. Zacch. 3, 6, 7 [respic. Dan. 3, 51] pueri salvationis v. in cantico laudis -unt. al.). al. **III indicatur per praepos.:** pro (cf. l. 35. 44): OV. am. 2, 8, 21 pro quibus officiis pretium mihi dulce -e concubitus ... tuos (SEN. Thy. 531 di paria ... p. pro tantis tibi meritis -ant). APVL. flor. 18, 33 mercedem sibi pro tanto documento -i (HEGES. 1, 39 p. 82, 27. EVSTATH. Basil. hex. 9, 5, 2 congruam creatrici m. pro tali partu -ens vipera [gr. p. 200^b ἐκτινύουσα]). CYPR. elem. 23 ut Christo pro pretio passionis ... vicem ... -amus (HEGES. 5, 46, 1 p. 399, 23 pro quis ... hanc v. nobis -istis, ut tertio bellaretis). CLAVD. DON. Aen. 11, 855 p. 538, 13 pro meritis praemium (AMBROSIAST. in Gal. 4, 13, 2 pro his tribulationibus magna -i p., sc. caelestia. PRVD. c. Symm. 2, 750). AVG. in psalm. 36, serm. 2, 13 peccator non reddet ei deo, a quo accepit, non aget gratias, immo vero -et mala pro bonis (serm. 16A, 7 -ere m. pro malo. cf. p. 1163, 15). al. ob (cf. l. 33): TERT. anim. 33, 9 ob merita vitae ... privilegia -untur. **IV indicatur per dat. (vix abl.; cf. e. g. l. 31):** VAL. FL. 6, 560 miles centum pactus equos; his ille animam lucemque -it. STAT. silv. 5, 1, 63 mulier maluit cum paupertate pudica interemerata mori vitamque -ere famae. IVVENC. 1, 578 deus meritis ... digna -et ... praemia (COD. Theod. 6, 35, 7 laboribus ... congrua p. [nisi dat. e congrua pender]). CLAVD. DON. Aen. 4, 305 p. 396, 12 -it ... praestitis vicem (AMBROSIAST. in II Cor. 8, 14 ministerio illorum. PELAG. in II Cor. 5, 14 p. 260, 4 Christi caritati). HEGES. 4, 26, 1 p. 281, 23 merces laboribus (gr. 4, 594 ἀποδώσειν ἀμοιβήν). al.

β -itur gratia sim. (cf. PAVL. FEST. p. 23 'agere' modo significat ... -ere', ut cum dicimus 'gratias ago'. pro qua re, indicatur per dat. l. 31, praepos. ob l. 33): OV. met. 2, 694 neu gratia facto nulla -atur, nitidam cape praemia vaccam (PHAEDR. 2 prol. 12 ita si -it illi brevitatis gratiam. APVL. apol. 85, 7 gratias bonus filius matri -is ob datam vitam. al.). STAT. Theb. 7, 379 dignas ... -ere grates (9, 50 hasne tibi ... g., haec praemia digna -it? silv. 3, 3 155 quas tibi ... iuvenes pro patre renato ... g. aut quae pia vota -unt. IVVENC. 1, 96 [respic. Luc. 1, 46sq.] Maria laudes ... g. que -it ... domino. al., addas l. 2). CLAVD. DON. Aen. 1, 600 p. 119, 7 inparem se esse in reciproco -endis (respond- var. l.; postea: 'grates persolvere dignas' [Aen. 1, 601]).

γ -itur poena sim., sc. ab eo, qui punitur (huc vergit e. g. p. 1161, 49. 54): VAL. MAX. 1, 1 ext. 3 l. 101 tametsi debita supplicia non exsolvit, dedecore tamen filii mortuus poenas -it, quas vivus effugerat ([pendit Kempf]. SEN. Oed. 1030 sceleribus p. pares. CARM. c. pag. 27 p. scelerum [ACT. Archel. 35, 10]). RVFIN. Orig. in num. 8, 1 p. 51, 12 ut pro unius diei peccato annum suppliciorum -at.

b c. obi. (dat. sub β), quod id, pro quo aliquid redditur, indicat (id, quod compensando substituitur, indicatur per abl. passim, praepos. per p. 1163, 19): **a acc.; pertinet ad:** **1 emptionem, acquisitionem (obi. est id, quod desideratur; fort. huc p. 1161, 1):** HOR. carm. 3, 5, 25 auro -sus scilicet acrior miles redibit (item redimuntur captivi: VAL. MAX. 6, 9, 15 Caesar quinquaginta se talentis redemit; parva igitur summa clarissimum hominem ... -i fortuna voluit. SIL. 6, 349 captivum ... manum ductore -ere nostro. sim. redimitur corpus Hectoris: HYG. fab. 106, 4 Priamus filii corpus auro -sum accepit. AVSON. app. A6 Il. 24 [444 S.], 6 ut auro filium -at exanimum. SERV. auct. Aen. 1, 483). COLVM. 1 praef. 10 (antea: decus ... mercari) nec gratuita servitute, sed donis -itur honor. PLIN. paneg. 44, 5 quod nemo incolumitatem turpitudine -it eqs.

II detrimenta resarcienda, defectus exaequandos sim. (c. respectu sanitatis corporeae l. 65. 73; -it aut is, qui defectu, damno affectus est, aut alius, recompensatio ipsa l. 66. 69); pro obi. sunt: mala sim.: OV. am. 1, 8, 80 vanescit culpa culpa -sa tua. epist. 15, 32 ingenio formae damna -o meae (ars 2, 677 illae mulieres munditiae annorum d. -unt. GELL. 1, 3, 23 -itur ... et compensatur leve d. delibatae honestatis ... maiore alia ... honestate. HIL. trin. 7, 36 [respic. Matth. 4, 29] Christum morbos depellere, damna corporum -ere. AVSON. 11, 2 [192 S.], 32 caduci corporis damnum -e gloria. PRVD. perist. 1, 24 tale d., sc. dispendium sanguinis, lux -it longior, sc. vita aeterna). VAL. FL. 6, 549 sat magna laborum dona fere, satis hoc visu quaecumque -o. SIL. 14, 619 (antea: incolumi ductore) cladem ... -it unum inter strages tutum caput. TAC. ann. 14, 44, 4. DRAC. laud. dei 3, 58 (respic. Luc. 16, 25) inmites ... vices pauperis alterna sorte -it Lazarus. ea, quae deficiunt, desunt sim.: SIL. 8, 507 per udos Alba sedet campos pomisque -it aristas. HIL. trin. 10, 28 (respic. Luc. 22, 51; antea: Malcho restituta caro auris est) -itur, quod caretur. CLAVD. 26, 633 uno ... die Romana -it, quidquid ter denis acies amissimus annis (pendit var. l.).

⑩ *satisfactionem, remunerationem*: ① *-untur bona, merita, beneficia* (sc. fere praemiis, bonis sim., sed malis e. g. l. 4. 7sq.): Ov. met. 5, 15 (*Cepheus ad Phineum*) meritisne haec gratia tantis redditur? hac vitam servatae *Andromedae* dote -is? MANIL. 1, 370 *capellam* aeternis ... sacravit in astris Iuppiter *ab ea nutritus* et caeli caelum mercede -it. VAL. MAX. 5, 3 ext. 3 l. 202 virtutes quasi gravissima delicta punire beneficisque iniuriis -ere. OCTAVIA 95 licet tantum munus imperii morte *matris* -at Nero. Ps. QVINT. decl. 9, 2 ut *pater* porrectos egenti cibos mea fame, *i. abdicatione*, -at. DECRET. decur. Salens. (Inscr. Maroc. Gascoü 307) 3, 6 merita ... honoribus (IVVENC. praef. 18. al.). ② *-itur iniuria, malum* (sc. fere poena, ultione): -it, qui (quod) *punit, ulciscitur*: VAL. FL. 6, 4 sternere ... Minyas magnoque -ere luctu regis pacta. 6, 744 *Iuppiter* culpam hanc magno terrore -at. SIL. 12, 515 Capuae ... -e ruinas. STAT. Theb. 8, 655 peremptos ulcisci socios maestamque -ere noctem. TERT. patient. 10, 3 (cf. Rom. 12, 17) malum malo non -endum (sim. ARNOB. nat. 1, 6 p. 8, 7. cf. p. 1162, 19). VET. LAT. exod. 20, 5 (Ps. Ioh. Med. hom. 4 p. 751; loq. *deus*) -am peccata patrum in filios in secundam ... generationem (gr. ἀποδοῦς, Vulg. *alter*). AVG. c. Petil. 3, 22, 26 ei -o temerariam suspicionem, ut dicam, quod eqs. al. -it, qui *punitur*: PRVD. c. Symm. 2, 209 per tormenta -at crimina. 2, 475 *homo* facta -it inopia supplicis merito, non sorte peremptus. MAR. VICTOR. aleth. 2, 317 *Cain* caede piatus diluit admissum, simili quod morte -it. BOETH. cons. 4 carm. 7, 12 *Polyphemus* caeco furibundus ore gaudium maestis lacrimis -it.

③ *dat.* (cf. p. 1175, 44): AVG. serm. 297, 5 -isti ... gratiae dei? accepisti et reddidisti?

④ *sine obi.* (pass. impers. l. 29; saepe indicat dat., cui detur): RVFIN. Basil. hom. 5, 7 l. 360 iustitia dicitur virtus ..., unicuique, prout dignum est, -ens (*Migne gr. 31, 401^B ἀπονεμητικῆ τοῦ κατ' ἀξίαν*). AVG. de serm. dom. 1, 2, 7 eis ita -itur, ut de miseris liberentur. 1, 19, 57 *quisquis* laesus -it gravius vel voluntate vel facta. EVCHER. epist. ad Val. p. 721^B cui *deo* -ere non queas (*postea*: repensare). Ps. IOH. MED. hom. 4 p. 751 (*ad l. 17*) -es eis in secundam ... progeniem. al.

⑤ *-itur idem, quod quis prius accepit* (*huc vergit e. g. p. 1161, 61. 69. 71; in imag. tantum*): AMBR. exc. Sat. 2, 49 si ... naturae repententi vita, quae accepta est, -atur (sc. morte). EVSTATH. Basil. hex. 3, 1, 6 pars modica temporis fenerata deo ... cum magnis ab eo -itur incrementis (gr. p. 53^B ἀποδίδονται).

⑥ *-endo fiunt variae actiones; redditur*: 1 *quodvis debitum, exspectatum, promissum, sc. potius praestatur aliquid secundum leges, mores sim. (exempla certiora)*: STAT. Theb. 8, 209 ceu flammis ac dona rogo tristesque -ant exsequias (9, 658 [loq. *Apollo*] lugentia cernis antra ... mutasque dominos: haec sola -o d. pio comiti). 8, 341 vati mortis simulacra, *i. funus imaginarius*, -it. TAC. ann. 4, 35, 3 suum cuique decus posteritas -it. CE 422, 11 (*a. 126*) pietate(m) -ere matri. DAMAS. carm. 46, 14 Saturnine, tibi ... mea vota -o (59, 7 versib(us)). al. 2 *summa, mensura*: TER. MAVR. 1425 *amphibrachys* nec modum dupli -it nec tenetur sescuplo. BOETH. arithm. 1, 19, 4 l. 20 qui omnes XXX et VI -unt (sc. *summa e XII, VIII, VI, III, III, II et I facta*; cf. *Nicom. 1, 14, 4 συγκεφαλαιωθέντα δὲ συναγει τὸν λς*).

deriv.: rependium, repensio, repensor, fort. etiam repenso. Ok.

1. *repēns*, (-entis) *adi.* (vel *adv.*, v. l. 56. 70). [*part. praes. verbi* *repo, cui *radix* *urep- 'labi, inclinari' subesse vid., cf. etiam gr. ἔπτω 'inclinari'; notio vocis similiter immutata est atque praecipue 'pronus, prouens, properans'; v. *Walde-Hofmann II 429sq.*; *Leumann, Gramm. 1977, 190*; *Rix et al., Lex. der indogerm. Verben, 2001, 701. Mei.*] *de formis: et adi. et adv. esse testantur* SERV. p. 1164, 33. ISID. orig. 10, 237 (*antea p. 1177, 3*) -s ... et adverbium et nomen potest esse. fere semper -s traditur, sed *quinque* abl. sing., sc. -i p. 1164, 7, 8, -e p. 1164, 13. 30. 37 et fort. p. 1166, 32, semel acc. sing. -em p. 1164, 60. *de mensura: prima syll. ubique brevis est praeter* CE 588, 5 p. 1164, 7 (*de syll. correpta verbi rēpere v. p. 1233, 31*). *de notione* (*adde p. 1164, 33; v. etiam p. 1233, 39*): GLOSS.¹ Corp. r. 141 -s: subita[ns] (vel subitan[us]). I Ansil. RE 1162 -s: subitus. *legitur inde a TVRPIL., LVCR., CIC., VARRONE* (*adv. -e iam inde a PLAVTO*), *frequentius apud LIV., rarissime inde a saec. II.* [*confunditur in codd. maxime cum recens, e. g. p. 1164, 19. 23sq. 44. 47. 65. 70 (restit. 6. 10), ceterum e. g. cum frequens p. 1164, 47, repentinus p. 1164, 13 (cf. con. p. 1180, 2); loco corrupto* TRAG. inc. 99, v. *Schauer, Trag. Rom. Fragm. I, 2012, 309sq.*]

1 *usu communi fere i. q. brevi tempore, celeriter, subito, inopinate oriens vel in conspectum veniens sim. (usum adverbialem non distinximus, quia vix ab adi. praedic. discerni potest, e. g. p. 1164, 3. 18sq. 51; -s ponitur post ecce p. 1164, 15. 20. 23. 47. 54 [cf. p. 1171, 26], atque p. 1164, 55 [cf. p. 1171, 27], cum inversum q. d. p. 1164, 18. 41 [cf. p. 1173, 26] vel enunt. secund. c. cum p. 1164, 39 [cf. p. 1171, 75]; in contextu occurrit extemplo p. 1164, 43, subito p. 1164, 27, subitus p. 1164, 4. 53sq., opp. longus p. 1164,*

26, exspectatus l. 3): a *de rebus* (*actio -s alteram interrumpit e. g. l. 19. 41*): α *variis* (*fort. huc p. 1166, 33*): TVRPIL. com. 75 eius aspectus -s cor torporavit homini amore. CIC. Tusc. 3, 52 hostium -s adventus magis aliquanto conturbat quam exspectatus et maris subita tempestas quam ante provisa terret navigantes vehementius (LIV. 9, 41, 14. CVRT. 9, 6, 5 [Vogel, recens *codd.*]). TER. MAVR. 10 otium. CE 588, 5 (*e Dalmatia; saec. IV*) *iuvenem quendam* invida Fortuna -i funere mersit. β *de clade sim.*: LVCR. 5, 400 pater omnipotens ... Phaethonta -i fulminis ictu deturbavit. VARRO ling. 7, 1 -s ruina (PAVL. NOL. carm. 24, 917 *divites* incendio mundi -s r. mortis opprimit). Ov. met. 12, 61 seditio ... -s (*Heinsius, recens *codd.**). LIV. 22, 7, 7 quae -s clades adlata quaeve fortuna exercitus esset (22, 8, 1). TERT. anim. 52, 4 vis est et illa navigiis, cum ... intestino -e percussu cum tota securitate desidunt. HIL. trin. 6, 3 -s urbium vastitas (*repentina var. l.*). MARCELL. chron. II p. 102, 526 terrae motus. VEN. FORT. Mart. 4, 223 ecce -s oritur ... procella. γ *de affectu sim.*: CIC. Tusc. 3, 29 (vers.) ne me inparatum cura laceraret -s (*vertit Eur. frg. 964, 6 Kann. νεῶρες προσπείσόν*). LIV. 21, 30, 2 mirari se, qui ... pectora semper inpavida -s terror invaserit (33, 15, 6 cum -s t. castris infertur). 29, 10, 4 civitatem ... -s religio invaserat invento carmine in libris Sibyllinis ([gens, ingens, recens *var. ll.*]). SIL. 13, 316 ecce -s ... percurrit pectora ... r. et saevae componit numine mentis). SEN. Tro. 426 quis te -s commovit afflictam metus? (*repetens var. l.*). STAT. Theb. 10, 160 ecce -s ... horror Thiodamanta subit (*recens var. l.*). Ach. 1, 310 variis manifesta notis palletque rubetque flamma -s, *i. amor* (*recens var. l.*). GELL. praef. 2 cuius *verbi* me -s forte oblivio tenuisset. PANEG. 4, 32, 8 nil ... est immoderatus quam post longam tristitiam -s gaudium. HIL. trin. 12, 39 ut -s, cogitacionis motus subito in mentem tamquam antea torpidam ... subreperit (res *codd. plerique*).

δ *de tumultu, bello sim.*: VARRO ling. 6, 18 (*nisi ad p. 1168, 29 sqq.*) quod eo die tu multu -e fugerit populus (LIV. 1, 14, 5 t. ... -s ex agris in urbem inlatus pro nuntio fuit. 10, 18, 3 [sim. 21, 26, 1]. TAC. hist. 2, 49, 1). VERG. Aen. 12, 313 (*loq. Aeneas*) quae ... ista -s discordia surgit, *sc. inter milites?* (SERV. -s: aut subito, ut sit adverbium, id est repente, ut 'sole recens orto' [Verg. georg. 3, 156], aut '-s discordia' pro *repentina*). LIV. 4, 14, 2 qui tumultus, quod bellum -s ... Quinctium ... rectorem rei publicae quaesisset (10, 7, 8). 8, 29, 1 defectio -s Lucanorum. 22, 17, 3 metus ... velut stimulos furore agebat boves; quo -e discursu eqs. CVRT. 10, 2, 15 (*Alexander ad milites*) quid haec ... -s consternatio ... denuntiat? ε *de sono, voce sim.*: LIV. 6, 42, 4 cum ... quietae externae res Romanis essent, fama -s belli Gallici allata perpulit civitatem (22, 21, 6 [5 tumultus ... Hasdrubalem ... retraxit] cum f. -s alio avertit bellum). SEN. Med. 971 quid -s affert sonus? VAL. FL. 2, 91 *Vulcani* vox ... -s ut percussit urbem. SIL. 3, 221 extemplo edicit convellere signa -sque castra quatit clamor (10, 395 c. saepe -s et saepe silentia. CLAVD. 26, 460 gavisus -s per moenia c. tollitur 'ipse venit' [recens *cod. unus*]). STAT. Theb. 7, 360 vocis ... -s singultus apertum interceptit iter. SYMM. epist. 6, 63 -s nuntius super adventu domini. CLAVD. rapt. Pros. 2, 152 ecce -s mugire fragor (recens, frequens *var. ll.*). ζ *de defectione corporis sim.*: LIV. 33, 2, 7 Attali -s casus. STAT. Theb. 9, 857 tremor ora -s ac viscera torsit Arcados. IVVENC. 1, 744 cuncta -s membrorum munia languor dissolvit (*tepens ed. princ.*).

η *de animantibus*: Ov. fast. 1, 96 Ianus bina -s oculis obtulit ora meis (*repente var. l.*). CE 1063, 2 (*saec. I a. Chr.*) papilio volita(m)s texto religatus aranis: il(lei) praeda rep(ens), huic data mors subitast. VAL. Fl. 2, 478 (477 subitus fragor) ecce -s consurgere ponto belua, monstrum ingens. SIL. 10, 576 atque -s ... aetherias anima exsultans evasit in auras. PRVD. perist. 3, 161 emicat inde, *sc. ex ore martyris*, columba -s.

θ *usu peculiari significatur, quod sive recens, per breve tempus exstans sive novum, antea non exstans, adhuc incognitum est (iuxta ponitur novicius l. 61, novus l. 69sq.)*: PLIN. nat. 19, 147 nihil diligentius *asparagis* comprehendit Cato, novissimumque libri est, ut appareat (rem) -em ac noviciam fuisse. TAC. hist. 1, 23, 1 sceleris cogitatio incertum an -s; studia militum iam pridem spe successiois ... adfectaverat. 4, 25, 1 cum adcurso tot provinciarum exstinguere -s perfidia potuerit. ann. 6, 7, 3 (*de rebus delatione indicatis*) non discerneres ... quid -s aut vetustate obscurum. 11, 24, 4 libertinorum filiis magistratus mandare non ... -s, sed priori populo factitatum est (*recens *codd. rec.**). 15, 68, 3 Neronis odium adversus Vestinum ex intima sodalitate coeperat ...; accesserat -s causa, quod Vestinus Statilium Messalinam matrimonio sibi iunxerat. HIL. in psalm. 67, 29 quia rerum subitarum in deo non cadit nova -sque molitio (cf. trin. 12, 39 l. 24 *futura* deo ..., cui in creandis rebus nihil novum ac -s est, iam facta sunt [recens *var. l.*]). PRVD. perist. 2, 493 (*conversi sunt senatores ad fidem christ.*) -s medullas indoles adflarat eqs. (*replens *cod. unus**).

adv. *repente. NOT. Tir. 57, 85 -e. *de formis*: CHAR. gramm. p. 146, 15 *ex repens* repenter debuit dici, (ut) recens recenter; (sed) dicimus -e, -ius, -issime (*compar. et superl. alibi non leguntur*). p. 243,

5 (*inter temporis adverbium*) continuo, subito, -e et repentino eqs. *de prosodia*: FRG. Bob. gramm. VI 626, 31 *adverbium* vocalibus terminata producta sunt, ut docte, exceptis his, quae aut comparatione carent aut non recte comparantur, ut bene, ... temere, -e, ubi, quasi, ibi. *de notatione* (adde p. 1169, 65. 1174, 8. 1177, 6. 1181, 43): SYNON. Cic. p. 418, 20 subito. -e. extemplo. e vestigio. ex improviso. p. 441, 15 -e. ... inopinato. p. 444, 16 statim. extemplo. ilico. mox. -e. confestim eqs. GLOSS.¹ II Philox. RE 201 (= 213) -e: εὐδὲως (*si recte restit.*; repertus cod.). GLOSS. II 219, 56 ἀθρόως: summam, -e (cod. Laud., repentem Harl., repentim ed. Stephani; -e fort. propter falsam versionem e gr., v. Lundström, *Übersetzungstechn. Untersuch.*, 1955, 112 et *Lex. errorum interpretum Lat.*, 1983, 148sq.). 301, 38 ἐξαίφνης: subito, -e. *sim. al.*, v. *etiam* p. 1233, 42. *legitur inde a PLAVTO, ENN., TER., CATONE per totam latinitatem, saepe apud scriptores rerum gestarum; in versibus hexam. plerumque loco ultimo; quae ratio inter -e et subito intercedat, ex tabula adiecta apparet (auctores et libros selectos afferimus)*:

	-e	subito		-e	subito		-e	subito
PLAVT.	8	14	OV.	3	53	STAT.	6	11
ENN.	5	0	LIV.	±180	35	MART.	8	8
TER.	5	6	SEN. rhet.	1	18	QVINT.	1	28
CIC.	±135	±130	VAL. MAX.	6	21	PS. QVINT.	11	15
LVC.R.	36	21	CELS.	2	29	FRONTIN.	9	12
CAES.	10	45	PHAEDR.	7	12	TAC.	40	0
HIRT.	12	0	SEN. trag.	4	14	PLIN. min.	9	0
BELL. Afr.	0	24	philos.	8	28	SVET.	51	10
BELL. Alex.	4	0	CVRT.	15	20	FLOR.	8	15
SALL.	18	0	PETRON.	9	12	GELL.	22	3
VERG.	16	±30	PLIN. nat.	41	10	APVL.	28	8
HOR.	0	4	VAL. FL.	6	18	TERT.	4	20
PROP.	0	5	SIL.	20	22	AMM.	31	47

[*confunditur in codd. maxime cum repente, e. g. p. 1169, 18. 41. 1172, 38, ceterum e. g. cum repentino, v. p. 1181, 25; falso trad. pro tepentem MANIL. 1, 655 (in falsa var. l. pro tepente OV. fast. 2, 220), tepore GERM. frg. 4, 7. contextu manco ENN. ann. 68 lupus femina feta -e (vertit gr. λύκαινα δὲ τις ἐπιφανεῖσα νεοτόκος Fabii Pictoris laudatum apud Dion. Hal. ant. 1, 79, 6; -e fort. pertinens ad verbum enunt. amissum, v. Timpanaro, *Contributi di filol.*, 1978, 632 et Skutsch, *comm.* 1985, 215sq.; aliter Zwierlein, *Lucubrations Philologiae II*, 2004, 195sq.)]*

*feri i. q. modo repenti, subito (de usu vocis v. Torrego, *Theory and Description in Latin Linguistics*, 2002, 379sq., eandem, *Journ. Lat. Linguistics 9*, 2005, 763sq., et quae exposui in: *Martin Rodríguez [ed.], *Linguisticae Dissertationes*, 2021, 871sq.; pro syn. est vel iuxta ponitur maxime subito, e. g. p. 1166, 47. 1167, 11. 1169, 6. 1171, 70 [distingui vid. e. g. p. 1168, 3. 1170, 62. 1171, 15]; gr. respondet e. g. αἰφνιδίως VET. LAT. II Macc. 5, 5 [recc. L, V, P]. 14, 22 [recc. V, P], ἄφνω I Macc. 5, 28 [rec. V]. act. 2, 2 [cod. 50, *sim. al. et VVLG.*], ἐξαίφνης p. 1171, 2. *al.*, ἐξάπινα p. 1169, 64. *al.*, v. *etiam* p. 1170, 57).**

materiam sic digerendam esse putavimus:

I ponitur pro adv.:

A in structura simplici indicat:

1 aliquid intra brevissimum spatium temporis, celeriter fieri: **a** exempla quaelibet, sc. -e spectat ad actionis vel status initium subitum p. 1166, 6, finem subitum p. 1167, 34. **b** -e auctum est per adv. spectans ad vim actionis vel gradum status: p. 1167, 62.

2 aliquid improviso, praeter expectationem, inopinato fieri: **a** exempla notionem illustrantia: p. 1168, 24 (notione expectationis minus perspicua p. 1170, 55).

b exempla illustrantia, quo modo -e in cursu narrationis adhibeatur; -e ponitur in enunt.: **α** primar.: p. 1171, 29 (post part. p. 1171, 31, enunt. secund. p. 1171, 58, locut. c. praepos. p. 1172, 28). **β** secund.: p. 1173, 26.

B in structura correlativa: p. 1173, 47.

II ponitur pro adi., sc. usu attributivo: p. 1173, 70.

III ponitur pro coniunctione: p. 1174, 1.

I ponitur pro adv.: **A** in structura simplici: **1** spectat potius ad actionem vel eventum, sc. pro adv. modi indicat aliquid intra brevissimum spatium temporis, celeriter fieri (ponitur plerumque iuxta verbum [suppl. p. 1166, 44sq.]; exempla quaedam ad 2a trahere possis, praecipue cum verba ad finem actionis spectant; pro syn. est celeriter p. 1167, 32.

1168, 5, cito p. 1167, 39, uno tempore p. 1167, 48, opp. diu e. g. l. 46 [cf. diutinus p. 1167, 50], minutatim p. 1167, 58sq., sensim p. 1167, 44. 47; hic illic iuxta ponitur omnis, e. g. l. 17. 23 [bis]. 57 [bis], vel totus, e. g. l. 56. 71. p. 1167, 56, ita ut magnitudo brevitati actionis opponatur): **a** exempla quaelibet: **α** -e pertinet ad verba, quae indicant potius ortum, initium repentinum: **①** affectionis *sim. animi*: PLAVT. Mil. 1332 quia abs te abit, animo male factum est huic -e miserae. CIC. Mur. 55 pauca, quae meum animum -e moverunt (GELL. 15, 18, 2 sacerdos -e mota mente conspiciere se procul dixit pugnam eqs.). CAEL. 35 ut verear, ne se idem Appius -e convertat et Caesium incipiat accusare (SIL. 8, 92 [89 subito ... tremore substitit] Dido nunc ... Iuli effigiem fovet amplexu, nunc tota -e ad vultus conversa tuos ab imagine pendet. 10, 623 his dictis sedere minae et conversa -e pectora). PLANC. 96 consilio -e mutato (eadem iunctura: TAC. Agr. 26, 1 AMM. 14, 10, 11. cf. p. 1167, 70). SALL. Iug. 53, 8 pro metu -e gaudium mutatur. LIV. 24, 26, 14. *al.*). fam. 1, 9, 20 cum inclusum illud odium multarum ... iniuriarum ... residuum ... insciente me fuisset, omne -e apparuit. 6, 12, 1 non sum tam stultus, ut te usura falsi gaudii frui velim, deinde frangi -e. CATVLL. 17, 24 si pote stolidum -e ex(c)itare veterum (LIV. 7, 12, 2 terrorem -e ex somno excitatis subita res ... praebuit. cf. SALL. Iug. 99, 2 Mauri atque Gaetuli ignoto et horribili sonitu -e exciti). CAES. civ. 1, 14, 1 quibus rebus Romam nuntiatis tantus -e terror invasit, ut eqs. (SALL. Catil. 31, 1 ex summa laetitia atque lascivia ... -e omnis tristitia i. cf. LIV. 36, 19, 3 tantus -e pavor omnes cepit, ut eqs.). VERG. Aen. 8, 388 Venus cunctantem Vulcanum amplexu molli fovet; ille -e accepit solitam flammam. LIV. 7, 17, 4 ubi ... tribuni ... paventes iridebant ..., vertit animos -e pudor (22, 24, 11 inde eruptione facta -e versum terrorem in Romanos esse. 25, 37, 11 [antea: cum subito clamor tubarumque sonus ... exaudivit] verso -e in iram luctu eqs.). 25, 27, 13 Epicycles a tanta -e destitutus spe eqs. PLIN. nat. 8, 185 hi greges -e lymphati futura praecinunt. 9, 50 huius saxi candidi aspectu -e territi eqs. 23, 49 vinum dandum est minime ... expavescentibus -e. SIL. 6, 578 Marcia turbata -e agnoscensque Marum (APVL. met. 9, 24, 2 nostrā -e t. praesentiā, subitario ducta consilio [nisi -e c.] iungendum, ut locus ad p. 1164, 2 sqq. pertineat]. VEG. mil. 3, 6, 2). *al.*

② status vel qualitatis cuiusdam, sc. quae celeriter mutatur (exempla quaedam etiam ad p. 1169, 27sq. pertinere possint): **Ⓐ** animantium: ENN. ann. 312 mortalem summum Fortuna -e reddidit (e) summo regno famul ut optimus esset. AFRAN. com. 54 adolescentis optumas bene ... concordens cum viris -e viduas factas, spurcitiā patris! (facias codd. plerique). CIC. Verr. II 1, 37 Sullanus -e f. est. 3, 84 fit hic interpres ... -e decumanus. Phil. 8, 9 [proverbialiter] viderunt ... ex mendicis fieri -e divites. *al.* LIV. 6, 16, 6 largitor voluntarius -e senatus f. *al.*). CIC. Verr. II 3, 69 quorum civis Romanus nemo erat, sed Graeci sacrilegi iam pridem improbi, -e Cornelii (sc. facti *sim.*, ut: 5, 91 praedonum dux Heracleo, -e praeter spem ... victor. SEN. contr. 2, 1, 15 cum prodiero -e dives. *sim.* TAC. hist. 1, 66, 2 is diu sordidus, -e dives. AVSON. 13, 9 [8 S.], 7. cf. proverbium l. 41. p. 1173, 51). Sull. 69 non potest quisquam nostrum subito fingi neque cuiusquam -e vita mutari aut natura converti. Phil. 14, 14 an [ut] ego, qui Catilinam haec molientem sustulerim ..., ipse exstiterim -e Catilina? off. 3, 38 Gyges sic -e anuli beneficio rex exortus est Lydiae. LIV. 6, 18, 8 ipse vindex vester ... nullus -e fui. PHAEDR. 1, 23, 1 -e liberalis stultis gratus est. *al.* laxius vergit in usum correlativum (cf. sub B): VINCENT. LER. comm. 14, 2 sicut in theatris fieri solet, ubi unus plures effingit -e personas, quarum ipse nulla est; quotienscumque etenim eqs. (i. modo unam personam, modo aliam). **Ⓑ** rerum: CIC. de orat. 3, 141 Aristoteles ... mutavit -e totam formam prope disciplinae suae (LIV. 5, 19, 3 omnia -e mutaverat imperator mutatus. 9, 27, 13 omnia m. -e consulis adventus. TAC. dial. 41, 5. *al.*). LVC.R. 2, 765 cur ea, quae nigro fuerint paulo ante colore, marmoreo fieri possint candore -e. 6, 352 vis fulminis aurum ... -e conferefacit. LIV. 26, 40, 14 (nisi ad p. 1172, 9sq.) fama Agrigentorum cladis Siciliam cum pervasisset, omnia -e ad Romanos inclinaverunt. PLIN. nat. 18, 339 aquilonem praenuntiat terra siccescens -e (cf. EVSTATH. Basil. hex. 3, 7, 6 solem ... videmus aestate stagna leviora brevissimo temporis spatio -e siccare). 19, 41 imbre piceo -e madefacta tellure. SVET. Galba 8, 2 accidit ..., ut ... puero ... capillus -e toto capite canesceret. *al.*

Ⓒ motus corporalis (cf. p. 1167, 65. 1168, 3; huc fort. p. 1168, 31sq. 42): MACER hist. 25 quo die magistratum obiit, -e celeri gradu per forum se in Capitoliam contendit. CIC. Arat. 25 Perseus de terra elapsus -e in caelum. de orat. 2, 317 nihil est ... in natura rerum omnium, quod se universum profundat et quod totum -e evolet (evolvat var. l.). ad Q. fr. 2, 1, 3 eo metu iniecto -e magna querimonia omnium discissimus. Phil. 4, 15 ille cum exercitum nullum habuisset, -e conflavit (*sim. colliguntur copiae, manus hominum*: CAES. civ. 1, 58, 3 qui remiges -e ex onerariis navibus erant producti. HIRT. Gall. 8, 20, 2 concilio -e cantu tubarum con-

[Meusel]

vocato. LIV. 39, 49, 10 theatrum -e ... compleverunt. *al.*) LVCR. 5, 315 *saxa non caderent avolsa -e, ex infinito quae tempore pertolerassent omnia tormenta aetatis, privata fragore. al.* HIRT. Gall. 8, 36, 4 qua re cognita legionem armatam instructamque adducit; ita -e omnibus ex partibus signo dato loca superiora capiuntur. CELS. 3, 20, 3 -e aqua frigida infusa. 8, 16, 3 super id, *sc. rotundum quiddam*, -e cubitus ad humerum impellendus est. SEN. dial. 2, 6, 4 turrium altitudinem cuniculis ac latentibus fossis -e desiderare. PLIN. nat. 8, 30 *elephantum* artatis in rugas -e cancellis comprehensas enecant, *sc. muscas*. 9, 108 *conchas tonitru* pavidas ac -e compressas. 9, 153. PS. QVINT. decl. 19, 10 quanta ... mihi fuit ... moderatio! non enim praecipiti raptus impulsu exsilui -e, subito (*cf. p. 1171, 15*). *al.*

Ⓢ *cetera exempla*: TER. Ad. 302 tot res -e circumvallant se unde emergi non potest: vis, egestas, iniustitia *eqs.* CIC. Arat. frg. 18 ferrea tum vero proles exorta -e est (*sim. apparet res vel homo*: LVCR. 1, 187 si e nilo crescere possent ..., fierent iuvenes subito ex infantibus parvis e terraque exorta -e arbusta salirent. LIV. 21, 41, 6 utrum alios -e Carthaginienses per viginti annos terra ediderit. PLIN. nat. 2, 89 in ipso caelo stellae -e nascuntur. *al.*) PLANC. 40 *iudices* effundas -e, ut ante sessum meorum iudicum videam, quam potuerim, qui essent futuri, suspicari? Cato 62 non cani nec rugae -e auctoritatem adripere possunt, sed honeste acta superior aetas fructus capit auctoritatis extremos. CATVLL. 10, 3 Varus me meus ad suos amores visum duxerat e foro otiosum, scortillum, ut mihi tum -e visum est. LVCR. 6, 680 iritata -e flamma. *al.* CAES. Gall. 6, 12, 8 et novam et -e collectam auctoritatem tenebant. HIRT. Gall. 8, 5, 1 constitutus -e ad necessitatem aedificiis (*sim.* TAC. hist. 3, 47, 3 fabricatis -e navibus). SALL. hist. frg. 1, 115 iam -e visus lenire Tagus. LIV. 8, 37, 6 Romae nocturnus terror ita ex somno trepidam -e civitatem excivit, ut omnia ... plena armorum fuerint. 24, 8, 7 *consul noster* -e lectus, in annum creatus adversum veterem ... imperatorem comparabitur, *sc. Hannibalem*. 30, 6, 5 flamma ... per continua serpens uno -e omnia tecta incendio hausit. VITR. 2, 6, 1 cum tres res ... in unam pervenerint mixtionem, -e recepto liquore una cohaerescunt et celeriter umore duratae solidantur. *al.*

β -e *pertinet ad verba, quae indicant potius finem repentinum actionis vel status prioris*: Ⓢ *cuiuslibet*: LVCR. 1, 218 siquid mortale (e) cunctis partibus esset, ex oculis res quaeque -e erepta periret. 2, 86 *primordia* (cum) cita saepe obvia confligere, fit ut diversa -e dissiliant (6, 122 videntur ... divolsa -e maxima dissiluisse capacis moenia mundi, cum subito *eqs.* SEN. nat. 3, 27, 2 magna tutela stant ac vigent omnia, cito ac -e dissiliunt). 4, 565 in multas ... voces vox una -e diffugit (6, 231 *fulmen* curat ... vasis integris vina -e diffugiant [*cf. p. 1166, 60*]). 6, 355 quae *elementa* facile insinuatur et insinuata -e dissolvunt nodos omnis et vincla relaxant (6, 598 metuunt inferne cavernas terrae ne dissolvat natura -e). CIC. leg. 2, 39 *vetus Graecia* providens, quam sensim pernicies illapsa civium (in) animos ... -e totas civitates everteret. Lael. 85 -e in medio cursu amicitias ... dirumpimus (*sim. de amicitias dirumpendis*: off. 1, 120 amicitias ... magis decere censent sapientes sensim diluere quam -e praecidere). HIRT. Gall. 8, 15, 6 (5 uno tempore incenderunt *fascas stramentorum*) ita continens flamma copias omnes -e a conspectu textit Romanorum. VAL. MAX. 2, 4, 5 l. 353 diutina vi morbi -e sunt liberati.

al. Ⓢ *eventus naturalis*: CIC. nat. deor. 2, 103 *luna* interposito interiectuque terrae -e deficit. HIRT. Gall. 8, 43, 5 cuniculis venae fontis intercisae sunt ...; quo facto -e perennis exaruit fons. VERG. Aen. 7, 27 cum venti posuere omnisque -e resedit flatus. VAL. FL. 4, 644 maria ipsa -e deficere ... vident. Ⓢ *vitae* (*cf. l. 65*): VERG. georg. 3, 472 nec singula morbi corpora corripunt, sed tota aestiva -e spemque gregemque simul *eqs.* SEN. epist. 24, 19 memini ... non -e nos in mortem incidere, sed minutatim procedere (*item opp.*: 30, 12 si cui contigit, ut illum senectus leviter emitteret, non -e avulsam vitae, sed m. subductum). PLIN. nat. 10, 186 adhuc latet, quonam modo illa multitudo, *sc. murum agrestium*, -e occidat. *al.*

β -e *auctum est per adv. spectans ad vim actionis vel gradum status* (*sc. augetur brevis temporis; hic illic actio etiam improviso fit, e. g. l. 68, 71, ut loci ad 2 vergant*): α ut: PLAVT. Cas. 334 quasi tu nescias, -e ut emoriantur humani Ioves. Merc. 661 ut corripuit se -e atque abiit! β tam: PLAVT. Cas. 666 quid illi obiectumst mali t. -e? TER. Ad. 984 quae res t. -e mores mutavit tuos? TITIN. com. 80 quid desubito t. -e ad me venisti? NOVIVS Atell. 55 unde hoc t. -e iucundum inaudivi melum? CIC. Verr. II 1, 23 (*antea*: subito) nonnulli suspicati sunt non sine causa illius consilium t. -e esse mutatum. Phil. 12, 3 cur hoc tempore, cur tam improviso, cur t. -e pacis est facta mentio? LVCR. 2, 395 ideo fit, uti non t. diducta -e inter se possint primordia singula quaeque singula per cuiusque foramina permanere. *al.* γ sic: PLAVT. Men. 763 (*log. senex*) quidnam hoc sit negoti, quod filia s. -e expetit me, ut ad sese irem. VITA Fulg. Rusp. p. 21 antiquam deliciarum tuarum consuetudinem s. -e

mutabis, ut ... vestium sordidarum tui animi propositum non offendat abiectio? δ ita (*praeparat enunt. consec. praeter* PLAVT.): PLAVT. Mil. 177 i. abripuit -e sese subito. CIC. de orat. 2, 235 risus ... quo modo existat atque i. -e erumpat, ut *eqs.* CAES. Gall. 1, 52, 3 i. ... hostes -e celeriterque procurrerunt, ut *eqs.* LIV. 27, 8, 6. 41, 26, 4 TAC. Agr. 18, 4.

al. ε quam (vis): CIC. de orat. 1, 252 vox et gestus subito sumi et alicunde arripi non potest, iuris utilitas ad quamque causam quamvis -e ... de libris depromi potest. LVCR. 6, 487 quantā ... volarent corpora mobilitate, ostendi, quamque -e immemorabile (per) spatium transire soleant. ζ adeo (*praeparat enunt. consec.*): LIV. 8, 39, 7 a. -e laboris ... vulnrumque oblitus sunt, ut *eqs.* 23, 26, 8 cum in castra se recepissent, a. -e decessit animis pavor, ut *eqs.* CVRT. 7, 2, 3 lacrimae deinde omnibus manare coeperunt a. in contrarium -e mutatis, ut *eqs.*

2 *spectat potius ad tempora vel condiciones, in quibus sive nulla actio sive non(dum) haec expectatur, sc. indicat aliquid improviso, praeter expectationem, inopinato fieri (praecipue eis, qui actionem percipiunt vel patiuntur), et saepe etiam paulo post actionem priorem, statim vel extemplo (v. maxime sub αβ et p. 1171, 58). hic illic etiam aliquid praemature vel prius quam expectatur fit, e. g. p. 1169, 45. 1170, 2, ex nihilo vel sine causa e. g. l. 37. p. 1170, 34, fortuito p. 1169, 63. pro syn. est vel iuxtaponitur ex insperato p. 1173, 40, ex occulto l. 55. p. 1170, 20, e vestigio p. 1172, 41, praeter opinionem e. g. p. 1172, 4, praeter spem p. 1170, 31. 1171, 54, opp. expectatus l. 34.*

α *exempla notione illustrantia (-e occurrit plerumque iuxta verbum [suppl. p. 1169, 15. 35]; exempla quaedam simul ad 1 vergunt)*: α *usu communi*: Ⓢ -e *spectat ad enuntiatum c. verbo finito*: Ⓢ *affirmativum (in enunt. primar. c. verbo plerumque temporis praes. vel perf., rarius imperf., sc. l. 41. p. 1169, 6. 59, vel fut., sc. p. 1169, 37. 50); verbum indicat*: Ⓢ *motum corporalem (huc fort. p. 1164, 30)*: Ⓢ *ab animante effectum*: vario contextu (*selecta inde* CIC.): PLAVT. Amph. 639 (*log. Alcumena*) atque is -e abiit a me hinc ante lucem (*nisi ad 1, ut* LIV. 25, 16, 2 *angues* conspecti ... -e ex oculis abierunt). SISENNA hist. 103 innox(i)os trementibus artubus -e *extrahere*. CIC. leg. agr. 2, 46 decemvir, qui aliquam in urbem aut expectatus ut hospes aut -e ut dominus venerit (PLIN. nat. 8, 146 *canes* soli dominum novere et ignotum quoque, si -e veniat, intellegunt. *al.*) div. 1, 77 C. *Flaminius* et equus eius ante signum Iovis Statoris sine causa -e concidit (*ferre idem* 2, 67). LVCR. 4, 1007 variae fugiunt volucres pinnisque -e sollicitant divom nocturno tempore lucos (*cf. p. 1169, 4*). TVBERO hist. 9 *Carthaginienses* in atras et profundas tenebras eum *Regulum* claudabant ac diu post, ubi erat visus sol ardentissimus, -e educebant. VERG. Aen. 8, 238 (*nisi ad 1*) *silicem* concussit et imis avulsam solvit radicibus, inde -e impulit. CVRT. 8, 1, 43 olim mero sensibus victis ex lecto -e prosiluit. SVET. Iul. 65 (*antea*: subito; sine causa) ac subinde observandum se admonens -e interdiu vel nocte (se) subtrahebat, *sc. oculis militum. al. in re militari*: ENN. ann. 165 qua Galli furtim noctu summa arcis adorti moenia concubiā vigilesque -e cruentant. LVCR. 2, 329 circumvolitant equites mediosque -e tramittunt valido quantentes impete campos. CAES. Gall. 2, 33, 2 (*antea*: subito) tertia vigilia ... omnibus copiis -e ex oppido eruptionem fecerunt (*repentino var. l.*). civ. 1, 79, 4 relinquebatur, ut ... -e incitati cursu sese in vallis universi demitterent. HIRT. Gall. 8, 20, 2 at Bellovacis ... -e ex fuga paucis atque his vulneratis receptis ... conclamant, legati obsidesque ad Caesarem mittantur. 8, 27, 2 at Dumnacus ... -e ex eo loco cum copiis recedit. SALL. Iug. 54, 9 *Iugurtha* nocturnis et avisi itineribus ignoratus Romanos palantis -e adgreditur (LIV. 30, 25, 6). 59, 2 *Iugurtha* ex occulto -e nostros invadit (hist. frg. 5, 1 -e incautos agros invasit. LIV. 4, 19, 8. TAC. hist. 1, 79, 1 vagos et incuriosos tertia legio ... -e invasit). *al.* Ⓢ *cetera exempla (eventus naturales v. p. 1169, 16sq.)*: VERG. Aen. 8, 525 improviso vibratus ab aethere fulgor cum sonitu venit et ruere omnia visa -e. PLIN. nat. 28, 11 (*dirae precectioni nocere possunt*) sic -e extis adimi capita vel corda aut geminari victima stante (*sim. describitur omen*: TAC. hist. 2, 78, 2 cupressus arbor ... conspicua altitudine -e procciderat. SVET. Dom. 15, 2 arbor, quae privato adhuc Vespasiano eversa surrexerat, tunc rursus -e corrui). MART. 1, 82, 6 *porticus* victa est pondere ... suo -e. APVL. met. 1, 19, 9 illa spongia de eo *vulnere* -e devolvitur.

Ⓢ *perceptionem*: TER. Hec. 368 omnes ... exclamant 'venit', id quod me -e aspexerant (*[derепent var. l.]*). Ov. trist. 3, 8, 8 ut ... aspicere patriae dulce -e solum). CIC. nat. deor. 2, 95 (*verba Aristotelis de antro Platonico q. d.*) cum -e terram et maria caelumque vidissent *eqs.* HIRT. Gall. 8, 12, 3 cum -e hostium equites animadvertissent *eqs.* (BELL. Alex. 74, 1 *Pharnaces* cum id -e prima luce animadvertisset *eqs.*). LIV. 23, 16, 14 ut *clamor* ... Poenis ingentis -e exercitus speciem fecerit. 41, 23, 13 inde transgressus Oetam, ut -e in medio umbilico Graeciae conspiceretur, Delphos descendit (CVRT. 7, 3, 16 illi ... cum armatos -e conspicerent *eqs.*). *al.*

③ *actionem loquendi vel sonandi*: RHET. Her. 4, 47, 60 si, cum magnam populo commorit ... expectationem, -e silentio facto vocem mittat acerbissimam eqs. (LVCR. 3, 931 si v. rerum natura -e m. eqs. 4, 991 canes dormientes iactant crura ... subito vocisque -e mittunt [cf. p. 1168, 38]). CIC. Quinct. 39 cum ipse te confirmasses ..., verecundia subito ipse te retinebas, excidebat -e oratio. CATIL. 3, 10 *Cethegus* recitatis litteris debilitatus atque abiectus conscientia -e conticuit (har. resp. 23 an si ludius constitit aut tibicen -e conticuit ..., ludi sunt non rite facti. SIL. 1, 138). Vatin. 26 qui fuit tuus ille tantus furor, ut ... eum -e revocares? VERG. catal. 13, 15 inscio -e clamatum est insuper 'Thalassio, Thalassio' (Aen. 7, 399 *Amata* canit hymenaeos ... torvomque -e clamat: '...'). Aen. 1, 594 tum sic reginam adloquitur cunctisque -e improvisus ait: '...'. LIV. 9, 37, 4 clamor -e circa duces ortus est. 44, 11, 9 clamorem alacres gaudio -e tollunt. VAL. MAX. 1, 8, 5 cuius rei pro argumento miraculum adicitur, ingens -e vox et proxima silva Arsia: '...'. al.

④ *eventum naturalem*: CIC. Arat. 379 non pauca e caelo depellens signa -e exoritur ... Virgo. rep. 1, 25 cum obscurato sole tenebrae factae essent rep[er]t[e]nt. ARRUNT. hist. 4 (*contextu manco*) -e hiemavit tempestas. LVCR. 6, 667 unde -e queat tellus concussa moveri. LIV. 42, 10, 7 lucustarum tantae nubes a mari -e in Apuliam inlatae sunt, ut ... agros late operirent. 42, 63, 8 tantus -e effusus est imber, ut eqs. PLIN. nat. 4, 66 *Delon insulam* Aristoteles ita appellatam tradit, quoniam -e apparuerit enata (cf. PANEG. 9, 18, 2 contigit, ut ... -e insula Delos existeret [cf. p. 1170, 5]). 18, 352 cum -e stellarum fulgor obscuratur. SVET. Vesp. 5, 2 quercus antiqua ... per tres Vespasiae partus singulos (-e), ramos a frutice dedit (, om. codd. quidam). al.

⑤ *mutationem status* (cf. p. 1166, 35): CIC. Verr. II 2, 138 L. Metellus, qui ... -e L. Laetili adventu istius *Verris* non modo amicus, verum etiam cognatus factus est (fam. 9, 12, 1 gratulor Baiis nostris, siquidem ... salubres -e f. sunt). LIV. 1, 31, 6 ut, qui nihil ante ratus esset minus regium quam sacris dedere animum, -e omnibus ... superstitionibus obnoxius degeret. 3, 33, 7 *Appius* adeo ... novum sibi ingenium induerat, ut plebicola -e ... evaderet pro ... insectatore plebis. 4, 10, 1 Volsicus ... postquam saeptus vallo -e inops omnium rerum erat eqs. PLIN. epist. 9, 12, 1 si -e pater ille, tu filius esses.

⑥ *ortum malorum*: CIC. Mur. 85 *illa pestis Catilinae* in agros suburbanos -e advolabit. Sull. 76 ex magnis et diuturnis ... rei publicae morbis ista -e vis erupit, ut eqs. LVCR. 6, 1090 unde -e mortiferam possit cladem conflare coorta morbida vis hominum generi ..., expediama. LIV. 27, 2, 8 novum atque atrox proelium ex iam segni -e exarsit. SEN. epist. 54, 1 *mala valetudo* -e me invasit (repetente var. l.). VVLG. Is. 47, 11 veniet super te malum et nescies ortum eius ..., veniet super te -e miseria, quam nescies.

⑦ *cetera exempla (selecta inde a CIC.)*: VARRO Men. 540 sic ille puellus Veneris -e Adon cecidit cruentus olim. CIC. S. Rosc. 71 nonne videntur hunc hominem ex rerum natura sustulisse et eripuisse, cui -e caelum, solem, aquam terramque ademerint? Verr. II 5, 16 profecto homo dives -e a Verre non sine causa citatur. Sull. 75 -e ista tanta inportunitas inauditii sceleris exarsit. prov. 37 *consul* Februarius provinciam non habebit; Kalendis ei denique Martiis nascetur -e provincia. LVCR. 2, 945 quamvis animantem grandior ictus, quam patitur natura, -e adfligit, sc. in morte. LIV. 9, 23, 8 dictator ... signum -e pugnae proposuit. 28, 2, 3 trepidari ... -e coeptum. VAL. MAX. 7, 4, 1 *Mettius Fufetius* ... dubiam et suspectam semper societatis suae fidem -e in ipsa acie detexit. PETRON. 94, 7 *Eumolpus* ... continuo limen egressus adduxit -e ostium cellae meque nihil tale expectantem inclusit. PLIN. nat. 16, 45 omnia ... haec genera accensa fuligine inmodica carbonem -e exspuunt cum eruptionis crepitu. FRONTIN. strat. 2, 13, 6 ille signum -e itineri dedit. TAC. ann. 11, 32, 3 id -e solitudinis erat. SVET. Cal. 23, 3 fratrem Tiberium inopinantem -e immisso tribuno militum interemit (Dom. 15, 1 denique Flavium Clementem *consulem* ... -e ex tenuissima suspicione ... i. cf. Cal. 35, 1 *Ptolemaeum* ... non alia de causa -e percussit, quam quod eqs.). GELL. 14, 1, 33 multa temptando incidunt -e inprudentes in veritatem. VET. LAT. psalm. 63, 5 (cod. 300. al.) -e sagittabunt eum et non timebunt (gr. ἐξάπυα, Vulg. 63, 6 subito. cf. AVG. in psalm. 63, 7 -e, id est insidiose, quasi inopinate, quasi non praevisi). al.

⑧ *interrog.*: TER. Hec. 356 dic mihi: an dolor -e invasit? CIC. Verr. II 1, 40 tu cum quaestor ad exercitum missus sis ..., habitus sis in liberum loco ..., -e relinquo, deseras, ad adversarios transeas? Caecin. 36 qui dies totos ... vim fieri vetat ..., is -e obmutescet? al. LVCR. 4, 927 unde reconflari sensus per membra -e possit? VERG. Aen. 9, 19 unde haec tam clara -e tempestas? LIV. 27, 13, 3 quae -e ... oblivio animos cepit? 34, 54, 6 quid -e factum, cur immiseri sibi in cavea patres plebem nollent? al. SEN. Ag. 53 sed cur -e noctis aestivae vices hiberna longā spatia producant mora? al.

⑨ -e spectat ad (acc. c.) inf.: TER. Haut. 23 malevolu' vetu' poeta dicitur -e ad studium hunc se adplicasse musicum. CIC. Verr. II 4, 107 spelunca quaedam ..., qua Ditem patrem ferunt -e cum curru extitisse ... et subito non longe a Syracusis penetrasse sub terras lacumque in eo loco -e extitisse. Cluent. 73 in ea ... dubitatione omnium Cannutio ... placuit -e pronuntiare: 'dixerunt'. al. SALL. Iug. 75, 7 ubi ad id loci ventum ... et castra posita munitaque sunt, tanta -e caelo missa esse vis aquae dicitur, ut eqs. LIV. 10, 14, 14 ascensu abdito a conspectu erigere in montes agmen aversoque hosti ab tergo -e se ostendere iubet. al.

⑩ -e spectat ad part.: ① *coniunctum*: ① *respicitur motus corporalis (exempla selecta)*: ACC. trag. 224 sed quid tonitru turbida torvo concussa -e aequora caeli sensimus sonere? (LVCR. 5, 550 grandi tonitru c. -e terra). LVCR. 2, 1061 quae semina rerum coniecta -e magnarum rerum fierent exordia semper (sim. 5, 429). 6, 131 venticula parva ... displosa -e (6, 285 d. -e ... caeli ... templa). CIC. rep. 1, 17 haec Scipio cum dixisset, L. Furium -e venientem aspexit. BELL. Alex. 26, 2 oppidum ... -e magnis circumdatum copiis. 45, 4 Vatiniani -e oppressi. VERG. Aen. 2, 465 ea turris lapsa -e ruinam cum sonitu trahit. LIV. 1, 16, 6 Romulus ... prima hodierna luce caelo -e delapsus se mihi obvium dedit. 8, 39, 2 inter sarcinas omissas -e. VAL. MAX. 1, 6, 8 angues duae ex occulto prolapsae -e hostiae ... adeso iocinere in easdem se latebras rettulerunt.

al. ② *cetera exempla*: CIC. prov. 32 ortum -e bellum Allobrogum ... proeliis fregit (CVRT. 6, 1, 21 hic fuit exitus belli, quod -e o. prius tamen finitum est, quam eqs.; cf. LIV. 31, 40, 7 Philippum averterant ... tot bella -e alia ex aliis locis exorta). har. resp. 22 vis ... servorum ab hoc aedili religioso -e ... in scaenam signo dato in missa inrupit (VERG. Aen. 10, 40 superis inmissa -e Allecto medias Italum bacchata per urbes). VERG. Aen. 8, 247 *Cacum* insperata deprensam luce -e. LIV. 30, 43, 12 *navium* conspectum -e incendium (APVL. met. 3, 27, 4 me ... conantem servulus meus ... -e conspiciens indignatus exurgit. AMM. 23, 5, 14 candorem ignis sacri -e conspecti. 31, 16, 5). 39, 26, 8 servorum modo praeter spem -e manumissorum. al. SEN. benef. 4, 25, 2 vide, ... quantis imbribus -e deiectis solum molliant dei. PLIN. nat. 11, 149 post vicensimum annum multis restitutum est visus ..., multis -e ablatum simili modo nulla praecedente iniuria (*item agitur de caecitate*: SVET. Aug. 53, 3 Gallum Cerninium ... captum -e oculis). al. *describitur situs quasi motus* (cf. l. 49): LIV. 38, 7, 7 cumulus -e, terrae eminentis index operis oppidanis fuit (, -e c. var. l.). PLIN. nat. 4, 51 scopulus ... -e et medio mari exiliens. 5, 38 *Catabathmos* ..., oppidum et vallis -e convexa.

③ *in abl. absol. positum (interdum -e secundo loco enuntiati positum fort. ad totum enunt. spectat, ita ut ea exempla ad p. 1171, 42 sqq. trahas)*: LIV. 5, 7, 2 cum agger promotus ad urbem esset ..., patefacta -e porta ingens multitudo ... ignes coniecit (9, 21, 3 p. -e portis. et saepe apud eundem). 5, 8, 2 proditis -e portarum custodibus. 8, 30, 11 misso ... -e senatu se ex curia proripuit. al. VAL. MAX. 8, 11 ext. 1 obscurato -e sole. CVRT. 9, 7, 22 quem occupatum complexu pedibus -e subductis ... arietavit in terram (SIL. 8, 632 quaevisit Calaber s. luce -e immersus [immanis trad.] tenebris ... litora. PANEG. 7, 10, 3). PLIN. nat. 6, 30 portae Caesariae ..., ingens naturae opus montibus interruptis -e. 8, 209 *suibus* fico arida saginatis ac satie necatis -e mulsi potu dato. 36, 120 raptis ... e contrario -e pulpitis. al.

④ -e spectat ad gerund.: LIV. 42, 45, 6 se esse trepidaturos tum -e paranda classe, cum mittenda esset. VITR. 10, 16, 10 per ea foramina -e perfundendo, sc. picem, qui in eo opere fuerunt, hostes omnes necavit.

⑤ *notione exspectationis minus perspicua actio tantum paulum post actionem anteriorem, statim fit (exempla certiora, cf. etiam e. g. p. 1171, 58; accedit ad imperat. p. 1171, 7; gr. respondet ἀντίπα p. 1171, 8 sq. al. [cf. p. 1171, 74], εὐθύς p. 1171, 11. 19 et saepius apud CASSIOD., παραχρῆμα p. 1171, 5. 17. al.; cf. Compennass, Glotta 8, 1916, 93 sqq., qui quidem censuit ante saec. VI exempla certa non inveniri)*; -e ponitur: ① *in enunt. primar.*: CIC. Mil. 46 dixit C. Causinius Schola ... P. Clodium illo die in Albano mansurum fuisse, sed subito ei esse nuntiatum Cyrum architectum esse mortuum, itaque -e Romam constituisse proficisci. VERG. Aen. 5, 315 signo ... -e corripuit spatia audito limenque relinquunt. LIV. 38, 5, 8 simul constituta nox venit, ex composito -e opera est adgressus. 40, 45, 8 censores in Campo ... consederunt; quo -e principes senatorum cum agmine venerunt civitatis. GERM. frg. 4, 5 nec pecus in fetu fallit, nova turba -e mugiet et stabulis. PETRON. 132, 8 (vers.) ter corripui terribilem manu bipennem, ter languidior coliculi -e thyrso ferrum timui. PLIN. nat. 34, 134 smegma fit iam liquato aere ac percocto additis etiamnum carbonibus paulatimque accensis; ac -e vehementiore flatu exspuitur aeris palea quaedam. SIL. 7, 701 tum celer in pugnam dorso delatus ab alto alipedem planta currum premit atque volanti adsilva a tergo; cecidere et lora -e et stimuli. PLIN. epist. 9, 6, 2 si in ipso cursu ... hic color illuc, ille huc transferatur, studium ... transibit et -e agitatos illos, equos illos ... relin-

quent. VET. LAT. Mal. 3, 1 (Apring. in apoc. 21, 17) veniet -e ad templum suum dominus (gr. ἐξαίφνης, Vulg. statim). HIER. tract. in psalm. I p. 340 l. 124 videamus ... ab initio quid dicitur '...' (v. 3sq.); -e quid sequitur? '...' (v. 5). CONC.^S I 3 vers. Tur. p. 186, 9 illico et -e, direximus dominum meum et ... episcopum Paulum (, gr. I 1, 4 p. 8, 9 ἐνθὺς καὶ παραχρῆμα, vers. altera I 2 p. 103, 9 mox et sine dilatione). AVSPIC. ad Arbog. 29, 3 tui -e pectoris secreta, iudex, perspice. NOVELL. Iust. 51, 1 unde etiam nos -e inferimus x librarum auri poenam (gr. ἀντίχα). CASSIOD. hist. 1, 11, 32 si vultis reddere bovem ... dominis suis, aegrotus puer vester -e sanabitur (gr. Sozom. 1, 14, 6 ἀντίχα). 6, 23, 1 Eusebius ... -e post synodum ab Alexandria venit ad Antiochiam (gr. Socrat. 3, 9 ἐνθὺς μετὰ τὴν σύνοδον).

al. ① in enunt. secund.: VERG. Aen. 2, 380 improvisum aspris veluti qui sentibus anguem pressit humi nitens trepidusque -e refugit. PS. QVINT. decl. 2, 4 *noverca* instituit, ut innocentissimus iuvenis interrogaretur -e, subito, infamatura velut deprehensi trepidationem (cf. p. 1167, 11). CONC.^S I 3 vers. Tur. p. 50, 26 qui non -e secundum praedictum tempus ad definitum locum festinanter advenerit (gr. I 1, 1 p. 116, 2 παραχρῆμα). CASSIOD. Ios. antiq. 2, 60 Ioseph deo confidens ...; cuius providentiae experimentum -e suscepit; namque custos carceris eqs. (gr. ἐνθὺς). al.

b exempla illustrantia, quo modo -e in cursu narrationis adhibeatur. -e solet initio enunt. poni (praecipue primo vel secundo loco) et adhibetur, ut animi attentio ad actionem iuxta actiones vel status alios eminentem, sc. ut novam vel non expectatam, dirigatur (cf. Chausserie-Laprée, L'expression narrative, 1969, 549sq.). hic illic accedunt voces, quae transitionem ad hanc actionem insuper acuunt, sc. ecce v. vol. V 2, 27, 78sq. 78, 76sq., at vel ac sim. e. g. p. 1172, 45. 62. 74, sed e. g. p. 1172, 41. 50. 58; antecedit enunt. c. vix p. 1172, 68. 1173, 8. 34.

a -e ponitur in enunt. primar.: ① actio vel status alius describitur in eadem sententia (plerumque antea, sed postea e. g. l. 35. 60), sc. per:

① part.: ① coniunctum (fere perf., sed praes. l. 35sq., fut. l. 41; pertinet ad subi. praeter l. 34sq.): ENN. ann. 47 haec effatus pater ... -e recessit nec sese dedit in conspectum (sim. post orationem: CLAUD. 20, 229 sic fata). 368 omnes mortales victores ... vino curatos somnus -e in campo passim mollissimus percussit acris. CIC. Sest. 144 sed me -e, iudices, de ... civium dignitate ... dicentem et plura etiam dicere parantem horum aspectus in ipso cursu orationis repressit. LIV. 7, 26, 3 consertenti iam manum Romano corvus -e in galea consedit in hostem versus. GERM. 653 haud patiens ... Phoebi germana -e numinis ultorem media tellure revulsa scorpion ingenti maiorem contulit hostem (gr. 641 ἐξαιφνης). LVCAN. 7, 236 illo forte die Caesar statione relicta ad segetum raptus moturus signa -e conspicit in planos hostem descendere campos. al. ② in abl. absol. indicante: actiones vel status, qui interrumpuntur aut permanent: CIC. Verr. II 5, 87 ecce autem -e ebrio Cleomene esurientibus ceteris nuntiatur piratarum esse navis in portu Odyssaeae. SALL. Iug. 60, 6 Marius ita illis Numidis studio suorum adstrictis -e magna vi murum adgreditur. 94, 5 interim omnibus, Romanis hostibusque, proelio intentis ... -e a tergo signa canere. LIV. 31, 10, 1 omnium animis in bellum Macedonicum versis -e ... Gallici tumultus fama exorta. AL. SVET. Aug. 95 post necem Caesaris reverso ab Apollonia et ingrediente eo urbem -e liquido ac puro sereno circulus ad speciem caelestis arcus orbem solis ambit.

al. actiones priores, quae perfectae sunt (ubique part. perf.): CIC. fam. 4, 4, 3 Caesar accusata acerbitate Marcelli ... laudataque ... tua prudentia -e praeter spem dixit se senatui roganti de Marcello ne omnibus quidem causa negaturum. LIV. 22, 29, 3 Romanorum iam magna ex parte caesis aliis, aliis circumspiciantibus fugam, Fabiana se acies -e velut caelo demissa ad auxilium ostendit (, ad l. 43sq. pertinet). al.

② enunt. secund. (saepe aspectus temporalis [i. 'statim'] apparet, praesertim antecedente enunt. c. postquam, simul, ubi, ut): ① exempla varia: CIC. Verr. II 1, 101 is -e, ut Romam venit, gratiis praetor factus est. 5, 106 haec posteaquam acta et constituta sunt, procedit iste -e e praetorio. AL. CATVLL. 63, 28 simul haec comitibus Attis cecinit notha mulier, thiasus -e linguis trepidantibus ululat. SALL. Iug. 91, 4 ubi dies coepit et Numidae nihil hostile metuentes multi oppido egressi, -e omnem equitatum ... cursu tendere ad Capsam et portas obsidere iubet. 106, 2 post ubi castra locata et diei vesper erat, -e Maurus incerto vultu pavens ad Sullam accurrit. LIV. 31, 42, 6 postquam mota signa Macedonum sunt ..., -e omnes relictis stationibus ... ad castra Athamanum perfugiunt. 32, 4, 4 ubi ventum ad hanc urbem est, -e velut maris vasti sic universa panditur planities. al. PHAEDR. 4, 19, 25 canes, confusus subito quod fuerat fragor, -e odorem mixtum cum merdis cacant. SIL. 2, 213 ac simul ... Hannibalis arma ... intonuerunt, fugam percussa -e ad muros trepido convertunt agmina hostium cursu. al., e. g. CASSIOD. hist. 2, 4, 3 -e ... ille homo, ut sermonem audivit, obligato ore conticuit (gr. Sozom. 1, 18, 7 ἀντίχα). ② c.

cum q. d. temporalis (saepe c. coni. imperf. [plusquamperf. p. 1172, 9sq.]);

actio vel status huius enunt.: interrumpitur aut permanet: CIC. Verr. II 2, 187 c. haec maxime cognosceremus et in manibus tabulas haberemus, -e adspicimus lituras eiusmodi. 4, 137 c. haec agerem, -e ad me venit Heraclius. Catil. 3, 11 c. id posset infitari, -e praeter opinionem omnium confessus est. al. SALL. Catil. 23, 3 Fulviae c. minus gratus esset ..., -e glorians maria montisque polliceri coepit. NEP. Hann. 11, 5 reliquae Pergamenae naves c. adversarios premerent acrius, -e in eas vasa fictilia ... conici coepta sunt. LIV. 21, 9, 1 c. diu anceps fuisset certamen ..., clamorem -e oppidani tollunt eqs. al. antecedit et perfectus est: CIC. Cael. 63 c. Licinius venisset ..., tum -e evolasse istos ... testes. Phil. 5, 23 quo ille nuntio audito c. senatum vocasset adhibuissetque consularem ..., -e concidit. al. CAES. Gall. 5, 17, 2 meridie c. Caesar pabulandi causa tres legiones ... misisset, -e ex omnibus partibus ad pabulatores advolverunt hostes. civ. 1, 63, 3 c. de tertia vigilia Petreius et Afranius castra movissent, -e sese ad novissimum agmen ostendunt equites. BELL. Alex. 45, 2 Vatinius c. propius Tauridem accessisset ..., -e adversam ad se venientem navem ... animum advertit. LIV. 4, 60, 8 quos c. ... a patribus conlaudari ... vulgus hominum vidit, -e spreto tribunicio auxilio certamen defendendi est ortum. al. ③ c. dum: LIV. 29, 9, 5 d. spoliandis iis ... tempus teritur, -e milites ... concurrerunt. SIL. 3, 693 d. ... ea miramur, subito stridore tremendum impulsae patuere fores maiorque -e lux oculos ferit. MART. 5, 35, 7 d. sibi redire de Patrensibus fundis ducena clamat coccinatus Euclides ..., cecidit -e magna de sinu clavis. SVET. Aug. 99, 1 omnibus deinde demissis, d. advenientes ab urbe de Drusi filia aegra interrogat, -e in oculis Liviae et in hac voce defecit eqs. APVL. met. 1, 16, 6 d. pede altero fulcimentum, quo sustinebar, repello, ... -e putris alioquin et vetus funis dirumpitur. al.

④ locut. c. praepos.: SALL. Iug. 74, 2 inter eas moras -e sese Metellum cum exercitu ostendit (LIV. 5, 9, 4 i. haec tribuni plebis, cum ... silentium tenuissent, feroces -e minari tribunis militum ... se in vincla eos duci iussuros esse [simul ad l. 9sq. pertinet]). FLOR. epit. 3, 5, 5 i. haec rei publicae volnera et hos tumultus -e ... subitus turbo Pontici belli ... erupit). 105, 3 sed in itinere quinto denique die Volux ... -e in campis patentibus cum mille non amplius equitibus sese ostendit. al.

⑤ actio alia occurrit in sententia anteriore (in contextu anteriore l. 56; c. verbo temporis imperf. e. g. l. 48. 51. 54): ① quaelibet exempla: ① vario respectu (exempla selecta): VARRO Men. 269 (si recte huc) -e noctis circiter meridie, cum pictus aer fervidis late ignibus caeli chorean astricen ostenderet (repetente var. l.). CIC. div. in Caec. 57 (antea: est adhuc, id quod vos omnis admirari video, non Verres, sed Q. Mucius) sed -e, et vestigio ex homine tamquam aliquo Circae poculo factus est Verres (, om. Prisc. gramm. III 373, 10 et quidam edd.). Verr. I 17 (antea p. 1173, 28) ecce autem -e his diebus paucis ... illa vetera consilia pecunia maiore repetuntur. fam. 9, 2, 1 non ille Caninius ad me rediit; oblitum credidi ...; at tibi -e paucis post diebus, cum minime exspectarem, venit ad me Caninius mane. CAES. Gall. 7, 88, 3 nostri omissis pilis gladiis rem gerunt; -e post tergum equitatus cernitur. Ov. met. 4, 402 iamque dies exactus erat tempusque subibat, sc. inter tenebras et lucem ...; tecta -e quati pingues ardere videntur lampades. 4, 586 ille Cadmus quidem vult plura loqui, sed lingua -e in partes est fissa duas. LIV. 25, 34, 9 superior ... Romanus erat; ceterum ... equites Numidae -e ... ab lateribus circumfusi magnum terrorem intulere. 34, 21, 5 id, uti praeceperat, factum; -e anceps terror ... barbaros circumvasit. PHAEDR. 4, 26, 2 splendebat hilare poculis convivium, magno apparatu laeta resonabat domus; -e duo ... iuvenes ... cuidam servulo mandant, ut eqs. SEN. Ag. 710 (chorus loq. post orationem Cassandrae) silet -e Phoebas et pallor genas creberque totum possidet corpus tremor. PETRON. 100, 3 coepi somnum obruto tunicula capite mentiri; sed -e ... eiusmodi vox super constratum puppis congemuit: '...'. MART. 4, 2, 5 (Isg. spectabat modo solus inter omnes nigris munus Horatius lacernis) toto nix cecidit -e caelo. TAC. ann. 12, 4, 3 praebebat Caesar aures accipiendis adversus generum suspitionibus caritate filiae promptior; at Silanus insidiarum nescius ... -e per edictum Vitelli ordine senatorio movetur. al. ② respicitur motus corporalis: vario contextu: CIC. Verr. II 4, 95 (antea: signum interea nulla lababat ex parte) ac -e Agrigentini concurrunt. Vatin. 4 (simul vergit ad l. 1) venisti iratus omnibus, quod ego ..., cum ante Gellius ... testimonium diceret, sensi atque providi; -e enim te tamquam serpens e latibulis ... intulisti. VERG. Aen. 3, 90 vix ea fatus eram, tremere omnia visa -e, liminaque laurusque dei (cf. Callim. hymn. 2, 5 ἐξαίφνης). PHAEDR. app. 16, 15 illum asellum puellae casu conducunt suae, viae labores teneros ne laedant pedes; -e caelum ... ventis movetur. SEN. Phaedr. 585 (583 Phaedra praeceps graditur, impatiens morae) terrae -e corpus exanimus accidit. PLIN. epist. 3, 14, 2 lavabatur in villa Formiana; -e eum servi circumstant. SVET. Otho 8, 2 insidias quidam suspicati tumultum excitaverunt; ac -e omnes nullo certo duce in Palatium cucurrerunt. al. in re militari: GALBA Cic.

fam. 10, 30, 3 nondum venerant legiones duae; -e Antonius in aciem suas copias de vico produxit et sine mora concurrat. *ibid.* interim video me esse inter Antonianos Antoniumque post me esse aliquanto; -e equum immisi ad eam legionem tironum. SALL. Iug. 69, 2 rursus Iugurtham arbitrati cum magno gaudio obvii procedunt; equites peditesque -e signo dato alii volgum effusum oppido caedere, alii ad portas festinare. TAC. ann. 1, 32, 1 (*antea*: nec legatus obviam ibat) -e lymphati dstrictis gladiis in centuriones invadunt. APVL. met. 9, 9, 3 vix tandem ad campestras semitas fessus evadere potui; et ecce nobis -e de tergo manipulus ... supercurrit equitis.

ⓑ *post adv. temp. sim. spectans ad actiones praecedentes*:

① *tum sim.* (cf. p. 1172, 10): VARRO Men. 56 tunc -e caelitum altum tonitribus templum tonescit. CIC. Verr. II 2, 75 t. -e iste testis citari iubet. 2, 94 hic t. -e Pacilius quidam, homo egens et levis, accedit. Cluent. 40 t. -e Anconitanum quendam, L. Clodium, ... adgreditur. div. 1, 58 t. te -e laetum extitisse ... nosque inter nos esse complexos. CIRIS 500 t. ... ecce -e velut patrios imitatus honores puniceam concussit apex in vertice cristam. CVRT. 8, 4, 5 t., -e imber grandinem incutiens torrentis modo effunditur (cum *Hedicke*). ② *deinde sim.*: CIC. Cael. 62 d. -e, cum venisset Licinius venenumque traderet, prosilirent hominemque comprehenderent (*sim. postea p. 1172, 10; fort. simul ad p. 1172, 9sq. pertinet*). ad Q. fr. 2, 1, 3 d. eius *Clodii* operae -e ... clamorem satis magnum sustulerunt. SALL. Iug. 50, 3 dein -e signo dato hostis invadit. LIV. 43, 2, 11 dein -e in provinciam abiit. SVET. Aug. 94, 9 d. -e Augusto viso ... affirmavit ipsum esse *eqs.* Cal. 54, 2 d. -e magno tibiarum et scabellorum crepitu ... prosiluit.

ⓑ *-e ponitur in enunt. secund.*: ① *iunctum c. cum q. d. inverso* (*alia voce interposita e. g. l. 28. 32. 40*): CIC. Verr. I 17 nulla nota, nullus color, nullae sordes videbantur his sententiis adlini posse, c. iste -e ex alacri atque laeto sic erat humilis atque demissus, ut *eqs.* II 2, 72 non dubitabat Minucius ..., quin *Verres* ... illo die rem illam quaesiturus non esset, c. -e iubetur dicere. *al.* CAES. Gall. 7, 26, 3 haec facere noctu apparabant, c. matres familiae -e in publicum procurerunt. HIRT. Gall. 8, 29, 1 Dumnavus instruit aciem ..., c. -e confertae legiones in conspectum hostium veniunt (cum *var. l.*). VERG. Aen. 1, 586 vix ea fatus erat, c. circumfusa -e scindit se nubes et in aethera purgat apertum. LIV. 4, 33, 1 concusserat primo statim congressu hostem, c. -e patefactis Fidenarum portis nova erumpit acies (cf. p. 1170, 42sq.). 5, 46, 1 Romae interim plerumque obsidio segnis et utrimque silentium esse ..., c. -e iuvenis Romanus admiratione in se cives hostesque convertit. 28, 39, 9 videbamur ... ab Turdulis nos ... extinguere posse, c. ex insperato -e misistis nobis hunc P. Scipionem. *et saepe*. CVRT. 3, 12, 3 invitari deinde amicos ... iussit ..., c. -e et proximo tabernaculo lugubris clamor ... epulantes conterruit.

al. ② *iunctum c. ubi*: NICET. vigil. 71. 9 Paulus et Sileas ... orantes hymnum audientibus vincitis dixisse memorantur, u. -e terrae motu facto ... ianuae sponte apertae et omnia vincla sunt soluta (*spectat ad act. 16, 26, ubi Vulg.* subito vero terraemotus factus est magnus).

ⓑ *in structura correlativa* (cf. *Wölfflin, Arch. Lat. Lex. 2, 1885, 235*); -e *respondet ad*: 1 *repentino*: PLAVT. Pseud. 39 v. p. 1181, 30.

2 -e *alterum*: CATO orat. 232 vecticulariam vitam vivere, -e largiter habere, -e nihil. 3 *modo* (*iungitur c. modo altero LIV.*): CIC. Phil. 2, 65 exsultabat gaudio persona de mimo, m. egens, -e dives, (*ad mimi inscriptionem alludi contendit O. Skutsch, Riv. Cult. Class. Med. 2, 1960, 197sq.*; cf. p. 1166, 46sq.). LIV. 22, 12, 7 *Hannibal* m. citato agmine ex conspectu abibat, m. -e in aliquo flexu viae ... occultus subsistebat. QVINT. decl. 299, 5 *patris umbra* m. minax atque effera, -e submissa. RVT. NAM. 1, 324 quae m. profuerant vela, -e nocent. 4 *subito* (-e *antededit l. 61*): VAL. MAX. 6, 9 ext. 7 *opes humanae* adfluunt s., -e dilabuntur. VET. LAT. sap. 17, 15 (cod. 145) aliqui ex his s. monstrorum exagitabantur timore, aliqui -e animi deficiebant traductione (cf. *gr. τὰ μὲν ... τὰ δὲ, Vulg. 17, 14 aliquando ... aliquando*). Ier. 18, 7sq. (Cassian. conl. 17, 25, 13, *sim. al. et VVLG.*) -e loquar adversum gentem et adversum regnum, ut evellam ...; (9) et s. loquar de gente et regno, ut aedificem (*gr. πέρας ... καὶ πέρας, Symm. ἐξ αὐτῆς [fort. vertitur ἐξ αἰφρῆς] ... παραχρήμα*). 5 *varia* (cf. p. 1166, 12): PLIN. nat. 2, 42 *luna* crescens semper aut senescens et modo curvata in cornua facie, modo aequa portione divisa, modo sinuata in orbem, maculosa eademque subito praenitens, immensa orbe pleno ac -e nulla, alias pernox, alias sera et parte diei solis lucem adiuvans (43 nunc ... nunc). 2, 62 *stellae errantes* terris ... propiores aut caelo -e cernuntur.

ⓑ *ponitur pro adi., sc. usu attributivo* (*aliter p. 1166, 44sq.*): SALL. hist. fr. 4, 60 ut tanta -e mutatio non sine deo videretur. TIB. 1, 3, 50 nunc Iove sub domino caedes et vulnera semper, nunc mare, nunc leti mille -e viae (*reperte var. l.*, multa reperta via est *L. Müller, alii aliter*; -e *pertinet ad leti, cf. Malby, comm. 2002, ad loc.*; cf. p. 1167, 55). LIV. 1, 13, 6 ex bello tam tristi laeta -e pax cariores Sabinas viris ... fecit.

ⓑ *ponitur pro coniunctione, fere i. q. ubi primum sim.* (cf. *Löffstedt, Beiträge, 1907, 24sq.*): CASSIOD. hist. 9, 31, 2 -e namque venit ad purpuram, clodorum ... habebat curam (*gr. Theodoret. 5, 19, 2 αὐτίκα γοῦν καὶ τῶν τὸ σῶμα πεπηρωμένων ... ἐποιεῖτο φροντίδα*).

5 *adv. repenter.* non nisi CHAR. gramm. p. 146, 15 *de formatione regulari* (v. *supra p. 1164, 74*).

adv. repentim. i. q. *repente*: GLOSS. II 253, 30 v. p. 1177, 6. 301, 57 *ἐξαπίνης*: repente, -m, subito. cf. p. 1165, 9.

deriv.: repentaliter, repentaneus, repentinus.

compos.: derepente.

cf. *Onom.* (Repens).

2. *rēpēns* v. *repo*.

Meusel.

**repēnsatio*, -ōnis f. a *repensare*. GLOSS. talione: facti -e. *sim. al., saepe c. variis corruptelis, v. Goetz in indice s. v. talio.* [*confunditur in codd. c. recompensatio p. 393, 53; falso trad. pro representatio PASS. Perp. 1, 1 VLP. reg. 6, 13 (vix recte restit. p. 1259, 65).*]

i. q. *actio repensandi vel res repensando data* (*gr. resp. ἀμοιβή, nisi aliud adnotavimus*): 1 *accedit gen.*: *eius, pro quo quid substituitur*: CONC.⁵ I 3 p. 183, 3 *principes* restituunt deo per fidem -em dignam beneficiorum, quae in eos ... largitur. SALV. ecll. 4, 17 coguntur ... omnes ipsa conscientia sua ad -em vicissitudinis, postquam esse coeperint debitores. CASSIOD. Ios. antiq. 5, 12 huius salutis -em eos sibi conferre poscebat. 14, 484 p. 426 tantis civibus prostratis brevem universi mundi principatum iudicari pro -e necis huius modi (*gr. ἀντάλλαγμα*). NOVELL. Iust. 15, 6, 1 convenit ... *nobiles* semper functionem agere civitatum, quas inhabitant, et hanc eis conferre habitationis -em. *pretii, rei in compensatione receptae*: CONC.⁵ II 5 p. 34, 36 in vobis, *imperator*, imitatio divina formatur ... pacem tribuens universis, quae vestrae pietati -em (-i *codd.*) bonorum [per ea], quae geritis pollicetur (cum *'malim pro eis' Schwartz*). EVSEB. GALLIC. hom. 8, 3 alio *Lazaro* post malorum tolerantiam -o fit bonorum. 2 *sine gen.*: CASSIOD. Ios. antiq. 2, 262 non fore eius [auxilii] bona sine -e, dicebat (*gr. ἀνασθήτους εὐεργεσιῶν. fort. cogites de recognitione sim.*). *ibid.* ut magnitudine -is mensuram posset transcendere benefacti. 4, 266 (*antea usurae prohibentur*) -em a deo referendam pro benignitate sufficere. 5, 96 nos ad quodcumque volueritis [in -e paratos, habebitis (cum *gr. κατ' ἀμοιβὴν πρόθυμον*). NOVELL. Iust. 8, 8 pr. nobis ... semet ipsum commendare ... et -em sperare praecipiam. 69 epil. *deus* magnam nobis pro eis *subiectis, quos adiuvimus*, -em dabit (*gr. ἀπολογία*). GLOSS. gratis: ... sine merito, id est sine aliqua -e. *N.H.*

ⓑ *repēnsātor*, -ōris m. a *repensare* (*forma fem. legitur paulo prius*). [*falsa var. l. pro recompens- p. 393, 75.*] i. *qui repensat, remunerator*: RVRIC. epist. 1, 6 p. 359, 21 vos ... percipietis a iusto -e mercedem (*sc. a deo*).

f. *repēnsātrix*, (-īcis). i. *quae repensat* (*in appos. fere pro adi. adhibitum*): MART. CAP. 9, 898 utrum -x datio (*ed. Guillaumin, 2011; dato vel data trad.*) diesque conferendae dotis prorogari ... posset (cf. 892 dotis offerendae ... reciproco, *supra p. 358, 30sq.*).

repēnsio, -ōnis f. a *rependere*. i. q. *actio rependendi, repensatio* (cf. GLOSS. talio: eiusdem rei -o [Goetz, repensatio *Nettleship*, eiusdem vel presentem *codd.*; *sim. corrupte trad. ibid.* talamus: eiusdem rei reprehensio]): FILASTR. 125, 7 *est* diiudicationis iustitia et secundum peccatum condigna -o. ENNOB. epist. 9, 30, 7 p. 253, 13 haec (*sc. victoria, pax*) ... praeparantur pro hac -e (*respons- var. l.*) ..., quia fides nostra catholica apud eum *regem* ... in portu est. *Bk.*

**repēnsō*, -āvī, -ātum, -āre. a *re-* et *pensare, nisi a rependere*. GLOSS. -at: vicem redditi. -are: *ἀντιστήσαι, ἀναδοῦναι*. rependere, vicem reddere. II 230, 41 *ἀντισταθμίζω*: -o, rependo, repondo. GLOSS.^L I Ansil. RE 1158 -ans: retribuens. *al. legitur singularis binisve locis apud VELL., SEN. philos., COLVM., FLOR., VERVM, APVL. et postea saepius, in versibus non nisi p. 1175, 18. 36. 1176, 53. 57.* [*confunditur in codd. maxime c. recompensare p. 394, 3sq., repraesentare HIL. in psalm. 53, 3 COD. Iust. 11, 29, 1. 11, 43, 8 pr.*]

respicitur actio pensandi, qua rei pondus alii rei confertur vel tribuitur: I c. *notione compensandi* (*notio ponderandi viget p. 1175, 13. 1176, 29; cui -etur, indicatur per dat. saepe sub B1, ceterum e. g. p. 1175, 3. 12. 33. 1176, 11sq.; opp. punire p. 1176, 50*): A *obi. (dat. sub 2) est id, pro quo quid solvitur, substituitur*: 1 *acc.*: a *id, quod substituitur, per abl. indicatur*: a *malum vel iactura bono -atur*: VELL. 2, 12, 5 hac victoria videtur meruisse Marius, ne eius nati rem publicam paeniteret, ac [bonis mala] -asse (*bona malis trad.*). COLVM. 3, 2, 15 plus ... faecis adferunt *vites quaedam*; id tamen incommodum -ant uvarum multitudine. APVL. apol. 66, 2 minime prosperum matrimonium, nisi ipsa mulier tot incommoda virtutibus suis -ret. TERT. idol. 8, 3 minor merces frequentiore actu -atur. COD. Iust. 4, 65, 8 (*a. 231*) *si* sterilitates ubertate aliorum annorum -tae non probabuntur. HIL. in psalm. 142, 12

imperitiam nostram arcanae scientiae affectu -ante. SYMM. epist. 1, 50, 2 angustias scriptorum tuorum multiloquio -are (recomp- var. l.). PAVL. NOL. epist. 32, 21 -anda illis *pauperibus* egestate praesenti opibus aeternis (cf. l. 29). PS. SORAN. quaest. med. praef. p. 244, 22 modesti ... mores, quod in arte deest, honestate -are videntur. *al.* **β bonum malo -atur:** VELL. 2, 21, 4 *cuiusdam* interitus voluptas amissorum ... civium paene (damno -ta) est (damnum repensa(re existima)ta est *Shackleton Bailey*). SEN. nat. 5, 18, 4 quicquid ex illis *ventis* utile ... est, non potest his -ari, quae in perniciem suam generis humani dementia excogitat. **γ meritum vel debitum pretio sim. -atur:** SEN. dial. 4, 32, 1 non ..., ut in beneficiis honestum est merita meritis -are, ita iniurias iniuriis, (*ad δ*). FLOR. epit. 3, 15, 6 illud sacrosanctum caput tribuni plebis percussoribus auro -tum (cf. *Plin. nat. 33, 48* auro rependendum). VERVS Fronto p. 107, 13 illis *amicis* officium officio -bam, tibi amorem pro amore debeam. MIN. FEL. 40, 3 non possum meritum eius verborum laudibus -are. SYMM. epist. 3, 52 quam *salutem* ... frequenti usu vicissitudinis -bis. 7, 67 fenus stili mei fabularum munere ex proximo -bis. DRAC. Orest. 304 *Castor et Pollux* mortibus alternis ... vitae damna -ant. CAES. AREL. serm. 236, 3 p. 896, 6 ut honorem et amorem, quem ab omnibus excipitis, ... immaculatis actibus -etis. *al.* **δ iniuria ultione aut praeter expectationem bono -atur:** SEN. l. 11. VAL. CEM. hom. 12, 2 odium amore -are (13, 4 contumeliam).

b cetera exempla: **α structura sollemnis:** SOL. 1, 47 Augustus ... iussit ... annos duodecim sine intercalatione decurrere, ut ... dies, qui ... temere fuerant intercalati, hoc modo possent -ari. ITIN. Alex. 26, 63 -rent ... Persae damna praedicta, ni *eqs.* SCHOL. Cic. Bob. p. 106, 10 quoad omnem pecuniam redemptores vectigalium -rent (*nisi ad B1*). HIER. epist. 39, 2, 4 iniquum sit longaevis patris innumera delicta innocentem infantiam -are. PAVL. NOL. epist. 34, 6 -andum ... illic pauperibus, quod istic videtur negatum (cf. l. 3). SACR. LEON. 156 (= 259) debitum mortis antiquae ... exsolvens pro debitoribus -vit. PETR. CHRYS. serm. 33, 2 quicquid filiis parentes impenderint, -bit parentibus parens omnium deus. CASSIOD. var. 10, 16, 2 quicquid in subiectos pietatis efficaciam, illum *deum* nobis -are ... iudicamus. GREG. TVR. glor. mart. 74 si ei mala, quae gesserat, priusquam mundo decedat, -etur. VEN. FORT. Mart. 2, 421 vir sine mundanis ... nullum iudicio damnans, mala nulla -ans. CAES. AREL. serm. 27, 1 p. 114, 5 quod *opus caritatis* si *dives* fecerit in hoc mundo, sine dubio ab ipsis pauperibus Christi multipliciter illi -bitur in futuro. **β structurae singulares:** *subi. est res compensans:* SYMM. epist. 2, 76, 2 quorum *leonum* adventus posset efficere, ut ursorum defectum congressio Libyca -ret. SALV. eccl. 2, 54 ne largitionem redhibitio non -et. -atur *meritum* in *praemium:* PAVL. NOL. epist. 29, 9 p. 255, 18 illi *Annae* ... votivus Samuel in plures partus postea -tus est.

2 dat. (cf. B4): CASSIOD. Ios. c. Ap. 2, 206 qui non -at eorum *parentum* gratiae, sed ... contristat, praecipit esse lapidandum (*gr. τὸν οὐκ ἀμειβόμενον τὰς παρ' αὐτῶν χάριτας*).

B obi. est id, quod substituitur (huc attulimus etiam, quae obi. effecta q. d. intellegi possunt, e. g. vicem l. 64sq. p. 1176, 12sq. 24sq. 39; modus -andi indicatur per abl. e. g. l. 54. 65. p. 1176, 35, praepos. per l. 70); id, pro quo substituitur: **1 non indicatur:** VET. LAT. Esth. 6, 3 (cod. 109) nihil illi bene feci et ideo -emus ei vicissitudinem ([*gr. non exstat*]). CONC.^S II 3, 2 p. 87, 24 providentiae largitori hanc v. -ate, ut *eqs.*) FIRM. err. 12, 4 Liberum amatori suo post mortem etiam promissae libidinis praemia imitatione flagitiosi coitus -antem (SACR. LEON. 1190 qui *martiri* ... tu, domine, ... centupli muneris p. -asti. CAES. AREL. serm. 18, 1 p. 79, 19 credere, quod nec bonis p. nec malis supplicia iusto sint dei iudicio -anda. 235, 5 p. 892, 21 duplicatum vobis dominus p. et de vestra salute et de illorum, quos *emendavistis*, correctione -are dignabitur. *al.*) ITIN. Alex. 53, 117 quo *sacrificio* fortunae gratiam (gramen *cod.*) -ret (IVL. VAL. 2, 25 l. 566 qui *satrapa* diceret se multa ... opera pro Dario gessisse, enimvero sibi haud parem g. -tam [Müller, rep(trae)satam *cod.*, repraesentatam Kübler; cf. *gr. 2, 10, 2 εὐχαριστήθη*]). AVG. c. acad. 2, 2, 3). PACIAN. epist. 2, 1, 1 non *tibi* verborum tela iaculanti ... aliquam vicem malitiae -bo (TRACT. Pelag. 3, 19, 2 p. 60 [= 6, 9, 8] non *licet nobis* v. iniuriam inrogantibus -are. RVRIC. epist. 2, 50 v. reciprocis obsequiis -are. ENNOD. epist. 9, 14, 1 p. 239, 10. CAES. AREL. serm. 36, 2 ut *Iacob* odientem se fratrem suum maluerit ... fugire, quam v. ei odii -are. cf. l. 48). AMM. 22, 8, 19 extrema perperasse vicinitatis et -antis similia. PROSP. epist. 2, 13 (*antea: Christus* reficit nos, et non ipsi nos) ne sibi facultas hominis pretium reparationis huius ... per opera videretur iustitiae -are *eqs.* SALV. gub. 6, 96 quantum ab eo *Christo* beneficii accipimus, tantum ei iniuriarum -amus. COD. Iust. 11, 43, 8 pr. (*a. 474/91*) ut si quis ... aurum aquaeductui deputatum ad alterum quodlibet opus ... putaverit convertendum, de suis facultatibus eandem summam aquaeductus titulo -are cogatur (representare *var. l.*). RVRIC. epist. 2, 10 p. 386, 5 si nobis parem

-atis affectum. ENNOD. epist. 5, 10, 1 p. 133, 24 quod unus meruit, plurimis -atur. CASSIOD. hist. 8, 13, 4 Fritigernis volens aliquod beneficium -are Valenti (cf. *gr. Socrat. 4, 33, 4 χάριω ἀποδιδούς*). GREG. TVR. vit. patr. 18, 2 p. 735, 6 dona mihi hunc molinum ..., et quod volueris -bo. REGVLA mag. 3, 82 merces. CAES. AREL. serm. 156, 3 p. 602, 16 in ipsis *pauperibus* ... accipit *Christus* caduca, -turus aeterna. *al.* **2 indicatur per praepos. pro (structura mixta per de indicatur, unde ultio inferri putetur, l. 8):** TERT. apol. 37, 3 quid ... de *Christianis* tam animatis ad mortem usque pro iniuria -atis, *pagani*? adv. Marc. 3, 19, 9 (= adv. Iud. 10, 16) *gratiae* pro iniuria ... mortis -andae. TRACT. Pelag. 2, 4 p. 19 *bonus Christianus* pro malo bonum ... alio, -bit (*dat., ut vid.; om. cod. unus*). PETR. CHRYS. serm. 48, 3 cui *deo* pro tantis beneficiis -are vicem deberes in filium (RVRIC. epist. 2, 64 pro ... caritate non dicam v. non possum -are beneficiis, sed nec tantas gratias, quantas meremini, sermonibus explicare. cf. p. 1175, 48). ALC. AVIT. c. Eutych. 2 p. 23, 15 odium pro dilectione rependere et convicia pro beneficiis -are. hom. 2 p. 105, 20 *Adam* pro dispendio membri, *i. costae*, -antur lucra coniugii. CAES. AREL. serm. 1, 21 qui *deus* illi *auditori fideli* pro sancto consensu ... aeterna possit praemia -are (44, 8 ut ... pro aliorum salute ... duplicata vobis a domino p. -entur. *al.*) *al.* **3 indicatur per gen., qui pendet e subst. rei substitutae:** SOL. 1, 35 *Saturnalibus domini servis cenas ponebant*, quasi gratiam -rent perfecti laboris (FIRM. err. 7, 6 beneficiorum g. PS. AMBR. trin. 15 p. 527^c consortio divinitatis -ari [recomp- var. l.] sibi oboedientiae g. et animus noster et corpus agnoscerent). ITIN. Alex. 29, 67 ut vicem damni ac labis meritum, quam ille *Xerxes Graeciae* invexerat, -ret (COD. Theod. 7, 13, 2 ut ex certa praebitione redituum v. concessionis istius -emus. cf. p. 1175, 48). PHILIPP. in Iob rec. long. 21 p. 672^a *deo* iustitiam exhibebam, ut mercedem huius operis -ret (RVFIN. Basil. hom. 5, 12 l. 574). PRISC. Anast. 56 *deus* pari libra iusti momenta -at. **4 indicatur per dat. (vix abl.; cf. A2):** HIL. in psalm. 59, 3 dum damno terrenorum praesentium ingens aeternorum bonorum retributio -atur. ACT. Archel. 54, 3 cum velles, *Manes*, animas hominum ... interficere, quibus utique -ari non possunt universae mundi divitiae. CASSIAN. conl. 9, 19 *criminosus* non palmam ... suis meritis, sed poenam novit protinus -andam. RVRIC. epist. 2, 45 tam amori quam muneris vestro gratias -antes (reciprocis), (obsequiis r. *Luetjohann*). ALC. AVIT. epist. 83 desiderio vicissitudinem -are. GREG. M. moral. 9, 64 respondere ... cuilibet dicimur, cum factis illius digna opera -amus (*nisi ad I*). CAES. AREL. grat. p. 160, 7 si pro te solo totus mundus deo gratias ageret, vicem misericordiae divinae -are non possit (cf. *supra p. 1175, 48*).

C sine obi.: PANEG. 3, 18, 6 omnes in emendo videmus -andi fiducia magno ... animo aurum ... depromere (*opp.* qui preces adlegant humiles). LACT. inst. 7, 1, 25 qui violarunt impie humilem, *i. Iesum*, sentient ... victorem eaque omnia, quae legunt et non intellegunt, deo -ante patientur (rependente *var. l.*). COD. Theod. 14, 27, 2 ut *solidi praecommodati* ex titulo navium ... -etur (-entur *Mommsen*). EVCHER. epist. ad Val. p. 721^c cui *deo* ... -are non possis (*antea:* rependere). CASSIOD. Ios. antiq. 5, 13 illi et de praesentibus gratias referentes et de futuris iurabant opere se -turos fore (*gr. τὴν ἀμοιβὴν ἀποδώσειν*). NOVELL. Iust. 8 edict. pr. quatenus ... hos quidem puniamus, illis autem -emus (*gr. τοὺς δὲ ἀμειβόμεθα*).

II c. notione ponderis statuendi (cf. p. 1174, 64): **A aequandi:** *actu:* IVVENC. 3, 701 adnuit his *iussis* juvenis nec dictis facta -at (cf. *Matth. 21, 30* ait 'eo, domine' et non ivit). *cogitatu:* LVICIF. moriend. 7 l. 27 damna corporum lucris animae Christiani -amus. MAX. TAVR. 42, 2 qui hanc terrenam substantiam caelestibus divitiis -vit. CORIPP. Ioh. 2, 302 agricola ... curat ... convellere sentes, sed ... damnum ... -at, ne male dimissi perdant aut hordea vepres aut bene non pereant tristes cum frugibus herbae (*postea:* pensabat). **B tribuendi:** CASSIOD. Ios. antiq. 4, 289 non patribus filiorum sunt -anda peccata (*gr. λογιστέον*).

deriv.: repensatio, repensator (-trix).

compos.: irrepensabilis.

N. H.

repensator, -ōris m. a rependere. *i. qui rependit, remunerator:* GAUDENT. serm. 13, 31 securus dona *pauperibus*; est enim -r idoneus (*de deo ut:* 13, 35 misericordiae -r [responsor *var. l.*] est, qui docuit pietatem). ENNOD. epist. 9, 29, 1 p. 250, 16 providi ... vestrae gratiae -em (*sc. Faustum, qui debitum meum in se recepit*).

repentāliter adv. a 1. repens, repente (cf. *Leumann, Adj. auf -lis, 1917, 36*). *i. q. modo repentino:* FVLG. myth. 3, 2 laborem ex necessitate venientem -r perterrerit (*v. vol. X 1, 1783, 66; coniciebatur olim forma repentāliter*). *Bk.*

repentāneus, (-a, -um). a 1. repens, repente, cf. *subitaneus. i. q. repentinus:* VET. LAT. Luc. 21, 34 (cod. 3) ne ... instet super vos -us dies ille tamquam laqueus (*ceterum v. p. 1177, 43*).

repente, repenter, repentim v. repens.

[repentīnālīter v. repentaliter.]

repentīnus, -a, -um. a 1. repens, repente (item ISID. orig. 10, 237 -us: a repente [quae seq., v. p. 1163, 56], cf. Leumann, Gram. 1977, 327). NOT. Tir. 57, 86 -us. compar. et superl. desunt (nota p. 1179, 1), sed tam -us l. 31. 73. p. 1178, 15. 1180, 66. de notione: GLOSS. -us: αἰφνίδιος. subitaneus. subitus. II 253, 30 αἰφνω: repe(n)te, repentim, -us (-um cod. Laud. ante corr.; repentine ed. Stephani, repentino Goetz dubitanter; spectatne ad usum praedic.). sim. al. legitur in versibus apud TER. (semel, ut apud ACC. et in DIRIS, CIRI; adv. repentino iam apud PLAVT.), OV. (bis) et inde a saec. IV singulis vel paucis locis, in prosa orat. inde a CIC., CAES. et corp. Caes., VARRONE, maxime apud scriptores rerum gestarum. [in falsa var. l. pro repente PS. QVINT. decl. 14, 8 p. 296, 15 VVLG. Is. 47, 11 (restit. p. 1180, 20); falso trad. HEGES. 1, 1, 9 -a obsidione (repetita restit. Bulhart in schedis nostris coll. gr. 1, 65 πάλιν ... συγκαλείουσιν, quod intellegitur e reversi Ps. Rufin. Ios. bell. Iud. 1, 65 p. 599 et Casiod. Ios. antiq. 13, 277 p. 380).]

i. q. subitus, improvisus, inopinatus (adhibetur praedictive saepe p. 1179, 54sq. et e. g. l. 43. p. 1178, 6. 62 [cf. l. 8]; iuxta ponitur improvisus l. 72. p. 1178, 55 [opp. pro- p. 1178, 44. 1180, 58], incognitus p. 1180, 67, inexpectatus l. 57 [opp. ex- p. 1178, 23], in- et necopinatus p. 1178, 21. 38. p. 1178, 67. al., insperatus l. 32. 45. al., novus p. 1180, 72. 1181, 4, subitus p. 1178, 29. 56. al., temerarius l. 64. 68; opp. meditatus l. 74. 1180, 17, praeparatus l. 74. p. 1180, 11. 42sq.): **I usu communi:** **A celeritatis respectu vigente:** 1 de eis, quae (qui) celeriter, intra breve tempus vel praeter expectationem, improviso sim. eveniunt, oriuntur, adhibentur, aliquid agunt sim. (iuxta indicationem celeritatis brevitatisve l. 40. p. 1178, 66. 1179, 15. 75. 1180, 50; opp. vel disting. indicatio tarditatis, diuturnitatis sim. p. 1178, 12sq. 68. 1179, 42. 1180, 50. 52sq.): **a -ae sunt res:** **α variae tam corporeae quam incorporeae (in compar. l. 49):** TER. Andr. 938 (loq. Pamphilus) vix sum apud me, ita animus commotus metu, spe, gaudio, mirando tanto hoc, tam -o bono (i. eventu felici). CIC. Catil. 2, 20 coloni se (in) insperatis ac -is pecuniis ... iactarunt (item de divitiis e. g. FIRM. math. 5, 3, 12 hereditas ... -a. 6, 36, 7 ut angustiae -is divitiis relevantur). NEP. Hann. 5, 2 quo -o (obiecto visu), (v. app. crit.) ... terrorem iniecit Hannibal exercitui Romanorum (CAEL. AVR. chron. 1, 4, 102 ne aeger -o percutiatur v. lucis). DIRAE 56 multa mari ... portenta natate, monstra -is terrentia saepe figuris (PRVD. c. Symm. 2, 398). SEN. dial. 12, 5, 3 fortuna illis gravis est, quibus -a est: facile eam sustinet, qui semper expectat. APVL. met. 2, 13, 5 quidam -ae visionis stupore (attonitus) (4, 16, 4). 5, 16, 2 quis ille, quem temporis modici spatium -ā senectā reformavit? (item de aetate: PANEG. 3, 9, 4 cunctas Macedoniae ... civitates ... -am induisse novatis moenibus iuventutem). al. VET. LAT. Luc. 21, 34 (cod. 8, sim. al. et VVLG.) ne ... superveniat in vobis -a dies illa tamquam laqueus ([gr. αἰφνίδιος, cod. 2 subitaneus, 3 repentaneus]). HIL. in psalm. 137, 11 d. illam domini occultam insperatam et modo nocturni furis -am futuram esse [subest I Thess. 5, 2]. ALC. AVIT. carm. 4, 337 -um ... orbi adventare d. cf. p. 1178, 62). HIER. psalt. sec. Hebr. 63, 8 sagittabit ... eos iniquos deus iaculo -o (item de armis repente adhibitis: GREG. M. moral. 26, 82 urbem inopinatus hostis ingreditur et -o gladio ... civium colla feriuntur). al.

β nuntii, orationes sim. (addidimus legem latam l. 61; accusationes, defensiones simul vergent ad δ fv. etiam p. 1180, 8); clamorem, sonitum v. sub ζ): ACC. trag. 60 maerent nuntio -o alacrem, reddidisti ([l.] v. app. crit.). CIC. Verr. II 5, 108 -o calamitatis suae n. commoti. LAVD. Turiae 2, 5. al.). CIC. Verr. II 3, 36 exoritur peculiare edictum -um, ne eqs. (postea: cum illud edictum repente ... nascitur, ut eqs.). 5, 23 insimulatio ... -a capitalis. de orat. 2, 225 quae fuit illa, quanta vis dicendi! quam inexpectata! quam -a! fam. 1, 9, 20 -am eius Crassi defensionem Gabini, quem proximis superioribus diebus accerrime oppugnasset. CAES. Gall. 5, 28, 1 quidam ea, quae audierant, ad legatos deferunt; illi -a re perturbati eqs. SALL. or. Macri 19 nisi forte -a ista frumentaria lege munia vestra pensantur. APVL. apol. 1, 4 istae calumniae, ut prima specie graves, ita ad difficultatem defensionis -ae fuerunt ([l.] 5 necopinantem ... incessere). de eadem re 44, 5 omnis ista accusatio temeraria, et -a fuit eqs. [l.] cf. l. 1, 1 notissimae temeritatis; accusationem prius apud iudicem ... coeptam quam apud se cogitavit). al.

γ affectiones animi, cogitationes sim.: CIC. inv. 2, 28 idcirco aliquem Caldum vocari, quod temerario et -o consilio sit (al., v. vol. IV 451, 34sq.; cf. p. 1180, 17). Cluent. 5 invidia vehementis habeat -os impetus, spatio interposito ... consenscat (off. 1, 49 multi ... faciunt multa temeritate quadam sine iudicio ... -o quodam quasi vento i. animi incitati. al.; cf. p. 1178, 20. 1179, 5). leg. agr. 2, 60 unde iste am or tam improvisus ac tam -us? (FRONTO p. 4, 14 a. subitus ac -us). part. 113 aliquis -us animi motus (off. 1, 27 quae -o aliquo m. accidunt [opp. meditata et praeparata]. al.). al. CAES. civ. 2, 3, 2 propter -um terrorem principum ac

senatus fugam (3, 72, 4. LIV. 32, 12, 4 ni clamor ... amentes -o t. regio fecisset. al.). SALL. Iug. 58, 2 (I Iugurtha ... castra hostium ... invadit) nostri -o metu, perculsi eqs. ([l.] timore var. l.). SEN. benef. 6, 8, 1 IVST. 22, 5, 7. addas fort. l. 34). al. LIV. 5, 21, 7 quod ... velut -o icti furore ... current ad muros Romani (PASS. Macc. 12, 25. al.). 23, 32, 7 Sardiniae recipiendae -a spes adfulsit (SVET. Nero 31, 4). 30, 12, 9 -o consensu ... patefactae portae sunt (SVET. Aug. 58, 1 patris patriae cognomen universi -o maximoque c. detulerunt ei). 33, 17, 2 (33, 16, 11 redeundum in societatem Philippi abnuendamque Romanorum amicitiam esse) haec -a mutatio (PETRON. 19, 1 quae tam -a esset m. animorum facta. al.). al. SEN. contr. 10, 1, 8 civitates ... inter -am discordiam bello tument (CLAUD. DON. Aen. 12, 310 p. 590, 6). SEN. dial. 4, 36, 6 alia vitia paulatim intrant, -a et universa vis huius est (sc. irae). epist. 30, 12 ex rabie ... ac -a indignatione. GELL. 19, 4, 2 timor (HIER. in Matth. 14, 28). APVL. met. 11, 14, 1 animo meo tam -um tamque magnum non capiente gaudium (11, 18, 2. al.). al.

δ quaelibet actiones, eventus, status (accusationes sim. v. sub β, clamorem, sonitum v. sub ζ): ① **exempla varia (selecta post CIC.):** CIC. S. Rosc. 98 non illum Sex. Roscium ... redeuntem a cena videtis, non positas insidias, non impetum -um? (Verr. II 4, 94 non hostium adventu necopinato neque -o praedonum i. al. CAES. Gall. 7, 29, 7 -os hostium i. al.; cf. p. 1177, 70. 1179, 5). Verr. II 1, 89 praedonum -o adventu (rep. 2, 6 a. hostium non modo expectatos, sed etiam -os. al., v. vol. I 839, 54sq.). Sull. 79 in ... -is ... periculis (al., v. vol. X I, 1467, 67sq.). Sest. 53 (in imag.) cum meum illum casum ... tam gravem, tam -um ... homines ... lugerent (item de motu locali: PORPH. Hor. carm. 2, 17, 22 significat ... se periclitatum -o arboris c. al.; de quolibet eventu: CAES. civ. 3, 39, 2 ad omnis -os c. SVET. Aug. 73 forensia ... et calceos ... intra cubiculum habuit ad subitos -osque c. parata. al.; cf. p. 1179, 44). Phil. 12, 6 unde ... ista suspicio proditorum est? ex pacis patrocinio -o, quod subito suscepit Pansa. Tusc. 3, 55 ista necopinata ..., quia recentia sunt, mala videntur, non quia -a. al. CAES. Gall. 5, 26, 1 initium -i tumultus ac defectionis (7, 47, 4 oppidani -o t. perterriti. civ. 2, 25, 2. OV. met. 5, 5 in ... -os convivia versa t. adsimilare freto possis. LIV. 40, 12, 8 accusatio ex ... metu, et t. -o exorta [l.] pertinet fort. ad l. 3]. al.). civ. 3, 80, 5 Caesar -o scalas musculosque ad -am oppugnationem fieri ... iussit (LIV. 41, 26, 1). HIRT. Gall. 8, 35, 5 -o malo, sc. impetu in se facto, perterriti diffugiunt (LIV. 3, 15, 7. 40, 15, 14 attonitus -o atque inopinato m., sc. accusatione a fratre facta. SEN. epist. 74, 5 omnium animos m. aliena ac -a sollicitant. al.). LIV. 1, 13, 4 silentium et -a fit quies (28, 25, 11 -a q. rebellantium Hispanorum). 9, 41, 8 -a defectio Vmbrorum (al. TAC. ann. 14, 30, 3. addas fort. l. 32). 27, 42, 7 in -a ac tumultuaria pugna (OROS. hist. 5, 20, 8). VAL. MAX. 9, 11, 1 cum carpento veheretur ..., -ae morae causam requisivit Tullia. SEN. benef. 4, 32, 1 quae -a putamus, illis deis provisa veniunt ac familiaria. dial. 9, 11, 7 (6 ne quid ex iis, quae eveniunt, subitum sit) morbus est, captivitas, ruina, ignis: nihil horum -um est. TAC. ann. 1, 55, 1 -o in Chattos excursu (AMM. 20, 4, 21 milites ... diverso vagoque, ut in -o, solet, e. occupavere ... regiam [l.] vix est locut. adv., v. den Boeft et al., comm. 1987, ad l.). SVET. Tib. 52, 2 Germanicus Alexandream propter immensam et -am famem adiit. APVL. met. 4, 12, 7 (6 quidam suspendit se fenestra) anus -o ... et inopinato pulsu ... pendulum ... praerepsit inegit. al. neutr. pro subst.: CIC. Tusc. 3, 28 videntur ... omnia -a graviora (sim. 3, 45 o. -a et necopinata [inopvar. l.] esse g.). 4, 57 quid est, quod ... sapientis gravitatem constantiamque perturbet? an improvisum aliquid aut -um? SEN. benef. 3, 18, 2 quid ... erat tuti adversus -a, ... si eqs.? epist. 16, 6 si -a ac subita dominantur (opp. providentia, fatorum series). al. ② **mors, interitus, caedes sim.:** CIC. Cluent. 30 ad hanc mortem tam -am ... omnia praeterea, quae solent esse indicia ... veneni, in ... mortuae corpore fuerunt (173. al. PLIN. nat. 7, 180 PLIN. epist. 5, 5, 4. al.). Pis. 91 Aetoliae -us interitus, sc. bello effectus (VET. LAT. I Thess. 5, 3 [cod. 78, sim. al. et VVLG.] cum dixerint 'pax' et 'securitas', tunc -us illis superveniet i. [gr. αἰφνίδιος, cod. 75 subitaneus]. al.; cf. p. 1179, 27). PS. SALL. rep. 1, 4, 2 occulta civium funera et -ae caedes (SYMM. or. 2, 10 AMM. 27, 12, 7). SEN. epist. 26, 4 e vita -us excessus. TAC. ann. 6, 49, 1 Sex. Papinius ... -um et informem exitum delegit. SVET. Iul. 87 (antea: mortem subitam sibi celeremque optaverat) finem vitae -um inopinatumque praetulerat. APVL. met. 10, 5, 2 -a pueri pernicie, sc. veneno effecta. ARNOB. nat. 2, 61 mors saeva, non -am adferens extinctionem, sed per tractum temporis ... consumens. al.

ε quaelibet ad naturam pertinentia (in imag. vel compar. e. g. l. 73. p. 1179, 23. 25; arcuimus generalia ut e. g. l. 32; mortem v. l. 57, morbos, passiones v. sub η): ① **venti, imbres sim.:** CIC. dom. 106 domum alicuius adfligere est praesentis insaniae quasi tempestatis -ae (VITR. 5, 9, 8 aquae ... de caelo -is t. ex tegulis excipiuntur. al., cf. p. 1180, 75). VARRO rust. 1, 12, 4 nimbi -i ac torrentes fluvii (APVL. mund. 9 p. 308 n.

... quanto -us est, tanto vehementior [*postea*: improvisor]. cf. VAL. MAX. 8, 1, 6 -a vis nimbi). CIRIS 460 magna -o sinuantur lintea coro. VITR. 5, 9, 1 cum imbres -i ludos interpellaverint (VEG. mil. 1, 10, 2 -is i. vel nivibus. *al.*; *huc fort. p. 1180, 28*). SEN. benef. 6, 15, 6 paratos ad incursum procellae et -um inpetum stare (dial. 6, 16, 7 *arbores* -o i. turbo praefregit. GLOSS.¹ I Ansil. SP 191 spiritus tempestatis: -us i. venti. *cf. p. 1177, 70, 1178, 20*). PETRON. 109, 6 -a tranquillitas intermiserat cursum *navigii*. PLIN. nat. 2, 131 de -is flatibus (CLAVD. DON. Aen. 7, 20 p. 8, 13 ARNOB. IVN. in psalm. 38 l. 42). 9, 27 cum ... -ae procellae fluctibus exanimatus esset (*cf. l. 5*). APVL. met. 2, 32, 1 vento -o lumen ... extinguitur (HIER. tract. in psalm. II p. 418 l. 126 OROS. hist. 5, 11, 2. *cf. l. 6. p. 1177, 71*).

al. ① *aqua fontis, fluminum, maris* (*cf. l. 68*): OV. fast. 1, 270 (*loq. Ianus*) ora ... fontana reclusi sumque -as eiaculatus aquas (AVG. in psalm. 125, 10 magno ... impetu -is a. impleta ... *flumina*). SEN. nat. 6, 7, 2 quorum *torrentium* vires quam -ae tam breves *sunt*. epist. 71, 15 omnes hos ... campos -i maris inundatio abscondet aut in subitam cavernam consistentis soli lapsus abducat (-a *var. l.*). FRONTIN. grom. p. 43, 7 (*sim. Ps. AGENN. grom. p. 64, 27*) subitarum regelationum -a inundatione (SEDVL. op. pasch. 1, 2 -a surgentis i. diluvii [*sec. gen. 7, 11sq.*]). *fort. huc l. 17*). *al.* ② *exempla cetera*: CIC. nat. deor. 2, 14 labibus aut -is terrarum hiatibus (HIER. in eccles. 7, 18 l. 287 vita Hilar. 3, 8. *cf. VAL. MAX. 5, 6, 2 cum ... -o h. terra subsideret*). LIV. 37, 29, 4 haud secus quam in -o incendio ... trepidatur (SEN. benef. 6, 22 omnia ista *sidera* ... -o concrementur i. APVL. met. 4, 10, 4. *al.*). CELS. 1, 5, 2 *ne subito ex -o nubilo frigus id caput moveat* (PANEG. 9, 5, 4 veluti -o n. in mediis adulescentiae fluctibus deprehensi *quidam. cf. l. 48*). SEN. nat. 1, 6, 4 -a eius *arcus caelestis* facies et -us interitus. 7, 20, 2 ad haec stupent omnes, quae -um ex alto ignem efferunt (7, 23, 2 i. ... collecticius et ex aliqua causa -us. *al.*). AL. PLIN. nat. 1, 2, 22 de -is sideribus (*spectat ad 2, 89 p. 1167, 17*). 2, 47 -as obduci tenebras (HIST. AVG. Comm. 16, 2 [*inter prodigia*] -a caligo ac t. PRVD. apoth. 630 [*spectat ad Luc. 23, 44sq.*] orbe -is caput obnubente t.). *al.*

ζ *clamor, sonitus*: CIC. Sest. 126 equi ... gladiatorum -is sibilis *populi* eximiscebant. BELL. Hisp. 9, 2 clamore -o (*al., v. vol. III 1258, 20sq., ubi addas* DICT. 2, 37). VITR. 5, 6, 8 deorum adventum cum tonitribus -is, *sc. in scaena*. SEN. clem. 1, 7, 3 ad -um sonitum expavescentes (GREG. M. in euang. 30, 1 [*spectat ad Vulg. act. 2, 2 factus est repente de caelo sonus eqs.*]). TAC. ann. 14, 8, 3 (*Agrippina anxia secum*) -os strepitus et extremi mali indicia (DON. Ter. Eun. 777, 1). APVL. met. 8, 4, 3 *canes* signo sibi -o reddito latratibus ... miscent omnia. *al.*

η *morbi, passiones* (*cf. p. 1178, 4*): CIC. Tusc. 4, 81 citius ... -us oculorum tumor sanatur, quam diuturna lippitudo depellitur (THEOD. PRISC. eup. faen. 22 [t.] -os sub aurius innatos [i.] (humores *var. ll.*]). CELS. 2, 10, 9 in aliis casibus -is (*antea*: ex ... subito casu). FIRM. math. 2, 4, 5 -os c., dolores, aegritudines *eqs. [postea*: quod solet nec sperantibus nec scientibus evenire]. CAEL. AVR. chron. 4, 8, 107. *cf. p. 1178, 25*). *al.* PLIN. nat. 20, 88 *brassica* inposita levat ... -as caligines. APVL. apol. 50, 6 -o mentis nubilo obtorpescunt *comitiali morbo affecti*. met. 4, 14, 2 *ursae* -a correptae pestilentia. PS. CENS. frg. 3, 4 Martis stella ... ferit -is morbis (OROS. hist. 7, 15, 12). FIRM. math. 4, 19, 7 lumina -is ... caecitatis impediunt (8, 7, 3 AVG. epist. 227). AMM. 14, 11, 6 *quaedam* absumpta est vi febrium -a. AMBR. hex. 3, 7, 30 -us lateris dolor (MARCELL. med. 20, 61. *al.*)

θ *-i sunt animantes eorumve coetus* (*respic. munus sim., quo repente funguntur, maxime l. 56. 60; non raro praedicative*): α *vario contextu*: CIC. Verr. II 5, 164 *Gavium* -um speculatorem fuisse (161 eum speculandi causa in Siciliam ... missum). leg. agr. 3, 10 *Rullus* -us Sulla nobis exoritur (repente *vel* repentino novus *Richter*; *cf. p. 1166, 49*). Sull. 92 nihil suspicantibus nobis -i in nos iudices consedistis. Phil. 2, 62 (*ironice Antonius* nondum in Cn. Pompei locum ... -us heres successerat. VARRO rust. 1, 12, 4 *periculosae sunt* -ae praedonum manus, quod improvidos (*Giusta, -viso[s] Keil*) facilius opprimere possunt. TERT. apol. 10, 10 (9 ex inopinato apparentes de caelo supervenisse dicuntur) Saturno -o ubique caelitem contigit dici ([-o adventu *dett.*]). nat. 2, 12, 32 (S., cum esset peregrinus, repent)ino, ubique inolevit caelitem dici [i.] *Borleffs, ed. 1929, ceterum v. app. crit.; sunt qui -o pro adv. accipiant*]). IVVENC. 4, 183 (*respic. Matth. 24, 44*) -us vobis subitusque recurrit filius huc hominis. AMM. 14, 5, 6 *notarius quidam* in Britanniam missus ... fluminis modo fortunis complurium sese -us infundit. 19, 9, 6 digresso advena -o (*sunt qui pro adv. accipiant, v. de Jonge, comm. 1982, ad l.*). AVG. serm. 279, 2 (*respic. act. 9, 10sq.*) *ne -um ovis* expavesceret lupum, *sc. Ananias Paulum. al.*

cognomen Aesculapii: INSCR. Année Épig. 2010 n. 1804 (*ex Africa; saec. II/III in.*) deo Aesculapio -o. β *in re militari*: LIV. 9, 22, 10 extemplo ad pedes descensum ... est ...; et -a acies ... pedestre proelium iniit. 39, 1, 6 hostis levis et velox et -us (TAC. ann. 15, 4, 2 -is h. circumventi. *al.*)

EVTR. 10, 5 *Constantinus Licinium* bellum ... instrumentem -us oppressit. AMM. 18, 2, 1 *quomodo Iulianus* rumore praecurso terras *hostium* ... invaderet -us. 31, 2, 8 *Huni* ad pernicitatem sunt leves et -i (*opp. subito ... rarescunt*). *al.*

2 *evanido respectu improvisi, inexpectati*: α *de temerariis, non praeparatis, ex tempore factis aut agentibus sim. (iuxta ponitur tumultuarius l. 30. 39, cf. p. 1178, 42)*: α *-ae sunt res*:

① *dicta, scripta sim. (vix huc l. 44; cf. l. 40)*: CIC. Verr. II 3, 175 (*antea*: in quibus *litteris* ... nihil fictum, nihil ad tempus accomodatam intellegitis) rationibus populorum non interpositis neque perturbatis neque -is, sed certis, institutis. LIV. 40, 12, 8 quaesivit, ut -a et minime praeparata accusatio videretur, quippe *eqs. (seq. p. 1178, 34; cf. p. 1177, 64)*. APVL. Socr. prol. 1 p. 105 adsolet ... esse in operibus elaboratis iudicatio restrictior, in rebus subitariis venia prolixior; scripta enim pensiculis et examinatis, -a autem noscitis simul et ignoscitis. AVR. VICT. Caes. 2, 1 ingenio ad -a longe acriore (*respic. Tiberius ut*: PS. AVR. VICT. epist. 2, 5 -is responsionibus aut consilii melior quam meditati [*cf. p. 1177, 68*]). AVG. catech. rud. 10, 4 ad ... *audientium* sensum -a verba coaptare incerto exitu (adv. Don. 29, 49 -is v. [re]ntinis, retentis *var. ll.*). GREG. M. epist. 1, 41 l. 53 quia haec v. sensibusque -is, per homelias dixeram *eqs. [i.] anon., v. Weidmann, Wien. Stud. 134, 2021, 234 n., qui praefert var. l. rēpentibus; edd. c. uno cod. tepentibus*]). POSSID. vita Aug. 7, 1 praedicabat ... salutis verbum ... libris confectis et -is sermonibus (*cf. SIDON. epist. 9, 3, 5 praedicationes tuas, nunc -as, nunc ... elucubratas*). SIDON. epist. 5, 17, 9.

② *variae: corporales*: BELL. Alex. 29, 4 legionarii magnis arboribus ... proiectis -oque aggere iniecto flumen transierunt. VARRO rust. 2, 10, 6 qui ... silvestribus locis pascunt et non villa, sed casis -is imbres vitant (-os *Merula, ut locus ad p. 1179, 3 pertineat*). *incorporales*: GELL. 11, 7, 3 (*antea*: serae eruditionis) vetus celebratusque homo in causis, sed -a et quasi tumultuaria doctrina praeditus (*an ad B?*). AVG. in psalm. 108, 21 qui malum non -um, sed dispositum aggreditur (*repentino var. l.*). CAEL. AVR. chron. 3, 8, 97 haemorrhoidarum veterum -a atque incondita curatione facta.

β *-i sunt animantes*: ① *coetus militum tumultuarie conscripti*: LIV. 3, 4, 11 Latini ... dare Quinctio subitarios milites - ita tum -a auxilia appellabant - iussi *sunt* (TAC. ann. 4, 5, 3 quae *legiones* ..., si -um a. Italia posceret, haud procul accirentur [v. *Woodman, comm. 2018, ad l.*]). 41, 1, 6 -a cohors Placentina. 41, 10, 3 concursu ex omnibus populis iuventutis facto -us et tumultuariis exercitus acrius ... quam perseverantius pugnavit. ② *is, qui ex tempore dicit* (*cf. l. 8*): APVL. Socr. prol. 1 p. 104 (*p. 103 dicere ex tempore*) experimini, an idem sim -us, qui praeparatus (PS. VARRO sent. 41 hic perfecte methodum habet, qui idem est -us, qui p. 42 p. favor, -is gratia exhibenda est [*masc. pro subst., vix neutr., ut locus pertineat ad l. 8*]). ③ *iumentum tumultuarie adhibitum*: AMM. 21, 9, 7 magister equitum paulo ante superbus ... iumento ... impositus -o, principi ut captivus offertur ignobilis (*cf. den Boeft et al., comm. 1991, ad l.; de -o sec. Bentley c. principi iungendo [ut locus ad p. 1179, 73 pertineat] v. Szidat, comm. 1996, ad l.*).

γ *de cito efficacibus, per breve tempus permanentibus*: TAC. ann. 12, 66, 1 -o et praecipiti *veneno* (*v. vol. X 2, 419, 12*). PAVL. dig. 4, 9, 6, 3 qui hospitio -o recipitur, veluti viator (*antea opp. qui habitandi causa in caupona sunt*). VVLG. prov. 12, 19 labium veritatis firmum erit in perpetuum, qui autem testis est -us, concinnat linguam mendacii, (*male redditur hebr. 'lingua mendax tempus breve manet'*).

δ *celeritatis respectu deflexo de paulo ante ortis, factis, recentibus*: *incorporeis* (*hucine l. 29?*): CIC. dom. 29 cum me non -um aliquid meum tempus (*sc. opportunum sim.*), sed veteres multo ante suscepti et provisi labores cum *Cn. Pompeio* ... coniunxissent. LIV. 1, 34, 6 in novo populo ubi omnis -a atque ex virtute nobilitas sit (*per meton. de hominibus?*). *corporeis*: PLIN. nat. 22, 110 *aquae mulsae sunt* duo genera ..., subitae ac recentis, alterum inveteratae; -a ... utilitatem habet *quandam*. THEOD. PRISC. eup. faen. 34 hī columbi ... -us sanguis prodest.

ε *celeritatis respectu evanido*: 1 *de (adhuc) ignotis, novis sim.*: α *hominibus*: CIC. Brut. 242 qui multa opera, ignoti homines et -i, quaestores celeriter facti sunt. TERT. adv. Marc. 4, 7, 7 (*de Iesu puero, Luc. 2, 46sq.*) quomodo in synagogam potuit admitti tam -us, tam incognitus, cuius nemo adhuc certus de tribu, ... de domo? (AMM. 14, 6, 13 si ad aliquem *divitem* ... honestus advena salutatum introieris primitus [*i. primum*], tamquam exoptatus suscipieris ...; cum eadem postridie feceris, ut i. haerebis et -us. 21, 16, 3 nemo celsum aliquid acturus in regia -us adhibitus est vel i. *cf. l. 73*). β *rebus*: ARNOB. nat. 2, 71 *vetus est res* (*sc. religio*), quam vos agitis, sed temporibus, quibus coepit, nova fuit ac -a. 2, 72 inauditas, incognitas, -as agitare et inducere religiones. VINCENT. LER. comm. 5, 4 (*antea*: novellae impietatis) mundum saeva -ae haereseos tempestate percussum.

2 de eis, quae praeter ordinem fiunt, insolitis sim.: TAC. hist. 3, 39, 2 *Blaesus sanctus, inturbidus, nullius -i honoris ... adpetens* [*de h. sine meritis parato sim. cogitat Heubner, comm. 1972, ad l.*]. FIRM. math. 8, 20, 2 novis et -is proventus h. subito morietur. AVG. epist. Divj. 20, 4, 2 nullis laborum praecedentibus meritis -o episcopatus h. subvectus). COD. Iust. 3, 11, 3 (a. 318) sive -ae sive sollemnes sint *feriae*. CLAVD. DON. Aen. 1, 635 p. 124, 5 (*in convivio*) si maioris meriti *hospites sunt*, addimus multa -a solitis (*antea opp. cum cotidiano ornatu instructio solita*).

II e versione gr. adv. ἀθρόως aut adi. ἀθρόως haud recte intellecti (cf. p. 1165, 10sq.): HEGES. 5, 24, 2 p. 356, 22 *post famem longam -o cibo farti dirumpebantur* (gr. 5, 549 ἀθρόως [i. large] ... ὑπερεπιπλάμενοι). GALEN. sect. 8, 17 -as sanguinis evacuationes, sc. a medico effectas (*postea: sepius in flebothomationibus utilitatem suscepisse; gr. τὰς ἀθρόας [i. frequentes] ... κενώσεις*).

adhibetur pro subst. masc. p. 1180, 43, neutr. l. 8. p. 1178, 52. 1180, 16sq. in locut. adverbiali de -o vol. V 1, 629, 23sq. (ubi derep-), cf. etiam p. 1178, 48.

acc. neutr. repentinum pro adv. i. q. modo repentino (cf. p. 1177, 7): APVL. Socr. 12 p. 147 *numquam dolere ... nec aliquando laetari nec aliquid -um velle vel nolle debet deus*.

adv. repentino. inter temporis adverbia affert CHAR. gramm. p. 243, 5 repente et -o. de notione v. l. 33 et SYNON. Cic. p. 445, 22 subitaneo. -o. tumultuario. GLOSS.¹ I Ansil. EX 625 ex improviso: -o, inopinato. RE 1165 repente: -o. SU 166 subito: inopinato ..., -o (e con. dub. p. 1177, 7). [*in falsa var. l. pro repente CAES. Gall. 2, 33, 2 FRONTIN. strat. 2, 5, 21 (perperam restit. CAEL. AVR. acut. 1, 2, 32, ubi repente non); e con. l. 24. p. 1179, 58.*]

i. q. modo repentino (exempla certa; sunt qui huc trahant p. 1179, 66. 69, dubites de p. 1177, 34. 1179, 40): PLAVT. Pseud. 39 (*loq. adulescens*) quasi solstitialis, i. aestiva, herba paulisper fui: repente exortus sum, -o occidi. AFRAN. com. 82 ut sint -o apparandae nuptiae. 397 ubique (*trad., v. app. crit.*) -o huius consimile accidit. CIC. Quinct. 14 moritur ... Quinctius ... et moritur -o (*huc spectat CHAR. gramm. p. 280, 19 [e Romano]*) -o pro repente [*affertur AFRAN. l. 31sq.*]. GRAN. LIC. 28, 21 eres -o m(or)tu(us) nuntiatus est (*Mommsen, regemio cod.*). APVL. flor. 16, 10 imber -o coortus. mund. 16 p. 324 *lucis quaedam ... -o ortae statim occidunt* (*gr. aliter*). LACT. inst. 1, 11, 55 quod soleamus ... eos, qui -o advenierint, de caelo cecidisse dicere (*e Min. Fel. 23, 12, ubi inopinato*). AMM. 29, 6, 1 Quadorum natio mota est inexcitata -o. EVGRAP. Ter. Haut. 690 *Clinia* parum credit hoc sibi contigisse: quod efficitur in gaudio, cum -o aliquid procreatur.

adv. repentine. i. q. modo repentino: GLOSS. II 221, 33 αἰρνωδώς: repente, -e, subito. 253, 30 (*ed. Stephani, v. p. 1177, 7*).

cf. Onom.

reperco v. reparco.

Bruno.

repercussibilis, -e. a repercutere. [*vix recte tradi vid. CAEL. AVR. chron. 1, 1, 45, v. vol. X 1, 1234, 16.*] i. quod repercutitur: CAEL. AVR. chron. 3, 6, 88 *convalescens* raptorio machinamento gestetur ac deinde (re)percussibili, sphaera, quam Italicam vocant (i. Bendz *secutus em. in marg. ed. a. 1566, recussabili edd. cet.*).

M. H.

repercussio, -ōnis f. a repercutere. plur. non nisi l. 64. GLOSS. -o: ἀντιπία. legitur inde ab AVG. [*confunditur in codd. c. subst. repercussus (-ūs) p. 1182, 33, p. p. p. verbi q. e. repercutere l. 61. p. 1182, 8.*]

i. q. actio vel effectus repercutiendi: **1** respectu motus vigente significatur actio: **a** qua (fere obventientia) retro vertuntur, invertuntur, deflectuntur sim. (*pendet gen. indicans, quid -em patitur, l. 61 sq. 75, unde -o fiat, l. 67 [cf. praepos. ex l. 70]*): **α** immissa, incurrentia sim., sc. magis minusve eo, unde venerint: AVG. quant. anim. 22, 37 si deicitur desuper maior lapis, minor autem contra sursum versus iacitur, ubi obviam venerint, -o minoris et retrocessio fiat necesse est (-cusso var. l.; *antea: repulsu*). EVSTATH. Basil. hex. 2, 7, 5 aquae ... -e eius lucis emicantes (*gr. p. 45^A κατὰ τὴν ἀνάκλασιν τοῦ φωτός*). CASSIOD. var. 4, 51, 7 tragoedia ex vocis vastitate nominatur, quae, concavis, -bus roborata talem sonum videtur efficere (i. sc. *concavae personae actoris; sim. repercutitur sonus e concavo*: DIONYS. EXIG. inv. cap. Ioh. p. 429^p sonus validior quasi ex -e hydiae reddebatur [*gr. aliter*]). PRISC. LYD. solut. 7 p. 87, 17 *fulmen* per parma veniens aes quidem eius propter -em conflagit, lignum vero illaesum custodivit. 10 p. 103, 17 (*antea: in contrarium sibi existere*) borea ... offendente monti ... factam -em ex eo monte accidit flantem notum esse videri (*in eadem re: p. 103, 20 quod per -em ex meridianis ipse boreas egrediatur partibus. cf. Theophr. vent. 27 ἀνάκλασις τις τῶν ἀνέμων*). **β** pedes dactyli, sc. ut fiat anapaestus (*cf. p. 1185, 31 sqq.*): PS. MAR. VICTORIN. gramm. VI 45, 21 (*antea: a., qui et antidactylus vocatur*) a. ... a situ contrario et -e dactyli, quod est ἀντιπαίεσθαι

(ἀνα- *Santenius*), dictus. ISID. orig. 1, 17, 7 (cod. B) a. repercussus interpretatur, quia ... dactilo sono reciproco obloquitur; Greci autem a. -em dicunt (*sim. cod. A in marg. dictus a -e*).

b qua quid icitur, infligitur sim. (*saepius l. 9; praeter l. 9 accedit gen. rei, quae incutit vel icit; ubi -o fiat, indicat praepos. in l. 7*): RVFIN. Clement. 8, 42, 3 sol ... umori nubilo ... adfigens orbis sui typum, arcus speciem reddit, et efficit hoc ipsa ... -o splendoris solis in nubibus (-cussi, -cusso var. ll.; *inde ISID. nat. 31, 1 fit -o s. eius solis*). PS. RVFIN. Ios. bell. Iud. 3, 224 p. 718 nihil ... murus -e, sc. arietis, laedebatur (*gr. κατ' ἀντιπία*). PRISC. LYD. solut. 7 p. 83, 20 vapor in ... locum reducit, qui est super solarium radiorum -em eqs. (*in eadem re: p. 85, 3 superat s. r. -em deserens solis caliditatem eqs.*).

2 respectu motus evanido spectat ad herbae, potus sim. vim, vehementiam sim., qua percutitur corpus (aegrotum): ORIBAS. syn. 2, 56, 24 Aa p. 123, 11 inula neque vonum (i. bo-) costi odorem neque virtutem et -em, costi representat (i. gr. *πληκτική*). ALEX. TRALL. 1, 81 vinum, quod nihil habet -is aut stipticum (-cam var. l.) aut aliquam austeritatem (*gr. I 601 brevius*). Koenig.

[repercussūra, -ae f., vix recte suppletur in cod. p. 1185, 1.]

repercussus, -ūs m. a repercutere. [*confunditur in codd. c. percussus SEN. nat. 1, 7, 1 (falso trad. CAEL. AVR. chron 1, 1, 8; e con. dub. SEN. nat. 1, 13, 2), repercussio l. 33.*]

i. q. actio repercutiendi (res effecta, sc. lux ipsa repercussa l. 44. 51):

1 vi praeverbii vigente significatur actio, qua quid retro vertitur, reflectitur sim.: **a** lux, sol, color sim. (*umbra l. 34*): **α** per gen. indicatur id, quod retro pellitur, reflectitur: SEN. benef. 4, 30, 4 ut loca sordida -u solis inlustrantur, ita inertes maiorum suorum luce resplendeant (PLIN. nat. 6, 107 s. -u talem reddi ... colorem *Maris Rubri*. 12, 86 ad meridiani s. -us inenarrabilem ... halitum e tota paeninsula existere. 21, 168 ad s. -um aureae lucis in orbem ... corymbis dependentibus. 37, 93. PLIN. epist. 2, 17, 17 teporem s. infusi -u cryptoporticus auget. cf. l. 68). nat. 7, 19, 1 quidam ... existimant ... speciem illorum *cometarum* per -us vicinorum siderum ... reddi (per repercussionem var. l.). PLIN. nat. 10, 43 umbrae quodam -us ceteris *coloribus pinnarum*, qui ... in opaco clarius micant, ... quaerit pavo. 35, 97 cum *atramentum illitum picturis* -um claritatis colorum omnium excitaret. 35, 175. 37, 22 colorum -us (*inde ISID. orig. 16, 12, 6*). 37, 104 *carchedoniae* inveniuntur ad -um lunae (*inde ISID. orig. 16, 14, 5*). SOL. 33, 20 quae *iris* radiis icta solis rutilo aëris -u caelestis arcus ex sese iacit speciem (*cf. p. 1183, 28*). **β** per gen. indicatur id, quod luce feritur, lucem repellit: PLIN. nat. 2, 45 *qualem lucem* in -u aquae volitare conspicimus. 37, 76 cum olor *berulli* -u angulorum excitetur (*inde SOL. 52, 61 [64]*). ISID. orig. 16, 7, 5). 37, 79 auri -u. 37, 137 -u parietum. FLOR. epit. 3, 3, 15 ex splendore galearum ac -u. ANTH. 526, 1 forma, sc. *personae*, -us liquidarum fingit aquarum, qualis purifico speculorum ex orbe relucet (*locus obscurus, vix recte de inversione subi. et obi. cogitat Friedrich, comm. 2002, ad l.*). CLAVD. MAM. anim. 1, 7 p. 45, 10 radii ... corporum, quae inciderint, -u retroversim cedentes eqs. (repercusso var. l.). **γ** cetera exempla: PLIN. nat. 1, 7, 1 *clava vitrea* colorem talem, qualis in arcu videri solet, reddit, ut scias non imaginem hic solis esse, sed coloris mutationem ex -u. 11, 224. 31, 45 qualis ex quoque loco -s, sc. lux, splendeat. 37, 165 (*de heliotropio*) causa nominis, quoniam deiecta in vas aquae, fulgore solis accedente, -u sanguineo mutat (eum) (*v. app. crit.; inde SOL. 27, 37 ISID. orig. 16, 7, 12*).

b sonus: PLIN. nat. 36, 99 turres ... acceptas voces numero -u multiplicat. TAC. Germ. 3, 1 obiectis ad os scutis, quo plenior et gravior vox -u intumescat. LACT. opif. 8, 7 *voce* in auribus exceptam per cavos sinus et -u retentam.

c quaelibet corporalia: PLIN. nat. 5, 55 *causam increscentis Nili esse* etesiarum ... ex adverso flantium -um. 16, 6 attolli colles occursantium inter se radicum -u. PLIN. epist. 10, 61, 4 si placeat fossam ... in ipsum mare emittere, -s maris servabit et reprimet *aquam*. AVG. quant. anim. 22, 37 (*antea p. 1181, 61*) *lapidem minorem* -u ipso cadere in aliam partem, ut qua expeditum est, in ima deferatur. CAEL. AVR. acut. 2, 37, 196 densantur ... corpora aëris motu percussa, atque plurimus sudor ... irruentis aëris tamquam -u[s] abstinetur.

2 vi praeverbii minus perspicua significatur actio, qua aliquid infligitur: lux: PLIN. nat. 5, 35 *mons Ater* nostris dictus a natura, adusto similis aut solis -u accenso. 11, 148 ut *per pupillam* habili mixtura ... accipiatur ... lux et temperato -u non obstrepat. *quidlibet*: SOL. 25, 3 alter *dens elephantis* semper in ministerio est, alteri paritur, ne hebetatus assiduo -u minus vigeat.

repercutio, -ssit, -ssum, -ere. a re- et percutere. NOT. Tir. 71, 73 -it. 71, 75 -ssit. GLOSS. -o: ἀντιπία. ἀντιπήσσω. ἀντιπία. ἀντιπατάσσω. recussum: -ssum. retundit: -it. GLOSS.¹ I Ansil. RE 1369 repulsum: -ssum. 1784 referit (*revehit cod.*): -it. *sim. al. legitur inde*

[Ramminger]

a VERG., OV., LIV. [confunditur in codd. c. percutere PLIN. nat. 6, 140 PELAG. in Tit. 1, 7 (in falsa var. l. PLIN. nat. 2, 70); falso trad. SEN. nat. 6, 22, 4, sed retinet e. g. ed. Codoñer Merino; in versione prava, ut vid., MVTIAN. Chrysost. hom. 13, 3 p. 325^{med.} hoc iam ante -it et ipsum sacrificium (gr. p. 106^{ex.} προαναγράφεται λοιπὸν καὶ αὐτὴν τὴν θυσίαν). v. etiam supra p. 1181, 53.]

ferre i. q. (retro, rursus) percutere (vis praeverbii, de qua v. infra, minus perspicua est sub IB2, C et IIC; sine obi. l. 62. p. 1184, 32. 55. 62, part. praes. neutr. plur. pro subst. l. 61; qua re, indicatur per abl. passim, praepos. in cum abl. p. 1184, 48. 56, ex p. 1184, 49, quo per praepos. in c. acc. p. 1184, 2. 1185, 53sq., adv. eo c. ut p. 1185, 43, unde per praepos. ab l. 46. 71. p. 1184, 2, adv. inde l. 64; gr. resp. e. g. ἀναγράφουεν p. 1185, 20, διαγράφουεν p. 1185, 14):

I corporaliter; pro obi. est vel intellegitur: A quod reicitur, repellitur: I vi naturali: a -itur res (quae saepe ab obstaculo -ssa resilit): a lumen, imago sim. (quae ut speculo redduntur praeter l. 21. 27 [addidimus aer l. 28]; fort. huc p. 1184, 9): VERG. Aen. 8, 23 sicut aquae tremulum labris ubi lumen aenis sole -ssum aut radiantis imagine lunae omnia pervolitat loca ([explicit SERV. aut vacat 're', aut bene '-ssum', quia primo aquam ferit, inde postea tendit ad tecta]. AMBR. hex. 4, 3, 11 sicut in die, cum e regione solis aliquod corpus occurrit, ex ea parte, qua l. -itur, umbra subsistit. MART. CAP. 8, 863. aliter p. 1184, 72 sq.). OV. epist. 17, 77 unda -ssae radiabat imagine lunae. met. 2, 110 gemmae clara -sso reddebant lumina Phoebō (STAT. Theb. 1, 344 -sso nituere crepuscula P.). 3, 434 (poeta ad Narcissum) ista -ssae, quam cernis, imaginis umbra est (SEN. dial. 4, 36, 1 i. illa speculo -ssa). SEN. nat. 1, 7, 2 quod speculum solem -at (1, 8, 6 sol vergens in occasum ... a nubibus sustineri et -i potest. CORIPP. Ioh. 4, 460). PLIN. nat. 33, 128 argentum imagines reddit -sso aëre atque in oculis regesto (ibid. iterum. 37, 63).

al. β res iacta, telum vel ipsa plaga: OV. met. 10, 184 discum dura -sso subiecit pondere, tellus in vultus Hyacinthi (i. Koch, alii alia; -sso ... in aere vel -ssum ... in aera trad.). LVCAN. 6, 209 elephans ... omne -ssum ... missile tergo frangit. TERT. patient. 8, 7 telum, cum petram offendit -ssum in eum, qui remisit, reciproco impetu saeviet. SOL. 32, 24. al.

γ sonus, aura sonum ferens: ubilibet: CVRT. 3, 10, 2 clamor iugis montium vastisque saltibus -ssus (syn. referunt). TAC. ann. 4, 51, 2 montis anfractu -ssae ... voces. in corpore humano (cf. p. 1184, 15): AMBR. hex. 6, 9, 62 ut in ... aurium sinibus vox -ssa sine offensione interioris ingrediatur anfractus. RVFIN. Clement. 8, 29, 3 ut aures cymbalo similes suscepti verbi -ssum sonitum altius reddant (EVSTATH. Basil. hex. 3, 2, 8 [gr. aliter]). PRVD. perist. 10, 933. DIONYS. EXIG. Greg. Nyss. creat. 9, 3 p. 359^B quae pars spiritus -itur internis accessibus (gr. ταῖς ἔνδοθεν προσαρασσομένον προσβολαῖς). VEN. FORT. vita Marcell. 8, 28. δ aqua (fort. huc p. 1185, 4): CVRT. 6, 4, 4 amnis saxo ... -ssus duo itinera ... aperit. 8, 9, 8 nec -ssae aquae fluminis in Indum influentis cedunt. 8, 13, 9 occulta ... saxa inesse ostendebant pluribus locis undae -ssae. STAT. Theb. 10, 623 -ssum Libyco mare ... ab aestu. PLIN. epist. 4, 30, 8 an, ut flumina, quae in mare deferuntur, adversantibus ventis obvioque aestu retorquentur, ita est aliquid, quod huius fontis excursum -at? SOL. 32, 10 Nilus ventorum flatibus -ssus. al. ε varia: SEN. nat. 5, 13, 2 ventus ... ubi aliquo promuntorio -ssus est eqs. (PLIN. nat. 2, 132). PLIN. nat. 6, 140 mirum est aestu longe ... accedente non -ssas esse terras a fluminibus in mare invectas. 17, 153 (de vitibus) medulla ... ante se tendit ..., quamdiu nodi ... patent ...; cum vero ... nodi concreti ademere transitum, -ssa erumpit ab ima sui parte. 26, 46 alvum sistit radix in vino pota, quo fit ut moveat urinam -sso liquore (cf. in re medica: LACT. mort. pers. 33, 7 -ssum medelis, malum, i. ulcus, recidit introrsus et interna comprehendit [i. Toinard, v. Adams, Class. Quart. 38, 1988, 523, alii aliter; -ssis medullis trad.]. THEOD. PRISC. gyn. 8 fumigiis bene olentibus ad inferiora ... matricem provocabo; odoribus enim insuavibus -itur). PRISC. LYD. solut. 7 p. 87, 15 (part. praes. pro subst.) tanta ... quaedam eorum fulminum utuntur nimietate velocitatis, ut quaedam quidem -entia et solida urant eqs. (cf. Arist. meteor. 371a24 τὰ ... ἀντιτυπήσαντα). al. sine obi. (pro refl.):

GREG. TVR. Iul. 27 fulmen per aditum ... ingreditur percussisque duabus columnis frustas excussit; inde -ens per fenestram ... est egressum. b -itur homo, sc. qui repellitur sim.: VAL. MAX. 1, 8 ext. 11 remigem cum e navi fluctus abiecisset, altero latere -ssum contrarii fluctus in navem rettulit. AMM. 15, 4, 9 egressi ... repente scutarii, cum obiectu turmarum hostilium -ssi stetissent eqs. (cf. 16, 11, 4 barbari clausis aditibus -ssi ab oppido). al. in imag.: AVG. conf. 5, 10, 20 cum ... conaretur animus meus recurrere in catholicam fidem, -bar. doctr. christ. 1, 21 pravorum ... morum quasi contrariis flatibus ab ipsa patria -untur homines.

2 homine agente: SEN. benef. 2, 17, 4 audacius pilam mittemus, ... manus illam ... agilis -et. PLIN. nat. 28, 35 despuimus comitiales morbos, hoc est contagia regerimus, simili modo et fascinationes -imus dextraeque

clauditis occursum. AVG. ord. 1, 10, 30 quia vos ab ista vanitate ... deterreo, ... ab ardore ventosae famae -ssi in torporem inertiae congelabit (in imag. ut: serm. 57, 11 proelior percussus est a libidine ..., -ssit motum lascivum, ... -ssit et vicit. BACHAR. fid. l. 170 nobis nunc non -endi, sed vitandi tantum hostis cura suscepta est). al.

B quod stans icitur, pulsatur: I vi praeverbii vigente pro obi. est vel intellegendum est: a quod pulsatur rebus, quae inflictae resiliunt sim.: a lumine: OV. met. 4, 783 (loq. Perseus) se ... clipei ... aere -sso formam adspexisse Medusae ([-ssam Riese, -ssae Slater, ut locus ad p. 1183, 15 pertineat]. CLAVD. DON. Aen. 7, 525 p. 80, 9 [aera ... sole lacessita] -ssa aera solis radiis). PALLAD. 12, 1, 3 si luna adhuc ictum solis -ssa non sensit (MAX. TAVR. 31, 2 bis). AMBR. hex. 3, 15, 62 ut aqua sole -ssa exaestuēt (cf. HIER. epist. 37, 2, 2 mare saepe solis radiis -ssum colorem ... lapidum trahit). al. β sono: LIV. 21, 33, 6 clamores nemora ... -ssaeque valles augebant. agitur de voce humana (cf. p. 1183, 36): RVFIN. Orig. in gen. 3, 2 p. 61, 1H. si vox humana aër esse ictus, id est lingua -ssus definitur. VEN. FORT. vita Marcell. 8, 32 non ... sonus poterat -ssa palati camera resultare.

b quod iterum vel saepius percutitur (cf. l. 66): cudendo: TERT. nat. 2, 7, 5 imagines detrahit, monetam -itis? AVG. serm. 229V (in imag.) venit ... monetarius Christus, qui -et nummos confricos; et quomodo -it nummos? labefaciendo: HEGES. 3, 11, 1 ne -ssus murus fatisceret (gr. 3, 222 πολλάκις ... εἰς τὸν αὐτὸν παίοντας).

c ad cuius percussum respondetur: a c. obi.: TERT. adv. Marc. 2, 28, 2 deus Marcionis vicem prohibens iterabilem magis iniuriam facit: quis enim (sc. qui alterum iam percussit) non rursus percutiet non -ssus? AMBR. Iac. 1, 8, 36 (in imag.) vir perfectus in tormentis ... quasi athleta fortis, qui -at verberantem si non caedis, certe sermone flagello (in Luc. prol. 4 quemadmodum non referre et -ere v. debeam [ad Luc. 6, 29 ut: 7 l. 597 hoc pugno -ssit dominus v. cf. l. 34]). HIER. epist. 3, 5, 1 diabolus fessa ieiuniis membra morbo gravante concutiet, sed apostoli -etur eloquio. al. β absolute: TERT. adv. Marc. 4, 16, 6 non modo non -endi, sed et aliam maxillam praebendi (spectat ad Matth. 5, 39 vel Luc. 6, 29 [cf. l. 30] ut: spect. 25, 3 -endum non esse). VET. LAT. I Petr. 2, 23 (Iren. 3, 16, 9, sim. al.) Christus cum vapularet, non -bat (gr. deest, sed Thiele in ed. Beuron confert Const. apost. 8, 47, 27 τυπόμενος οὐκ ἀντέτυπεν. inde e. g. AMBR. parad. 12, 59 puer ... cum maledicitur, non remaledicit, cum percutitur, non -it). VEN. FORT. vita Marcell. 10, 48 hostis, sc. belua, sagittatus -ere poterat.

2 vi praeverbii parum perspicua; -untur animantes eorumque partes: a nimio lumine (sc. -untur oculi sim.): SEN. epist. 115, 6 multa ... aciem nostram ... splendore nimio -unt. AVG. conf. 7, 17, 23 'invisibilia tua ...' (Rom. 1, 20) conspexi, sed aciem figere non evalui et -ssa infirmitate ... mecum ferebam ... solam memoriam (in imag. ut: 10, 41, 66 vidi ... splendorem tuum corde saucio et -ssus dixi: '...'. serm. 293, 4 EVSEB. GALLIC. hom. 3, 3). soliloq. 1, 10, 17 oculos etiam sanos luce solis ... saepe -i et averti. vera relig. 105. b rebus insalubribus, noxiis sim. (in re medica praeter l. 50): CHIRON 317 si ... in frigore -ssi ... spasmus passi fuerunt (cf. Veg. mulom. 2, 88, 2 frigore laeduntur). ibid. alii ... ex nivibus ... calidi si -ssi fuerint. ALC. AVIT. carm. 5, 204 -ssus vexatur anhelitus aeger, sc. nocte gravissima. ORIBAS. syn. 4, 41, 3 La p. 43 quae aquae ... ventrem -unt (cf. Ab qu(ae) aqua ... ventrem percipiendum gravaverit, gr. πλήττοντα). PHILAGR. med. 3 p. 165, 9 attendendum est ..., ne inflammatio -at caput, facile enim laeditur sensus percussione eius (cf. l. 57). sine obi.: ORIBAS. syn. 2, 56, 22 La p. 123, 5 costus syriacus repercuti(en)s in odore (cf. p. 1185, 6). ALEX. TRALL. 1, 32 (nisi ad D) vetusta vina -unt et vapore movent sursum ad caput (gr. I 483 πληκτικὸν ἔχειν τι).

c quibuslibet: AVG. c. Adim. 15 p. 156, 9 quantum plagam sibi infligeret et quanto ictu -ssus se ipse sauciaret. PS. AVG. hypomn. 4, 8 l. 421 audite ... -entem virga sapientiae caelestis vaniloqua ora vestra ... apostolum Iacobum. CASSIOD. hist. 10, 4, 2 Eutropio sub altare iacente nimioque -sso timore (gr. Socrat. 6, 5, 5 ἐκπεπληγῆτος). sine obi. (de ictu pulsus): PS. SORAN. quaest. med. 157 durus pulsus -it et tenditur (cf. 149 diastole ... est percussio arteriae).

C quod se (cum vi quadam) movet vel ab alio concutitur, infligitur ita: I ut infligatur rei alii: cuilibet (vim saepius percipiendi suspiceris): BVC. Eins. 1, 33 cum Phoebo ... docta -sso generavit carmina plectro. HEGES. 3, 26, 3 p. 237, 1 clypeorum -ssis spiculis crepitus audiebantur. GREG. TVR. vit. patr. 2, 4 cum ... plausum ales, sc. gallus, ... -ssis alis altius protulisset. CORIPP. Ioh. 1, 161 deducunt litore puppes; ... -ssis verruntur marmora tonsis. oculis (ut obcaecentur; cf. l. 41): AMBR. hex. 4, 1, 1 qui e regione in radium eius solis intendit, -sso lumine omnem subito amittit aspectum (sim. 5, 18, 60 si quis -sso solis l. in tripodam oculorum aciem ... servaverit). 2 ut spuma sim. efficiatur: VINDIC. gyn. rec. P p. 447 sanguinem nostrum sublime repercutu(m)

(ram) *cod. supra lin.*) spumam ... facere necesse est (rec. G p. 446 et D p. 449 sanguis ... -ssus, C p. 447 concussus). EVSTATH. Basil. hex. 3, 8, 6 (*de origine nivis*) cum ... fuerit despumatus humor flaborum violentia -ssus (*nisi ad p. 1183, 42, cf. gr. p. 73^A ἀνακοπέν*).

D quod emittitur (fort. huc p. 1184, 57): ORIBAS. syn. 2, 56, 22 Aa p. 123, 5 *costus syriacus* -ens odorem (cf. p. 1184, 56; gr. *πληκτικὸς τῆ ὀσμῆ*), item fere 2, 56, 35 La p. 124, 14 *malobathri folium* -ens o. [Aa habens in se odorem suavitatis].

II incorporaliter; vis praeverbii: A indicat motum in contrariam partem versus: **1** -untur res: **a** vario modo repellendo: **α** -unt res: SEN. dial. 3, 8, 7 inimicis parcutitur, cum adfectus -ssit adfectum. CONC.^S I 3 Rustic. p. 51, 34 ne ... integra veritatis inquisitio pro interiecto forsitan inordinato clamore -i videatur (gr. I 1, I p. 120, 22 *διακρούηται*). EVSEB. EMES. serm. 26, 9 ut praesentia virtutis -retur virus serpentis. 27, 8 praecesserat ... adventus Christi, sed -ssit eum timor mortis terrenae. OP. imperf. in Matth. 10 p. 688^{ext.} **β** -unt homines, deus:

TERT. ieiun. 10, 9 coniecturas coniecturis et tamen puto fidelioribus -ens. adv. Marc. 5, 5, 7 deus ... statuit sapientiam hominum stultitia -ere. IREN. 5, 24, 2 I. 45 ut homines per legum positionem -ant ... iniustitiam (gr. *ἀνακρούωσι*). EVSEB. EMES. serm. 27, 5 dominus timore timorem eiciens, et maiori metu, quod erat minus, -ssit. OP. imperf. in Matth. 6 p. 673^{med.} Christus avaritiam sprexit ..., vanam gloriam -ssit, sc. a diabolo propositam. al.

b dicendo, sc. *refellendo, refutando*: PLIN. nat. praef. 31 quo dicto Plancus sic -ssit illas orationes in se scriptas, ut eqs. QVINT. inst. 6, 3, 23 aliena aut reprehendimus aut refutamus ... aut -imus. 6, 3, 45 quod in lacessendo dici potest, non etiam in -endo. 6, 3, 78 -endi multa sunt genera. AVG. pecc. orig. 30, 35 nonne istorum ... argumentatio -ssa et contracta dissiliet? EVSEB. EMES. serm. 6, 14 honesta mater conubium experta nuptias filiae -ssit. al.

c ordinem invertendo, sc. in veriloquio t. t. metrici: DIOM. gramm. I 478, 30 anapaestus, quem antidactylum Graeci nominant, ... dictus παρὰ τὸ ἀναπαίειν κατὰ τὸ ἀνάπαλον ἀντικρούειν πρὸς τὸν δακτύλον, quia recurrendo -ens dactylum sono reciprocò obloquitur ei per antistrophen (*inde irrepsit in cod. Bern. ISID. orig. 1, 17, 7 p. 1182, 1*).

2 -untur animantes: **a** *refellendo falsa opinantes, proferentes*: TERT. anim. 23, 6 satis haereticos -am, si argumentum Platonis elidam. adv. Hermog. 12, 4 hac ... ego definitione merito illum -am. adv. Marc. 2, 20, 4 ut solo iniuriarum iudicio Hebraei Aegyptios -rent. GAVDENT. serm. 11, 17 Christus usitatis exemplis eos *Iudaeos* -ere magis voluit (*postea*: vel refutatos vel etiam confutatos). HIER. in Tit. 1, 8 I. 559 adversarios -ere, qui nisi refutati fuerint atque convicti eqs. RVSTIC. c. aceph. p. 1223^c ut ... *caro Christi* minime tribus personis connumeretur, -imur eo, ne ex trinitate quaternitas fiat. al. **b** *reiciendo aliquid proponentes, poscentes, ad aliquid hortantes*: *diabolus* (cf. I. 22. p. 1184, 5, 32): PETR. CHRYS. serm. 13, 7 diabolus totiens ... -ssus a domino (cf. 6 inimicus quamvis saepe victus). FAVST. REL. grat. 1, 9 p. 32, 3 nemo hostem inlecebris obscaene voluptatis armatum crucis viribus -at? EPIPHAN. in euang. 15 p. 10, 20 *diabolus tentans Christum* -itur et eius voluntati satis non fit. al. *alium*: MACR. Sat. 2, 4, 5 alium ... salarium postulantiem ... hoc dicto -ssit: '...'

B indicat motum eo, unde aliquid ortum est (cf. p. 1183, 33): TERT. apol. 41, 2 hoc ... et in deum vestrum -ere est, si eqs. PONT. vita Cypri. 7, 6 per quem gentiles blasphemii -ssis in se, quae nobis ingerunt, vincerentur? VAL. CEM. hom. 13, 6 *invidia* auctoris sui cor -it. PS. MAX. TAVR. serm. 40 p. 617^B Christus nulla maledicentibus maledicta referebat, quia omne maledictum patientia -ssum in suum redit auctorem.

C non perspicua est (fort. indicat percussioem saepius peragi): vox indicat aliquid percogitandum esse: EVSEB. EMES. serm. 25, 28 qui horum scientiam per noctem accipere incipiet, tractans et -ens insomnia, i. somnia (*postea*: sursum et deorsum convertens et quaerens et volutans).

deriv.: repercutibilis, repercutio, repercutus (-ūs).

compos.: irrepercutus.

Ramminger.
?rēperdo, -ere. *a* re- et perdere, si quidem agnoscendum, cum offendere possit et prosodia et notio. *i. q. perdere* (notione praeverbii incerta): DRAC. Orest. 179 (*verba Clytaemestrae*) nolo tam multi sceleris, *i. adulterii*, -ere, fructum (-i) trad.; me perdere *Maehly*, deperdere *Mai* et *Zwierlein*, qui confert 397 recerpit, var. l. de-).

[reperidia v. repotia.]

Bk.

***reperio**, -pperi-, -pertum, -ire. [*a* re- et 2. pario, -ere, cui verbo subest radix *pere₃- 'parare', cf. gr. *ἐπιροῦν* 'paravi', ind. vet. *pr̄nāti* 'donat', lituan. *periu* 'ovis incubo'. v. *Walde-Hofmann II* 255; *Rix et al.*, *Lex. der indogerm. Verben*, 2001, 474sq.; *Meiser*, *Veni vidi vici*, 2003, 100, 185; *de Vaan*, *Etym. Dict. of Latin*, 2008, 445sq. Mei.] *de origine*: FEST. p. 290 re(pertum) ... (quod) amissum recipe(re) contigit, (quasi) repartum et.) re-

paratum (i, suppl. e PAVLO p. 291). AVG. trin. 9, 12, 18 quae ... -untur, quasi pariuntur (PRISC. gramm. II 401, 1 -o, comperio, cooperio ... possunt ... a pario esse videri composita. 438, 23 pario -o). PRISC. gramm. II 435, 7 (*quasi a verbo simplici q. e. perio, v. vol. X I, 1485, 12*).

de scriptura: quamquam -pp- in stirpe perf. tantum exspectandum erat (sc. per reduplicationem [cf. peperit] et syncopen), variant omnes formae inter p simplicem et duplicem. in stirpe praes.: re-pe- in papyrus p. 1195, 53 et CIC. div. in Caec. 33 (Pap. Corp. 23, 2; saec. V), in codd. vet. e. g. CIC. Verr. II 3, 28 (V). VERG. Aen. 5, 807 et 9, 195 (MPR); re-pe- in titulis p. 1189, 52 et DECRET. decur. Tergest. (CIL v 532; a. 138/61) 2, 14. INSCR. Ephes. Wankel 41, 21 (saec. IV med.), in papyrus e. g. CHART. lat. ant. XX 712, 6 (a. 557), in codd. vet. e. g. PLAVT. Epid. 151 (A, ut Trin. 558. 757. al.). TER. Hec. 200 (A, ut 662 Haut. 339. al.). CIC. rep. 1, 41 (P, ut 2, 28). VERG. Aen. 5, 807 (F ante corr.). FRONTO p. 59, 3 (V). LACT. inst. 1, 21, 4 (B).

part. perf. re-pe- in titulis e. g. p. 1188, 72. 1192, 3 et ORAT. imp. Claud. (CIL XIII 1668) 1, 29, in codd. vet. e. g. VERG. Aen. 4, 128 (MR). PLIN. nat. 25, 20 (N). GRAN. LIC. 28, 20; re-pe- in inscr. CIL IX 1563, 8 (a. 423/50), in codd. rec. e. g. GREG. TVR. Franc. 1, 48 p. 34, 1. NOT. Tir. 29, 56⁶ -it.

de genere: act. et pass. passim; inter verba depon. affertur, si recte trad., PROB. app. gramm. IV 204, 1 moechor ,repperior, rimor scortor (i, opp- coni.; cf. com-, ex-, opperior). ceterum occurrit p. 1192, 3. 33; vix addas AMM. 22, 4, 8, v. Hofmann-Szantyr 292sq. *de formis* (cf. imprimis *Neue-Wagener³ III 363sqq.*; notis -it, -imus indicat. praes. significationis, -peri(t), -perimus indicat. perf.): stirpis praes.: fut. -am, -es sim. in de a PLAVTO, -bo sim. PLAVT. Epid. 151 CAECIL. com. 119 POMPON. Atell. 9 SORT. Sangall. 40, 10; inf. pass. -iri inde a PLAVTO, -irier PLAVT. Truc. 699 LVCR. 4, 480; gerund. -undus PLAVT. Asin. 728 Epid. 100 CIC. Verr. II 3, 110, -endus inde a CIC. stirpis perf.: -peri sim. inde a PLAVTO, -perii sim. (testantur CHAR. gramm. p. 321, 12 -perii. DIOM. gramm. I 371, 2 -perivi et -perii) e. g. CELS. 7 praef. 3 -perii (VET. LAT. deut. 22, 14 [cod. 104]). GREG. TVR. Franc. 8, 33 p. 403, 3 -perierunt (9, 31 p. 450, 10). LEX Visig. Eur. 280 -perierit (bis in cod. saec. VI; resp. in codd. rec. Visig. 5, 5, 3 -pererit [bis]). part. perf. -rtus inde a PLAVTO, -riti COMPVT. Carth. 2, 8 p. 290, 4; part. fut. -rturus inde a CIC., -rituri COMMENT. Lucan. 1, 451; supin. BOETH. diff. top. 4, 1, 16 facile -rtu.

de mensura: in stirpe praes. rē- inde a PLAVTO, rē- PLAVT. Asin. 728 (scrib. repp- codd. BDE, deficit A). ARGVM. Plaut. Curc. 7 Poen. 7 (sed rē- Cist. 9). HYMN. Ambros. 11, 12 F. PAVL. NOL. carm. 18, 312 PROSP. carm. de ingrat. 116. 958 ORIENT. comm. 2, 160 SEDVL. carm. pasch. 5, 142 ANTH. 226, 2; in stirpe perf. rē- inde a PLAVTO, rē- (etiamsi scrib. repp- in codd. nonnullis) AVSON. 13, 23 (23 S.), 4 (sed 1 et 3 rē-). AVIAN. fab. 13, 3 (sed 5, 6 rē-). VEN. FORT. carm. 6, 7, 2; in part. perf. rē- inde a PLAVTO. *de notione et differentia* (adde p. 1185, 75. 1193, 32. 60): CHAR. gramm. p. 394, 24 -imus nostra, invenimus aliena (item disting. p. 1193, 43 et vol. VII 2, 134, 55sq., ubi corrige ISID. diff. 1, 312 [241 C.]). SCHOL. Ter. Bemb. Eun. 512 -perit: invenit. GLOSS. -o: ἐνρίσχω. invenio. GLOSS.^I I Ansil. RE 1132 -tus: arbitratus. 1179 (cod. Paris.) -perit: exqu(aes)ivit. 1182 -ta: nancta. al.

legitur in versibus inde a PLAVTO, in prosa orat. inde a CATONE per totam latinitatem. de usu vocum q. s. -ire et invenire v. vol. VII 2, 135, 2sq., quibus addere placet comparisonem frequentiae apud auctores selectos: invenire praefertunt e. g. PLAVT. (-ire 91/i. 133), TER. (29/64), CIC. (384/519), VERG. (15/18), HOR. (3/14), OV. (56/108), LIV. (2/220), VITR. (6/103), SEN. (trag. 2/23, philos. 20/ca. 300), LVCAN. (3/29), PETRON. (1/44), PLIN. nat. (ca. 240/plus 500), SIL. (2/14), STAT. (9/24, e quibus in prosa orat. 2), MART. (1/18), QVINT. inst. (plus 80/plus 180), FRONTIN. (6/84), IVV. (1/17), PLIN. epist. et paneg. (9/63), TERT. (28/ca. 300), VVLG. (85, non nisi in vet. test./plus 600), PAVL. NOL. (carm. 10/12, epist. 8/54); -ire praefertunt e. g. LVCR. (-ire 34/i. 20), CAES. Gall. et civ. (40/15), CELS. (38/17), CVRT. (26/14), COLVM. (32/14), TAC. (87/34 [sc. ann. 76/10, cetera 11/24]), SVET. (35/16). [confunditur in codd. c. invenire CIC. Cael. 64 Planc. 23 PLIN. nat. 37, 25 AMBR. in Luc. 5, 81. al., recipere SEN. dial. 11, 3, 3 QVINT. inst. 12, 10, 10. al. (in var. l. dub. OV. fast. 3, 846. 4, 27, falsa COLVM. 12, 2, 3 PLIN. nat. 34, 32 VET. LAT. IV Esdr. 14, 9), repetere e. g. CIC. orat. 162 (in var. l. dub. CAES. Gall. 5, 49, 2, falsa DARES 6; falso trad. ASCON. Scaur. p. 29, 11); perf. -isse sim. c. peperisse sim. SEN. Herc. O. 274 VLP. dig. 11, 4, 1, 1 (in var. l. inc. vel falsa CIC. Deiot. 37 de orat. 1, 198 VEG. mil. 4 prol. 1; e coni. incerta CIC. Tusc. 4, 4; falso trad. ENN. scaen. 61); p. p. -tus c. refertus OV. fast. 3, 728. 736 (v. etiam p. 598, 51 sq.), repente p. 1165, 8. 1173, 73 et AETNA 281. contextu manco POMPON. p. 327, 36.]

feri e. q. invenire, sc. saepe cum labore quodam (gr. resp. εὐρίσκειν e. g. p. 1191, 33 et VET. LAT. II Petr. 3, 14 [Aug. epist. 214, 6. al.]. CONC. S II 3, 1 p. 95, 20 [gr. II 1, 1 p. 115, 31], alia e. g. p. 1194, 3 et saepius sub IB). aetate antiqua pro obi. sunt imprimis res vel personae quaesitae, sed casu, sine consilio -itur aliquid vel aliquis e. g. p. 1188, 61 sqq. 1190, 34 sqq. 1191, 71 sqq.; -unt fere animantia, sed res e. g. p. 1188, 44 sqq. 1189, 14 sq. 1196, 14 sqq. differentiam inter (quaerendo) -ire et verbum sensus generalis (quolibet modo) invenire cognoscas e. g. l. 60. p. 1188, 30. 1190, 27. 1191, 42; quo cum verbo saepe ita variat, ut sensus distingui vix vel omnino non possit, e. g. l. 47. 57. p. 1188, 6. 1189, 6. 1191, 3. 1193, 35. 1196, 71. 74. saepe accedit verbum q. e. quaerere actionem praecedentem indicans (cf. DON. p. 1193, 31), e. g. l. 55. p. 1188, 28. 1190, 6. 1191, 59. 1192, 19. 75. 1195, 58, sim. quaeritare p. 1191, 37, requirere e. g. p. 1188, 42. 1193, 4 et Ov. met. 2, 337 CVRT. 6, 2, 9, ceterum e. g. appetere LVCR. 5, 1279, circumspicere p. 1192, 24 et CIC. Verr. II 3, 180 Ov. met. 1, 607 COLVM. 4, 24, 17. al. accedit dat. (in)commodi, sc. refl. e. g. p. 1191, 42. 73. 1195, 25. 1196, 15. 25. 30, ceterum personae l. 51. p. 1188, 5. 1189, 13. 1190, 16, rei p. 1191, 43 sq. 1195, 32; abl. modi vel adv. e. g. casu p. 1189, 12. 1191, 27. 1193, 70. al., facile p. 1191, 3. et saepe (v. vol. VI 1, 66, 21 sqq., ubi lege NEP. Ham. 3, 1; addas e. g. p. 1189, 42. 1194, 28), forte p. 1189, 73. 1191, 25 sq., abl. fortunā l. 70. p. 1189, 73, raro p. 1193, 71. 72. 1195, 16 (cf. adi. rarus p. 1190, 40), vix p. 1189, 32. 1190, 16. 1193, 57. al. vocem fuse tractat Dominguez Dominguez, Lexemática Latina, 1995, 105 sqq. 239 sqq., comparat c. parēre 240 sqq., invenire 349 sqq.

exempla sic digerenda esse putavimus:

CAPVT PRIVS: -untur, qui (quae) iam exstant:

I sensu locali:

A vi plena: 1 -untur antea perdita, amissa: l. 45. 2 cetera exempla: l. 75 (pro obi. sunt quaelibet res l. 75, quae in libris leguntur p. 1189, 25, animantes p. 1189, 68).

B vi deminuta -untur, qui (quae) certo loco commorantur: p. 1191, 11.

II sine respectu loci; c. notione: A acquirendi, accipiendi sim.: p. 1191, 34. B comprehendendi: p. 1192, 11.

CAPVT ALTERVM: -untur nova, quae efficiuntur:

I usu generali: p. 1195, 22 (per obi. acc., sc. -untur consilia sim. p. 1195, 24, dicta, scripta p. 1195, 55, ad usum futurum destinata p. 1195, 71; per struct. varias p. 1196, 19; p. p. neutr. pro subst. p. 1196, 55).

II usu speciali in arte rhet.: p. 1196, 65.

CAPVT PRIVS: -untur, qui (quae) iam exstant: I sensu locali: A vi plena, sc. -untur quaesita vel offensa: 1 antea perdita, amissa; pro obi. sunt: a animantes, sc.: a homines: PLAVT. Bacch. 562 misine ego ad te ... epistulam super amica, ut mi invenires? :: ... -peri. Capt. 761 neque eum servom umquam -peri neque filium (Poen. 124. al.). Epid. 652 perdidisti et -isti me, soror. 720 ego sum defessus -ire, vos defessi quaerere, sc. puellam (antea e. g. 716 inventa est filia). al. TER. Andr. 806 Glycerium iam hic suos parentis -perit? (969). VATIN. Cic. fam. 5, 9, 2 profecto tibi illum servum fugitivum -am. CAES. Gall. 1, 53, 8 -tus quidam in manibus hostium, et ad eum Caesarem reductus est. SALL. Catil. 61, 4 Catilina ... longe a suis inter hostium cadavera -tus est. 61, 8. Ov. am. 3, 10, 45 cum sit tibi, Ceres, nata -ta (sc. Proserpina ut: met. 5, 518 sqq. en quaesita diu tandem mihi n. -ta est, [519] si -ire vocas amittere certius, aut si [520] scire, ubi sit, -ire vocas. CLAVD. rapt. Pros. 3, 51). met. 1, 654 (Inachus ad Io vaccam) tu non inventa -tā [es] luctus eras levior. 14, 161 Aeneas noscit Achaemenidem improvisoque -tum vivere miratus eqs. 14, 398 comes nescit clamato saepe per agros nequiquam Pico nullaque in parte -to inveniunt Circen. al. β animalia: PROP. 4, 9, 67 gregibus ... -tis (16 sqq. boves ... bis mihi quaesitae). VAL. MAX. 1, 6, 7 pulli ... fugerunt summaque diligentia quaesiti -iri nequiverunt. VVLG. I reg. 9, 4 minime -erunt (antea: cum ... non invenissent [sc. asinas, ut 10, 14]).

b res (quarum statum indicat praedic. l. 72 sq.): CIC. Verr. II 1, 46 in litore signa illa Apollinis furto abacta -untur. Cluent. 180 in taberna eius furis nummi, nequaquam omnes, -untur. Brut. 129 Fimbriae orationes pueri legebamus, quas iam -ire vix possumus. al. SALL. Iug. 71, 5 expectus ... epistulam non -perit, sc. e pulvino surreptam (CHART. lat. ant. XLII 1219, 19 [saec. II in.] epi(st)u(la)s ... (fo)rtunā a(pu)d illum re(pe)rta(s)). Ov. met. 6, 408 aliis membris Pelopis ... -tis ... scapula defuit. VAL. MAX. 1, 1 ext. 1 in quibus litoribus pecunia incolumis -ta ... restituta est. 1, 8, 11 deusto sacriquo Saliorum nihil in eo praeter lituum Romuli integrum -tum est. al.

2 cetera exempla: a -untur res: a quaelibet corporeae

vel quae sensibus percipiuntur: ① varia exempla; -untur: ② quae quaesita, petita sunt: ③ -unt animantes: ④ res varias (exempla selecta): PLAVT. Asin. 728 huic argento ... -undo (item -itur pecunia sim. e. g. Persa 44 [respic. mutuum] quaesivi, nusquam -peri. 133 hoc tu mi -ire argentum potes. TER. Phorm. 823 argentum). Aul. 621 perscrutabor fanum, si inveniam uspiam aurum ...; sed si -ero eqs. Epid. 444 non -isti ... tranquillum locum, ubi tuas virtutes explices (CIC. Cael. 53 non causa, non locus ..., non vestigium maximi facinoris -etur. CAES. Gall. 5, 21, 4. al.). al. CAECIL. com. 3 (in imag.) oram -ire nullam, quam expediā, queo. TER. Haut. 112 ibi simul rem et gloriam, (ad p. 1191, 39) armis belli -peri (CE 71, 2 industria vigilantia ... (sibi) et suis r. -perit). RHET. Her. 2, 5, 8 si loco maleficii telum ... relictum aut si vestigium -tum fuerit (CIC. Cael. 53 l. 8. al.). CATVLL. 14, 8 si ... hoc novum ac [-tum] munus dat tibi Sulla litterator (sc. librum carmina pessima plurimum poetarum continentem; 1, alii aliter explicant; an ad p. 1195, 55 sqq.?). LVCR. 2, 850 ad unguentum parandum quaerere par est, quoad licet ac possis -ire, inolentis olivi naturam. CIC. ac. 1, 42 (in imag.) e quibus nottonibus non principia solum, sed latiores quaedam ad rationem inveniendam viae -untur (VERG. Aen. 9, 195 videor -ire ... posse viam ad muros. Ov. ars 2, 22 audacem pinnis -perit ille Daedalus v. al.; cf. l. 51 sq.). div. 1, 119 cum ... eae partes in extis non -untur, sine quibus eqs. (item respic. extispicium: VAL. MAX. 1, 6, 13 cor in extis non -isse [HIST. AVG. Pert. 11, 2. 14, 3 c. et caput]. cf. p. 1189, 20). CAEL. Cic. fam. 8, 13, 2 stomacho est ... Pompeius ... ita languenti, ut vix id, quod sibi placeat, -at. BELL. Alex. 8, 1 puteis fossis aquam dulcem -iri posse (Hisp. 41, 4. COLVM. 1, 5, 2 quae a. non infima valle -itur. al.; cf. fons: LVCAN. 9, 591. PAVL. NOL. carm. 27, 266 [in compar.]). VARRO rust. 1, 2, 9 nullus in eius fundo -iri poterat stolo. VERG. Aen. 4, 692 Dido moribunda quaesivit caelo lucem ingenitque -tā (-tam var. l.). Ov. met. 4, 108 Pyramus vestem Thisbes ... sanguine tinctam -perit (cf. 102 sqq. lea ... inventos forte ... laniavit amictus). CELS. 2, 10, 16 nonnumquam ... ea vena latet neque facile -itur. COLVM. arb. 12, 2 quanto saepius vineam foderis, tanto uberiores fructum -es. et saepissime. ⑤ locos in scriptis, sc. qui inveniuntur libro perscrutando (aliter p. 1189, 25 sqq.): PRISCILL. can. praef. p. 111, 11 ut, ubi ... quaeris testimonium, per eundem canonem, cui haec subdita sunt, facillime -as. HIER. epist. 36, 10, 2 genesim ... percurrens -peri loca, in quibus eqs. hom. Orig. in Luc. 32 p. 182, 20 Iesus revolvit librum et caput de se vaticinans -perit lectionis. ⑥ reliquias sanctorum miraculo sim. revelatas: HYMN. Ambros. 11, 12 F. -perimus martyres (cf. 4 martyribus inventis). AVG. civ. 22, 8 p. 567, 14 corpora Ambrosio per somnium revelata -ta sunt. MARCELL. chron. II p. 84, 453, 2 (cf. I requirent) hoc ... caput fide -tum (Ioh. Baptistae ut: DIONYS. EXIG. praef. 8, 3 l. 75).

⑦ -unt aliae res (vergit ad notionem q. e. obtinere): hominum conditiones, facultates (in imag.): CIC. Quinct. 5 veritas ... locum, ubi consistat, -ire non poterit (Tusc. 4, 42 imbecillitas ... non -it l. consistendi). HIL. AREL. vita Honorat. 21 nullius ... angustiae ad ipsum pervenerunt, quae ultra ipsum protenderentur ac non in ipso metam -rent. SIDON. epist. 4, 3, 10 tua tuba, i. eloquentia, nec aemulum -perit nec aequalem. quaelibet: VERG. Aen. 5, 807 (huc spectat l. 57) cum ... -ire viam ... non posset ... Xanthus amnis (CELS. 7, 18, 3 id ... omentum ibi -ta via paulatim ab inguinibus in inferiores ... partes nisum). PLIN. nat. 27, 5 aconitum venenum in visceribus -it (locum del. I. Müller, Mayhoff). AMM. 17, 7, 11 venti subterranei eruptiones nullas -entes. 18, 8, 12 ut caesorum cadavera multitudine fulva -ire ruendi spatium nusquam possent. 20, 11, 29 quae lux non -ens exitum, sc. e nube (CLAVD. DON. Aen. 5, 805 p. 521, 2 Xanthus amnis e. ... -ire non poterat. 12, 925 p. 638, 20 ut hasta ... e. facilem -ret, sc. e corpore transfosso). VEN. FORT. epist. (carm. 8, 12^a; in imag. de ecclesia) ut nullus ventorum turbo ... possit illic invenire, quod quatiat, aut, quod labefactet, -at.

⑧ quae occurrunt, quibus aliquis vel aliquid incidit: ① quolibet contextu (exempla selecta post VAL. MAX.): PLAVT. Aul. 26 (loq. lar familiaris) feci, thesaurum ut hic -ret Euclio (240 CALL. dig. 49, 14, 3, 10. al., e. g. COD. Theod. 10, 18, 2 pr. quisquis thesauros ... quolibet casu -erit. cf. VERG. Aen. 6, 610 qui divitiis soli incubuere -tis). CAES. Gall. 1, 29, 1 in castris Helvetiorum tabulae -tae sunt eqs. civ. 3, 2, 2 Brundisii tantum navium -perit, ut eqs. NEP. Lys. 3, 5 oratio ..., quae post mortem in domo eius -ta est. LAVREA epigr. Plin. nat. 31, 8 hoc loco ... apparent lymphae non ante -tae (CIL II² 14, 89, 9 [saec. VI²] predulce(m) -perit limfam. item -untur fontes: X 4734, 1 [a. 71] nymphis sanct(is) novis -tis). FAST. ann. Iul. Praen. Mart. 23 (Inscr. Ital. XIII 2 p. 123; a. 6/9) Lutatius ... clavam eam ait esse in ruina Palati ... -tam, qua Romulus urbem inauguraverit. VAL. MAX. 1, 1, 12 duabus arcis lapideis -tis. PHAEDR. 3, 12, 2 pullus gallinaceus, dum quaerit escam, margaritam -perit. PLIN. nat. 6, 198 alteram insulam, ubi sacer mons opacus silva -tus esset. et sae-

pe. p. p. neutr. pro subst.: COD. Theod. 10, 18, 2 pr. (antea p. 1188, 64) -ti modus, i. magnitudo. 10, 18, 2, 1 in quartam -torum partem.

② in progressu artium, cultus sim. (aliter p. 1195, 71 sqq., quo fort. pertinet Cic.): Cic. Verr. II 4, 106 fruges (an pro 'cultura frugum?') in ea terra primum -tas esse arbitrantur. LVCR. 5, 1113 posterius res inventast aurumque -tum (5, 1241. PLIN. nat. 33, 6 ad perniciem vitae -tum, sc. aurum). al. PROP. 2, 33, 27 a pereat, quicumque meracas -perit uvas. OV. fast. 3, 736 a Baccho mella -ta ferunt (cf. 744 inventi praemia mellis). al. PLIN. nat. 1, 25, 50 herbae ab animalibus -tae (resp. 25, 89 invenere herbas). 4, 64 aere ibi primum -to (36, 55. al. apud eundem). 16, 208 exploratorum, hoc, usus in castris pastorumque -perit (i. quomodo ignis e lignis nascatur). 35, 38 cerussa usta casu -ta est in incendio Piraei. 37, 15 e margaritis ..., tam prodiga re et feminis -ta. al. apud eundem. ③ in cursu rerum naturalium: CVRT. 8, 9, 7 Indus, ubi mollius solum -it, stagnat. AMM. 26, 10, 17 undae innumera quaedam in civitatibus et ubi -ta sunt aedificia complanarunt.

④ ad obi. accedit praedic. statum indicans (exempla pauca selecta post OV.): Cic. inv. 2, 15 hominem comprehendit, gladium eius e vagina educit, -it cruentum. BELL. Alex. 6, 3 illa aqua inferior corruptior ... -iebatur. OV. met. 15, 795 caesum ... caput iecoris -itur in extis. VAL. MAX. 7, 7, 1 domum sibi clausam -perit. SEN. nat. 2, 52, 1 oculis ... integris ... pecunia ... conflata -itur. COLVM. 9, 12, 4 quae examina ... sedem sibi quaerant ... eamque occupent, quam vacantem -erunt (-erint coni. Rodgers). et saepe.

β quae in libris sim. leguntur (aliter supra p. 1188, 33 sqq.; addidimus exemplum, ubi ipsa narratio fort. aliquid -ire dicitur, l. 66): ① varia exempla (selecta; pro obi. est acc. c. inf. e. g. l. 30 sqq., enunt. interrog. l. 42 sq.; accedit nom. c. inf. e. g. l. 36): Cic. inv. 2, 8 Isocratis artem non invenimus; discipulorum autem ... multa de arte praecepta -imus (nisi perf. -perimus). Verr. II 1, 109 hoc -ire in omnibus legibus statui ius, quo eqs. (Caecin. 100 nulla in lege nostra -etur ... maleficium ullum exsilio esse multatum). Cael. 40 haec genera virtutum ... vix iam in libris -untur (div. 1, 98 Sibyllae. al. QVINT. inst. 9, 4, 39. al.; cf. Cic. Att. 13, 33, 3 ex eo l.). Phil. 1, 2 in C. Caesaris commentariis (PLIN. nat. 17, 243 C. Epidii commentarii, in quibus arbores locutae ... -untur. 37, 74 TAC. ann. 4, 53, 2. 15, 74, 3). rep. 2, 28 in eas Italiae partis Pythagoras venisse -itur. VARRO rust. 1, 2, 28 quasi ... non apud ceteros quoque scriptores talia -antur (TAC. ann. 2, 88, 1 AVG. civ. 15, 12 p. 80, 24). OV. fast. 1, 658 evoli ... fastos nec Sementiva est ulla -ta dies. CELS. 3, 4, 15 sub illo ... auctore (cf. apud auctores: PLIN. nat. 2, 240. al. TAC. ann. 1, 81, 1. al.). 4, 1, 1 hactenus -untur ea genera morborum, quae in totis corporibus ... sunt (sc. in opere meo, ut sim. 6, 7, 1^A. COLVM. 11, 3, 65 ut ... facile -iri possit, quid in quoque libro quaerendum ... sit. al.). 7, 11 id ... vitium ... quemadmodum manu curandum esset, apud magnos chirurgos non -peri. COLVM. 1, 1, 6 multo plura -untur apud veteres, quae nobis probanda sint quam quae repudianda (MACR. Sat. 1, 4, 14). BASS. gramm. VI 265, 30 apud Naevium poetam hos versus -peri eqs. (cf. e. g. l. 58 et QVINT. inst. 10, 1, 96 in Catullo. al.). PLIN. nat. 33, 18 ut anulos abiectos in antiquissimis -atur annalibus (HIST. AVG. Alex. 57, 2 in a. et apud multos). QVINT. inst. 5, 11, 40 qui versus Homeri ... non in omni editione -itur (HIER. epist. 34, 4, 3 in cunctis e. ita -peri: '...'). S. C. de sumpt. lud. glad. (CIL II 6278) 49 qu(a)e in ... rationibus -entur pretia. et saepe.

④ ad obi. (subi. verbi pass.) accedunt praedic.: Cic. leg. agr. 2, 15 a primo capite legis usque ad extremum -o ... nihil aliud cogitatum ..., nisi uti eqs. 2, 88 hoc per scriptum in monumentis veteribus -etis, ut eqs. (cf. scriptum -ire: fin. 2, 99. PLIN. nat. 27, 103 Leucographis qualis esset, s. non -peri. HIER. hom. Orig. in Luc. 6 p. 34, 25 eleganter in ... epistola (s. -peri) ... '...' [i. gr. γέγραπται]. al.). de orat. 2, 62 orat. 230. PLIN. nat. 17, 50 apud Homerum regis senex agrum ita laetificans ... -itur. 19, 185 ut carmine comprehendsum -am ... sic semina mire provenire. QVINT. inst. 6, 3, 42 Afer Domitius, cuius orationibus complures huius modi narrationes insertae -untur. APVL. apol. 78, 6 in quibus litteris omnia contra praedicationem istorum pro me -untur. al. ? ④ pro subi. est narratio (nisi per anacoluthon intellegas ipsum auctorem -ire, cf. ad loc. Den Boeft et al., comm. 2013, 118 sq.): AMM. 29, 3, 1 hic et mihi vertenti stilum in Gallias confunditur ordo seriesque gestorum inter multa et saeva Maximinum -ens iam praefectum.

β -untur animantes eorumve coetus, sc.: α homines vel dei: ① quos -unt animantes: ② sine praedic.; pro obi. sunt: ① qui quaeruntur iam noti: PLAVT. Merc. 845 sodales (per prosopop.; v. p. 1191, 37). TER. Phorm. 192 ubi Antiphonem -am? aut qua quaerere insistam via? 727. 738. ACC. trag. 182 itera, in quibus partibus ... et quo captus modo, fortunane an forte -tus, (Mercier, repertur trad., refertur coni. Dangel; an de Astyanacte ab Vluxe quaesito?). HOR. carm. 1, 15, 27 furit te Parin -ire atrox Tydides, sc. in proelio (SCHOL. inveniri).

al. -itur deus, sc. oboediendo sim.: VVLG. II par. 15, 4 (2 invenietis) cum ... quaesierint, eum deum -ent.

② qui quaeruntur adhuc ignoti vel incerti (sed certae qualitatis vel ad finem quandam apti; exempla selecta inde a Cic.): ③ varia exempla: PLAVT. Mil. 268 si servum invenio, qui vidit) si ita non -o, ibo odorans quasi canis eqs. 803 non potuit -ire, si ipsi Soli quaerendas dares, lepidores duas ad hanc rem quam ego. al. ENN. ann. 177 navus -tus homo, Graio patre Graius homo, rex. TER. Eun. 168 eunuchum dixit velle te ... -peri. CATO orig. 83 si alium ... neminem -is, me licet ad hoc periculum utare. LVCIL. 665 quandoquidem -(t)i magnis conbionum ex copiis (i. L. Mueller, -(t)i Marx, alii alia). Cic. Verr. II 1, 74 defensorem -ire neminem poterat. leg. agr. 2, 51 emptorem ei loco -ire non potuit (2, 68 APVL. met. 8, 24, 1. cf. l. 70). Mur. 27 senes ad coemptiones faciendas ... -ti sunt. dom. 48 non mancipem ... quemquam nisi furem ... -ire potuisti. Att. 2, 24, 3 Ahalam Servilium aliquem ... opus esse -iri. al. OV. met. 13, 487 dominum matri vix -perit Hector mortuus. VAL. MAX. 5, 3, 2^d Africanus interfectorem domi invenit, mortis punitorem in foro non -perit. PRIAP. 58, 4 quae ... carpserit ... poma puella, nullum -at futuorem.

al. ④ accedit enunt. relat. (sive pro obi. ponitur sive (pronomen antecedens excipit): PLAVT. Asin. 429 dum -am, qui quaerit argentum in faenus. Cist. 135 mea amica mentionem fecerat, puerum ... alicunde ut -rem sibi recens natum, eapse quod sibi supponeret. Mil. 782 ecquam tu potes -ire forma lepida mulierem, cui facietiarum cor ... sit plenum? al. TER. Phorm. 522 (loq. leno) -peri, qui det neque lacrumet. RHET. Her. 4, 49, 62 in foro circum inspectans (circumsp- var. l.) ... si quem -at, cui aliquid mali ... adflare ... possit. Cic. S. Rosc. 64 (antea: hominem inventum esse mane iugulatum) cum neque servus quisquam -retur (-iebatur codd.) neque liber, ad quem ea suspicio pertineret (pendet Val. Max. 8, 1 absol. 13 inveniretur). de orat. 1, 129 se adhuc -ire discipulum, quem quidem probaret, potuisse neminem. Att. 1, 18, 1 -ire ... neminem possumus, quocum ... iocari libere ... possimus. CAES. Gall. 1, 52, 5 SALL. Iug. 41, 10. OV. ars 1, 35 principio, quod amare velis, -ire labora. et saepe.

③ qui occurrunt, offenduntur, quibus aliquis incidit: PLAVT. Rud. 893 bene factum ... est me hodie his mulierculis tetulisse auxilium; iam clientas -peri. CAECIL. com. 36 (si huc pertinet) nam novus (nobis var. l.) quidem deus -tus est Iovis (i. Iuppiter). Cic. rep. 3, 29 si vir bonus -at aliquem, qui orichalcum se putet vendere, cum sit illud aurum (item accedit enunt. relat.: QVINT. inst. 12 proem. 3 [in imag.] nobis novissima docentibus rarus, qui tam procul a portu recessisset, -iebatur. TAC. hist. 2, 42, 1 -tis, qui descivisse ... exercitum ementirentur). PLIN. nat. 7, 56 diversarum ... gentium natales tam concordi figura -ire (-iri var. l.) ... mirum esse. QVINT. inst. 1, 5, 59 si -as grammaticum veterum amatorem. TAC. ann. 2, 62, 3 illic ... nostris ex provinciis ... negotiatores -ti. al. p. p. p. masc. pro subst.: REG. eccl. Carth. 1.736 si quis de alterius monasterio -tum (receptum var. l.) ... ad clericatum ... constituerit episcopus.

④ accedit praedic. indicans, quo statu aliquis -atur: PLAVT. Epid. 109 illos omnes inimicos mi illoc facto -peri. Cic. S. Rosc. 65 aperto ostio dormientis eos -tos esse ([pendet Val. Max. 8, 1 absol. 13 inventos esse]. HIL. in Matth. 31, 11. al.). 82 nos ... paratiores -et quam putabat (AVG. c. acad. 1, 8, 23 l. 55 ut homo ... extremo die vitae ad id, quod concupivit, adipiscendum -atur paratus). Phil. 5, 3 Antonius neminem aequiorem -et quam me. fin. 2, 9. Tusc. 1, 114 ut inluxit, mortui sunt -ti (VELL. 2, 4, 5. al.; cf. e. g. VERG. Aen. 9, 450 Rhamneta -to exanguis). CAES. Gall. 5, 54, 4 tantum ... valuit esse aliquos -tos principes inferendi belli. BELL. Hisp. 13, 1 cum nostri equites pauci in statione fuissent a pluribus -ti, de statione sunt deieci. SALL. Iug. 12, 5 (antea: regem quaerere) Hiempsal -itur occultans se tugurio ... ancillae (AVR. VICT. Caes. 3, 16. VET. LAT. II Macc. 10, 37 [rec. V]. cf. CVRT. 9, 9, 5 tandem latentes -perere, sc. agrestes). OV. trist. 4, 1, 82 si quem nondum ... portis receptum barbarus in campis -perit hostis. VELL. 2, 27, 3 semianimis -tus est. 2, 74, 1 Caesar in Italiam se recepit eamque longe ... tumultuosiore -perit. PRIAP. 12, 4 quam domum revertens Theseus -perit in rogo iacentem (SVET. Otho 7, 2 VVLG. myth. 1 praef. p. 13, 21). QVINT. inst. 1, 1, 1 plures -as ... ad descendendum promptos. TAC. ann. 11, 22, 1 quidam ferro accinctus -itur in coetu salutantum principum (item -itur aliquis cum armis: 14, 10, 3 cum ferro. 14, 24, 3 cum telo. SVET. Claud. 13, 1-ti sunt ... duo ... cum dolone ... praestolantes). al.

④ quos -ire dicuntur res: PLAVT. Poen. 342 (agitur de meretricibus) proba mers facile emptorem -it, tametsi in abstruso sitast. OV. fast. 5, 200 (loq. Flora) generum matri -perit illa forma mea deum. Pont. 2, 2, 52 res heredem -perit illa suum. AMBR. Hel. 7, 19 flamma ... consumens pluri-mos, quos -ret, Chaldaeorum (de eadem re: VVLG. Dan. 3, 48 quos -perit flamma iuxta fornacem). RVFIN. epist. Clement. 19, 2 qui me finis, i. mors, in hac urbe -pererit. al.

β animalia (ad obi. accedit praedic. indicans statum l. 7. 10; exempla selecta post Ov.): PLAVT. Curc. 587 ubi nunc Curculionem inveniam?:: in tritico facillume vel quingentos curculiones ... faxo -as. CAES. Gall. 5, 21, 6 magnus ibi numerus pecoris -tus est. VERG. ecl. 2, 40 duo, nec tuta mihi valle -ti, capreoli. georg. 4, 43 *apes sunt* penitus ... -tae pumicibusque cavis eqs. (COLVM. 9, 8, 14. cf. 9, 13, 4 apium corpora, quae ... sub favis acervatim enectae -untur). Ov. met. 8, 333 *venatores* cupiunt ... suum -ire periculum, i. *bestiam* (item in venatu: GRATT. 171 quos -perit hostis canis Vmber. al.). CVRT. 9, 1, 4 serpentes. PLIN. nat. 8, 6 *elephantum* illa discenda meditantem noctu -tum. al.

B vi deminuta, sc. pass. tantum, -untur, qui (quae) certo loco commorantur (maxime homines, sed res l. 14sq.): **1** quaelibet tempora verbi: FIRM. math. 5, 1, 2 si horoscopus in Ariete fuerit inventus ..., im(um) caelum -itur in Cancro (item in astrologia: 7, 19, 3 [antea syn. fuerint ..., sit ... constitutus, ... sit positus] si nulla benivola stella in cardine -atur. 8, 6, 8 vita ... erit in ortu, mors -etur in occasu. AMM. 20, 3, 2 MART. CAP. 8, 869. al.). AMM. 17, 8, 3 legatio praedictorum opinantium -iri imperatorem ... in hibernis. CASSIAN. conl. 1, 14, 6 (spectat ad Luc. 23, 43) non credunt Christum potuisse eodem die, quo in inferna descendit, etiam in paradiso -iri. CONC.^s II 3, 1 p. 150, 28 quoniam neque alii ... hic sunt neque presbyter archimandrita in praesenti -itur (gr. II 1, 1 p. 164, 31 ἐνταῦθα ἔστιν). **2** perf. -tus (cf. constitutus, positus vol. IV 523, 45sq. X 1, 2663, 14sq.): COD. Iust. 9, 3, 1 (a. 365) si miles in provincia -tus crimen ... commiserit (12, 20, 4, 2 [ca. a. 466]). EVAGR. vita Anton. 59, 2 l. 5 monachos ..., qui forte ibidem sunt -ti (gr. συνέβη ... ἐκεῖ ... εἶναι). AMM. 22, 7, 6 senator ... forte -tus apud Constantinopolim. 29, 4, 4 scurras casu illic -tos. HIER. epist. 93, 1 episcopi, qui Hierosolymis in sancta encaeniorum die -ti sunt (VVLG. II par. 34, 32 qui -ti fuerant in Hierusalem. RVFIN. hist. 3, 6, 21 mulier quaedam H. -ta [gr. εἰς τὴν καταφυγούσα]). CONC.^s II 2, 1 p. 33, 20 alii, qui ... in eadem civitate -ti sunt (altera vers. II 4 p. 144, 1 inventis). II 3, 1 p. 77, 20 congregata ... synodo -ta in praedicta ... urbe (gr. II 1, 1 p. 100, 5 τῆς ἐνδημούσης). II 3, 3 p. 61, 24 episcopi hic -ti (gr. II 1, 3 p. 52, 24 οἱ ἐνταῦθα ἐβρεθέντες). al.

II sine respectu loci: A c. notione acquirendi, accipiendi, adhibendi sim.: 1 -untur cupita, desiderata, exquisita (ad finem quandam l. 47): **a** quaelibet (exempla selecta inde a VAL. MAX.): PLAVT. Merc. 845 domi erat, quod quaeritabam: sex sodales -peri, vitam, amicitiam, civitatem ...; eorum inventu eqs. (simul pertinet ad p. 1189, 70). TER. Haut. 112 gloriam (v. p. 1188, 10). CIC. Quinct. 10 ius par (v. l. 62). ad Brut. 2, 5, 6 *filius meus* virtutis disciplinam meliorem -et nullam quam ... imitationem tui. al. CATVLL. 79, 4 tria notorum savia. CAES. Gall. 1, 53, 2 lintribus inventis sibi salutem -erunt ([pep- conl. Heinsius]). APVL. met. 9, 1, 6 AMM. 16, 12, 40). 3, 15, 2 cum ei rei nullum -retur auxilium. PVBLIL. sent. F 3 fortunam citius -as quam retineas. CRIS 181 ubi nulla malis -i solacia tantis (CASSIAN. inst. 10, 20 p. 189, 21). Ov. am. 3, 2, 50 pax iuvat et media pace -tus amor. rem. 95 amor -it ... alimenta morando. trist. 3, 10, 78 haec est in poenam terra -ta meam. SEN. contr. exc. 8, 4 Curti, perdideras sepulchrum, nisi in morte -isses. CELS. 1 prooem. 37 medicum temptaturum ... remedia similia ... et ... opem -rturum (item respic. valetudo: 7, 3, 2 ad -endam sanitatem. SCRIB. LARG. 84 necessaria ... ad conservandam vitam humanam, quae per aliorum laborem -ta sunt, ... scire). VAL. MAX. 9, 2 ext. 5 cum crudelitas munimentum ex se ipsa -perit. TAC. ann. 13, 44, 1 -ta ... spe ditoris coniugis. 14, 13, 1 Nero, an obsequium senatus an studia plebis -ret, anxius. SVET. Cal. 25, 1 edixisse matrimonium sibi -tum exemplo Romuli et Augusti. al. **b** occasio, causa sim.: PLAVT. Pseud. 1046 occasionem -isti, verbero, ubi perconteris me eqs.? (Trin. 757. CIC. fam. 7, 8, 2 istam o. et facultatem, qua melior numquam -etur. al.). TER. Eun. 1001 iam diu aliquam causam quaerebat senex, quamobrem aliquid insigne faceret eis; nunc -perit (nisi ad p. 1195, 24sq., ut fort. etiam: CIC. Verr. II 1, 64 qui hospitis relinquenti c. -ire non posset. NEP. Ham. 3, 1 bellandi). CIC. Quinct. 10 cum ... ei ... non ius par, non agendi potestas eadem, non magistratus aequus -iri poterit. al. **c** exitus, finis sim.: CIC. Cluent. 7 quod in hoc uno, sc. aequo iudicio, denique falsae infamae finis aliqui atque exitus -atur (AVG. c. Faust. 32, 19 p. 780, 29 ut ... e. theatricum ... fabula vestra -ire non possit. CASSIOD. in psalm. 43, 22 l. 358 praesentis vitae. aliter p. 1192, 20). Brut. 157 ne lugendi quidem finem -emus (PLANC. Cic. fam. 10, 15, 4 VAL. MAX. 9, 12 ext. 1. al., adde l. 64. 70). Ov. met. 10, 377 nec modus aut requies, nisi mors, -itur amoris (LIV. 3, 40, 1 nec irae nec ignoscendi modum. VELL. 2, 47, 3 cuius ambitus neque finis -iebatur nec m. al.).

2 -untur alicui occurrentia, obvia: **a** molestiae, infortunia sim.: PLAVT. Merc. 740 nimium negoti -peri (cf. -ire negotium: Rud. 483 Trin. 389). Mil. 471 ne tu tibi malam rem -isti! Stich. 746 nimio ... sibi mulier meretrix -perit odium oculus sua inmunditia, quam, in perpetuum ut placeat, munditia sua. al. Ov. am. 3, 3, 38 officio est illi Semelae poena

-ta suo (trist. 2, 12). PHAEDR. 4, 4, 11 (loq. equus) parvae vindictam rei dum quaero demens, servitutum -peri. INSCR. Notiz. Scavi 1919 p. 305 (a. 69/96; depon.) cum qua coniuge vixit annis (decem), in qua -tus nihil, sc. mali, est nisi dolorem mortis. **b** nomina: PLAVT. Stich. 176 propter pauperiem hoc adeo nomen Gelasimi -peri (CIC. div. 1, 16 aristolochia herba n. ex inventore -perit). MACR. Sat. 1, 6, 28 cognomina. **c** varia: PLIN. nat. 14, 71 ubique eadem fabula -itur. AMM. 17, 2, 1 revertens ... sudorum reliquias -perit tales eqs. (item accedit praedic.: 30, 9, 5 intemeratas reliquit has partes ut -perit. ALC. AVIT. carm. 4, 340 diluvium varios mundi cum -perit actus). al.

B c. notione comprehendendi, mente tenendi; -untur: 1 quae exquiruntur, investigantur: **a** varia exempla: PLAVT. Trin. 921 (quaeritur nomen e memoria elapsum) coniecturā si -ire possumus. RHET. Her. 2, 9, 13 deinde a nobis sententia scriptoris -etur. 4, 8, 11 quae ... poterunt ornatissima verba -iri (TIB. 2, 5, 112 sine qua puella versus mihi nullus v. potest iustus aut -ire pedes. SEN. dial. 11, 3, 3. FRONTO p. 150, 13 scis v. quaerere, scis -ta recte collocare). al. CIC. inv. 2, 47 ipsius rumoris causa et veritas ex iisdem adtributionibus -etur (Brut. 325 [antea: si quaerimus] c. -emus verissimas duas. et saepius. CAES. Gall. 1, 50, 4. al.). Verr. II 2, 59 exitus nullus -iebatur (nat. deor. 1, 107. al. BELL. Alex. 63, 4. al.; cf. p. 1191, 64). 2, 183 quod ego maxime genus ex sociorum litteris -ire cupiebam (3, 171). 5, 87 -ta est eadem istius hominis avarissimi ratio in praesidiis quae in classibus (LVCR. 5, 335 HIER. hom. Orig. in Luc. 10 p. 63, 9). leg. agr. 1, 23 ut circumspiciamus omnia ..., nihil tam populare quam pacem ... -emus (Att. 16, 4, 3. CAES. Gall. 5, 13, 4 percontationibus. SEN. contr. exc. 8, 3). LVCR. 1, 954 quod inane -tumst, sc. a nobis. CAES. Gall. 1, 29, 3 eorum ... censu habito ... -tus est numerus militum tot (VVLG. III reg. 20, 15. al.). MANIL. 2, 116 caelum ... nosse ... et -ire deum (EVCHER. laud. her. 41. aliter p. 1190, 2). VITR. 9 praef. 4 locus ..., si erit quadratus eumque oportuerit duplicare (-cari codd.) ..., descriptionibus linearum emendatis -itur. et saepe. depon.: CENIO de ecl. 31 (loq. Pilatus, cf. e. g. Vulg. Luc. 23, 14 nullam causam inveni) equidem in iusto nil tale -tus (ita cod.; -tum Suringar, -tumst Riese).

b illustrantur structurae: **a** praedic.: PLAVT. Capt. 625 hoc si secus -es, sc. quam dico (item c. adv. sim.: CIC. Att. 5, 21, 5 hoc tu ita -es [13, 28, 4]. FIRM. math. 6, 40, 2 simili ratione). TER. Hec. 843 deus sum, si hoc itast. :: verum -es (AVG. civ. 12, 6 p. 518, 26 ea causa verissima -itur, quod eqs. GREG. M. moral. 19, 46 l. 113). CIC. Verr. II 1, 34 quae fecisti, in iudicium voco: hora nulla vacua a furto ... -etur. et saepe. LVCR. 3, 237 triplex animi est ... natura -ta. et saepius. -untur noxii, criminis rei: COD. Iust. 9, 24, 2 (a. 326) quicumque solidorum adulter poterit -iri (sim. Theod. 9, 21, 5). HIST. AVG. Avid. 8, 2 quos conscios tyrannidis -isset (COD. Iust. 1, 3, 53, 5 huiusmodi criminis). Alex. 23, 1 si aliquem -isset tribunorum in crimine. al. **β** enunt. interrog.: PLAVT. Cist. 184 si qua queat servus -ire, quae sustulerit recens natam expositam. TER. Haut. 659 nisi ex ipsa quaeras, unde hunc anulum habuerit, si potis est -iri. CIC. Quinct. 63 cum ... causam ipsam considero, quid aliud dicere possit, non -o. Verr. II 3, 186 nihil possum -ire, quam ob rem te in istam amentiam incidisse arbitrer, nisi forte eqs. (item -ire non posse sim.: orat. 183 si, cur id accidat, -ire nequeamus. ac. 2, 14 LVCR. 3, 1050. CAES. Gall. 4, 20, 4 quanta esset insulae Britanniae magnitudo ... -ire non poterat. APVL. met. 3, 6, 4. al.). de orat. 2, 18 ut ... quaeras omnia, quomodo Graeci 'ineptum' appellent, non -es. al. CAEL. Cic. Att. 10, 9^a, 3 (= fam. 8, 16, 2) id nescio; quod porro tuum consilium sit ad desperatos accedere, non medius fidius -o. VARRO ling. 9, 25 CELS. 1 prooem. 60. SEN. epist. 51, 1 quem montem quare dixerit Messala unicum ..., non -o. al. **γ** nom. c. inf. (pass.): PLAVT. Cas. 1013 haec Casina huius -etur filia esse. CIC. Verr. II 1, 28 cum ... -retur quidam pecunias sumpsisse mutuas eqs. Caecin. 61 si -entur ita parati fuisse, ut eqs. Cluent. 102 Cluenti nummus nullus iudici datus ullo vestigio -itur. off. 1, 10 haec ratio in quinque partes distribui debere -itur. LVCR. 1, 504 duplex natura duarum dissimilis rerum longe constare -tast, corporis atque loci. al.

δ acc. c. inf.: cum verbo act.: CIC. inv. 1, 2 -emus id principium eloquentiae ex honestissimis causis natum. leg. agr. 2, 3 si recordari volueritis de novis hominibus, -etis eos ... aliqua occasione esse factos consul. Tim. 10 -iebat nihil esse ... eo praestantius. al. MAT. Cic. fam. 11, 28, 7. CAES. Gall. 1, 40, 8 hos, si quaerent, -ire posse ... Ariovistum ... vicisse. 6, 35, 7 ubi sit Caesar, ex captivis quaerunt; profectum longius -unt omnemque exercitum discessisse cognoscunt. al. VARRO ling. 5, 6 hoc qui animadverterit, facilius scrutari origines patietur verborum: -et enim esse commutata. al. cum verbo pass. (sc. structura pro subi. posita): PLIN. nat. 17, 53 nuper -tum est oleas gaudere maxime cinere eqs. TAC. ann. 3, 71, 1 -tum est aedem esse ..., quae sic nuncuparetur. al. **ε** adv.: CIC. Cluent. 23 sicuti multis ex rebus -etis. CAES. Gall. 2, 4, 1 cum ab his quaereret ..., sic -iebat: ... Belgas esse ortos eqs. (2, 15, 3). PLIN. nat. 35,

12 clupeos ... dicare ... primus instituit, ut -o, Appius Claudius (PS. AVG. categ. 18, 153). FIRM. math. 7, 12, 2 (= 3) similiter et in mulierum genitura -es. ζ quod: VVLG. Iudith 7, 6 Holofernis ... -perit, q. fons ... extra civitatem dirigeret. CASSIAN. conl. 8, 16, 4 quem *fratrem* cum requisisset, -perit, q. ... vicum petisset.

2 *quae vario modo cognoscuntur*: a *quaelibet exempla*:
 α *active*: ① *cum obi. acc. nudo vel absol.*: PLAVT. Bacch. 566 rem -peri omnem ex tuo magistro. Most. 1111 omnia male facta vestra -peri radicitus. Poen. 1241 numquam mecastor -es tu istuc probrum penes nos. CIC. Cluent. 62 nihil, nihil ... aliud, iudices, -etis. HIL. in Matth. 10, 23 tria tantum in homine -imus, id est et corpus et animam et voluntatem. LVCIF. Athan. 2, 5 1.8 sic te lupum finxeras ovem, tamquam non fuisset -es ex operibus tuis te -rturi. COD. Iust. 9, 24, 1, 4 (a. 321) nisi dominus ... ut primum -erit, scelus prodiderit perpetratum.

② *illustrantur structurae (sive ad obi. accedentes sive pro obi. positae)*: ① *praedic. (intellegitur ipsum obi. l. 17)*: PLAVT. Men. 683 mihi tu ut dederis pallam ...? numquam factum -es, sc. id (item Poen. 762). TER. Hec. 200 utin omnes mulieres eadem aequae studeant ... neque declinatam quicquam ab aliarum ingenio ullam -as! CIC. Verr. II 3, 170 nullam civitatem ... -etis ... officiis fidelioem. SEN. contr. 2, 7 pr. *mulierem* pudicam -peri (comperi *contr. exc.*). VELL. 1, 5, 2 (*antea: nemo* inventus est) neque quemquam alium, cuius operis primus auctor fuerit, in eo perfectissimum praeter Homerum ... -emus. SEN. dial. 10, 7, 5 neque *vir sapiens* ... quicquam -perit dignum, quod cum *brevi* tempore suo permuraret. TAC. ann. 6, 22, 1 sapientissimos veterum ... diversos -es *eqs.* FVLG. aet. mund. p. 154, 18 (16 invenies) *eos natos* in filiorum detrimento -es. ② *enunt. interrog.*: PLAVT. Aul. 804 nunc servom esse ubi dicam meum ..., non -o. QVINT. inst. 4, 1, 51 quid amplius debeam optare *quam iudicem benevolam*, non -o. ③ *acc. c. inf.*: TER. Hec. 58 quam paucos -as meretricibus fidelis evenire amatores (DON. *ad loc.* 6 aptum verbum ad raritatem, et ideo ... *dixit* 'paucos -as', si quos quaeras; non autem -etur, nisi quod quaeritur). Ad. 860 re ipsa -peri facilitate nihil esse homini melius. CIC. Cael. 18 sic ... -etis ... hanc migrationem ... causam ... malorum omnium ... fuisse. al. CAES. civ. 1, 25, 2 Brundisium ... pervenit; ... -perit consules Dyrrachium profectos *eqs.* (*postea: inveniri*). QVINT. inst. 12, 2, 14 -as quosdam in disputando mire callidos ... non ... sufficere in ... graviore actu. FRONTIN. strat. 1 praef. 3. SVET. Claud. 32 cum periclitatum quendam prae pudore ex continentia *flatum* -isset. APVL. met. 5, 16, 3 nihil aliud -es ... quam mendacia ... pessimam feminam confingere. CONC. I 2 p. 39, 6 (= I 3 vers. Tur. p. 22, 24) ita -emus sanctos sapuisse patres. al. ④ *enunt. relat. consec.*: TER. Ad. 592 ego in hac re nihil -o, quam ob rem lauder tantopere (SCHOL. Ter. Bemb. invenimus cum labore, -imus eventu). CIC. Verr. II 2, 152 neminem -es, qui neget. fin. 2, 70 *Epicurus* negat se -ire in asotum vita, quod reprendat (*structura pro obi. ponitur ut*: VELL. 2, 69, 6 neque -as, quos ... pronior fortuna comitata sit). off. 1, 82 -as multos, quibus periculosa ... consilia ... maiora videantur. al. VAL. MAX. 7, 2 ext. 12 eum *beatum* in illo numero -es, qui a te ex miseris constare creditur. al. ⑤ *adv.*: CAES. civ. 3, 57, 5 ut postea confecto bello -iebamus. FVLG. aet. mund. p. 137, 15 non aliter etiam in homine ... -es.

β *passive*: ① *quaelibet exempla (selecta)*: CIC. inv. 1, 36 laetitia, cupiditas ... et alia, quae in eodem genere -untur. 2, 165 uni cuique virtuti finitimum vitium -etur. Verr. II 3, 29 aratores spoliati ... querebantur; neque tamen ullum iudicium -etur. de orat. 1, 11 in hoc ipso numero ... multo ... pauciores oratores quam poetae boni -entur. orat. 53 quot orationum genera esse diximus, totidem oratorum -untur. nat. deor. 1, 79 e gregibus epheborum vix singuli *formosi* -iebantur. CATVLL. 67, 13 (*nisi ad p. 1195, 55 sqq.*) quacumque aliquid -itur non bene factum, ad me omnes clamant 'ianua, culpa tua est' (*item -untur mala detecta*: VERG. Aen. 4, 128 *Iunonis* dolis risit Cytherea -tis [SERV. auct. vel compertis vel deprehensis]. STAT. Theb. 6, 894 fraude [10, 392 CLAVD. 18, 88]. TAC. ann. 16, 15, 1 -ta nuper coniuratione. al.). VARRO ling. 9, 114 in quibus *verbis* similitudines -untur. NEP. reg. 2, 2 quod in tyranno non facile -itur, minime libidinosus *fuit*. OV. fast. 3, 728 *tum* arae sine honore fuerunt ... et in gelidis herba -ta fociis. VITR. 8, 3, 26 innumerabiles suorum -entur varietates. CELS. 1 prooem. 72 plurima ... in dando cibo discrimina -untur. SEN. epist. 89, 10 nihil ... horum non in illa *philosophia* parte morali -etur. COLVM. 3, 10, 2 materiae vehementissimae -untur ... in capite vitis. PLIN. nat. 27, 7 *pantheras venenatas* liberari morte excrementorum hominis gustu demonstratum; quod certe casu -tum quis dubitet *eqs.*? 37, 76 India eos *berullos* gignit, raro alibi -tos. STAT. Theb. 9, 39 postquam haut dubio clades auctore -ta est (*i. mors Tydeos*). QVINT. inst. 7, 3, 16 rarissime ... apud eos *oratores* -itur illa ... servitus *philosophorum*. 9, 4, 114 poema ... aurium mensura ... esse generatum, mox in eo -tos pedes. TRAIAN. Plin. epist. 10, 50 quod lex dedicationis nulla -itur (*respic. Plin. epist. 10, 49, 2*

cui *aedi* nulla lex dicta est). AVG. quaest. Simpl. 2, 2, 4 (*in paenitentia*) procul dubio -itur voluntas mutandi. CASSIOD. hist. 9, 23, 8 cuius multi ... -untur libri (*gr. Socrat. 5, 14, 5 συγγεγραμμένοι ... τυγχάνουσιν*). al.

② *illustrantur structurae (sive ad subi. accedentes sive subi. loco positae)*: ① *praedic.*: ① *adi. vel subst. eiusdem casus*: PLAVT. Aul. 125 nec mutam profecto -tam ullam esse (aut) hodie dicunt mulierem (aut) ullo in saeculo. Bacch. 541 *multi*, cum censeas esse amicos, -untur falsi falsimoniiis. Persa 840 ni grato *patrono* ingratus -tust *libertus* (RHET. Her. 4, 44, 57). al. RHET. Her. 2, 11, 16 dum caute ... loqui volunt, infantissimi -untur. 4, 14, 20 inimicum sic ulcisci voluit, ut ipse sibi -retur inimicus. CIC. Quinct. 56 in ... proscriptione bonorum improbissimus -iebare. Verr. II 2, 99 fecit, ut exitus principio simillimus -retur (PLIN. nat. 37, 142 quae *gemmae* leoninis pellibus similes -untur). leg. agr. 2, 1 non nulli ... digni maiorum loco -untur (OV. fast. 1, 650 *Livia* sola toro magni ... digna -ta Iovis, i. *Augusti* [sim. de eadem Pont. 3, 1, 118]). PLIN. epist. 2, 18, 4). 2, 43 *Rullus* vendet Aegyptum, ... iudex, arbiter, dominus, rex denique ... -etur. Flacc. 94 ut vestrae ... mentes ... optimo cuique infestissimae ... -antur. al. CATVLL. 87, 4 nulla fides ullo fuit umquam (in) foedere tanta, quanta in amore tuo ex parte -ta mea est (cf. CAES. civ. 2, 20, 1 tanta ... in Caesarem voluntas provinciae -iebatur). LVCIF. 5, 841 multa ... tum tellus ... portenta creare conatata ..., orba pedum partim ..., sine voltu caeca -ta *eqs.* al. NEP. Alc. 1, 4 luxuriosus, dissolutus ... -batur. Dat. 1, 1 regi ... fidelis erat -tus (FLOR. epit. 3, 6, 14 nec fidelior in posterum -ta gens ulla est. cf. p. 1193, 20). VERG. Aen. 6, 343 fallax haud ante -tus, ... Apollo (inde Hos. GETA Med. 410]. TERT. adv. Marc. 3, 8, 3). OV. am. 1, 11, 6 Nape ..., fida -ta mihi. SEN. contr. 7, 1, 2 nemo -tus est naufragi comes. COLVM. 6, 29, 4 hi *pulli* ... ad obsequia -untur habiles. 8, 2, 7 *gallinae* vitentur albae, quae ... ne fecundae quidem facile -untur. PLIN. nat. 15, 14 quanto ea *amurca* copiosior -atur ... diebus adiectis. et saepe. ② *varia*: CIC. inv. 1, 94 si ... *male* accommodabitur aliqua pars argumentationis, horum aliquo in vitio -etur: si ..., aut si *eqs.* (de orat. 2, 243 PORPH. Hor. epist. 1, 16, 31). LVCIF. 2, 425 quaecumque *figura* ... aspera constat, non aliquo sine materiae squalore -tast (PLIN. nat. 22, 30 ut ... dies ... nullus prope s. praesidiis *salubribus* -atur. 27, 45 ubi pecora ... s. felle -untur). 6, 5 virum tali cum corde -tum. COLVM. 9, 15, 8 non semper eiusdem figurae -untur favi. al.

③ *enunt. relat. consec. (e contextu subauditur l. 49)*: PLAVT. Capt. 568 tu ... -tu's, Philocratem qui superes veriverbio. ... tu inventu's, ... qui *eqs.* CIC. Verr. II 1, 111 id neminem metuisse, ne quis -retur, qui istius institutum sequi vellet; solus enim tu inventus es, cui *eqs.* 2, 88 -tus est ne mo, quin mori diceret satius esse (4, 77 CAES. civ. 3, 20, 4). Phil. 2, 33 quae tam ingratae litterae -entur, quae eorum gloriam non ... prosequantur? LVCIF. 4, 480 maiore fide debet -irier illud, sponte sua veris quod possit vincere falsa. 5, 336 *haec* primus ... ipse -tus nunc ego sum in patrias qui possim vertere voces. CAES. Gall. 3, 22, 3 neque adhuc ... -tus est quisquam, qui *eqs.* 7, 77, 5 qui se ultro morti offerant, facilius -untur, quam qui dolorem patienter ferant (*structura pro subi. ponitur ut*: VERG. georg. 2, 350 -ti *sunt*, qui *virgulta* saxo super ... urgerent). OV. trist. 2, 496 non video tot de scribentibus unum, quem sua perdidit Musa: -tus ego! al.

④ *inf.*: CIC. Font. 2 qua in re ... laudas Hirtuleium, Fonteius idem fecisse -itur. VARRO ling. 9, 62 cum ... sint declinatus hi, qui esse -untur. rust. 3, 12, 4 *leporis* saepe, cum habent catulos recentes, alios in ventre habere -untur. PLIN. nat. 7, 33 l. 61. 25, 9 neque aliud mirata magis anti-quitas -etur. al. SVET. Iul. 75, 3 *nulli Pompeiani* perisse nisi in proelio -entur. ARNOB. nat. 3, 28 p. 186, 1 si malorum ... ipsi *dei* esse nobis -untur auctores. LVCIF. moriend. 14 l. 52 *diaboli* voluntatem tu ... implere -iris. AMM. 30, 8, 3 *nusquam* -itur miti coercitione contentus, sed ... questiones multiplicari iussisse cruentas. al.

⑤ *acc. c. inf.*: PLIN. nat. 7, 33 -itur ... in Peloponneso quinos *geminos* quater enixa (*ad l. 54*) maioremque partem ... vixisse. TAC. ann. 13, 31, 1 cum ex dignitate populi Romani -tum sit res illustres annalibus, talia diurnis urbis actis mandare.

⑥ *quod (c. pron. praepar.)*: AMBR. c. Aux. 10 nonne ... illud -tum est, q. ... basilicae ingressus quidam pervius fuit, quem putabatis clausum esse?

⑦ *inf. iungitur cum verbis q. s. posse, (ne)quire (cf. p. 1188, 10. 17. 1192, 13. 48 sqq. 1196, 22. al. multa; c. enunt. interrog. l. 70, relat. e. g. l. 75 sq. p. 1195, 10)*: α *pass.* -iri: PLAVT. Truc. 699 neque gnatust neque progignetur neque potest -irier, cui ego nunc ... factum melius quam Veneri velim. ACC. trag. 465 quid si ex Graecia omni illius, par nemo -iri potest? (, omne ilium *trad.*). CIC. S. Rosc. 53 quo certius argumentum odi -iri nullo modo potest. Verr. II 5, 154 nullum ... facinus, quod maiore supplicio dignum sit, -iri neque proferri potest. orat. 140 posse -iri ... fautores ..., qui *eqs.* al. Q. CIC. pet. 12 quis ... -iri potest tam improbus

civis, qui velit *eqs.*? LVCR. 1, 488 etsi difficile esse videtur credere quicquam in rebus solido -iri corpore posse. 6, 1250. CAES. civ. 3, 20, 2 ut -iri non possent, a quibus initium appellandi nasceretur. VARRO ling. 8, 58 *participium activum* tertium, quod debet fingi praeteriti, in lingua latina -iri non potest. 9, 53. ALF. dig. 48, 22, 3 hereditatem eius ... et si quid aliud in hoc genere -iri potest. NEP. Cato 3, 2 non facile. VELL. 2, 98, 3 vix quemquam -iri posse, qui *eqs.* COLVM. 3, 9, 1 ut ... ne paucissimae quidem vites *certi generis* fecundae, tamquam in Italicis hominibus, Albanae illae sorores, -iri possint (*matres trigeminorum*, v. 3, 8, 1). *al.* **β act.** -ire: TER. Hec. 662 censent te posse -ire ullam mulierem, quae careat culpa? RHET. Her. 4, 5, 7 cum ipse praeceptor artis omnia penes unum *scriptorem* -ire non potuerit. CIC. S. Rosc. 75 ut non omnem frugem ... in omni agro -ire possis, sic non omne facinus in omni vita nascitur. de orat. 1, 182 quam possumus -ire ... causam ... maiorem quam ... de capite hominis consularis? *al.* VARRO ling. 7, 3 qui *scriptor* herois tritavum ... non potuerit -ire. HOR. sat. 1, 1, 119 inde fit, ut raro, qui se vixisse beatum dicat ..., -ire queamus. BOETH. cons. 2, 6, 5 quid ... imbecillius homine -ire queas?

CAPVT ALTERVM: -untur nova, quae excogitando, fingendo, creando efficiuntur (*accedit adv.* primum p. 1196, 5. 9. 41 et PLIN. nat. 19, 10 TAC. ann. 2, 27, 1. 6, 1, 2. *al.*, *adi.* primus *ad subi.* p. 1196, 52, *adi.* novus *ad obi.* l. 42. 45. 68sq. *al.*): **I usu generali; quid -atur, indicatur:**

A per obi. acc. (e contextu intellegendum l. 48; addidimus usum *absol.* l. 26. 55): **1 -untur varia, sc. maxime consilia, cogitata, consuetudines, rationes agendi sim.:** PLAVT. Capt. 539 nisi -o atrocem mi aliam astutiam. Cas. 480 lepide -peri: mea uxor vocabit huc eam ad se in nuptias *eqs.* Epid. 256 -amus aliquid calidi ... consili (cf. consilium -ire: 264 c. si non placebit, -tote rectius. Mil. 226. TER. Phorm. 179 nisi iam aliquid tibi c. celere -is. DECRET. centon. Ostr. [CIL XI 5750] 10. *al.*).

Most. 90 (84 diu cogitavi) id -peri iam exemplum: novarum aedium esse arbitror similem ego hominem, quando [hic] natus est. *al.* CAECIL. com. 119 cum meae morti remedium -bit nemo (CAES. civ. 3, 50, 2 nostri ... haec -iebant r., ut ... ignes facerent *eqs.* [item *accedit ut ad obi.* : TAC. ann. 13, 25, 4 PAVL. NOL. epist. 8, 3]. CELS. 1 prooem. 36. 46. SEN. dial. 3, 20, 4 dignum odio r. AMM. 15, 10, 4 id ... r. ad arcendum exitium -tum est solum, quod ... vehicula ... devolvuntur. *al.*). TER. Andr. 680 parum succedit, quod ago ...; vel melius tute -i. Haut. 533 *servus* quid faceret? : rogas? aliquid -ret, fingeret fallacias. *al.* CIC. S. Rosc. 37 quod supplicium satis acre -etur in *parricidam*? (COD. Iust. 10, 19, 2 pr. [a. 320]). Verr. II 3, 38 illa fuit ad calumniam singulari consilio -ta ratio, quod edixerat, ut aratores iugera ... profiterentur (CAES. civ. 3, 50, 1 in novo genere belli novae ab utrisque bellandi r. -iebantur. RVT. LVP. 1, 9 quae-ritis novam r. administrandae rei publicae; at -ire meliorem ... non potestis. VITR. 1, 2, 2 inventio ... est ... r. ... novae rei vigore mobili -ta. TAC. ann. 11, 25, 3. *al.*; cf. p. 1196, 12). Sull. 91 *fortuna* -perit novum maerem: non patitur hominem calamitosum uno malo adfluctum ... perire. ac. 2, 16 Zenoni ... nihil novi -enti, sed emendanti superiores. nat. deor. 2, 16 Chrysippus ... ea dicit, ut ab ipsa natura didicisse, non ut ipse -isse videatur. Att. 7, 3, 11 quid ad haec -is? 'solvamus *debitum*' inquis. *al.* VERG. georg. 4, 443 ubi nulla fugam -it fallacia *Protei* (cf. PHAEDR. 4, 9, 2 effugium [AMM. 30, 1, 8]). LIV. 2, 44, 8 eam labem civitatibus opulentis -tam, ut magna imperia mortalia essent. ORAT. imp. Claud. (Chart. lat. ant. X 418) 3, 12 (sin) *haec* displicent, aliam *sententiam* -(i)te. CELS. 2, 6, 17 quae ... medendi causa -ta sunt. SEN. Herc. O. 274 (loq. *Deianira*) *dea*, quod iubes fieri nefas? -i! quid haeres? *al.* **2 -untur dicta, scripta eorumve materia (exempla selecta inde a CIC.; hucine p. 1188, 14. 1193, 58?):** PLAVT. Capt. 1033 huius modi paucas poetae -unt comoedias, ubi boni meliores fiant. Pseud. 402 quasi poeta ... quaerit, quod nusquam gentium, -it tamen (405 *pecuniam* inveniam tamen). Stich. 188 nunc -erunt iam ei verbo vicarium. CIC. Brut. 173 in -endis, ... in explicandis *sententiis* (orat. 168 Att. 8, 14, 1). part. 16 simplicia verba partim nativa sunt, partim -ta: ... -ta, quae ex iis *nativis* facta sunt *eqs.* Lael. 59 *nullam* vocem inimiciorum amicitiae potuisse -iri, quam *eqs.* (LVCAN. 5, 386). LVCR. 3, 419 *conquisita* diu dulcique -ta labore ... carmina. PROP. 3, 23, 17 quaecumque ... -it non stulta puella. PHAEDR. 1 prol. 1 Aesopus auctor quam materiam -perit, hanc ego polivi. QVINT. inst. 8, 6, 19 tralatio permoveendis animis ... -ta est. *al.* *dogmata ecclesiae*: HIER. tract. in psalm. I p. 17 l. 186 *haereticis* requirunt, quod aliud novum dogma -ant (CASSIOD. hist. 7, 11, 1 d. nova -ens [gr. *Theodoret. 4, 10, 1 καὶ ἄλλων ἐνθρητικῶν δογματῶν*]). CONC.^s I 5 p. 146, 14 qui haec -perit (*altera vers. p. 256, 12 genuit, gr. I 1, 6 p. 114, 14 ὁ ταῦτα γεννήσας*).

3 -untur, quae ad usum futurum destinantur, sc. fere semper utilia (sed damnosa p. 1196, 10. 14; exempla certiora, cetera ad l.; indicatur finis e. g. p. 1196, 1. 2. 11. 14; cf. e. g. p. 1196, 59sqq.): PLAVT. Boeot. frg. 1, 1 ut illum di perdant, primus qui horas -perit! LVCIL. 319 hinc ancilia, ab hoc apices capidasque -tas. CIC. Caecin. 6 iudicia ...

puniendorum maleficiorum causa -ta sunt. 53 verba -ta sunt, ... quae indicarent voluntatem. de orat. 3, 58 in his artibus, quae -tae sunt, ut puerorum mentes ad humanitatem fingerentur (nat. deor. 2, 146. *al.* VARRO rust. 3, 1, 4 cum a. omnes dicantur in Graecia intra mille annorum -tae. *al.*). 3, 155 ut vestis frigris depellendi causa -ta primo, post *eqs.* LVCR. 5, 1386 tibia (FVLG. myth. 3, 9 p. 73, 15 [11 Minerva ... tibias invenit] quibus t. ... -tis). 5, 1445 nec multo prius sunt elementa -ta, *i. litterae*. OV. met. 8, 246 *Perdix* serrae -perit usum (VAL. MAX. 2, 3, 3 velitum usum eo bello primum -tus est. *al.*). CELS. 8, 20, 4 tot genera machinatorum. SEN. epist. 81, 31 alius illas *divitias* dicit malo vitae humanae -tas. 86, 9 (*de balneo*) res ... in usum, non in oblectamentum -ta. COLVM. 5, 11, 2 a nobis -tam *rationem insitionum*. QVINT. inst. 2, 17, 9 *medicina* ex observantia salubrium atque his contrariorum -ta est. TAC. ann. 4, 30, 3 delatores, genus hominum publico exitio -tum. *et saepe. -unt res:* VERG. georg. 2, 22 quos *modos* ipse via sibi -perit usus (MANIL. 1, 83 PRVD. c. Symm. 2, 281. cf. p. 1189, 11). AVG. civ. 22, 24 p. 612, 33 *industria humana* in capiendis *animalibus* ... quae et quanta -erit; ... (p. 613, 5) quot cimenta ... -erit.

B per structuras varias: **1 enunt. secund.:** **a interrog.** (e contextu intellegitur l. 29. 33): **negative:** PLAVT. Most. 678 non hercle, quid nunc faciam, -o (cf. 689 quando, quid agam, invenero). CIC. S. Rosc. 42 ego res tam levis qua ratione infirmem ..., -ire non possum. Brut. 8 quibus *armis* ... quemadmodum salutariter uterentur, non -iebant. Att. 10, 8, 9 ne hercule ego quidem -o, quid scribam. 13, 13, 2 volo *Dolabellae, sc. scribere* ...; non -o, quid. fam. 12, 3, 1 ne mihi quidem ipsi -o, quid faciendum sit. *al.* CAEL. Cic. fam. 8, 14, 2 neque mearum rerum quid consili capiam, -o. LVCR. 4, 1119 cum *amantes* ... -ire malum id non possunt quae machina vincat. RVT. LVP. 2, 10 *ἀπορία* ..., cum quaerimus, quid ... dicamus, nec -ire nos ostendimus. *al.* **affirmative:** PLAVT. Epid. 285 -peri, haec te qui abscedat suspicio. Rud. 925 ego nunc mihi, qui impiger fui, -peri, ut piger, si velim, siem. *al.* TER. Hec. 288 sic citius, qui te expeditas his aerumnis, -as. *al.* CIC. Tusc. 4, 46 expecto, quid ad ista, *sc. respondeas*. : -am fortasse, sed *eqs.* Att. 11, 5, 4 si -ire possent, qua in re me iuvarent. CAES. Cic. Att. 9, 7^c, 1 id quem ad modum fieri possit, ... multa -iri possunt. MART. 12, 93, 2. AVSON. 13, 74 (120 S.), 3. **b con-sec. vel finale (c. pron. neutr. praepar. e. g. l. 37. 44):** COLVM. 9, 13, 1 nec ... aliud ... quid fieri possit -o, nisi ut longius alvi transferantur (TAC. ann. 3, 57, 1 quaesitor adulatio fuit, nec tamen -tum, n. ut *patres* effigies principum ... censerent *eqs.*). PLIN. nat. 15, 81 inde -tum, ut *caprifici* ... inicerentur fico. TAC. ann. 1, 64, 4 non aliud -perit, quam ut hostem silvis coercerent. SVET. Nero 17 adversus falsarios tunc primum -tum, ne tabulae nisi pertusae ... obsignarentur. APVL. apol. 34, 5 peracute -isse vobis videbamini, ut, quaesisse me fingeretis *eqs.* (*Salmasius e cod. suo, at cod. F*). AMM. 17, 8, 2 multa mente versans ... id tantum -perit solum, ut ... barbaris occurreret desperatus. *al.*

2 inf. (olim afferebatur PLIN. nat. 37, 79, ubi nunc invenerunt legitur): PLIN. nat. 10, 52 ille palmas pedum *anserum* ... torrere atque ... condire -perit. 17, 206. 19, 128 servari ... eas *lactucas* oxymeli tum -tum est. SIL. 3, 460 trabibus vada ... -tum ... operire *eqs.* QVINT. inst. 4, 3, 2 postquam agere causas ... ad patronorum iactationem -tum est. APVL. apol. 33, 7 *causidicus* 'feminal' nullo pacto -ens munditer dicere *eqs.* flor. 19, 1 Asclepiades ... primus ... vino -perit aegris opitulari. CASSIOD. var. 5, 15, 1 ingeniosa pietate -perimus et aequitatem vobis concedere et fatigationem longi itineris abrogare.

C p. p. neutr. plur. -ta (sing. -tum l. 63) pro subst.: LVCR. 1, 136 Graiorum obscura -ta ... inlustrare latinis versibus (*item in philosophia* : 1, 732 carmina *Empedoclis* ... exponunt praeclara -ta. 5, 2. 6, 7 divina -ta *Epicuri*). 5, 13 confer divina ... antiqua -ta; namque Ceres fertur fruges ... mortalibus instituisse. TAC. hist. 3, 84, 1 cuncta ... urbium excidiis -ta simul admovent, testudinem tormenta *eqs.* (*sim.* 5, 13, 4 cuncta expugnandis urbibus -ta apud veteres aut novis ingeniis). ann. 3, 69, 3 sapienter -ta et semper placita. CLAVD. 22, 326 (*antea p. 1198, 75*) plus est servasse -tum quam quaesisse novum. CARM. de pond. 16 *pondera* lege valent hominumque -tis.

II usu speciali in arte rhetorica; pro obi. sunt: quae inventio-
ne q. d. oratoria oriuntur: RHET. Her. 1, 16, 26 constitutione ... -ta statim quaerenda ratio est (2, 1, 2. CIC. inv. 1, 17 c. causae -tā). *ibid.* iudicationem -ire ..., -tā i. (2, 17, 27 [bis]). CIC. inv. 1, 19 [bis]). 4, 56, 69 (*absol.*) quae *praecepta sim.* si sequimur, acute et cito -emus *eqs.* *al.* CIC. de orat. 1, 142 ut *orator* deberet -ire primum, quid diceret, deinde inventa ... componere (2, 176 -ire, q. dicas. *al.*). 2, 116 quae non -untur ab oratore, sed ad oratorem a causa ... deferuntur (*antea:* excogitantur; 120 quae tota ab oratore pariuntur). *al.* apud eundem. loci memoriae: RHET. Her. 3, 16, 30 cuiusmodi locos invenire et quo pacto -ire ... oporteat, ostendemus.

p. p. p. repertus, -a, -um pro subst. masc. p. 1190, 45, neutr. p. 1189, 2sq. 1196, 55sqq.

deriv.: reperticius, repertio, repertor (-trix), repertorium, 2. repertus (-ū). compos.: irrepertus.

cf. Onom. (Repertus).

repero v. reparo.

Spoth.

reperticius, -a, -um. a reperire (repertus). [corruptum pro reperticius p. 303, 70.] i. q. pertinens ad repertos (sc. infantes expositos; c. contemptu de eo, qui ignobili loco natus est): PS. SALL. in Tull. 1 Tullius -us (reptitius [i. -ici-] ed. Aldina), accitus, ac paulo ante insitus huic urbi civis (i. e. municipio) a. Reitzenstein; antea opp. reliquus e familia viri clarissimi).

[repertinus falso pro repent- VET. LAT. Luc. 21, 34 (cod. 14).]

repertio, -ōnis f. a reperire. i. q. actio repertiendi: ratiocinatione: FVLG. myth. 2, 16 p. 58, 9 qui Endymion nihil aliud ... nisi huic -i studuit (antea: cursum lunae invenit; cf. Plin. nat. 2, 43). localiter: IVNIL. 2, 24 p. 523, 19 pulli asinae -o (repetitio var. l.), quem dominus ... praedixit (Matth. 21, 2).

Bk.

***repertor**, -ōris m. a reperire. scribitur repp- in codd. rec. ANTH. l. 53 (metro confirmante, sed v. l. 21) et e. g. HIER. epist. p. 1198, 22. quaest. hebr. in gen. p. 61, 3. COMM. p. 1199, 27. metitur rē- DRAC. p. 1198, 23 (nisi repp- scribendum). GLOSS. -r: εὑρετής. auctor vel inventor. -em: inventorem. sim. al. legitur inde a LVCR. et VARRONE. [confunditur in codd. c. reparator p. 1198, 15 et CASSIOD. var. 8, 12, 4; restit. pro refertor p. 636, 68, repastor p. 1148, 4; perperam trad. vel edebatur VAL. SORAN. carm. frg. 4 AVG. doctr. christ. 2, 72.]

i. qui reperit (vi praeverbii fort. vigente p. 1199, 24sqq. [cf. p. 1199, 39]; -r est fere homo vel deus, sed animal l. 64; indicatur plerumque, quid reperiat, sc. plerumque per gen. obi. subst. [c. gerund. l. 64], sed gen. gerund. l. 47. p. 1198, 19, per locut. c. dat. p. 1198, 75; iuxta ponitur vel pro syn. est vel variat in contextu vel disting. maxime auctor p. 1198, 40. 53. al., conditor l. 44. p. 1198, 2. 68, inventor p. 1198, 19. 34. al. [inventrix p. 1198, 35; cf. e. g. l. 42. p. 1198, 37], ceterum e. g. artifex p. 1198, 69, creator l. 52; accedit abundanter primus l. 41. 70. 71): I id, quod antea non erat, sc. rem ipsam veleius usum adhuc ignotum sim. : A potius excogitando; respiciuntur: 1 res incorporales: a ad artes, disciplinas sim. spectantes: a ad quaslibet: LVCR. 3, 1036 -es doctrinarum atque leporem, (pertinet simul ad l. 66sqq.). PLIN. nat. 2, 54 macte ingenio este, caeli interpretes rerumque naturae capaces, argumenti (sc. probandi) -es, quo deos hominesque vicistis! APVL. flor. 18, 30 geometriae penes Graios primus -r et naturae rerum ... explorator, i. Thales (18, 34 [loq. ipse] satis ... mihi fuerit mercedis, ... si ... eius inventi me potius quam alium -em praedicaris). MIN. FEL. 16, 5 si qui alii, sc. atque philosophi, artium -es in memorias exierunt (20, 6 unaquaeque natio conditorem suum ... aut alicuius muneris vel artis -em venerabatur. LACT. inst. 1, 18, 22. FIRM. math. 6, 30, 26 [respic. Archimedes] divinum ... a. mechanicae -em. al.). IVL. VAL. 1, 54 l. 1648 in honore ... trium deorum, Mercurii, qui -r luctandi cluit, Herculisque, qui pugillatus invenerit, Pollucis etiam, qui cestibus sit magister. LACT. inst. 1, 18, 21 (antea: artes ... inventoribus suis immortalitatem peperisse dicuntur) cur ... figulinae -i (-um var. l.) honos, sc. cultus, non habetur? FIRM. math. 4, 19, 18 sacrarum disciplinarum -es. EVSTATH. Basil. hex. 2, 3, 1 non ... schematum -r est deus, sed totius naturae creator (gr. p. 33^B εὑρετής). ANTH. 82, 12 quodsi -r ludi tesserarum, i. Palamedes, adesset ..., victum se saepe vocasset (cf. de eadem re 193, 13 inventor ... Palamedes). al. β ad medicinam: VERG. Aen. 7, 772 Iuppiter -em medicinae talis et artis fulmine Phoebigenam Stygius detrusit ad undas (i. Aesculapium [cf. p. 1198, 44] ut: AVIEN. Arat. 222 Iuppiter morte -em m. audacis in umbras deicit. aliter: ISID. orig. 4, 3, 1 [tit. de inventoribus medicinae] m. ... artis auctor, ac -r, apud Graecos perhibetur Apollo [i. e. aut inventor cod. unus]). OV. epist. 5, 151 (locus quibusdam interpol. vid.) -r opis medicae (de Apolline [cf. l. 60] ut: rem. 76 l. 67). CELS. 7, 26, 3^C cuius, sc. calculi findendi, -r Hammonius ob id litho(to)mos cognominatus est. PLIN. nat. 28, 121 est crocodilo cognatio quaedam ... cum hippopotamio, -e detrahendi sanguinis, ut diximus (sc. 8, 96). MARCELL. chron. II p. 88, 462 medicum veterum ... studii sui -um praeceptionibus monitum. γ ad litteras, grammaticam, rhetoricam (cf. l. 38): OV. rem. 76 carminis et medicae, Phoebe, -r opis (RVFIN. gramm. VI 564, 5 Boiscus is de Cyzico, novi -r c.). Ib. 521 (in compar.) -i nocuit pugnacis iambi, i. Archilochus, ... lingua proterva. APVL. flor. 18, 19 Protagora, qui sophista fuit ... cum primis rhetoricae -bus perfacundus. SOL. 7, 23 Cadmus litterarum primus -r (MAR. VICTORIN. gramm. 4, 95). FORTVN. gramm. VI 295, 19 asclepiadeon metron vocatur, non quod -r eius metri Asclepiades fuerit, sed quod eqs. (MALL. THEOD. gramm. VI 589, 23 Homerus m. huius, sc. dactylis hexametri, ... aut -r aut certe adprobator fuit. al.). al. δ ad ius: QVINT. inst. 2, 16, 9 legum -es

sine summa vi orandi consecutos non esse, ut eqs. (antea: urbium conditores). TAC. ann. 2, 30, 3 callidus et novi iuris -r Tiberius (PS. AVR. VICT. epit. 13, 9 Traianus fuit iustitiae ... ac i. humani divinique tam -r novi quam inveterati custos). 12, 53, 2 quem Pallantem -em ... cuiusdam relationis viderat Caesar. ε ad doctrinam christ., sc. fere de haereticiis: HIER. c. Vigil. 8 l. 26 scribit adversum haeresim tuam, ... ne et in hoc quasi -r novi sceleris glories, Tertullianus ... volumen insigne (sc. scorp.). EDICT. imp. Honor. et Theod. Aug. epist. 201, 1 Pelagius atque Caelestius, infandi dogmatis -es. PS. BOETH. fid. cath. l. 200 M. Nestorius et Eutyches -es haereseos. DIONYS. EXIG. Conc. 5 IV 2 p. 204, 17 -es novae impietatis (gr. p. 193, 33 οἱ νεωτεροποιοὶ εἰς ἀσέβειαν. cf. IV 1 p. 85, 20 n. i. inventores). al.

b variae: α malae: SALL. epist. Mithr. 7 Romani callidi et -es perfidiae. OV. trist. 3, 11, 51 poenae mirande -r (i. Perillus ut: CLAVD. 18, 163 [in compar.] opifex tauri tormentorumque -r [reparator cod. unus ante corr.]. cf. l. 54). TAC. ann. 4, 11, 2 Seianus facinorum omnium -r habebatur. 4, 71, 1 quos exitus ... flagitii cuiusdam ... -es habuere. SVET. Tib. 43, 1 monstrosi ... concubitus -es. PORPH. Hor. carm. 1, 10, 9 Mercurius idcirco traditur furandi -r, quia oratio, cuius inventor est, animos audientium fallit. AMM. 29, 5, 48 eum Theodosium appellans quidam ... suppliciorum saevium -em. HIER. epist. 133, 4, 2 Nicolaus Antiochenus, omnium inmunditiarum -r, choros duxit femineos (cf. 147, 4, 1 i. o. ... auctor). DRAC. laud. dei 2, 361 est homo ... criminis inventor, scelerum -r et auctor. β bonae vel neutrae: CE 1528A, 1 (Romae, saec. II; de Mercurio) luci -r atque sermonis dator. SYMM. epist. 2, 77 omnia ad conciliandum quaestori nostro plebis favorem et sollemnium rerum largus et novarum -r excogitas. CONC. 5 I 5 p. 175, 16 (antea p. 1199, 38) Abel primum ... iustum -emque virtutis primumque divini cultus curam gerentem ante omnes poena peccantium, sc. Adam et Evae, fuisse perculsum.

2 res corporales: a naturales: α -r est Bacchus, Liber (cf. l. 38): VARRO rust. 1, 2, 19 factum est, ut Libero Patri, -i vitis, irci immolarentur (OV. am. 1, 3, 11 fast. 2, 329. al.). OV. fast. 3, 762 (antea p. 1189, 8) iure -i ... mella damus. PAVL. FEST. p. 115 Liber -r vini ideoc sic appellatur, quod eqs. ([cf. p. 37 quem Liberum inventorem v. dicunt]). RVT. NAM. 1, 73 Romae ventrix oleae, i. Minerva, colitur v. que -r). β -es sunt quilibet: MIN. FEL. 21, 2 philosophus quidam adnectit inventas fruges et frugum ipsarum -es isdem nominibus, ut comicus sermo est 'Venerem sine Libero et Cerere frigere' (cf. l. 50). TERT. nat. 2, 16, 2 cur ... non auctorem, i. deum Christ., po(tius hu)noratis, cuius haec, sc. fructus et necessaria victui, dona sunt, sed auctorem transfertis in -es, i. deos paganos? 2, 16, 5 potuerunt et hi novorum apud Romanos pomorum, sc. fici Africani et cerasii, (-es), i. Cato et Pompeius (immo Lucullus), meruisse praeconium divinitatis (suppl. Kroymann, inventores hi ed. Goth.). ARNOB. nat. 1, 41 Aesculapium medicaminum -em ... custodem nuncupavistis ... sanitatis (cf. l. 47 et p. 1197, 57). FIRM. math. 4, 13, 2 pigmentarios aut coloris -es ([colorum cod. unus et ed. princ.]. 4, 14, 17 aromatum (aut pigmentorum ... aut colorum aut medicamentorum aut pretiosorum lapidum, -es [cf. vol. VII 2, 157, 5sq.; i. e. pertinet fort. ad IIA]). MACR. Sat. 1, 7, 25 mellis et fructuum -em Saturnum (1, 10, 19 Saturnus eiusque uxor tam frugum quam f. -es esse).

b arte factae: α quaelibet: HOR. ars 278 personae pallaeque -r honestae Aeschylus (PORPH. Aeschylus primus tragoedis coturnos et syrma et personam dedit; horum enim trium auctor est). OV. Pont. 2, 9, 44 Phalaris -em tauri aenei torruit arte sua (cf. l. 14sq.). SERV. auct. Aen. 9, 503 inventor ... testudinis Artemon Clazomenius fertur idemque arietis -r dicitur. ISID. orig. 19, 22, 4 pleraeque vestes appellantur ... a nomine -um (-is var. l.). β instrumenta musica: STAT. silv. 2, 7, 6 tu, vocalis citharae -r Arcas ([cf. l. 62]. item -r est Mercurius: AVIEN. Arat. 625 [618sq. quam chelyn lusit ... Mercurius] ille -r carmina Pleiadum numero, sc. septem chordis, deduxerat. SCHOL. Hor. carm. 3, 11, 1 Mercurium lyrae invocat -em. 3, 11, 5). HIER. in Is. 2, 5, 11 l. 32 G. cuius psalterii -r est Iubal (ISID. orig. 3, 21 [22 L.], 2 citharae ac p. -r Tubal ... perhibetur).

B creando: 1 de deis, deo: paganorum: VERG. Aen. 12, 829 Iuppiter hominum rerumque -r (inde l. 67). MAR. VICTORIN. in Gal. 4, 9 l. 17 paganos elementorum -es deos dicere. Christ. (cf. p. 1197, 52) vel de Christo: IVVENC. 1, 35 dominus caeli terraeque -r. PROBA cento 210 hominum rerumque -r (item POMPON. cento 29; cf. l. 64). PRVD. cath. 4, 9 rerum conditor et -r orbis. CLAVD. carm. min. 32, 11 mortalia corda artificem texere poli, mundique -r pars fuit humani generis (redemptor Heinsius). MEROB. Christ. 2 nunc genitus, qui semper eras, lucisque -r ante tuam lucem matrisque parens (cf. p. 1199, 26). 2 de hominibus, qui aliquid: instituerunt, condiderunt: IVL. MOD. Macr. Sat. 1, 4, 7 (antea: de constitutione Saturnaliorum) Agonaliorum -em Numam Pompilium esse. APVL. Socr. prol. 2 p. 106 Aristippus ille Cyrenaicae sectae -r. CLAVD. 22, 322 trabeis ultor Stilicho Brutusque -r sit (325 instituit subli-

5

15

30

35

40

45

50

mem Brutus honorem, sc. consulatum). *aedificaverunt*: CIL VI 773, 5 (a. 286/305) Diocletianus et Maximianus ... perpurgatis fontium rivis et itineribus eorum ... reffectis ... -bus admirabilium fabricarum priscis viris honori dederunt.

II id, quod antea iam erat: **A non quaesitum nanciscendo, offendendo vel quaesitum sim. consequendo** (huc fort. p. 1198, 48): **PE-TRON.** 123 vers. 239 ille Pompeius tremor Ponti saevique -r Hydaspis. **AR-NOB.** nat. 2, 75 p. 155, 6 quorum infantum centenariorum ossa variis in regionibus eruta vix -bus fecerunt fidem humanorum reliquias esse membrorum (item respic. reliquiae mortuorum): **HYMN.** Ambros. 11, 2 F. grates tibi, Iesu, novas novi -r muneris Protasio Gervasio martyribus inventis cano [de eadem re: **SIDON.** epist. 7, 1, 7 post ... Ambrosium, duorum martyrum -em)]. **HIER.** nom. hebr. p. 11, 8 (ad gen. 41, 45 vocavit Pharaonomen Joseph Zapfanethfane) **Z.** interpretatur 'absconditorum -r' (sc. eorum, quae somnia significaverunt; de eadem re: quaest. hebr. in gen. p. 61, 3 [inde **ISID.** orig. 7, 7, 17]). **RVRIC.** epist. 1, 3 p. 356, 8 (in imag.) te elicitorem et formatorem lapillorum nobilium, i. filiorum, te rimatorem auri, te -em aquae latentis elegi. **BOETH.** in herm. comm. sec. 1 praef. p. 11, 17 quem **Andronicum Rhodium** cum exactum diligentemque Aristotelis librorum et iudicem et -em iudicari antiquitas (ad rem v. e. g. *Barnes, Philosophia Togata II, 1997, 24 sqq., qui p. 27 c. adn. 127 vix recte intellegit 'qui repertorium facit'*). **SCHOL.** Ter. Bemb. Eun. 11 ('unde petitur') possessorem vel -em thesauri. **B antea perditum rursus creando, parando** (sc. fort. vi praeverbii vigente): **IVVENC.** 2, 405 (respic. *Matth.* 9, 25) Christus, leti victor vitaeque -r (4, 479 [respic. *Matth.* 26, 36] in *Gethsemani* progreditur lucis v. que -r [v. *Flieger, Interpretationen, 1993, 20*]). **COMM.** apol. 328 quo ligno deus pendit dominus, v. nostrae -r).

f. repertrix, -īcis. scribitur repp- in codd. rec. l. 33 (ubi ed.) et l. 34. i. quae reperit (c. gen. obi. praeter l. 42 [ubi ponitur attributive]):

1 aliquid novi, sc. excogitando: artes: **APVL.** apol. 18, 6 paupertas ... omnium civitatum conditrix, omnium a. -x fuit. **PAVLA** Hier. epist. 46, 1, 1 magistram cupimus docere discipulae et, ut est vulgare proverbium: sus a. -em, sc. docet [v. *Otto, Sprichw. n. 1118*]. de *Minerva ut*: **ISID.** orig. 19, 20, 2 olivae ... inventricem et fabricae multarumque a. -em). *quaslibet res malas*: **ANIAN.** Chrysost. hom. 8, 4 p. 1056^{extr.} in *Aegyptum*, illam poetarum et magorum quondam ac philosophorum parentem et cuiusque generis imposturarum -em (*Migne gr.* 57, 87^{med.} τὴν πᾶν εἶδος μαγανείας εὐροῦσαν). **CONC.** 5 I 5 p. 175, 15 vivere ... cum illo Adam et Evam malitiae -em (postea p. 1198, 27). **2 aliquem, sc. antea perditum**: **TERT.** pudic. 7, 22 (opp. mulier, quae laeta drachmam perditam repperit, sec. *Luc.* 15, 8 sqq.) homo, sc. moechus vel fornicator, de ecclesia expellitur nec illic manet nec gaudium confert (-i) ecclesiae, sed luctum (i) ed. *Gelenii*, reperi ei ed. princ.).

repertorium, -ī n. a reperire. i. q. inventarium: **VLP.** dig. 26, 7, 7 pr. tutor, qui -um (sc. bonorum pupilli) non fecit, quod vulgo inventarium appellatur, dolo fecisse videtur, nisi eqs.

repertrix v. repertor. **1. repertus** v. reperio. **Bruno.**

2. repertus, abl. -ū m. a reperire. i. q. actio reperendi: **loculiter**: **APVL.** met. 11, 2, 1 *Ceres* -u laetata filiae. *excogitatione*: **APVL.** met. 11, 11, 3 numinis ... effigiem ... sollerti -u etiam ipsa novitate reverendam. flor. 3, 2 ars ista canendi tibiis -u novo com- modum oriebatur.

repentia, -ae f. a repetere. i. q. actio repetendi (sc. memoria; cf. **GLOSS.** -a: ἐπανάληψις(ς)): **LVCR.** 3, 851 interrupta ... cum sit (-a), nostri per mortem (i) cod. *Q.* repentia *O*; retinentia *Avancius praeter necess.*, cf. enim **ARNOB.** nat. 2, 26 p. 97, 6 anima ex oppositu corporis amittit -am priorum, quae vidit antequam nata est (2, 28 p. 99, 12. cf. *ibid.* p. 99, 1 p. reminiscentiam).

repetio v. repetitio.

ἀναδέχομαι **repetior** **DOSITH.** gramm. 73, 5 (inter verba coniug. tertiae, quae passive tantum effertur). a re- et pati (cf. *perpetior*). *exempla desunt*. **Bk.**

***repetitio**, -ōnis f. a repetere. scribitur repetio in var. l. p. 1200, 54 et **SCHEM.** dian. l. 150 (restit. p. 1200, 70. 72 et **VLP.** dig. 2, 15, 8, 22). **GLOSS.** -o: ἐπανάληψις. ἐπανάληψις καὶ ἀπαίτησις. ἐπιτροπισια- μός. legitur inde a **RHET.** Her., **CIC.**, **SEN.** philos., **QVINT.**, saepius apud iuris consultos; abiit in serm. gr. ὁπερτίτων **THEOPHIL.** inst. Iust. 3, 20, 1 -ona (item *litt. lat.*: **GLOSS.** iurispr. αὐσηθ P 12 -onōn). **GLOSS.** iurispr. μαγκίτιον O 7. al.

fere i. q. actio repetendi (indicatur, quid repetatur, per gen. passim [cf. acc. p. 1201, 52, adi. p. 1201, 49], unde, per praepos. ab l. 74. p. 1200, 34, 69. 1201, 29 sq. [cf. adversus p. 1201, 27 sq., contra p. 1201, 29], quis re- peat, per gen. p. 1201, 33 sq.); -o fit: **I ab ultimo assumendo**: **RHET.** Her. 2, 22, 34 (antea p. 1213, 11) hac ... ab ultimo -e in expositionibus magnopere supersedendum est.

II iterando (respic. frequens -ol. 57. 59 sqq.): **A dicendo vel scri- bendo; repetuntur**: **1 voces earumve partes vel notiones** (per errorem l. 16): **a usu generali**: **α in arte rhet. vel gramm.**: *expli- catur*: **RHET.** Her. 4, 13, 19 -o est, cum continenter ab ... eodem verbo ... principia sumuntur, hoc modo: 'vobis ..., vobis ..., vobis ...'. **HIER.** epist. 65, 11, 1 figura, quae apud rhetores -o nominatur. *adhibetur in explic. alterius figurae*: **QVINT.** inst. 9, 3, 41 hanc frequentiore -em *πλοκήν* vocant. **AQVILA** rhet. 31 p. 45, 16E. ἐπανάληψις, -o ([inde **MART.** CAP. 5, 533]). **DON.** gramm. mai. 3, 5 p. 665, 3 **DIOM.** gramm. I 445, 25. al.). **DON.** gramm. mai. 3, 3 p. 659, 5 tautologia est eiusdem dictionis -o vitiosa, ut 'egomet ipse' (**DIOM.** gramm. I 450, 17. **GLOSS.** t.: -o. -o ser- monis bis vel ter). **al. β cetera exempla**: **RHET.** Her. 4, 25, 35 ha- bet in se quendam leporem superioris cuiusque crebra -o verbi ([sim. **CIC.** de orat. 3, 206]). **QVINT.** inst. 9, 3, 32 in contrapositis ... solet respon- dere primorum verborum alterna -o. al.). **QVINT.** inst. 1, 1, 32 accidit dubitatio, intermissio, -o pueri citius legere discentibus. 9, 1, 24 non vere- bor explicandae rei gratia frequentiore eiusdem nominis -em (**AMBR.** Abr. 1, 8, 67 **SCHOL.** Hor. carm. 3, 3, 18. al.). **al. GELL.** 13, 25, 9 quid ... valet haec -o instauratioque eiusdem rei sub alio nomine in 'manubiis' et in 'praeda'? (**CLAVD.** **DON.** Aen. 1, 335 p. 71, 13. cf. **GELL.** 13, 25, 20 ne illa quidem significationis eiusdem -o ignava ... videri debet ..., quod bis idem, ἀνάτων and μόρον, dixerit. **BOETH.** trin. 3 l. 144 M. si ita dicamus 'ensis mucro gladius', -o quaedam est eiusdem). **DON.** Ter. Hec. 242, 3 ('impulsu ... impulsu') impudentiam socrum impulsu -o demonstravit (cf. **SERV.** auct. Aen. 4, 346 necessaria -o Italiae, quia eqs. **SCHOL.** Hor. epod. 11, 2 [amore ... amore] -o amoris). **al.**

b de reduplicatione q. d. perf.: **PRISC.** gramm. II 459, 30 in qui- bus verbis -o fit principii per praeteritum ..., ut 'caedo, cecidi'. 468, 7 in fine fit -o eiusdem syllabae ubique paenultima correpta: 'vendo, vendidi'. 468, 10 in quo praeterito fit -o principalis vel finalis.

2 res (res tautologia vel variatione vocum indicatas v. sub 1):

a iterum tractatae: **QVINT.** inst. 4 proem. 6 reficienda brevi -e re- rum memoria est iudicis (6, 1, 1 r. -o et congregatio, quae graece dicitur ἀνακεφαλαίωσις. cf. **MART.** CAP. 5, 564 anacephalaosis est veluti a capite causae brevis -o questionum). 6, 1, 2 alioqui nihil est odiosius recta illa -e velut memoriae iudicum diffidenti. **al. CLAUD.** **DON.** Aen. 1, 195 p. 46, 4 cum sit infortuniorum dura commemoratio et discriminum -o vehementer odiosa. **b legata, quae iterum dantur**: **VLP.** dig. 30, 19 pr. legata inutiliter data Papinianus putat ... confirmari per -em, id est per hanc scripturam postea forte in codicillis factam: 'hoc amplius ei heres meus dato'. 30, 32 pr. (antea: a substituto herede legata repetierat) si -o lega- torum ad eum modum concepta sit veluti: '...'. 30, 53, 1. **PAVL.** dig. 50, 16, 80 in generali -e legatorum etiam datae libertates continentur. **MARCIAN.** dig. 30, 113, 3. **c variae**: **PAVL.** dig. 45, 1, 134, 1 plerumque ea ... in stipulationibus repetita creduntur, sic tamen, ut non ex ea -e inutilis effi- ciat stipulatio. **NOVELL.** Theod. 8 pr. -o ... legum nostrae est huma- nitatis indicium (seq. admoneri ... per legis -em delinquentes volumus).

B quocumque actu, eventu: **1 exempla varia**: **ARNOB.** nat. 5, 16 quid ... sibi vult illa pinus ...? nonne ... similitudo est arboris *Attidis* ...? quid lanarum vellera, quibus arboris conligatis ... stipitem? nonne illarum -o lanarum est, quibus eqs.? **CLAVD.** **DON.** Aen. 3, 30 p. 265, 9 ('rursus ... convellere vimen insequor') cum ... -e facta volui experiri; temerarium enim fuerat pronuntiare de eo, quod semel videram. **CONC.** Carth. a. 397 p. 44 l. 226 -e baptismi (**AVG.** c. Cresc. 2, 7, 9 [repetitione var. l.]). **al. apud eundem; de eadem re e. g.** **COD.** Theod. 16, 6, 4 pr. contagione profanae -is). **MARCELL.** med. 29, 36 mire ac sine -e emendabis coli dolorem. **CAEL.** AVR. chron. 5, 2, 41 omnium supradictorum affectanda -o est. **al.**

2 repetuntur dies, sollemnitates sim.: **AVG.** c. Faust. 12, 36 tempora, quae septenarii dierum numeri -e transcurrunt. gen. ad litt. 4, 18 p. 116, 12 quorum *dierum* -e menses et anni et saecula peraguntur (4, 20 p. 119, 24. **al. in eodem opere.** in psalm. 6, 2 omnia tempora septem istorum d. -e volvuntur). 5, 3 p. 141, 20. serm. 202, 1 quid *sollemnitas* ... anniversaria -e commemoret. 260C, 4 coll. **MORIN** p. 336, 23. **PS.** **AVG.** quaest. test. 95, 4 p. 169, 11 die dominico, qui primus post ebdomadem in -e invenitur.

III appetendo: **A postulando, ut reddatur id, quod datum vel debitum est**: **1 exempla varia** (fere subesse vid. usus sub 2 illustratus); **repetuntur**: **a res**: **α generatim**: **SEN.** benef. 3, 14, 2 *beneficia* cui des, considera: nulla actio erit, nulla -o. 5, 19, 4 a reo tibi ipso et a capite -o est. 7, 23, 3 cum dicimus beneficium repeti non oportere, non ex toto -(ti)tionem tollimus. **HYG.** grom. p. 87, 6 quidquid vis aquae abstulerit, -em nemo habebit ([inde **PS.** **AGENN.** grom. p. 64, 4, ubi repetio- nem trad.]). *item apud grom.*: **SIC.** **FLACC.** grom. p. 114, 28 qui rivus si alicuius terras minutatim ex alia parte abstrahat et alii contrario relinquit, ... -o finium ha(u)d datur: inducit enim necessitatem riparum tuendarum. **PS.** **AGENN.** grom. p. 69, 29). **FLOR.** epit. 3, 23, 3 cum ... damnatorum

civium bona ... quamvis male capta iure tamen (tenerentur), -o eorum procul dubio labefactabat compositae civitatis statum. APVL. apol. 92, 1 (*antea*: uti dos omnis apud filios eius ... maneret, *sc. post mortem matris*) eorum *nummorum* ... -em filiis Pudentillae pacto datam. PS. AVG. serm. ed. Caillau 1, 30, 2 actor ..., qui plus petierit, quam debetur, omnem -is causam perdere dicitur (VAL. CEM. hom. 4, 4). PAP. Tjäder 30, 49 (*a. 539*) nullam ... moturi causam ..., petitionem, -em, vendecationem.

al. **β** *speciatim respicitur ratio reddenda (si recte intelleximus; fort. loci ad b pertinent, sc. deus vitam hominum repetit)*: AVG. in psalm. 62, 3 ut non deficiamus in isto deserto, *deus* adspexit nobis rorem verbi sui, et non nos dimittit prorsus arescere, ut non sit de nobis -o, sed ut sic sitiamus, ut bibamus (i, nunc sit nobis appetitio *var. l.*). 144, 11.4 nisi ille *deus* talis, *sc. misericors*, esset, de nobis -o, nulla esset (i, reparatio talis *var. l.*; *postea*: vides ..., quid tibi debebatur, *sc. poena*).

b *homines*: VET. LAT. sap. 15, 8 (cod. 94, *sim. 95*) *homo* animae -em, quam debuit, faciens (*rec. Vulg. repetitus, gr. ἀπατηθείς, deus repetit vitam ut*: FVLG. aet. mund. p. 142, 1 *Abraham* probatur in filii -e. *fort. huc l. 9sq.*). EVGRAPH. Ter. Eun. 739 haec scaena -em puellae habet et accusationem, quod noluerit meretrix pacta servare. *al.*

2 *in iure de actione ad rem repetendam comparata (-o fere est ius vel facultas repetendi, sc. saepe in iuncturis -em dare, e. g. l. 28, -em habere, e. g. l. 27, -o est, e. g. l. 25, -o competit, e. g. POMPON. dig. 12, 6, 19, 1, -o cessat, e. g. VLP. dig. 12, 4, 1; postulatur res antea possessa vel in compensatione danda vel quolibet iure debita; exempla selecta)*: NERAT. dig. 12, 4, 8 ut, si divortium intercesserit ..., sit eius pecuniae dotis -o (IVLIAN. dig. 12, 5, 5. 46, 8, 22, 1 POMPON. dig. 12, 6, 52. *al.*). SCAEV. dig. 12, 6, 67, 1 an -em adversus creditorem haberet (PAVL. dig. 11, 5, 4, 2 a. parentes et patronos -o eius, quod in alea lusum est, ... danda est. *al.*; cf. VLP. dig. 17, 1, 29, 5 contra eum). 33, 2, 36, 1 an -em ab heredibus Stichi eius nepotes habere possint (PAVL. dig. 12, 6, 44. 45, 1, 2, 2). PAPIN. dig. 14, 6, 17 *patri* mortua in matrimonio puella -o dotis datur (VLP. dig. 23, 3, 5, 13 PAVL. dig. 24, 3, 55. *al.*). TRYPH. dig. 16, 3, 31, 1 ut non distrahatur ab ullius personae iustiore -e (*item c. gen. subi.*: PAVL. dig. 12, 6, 21. *al.*). PAVL. dig. 40, 7, 10 si dupla promissa est, ubi evictionem dumtaxat duplae -o erit (*cf. COD. Theod. 11, 16, 11 ut ... obnoxius quadrupli -e teneatur*). 44, 7, 34, 2 an *actio legis* Aquiliae remaneat in eo, quod in -e triginta dierum amplius est, dubitatur (*cf. Vlp. dig. 9, 2, 27, 5* quanti ea res erit in diebus triginta proximis). COD. Iust. 2, 18, 15 (*a. 239*) si ... privignas tuas aluisti ..., eius erogationis tibi nulla -o est. Theod. 4, 18, 2 sumptuum -e (5, 7, 2, 1 victualis sumptus. INTERPR. cod. Theod. 2, 12, 7 s. vel expensarum). *al.*

B *rursum adipiscendo, sc. quae perditae sunt vel antea viguerunt*: PAPIN. dig. 7, 4, 2, 1 (*antea*: qui fructum in singulos annos accepit) ut commemoratio temporum -is potestatem habeat (*item repetitur usus fructus*: VLP. dig. 7, 4, 3, 1 haec ... -o, quae fit post amissum ... usum fructum. *ibid. iterum*. 7, 4, 3, 2). AMM. 25, 9, 11 -e bellorum ilico dissoluta foedera (*cf. CLAVD. DON. Aen. 5, 495 p. 480, 21 ut ictum foedus pugnae posset -e confundi*). VVLG. iud. 11, 26 quare tanto tempore nihil super hac -e, *sc. terrae perditae*, temptastis? AVELL. 229, 3 (*I cum nobis tuum reditum apud nos ... promiserint*) nobis scribite, ut ... pro vestra -e ad ... imperatorem ... dirigamus (*nisi ad IV*).

IV *redeundo (fort. huc l. 49)*: HYG. fab. 118, 1 ut *Proteus Menelao* ... diceret, quando domum -em haberet.

repetitō v. p. 1216, 51.

repetitor, (-ōris) m. a repetere. [e con. dub. p. 1140, 72.]

i. qui repetit, reposcit: Ov. epist. 8, 19 *Menelaus* nuptae -r ademptae. CONC. Vas. a. 442 p. 101 l. 93 si quis ... expositorum *infantium* ... collectorum -r (*scrib. fere -tur*) vel calumniator extiterit. ISID. orig. 10, 235 (= GLOSS.) retractator: -r; nam retractare est repetere, quod omiseras, (*e Serv. Aen. 7, 601*).

repetitus, -ūs m. a repetere. **i. q. actio repetendi**:

? *revocando*: Tac. ann. 14, 61, 1 *Nero* putatur *Octaviam* revocasse; itur ... in principis laudes -um venerantium, (*trad., dub. an recte, cf. Furneaux, 1907, ad l.*; strepitu v. *Andresen, con. alii alia*). **insistendo, perseverando**: NON. p. 64, 18 pedato positum pro -u eqs. (*v. vol. X I, 965, 21sq. et cf. Adams, Regional Diversific. of Latin, 2007, 209sq.*). IVLIAN. in Os. 8, 8 l. 112 -u assiduo ea, quae comminatur, exasperat *propheta*. Bk.

* **repeto**, -ivī (-īī), -itum, -ere. a re- et petere. NOT. Tir. 24, 1 -it. **de formis: formae perf. act. et longiores et breviores occurrunt inde a CIC., nota formas contractas -it SEN. dial. 11, 10, 4 PLIN. epist. 2, 14, 10 SVET. gramm. 9, 2 IVVENC. 2, 829, -imus SEN. dial. 12, 10, 3; gerund. -end- passim occurrit, -und- fere in iunctura tritissima pecuniae -undae (-end- codd. singuli. e. g. RHET. Her. 1, 11, 20 CIC. Cael. 10 de orat. 2, 105), v. p. 1208, 26sq., ceterum PLAVT. Trin. 1131. CIC. div. in Caec. 17 (-end- var. l., ut Verr. II 5, 126 VIR. ill. 5, 4). PAPIN. dig. 50, 1, 17, 3. TERT. uxor. 2, 2, 4 (*rependarum var. l. sec. ed. Munier*). **de notione (adde l. 58)**:**

SYNON. Cic. p. 428, 13 -it. reposcit (*v. p. 1254, 32*). p. 429, 31 iterat. -it. redintegrat. ex integro facit. GLOSS. -it: ἀπατεῖ, ἐπαναλαμβάνει. requirit. recognoscit aut reposcit. -ens: replicat aut retexit vel revolvit. -unt: reposcunt. -tam: revisam. GLOSS. iurispr. ἄδεται P 9 ῥεπειτετεῦν ἀναζητεῖ, ἀναλαμβάνει. *sim. al., v. etiam p. 1204, 16. legitur inde a PLAVTO, SCIP. mai., ENN., TER., RHET. Her., CIC. per totam fere latinatatem (deest e. g. CATVLLO); abiit in serm. gr. ῥεπειτετεῦν, v. Lampe, Patristic Gr. Lex., s. v. nec non l. 4 et e. g. THEOPHIL. inst. Iust. 2, 7, 1 COLLECT. tripart. 2, 17. 66. [abrut. arapeta 'iterare actionem, sermonem' (Giammarco, Diz. abruzzese e molisano I, 1968, 204); francog. vet. repeir 'iterare (psalmi lectionem)'. cf. Wartburg X 266sq.; ceterae formae a M.-L. 7222a et Faré, Postille allatae potius ad reputo pertinent. Schd.-Cr.] [confunditur in codd. maxime cum petere, e. g. CIC. de orat. 3, 137 Liv. 3, 50, 13 (*in falsa var. l. SEN. nat. 2, 59, 9; restit. p. 1205, 59. 1206, 54. 1213, 55*), ceterum e. g. cum referre p. 1203, 68. 1209, 59 (*cf. con. p. 1216, 6. 22*), repente v. p. 1165, 34, repere v. p. 1233, 49, repellere v. p. 1152, 8, reperire v. p. 1186, 69, replicare v. p. 1229, 31; restit. pro repentinus p. 1177, 14; falso trad. pro reputare VAL. FL. 7, 226 (*cf. con. p. 1215, 39*); in falsa var. l. pro remittere CELS. dig. 42, 1, 14; contextu manco LEX Tappula (Inscr. suppl. Ital. 898) 9 pane -to. ACT. Arv. a. 145 (CIL VI 32379) 38; locis corruptis CIC. p. red. ad Quir. 23 (remittere *Garatoni*, rependere *Jeep*). QVINT. decl. 279, 19.]*

fere i. q. rursum petere (vel etiam identidem agendo, v. imprimis formas p. p. apud poetas [e. g. p. 1203, 74. 1205, 58. 71. 74] fere pro adv. positas, cf. etiam p. 1203, 70. 1205, 56. 1214, 65; hic illic notio praeverbii minus perspicua est, v. e. g. p. 1204, 46). ponitur struct. verbalis pro obi. e. g. p. 1211, 3. 52. 1213, 6. 1215, 74; occurrit pass. impers. p. 1207, 65. 73. 1210, 7. 1213, 33; adhibetur absolute vel intrans. imprimis p. 1205, 37. 1206, 1. 1207, 62. 1211, 42. 1212, 35. 1213, 33, reflexive p. 1209, 34. 1212, 66; part. praes. masc. pro subst. p. 1209, 13. 33.

materiam sic digerendam esse putavimus:

CAPVT PRIVS: notione petendi vigente; describitur potius:

I motus active corporalis; -unt, qui (quae):

A habere,prehendere sim. student; petitur: 1 rursum: l. 69 (-untur erepta p. 1203, 30). 2 ex longinquo sim.: p. 1203, 61. 3 iterum: p. 1203, 70.

B adire student: 1 trans., sc. -unt animalia p. 1204, 19, homines vel dei p. 1204, 27 (-itur finis p. 1204, 28, via p. 1205, 4), res p. 1205, 21. 2 intrans.: p. 1205, 37.

C feriant, laedunt: 1 iterum: p. 1205, 55. 2 vicem reddendo: p. 1206, 16.

D iterum tractant, colunt sim.: p. 1206, 20.

II actio incorporealis, quae fit:

A repscendo:

1 rursum, ut reddantur: a tradita, praestita sim.: p. 1206, 49. b fraude vel vi erepta: p. 1208, 1 (pecuniae -undae p. 1208, 26, res -ere p. 1208, 40). c quaelibet: p. 1209, 39. 2 iterum, sc. -untur animantes p. 1210, 42, res p. 1210, 62.

B vario modo; -unt, qui (quae):

1 habere,prehendere sim. student: a rursum: p. 1210, 75 (recordando p. 1211, 1; interrupta, finita sim. resumendo p. 1211, 50; erepta, amissa sim. rursum petendo p. 1212, 43). b ex longinquo sim.: p. 1213, 1. c iterum: p. 1214, 65. 2 adire, occupare sim. student: p. 1215, 6.

CAPVT ALTERVM: significatur solum actio iterandi; -itur, quod iterum:

I dicitur sim.: p. 1215, 35. II fit, perficitur, occurrit sim.: p. 1216, 18 (tempus sim. p. 1216, 43).

CAPVT PRIVS: notione petendi vigente (accedit iterum e. g. p. 1203, 4. 8. 1205, 66, retro p. 1204, 65. 1205, 7, retrorsum p. 1205, 12, rursus [rursum] e. g. p. 1203, 50. 1204, 48. 67. 1206, 62, saepe [saepius] e. g. p. 1203, 73. 1204, 36. 1205, 61): I describitur potius motus localis active corporalis (in imag. e. g. p. 1203, 5sq. 14. 17): A -unt, qui (quae) habere,prehendere sim. student (hic illic abit in notionem adipiscendi, maxime in formis p. p., e. g. p. 1203, 4. 48, ceterum e. g. l. 74. 6; -unt animalia p. 1203, 19sq., luna p. 1203, 8, flumen p. 1203, 72; indicatur, unde aliquid -atur, per praepos. abl. 74. p. 1203, 26. 37. 49, ex p. 1203, 8. 27, abl. p. 1203, 15. 1204, 10. 12, adv. p. 1203, 3. 66, quo quid afferatur, per acc. l. 74, praepos. in c. acc. p. 1204, 8): 1 rursum petendo, sc. iam antea habita sim.; -untur: a varia, sc. quae deposita, semota, relicta sim. sunt (iacta p. 1203, 18; -untur fere res [animalia p. 1203, 5. 21], sc. plerumque ad usum aliquem, qui indicatur p. 1203, 2. 5 vel e contextu intellegi potest, e. g. p. 1203, 4. 12; huc fort. pertinet p. 1204, 11): PLAVT. Bacch. 776 quam mox navigo in Ephesum, ut aurum -am ab Theotimo domum? CAES. civ. 3, 76, 3 alii, quod subito consilium profectionis ceperant magna

[Marchionni]

parte impedimentorum ... relictā, ad haec -enda invitati eqs. CVLEX 392 ferri capulum -vit in usum, sc. *fodiendi*. AETNA 420 ut semel accensa est materies, moritur nec restat in illa, quod -as. OV. epist. 21, 27 inde, sc. e sinu, meos digitos iterum -ta fatigat, sc. *epistula scribenda*. LIV. 22, 49, 5 equos ... ad fugam, qui poterant, -bant. 44, 8, 3 (*in imag.*) *consulem* omis-
5 *sisse* de manibus ea, quae mox -i non possent. MANIL. 1, 915 (*in imag.*) restabant Actia bella ... -taque rerum alea. 2, 97 (*ad lunam sive Dianam*) fraternis sic reddis curribus ora, i. *lucem*, atque iterum ex isdem -is. SEN. suas. 5, 1 *Xerxes* disturbata arma non -it (SIL. 14, 153 *miles* -tis ... im-
10 *piger* armis. CLAUD. DON. Aen. 11, 175 p. 432, 23. SVLP. SEV. epist. 1, 15 [*in imag.*]). VAL. MAX. 4, 4, 5 nec fuit *Atilio* ... rubor eburneo scipione deposito agrestem stivam aratri -ere. SEN. Herc. f. 1053 *ab Hercule* remove-
15 *te*, famuli, te la, ne -at furens (SIL. 14, 549 pelago -untur nantia t.). LYCAN. 2, 130 (*in imag.*) septimus haec sequitur -tis fascibus annus. 3, 520 emeritas -unt navalibus alnos. 6, 703 *Parcae* -ta ... fila, sc. *rupta*, ... tracturae (CLAUD. rapt. Pros. 2 praef. 14 vates desuetae -it f. canora lyrae).
8, 814 (*in imag.*) semper ab armis civilem -isse togam (cf. p. 1211, 62). PETRON. 27, 2 nec ... eam *pilam* -bat, quae terram contigerat. PLIN. nat. 7, 65 ferunt *a formicis* abici ... gustatas fruges nec postea -i. 11, 43 *apes* servatos ... in id tempus cibos -unt. MART. 1, 104, 15 *leones* dimittunt,
20 -unt *praedas*. QVINT. inst. praef. 2 dabam his *libris* otium, ut refrigerato inventionis amore diligentius -tos tamquam lector perpenderem (MAXIM. eleg. 1, 145. cf. IVV. 6, 452 odi hanc ego quae -it volvitque Palaemonis artem [*nisi ad 3*]). PS. QVINT. decl. 2, 3 dum -it, quam reliquerat, matrem. IVV. 7, 154 (*in imag.*) occidit miseros crambe -ta magistris. SVET. Cal. 39, 1 in Gallia ..., quidquid instrumenti veteris aulae erat, ab urbe -iit, sc.
25 *rursum ad se*. 52 Magni Alexandri thoracem -tum e conditorio eius. CIL XIII 10018, 151 (*in vase potorio*) -e (sc. *me vas vel vinum, nisi vi obscena, cf. p. 1204, 75; v. etiam vol. X 1, 1959, 14*). al.

b erepta sim. : **a res**: ENN. ann. 273 (*pertinet etiam ad p. 1208, 54*) non ex iure manu consertum, sed magis ferro - rem -unt regnumque petunt - vadunt solida vi *seditioni* (CVRT. 6, 3, 15 tunc ad -endas res festinabitis, tunc arma capietis. al.). LIV. 2, 6, 4 bello ... amissa -enda (IVST. 6, 6, 7. 44, 4, 16). 4, 29, 3 -endo ... signo (6, 8, 3. 34, 46, 13 FRONTIN. strat. 2, 8, 3. al.). VAL. FL. 7, 56 (*in adynato*) ac prior Haemonias -et super aequora praedas *Caucasus*. IVST. 36, 2, 13 sacra ... furto abstulit, quae -entes armis Aegyptii eqs. 39, 5, 1 a fratre armis -ere, quod prior possedisset. al. **β homines** (*fort. huc p. 1209, 21*): HOR. carm. 3, 20, 6 cum *mulier* per obstantis iuvenum catervas ibit insignem -ens Nearchum, quasi *catulis raptis leaena*. CIRIS 114 hunc *Polyidum profugum* bello
40 -ens *Minos*. POMP. TROG. hist. prol. 22 *profugus* bello ... ibi -tus. TAC. ann. 12, 20, 1 Claudius ... dubitavit ... accipere *Mithridatem* captivum pacto salutis an -ere armis rectius foret. HEGES. 1, 41, 3 p. 96, 1 -turum se ab inferis avum. *femina rapta* (*aliter, sc. repositum p. 1209, 30*): HOR. carm. 1, 15, 6 quam *Helenam* multo -et Graecia milite. OV. epist. 8, 25 (*loq. Hermione*) sic quoque eram -enda tamen. 16, 343 per arma. 16, 371 (*Paris ad Helenam*) aut ... nullo belli -ere tumultu aut cedent Marti Dorica castra meo. APVL. met. 7, 13, 7 Tlepolemo puellam -tam lege tradidit. PROB. Verg. ecl. praef. p. 325, 16 cum a Taurice Iphigeniam -isset *Orestes*. **γ loca** (*ferre occupando*): LIV. 1, 33, 3 Politorium inde rursus
50 bello -tum, quod vacuum occupaverant Prisci Latini. 3, 63, 1 *pedites* locum, ex quo cesserant, -unt. 9, 28, 3 reditum ... ad Nolam armis -endam. 24, 35, 4 tempus ... Siciliae ... -enda (27, 5, 13). al. VAL. MAX. 2, 7, 10 *Metellus cohortes* depulsas -ere eandem stationem ... iussit. LYCAN. 3, 63 vis illic ingens pelagi, semperque laborant aequora, ne rupti -ant confinia montes. TAC. ann. 3, 12, 3 armis -ta provincia. al.

c quae in compensatione redduntur: TIB. 1, 3, 39 nec vagus ignotis -ens compendia terris presserat externa navita merce ratem (*nisi ad 3*). MANIL. 3, 153 seu *quis Cererem* plena vincentem credita (sc. *semina sim.*) messe aut -at Bacchum per pingua musta fluentem.

2 ex eo, quod retro situm est, ex longinquo, alto sim. petendo: *quidlibet*: CIC. de orat. 3, 160 (*agitur de usu verborum; in imag.*) transilire ante pedes posita et alia longe -ta sumere. FRONTIN. aq. 93, 2 *princeps* omisso ... flumine -i *aquas* ex lacu, qui est super villam Neronianam ..., iussit. PLIN. epist. 9, 39, 5 quantum ad porticus, nihil interim occurrit, quod videatur istinc, esse -endum (sc. *Roma?*). *suspiria sim.*: OV. met. 2, 125 *pater praesaga* ... luctus pectore sollicito -ens *suspiria* (13, 739 talibus adloquitur -ens s. dictis eqs. (referens var. l.; cf. p. 1216, 27). SEN. contr. 2, 3, 6 ut admovisses ... -tos alte gemitus.

3 iterum vel identidem (e. g. l. 72. 73. p. 1204, 7. 9. 12) *petendo* (*exempla potiora; fort. huc l. 23. 58*): OV. met. 4, 463 *Danaidae* adsiduae -unt, quas perdant, ... undas (LYCAN. 4, 141 ne quid *Sicoris flumen* -tis audeat u., spargitur in sulcos. cf. SEN. nat. 4^b, 13, 8 glaciem ... saepe -tis aquis diluunt). 6, 20 *Arachne* digitis subigebat opus -taque longo vellera molli-
75 *bat* ... tractu. 12, 578 -to munere Bacchi. ELEG. in Maecen. 8 illa

mors rapit iuvenes ..., non oblita tamen, sed -itque senes (cf. *Schoonhoven, Mnemosyne* 25, 1972, 69 sqq.). LIV. 21, 28, 9 primis expositis alii *elephanti* deinde -ti ac traieci sunt. 29, 35, 1 ad praedam alteram -endam (QVINT. inst. 8, 3, 69 [*opp. efferentium*]). DRAC. laud. dei 3, 416 secundam). SEN. Herc. f. 770 *Charon* vacuum litori puppem applicans -bat umbras. Herc. O. 1751 igniferas trabes hinc inde traxit: minima quas flamma occupat, totas in ignes vertit et, quīs plurimus exundat ignis, -it (recipit var. l.). Oed. 61 mater ... amens ... properat, ... ut alium *filium* -at in eundem rogam (regerat var. l.). SCRIB. LARG. 83 polygonii sucus ... per triduum -tus. SIL. 6, 4 Seres lanigeris -bant vellera lucis. PS. QVINT. decl. 2 argum. ex incendio domus adulescens patrem extulit; dum matrem -iit, ... oculos amisit (*nisi ad 1a, cf. p. 1203, 24*). AVIEN. Arat. 401 -unt animosa aquilones flabra polo. CLAUD. rapt. Pros. 22, 333 tincta ... -to murice fila (cf. p. 1206, 23). al.

B -unt, qui (quae) adire student (sc. *plerumque revertendo ad locum sim., unde abitum est* [cf. GLOSS. -bat: rediebat], sed *pergendo post intermissionem l. 59. 19, eundo in directionem contrariam p. 1205, 4. 52, iterum eundo p. 1205, 15; vis praeverbii vix perspicua est l. 46*): **1 trans.**:

a -unt animalia (-untur *ferre loca, sed alterum animal l. 24*): VERG. ecl. 7, 39 cum primum pasti -ent praesepia tauri eqs. HOR. carm. 3, 27, 9 antequam stantis -at paludes ... avis. COLVM. 6, 23, 3 ut pecus ... saepta -ere consuescat. 9, 12, 2 pavida cum -ierit alvum maternam *iuventus apium*. PLIN. nat. 8, 177 (*apud boves*) quae *conceptio* si forte pererravit, xx post diem marem femina -it. 10, 63 *Ciconiae* nidos eosdem -unt. STAT. Theb. 8, 616 -unt ... volucres hospitia atque larem bruma pulsante relic-
tum. al.

b -unt homines vel dei (*addimus res ab hominibus motas, sc. ratem sim. l. 39*): **α finem**: **① loca**: **Ⓐ -unt varii**: *quaelibet exempla* (*selecta inde ab OV.*): VERG. Aen. 2, 749 ipse urbem -o ([cf. SERV. auct. quidam '-o' pro '-ere (statuo)' accipiunt]). MANIL. 4, 31 VAL. MAX. 5, 8, 4. al.). 2, 753 principio muros obscuraque limina portae, qua gressum extuleram, -o (STAT. Ach. 1, 841 paterna l. DRAC. Orest. 795). HOR. carm. 1, 9, 20 v. p. 1214, 69. OV. epist. 7, 143 Pergama vix tanto tibi erant -enda labore (*sim. pro obi. est nomen urbis, regionis sim.*: met. 5, 464 *Ceres* Sicaniam -it. et saepe, e. g. SIL. 3, 569 anne iterum captā -entur Pergama Romā?). 10, 51 saepe torum -o, qui nos acceperat ambos (cf. VAL. MAX. 1, 7 ext. 10 lectum [ac somnum], -iit [cf. ad p. 1212, 4]). IVV. 6, 226 spreti -it vestigia lecti). 16, 275 ego Sygeos -am ... portus (met. 14, 232 ratem p. -isse. CVRT. 4, 4, 9 portum ... navigia -unt. SIL. 16, 275 CLAUD. 8, 465). ars 2, 227 nocte domum -ens epulis perfuncta redibit *puella* (met. 3, 204. al. VAL. MAX. 6, 3, 6. al.). met. 5, 530 -et Proserpina caelum (PS. APVL. Ascl. 24 divinitas ... -it c. [-et var. l.]. cf. l. 53. p. 1205, 24). CE 18, 5 (a. 2 a. Chr./2 p. Chr.) Caesar ut deus ... caelo ... -es sed (em) (VAL. MAX. 4, 5, 6 di immortales s. suas -unt). SEN. Oed. 794 -am paterna regna. Phaedr. 79 -it ... casas rustica longo turba triumpho. Tro. 1178 (*vi praeverbii vix perspicua*) -ite celeri maria, captivae, gradu (benef. 1, 1, 10 ut bella victi et naufragi m. -amus [*sim.* AMM. 25, 4, 27]. cf. TAC. ann. 6, 1, 1 saxa rursus et solitudinem maris. SIDON. epist. 8, 1, 3 quia hortaris, -tis laxemus vela turbinibus eqs. [turbidinis var. l.]). CVRT. 8, 5, 21 convivium (LAVS Pis. 153. *aliter p. 1216, 26; cf. PETRON.* 21, 5 cenatoria. SVET. Cal. 45, 2 cena). MART. 4, 78, 7 sacro decies -is Palatia clivo. al. *post mortem ad caelum vel terram revertendo*: SIL. 13, 558 hac animae caelum -unt (AVSON. 12, 11 [228 S.], 2 c. animus -it. cf. CLAUD. 28, 96 supernas ... plagas). CE 591, 2 (*saec. II*) caelestis spiritus in me, quo -ente suam sedem eqs. (CARM. Inscr. Ital. IX 1, 165 [*saec. IV/V*] aeternam -it se (dem)). 1423, 3 (*saec. V*) *Sabinus archidiaconus* terram -ens, quae nostra probatur origo (cf. 702, 11 [a. 528] hoc iacet in tumulo -ens Petronius humum). CARM. de resurt. 92 *animae* proprias -ent ... oras.

al. *post intermissionem pergendo*: DRAC. Romul. 8, 498 pastor -it post sacra Dionae hospitium. **Ⓑ -unt milites, duces**: HOR. carm. 3, 14, 3 Caesar Hispana -it penatis victor ab ora. LIV. 1, 14, 10 Fidenates ... fuga ... oppidum -bant. 6, 24, 4 miles ... effuso cursu castra -bat (9, 23, 12. 9, 35, 7 fuga effusa. al. SIL. 7, 731 FRONTIN. strat. 2, 1, 1. al.; cf. TAC. hist. 4, 16, 1 hiberna). 9, 31, 15 easdem ... latebras, quibus se paulo ante texerant, ... fuga -bant. 22, 18, 7 retro ... Apuliam -ens. al. VAL. MAX. 1, 6 ext. 1 *Xerxes* pavido regressu regnum suum -ere est coactus. CVRT. 9, 8, 16 rursus amnem, in quo classem expectare se iusserat, -it. al.

Ⓒ animantes sim.: OV. epist. 3, 143 *qua spe* si destitutor, -am fratresque virumque, sc. *mortuos*. SIL. 6, 67 Serranus ... miseram ... parentem ... -bat. 17, 335 natum et ... coniugis ora ... -o. TAC. ann. 6, 34, 2 Iaso ... [inanem] mox regiam Aeetae, (*ad l. 60 sqq.*) vacuosque Colchos -vit (*nisi populi dicuntur pro terris eorum, ut IVST. 42, 2, 12*). SVET. Aug. 16, 3 cum partem reliquam copiarum continenti -ret. GELL. 15, 9, 10 -es nos. TERT. paenit. 8, 8 si patrem -as vel offensum, 'deliqui' dicens eqs. AMM. 19, 2, 7 alii socios fuga praecipiti -bant. al. *ad concubitum* (cf. [Marchionni]

p. 1203, 28. 1204, 24): Ov. met. 6, 562 hoc ... post facinus ... fertur saepe sua lacerum -isse *Tereus* libidine corpus *Philomelae*. MART. 7, 18, 3 cur te tam rarus cupiat -atque fututor, miraris?

β *viam sim.*: ① *quae in directionem contrariam percurritur*: HOR. epist. 1, 7, 33 (*mustela vulpeculae*) si vis ... effugere istinc, macra cavum -es artum, quem macra subisti. LIV. 9, 2, 8 eadem, qua te insinua-veris, retro via -enda (9, 2, 10. 35, 28, 5 utrum pergere, qua coepisset ire, via, an eam, qua venisset, -ere melius esset). 44, 6, 12 montes, per quos descendant, -endi erant. CVRT. 3, 5, 6 sibi easdem terras, quas victoria peragrasset, -endas. 9, 3, 20 hinc -ens, quae emensus erat *eqs.* HOMER. 129 dixit et has -it, per quas modo venerat, auras. QVINT. inst. 9, 4, 95 (*in clausulis formandis*) retrorsum ... neque plus tribus ... -endi erunt *pedes*. 10, 3, 6 (*cogitatio scribentis comparatur c. arte salientis; antea p. 1215, 13*) calor ... cogitationis ... velut -to spatio sumit impetum; quod in certamine saliendi fieri videmus *eqs.* ② *quae iterum percurritur*: MELA 3, 43 nec tantum semel, sed aliquotiens etiam cursu, unde coeperit, subinde -to, sc. a *tigri*. HEGES. 4, 18, 1 p. 269, 22 nobis ... cordi est patrum ex Aegypto egredientium usque in terram resurrectionis -ere vestigia. ③ *quae intermissa pergitur*: FRONTIN. strat. 1, 4, 3 Agesilaus ... -tum iter, quo destinaverat, emensus est.

c -unt *res*: **α** *exempla varia*: OV. fast. 5, 660 scirpea pro domino Tiberi iactatur imago, ut -at Graias ... domos. MANIL. 1, 617 *alter circulus* principium ... suum -to cardine claudit. SEN. dial. 1, 1, 4 undas ... magno cursu -ere sedem suam. nat. 2, 24, 3 caelum, id est levissimi cuiusque sedem, -et *ignis* ([petet *Hine*, reportet, impetet, impetit var. II.]). COMMENT. Lucan. 1, 157 dum *fulmen* c. -it). VAL. FL. 4, 574 *rupes Cyaneae* vix -unt primae celeres confinia terrae iamque alto clamore ruunt (AVIEN. Arat. 150 [*gr. aliter*]). CE 1339, 4 (*saec. III*) vita subit caelum, corpus tellure tenetur, omnia sic -unt iura, locosque suos (1, ad p. 1212, 68). ANTH. 412, 8 (*in imag.*) -unt i notum, saxa remissa caput ([1, *Riese*, motum *cod.*]). *item ad auctorem revertendo*: ENNOD. epist. 2, 12, 2 auctorem -unt tela, quae indocilis adversus alterum manus emisit. cf. p. 1215, 17). **β** *agitur de cursu stellarum sim.*: MANIL. 3, 646 Phoebum -entem sidera Cancri (*item de sole*): ANTH. 389, 54 sol -it quaecumque potest transcendere semper). SEN. epist. 36, 11 stellarum iste discursus, quicquid praeteriit, -it. *al.*

2 *intrans.* (cf. vol. X 1, 1956, 54sqq.; -unt fere animantes, sed res l. 42; fort. huc p. 1212, 16): **α** *recursum adeundo, sc. indicato fine*: per *praepos.* ad vel in c. acc. (c. abl. l. 44): CVLEX 105 compellente vagae pastore capellae ima susurrantis -bant ad vada lymphae (sc. ut *solitae erant*; repta- *Heinsius*, repe- *Scaliger*). AETNA 368 (*in imag.*) exhaustos cessare sinus *Aetnae*, ... rursus ut rapiant vires -antque in proelia victi. GRATT. 245 *canis* intacto -et prima ad vestigia gyro. COMM. apol. 960 populus ... siccato fluvio -et in terra Iudaea. VITA Roman. vet. (BHL 7305g) p. 55, 13 Martinus ad suam -iit civitatem. GREG. Tvr. Iul. 20 ad locum. Mart. 3, 3 ad basilicam. HIST. Apoll. rec. B 32 l. 10 ad villam. CONC. Matisc. a. 581 p. 225 l. 71 (*in imag.*) i ad, vomitum pristinum et inhibeta rursus coniugia -iisse (cf. *II Petr.* 2, 22 *canis* reversus ad suum v.; 1, om. Arvern. a. 535 p. 108 l. 75). per *inf.*: IVVENC. 4, 125 (*spectat ad Matth.* 24, 17 non descendat tollere aliquid de domo sua) nec quisquam domibus -at sustollere secum, quae fuga consociet vestemve aut mobile quicquam. **β** *motu contrario redeundo, sc. non indicato fine*: AMM. 29, 5, 37 -endo dedit hostibus facultatem ... augeri (reptando var. l., repedando ed. *Gelenii*).

C -unt, qui (quae) feriunt, laedunt: **1** *iterum vel identidem*: **α** *usu vario*: **α** -untur homines eorumve partes (qua re, indicat abl. l. 59. 61. 64. p. 1215, 20): OV. met. 4, 734 *Perseus* ter quater exegit -ta per ilia *monstri* ferrum. 5, 473 *Ceres* -ta suis percussit pectora palmis. 12, 122 *Achilles* sic fatus Cycnum i-it, nec fraxinus errat (1, que petit *trad.*). LIV. 4, 19, 5 adsurgentem ibi regem umbone resupinat -tumque saepius cuspede ad terram adfixit. SEN. epist. 85, 29 si *quis* ex intervallo, quo magis tormenta sentiat, -itur. PETRON. 114, 6 illum ... in mare ventus excussit, -tumque infesto gurgite procella circumegit atque hausit. SVET. Claud. 44, 3 *Claudium* -tum ... toxico. LACT. inst. 6, 20, 12 quin etiam percussos iacentesque -i iubent ..., ne quis illos simulata morte deludat. HIER. epist. 1, 11 victima ... semel percussa concutitur, iterum -ta quassatur, tertio vulnerata prosternitur. *obi. e contextu supplendo vel absolute*: LVCAN. 4, 566 pietas ferientibus una non -isse fuit. SVET. Cal. 58, 3 ceteri vulneribus triginta confecerunt, nam signum erat omnium: '-e'. **β** -untur *res*: OV. met. 8, 769 Thessalus inque virum convertit ab arbore ferrum detruncatque caput -taque robora caedit. VERS. metr. Quint. inst. 9, 4, 90 caput exseruit mobile pinus -ta (*fort. ventis*). *obi. est vulnus, quod efficitur*: OV. met. 12, 287 micremore ... novat -tum stipite v. terque quaterque gravi ... ictu *eqs.* SIL. 6, 320 nec -enda dabat letali v. dextra.

b -unt morbi (fortitudo l. 14): **α** *intrans.*: CELS. 2, 1, 6 morbi, qui ... modo urgent, modo quiescunt, tum, sc. vere, maxime inchoantur et -unt (4, 21, 1). 2, 8, 23 febris quievit, aut quamvis quieverit, tamen -it (cf. 3, 22, 3 febricula). 4, 11, 4 vomitus. SCRIB. LARG. 56 si -ierit aut permanserit nihilo minus aliquis dolor (122 [bis]. *pendent* MARCELL. med. 12, 3 et 29, 6 [bis]). PLIN. med. 3, 21, 1 (*de morbo comitali*) cum primum quis cecidit, in eo loco, quo caput eius fuit, clavus ferreus figatur; non -it. MARCELL. med. 29, 6 malum (*aliter* Scrib. Larg. 122).

β *trans.*: SEN. dial. 6, 11, 1 (*ad Marciam*) tu ipsa ... causis [morbos] -ta, sc. morbo comitali. epist. 68, 7 ii, quorum pedes dolor -it, ... vino ... abstinent. PLIN. nat. 32, 140 aiunt ita curatos non -i postea *scabie*. AVG. conf. 4, 4, 8 me absente -itur *amicus* febribus (epist. 118, 34). CAEL. AVR. chron. 1, 4, 114 passio ... -it corpus (cf. 3, 8, 137 donec corpus -at fortitudo). VITA Caes. Arel. 1, 43 nequaquam deinceps -iit mulierem depulsa in nomine Christi calamitas.

2 *vicem reddendo*: SEN. dial. 4, 34, 1 pusilli hominis et miseri est -ere mordentem. 5, 27, 1 (*antea*: vitia vitii opponere) si *quis* mulam calcibus -at et canem morsu? *absolute*: QVINT. inst. 5, 13, 54 ut *in pugnis gladiatorum* bis cavere, bis -ere oportuerit.

D -unt, qui iterum efficiunt, tractant, colunt *sim.* (*praetermissa compensando* l. 32; *exempla potiora*): **1** *in arte infectoria*: SEN. Herc. O. 664 nec Sidonio mollis aeno -ta bibit lana rubores (*sim. respic. vestimentum bis tinctum*: STAT. Theb. 6, 541 chlamys -ta ... multo murice. cf. p. 1204, 13 et iterare vol. VII 2, 550, 52sq.). **2** *in agri cultura sim.*: SEN. epist. 112, 2 solemus supra terram praecidere *vitem*, ut si non respondit, temptari possit secunda fortuna, et iterum -ta infra terram inseatur. COLVM. 2, 1, 3 derelicta humus cum est -ta cultu (*item -itur ager sim.*: 10, 87 *holitor* durata ... summa pruinis aequora dulcis humi -at mucrone bidentis. VAL. CEM. hom. 17, 1 nec *terram* ... germen nutrire, nisi prius scissa ac saepius -ta mollescat *terra*). 4, 33, 5 bis ferro *castanea* -enda est verni principio. arb. 10, 2 vineam ... ante brumam putato; quam partem non deputaveris, circa kal. Februarias -ito. PLIN. nat. 17, 205 totus mergus absceditur -iturque altius in terram, ne ex reciso frondeat (cf. *Colum.* 4, 15, 3 *mergus* praeciditur ... et id, quod ... abscisum recessit, ... ad imum solum praeciditur, ne ... progerminet). **3** *qualibet in arte*: PLIN. nat. 18, 98 triticum ... evalli, dein sole siccatur (in) pila -i (*pilo var. l.*; cf. 33, 87 [*antea*: *chrysocolla* tunditur in pila] quidquid *cribrum* non transmeat, -itur in pila, dein molitur). MART. 8, 52, 6 *tonsor* iussus -it pilos eosdem.

II *describitur potius actio incorporalis, quae fit*: **A** *reposcendo* (*more sive flagitantium sive precantium; opp. commodare* p. 1207, 37. 48, dare e. g. l. 62. p. 1207, 1. 33, reddere e. g. l. 66. 71. p. 1207, 8, *disting.* petere p. 1210, 27; *pro obi. est enunt. secund. c.* ut p. 1210, 7 et [*pron. praeparante*] p. 1209, 72. 1210, 9; *absolute* p. 1207, 62. 1208, 57. 1209, 25. 1210, 31; *indicatur is, qui reddat sim., per praepos.* ab e. g. l. 64. p. 1207, 9. 1208, 53. 1210, 36, *per [alterum] acc.* p. 1207, 52. 1208, 75. 1210, 14; *indicatur quo* p. 1209, 32. 58. 68. 1210, 47, *in quem statum* p. 1207, 18. 1208, 67. 69. 1209, 64; *accedit dat. commodi* p. 1207, 31): **1** *rursum poscendo*: **α** *ut reddantur tradita, commodata, praestita sim.* (*repositur fere ab eo, qui acceperat, sed ab altero* l. 54. 56): **α** *accedit obi.* acc. (*enunt. relat.* l. 61. 75. p. 1207, 3. 7) *indicans*: ① *solum, quid reddendum sit*: **α** *pecunia sim.*: PLAVT. Pseud. 297 *trapezidae*, qui suum -unt, alienum reddunt nato nemini. TER. Phorm. 664 oiei, nimiumst (*quod pendam*). :: ne clama: <re>petito hasce *minas* a me decem. 695 argentum -ent (-et A). CIC. Verr. II 4, 53 eos nummos ... iste Archagatho non reddidit; voluit Romae -ere Archagathus (GAIVS inst. 2, 82). fam. 3, 10, 7 non modo sublatus sumptus, sc. *legatis decretos*, sed etiam a procuratoribus eorum, qui iam profecti essent, -tos et ablatos esse (VLP. dig. 42, 5, 17 pr. al.). VARRO rust. 2, 5, 1 (*in imag.*) tu vero, Murri, veni mi advocatus, dum asses solvo Palibus, si postea a me -ant, ut testimonium perhibere possis. ALF. dig. 39, 2, 43, 2 consulebat, possetne, quod ob eam rem dedisset, rursus -ere. SEN. contr. 1, 6, 5 *uxor* ista, si nos reliquerit, -et sua (suos *codd.*); haec, quod dedit, dimissa non auferet (*respic. dos ut*: QVINT. decl. 360, 4 *nurus* oportet a viro dotem -at, socrus a patrimonio. IAVOL. dig. 23, 4, 1, 1. al.). SEN. dial. 7, 24, 2 eo loco sit donatio, unde -i non debeat, reddi possit. QVINT. decl. 245, 3 si ... pecuniam, quae a patre tuo apud amicum (deposita est, -ere) velles (343, 3 neque p. -ere possum. TAC. hist. 1, 20, 1 proxima pecuniae cura et ... iustissimum visum est inde -i, ubi inopiae causa erat. IAVOL. dig. 17, 1, 51 ab eo [petere var. l.]). CELS. dig. 12, 4, 16 a te. al., e. g. p. 1207, 44). 245, 5 deponitur aliquid, quod quandocumque -itur, reddendum est. al. IAVOL. dig. 12, 6, 46 qui heredis nomine legata non debita ex nummis ipsius heredis solvit, ipse quidem -ere non potest (AFRIC. dig. 12, 6, 38, 3 apparuit indebitum fuisse legatum: posse eum -ere existimavit. PAPIN. dig. 31, 76, 9. al.; *aliter* p. 1215, 69). CELS. dig. 12, 4, 16 si mortuus est Stichus, -ere possum, quod

ideo tibi dedi, ut mihi Stichum dares. IULIAN. dig. 12, 2, 39 solutum -i poterit (POMPON. dig. 16, 2, 3 interest nostra potius non solvere quam s. -ere. *al.*). VET. LAT. deut. 15, 3 (cod. 100) ab extraneo -is, quaecumque sunt apud eum, *sc. debita* (*gr. ἀπαιτήσεις, Vulg. exigēs*). *al.* ② *hominēs* (*eorum vitam v. l. 21sq.*): *filiī*: PLAVT. Truc. 846 filium instinc tu(o)m a meretrice subditum te meliust -ere. TER. Ad. 136 -o (-on *var. l.*), quem dedi in adoptionem? (*cf. 132* repscere illum ..., quem dedisti). SEN. contr. 9, 3 them. reddit illi duos filios, -it unum. *al.* QVINT. decl. 338, 18 *filium* expositum, ab hoc, a quo -it, esse sublatum. *al.* *servi*: CELS. dig. 31, 19 tamquam si damnatus heres alterutrum dare Stichum dederit, cum ignoret sibi permissum vel Pamphilum dare, nihil -ere possit. PAVL. dig. 9, 4, 22, 2 quid est habere facultatem -endi? habeat pecuniam, ex qua liberari potest: nam non debet cogi vendere res suas, ut solvat pecuniam et -at servum. INTERPR. cod. Theod. 4, 8, 5 *servus quidam* tradatur domino -enti ad servitium. *al.* *varii*: GELL. 9, 16, 5 *vir fortis* petit alterius uxorem in matrimonium et accepit; is deinde, cuius uxor fuit, fortiter fecit; -it eandem; contradicitur. COD. Theod. 5, 10, 1 si quis ... ad libertatem eum -at (*interpr.* si nutritum dominus vel pater recipere voluerit). Iust. 4, 43, 2, 1 (*a. 329*; *pr.* si quis ... filium ... vendiderit) liceat ... ipsi, qui vendiderit ... aut cuilibet alii ad ingenuitatem propriam eum -ere, ... si aut pretium offerat aut *eqs.* ③ *vita sim.* (*ipse homo l. 27*): CIC. Tusc. 1, 93 *natura* dedit usuram vitae tamquam pecuniae ...; quid est igitur quod querare, si -it, cum volt? (*cf. CE 1327, 13 quot dedit, it -it natura*). CE 1001, 3 (*saec. I med.*) quod quaeritis, id -tum apstulit iniustus creditor ante diem. SEN. dial. 7, 20, 5 quandoque aut natura spiritum -et aut ratio dimittet, ... exibo. 11, 10, 4 rerum natura illum *fratrem* tibi ... commo-davit; cum visum est ..., -it. nat. 6, 1, 13 circumit fatum et, si quid diu praeterit, -it. CVRT. 7, 10, 9 vitam, quam acciperent, pignori futuram esse dixerunt: reddituros, quandoque -isset *Alexander*. 10, 6, 6 credere licet tantum virum deos adcommo-dasse rebus humanis, quarum sorte completa cito -rent eum suae stirpi. VET. LAT. Luc. 12, 20 (cod. 4, *sim. al. et VVLG.*) stulte, hac nocte animam tuam -unt a te (*gr. ἀπαιτοῦσαν*). ④ *varia*: PLAVT. Trin. 1052 si quoi mutuum quid dederis, fit pro proprio perditum: quom -as, inimicum amicum beneficio invenias tuo. 1131 quod datum utendumst, id -undi copias quando velit. RHET. Her. 4, 51, 64 nuntiat puer argentum, *sc. vasa argentea*, -i: pertimuerat enim, qui commo-darat. CIC. off. 3, 95 si gladium quis apud te sana mente deposuerit, -at insaniens, reddere peccatum sit, officium non reddere. HOR. epist. 1, 3, 18 si forte suas -tum venerit olim grex avium plumas, *sc. a cornicula*. LIV. 40, 29, 11 ad eos libros *Numae* -endos. SEN. contr. 1 praef. 3 (*antea: memoria* ad continenda, quae acceperat, solebat bonae esse fidei, nunc ... aetate quassata *eqs.*) diu ab illa nihil -vi. SEN. benef. 4, 36, 3 non tantum, quod temere promisi, retinebo, sed, quod non recte dedi, -am. dial. 12, 5, 4 omnia illa, quae in me *fortuna* ... conferebat, pecuniam, honores, gratiam, eo loco posui, unde posset sine motu meo -ere. VAL. FL. 6, 11 Achivos ... sui -entes vellera Phrixi (6, 593 debita cognati -it qui v. Phrixi). FRON-TIN. strat. 1, 2, 6 easdem *litteras praesignatas* ... -iit et, quia resignatas reppererat, intellexit hostilia agitari. VLP. dig. 13, 6, 12, 1 commo-datam rem missus qui -ret, cum recepisset, aufugit. VET. LAT. Luc. 12, 48 (cod. 17, *sim. al.*) et cui commo-daverunt, multum plus -ent ab illo (*gr. αἰτήσασθαι, Vulg. petent*). *al.* ⑤ *quis reddat* (*interdum sec. struct. gr.*): ① *iuxta obi. rei postu-latae* (*cf. p. 1208, 75*): VLP. dig. 19, 2, 15, 6 cum quidam nave amissa vecturam, quam pro mutua acceperat, -retur. VET. LAT. sap. 15, 8 -tus debitum animae, quem habebat (*gr. ἀπαιτήσεις. cf. p. 1201, 16*). ② *cetera exempla*: VET. LAT. deut. 15, 2 (cod. 100) remittis omnem debitum suum ... et fratrem tuum non -is, quia invocata est remissio dei tui (*gr. ἀπαιτήσεις, Vulg. v. l. 68*). HIER. in Matth. 17, 24 *Iesus* repscitur tributa; et ... hi, qui exigebant, non audent ipsum -ere, sed discipulum con-veniunt *eqs.* VVLG. deut. 15, 3 propinquum -endi non habes potestatem. Is. 58, 3 omnes debitores vestros -itis. ③ *absolute vel obi. subaudiendo* (*pass. impers. l. 65, 73*): *apud varios auctores*: CIC. Att. 7, 3, 11 scis illi reliquum (*i. a me debitum*) quantum sit; putasne igitur verendum esse, ne ... -at? QVINT. decl. 343, 3 (*pass. impers.*) hoc pactum non servatur nec potest -i. VET. LAT. Is. 14, 4 (Hier. hom. Orig. in Ezech. 13, 2) quomodo cessavit, qui -bat, quomodo quievit, qui exigebat (*gr. ὁ ἀπαιτῶν, Vulg. exactor*). VVLG. deut. 15, 2 cui debetur aliquid, ab amico vel proximo ac fratre suo -ere non poterit (*cf. l. 57*). *al.* *apud iuris consultos*: PROC. dig. 12, 6, 53 data sunt mihi decem: quaeritur, quis -ere potest. 23, 3, 67 per conditionem -ere recte potest, sed is, cuius pecunia est, recte vindicat eam. IAVOL. dig. 12, 6, 46 qui ... legata non debita ... solvit, -ere non potest. VLP. dig. 12, 6, 23 *pr. (pass. impers.)* eleganter Pomponius quaerit, ... an locus sit repetitioni, et ait posse -i. PAVL. dig. 19, 5, 5, 2 nascetur vel civilis actio ... vel ad -endum conditio. *al.*, v. *Vocab. Iurispr. Rom. V 89, 11sq.*

④ *ut reddantur fraude vel vi erepta*: ① *-untur res*: ① *usu tecnico*: ② *pecuniae -untur, quae magistratus sim. iniuria cepit* (*respic. leges de pecuniis -undis, sc. Acilia [v. e. g. l. 13] vel Calpurnia vel Iulia [cf. MARCIAN. dig. 48, 11, 1 pr. lex Iulia -undarum pertinet ad eas pecunias, quas quis in magistratu, potestate ... cepit. ISID. orig. 5, 26, 23 -undarum accusatur, qui pecunias a sociis cepit. v. et l. 21]; ad rem v. e. g. Berger, RE XII 2319, 13sq. et 2389, 63sq.*): ③ *exempla notionem illustrantia (pauca selecta)*: RHET. Her. 1, 11, 20 lex vetat eum, qui de pecuniis -undis damnatus sit, in contione orationem habere. CIC. div. in Caec. 17 tota lex de pecuniis -undis sociorum causa constituta est. 18 civibus cum sunt ereptae pecuniae, civili fere actione et privato iure -untur. 19 (*loq. Sicilia*) abs te, *Verres*, sestertium miliens ex lege -o. Verr. I 51 lege *Acilia* populus Romanus de pecuniis -undis optimis iudiciis severissimisque iudicibus usus est. II 4, 17 tametsi lex est de pecuniis -undis, ille se negat pecuniam -ere, quam ereptam non tanto opere desiderat; sacra se maiorum suorum -ere abs te dicit, deos penatis te patrios repscit. 4, 71 a *Verre* ... etiam di immortales sua -unt in eo iudicio, quod hominibus ad suas res -endas est constitutum. 5, 126 *socii* non argentum, non aurum, non vestem, non mancipia -unt. Mur. 3 in ... rebus -endis, quae mancipi sunt, is periculum iudicii praestare debet, qui se nexu obligavit. Pis. 50 lex ... Iulia de pecuniis -undis. ELOG. Inscr. Ital. XIII 3, 70b *pr(a)etor* -undis (*dat.*, v. vol. X 2, 1064, 9). TAC. ann. 1, 74, 6 de pecuniis -undis ad recuperatores itum est. *al.* *absolute*: CIC. Verr. II 3, 27 utrum est aequius, decumanum petere an aratorem -ere? 3, 28 reperietur aliqui fortis ... arator, qui ... iudicio -at et poenam octupli persequatur. *al.* ② *locut. c. pecuniae* (*v. etiam vol. X 1, 940, 35sq.*): *formula* p. -undarum (*p. subauditur e. g. VELL. 2, 13, 2 VAL. MAX. 2, 10, 1 ASCON. tog. cand. p. 66, 12) pendet e. g. ex crimen TAC. ann. 4, 19, 4. 13, 43, 5. al. SCHOL. Cic. Bob. p. 94, 30, damnare vol. V 1, 14, 54sq.*, iudicium vol. VII 2, 613, 67sq., lex *ibid.* 1241, 45sq., poena PLIN. epist. 2, 11, 20, postulare vol. X 2, 263, 9sq., praetor ASCON. Scaur. p. 22, 20, reus SALL. Catil. 18, 3. *formula* de p. -undis (*p. subauditur l. 35, 37; deest praepos. l. 35, 37, cf. dat. l. 22) pendet e. g. ex accusare CIC. Cluent. 114 Rab. Post. 9, causam dicere CIC. Cael. 10 Balb. 11 Liv. perioch. 70, 1, damnare vol. V 1, 14, 77sq. (addas de -undis CAEL. Cic. fam. 8, 8, 3, -undis SVET. Otho 2, 2), iudicium vol. VII 2, 614, 21sq., lex *ibid.* 1241, 47sq., postulare vol. X 2, 262, 80sq. (addas CIC. or. fig. 7, 3, -undis TAC. ann. 3, 38, 1), praetor CIC. Verr. I 38, quaerere CIC. Verr. I 21. 27 (*cf. quaestio II 2, 15 Cluent. 147*), reus CIC. Sull. 81 Rab. Post. 11. ③ *a fetialibus vel legatis ritu res -untur, sc. ante bellum indicendum* (*cf. Mommsen, Staatsrecht II³ 689 et e. g. Santangelo, Bull. Inst. Class. Stud. 51, 2008, 63sq.*): CIC. Sest. 57 ut ... rex amicus ... nullis rebus, -tis cum bonis omnibus publicaretur (*om. pars codd.*). rep. 3, 35 nullum bellum iustum habetur nisi denuntiatum, ... nisi de -tis rebus (*sim. off. 1, 36*). VARRO ling. 5, 86 ex his *fetialibus* mittebantur, antequam bellum conciperetur, qui res -rent. fig. Non. p. 529, 24 fetiales legatos res -tum mittebant quattuor. SALL. or. Macri 17 iure gentium res -o. LIV. 1, 22, 4 legati ... ad res -endas missi. 1, 30, 4 utrumque iniuriae factae ac res nequiquam erant -tae. 3, 25, 6 in ea castra ... legati ab Roma venerunt questum iniurias et ex foedere res -tum (8, 39, 13 *ut*, quae ... res per fetiales ex f. -tae essent, secundum ius fasque restituerentur. 9, 1, 4. 21, 10, 6). 4, 58, 1 per legatos fetialesque res -i coepit. *al.* SEN. benef. 3, 6, 2 nostri maiores ... ab hostibus tantum res -erunt; beneficia *eqs.* *al.* ④ *cetera exempla*: ① *usu vario* (*huc pertinet p. 1203, 31 et fort. SVEIVS carm. fig. 7 [v. p. 606, 2]*): ② *absolute*: CIC. Verr. II 2, 13 praeclara laudatio cum duabus in rebus legatorum una opera consumitur in laudando atque -endo. ③ *obi. acc. indicat solum, quid reddendum sit*: CIC. Cluent. 65 an negare non potestis, quod -istis, quod confessi estis, quod abstulistis? Sest. 81 fuistisne aliquando rem publicam a funesto latrone, *sc. P. Clodio*, -turi? (SVET. Iul. 78, 2 -e ... a me ... r. p.). BELL. Alex. 66, 4 *quidam* regio Cappadocum genere ortus ... sacerdotium id -bat (*cf. LIV. 27, 8, 8 flamen vetustum ius sacerdotii -bat: datum id cum toga praetexta et sella curuli ei flamonio esse*). LIV. 2, 3, 5 legati ab regibus *expulsis* superveniunt, sine mentione redditus bona tantum -entes (2, 3, 6). 34, 57, 8 (*antea: cum civitates ... aequo foedere in pacem ... venirent*) tunc ... -i reddique per conventionem res. 34, 58, 10 *Antiochus vult*, quas urbes proavus ... habuerit, ... eas -ere in servitum (*cf. FLOR. epit. 2, 8, 7 urbem in litore Thracio positam a maioribus suis Antiochus ut hereditario iure -bat*). 35, 16, 6 *civitates* bello superatas a maioribus ... in antiquum ius, -it *Antiochus* (*om. antiochus codd. fere*). 38, 38, 12 (*verba foederis*) si quid ablatum est, id conquirendi cognoscendi -endique item ius esto. *al.* TERT. adv. Marc. 2, 20, 3 v. p. 1255, 46. VET. LAT. Luc. 6, 30 (cod. 10. *al., sim.* VVLG.) ab eo, qui auferet, quae tua sunt, ne -as (*gr. ἀπαιτεί*). *al.* ③ *obi. acc. (nom. p. 1209, 2) indicat, quis reddat*: *accedit alter acc.*: MIN. FEL. 7, 4 ut Parthos signa -amus (*cf. [Marchionni]**

p. 1256, 25). *accedit inf.*: VET. LAT. psalm. 68, 5 (Hil. *ad loc.* 68, 7) quae non rapui, tunc exsolvere -bar (gr. ἀπετίνω, *Vulg.* reddebam). *ceterum*: PASS. Fabii 11 (*antea*: reddi sibi cupiens corpus) est tibi, Caesarea, ... causa cum fluctibus; -e pium pelagus, fideles undas accusa.

⑥ *apud iudices, praetorem sim.*: CIC. Caecin. 9 possessionem per interdictum esse -tam. Sull. 49 *consulatum* ereptum -ere vos clamitabatis, ut victi in campo in foro vinceretis. 89 *Sulla* spoliatus omni dignitate, quae erepta sunt, non -it. LIV. 29, 21, 5 *praetor* Locrensibus se permittere, ut, quod sui quisque cognosset, prenderet, si quid non compareret, -ret. LABEO dig. 19, 2, 60, 2 vestimenta tua fullo perdidit et habes, unde petas, nec -ere vis. SEN. benef. 4, 28, 5 ius est furi dicitur ...; sua -unt etiam, qui aliena rapuerunt. QUINT. inst. 5, 10, 113 (*part. praes. pro subst.*) actio facilis ac favorabilis -entium iure, quod vi sit ablatum. 7, 4, 11 exheredatorum ... et bona apud centumviros -entium (PLIN. epist. 6, 33, 2 femina ... exheredata ab octogenario patre ... quadruplici iudicio b. paterna -bat). CELS. dig. 47, 2, 68, 5 dubium non videtur, quin fur etsi consumpserit rem subreptam, -i ea ab eo possit. *al.*

β *-untur homines (sc. obsides, captivi, fugitivi; per prosopop. l. 37)*: CIC. Cluent. 162 cuiusdam Samnitis uxorem post bellum ab hoc esse -tam. CAES. Gall. 1, 31, 7 (*antea*: se coactos esse Sequanis obsides dare eqs.) *se iuravisse* sese neque obsides -tuos neque auxilium a populo Romano imploratos (*nisi ad p. 1203, 38*). VERG. georg. 1, 39 nec -ta sequi curet Proserpina matrem. OV. epist. 3, 22 sqq. (*Briseis Achilli*) tot noctibus absum nec -or ... (25) nec -isse parum: pugnas, ne reddat. fast. 5, 701 *Apharidae* bella parant -untque suas, *sc. sponsas* (5, 703 [*absolute*]). LIV. 6, 17, 7 colonis ... captivos ... -entibus (QUINT. decl. 339, 1 [*precibus*]). cf. DRAC. Romul. 8, 331 captivam, *sc. Hesionem*). *al.* SEN. Herc. f. 571 potuit flectere cantibus umbrarum dominos ... Orpheus, Eurydicem dum -it suam (recipit *var. l.*). MART. 12, 52, 8 virum voluit nec -ta sequi (*de Helena -enda ut*: TERT. anim. 34, 5 at Menelaus statim insequitur amisam, statim -it ereptam, decenni proelio extorquet. *aliter p. 1203, 45*). COD. Theod. 5, 18, 1 pr. si quis colonus ... non ad solum genitale ... -tus est. 5, 18, 1, 5 (*part. praes. pro subst. masc.*) has lites ... salvas -entibus esse. *al.* -it aliquis *se ipsum (cum acumine)*: CIC. Verr. II 5, 128 ille mentionem tuorum furtorum non facit; sese ipsum abs te -it ...; totum enim ... ex sua patria ... sustulisti. dom. 141 res ... publica ... erat exterminata mecum ... et ab istius *Clodii* ... furore ... se meque -bat (reputabat *cod. unus*).

γ *ut reddantur quaelibet (debita, exspectata e. g. l. 62. 71. 75. p. 1210, 4)*: α *exempla varia*: ① *-untur animantes (fere ab hominibus, sed a rebus l. 61. 68; accedit praedic. l. 43. 61)*: quos quis rursus habere, sibi sociare *sim.* vult: TER. Andr. 249 repudiatus -or, *sc. ut sponsus filiae*. CIC. dom. 94 me ... ut ... parentem omnium civium studiis desideratum -tum accessit vident. 144 vos ... qui maxime (me) -istis atque revocastis. VERG. Aen. 7, 241 (*loq. Ilioneus*) nos fata deum vestras exquirere terras imperiis egere suis, hinc Dardanus *auctor generis* ortus huc (*ad sedem avitam*) -it iussisque ... urget Apollo ... ad Thybrim (*iungendum vid. Dardanus -it potius quam -it Apollo [v. Horsfall, comm. 2000, ad l.]*). *explicant SERV.* scilicet Dardanus, id est Aeneas, qui et Dardanus ... vocabatur; et bene '-it', non 'petit', quasi ad sua. CLAUD. DON. nec nos, inquit, huc aestimes novos venisse, sed Dardanum remeasse cum suis, nec incognita petere, sed -ere originem nostram). SIL. 2, 655 urbs habitata diu Fidei caeloque parentem murorum -ens, *sc. Saguntum*. STAT. silv. 4, 8, 23 venit totiens Lucina piumque intravit -ta larem. quos civitas aliqua *sim. suos vindicat*: CIC. Arch. 19 Homerum Colophonum civem esse dicunt suum, Chii suum vindicant, Salaminii -unt (*sim. in re*: Brut. 63 *Timaeus scriptor Siciliensis* eum *Lysiam* quasi Licinia et Mucia lege -it Syracusas). BALB. 38 illis *Gaditanis* ... -entibus L. Cornelium responderem legem populum Romanum iussisse de civitate tribuenda (refer. *var. l.*). 52 *Cassium Mamertinis* -entibus. AVSON. 11, 19 (209 S.), 8 externa ... a regione reducit te patria et civem morte obita -it. qui vario modo *debentur*: OV. met. 8, 171 monstrum tertia sors, *sc. Theseus*, annis domuit -ta novenis (*simul agitur de re iterata, ut vergat ad p. 1210, 62*). COD. Theod. 6, 35, 12 quoscumque palatinae militiae officii deputatos ... quisquam ad ordinem sibi debitum -ere cessaverit (cf. 12, 1, 58, 1 qui *curialis* ... -etur). 7, 22, 12 ut ab his ... nulli iuniores -antur, *sc. ut milites* (cf. 12, 1, 78 ne pro his vicarios expeteret iuniores). DRAC. Romul. 8, 156 (*ad Troilum et Hectorem*) vos -unt mortes. ARATOR act. 2, 435 daemon ... -ens ... ad crimina sexum muliebrem, de quo in *paradiso* praedo fuit. ② *-untur res (exempla selecta inde a LIV.)*: CIC. Cluent. 104 qua lege in eo genere a senatore ratio -i solet de eqs. (p. red. ad Quir. 21 ab iis *proconsulibus* provinciarum ratione -enda. SEN. clem. 1, 1, 4). 202 recte hoc -itur a vobis, ut virum optimum atque innocentissimum ... calamitatus liberetis. Flacc. 106 -it eam, quam ego patri suo ... sponderim, dignitatem. Planc. 101 quid mea promissa -is, quid meam fidem imploras? (LIV. 5, 28, 12.

VAL. FL. 4, 59 *Hercules* iter ad ... moenia Troiae flexerat Iliaci -ens p. tyranni). leg. 3, 30 etiam si praeterieris, -am a te istum de educatione et de disciplina locum. SALL. Iug. 85, 37 nobilitas ... omnis honores non ex merito, sed quasi debitos a vobis -it (LIV. 39, 32, 6 veteres candidatos et ab repulsis eo magis debitum, quia primo negatus erat, h. -entes. VLP. dig. 48, 22, 7, 21 [iure petere *dubitanter Mommsen*]. *al.*). LIV. 3, 33, 2 (*antea*: ab consulibus ad decemviros ... translato imperio) -tum ..., duobus uti mandaretur consulum nomen imperiumque. 4, 3, 5 altera nihil novi ferimus, sed id, quod populi est, -imus atque usurpamus, ut, quibus velit, populus Romanus honores mandet. COLVM. 4, 2, 3 prioris libri disputatio -it a nobis promissum sequentis exordium (*item -it res*: 12, 50, 1 *hieme* olivitas, sicut *autumno* vindemia, curam vilicae -it. RVT. NAM. 1, 24 [*Gallia misera me revocat*] privatam -unt publica damna fidem). VET. LAT. deut. 10, 12 (Hier. hom. Orig. in Luc. 39) et nunc quid dominus deus tuus -it a te? (gr. αἰρεῖται, *Vulg.* petit. *huc spectat l. 16*). *al.* *pro obi. est is, qui reddat*: HIER. hom. Orig. in Luc. 39 p. 221, 8 (*spectat ad l. 14*) -it (nos, deus; quidnam -it? lege Moysen (*nisi* est ortum ex abbrev. q. e. d(omi)n(u)s).

β *in compensatione (pro qua re, indicatur l. 21. 23. 28. 39sq.)*:

① *quaelibet exempla (-itur plerumque remunerandi sim. causa)*: TER. Eun. 749 hanc mulierem tibi dono do neque -o pro illa quicquam abs te preti. CIC. Arch. 1 *eloquentiae* fructum a me -ere prope suo iure debet ([petere *cod. unus*]). HIL. in Matth. 22, 2). Att. 12, 6, 2 (*in imag.*) pro isto asso sole, quo tu abusus es in nostro pratulo, a te nitidum solem ... -emus. SALL. Iug. 96, 2 ea *beneficia* properantius quam aes mutuom reddere, ipse ab nullo -ere (SEN. benef. 5, 19, 8. 5, 25, 1 ab imperatore. 5, 25, 3 magis tempestive -endum est b. quam petendum. *al.*). LIV. 1, 47, 7 admonere paterni beneficii ac pro eo gratiam -ere. 21, 3, 4 florem aetatis ... Hasdrubal, quem ipse patri Hannibalis fruendum praebuit, iusto iure eum a filio -i censet. SEN. benef. 2, 11, 2 non est dicendum, quid tribuerimus: qui admonet, -it. PLIN. nat. 15, 134 adsuets eo, *sc. Delphos*, dona mittere, oracula inde -ere ... regibus Romanis. MART. 9, 3, 2 quantum iam superis, Caesar, ... dedisti, *sc. templa*, si -as et si creditor esse velis eqs. TERT. scorp. 1, 8 semel Christus pro nobis obiit ...; si vicem -it, num et ille salutem de mea nece expectat? *al.* ② *puniendo*: CIC. S. Rosc. 67 Furiae, quae ... dies noctesque parentum poenas a consceleratissimis filiis -ant (Tull. 51 haec ... tacita lex est humanitatis, ut ab homine consilii, non fortunae poena -atur. *al.*, v. vol. X I, 2507, 58sq.). TERT. adv. Marc. 2, 18, 1 talionis definitionem oculum pro oculo, dentem pro dente et livorem pro livore -entis (*subest exod. 21, 25 ut*: patient. 6, 4 olim ... dentem pro dente -bant. RVFIN. Adamant. 1, 15 oculus pro oculo -i).

2 *iterum poscendo*: α *animantes*: α *quemlibet*: CAES. Gall. 5, 49, 2 Cicero ... Gallum ab eodem Verticene, quem supra demonstravimus, -it (repperit *var. l.*), qui litteras ad Caesarem deferat, (cf. 5, 45, 3 servo ... persuadet ..., ut l. ad C. d.). β *in iure eum, qui iterum damnetur*: SEN. contr. 1, 3 them. incesti damnata ... invocavit Vestam; delecta vixit; -itur ad poenam. 1, 3, 1 *incesti damnata* -enda est (cf. QUINT. inst. 7, 8, 3 [*thema*] incesti damnata et praecipitata de saxo vixit, -itur). ASCON. Mil. p. 46, 6 -tus (*Madvig*, repertus *trad.*) deinde post paucos dies ... e (est *Madvig*) lege Plautia de vi, subscriptione ea quod eqs. Corn. p. 49, 14 (-iit) Cornelium lege maiestatis. QUINT. decl. 363, 1 cum esset de stupro uxoris appellatus ..., deinde etiam -tus, suspicari aliquid ... coepisse. SVET. Aug. 32, 2 condicione proposita ut, si quem quis -ere vellet, par periculum poenae subiret. Dom. 8, 4 Corneliam ... absolutam olim, dein longo intervallo -tam atque convictam. 9, 2 reos ... universos discrimine liberavit nec -i ... permisit (ACT. Iud. saec. Sept. Sev. 1 [CIL VI 32326] 46 [*loco lacunoso*] accus(ator)ibus -endi r. 2 [*ibid.* 32327] 20 placere (reorum) nomina abolenda ita, ut pos(t) diem tricenisimu(m) accusatoribus eo(s) -endi ius sit. PAPIN. dig. 48, 16, 10, 2. *al.*). VENVL. dig. 48, 2, 12, 1 hoc beneficio etiam in reos recepti uti possunt, si abolitione interveniente -i se non debere contendunt. *al.*

β *res (cf. p. 1209, 62)*: SEN. contr. 1, 3, 5 non imitabor istius impudentiam, ut -endo iudicium, quod factum est, improbasse videar (PAPIN. dig. 48, 16, 10, 1 abolitione ... publice facta non retractabitur in i. -endo de mariti iure). 7, 8, 1 (*loq. rapta, quae primo nuptias optavit*) irata sum, -o optionem (-e *codd.*). SEN. Med. 952 rursus ... fervet odium, -it [invitam, manum antiqua Erinys, *sc. ut Medea iterum aliquem e gente sua occidat* (invisam *codd.*), benef. 5, 1, 5 non impediens, quominus beneficia, qui acceperunt, ultro -ant. FRONTIN. grom. p. 41, 14 subsicivorum multae res publicae ... mensuram -ierunt, *sc. a possessoribus attiguis*. MIN. FEL. 27, 4 ut Iuppiter ludos -ret ex somnio (cf. 7, 3 ludorum ... iteratio). VLP. dig. 48, 16, 7 pr. si quis -ere velit crimen publica abolitione interveniente eqs. *al.*

β *vario modo*: 1 *-unt, qui (quae) habere,prehendere sim. student*: α *rursus petendo*: α *aliquid ex oblivione, e memoria sim.*

assumendo, recordando (variat in contextu cum recordari l. 26, reminisci l. 11; *accedit abl. memoria v. vol. VIII 669, 21sq.*, animo l. 31, mente l. 36): ① *pro obi. est:* ② *struct. verbalis:* *acc. c. inf.:* SCIP. mai. or. frg. Gell. 4, 18, 3 memoria, Quirites, -o diem esse hodiernum, quo Hannibalem ... vici (COLVM. 2, 2, 14, 2, 15, 4 QVINT. inst. 1, 6, 10). VERG. Aen. 3, 184 nunc -o *Cassandram* haec generi portendere debita nostro. SIL. 16, 194 -o ..., Gades cum ... venissem, magnos ... ductores ... me cernere. PLIN. epist. 3, 5, 16 -o me correptum ab eo, cur ambularem. 7, 6, 7. *al. enunt. relat. (praeparatur per pron. demonstr. praeter l. 13):* CIC. inv. 2, 160 memoria est, per quam animus -it illa, quae fuerunt (*sim.* CASSIOD. in psalm. 102, 18 l. 314). VARRO ling. 6, 44 sic 'reminisci', cum ea, quae tenuit mens ac memoria, cogitando -untur. OV. epist. 20, 193 -ens, quae sunt audita *eqs.* *interrog. obliqua:* LIV. 26, 13, 7 quae illi infeste in nos fecerint, -ite. SEN. contr. 2 praef. 1 cum -rem, quos umquam bene declamantes audissem *eqs.* SEN. dial. 10, 3, 3 -e memoria tecum, quando certus consilii fueris *eqs.* epist. 10, 3 -o memoria, quam magno animo quaedam verba proieceris. VAL. FL. 3, 493 pulsus ... germani ... manu -is, quo crimine - Perses *eqs.* SIL. 13, 668 quotiens intrat mea pectora terror, cum -o, quam saevus eas, ubi magna pericla contingunt tibi. *al. enunt. c. quia, quod:* LVCIF. reg. apost. 1. 1. 39 numquid -bat ..., quod illa consecuti fuissent mala? AMBR. exhort. virg. 9, 60 quid istud sit, poterimus intelligere, si -amus, quia sagitta est dominus Iesus (myst. 7, 42 -e, q. accepisti signaculum spiritale. in psalm. 118 serm. 2, 34, 2). ③ *acc. (nom. in struct. pass.; exempla selecta):* CIC. Deiot. 20 obscuro, Caesar, -e illius temporis memoriam, pone ante oculos illum diem, voltus hominem ... recordare (*al., v. vol. VIII 678, 28sq.*; *cf. infra p. 1213, 41. 75*). de orat. 1, 1 cogitanti mihi ... et memoria vetera -enti (LIV. 45, 37, 12 ut *populus* v. atque audita a parentibus suis non -at, quae ambitio imperatorum clades acceptae sint, quae *eqs.* [*postea:* meminit]). 1, 4 mihi -enda est veteris cuiusdam memoriae ... recordatio. VERG. Aen. 12, 439 te animo -entem exempla tuorum (SEN. nat. 1, 2, 7 -e ... e., quod paulo ante proposui). OV. epist. 20, 9 verba licet -as, quae *scripsi*. met. 10, 726 (*si recte huc; loq. Venus*) luctus monumenta manebunt semper, Adoni, mei -taque mortis imago annua plangoris peraget simulamina nostri (recitata, reparata, rediviva *var. ll.*). Pont. 4, 15, 37 semper inoblita -am tua munera mente (*cf. LIV. 1 praef. 5 prisca illa tota mente -o*). LIV. 3, 59, 3 neque vetera peccata -i iam obliterata placet. LAVD. Turiae 2, 64 -en(s) pristinos casus meos futurosque eve[ntus] cogitans). SEN. contr. 1 praef. 13 a prima pueritia usque ad ultimum eius diem perductam ... amicitiam cum voluptate maxima -am. SEN. epist. 99, 23 si quos ... iocos *filiu[m] mortui* cum voluptate audieras, saepius -e. *al.*

④ *absolute:* CIC. Arch. 1 quoad longissime potest mens mea ... pueritiae memoriam recordari ultimam, inde usque -ens hunc video mihi principem ... ad suscipienda studia exitisse. VERG. Aen. 7, 123 genitor mihi talia namque -nunc -o - Anchises fatorum arcana reliquit. OV. epist. 16, 279 nam -o. SEN. apocol. 7, 4 nam, si memoria -is, ego eram, qui *eqs.* IVV. 9, 22 nuper enim, ut -o, *eqs.* SCAEV. dig. 29, 7, 14 pr. quidam referunt, quantum -o, apud Vivianum ... expositam esse in quaestione huiusmodi controversiam. *al.*

⑤ *interrupta, finita sim. resumendo (ab aliis praetermissa l. 72; opp. intermittere l. 59sq. 64. p. 1212, l. 13, omittere l. 67. p. 1212, 25sq., relinquere p. 1212, 10):* ① *trans. (pro obi. est fere acc., sed enunt. relat. e. g. l. 75. p. 1212, 19. 24, interrog. obl. p. 1212, 18, inf. l. 70sq.):*

② *-untur consuetudines, sollemnia sim.:* CIC. div. in Caec. 67 maiorum consuetudo longo intervallo -ta ac relata (SVET. rhet. 25, 4 declamandi c. PAPIN. dig. 45, 1, 121, 1 COD. Theod. 7, 4, 6. *al.*). orat. 169 si antiquissima illa pictura ... magis quam haec iam perfecta delectet, illa nobis sit credo -enda, haec scilicet repudianda? SEN. nat. 2, 49, 1 sacrificia intermissa ut non rite facta -untur (*cf. CVRT. 4, 3, 23 sacrum ... multis saeculis intermissum -endi auctores quidam erant [-en(te)s, repentes codd.].* LVCAN. 1, 451 [*ad Druidas*] et vos barbaricos ritus moremque sinistrum sacrorum, Dryadae, positus -istis ab armis [*sc. post arma deposita, ut p. 1203, 17*]). TAC. ann. 3, 6, 3 proin *Romani* -rent sollemnia et ... etiam voluptates resumerent (PLIN. epist. 10, 96, 10 diu intermissa). 4, 26, 2 -tus ex vetusto more (honor) est missusque senator *eqs.* 6, 29, 2 (*antea:* morem fuisse maioribus *eqs.*) id se -visse in Labeone. 12, 23, 1 salutis augurium quinque et septuaginta annis omissum -i ac deinde continuari placitum. SVET. Cal. 25, 1 -isse usum prioris mariti. *al.*

③ *cetera exempla (selecta inde a LIV.):* ① *-unt animantes* (mens *eorum* p. 1212, 15): LVCAN. 1, 418 nunc ut -am coeptum pertexere dictis *eqs.* (*item c. inf.:* 6, 936 nunc ... -am, quam raro corpore sint res, commemorare). CIC. fin. 5, 51 *ab aliis* praetermissa -imus, inchoata persequimur. nat. deor. 1, 11 haec in philosophia ratio contra omnia disserendi ... profecta a Socrate, -ta ab Arcesila *eqs.* 1, 17 Vellei, nisi molestum est, -e, quae coeperas. :: -am vero. fat. 4 *hominem* longo intervallo haec stu-

dia -entem (SEN. contr. 1 praef. 13 nec intermittere studium sciebat nec -ere. LVCAN. 9, 290 *apes* studium ... laboris floriferi -unt. *al.;* *cf. Ov. trist. 5, 7, 64 ne ... Ausoniae perdam commercia linguae ..., studii -o signa sinistra mei*). Att. 13, 38, 1 cum somno -to simul cum sole expectatus essem (*adde p. 1204, 37; cf. SEN. epist. 102, 2 somnium*). *al.* HOR. carm. 2, 1, 12 (*ad Asinium Pollionem*) mox, ubi publicas res ordinaris, grande munus Cecropio -es coturno. epist. 1, 6, 48 si res sola potest facere ... beatum, hoc primus -as opus, hoc postremus omittas (OV. ars 3, 747 met. 3, 151). 1, 7, 97 qui semel aspexit, quantum dimissa petitis praestent, mature red-eat -atque relicta (SEN. dial. 8, 1, 2 petita relinquimus, r. -imus). LIV. 10, 36, 10 tum alii alios hortari ut -rent pugnam (37, 43, 6. IVST. 41, 2, 9 ex fuga. *cf. bellum:* POMP. TROG. hist. prol. 14. 40. SEN. benef. 1, 1, 10 p. 1204, 47. STAT. Theb. 10, 790. *al.*). 27, 8, 7 L. *Flaccus* rem intermissam ... -vit, in senatum ut introiret. MANIL. 2, 640 *Piscibus orti* foedera rum-punt ac -unt. SEN. Herc. f. 1081 ut *Herculis* mens -at pristina cursum (SVLP. SEV. dial. 1, 4, 2 ne statim -ere (c.) possimus [*om. cod. V, ut locus ad p. 1205, 37 pertineat*]. *cf. l. 31*). COLVM. 1, 9, 2 quae sint magistrorum munia ..., suo loco -am; nunc admonuisse satis est *eqs.* 11, 2, 6 ab Idivus Ianuariis ..., quicquid ex autumno putationis superfuit, -endum est. PLIN. nat. 33, 15 etiam de anulys sermonem -vimus (APVL. met. 7, 10, 4). QVINT. inst. 10, 3, 17 ex tempore scribunt: hanc silvam vocant; -unt deinde et componunt, quae effuderant. TAC. hist. 4, 46, 1 praetorianam militiam -bant a Vitellio dimissi (SIC. FLACC. grom. p. 126, 28). PLIN. epist. 2, 14, 10 ubi silentium factum est, -it, quod abruerat. *al. -itur ius sim. omissum:* TRYPH. dig. 4, 4, 37 pr. iniuriarum iudicium semel omissum -i non potest. 4, 4, 37, 1 ius omissum si nunc -ere vult *eqs.* PAVL. dig. 4, 4, 36 minor viginti quinque annis omissam allegationem per in integrum restitutionis auxilium -ere potest. ② *-unt res:* HOR. epist. 1, 1, 98 mea cum pugnat sententia secum, quod petiit, spernit, -it, quod nuper omisit, aestuat. SEN. nat. 3, 26, 3 cum primum aliquid solidi, quod obstaret, occurrit, ... -iere cursum suum *flumina*. CAEL. AVR. chron. 3, 2, 13 *passio* corporibus tardans -endo (factis) superpositionibus lenimenta (*suppl. ex 5, 4, 75 si ... in toto conquieverit dolor, tamquam factis superpositionibus -a[n]t l.*).

③ *intrans. (saepe accedit or. recta):* HOR. sat. 1, 9, 44 'Maecenas quomodo tecum?' hinc -it: 'paucorum hominum *eqs.*' (*cf. SIL. 11, 536 hinc iterum -ens: '...*'). OV. fast. 4, 948 (*respic. Floralia*) tunc -am; nunc me grandium urget opus. GELL. 15, 1, 6 percontatus ego sum, quid esset illud mirum Quadrigarii; -it: 'in eo igitur libro scriptum inveni, cum *eqs.*' VICTORIN. POETOV. in apoc. 11, 2 deinde -it de novissimi temporis ruina ... et ait: 'et civitatem *eqs.*' (RVFIN. Orig. princ. 2, 6, 1 tempus est his decursis -ere nos de incarnatione domini). *al.*

④ *amissa, erepta sim. rursum petendo:* ① *-unt animantes:* CIC. Phil. 2, 75 Pompei liberi ... patriam -bant ...; -bant praeterea deos patrios, aras, focos, larem suum familiarem (LIV. 2, 6, 3 p. se regnumque suum -ere. 6, 28, 9). 7, 14 retinenda est ... nobis constantia, gravitas ..., -enda vetus illa severitas. 10, 20 ita praeclara est recuperatio libertatis, ut ne mors quidem sit in -enda libertate fugienda (SALL. or. Lep. 6 or. Macri 28. *al.*). leg. 3, 37 non recognoscimus nunc leges populi Romani, sed aut -imus ereptas aut novas scribimus. PVBLIL. sent. F 20 frustra, cum ad senectam ventum est, -as adulescentiam. SALL. hist. frg. 1, 51 quo patefactum est rem publicam [praedae], non libertati -tam (Arus. gramm. 501 pro 'ad praedam'). or. Lep. 16 a *Sulla* dicor bellum cupiens, qui iura pacis -o. or. Phil. 5 metu pacem -entes, quo habitam amiserant. NEP. Eum. 6, 1 (*si recte suppl. Marshall*) utrum (res) -tum in Macedoniam veniret ... et eas res occuparet *eqs.* OV. met. 14, 611 tenuit -ta Latinus, *sc. Ascanii nepos*, nomina cum sceptro (*sim. in re:* fast. 4, 45 ille dedit Capii -ta vocabula Troiae [recidiva *var. ll.*]). LIV. 2, 2, 3 Superbum Tarquinium velut hereditatem gentis scelere ac vi -isse *regnum* (2, 6, 5. *al.* SEN. Phoen. 324. 378 causa -entis r. bona est. PLIN. nat. 35, 144 Polynicem r. -entem. *al.*). 34, 22, 11 (*antea:* Argos ... a Nabide occupatos) nobilissimam ... civitatem ... -i in libertatem. 35, 39, 3 ad -endam societatem Romanam. *al.* S. C. de Pisone 47 -endo provinciam Syriam (*i. munus provinciae administrandae*) ..., quam ... pessumo ... reliquerat (*de eadem re:* TAC. ann. 2, 76, 1). SEN. Ag. 241 amor iugalis vincit ac flectit retro ..., nunc casta -atur fides. *al. reflexive:* SEN. epist. 104, 6 quantum ... adiectum putas viribus, postquam vineas *meas* attigi ...; -vi ergo iam me; non permansit marcor *eqs.* ② *-unt res:* SEN. Thy. 33 superbis fratribus regna excidant -antque profugos (v. Hillen, *Stud. zur Dichterspr. Senecas, 1989, 267sq.*). APVL. met. 11, 13, 5 aures enormes -unt pristinum parvitatem. CE 1339, 4 v. p. 1205, 29. AMM. 20, 3, 11 easdem formas -it senescendo (*sc. luna ut:* MART. CAP. 7, 738 tres f. ... deficiens -it). PRVD. cath. 10, 36 ut *corp. resurrectione* alti -at collegia sensus. CARM. de mens. 3, 21 frondibus amissis -unt sua frigora mensem *Novembris*. CAEL. AVR. chron. 1, 4, 95 ut corpus ... facile sanitatis -at qualitatem.

β ex eo, quod retro situm est, ex longinquo, alto sim. petendo (ex longinquo plerumque [imprimis ex vestustate sim., ceterum e. g. p. 1214, 9], aliter e. g. l. 40sq. p. 1214, 11. 21. 40. al.; saepe indicatur unde, sc. per adv., e. g. alte vol. I 1786, 16sq., longe vol. VII 2, 1647, 23sq., vel per prae-
pos., sc. fere ab, de, ex, sed supra l. 26, ceterum per abl. l. 54. p. 1214, 53; pro
obi. est fere acc. [nom. in struct. pass.], sed acc. cum p. p. vel inf. l. 31.
p. 1214, 16, enunt. relat. l. 74, interrog. l. 43sq. p. 1214, 13. 36, c. ut l. 50;
intrans. l. 33. 57. p. 1214, 24): **α** ususpeciali in ordine dicendi, narrandi:

① c. respectu sermonis, operis sim. altius, a principio longinquo incipiendi: **Α** trans. (exempla selecta inde a LIV.): RHET. Her. 2, 22, 34 vitiosa expositio est, quae nimium longe -itur hoc modo: 'omnium malorum stultitia est mater eqs.' 2, 30, 47 item curandum est, ne ... ab exordio ... -atur orationis enumeratio. CIC. inv. 1, 28 (pendet e. l. 34) narratio brevis erit, si, unde necesse est, inde initium sumetur et non ab ultimo -etur. 1, 91 *genus argumentationis* remotum est, quod ultra quam satis est petitur; ... huiusmodi est ... conquestio *Medeae* 'utinam ne in nemore Pelio ...'; longius enim -ta est, quam res postulat (cf. p. 1214, 63). Sest. 31 oratio tam longa aut tam alte -ta (item fere de orat. 3, 91). rep. 2, 3 nunc mea -et oratio populi Romani originem (cf. 3, 24 noster hic populus, quem Africanus hesterno sermone a stirpe -vit). fam. 13, 29, 2 haec tam longe -ta principia (TAC. ann. 6, 5, 2 in litteris -to inter se atque Cottam amicitiae p. crebrisque eius officiis commemoratis eqs. IVST. 2, 1, 1). VERG. georg. 4, 286 altius omnem expeditam prima -ens ab origine famam. PROP. 1, 18, 5 unde tuos primum -am, mea Cynthia, fastus? quod mihi das flendi, Cynthia, principium? LIV. 1 praef. 4 res est ... immensi operis, ut quae supra septingentesimum annum -atur (cf. PLIN. nat. praef. 16 *Livius* in volumine historiarum suarum, quas -it ab origine urbis). CVRT. 9, 6, 16 rex amicos considerare iubet altiusque sermone -to eqs. SIL. 1, 20 iam ... adeo magni -am primordia motus: eqs. STAT. Ach. 2, 49 hic Ithacus paulum -to longius orsu '...' (ortu cod. unus). TAC. ann. 3, 33, 1 *hoc Severus Caecina* censuit ... multum ante -to concordem sibi coniugem ... seque ... servavisse eqs. 12, 62 Byzantii data dicendi copia ... cuncta -vere: orsi a foedere eqs. al. **Β** intrans. (addidimus pass. impers. l. 35. 38): RHET. Her. 1, 9, 14 si non ab ultimo initio -ere volemus. 1, 9, 15 ne ab ultimo -amus (inde CIC. inv. 1, 29 ne ab ultimo -atur). VERG. Aen. 1, 372 si prima -ens ab origine pergam eqs. Ov. met. 7, 520 ordine nunc -am. SIL. 15, 90 paulum adspice -nec longe -am-, modo Roma eqs. GAIUS dig. 1, 2, 1 ab urbis initio -endum existimavi. al.

② c. respectu digressionis, excessus ex ordine dicendi in tempore prius, ad rem anteriorem redeuntis: **Α** trans.: CIC. Verr. II 4, 105 de quo *facinore* si paulo altius ordiri ac -ere memoriam religionis illius videbor, ignoscite. off. 1, 50 quae naturae principia sint (sunt var. l.) ... societatis humanae, -endum videtur altius: et enim eqs. (item pendet enunt. interrog.: TAC. hist. 1, 4, 1 antequam destinata componam, -endum videtur, qualis status urbis ... fuerit). fam. 1, 9, 4 quod tibi ut planius exponam, altius paulo rationem consiliorum meorum -am necesse est. PLANC. Cic. fam. 10, 24, 6 neque ego superiora -am, sed ex eo tempore, quo eqs. SALL. Iug. 5, 3 sed prius quam ... rei initium expedito, pauca supra -am. POMP. TROG. hist. prol. 1 (in indice librorum) *Cambyse* Aegyptum domuit; -tae Aegypti origines urbium. 38 inde -tum, ut *Demetrius* captus sit eqs. al. SEN. nat. 3, 12, 1 paulo -amus hoc altius, si videtur, et scies eqs. MELA 1, 2 id quo facilius sciri possit ..., paulo altius summa -etur: omne igitur hoc, quidquid est eqs. TAC. hist. 2, 27, 2 quam *seditionem* altiore initio -neque enim ... ordinem interrumpi oportuerat -am. 4, 48, 1 si pauca supra (re)petiero ab initio causisque talium facinorum non absurda. ann. 16, 18, 1 de *Petronio* pauca supra -enda sunt. al. **Β** intrans.: CIC. Cluent. 66 -am paulo altius, iudices, et omnia ... aperiunt eqs. VARRO ling. 10, 13 sed ne astutius videar haec posuisse ..., -am ab origine similitudinum. SALL. Catil. 5, 9 res ipsa hortari videtur ... supra -ere ac paucis instituta maiorum ... disserere. SEN. nat. 2, 2, 2 si paulo altius -iero eqs. PLIN. epist. 7, 4, 2 numquam a poetice -altius enim -am -alienus fui eqs. al.

β usu generali: **①** -it, qui sibi alicunde aliquid comparat, affert, sc. ut adhibeatur sim.: **Α** praecepta ex supra scriptis: RHET. Her. 3, 7, 13 praecepto narrandi de primo libro -etur. CIC. part. 32 ad dilucide narrandum eadem illa superiora explanandi et illustrandi praecepta -emus (71 ex iis, quae ante dicta sunt ... p. -entur). **Β** materiam scribendi ex libris sim.: CIC. inv. 1, 1 res ab nostra memoria propter vetustatem remotas ex litterarum monumentis -ere instituo. de orat. 1, 23 -am ... non ab incunabulis nostrae veteris puerilisque doctrinae quendam ordinem praeceptorum, sed ea, quae quondam accepi eqs. orat. 11 hanc primam ingressionem meam non ex oratoris disputationibus ductam, sed e media philosophia -tam. VARRO rust. 1, 1, 7 in quis sermonibus quae non inerunt et quaeres, indicabo, a quibus scriptoribus -as et graecis et nostris (repertus trad.). LIV. 8, 18, 12 memoria ex annalibus -ta. QVINT.

inst. 1, 4, 4 propter plurimos in omnibus fere carminibus locos ex intima naturalium quaestionum subtilitate -tos. al. **②** varia dicenda, sc. proferenda, afferenda: pendet obi. acc.: CIC. inv. 2, 6 veteres quidem scriptores artis usque a principe illo atque inventore Tisia -tos unum in locum conduxit Aristoteles. Verr. II 3, 182 quid ego vetera -am? ... in his temporibus versabor ... perditis (LIV. 37, 49, 3 v. et obliterata. HIER. epist. 54, 18, 1). de orat. 3, 137 ut virtutis a nostris sic doctrinae sunt ab illis Graecis exempla -enda (SEN. contr. 1, 1, 3 [attulit exemplum Marii] tam longe e. -o, tamquam (in) domo non sit? TAC. ann. 3, 64, 4 contradixit Caesar ... -tis e.: neque enim umquam eqs. PLIN. epist. 1, 8, 8 ne longius e. -amus. FIRM. math. 1, 7, 2). part. 109 argumentationes -tae ex inveniendi locis. nat. deor. 1, 25 qualia ... sint, ab ultimo -am superiorum; Thales enim eqs. (item pendet enunt. interrog.: SEN. contr. 2, 5, 14 an(ne) sterilis quidem mulier sit, altius -it: 'non quaecumque eqs.'). al. VERG. Aen. 10, 36 quid -am exustas Erycino in litore classis, quid tempestatum regem eqs.? (item pendet acc. cum p. p.: LIV. 7, 3, 3 -tum ex seniorum memoria dicitur pestilentiam quondam clavo ab dictatore fixo sedatam). EPICED. Drusi 441 prisca quid huc -o? LIV. 9, 34, 14 quid ego antiqua -am? (28, 42, 1 externa et nimis a. 34, 5, 10. PAVLA Hier. epist. 46, 3, 2 antiquiora). SEN. contr. 4 praef. 9 si qua verba sordidiora sunt aut ex cotidiano usu -ta (QVINT. inst. 1, 6, 39 v. a vetustate -ta. 1, 6, 40 ab ultimis et iam obliteratis ... temporibus. 8, 3, 25 ex ultimis tenebris. 11, 1, 49 fictis aut -tis ex vetustate v.). suas. 2, 1 an -am tot acies patrum totque excidia urbium eqs.? al. intrans.: CIC. de orat. 1, 91 *Charmadas* neminem scriptorem artis ... disertum fuisse dicebat, cum -ret usque a Corace nescioquo et Tisia (cf. l. 4). ac. 2, 13 -unt i a P. Valerio, qui exactis regibus eqs. LVCR. 1, 782 (de philosophis quibusdam) quin etiam -unt a caelo atque ignibus eius et primum faciunt ignem se vertere in auras eqs. VARRO ling. 5, 4 in quo genere verborum ... erit illustrius, unde videri possit origo, inde -am. FRONTO p. 89, 3 ne longius -am: vel proximo senatu eqs.

③ quidlibet: CIC. Planc. 64 me postea fuisse in maximis imperiis arbitrator, ut non ita multum mihi gloriae sit ex quaesturae laude -endum. fin. 1, 65 in quibus fabulis tam multis ... ab ultima antiquitate -tis tria vix amicomur paria reperiantur (-untur animo recensenda ut: FRONTIN. aqu. 94, 2 dum altius -o leges ..., quaedam apud veteres aliter observata inveni. HIST. AVG. Car. 2, 1 si velimus ab ortu urbis -ere, quas varietates sit passa Romana res publica, inveniemus eqs.). Tusc. 5, 34 huius sententiae, sc. *Zenonis*, gravitas a Platonis auctoritate -atur. div. 1, 2 principio Assyrii, ut ab ultimis auctoritatem -am, ... motus ... stellarum observaverunt (QVINT. inst. 5, 11, 39 philosophi -ere ... a. a ... versibus non fastidierunt). al. MANIL. 1, 122 mundum ex nullis -entem semina rebus. 2, 691 omnibus ex istis ratio est -enda per artem, pacata infestis signa ut discernere possis (COLVM. 3, 7, 3 ex alto -ta ... firmanda r. est, quae ... diu ignorantiae tenebris occaecata eqs.). 3, 78 (in circulo sortium humanarum) opera ex isdem -ta locis zodiaci. CVRT. 6, 4, 10 se ... consilium a praesenti necessitate -isse. PLIN. nat. 15, 62 quidam altius curam -unt deputarique statim poma ... praecipunt eqs. al.

④ -it, qui aliquid ex origine deducit, derivat: CIC. leg. 1, 17 natura ... iuris explicanda nobis est eaque ab hominis -enda natura (cf. 1, 20 stirpem iuris a natura. 2, 46 a quo sit capite ius -endum). div. 1, 125 primum mihi videtur ... a deo ..., deinde a fato, deinde a natura vis omnis dividendi ratioque -enda. 2, 98 familiaris noster ... urbis ... natalem diem -bat ab iis Parilibus. SIL. 2, 67 *Asbyte* sua fatidico -bat nomina luco (IVV. 8, 272 ut longe -as longaeque revolvans nomen). 3, 100 ex sacra -bat stirpe parentes (cf. MART. 5, 35, 4 ille longum ... stemma -it a Leda). al.

⑤ -it, qui ipsa initia, ipsas causas investigat: CIC. leg. 1, 20 visne ... iuris ortum a fonte -amus? quo invento eqs. 1, 28 quam tu longe iuris principia -is! fat. 35 superiora -entem regredi infinite licet. BITHYN. Cic. fam. 6, 16 si mihi tecum non ... multae causae amicitiae privatim essent, -rem initia amicitiae ex parentibus nostris. VERG. Aen. 7, 371 si prima domus -atur origo. VAL. MAX. 2, 4, 4 causam instituendorum ludorum ab origine sua -am (QVINT. inst. 5, 10, 83 c. non utique ab ultimo esse -endas, ut *Medea* 'utinam ne in nemore Pelio' [retin. var. l.]. 11, 1, 62 -tis altius c. PS. QVINT. decl. 9, 11 c. abdicationis pater altius -it).

c iterum vel identidem (e. g. l. 70. p. 1215, 4) petendo (-untur res, sed homo l. 75): VERG. georg. 2, 329 tempore verno Venerem, sc. coitum, certis -unt armenta diebus. Aen. 2, 178 nec posse Argolicis excidii Pergama telis, omnia ni -ant Argis (SERV. revertebantur ad captanda rursus auguria). HOR. carm. 1, 9, 20 nunc, sc. in iuventute, et (campus et areae), lenesque sub noctem susurri amantium composita -antur hora nunc et latentis proditor induto gratus puellae risus ab angulo pignusque dereptum laertis (, ad p. 1204, 28). CIL VI 1318, 2 (29/19 a. Chr.) cum auspicii -endi caussa Romam redisset (TRAG. inc. 258 domo. LIV. 8, 30, 2 cum ad a. -endum Romam proficiscerentur. al.; cf. p. 1216, 28). Ov. met. 9, 616 (loq. Byblis, cuius epist. amatoriam frater reiecit) vincetur; -endus erit, nec

taedia coepti ulla mei capiam eqs. SEN. dial. 1, 2, 12 non ... tam magno animo mors initur, quam -itur. PLIN. nat. 8, 113 cervi in fuga adquiescunt, cum prope ventum est, rursus fugae praesidia -entes. SIL. 11, 421 Hannibal instaurat mensas dapibus -itque volentum hospitia. PS. QVINT. decl. 12, 20 commeatus.

2 -unt, qui (quae) adire, occupare sim. student: **a gradus retro, in directionem contrariam faciendo:** in enumerandis diebus: CAES. civ. 3, 105, 3 constabat Elide in templo Minervae -tis atque enumeratis d. -, quo die proelium secundum Caesar fecisset, simulacrum Victoriae ... ad valvas se templi limenque convertisse. IVLIAN. dig. 9, 2, 51, 2 -tis ex die quodam ... trecentum sexaginta quinque d. in scriptis: QVINT. inst. 10, 3, 6 quae ... ut in scribendo diligentius exsequamur, legendo -enda saepius erunt scriptorum proxima (seq. p. 1205, 14).

b varie revertendo (visu l. 22): **a trans.:** quaelibet exempla: OV. trist. 2, 3 cur modo damnatas -o ... Musas? (cf. Pont. 1, 5, 42 constanter studium non ultero servo et -o, nollem quas coluisse, deas). SEN. Herc. f. 736 quod quisque fecit, patitur; auctorem scelus -it suoque premitur exemplo nocens (cf. p. 1205, 31). VAL. FL. 3, 719 ingenti -untur pectora luctu (sim. -unt affectus): SIL. 8, 104 Aeneas dulci -tus amore. DRAC. Romul. 10, 242 [de Medea] sacris -ta sacerdos ignibus amoris). SIL. 3, 533 nec edomitos ... labores e monte respexisse libet: tanta formidine plana, exterrant -ta oculis (i. prona Delz; cf. vol. X 1, 1961, 63 sqq.). in sermone iuris -i dicitur dies praeterita (masc. l. 24; cf. l. 7. p. 1216, 47): VLP. dig. 10, 4, 9, 6 -ta die intentionem suscipere. 39, 1, 5, 7 quasi -to die nuntiatione facta. 39, 2, 15, 31 -ta ... die promittendum erit. 43, 19, 1, 9 -ta die hoc interdicto uti per in integrum restitutionem (sim. 43, 19, 1, 10). PAVL. dig. 22, 4, 3. **β intrans. (cf. p. 1205, 48):** AVG. serm. 113B, 3 coll. Morin p. 290, 10 victus ... quaerit luctari, ut -at ad coronam, quam perdidit? PETR. CHRYS. serm. 29, 1 aurum nascitur in terra profunda ... et, dum suam semper -it ad naturam, caelestes animos ad inferna deponit (69, 3 homo ad caelestem vult tendere et -ere iam n.).

CAPVT ALTERVM: significatur potius actio iterandi (cf. e. g. p. 1203, 70. 1206, 20. 1210, 42. 1214, 65; accedit adv. identidem l. 44; iterum l. 45. p. 1216, 1. 25, saepe vel saepius l. 38. p. 1216, 14. 32, determinatio numeralis vel temporalis e. g. l. 46. p. 1216, 30 sq.): **I -itur, quod iterum dicitur, scribitur sim. (legitur l. 50):** **A obi. est acc. (exempla selecta inde ab OV.):** RHET. Her. 4, 13, 19 conversio est, per quam non ... primum -imus verbum, sed eqs. (4, 14, 20 saepius et crebro. OV. met. 1, 388 [Deucalion et Pyrrha vaticinium audierunt] -unt [reputant Liberman] ... obscura ... v. datae sortis secum inter seque volutant. QVINT. inst. 9, 3, 85. al.). CIC. part. 60 qui non omnia minima -et, sed breviter singula attingens eqs. VERG. Aen. 3, 436 unum praedicam et -ens iterumque iterumque monebo. DIRAE 1 Battare, cygneas -amus carmine voces (FLOR. epit. 2, 7, 15. CYPRI. Demetr. 13, 2 crebris et -tis identidem v. ARNOB. nat. 7, 41 p. 395, 23 adsidue). 14 rursus et hoc iterum -amus, Battare, carmen (PLIN. nat. 28, 21 c. ter -to). HOR. ars 365 haec poesis placuit semel, haec decies -ta placebit. OV. met. 15, 684 deus ... -ta dedit vibrata sibila lingua. SEN. contr. 9, 5, 17 sententias suas -endo corruptit (SEN. epist. 94, 25 QVINT. inst. 9, 3, 43. al.). suas. 4 praef. 1 acrior est cupiditas ignota cognoscendi quam nota -endi (item legendo: PLIN. epist. 9, 31, 1 legi ... librum tuum, identidem -ens ea maxime ..., quae de me scripsisti. SVET. gramm. 24, 3 legerat ... quosdam veteres libellos; ... hos cum diligentius -ere ... cuperet eqs. FIRMIL. Cypri. epist. 75, 4, 1. cf. l. 13). PHAEDR. 5, 7, 31 equester ordo ... canticum -i iubet; iteratur illud. CVRT. 6, 11, 28 sermone ultro (re)petito adiecit eqs. (VEL. gramm. VII 81, 3. VET. LAT. Sirach 7, 15 [Ps. Ioh. Med. hom. 4 p. 750] ne -as s. in oratione [gr. δευτερώσης, Vulg. non iteres verbum]. al.). COLVM. 5, 11, 12 illud genus initionis iam docuimus ...; itaque supervacuam est, hoc loco -ere traditum rationem terebrationis (inde arb. 26, 9. i. item PLIN. nat. 28, 30). 7, 5, 4 ne nunc eadem -amus, quae superiore exordio percensuimus. PLIN. epist. 1, 20, 2 breviter attingere, quae sint inculcanda, infingenda, -enda. BASS. gramm. VI 261, 28 ex hoc nascitur galliambus -to hoc metro, sed una syllaba detracta. PORPH. Hor. carm. 1, 35, 14 ('ad arma, ... ad arma') bene tumultum vulgarem expressit -endo (cf. 2, 19, 6 et bene -tum 'euheu'). DON. Ter. Ad. 115, 3 et -tum 'peccat'. al. in commentariis). SER. med. 936 inscribes chartae quod dicitur abracadabra saepius et subter -es. CLAVD. DON. Aen. 2, 10 p. 146, 25 -it ... aliis verbis ... propositionem (i. cf. AVG. civ. 9, 12 p. 383, 18. al.). al. in testamento -untur dispositiones de legatis: IAVOL. dig. 32, 77 in substitutione legata -untur (CELS. dig. 22, 3, 12 duplicare l. voluerit an -ere. IVLIAN. dig. 32, 63 in -endis l. haec verba quae adici solent 'item dare damnas esto' et ad condiciones et ad dies legatorum easdem -endas referri Sabinus respondit. al.; aliter p. 1206, 72). PAPIN. dig. 35, 1, 77 pr. in legato -tam ... libertatem. al. **B pro obi. est struct. verbalis:** or. recta (cf. l. 64 sqq.): SEN. contr. 2, 1, 26 totiens coepturus -bat 'amorem describere volo'. STAT. Theb. 12, 100 qua-

re iterum -ens iterumque edico '...'. PLIN. epist. 9, 26, 12. al. enunt. relat. (praeparat pron. p. 1215, 51. 60): SEN. benef. 6, 35, 4 id apertius exprimere non possum, quam si -vero, quod dixi. nat. 5, 14, 1 -am nunc, quod in primo libro dixeram eqs. QVINT. inst. 8 prooem. 24 etiam quod satis dictum est, -imus. al. acc. c. inf. vel part.: VAL. FL. 5, 84 fama ... volat ... addita iamque fretis -ens freta iamque patentes Cyaneas (referens edd. quidam). QVINT. inst. 6, 3, 46 -endum est mihi non omnis eos locos oratoribus convenire. 6, 3, 101 -am necesse est infinitas esse species tam salse dicendi quam severe. quoniam: BOETH. in herm. comm. sec. 4, 10 p. 260, 27 hoc dixit et congrue -vit, q. praeter verbum esse enuntiatione non potest. **C absolute:** QVINT. inst. 1, 1, 31 -ere et diu inculcare fuerit utilius. 8, 3, 6 sed hic ornatus -am enim, - virilis eqs. (i. item insertum: PLIN. epist. 6, 11, 3. 8, 24, 7). 9, 3, 35. 10, 1, 19 lectio libera est nec ut actionis impetu transcurrit, sed -ere saepius licet, sive dubites, sive memoriae penitus adfigere velis; -amus autem et tractemus, ut ... lectio ... multa iteratione mollita eqs. PLIN. epist. 8, 14, 23 planius -am. DIDASC. apost. 16, 26 videte ..., quotiens de ipsis peccatoribus -ens dicit non reliquens locum eqs. AVG. serm. 58, 13 l. 284 non pigeat -ere; bona est enim repetitio, ne subrepat oblivio. al.

II -itur, quod iterum fit, perficitur, occurrit sim.: **A quidlibet (exempla certiora):** LVCR. 4, 791 mollia mobiliter cum alternis brachia mittunt simulacra et -unt oculis gestum pede convenienti (referunt Lachmann; locum delendum esse putat Deufert, v. comm. 2018, 254 sqq.). QVINT. inst. 11, 3, 118 -to ... g.). OV. epist. 5, 51 oscula mihi iam dimissae quotiens -ta dedisti (met. 8, 212 dedit o. nato non iterum -enda suo). Ib. 431 foeda Lycaoniae -es convivia mensae. LYGD. 6, 61 non ego ... sollicitus -am tota suspiria nocte (cf. p. 1203, 67). LIV. 5, 17, 3 ut ... auspicia de integro -rentur (9, 39, 1. 23, 36, 9 occupatus ... a. -endis. FEST. p. 266. cf. p. 1214, 72). 33, 32, 9 tantum cum clamore plausus est ortus totiensque -tus, ut eqs. CELS. 4, 27, 1^p add. 1.9 admoventae cucurbitulae sunt idque ... tricesimo quoque die -tum huic ... vitio medetur. COLVM. 4, 24, 21 saepius -to ictu res transigitur (QVINT. decl. 345, 9 nefarium corpus -tis i. trucidavit. HEGES. 5, 13, 1. 5, 26, 2). QVINT. decl. 309, 17 si beneficium vitae -ere vis, dedisti; non possum plus debere, si -is. TAC. hist. 1, 2, 2 novis cladibus vel post longam saeculorum seriem -tis (CLAVD. 26, 284). ann. 4, 4, 1 Drusus ... togam virilem sumpsit; quaeque fratri eius Neroni decreverat senatus (v. 3, 29, 1 sqq.). -ta sunt. COD. Iust. tit. codicis ... Iustiniani ... -tae praelectionis liber primus (al., v. vol. X 2, 686, 16 sqq.). al. indicatur, ubi virtus, natura alicuius iteratur: CIC. Cael. 34 bona ... avita, sc. virtutes maiorum, ... cum in viris tum etiam in feminis nostrae gentis -ta. TERT. anim. 32, 8 quasi eadem substantia animae ubique naturam suam in animalium proprietatibus -at.

B tempus, annus sim.: **trans.:** OV. met. 6, 439 iam tempora Titan quinque per autumnos -ti duxerat anni. 9, 423 -tum Mulciber aevum poscit Erychtonio. 9, 642 celebrant -ta triennia bacchae. PLIN. nat. 18, 209 ter -to frigore. AVG. civ. 11, 30 p. 504, 5 haec autem propter senarii numeri perfectionem eodem die sexiens -to sex diebus perfecta narrantur (11, 31 p. 505, 10 in septimo ... die, id est eodem d. septiens -to. doct. christ. 3, 5, 9). al. **intrans.:** DIFF. ed. Beck p. 37, 83 anniversarium est, quando -entibus annis idem dies colitur.

adv. repetitō. i. q. iterum: HIER. in Ezech. 4, 13^c l. 1372 qui talem comederit cibum ..., fiet pulcherrimus: non semel, sed -o: 'nimis, nimis'; duplicatum enim adverbium pondus facit orationis.

gerund. fem. repetundae (sc. pecuniae), -arum pro subst. v. supra p. 1208, 27. 32.

deriv.: repetentia, repetitio, repetitor, repetitus (-ūs).

cf. Onom. (Repetitus).

Marchionni.

repexo, -ere. a re- et pexere. i. q. rursus pexere: CAPER gramm. VII 110, 19 pexo capillos et -o recte dicuntur. Sx.

repī (sc. plur. repītēs) v. rabbi.

[repia: ἡμίχλος (ἡμίχλους Scaliger) GLOSS. (= GLOSS.¹ II Philox. RE 186). corruptum; coll. tera: ἡμίχλον (ibid. = RE 170) temptatur repla (obscurum) vel ralla (v. p. 54, 73 sqq.): ἡμίχλον.]

repignero, -āre. a re- et pignerare. NOT. Tir. 47, 81 -at (scrib. -nor-). de notione v. infra.

1 i. q. liberare obligatione pignoris (vi praeverbii invertitur notio verbi simplicis; cf. FEST. p. 281 reluere: resolvere, -are [affert Caecil. com. 105, v. p. 998, 20]. GLOSS. -at: pignus recipit): VLP. dig. 13, 6, 5, 12 rem tibi dedi, ut ... pignori dares; dedisti, non -as, ut mihi reddas. ibid. Labeo recte dicit, si a me culpa absit (non) -andi, creditor autem nolit reddere pignus (corr. Fraenkel, Hermes 60, 1925, 422 sq.). **2 i. q. rependendo pignerare:** GLOSS. II 228, 56 ἀντενεχυρίζω: -o (scrib. -nor- in cod. Harl. [saec. VII] ante corr.).

repigro, -ātum, -āre. a re- et pigrare. [vix recte -at pro forma corrupta pepigat restituit Riese VARRO Men. 304, conii. alii alia.]

i. q. retinendo pigrare, retardare (cf. NON. p. 346, 13 moliri: retinere, morari ac -are): APVL. met. 1, 9, 5 *saga gravidam quandam* obsepto utero et -to fetu perpetua praegnatione damnavit. 8, 15, 8 *solis* lumine ... -atur impetus *luporum*. ZENO 1, 2, 18 *cottidiano occasu sol non* terretur, suos ut -et cursus (*item respicitur cursus planetarum l. 8 et MART. CAP. 1, 35 ne uxoris ... fotibus -tus [scrib. etiam -pri-] ... torperet Mercurius*).

p. p. p. pro adi. compar. repigrātor, (-ius) i. q. tardior: MART. CAP. 1, 36 ne in thalamum ... festinans ... totis noctibus, -r, paululum simularet anomalum *Mercurius* (Grotius; repigrā-, rep(r)igrā- *codd.*; ad rem cf. l. 5).

[part. praes. pro adv. **repigranter** v. ?repurganter.] Bk.
repingo, -pīnxi, -pictum, -ere. a re- et pingere. [in var. l. pro recompingo p. 394, 49.]

fere i. q. rursus pingere (vi praeverbii minus perspicua l. 27, ibid. p. p. p. pro adi.); actio vel effectus -endi percipitur: 1 sensu visus:

a -it *faber, artifex: renovando partem aedificii:* CIL XIII 11608 (a. 222/35) *typum de suo -x(ū) (11609 (typu)m (de suo repin)x(ū)it*. VII 39, 2 (*haec sua pecunia refici et -i cur(avit)*. reddendo naturam (cf. l. 31): ANTH. 150, 7 (5sq. probante vero ... *imaginis fidem*) ut, quoscumque *pictor manu -at artus, credas corporeos habere sensus (aliter Kay, 2006, ad l.)*. **b** *cetera exempla: manu iterum pingitur signum crucis (cf. vol. X 1, 2156, 25sqq.):* VEN. FORT. Mart. 1, 245 (238 pingit ... signum crucis) digitis crucis arma -ens. *miraculo pingitur pars corporis in speciem priorem:* VEN. FORT. Mart. 1, 171 *reviviscenti cuidam stat rubor ... genis, oculus pupilla -it ... et insertus renovat specularia visus. virt. Hil. 4, 12 (sanantur leprosi) vultus ... diuturnā deletus sordidine suā coepit -i imagine (an -fing- scribas?)*. *vario colore pictum est animal:* GLOSS. V 557, 36 (*de stelione*) tergore -tus fulgentibus guttis in modum stellarum (*pendet ex Isid. orig. 12, 4, 38 tergore pictus, unde Gloss. I Ansil. ST 102 corpore pictus*).

2 *somnio, sc. redduntur futura (cf. vol. X 1, 2158, 74sqq.):* PHOC. carm. de Verg. 38 ut solet in somnis animus ventura -ens ... praesumere gaudia eqs. Spoth.

repites i. rebbi- v. p. 4, 37. [repla v. repia.]
replāco, -āre. a re- et placare. scribitur etiam -plic- (cf. suplico).

i. q. placando reconciliare: Ps. PHILO antiq. 30, 4 ieiunemus septem dies ...; quis scit, si -bitur (-plic- var. l.) deus hereditati suae? GLOSS. remulcens: -ans. GLOSS. I Ansil. RE 1044 remulceri: -ari (scrib. -plic-).

replānat NOT. Tir. 48, 54. a re- et planare (*factumne ad supplementam seriem compositorum?*).

replantātio, (-ōnis) f. a replantare. *i. q. actio replantandi:* GLOSS. II 591, 28 repastinatio: -o.

replanto, -ātum, -āre. a re- et plantare.

i. q. plantando restituere: 1 per quamlibet sationem: -antur gentes, regna (in serm. sacrae script. vigente imagine plantae serendae; gr. resp. καταφυτεύειν, Vulg. plantare): VET. LAT. Ier. 1, 10 (Rufin. Orig. in num. 13, 2, v. p. 244, 29sqq.; sim. Facund. defens. 5, 5, 7) reaedificare et -are *gentes et regna (allegorice explicat RVFIN. ibid. p. 110, 17 quid -at? cogitationes pias [cf. FACVND. defens. 5, 5, 8 errore deleto reaedificare et -are, sc. plenam veritatem])*. 18, 9 (Rufin. ibid. 16, 4) loquar super gentem et regnum, ut reaedificem eos et -em (*Ps. Ambr. paenit. 27 p. 1000^B ut ... circumplantetur*). 24, 6 (Ps. Aug. quaest. test. 102, 7; cf. Ambrosiast. in Rom. 11, 23) restituum illos in terram istam ... et -bo eos *Iudaeos et non evellam (cf. Ps. AVG. ibid. p. 205, 24 eradicati -ari non possunt)*. -atur *arbor:* Ps. AVG. serm. ed. Caillau 1, 32, 4 cum ipso ligno *crucis ... arbor paradisi -ta est ... et denuo innovatus est paradisus*. **2 per insitionem (in imagine sec. Rom. 11, 23 -antur filii Israel):** PAVL. NOL. epist. 23, 41 p. 197, 13 *deus potens ... est ... vos, sc. Iudaeos, genuinis corticis vestrae sinibus inserere et vestro cespiti -are iuxta Christianos*. AVG. un. eccl. 25, 74 p. 321, 1 *rami praecisi, sc. Iudaei, manu divina -ti aut iterum inserti sunt*.

deriv.: replantatio.

replasmātio, (-ōnis) f. a replasmare. *i. q. actio replasmandi, reformatio:* VIGIL. THAPS. c. Eutyech. 4, 20 p. 131^B -o ... sine destructione prioris formae non potest intellegi; et audi Ieremiam: ‘...’ (*affertur l. 69*); vides ergo -em novissimi operis interitum demonstrare prioris?

***replasmō**, -āvī, -ātum, -āre. a re- et plasmare.

i. q. denuo plasmare, reformare (indicatur id, quod efficitur, per praepos. in c. acc. l. 71. p. 1218, 8): 1 -atur *vas:* VET. LAT. Ier. 18, 4 (Vigil. Thaps. c. Eutyech. 4, 20) exterminatum est vas ... et conversus *figulus -vit illud in aliud (gr. πάλιν... ἐποίησεν, Vulg. fecit illud vas alterum, Rufin. symb. 27 reformavit)*. 2 -atur *animans (sc. a deo): vario usu:* IREN. 3, 18, 2 non erat possibile eum hominem, qui semel victus fuerat in *paradiso ...*, (-ari) et obtinere bravium victoriae (Rousseau-Doutreleau, -are trad., (se) -are Lundström, Überlieferung, 1985, 125sq., sed

cf. Brox, 1995, ad l.). VIGIL. THAPS. c. Eutyech. 4, 20 p. 131^C *verbum dei -tum audetis asserere (cf. l. 4sqq.)*. PASS. Georg. rec. a 9 ecce manus, quae plasmavit Adam et nunc modo ipsa te -vit (*i. -bit, cf. rec. e salvum faciet*). refl. se -are *dicitur verbum dei:* VIGIL. THAPS. c. Eutyech. 4, 20 p. 130^D *vos Eutychetis sectatores dixistis: volens dei verbum liberare hominum genus ... semet ipsum -vit, incarnatus de nostra substantia*. p. 131^A *si ... se ipsum -vit, plasmatus ergo antea, non genitus fuit. ibid. destruxit ergo semet ipsum ... et -vit se in id, quod antea non fuit*. p. 131^B *sine abolitione ... status sui prioris -are se ipsum non potuit. al. in eodem capite.*

deriv.: replasmatio. Bk.
[replatha: revertitur in latino multa GLOSS. *latet nomen proprium, v. p. 259, 9sqq.]* v. L.

replaudo, -ere. a re- et plaudere. *i. q. identidem plaudere (cf. vim praeverbii p. 261, 32. 460, 3. al.):* APVL. met. 1, 7, 4 *dextra saeviente frontem -ens ‘me miserum’ infit*. 6, 28, 1 *asinus* equestri celeritate quadripedi cursu solum -ens.

replēcio v. repletio.
replecto, -xum, -ere. a re- et 1. plectere. [falsa var. l. -xus pro reflexus PLIN. nat. 20, 7 VEN. FORT. carm. 6, 5, 137 ISID. orig. 11, 1 135 (cf. LACT. opif. 12, 5).]

i. q. retro plectere: CASSIOD. Ios. antiq. 7, 239 p. 203 (*respicitur II reg. 18, 9) Absalom iumento fugiens arbori maximae ... -xa caesarie ... est appensus*.

replēmentum, -ī n. a replere. scribitur repli-.
i. quod replet (vi praeverbii evanescente; cf., si recte conii., GLOSS. I Ansil. RE 1223 repl(ement)um: quod replet): GREG. TVR. in psalm. p. 874, 6 *psalmi*, qui ‘in finem’ inscribuntur, perfectionem bonorum operum ostendunt; ... *finis alii habent terminum, hic -um (sim. ad rem e. g. Hil. psalm. instr. 18)*. Bk.

***repleo**, -ēvī, -ētum, -ēre. a re- et plere. scribitur c. apice super t littera falso posito LAVD. Turiae 2, 15 (*pro replēta*). NOT. Tir. 29, 48 -et. *de formis: praes. -is, -it* ORIBAS. syn. 1, 17, 12 Aa p. 56, 20. *al. in eodem cod., e. g. p. 1219, 69, -eunt* ORIBAS. eup. 1, 8, 2 Ab p. 411 (*non iam legitur* PAP. Corp. 219 [= CHART. lat. ant. V 277] I 5), *cf. p. p. -itus ibid. 4, 37, 4 Aa p. 554. al.; perf. -evi sim. inde a PLAVTO, formas correptas, e. g. -esti, -esse, -lerat, v. Neue-Wagener III 481 sq. de mensura: syllaba prior producitur* PLAVT. Poen. 701 (*siquidem recte cod. A; v. p. 1221, 75), postea in hexam.* LVCR. 1, 394. *al. CE 1867, 4 (saec. I a. Chr.)*. VERG. Aen. 11, 140. 380 LVCAN. 3, 630. *al., in fine hendecasyll.* STAT. silv. 4, 3, 122 -et (v. p. 1220, 20), *sed brevis est e. g. LVCR. 2, 806. al. VERG. georg. 2, 235. al. LVCAN. 3, 24. al. STAT. Theb. 1, 208. al. de notione (adde p. 1219, 10):* HIL. in psalm. 138, 37 quod ... -tum est, nihil praeter id, ex quo plenum est, recipit. GLOSS. -o: ἀναπληρῶ. -et: explet. -tum: refertum. GLOSS. I Ansil. RE 1210 -bat: complebat. 1212 sq. (cod. Paris.) -tum: usque ad summum impletum. satiatum. *al. legitur inde a PLAVTO, ENN., GRACCHO, CIC.; v. tabulam vol. VII 1, 628, 52sqq. adiectam (ceterum abest e. g. saturae, CATVLLO, TIB., PRVD.)*. [raet. or. repli ‘satiare’ (cf. p. 1219, 9sqq.); cat. rebli, (ar)rubli, robli et fort. (ar)ribri, deinde sard. mer. arribiri et sept. ribi. cf. M.-L. 7222c et Faré, Postille. Wagner I 124. Wartburg X 267. Coromines VI 65sq. Schd.-Cr.] [dubie trad. LIV. 29, 32, 10, falso pro deplere COLVM. 12, 53, 3 PLIN. nat. 18, 148.]

fere i. q. (rursum) plenum reddere (indicatur reversio ad statum priorem e. g. p. 1219, 39. 1220, 50. 1221, 31. 51. 62. 1222, 9 [accedit iterum p. 1221, 28, rursus p. 1224, 44]). in contextu accedunt alia composita notiois similis eiusdem verbi, e. g. complere p. 1220, 61. 1221, 12. 51, explere p. 1219, 29. 68 (cf. l. 60), implere p. 1219, 29. 1220, 39. 1221, 40. 46. al., ceterum plenus p. 1221, 31. 53. 1222, 31. 1225, 54, plenissime p. 1225, 38, plenitudo p. 1221, 38. 1222, 75. 1226, 13. opp. exonerare p. 1221, 28, explere p. 1220, 11, haurire p. 1219, 39. 1221, 35. 54 (cf. ex-haurire p. 1220, 50. 1221, 60. 1224, 11sq. al.), inanire p. 1224, 34 (cf. ex-inanire p. 1223, 17. 1225, 22. al., adi. inanis p. 1219, 28), vacuare Ps. AVG. serm. 143, 3 SIDON. carm. 2, 101 (cf. evacuare p. 1224, 46. al., adi. vacuus p. 1219, 39. 53. 1220, 62). graece resp. saepe πληροῦν eiusve compos., ceterum (ἐμ)πιμπλάναι, πληθύνειν, πληροφορεῖν, γεμίζειν. al.

CAPVT PRIVS: *pro obi. est, cui aliquid (aliquis) additur, accedit (sive prorsus plenum [plenus] fit, e. g. p. 1221, 31sqq. 50sqq. 1223, 55sqq., sive multa recipit sim., e. g. p. 1220, 11sqq. 26sqq. 1221, 11sqq. 1222, 18sqq.; -etur defectus, qui compensatur, p. 1223, 26sqq.):* I ita ut inducatur, inseratur sim. res vel persona externa (*aliter, sc. rem vel locum -ent, quae [qui] intrinsecus gignuntur, oriuntur e. g. p. 1219, 67. 1220, 26sqq. 38. 45. 1221, 58):* A cum obi. simplici: 1 usu communi: a -etur aliquid (aliquis) corporeis vel eis, quae sensu percipiuntur, sc.: a quae continentur, includuntur (*significatur fere actio plenum reddendi, sed status plenus e. g. p. 1220, 15. 1221, 60. 72sq. 1222, 15*);

① -etur animans eiusve corpus, sensus (arbor quasi desiderium sentiens p. 1220, 1): **A** sono, verbis sim. (cf. p. 1220, 71 sq.): PLAVT. Rud. 1226 ita meas -vit auris, quicquid memorabam, 'licet' (quam vocem servus saepe iteravit; sim. 905 m. opplebit a.). VERG. Aen. 4, 189 Fama multiplici populos sermone -bat (sim. Ps. QVINT. decl. 11, 6 -ere populum). 11, 140 v. p. 1221, 6. LVCAN. 9, 562 tua pectora sacra voce oraculi -e (PETRON. 105, 5 aures. cf. BOETH. cons. 2, 5, 6 vox ... pariter multorum -et auditum). al.

B cibo, potione (ad quem gradum, indicatur e. g. l. 15. 19. 21. 30; cf. SYNON. Cic. p. 448, 21 bibere ... saturari. expleri. -eri. pulmento referiri. v. etiam p. 1223, 32): **1** -etur ipse animans: (medio)pass.: VERG. catal. 13, 29 dapes ..., quibus -tus ... ad uxorem redis (SIL. 6, 160 infirmi d. ... -tus serpens. IVVENC. 3, 215 populus ... -etur ad satiem dapibus. DRAC. laud. dei 3, 75). LIV. 2, 26, 3 -ti cibo vinoque (5, 44, 6). FRONTIN. strat. 2, 5, 14 hostem ... repertis esculentis intemperanter -tum gravemque. VET. LAT. deut. 26, 12 (cod. 100) manducabunt ... et -buntur (gr. ἐμπληθῆσονται, Vulg. saturentur). CAEL. AVR. acut. 1, 14, 111 erunt aegri aqua calida -endi. ENNOD. carm. 2, 147, 2 (c. acc. q. d. graeco) mulier inexhausto pectus -ta Lyaeo. al. refl.: CELS. 1, 3, 19 si ... nimium se -runt. PHAEDR. 2, 4, 19 feles esca se[se] -vit et prolem suam. COLVM. 9, 13, 2 cum se affatim -verunt apes. PETRON. 111, 13 mulier non minus avide -vit se cibo (AVR. VICT. Caes. 17, 8. cf. l. 14. p. 1223, 13). VEN. FORT. carm. 2, 8, 34 (in imag.) sitiendi pocula profert; se magis aeterno femina fonte -et. act. (-et cibus l. 27): PHAEDR. 2, 4, 19 prolem (v. l. 20). VET. LAT. Luc. 1, 53 (cod. 6) deus esurientes -vit bonis (gr. ἐνέπλησεν, cod. 4. al. et Vulg. implevit). RVST. HELP. hist. testam. 38 Iudaeos -et caelestis copia panis, sc. mannae. **2** -entur corpora vel partes eorum: OV. met. 12, 156 proceres ... corpora tosta carne -ent (CELS. 1, 2, 10 inani corpore. ... -to [antea: ubi expletus est aliquis ..., si quis ... se implevit]. RVFIN. Basil. reg. 9, 11). CELS. 3, 7, 2^c cum iam venter et praecordia ultra modum -ta satisque refrigerata sunt (PLIN. nat. 11, 199. APVL. met. 9, 32, 4 [loq. asinus] suetis ... cibariis v. meum -ere. RVFIN. Basil. reg. 9, 8 -eri ... ventrem et gravari ex cibo. al.). al.

C variis rebus: **1** quolibet usu (exempla selecta post VELL.): LVCR. 4, 319 aer lucidus vias oculorum luce -vit. 5, 814 femina ..., cum peperit, dulci -etur lacte (item respic. lac feminarum: PLIN. nat. 20, 256 semen quoddam in lactis defectu potum mammas -et [implet var. l.]. 28, 250 lac suis potum deficientia ubera puerperarum -et). OV. met. 7, 334 (loq. Medea) veterem ... haurite cruorem Peliae, ut -am vacuas iuvenali sanguine venas (CELS. 2, 7, 10 cui fauces s. ... -entur [sec. Hippocr. prorrh. 2, 17 ἐμπύπλωται]. cf. p. 1225, 46). LIV. 25, 26, 8 adsidentes pestilentia affectis ... eadem vi morbi -tos. VELL. 2, 100, 2 spectaculis divus Augustus ... animos oculosque populi Romani -verat (cf. p. 1221, 15). VAL. MAX. 8, 1 absol. 6 os suum caeno -vit. PLIN. nat. 20, 263 carduus contusus ... alopecias -et (item de alopeciis curandis: 24, 13 roboris pilulae ... alopecias capillo -ent. al. PLIN. phys. Bamb. 7, 10 fimus inlinitur; -et [absol.; inlinitus cod. Cass.]). 30, 15 (in imag.) Nero saevius sic nos -vit umbris occisorum. 31, 60 vastitate odoris fontium capita -entur (item -entur homines odore: PAVL. MED. vita Ambr. 32. GREG. M. dial. 4, 28, 5 odoris fragrantia. cf. l. 59. p. 1221, 19 sqq.). ORIBAS. syn. 5, 28, 1 Ab p. 66 venae spiritu -entur (gr. μιστὰὶ γίνονται). al. -et ipsa res implens: CELS. 7, 28, 1 caro ide(m) os vulvae -vit (cf. 8, 4, 21 ea caro ... id, quod inter ossa vacuum est. -et). PHAEDR. app. 4, 14 nares -vit humor (-entur humore var. l.). PETRON. 131, 6 nervi, i. membrum virile, ... manus ... aniculae excitantis ingenti motu -verunt. SIDON. carm. 2, 433 Aurorae dextram lampadis hasta -et. ORIBAS. eup. 4, 71 Aa p. 589 quando ... humor ... -verit loca (Ab -verent; gr. 4, 70, 2 πλήρεις ὄσω οἱ ἀδένες). ARATOR act. 1, 862 cunctos ... -vit hoc sine fine iubar crucis. VEN. FORT. vita Sev. 7 populum ... -et odor de crismate. ?act. vi passiva (cf. p. 1220, 69): AGNELL. in Galen. puls. 56, 32 contingit ab illa humectatione substantiae -ere arteria et tendi (nisi perperam scriptum pro -eri).

2 specialia quaedam: **a** in re medica respicitur curatio vulnerum, ulcerum, quae carne -entur (aliter l. 52 sq.): CELS. 5, 26, 36^a per-purgatis iam -tisque ulceribus (SCRIB. LARG. 238 omne purum ulcus ... -et basilice rosā diluta). 7, 8, 3 inponere ..., quod eum locum, -at et sic cicatricem inducat (e, eo locum var. l., eo loco con. Marx). 8, 2, 4 is sinus ossis carne -bitur. COLVM. 6, 32, 3 pax liquida et oleum (et purgant, (exp. var. l.) et -ent vulnera; quae cum expleta sunt eqs. (PLIN. nat. 34, 155. ORIBAS. syn. 7, 2, 4 Aa p. 133 ptelea, quae purgat et -it munda v. [gr. ἀναπληροῖ]. al.). PLIN. nat. 23, 124 cinis fici purgat, conglutinat, -et, adstringit (item absol.: 28, 134. cf. con. l. 66). al. **b** -ta dicitur, quae gravida est (loco dubio RVST. HELP. hist. testam. 5 Maria dote -tā spiri-tūs, [gen., metro invito; Iosephus d. recepta eqs. con. Rivinus]; CE 108, 9 (saec. II/III) coniunx -ta quartum utero ... obit. IVST. 13, 7, 7 Cyrenen a deo -tam quattuor filios peperisse. PALLAD. 4, 13, 1 -tis feminis (i. equa-

bus ut: 4, 13, 5). EVSTATH. Basil. hex. 5, 7, 9 palma femina quasi coitu desiderato -ta (gr. aliter). **c** iuxta hebr. dicitur -eri manus eius, qui consecratur (v. vol. VII 1, 634, 30 et Jenni-Westermann, Theol. Handwb. AT, I 898 sq.): VET. LAT. reg. III 13, 33 (cod. 91. al. [iuxta var. l. allevabat]) -bat m. suam (gr. ἐπλήρου, Vulg. implebat). VVLG. num. 3, 3 quorum -tae et consecratae m., ut sacerdotio fungerentur.

II -etur locus, aedificium sim. (mare sim. v. p. 1221, 55 sq.):

A animantibus eorumve coetu (agitur de mortuis l. 17. 22. 37. 46; cf. p. 1219, 47): **1** act. (addidimus gerund. l. 28): **a** -ent, qui ipsi (quae ipsa) locum occupant (se huc illuc movendo l. 17. 19): ENN. ann. 309 navibus explebant sese terrasque -bant (locus varie explicatur; v. Skutsch ad l., qui de explenunt ... replenunt cogitat [cf. vol. V 2, 1714, 28]). LIV. 5, 21, 1 ingens profecta multitudo -vit castra. 23, 47, 3. MANIL. 1, 799 (hyperbolice) descendit caelo caelumque -bit ... Augustus (-vit codd.). PLIN. nat. 9, 49 Hispaniae cetarias hi scombri -ent. 27, 7 pantheras, nisi necarentur ..., -turas illos situs. STAT. Theb. 7, 213 Pentheus ... lacero tua lustra -vit funere, Bacche (i. membris suis laceratis). 10, 751 ita cuncta -et Capaneus, sc. ubique pugnando. 12, 472 omnis ... aetas tecta viasque -ent (silv. 4, 3, 122 Sibylla novis ... late bacchatur spatiis viamque rēplet [complet Delz, Mus. Hebr. 49, 1992, 250 metri causa]). al. **b** -ent, qui alios immittunt sim.: LVCR. 6, 1272 omnia ... delubra -erat corporibus mors exanimis. LIV. 26, 45, 1 -verat iam Poenus armatis muros. VELL. 2, 6, 3 C. Gracchus novis coloniis -bat provincias (cf. CVRT. 10, 2, 8 urbes colonis). STAT. Theb. 5, 68 ut Venus ... arcana domorum anguibus et saeva formidine, nupta -esset limina (cuncta -vit l. codd. plerique; i. ad p. 1222, 71). al. loca -entur progenie (cf. l. 38; locis biblicis resp. gr. πληρώσατε): CE 1504, 37 (saec. I¹) concipitur tuo vigore, Priape, quod solum (repl)et, aethera atque pontum. POMPON. dig. 24, 3, 1 ad ... -endam ... liberis civitatem. VET. LAT. gen. 1, 22 (Ambr. Hel. 4, 6. al., sim. VVLG.; deus ad bestias marinas) multiplicamini et -ete aquas maris (Aug. gen. c. Manich. 1, 23, 39. al. implete). 1, 28 (Hil. in psalm. 66, 2. al. et VVLG.; ad primos homines) -ete terram ([Filastr. 120, 1. al. implete]. 9, 1 [Ambr. Noe 24, 86. al.; Vulg. implete]. al.). CE 2107A, 7 (saec. II/III) coniugi ..., quae fecundo partu numerosa -lerit ... domum (CYPR. GALL. exod. 99 densa ... de stirpe). al.

2 pass.: VARRO ling. 6, 83 propter hanc aurium aviditatem theatra -entur. rust. 1, 4, 5 cum ... omnes domus -tae essent aegrotis ac funeribus. 3, 12, 4 quattuor lepores modo ... intromisit in leporarium, brevi solet -eri (antea: impleatur). SALL. hist. frg. 1, 14 -ta arva cultoribus. LIV. 6, 25, 9 -tas semitas ... puerorum et mulierum huc atque illuc euntium. al. SEN. Phoen. 544 vidit hostili grege campos -eri patria. LVCAN. 2, 152 erant busta -ta fugā (i. fugitivis). 7, 405 Romam ... mundi faece -tam. SVET. Dom. 23, 1 -tā ... curiā. VET. LAT. Is. 22, 2 (Optat. 3, 2, 10, sim. al.) civitas -ta est vociferantium (gr. ἐνεπλήσθη, Vulg. clamoris plena). IVST. 32, 4, 7 (6 Hannibal serpentes in naves hostium mittit) serpentibus coepere naves -eri. HEGES. 5, 21, 3 p. 344, 4 -ta erant universa ... cadaverum. FACVND. defens. 9, 3, 23 (e Theod. Mops.) omne metallum ... -tum est ex nostris hominibus. al.

B variis rebus (sc. maxime corp.): **1** act. (aliter l. 68):

a -ent homines, sc. res inferendo: CIC. prov. 4 exhaustas domos suas -ere. CE 1867, 4 muneribus (v. l. 75). CVRT. 9, 1, 2 milites auro ... Macedoniam ..., non suas tantum domos -tuos. PLIN. nat. 34, 36 Mummius Achaia devicta -vit urbem Romam (sc. status; sim. de eodem VIR. ill. 60, 3 totam ... Italiam). 36, 38 artifices domus Caesarum -vere probatissimis signis. SIL. 2, 306 nos ratibus laceris Scyllaea -vimus antra, sc. clade navali. STAT. silv. 3, 1, 92. et saepius. **b** -ent res (sive aliis rebus, sive ipsae locum occupantes): SEN. nat. 2, 30, 4 ista corpora ... sive incendiis ... aëra -verunt sive ventis. PLIN. nat. 17, 96 rubi ... ex sese -turi omnia, ni resistat cultura. al.

2 pass. (exempla selecta inde a LIV.): CIC. Pis. 87 bello Italico -eri quaestu vestram domum. LVCR. 1, 394 (389 compleri spatium) -etur ... vacuum quod constitit ante (sc. primordiis). LIV. 32, 15, 7 -ta omni rerum copia sunt castra. CVRT. 8, 11, 7 ut voragine eluviesque -rentur. COLVM. 5, 9, 12 cum ager seminibus -etur, fructum adfert. QVINT. decl. 341, 5 aera-rium populi Romani vectigalibus iniquis -etur. al. -entur interval-la, quae appropinquatione laterum evanescent: SIDON. carm. 23, 410 (in rotis currus) artantur radii, -ta donec i. crepent.

3 act. adhibetur vi passiva (cf. p. 1219, 60): GREG. TVR. Mart. 3, 23 p. 638, 26 ut ... subito locus ille inmenso -ret lumine (-retur var. l., fort. recte; cf. Bonnet, Le latin de Grég., 1890, 629).

C verbis, sono, sermone sim. (exempla selecta inde a VERG.; cf. p. 1219, 2 sqq.): LVCR. 4, 607 -entur loca vocibus abdita retro (OV. met. 1, 338 bucinā litora voce -et). 5, 992 homo montis gemitu ... -bat (VERG. Aen. 2, 679 tectum omne). CE 1867, 4 (saec. I a. Chr.) mon(umentum ... f)lyetu ac i(muneribus, (r)eplent (i. ad l. 50 sqq.). VERG. Aen. 11, 380 non

-enda est curia verbis (VET. LAT. Sirach 36, 16). LIV. 40, 15, 3 haec, sc. cogitata sim., domum, haec regnum tuum ... suspicionibus -ent. SEN. Herc. O. 800 qualis ... taurus ... delubra vasto ... mugitu -et (Phaedr. 1171 claustra. HOMER. 299 auras). CVRT. 3, 11, 22 victores omni[a] planctu tumultuque ... castra -verant. al. -et sermo, sonus ipse: VERG. Aen. 11, 140 Fama volans ... Euandrum, (ad p. 1219, 5) Euandrique ... moenia -et (OV. Pont. 4, 4, 19 laeto Pontum rumore. DRAC. Orest. 109. Romul. 8, 442 totam ... urbem). STAT. silv. 4, 3, 3 quis ... sonus ... latus Appiae -vit? (VET. LAT. act. 2, 2 [Ambr. spir. 1, 14, 146. al. et VVLG.] totam domum [gr. ἐπλήρωσεν, cod. 51. al. implevit]). al.

① *actionibus, eventibus*: LIV. 7, 24, 5 complete eadem strage campos, qua montis -estis (9, 40, 14, 23, 40, 10 s. ac fugā. IVST. 10, 3, 1 cognatorum caede et s. principum. CLAVD. 15, 39). 8, 39, 1 equitum acies ... caede omnia -et (perioch. 88. OROS. hist. 3, 12, 20 caedibus ac sanguine. adde l. 13). VELL. 2, 56, 1 Caesar ... spectaculis epulique ... celebratione -vit Romam. CVRT. 3, 11, 22 tumultu (v. l. 5). VET. LAT. Is. 14, 21 (Rufin. Orig. princ. 1, 5, 5) ne ... -ant terram bellis (gr. ἐμπλήρωσι, Vulg. implebunt). al.

② *odoribus* (cf. p. 1219, 48sq.): PLIN. nat. 10, 4 phoenicem construere nidum, -ere odoribus (CIL VI 776, 9 [saec. III in.]) aram o. -tam. VET. LAT. Ioh. 12, 3 [cod. 5, sim. al.] domus -ta est de odore unguenti [gr. ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς, cod. 10. al. ex odore, 4. al. et Vulg. impleta]. PEREGR. Aeth. 24, 10. al.). 21, 33 crocum tritum ad theatra -enda.

③ *-entur res variae*: ④ *navis* (cf. p. 1220, 45. 1223, 40): ENN. ann. 492 multa foro ponet et agea; longa -etur (sc. praeda? de textu et interpunctione dubitatur, v. Skutsch ad l.). LVCAN. 3, 630 ratis ad summos -ta, sc. aquā, foros descendit in undas. AVG. epist. 55, 6 v. p. 1224, 36. ACT. Archel. 8, 6 iterum -eri cumbas et rursus exonerari (gr. πληροῖ).

⑤ *vasa, receptacula sim.* (-ent ipsae res impletes l. 36): ① *quolibet modo (exempla selecta post VITR.)*: GRACCH. or. frg. Gell. 15, 12, 4 vini amphoras, quas plenas tulerunt, eas argento -tas domum reportaverunt (COLVM. 12, 50, 2 sapa vel defruto. cf. l. 48). VARRO rust. 3, 16, 32 cum favi sint -ti melle (COLVM. 11, 2, 57). PROP. 2, 1, 67 (per ἀδύνατον) dolia ... ille -verit urnis Danaidum (COLVM. 12, 6, 1 aqua caelestis). OV. met. 8, 679 totiens haustum cratera -eri sponte sua. 9, 87. VITR. 10, 8, 5 (in hydraulicis) spiritus ... influit et -et animae canales (COLVM. 7, 10, 8 aquā. 8, 3, 8). CELS. 6, 8, 1^A vase ... calida aqua -to (COLVM. 12, 25, 4 vasa ... large -eto. al. VITA Hel. 1. 1. 579 sol eadem plenitudine pauciora v. -et quam plurima. al.; cf. l. 46). COLVM. 12, 46, 6 mālā disponere ..., donec urceus impleatur; qui cum fuerit -tus, operculum inponere. al. *alloquia in poculis sim. inscripta (saepius sine obi.)*: CIL XIII 10018, 7 (hospita, -e lagona(m) cervesa; (in parte postica) -e, da (alii alia legunt). 10018, 152 -e. 154 -e, copo, da. 155 -e me (157 -e me, copo, conditi. 158 meri). INSCR. Année Épigr. 1997 n. 1157 (e Germania inf.) -e olda(m).

al. ② *supplendo (sc. liquorem affundendo, ut vas sim. rursus plenum fiat)*: VITR. 9 praef. 12 (11 vas ... implevit -to vaso. COLVM. 12, 28, 3 cum mustum deferuerit, statim -eto et oblitio (sc. serias). 12, 49, 6 amphoram usque ad fauces -ent olivis ([postea: inpleverunt]. ibid. iterum. 12, 49, 7).

③ *fossa sim. (addasne p. 1225, 25?)*: VERG. georg. 2, 235 si scrobibus superabit terra -tis (COLVM. 5, 5, 5 [4 compleatur] -eri ... scrobes stirpe deposita. PLIN. nat. 25, 30 v. p. 908, 71. PORPH. Hor. ars 124 igne). OV. fast. 4, 823 fossa -etur humo pleneaque imponitur ara (LIV. 2, 25, 2 COLVM. 2, 2, 9. STAT. silv. 4, 3, 43 haustas aliter -ere f. al.). al.

④ *mare, fluvius, lacus*: *variis*: VERG. Aen. 5, 806 cum ... gement ... -ti amnes (sc. cadaveribus ut: OPT. PORF. carm. 6, 20). SEN. Ag. 1006 -tum esse ratibus eversis mare (PETRON. 89 vers. 30 celsa qua Tenedos m. dorso -vit [i. insula in medio mari emergens]. PLIN. nat. 9, 157 piscibus. 19, 2 quae res utiles ... non solum terras omnes, verum etiam maria -vere). al. *aquā*: SEN. nat. 3, 15, 7 exhausta -entur modo per se viribus relictis, modo aliunde translatis (nisi ad p. 1225, 2sq.). PLIN. nat. 3, 109 hos lacus Nar amnis exhaurit ..., -et ... Ave(n)s. 5, 113 amnis ... -tus fluminibus crebris. al. *deus -et flumen*: VET. LAT. IV Esdr. 5, 25 ex omnibus abyssis maris -esti tibi rivum unum (23sq. elegisti ter, unde Hilgenfeld suspicatur e textu gr. nobis perdito ἐπλήρωσας pro ἐκλήρωσεν esse).

⑤ *cetera exempla (selecta inde a CELSO)*: LVCR. 6, 260 nimbus ... ignibus ac ventis ... -tus. VITR. 2, 10, 1 arborum venae umoris copia -tae. GERM. frg. 4, 97 sidus Veneris -bit nubibus adsiduis caelum (-vit, repellit var. II.). CELS. 2, 32 lactucae cauliculus iam lacte -tus est. CVRT. 4, 3, 25 clipeos -tos ... caeno. PLIN. nat. 16, 158 harundinis coma ... (pro) plumā stratā quaeponarum -et. 16, 165 totum calamum fungosa -et medulla. al.

⑥ *quae superficiem externam late obtegunt, tangunt sim. (subi. est ipsa res obtegens p. 1222, 13); -etur*: ① *corpus animantis eiusve pars*: PLAVT. Poen. 701 ibi ego, te -bo usque unguentum geumatis (,)

cod. A; om. cett., ita ut hiatus post usque exstet). 1290 ego illam pugnis obtundam ...; ita -bo atritate, atrior multo ut siet quam Aegyptini (cf. LAVD. Turiae 2, 15 mulier verberata livori(bus c)orporis -ta). LVCR. 2, 806 cauda ... pavonis, larga cum luce -ta est. OV. ars 3, 201 arte supercillii confinia nuda -etis, puellae. LIV. 44, 38, 9 ore atque oculis -tis pulvere. MART. 12, 93, 5 hunc morionem ... osculis moechi -tum. HIER. epist. 39, 2, 3 ut saepe bimuli ... -antur lepra (RVFIN. Orig. in num. 7, 2 p. 41, 7. al.). ② *terra vel locus*: LVCR. 4, 372 terra ... lumine privatur solis, quacumque meantes officimus, -etur item quod liquimus eius (sim. -etur terra: 4, 378 lumine. VET. LAT. psalm. 79, 10 [cod. 306. al.] -ta est t. [sc. vineā; gr. ἐπλήσθη, Vulg. implevit terram]. VVLG. IV reg. 3, 20 aquis). VVLG. IV reg. 3, 25 victores omnem agrum ... mittentes ... lapides -verunt (prov. 24, 31 a. totum -verant urticae). al. ③ *quidlibet*: LIV. 24, 26, 14 puellae vulneratae cum omnia -essent sanguine. PLIN. nat. 14, 12 cuius arboris tabulata ... -ent vitis (item -entur partes arborum, herbarum: 19, 131 seri ... radices ... et -eri ablaqueata(s) humo. PALLAD. 10, 14, 3 -tis usque prope summitatem surculis terrā subactā). al.

④ *quae possidentur, rapiuntur (-entur homines praeda, donis)*: CAES. Gall. 7, 56, 5 Caesar frumentum ... et pecoris copiam nactus, -to his rebus exercitu eqs. LIV. 23, 43, 3 iis sociis p. R. populandis ... militem suum -turum se Hannibal promisit. 35, 21, 11 praeda ... -tus est miles Romanus (CLAVD. 20, 228 spoliis p. que). VET. LAT. Hab. 2, 6 (Patric. epist. 8) vae qui -ent se, quae non sunt sua (, se his ed. 1668; gr. ὁ πληθύνων ἐαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ, cod. 176 rep[leverunt] sibi, Vulg. multiplicat). EPIST. Alex. p. 192, 11 regiā gazā. DICT. 5, 16 quam maximis donis. al.

⑤ *-etur aliquis (aliquid) eis, quae potius mente percipiuntur*: ① *quaelibet exempla*: ① *-entur homines, eorum animi sim. vel coetus*: ② *scientia, affectu sim. mentis vel corporis*: CIC. de orat. 1, 191 oratorem -eri ista iuris civilis scientia (VET. LAT. Rom. 15, 14 [cod. 89 et VVLG., sim. al.] pleni estis dilectione, -ti omni s. [gr. πεπληρωμένοι]. EVAGR. PONT. sent. mon. 24 rec. A corda ... sanctorum -buntur s. [repletabuntur Rhodus; rec. H p. 1182^B implebuntur]. al.). VELL. 2, 103, 1 Ti. Nero reversus Chodum incredibili laetitia patriam -verat (VET. LAT. act. 2, 28 [cod. 51] -bis me l. [gr. πληρώσεις, cod. 50 laetitia, 5 et VVLG. iucunditate, 54. al. adimplebis me l.]. al.). VAL. MAX. 7, 4, 1 Tullus Hostilius alacritate suorum pectora -vit (RVFIN. hist. mon. 33, 1). CLAVD. MAM. anim. 2, 7 p. 126, 27 minime -bimur vitiosa ... natura corporis (vertitur Plat. Phaedo 67^A ἀναμιπλώμεθα). et saepissime. indicatur id, quod scitur, per enunt. interrog.: EPIPHAN. in euang. 35 p. 71, 10 quae ... sit praeceptorum observatio, credo iam olim -tam esse vestram dilectionem.

③ *spiritu divino, diabolo sim.*: APVL. met. 8, 27, 6 sacerdos velut numinis divino spiritu -tus (VET. LAT. Is. 11, 3 [Tert. adv. Marc. 5, 8, 4. al., sim. VVLG.] spiritus eum -bit timoris dei [gr. ἐμπλήσει, Tert. adv. Iud. 9, 26. al. implebit]. Luc. 1, 15 [cod. 4. al. et VVLG.] Iohannes s. sancto -bitur [gr. πληροῦσεται, cod. 2. 3 implebitur]. DIDASC. apost. 58, 26 de sancto s. ..., de inmundo. et saepe; cf. l. 70). VET. LAT. act. 5, 3 (cod. 51, sim. al.) ut quid -vit sathanas cor tuum eqs.? (gr. ἐπλήρωσεν, cod. 5 adimplevit, 50 implevit, Vulg. temptavit). DICT. 5, 16 Cassandra deo -ta. al.

④ *variis vel incertis rebus*: STAT. Theb. 4, 767 tu refugas vires, (ad p. 1225, 26) et pectora bellis exanimata -e. CE 80, 2 (saec. II) infantem ... nondum -tam vit(a)e dulci lumbine (item respic. vita: VET. LAT. psalm. 90, 16 [cod. 300 et VVLG.; verba dei] longitudine dierum -bo eum [gr. ἐμπλήσω, cod. 303. al. inplebo]). VET. LAT. psalm. 87, 4 (cod. 300) -ta est in malis anima mea (gr. ἐπλήσθη κακῶν, cod. 303 a malis, 325. al. et VVLG. malis). Sirach 32, 19 qui quaerit legem, -bitur ab ea (gr. 35, 15 ἐμπλησθήσεται). DECRET. centon. Lun. (CIL XI 1354) 12 cum sit ... honore fascium -tus. EVAGR. PONT. sent. mon. 97 rec. A ne -aris somno nocturno (gr. μὴ πλησθῆς). VEN. FORT. carm. 2, 9, 70 unde labore brevi fruge -endus erit episcopus. al. ?accedit acc. q. d. graecus (si recte legitur inf. pass.): PS. BASIL. ad fil. 15 l. 434 ne quando videaris ... vitis pectus tuum -eri (-ere var. l.).

⑤ *-entur res, sc.*: ① *loca*: terra: LVCR. 5, 40 t. ... trepido terrore -ta est per nemora eqs. VET. LAT. gen. 6, 13 (Greg. Ilib. de arca 1, sim. VVLG.) -ta est t. malitia hominum (gr. ἐπλήσθη ... τῆς ἀδικίας, Ambr. Noe 5, 11 impleta est). Ier. 23, 24 (Hier. epist. 59, 5, 2. al.) nonne caelum et t. ego deus -o? (gr. πληρῶ, cod. 177 adimpleo, Cypr. testim. 3, 56. al. et Vulg. impleo, Ambr. fid. 5, 7, 99. al. conpleo). al. *cetera exempla*: VAL. MAX. 2, 7, 6 Roma omni genere ... exemplorum totum terrarum orbem -vit (VET. LAT. sap. 1, 7 spiritus dei ... -vit o. t. [gr. πεπληρώσεν]). STAT. Theb. 5, 68 formidine ... limina (v. p. 1220, 25). TERT. adv. Marc. 5, 19, 2 quae traditio prior mundum -vit (antea: impleverit). VET. LAT. act. 5, 28 (cod. 51 et VVLG., sim. al.) -estis Hierusalem doctrina vestra (gr. πεπληρώκατε, cod. 50 doctrinae vestrae, 5. al. implestis). RVFIN. Orig. princ. 2, 1, 3 quod ... deus universum mundum virtutis suae plenitudine

-at. *al.* ② *scripta vel dicta (addasne p. 1225, 20?)*: SEN. benef. 1, 3, 8 Chrysippus ... totum librum suum his ineptiis -et (HIST. AVG. Opil. 1, 5 libros mythistoriis. PLIN. phys. Bamb. 70, 2). RVFIN. apol. adv. Hier. 2, 22 quid superfluis -es paginas? *al.* ③ *variae*: PHAEDR. 4, 10, 2 (*in imag.*) *Iuppiter nobis peram* propriis -tam vitiis post tergum dedit. CE 525, 3 (*saec. II/III*) vixisti; cursum vitae bonitate -esti. VEN. FORT. carm. 8, 3, 74 *pietatis labor iste brevis fruge -endus erit (cf. p. 1222, 59).* *al.*

β *cum colore satiandi (c. respectu cibi v. p. 1219, 11sq., quo infra alluditur l. 12. 20. 22)*: ① *-entur homines*: LVCAN. 3, 242 quanta est gloria genti *Indorum* ... vita ... -tos, quod superest, donasse deis (*sc. morte voluntaria; de eadem re SOL. 52, 9. aliter p. 1222, 52*). PETRON. 30, 5 *nos his -ti voluptatibus eqs.* 96, 4 (*refl.*) iniuria ... Eumolpi velut quodam cibo me -bam. VET. LAT. psalm. 64, 5 (cod. 325. *al. et VVLG.*) -bimur in bonis domus tuae (*gr. πλησθησόμεθα ἐν κτλ.*, Hil. in. psalm. 138, 37 -bimur ab ubertate). prov. 28, 19 (Cassian. conl. 7, 6, 2, *sim. al. et VVLG.*) 15 *hic satiabitur panibus ..., ille -bitur paupertate.* AMBR. fug. saec. 7, 38 (*absol.*) *mundus exinanit cum -verit, cum exinaniverit -et. al.*

② *-etur anima*: VET. LAT. exod. 15, 9 (cod. 250. *al.*) partibor spolia, -bo a. meam *eqs.* (*gr. ἐμπλήσω, Vulg. implebitur. item c. pron. poss. refl. : deut. 23, 25 [cod. 100] manducabis uvam, quoadusque -as a. tuam [gr. ἐμπλησθήσῃ, cf. Vulg. quantum tibi placuerit].* HIER. epist. 65, 5, 2). psalm. 62, 6 (cod. 303. *al. et VVLG.*) sicut adipe et pinguidine -atur a. mea (*gr. στέατος ... ἐμπλησθῆι, cod. 300 adipem et pinguedinem -ta est*). HERM. Pal. sim. 2, 8 locupletes ... -ent animas *pauperum (gr. πληροφοροῦσι).* *al.*

2 *usu deflexo -entur defectus sim. (cf. p. 1224, 22; aliter p. 1225, 10 sqq.)*: COLVM. 9, 11, 1 cum vetus alvare numero apium destituitur atque infrequentia eius ali(o) quo examine -enda est. SVET. Cal. 3, 1 gracilitas crurum ... paulatim -ta assidua equi vocatione. VET. LAT. Phil. 4, 19 (Theod. Mops. *ad l.*) deus ... -at omnem necessitatem vestram (*gr. var. l. πληρώσαι, cod. 75. al. et Vulg. impleat, 77. al. adimpleat*). CAES. AREL. serm. 46, 4 *animalia -tā siti bibere nolunt (antea: ubi satiaverint sitim suam. cf. explere vol. V 2, 1717, 32sqq.)*. COD. Iust. 3, 1, 13, 4 litigatoris absentia dei praesentia -etur. BOETH. cons. 2, 5, 15 indigentiam.

β *accedit obi. alterum, quo indicatur id, quod alicui (rei) additur, inseritur sim.*: 1 *act. (sc. c. obi. acc. duplici); adduntur: incorporea*: VET. LAT. exod. 35, 35 (cod. 103) -vit eos sensum ... facere ... opera sancti (*gr. ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας, cod. 100 -vit eos sensu, Vulg. eruditiv sapientiā*). EPIPHAN. in euang. 62 p. 171, 9 si ... fructus caelestes ... -verimus navem, hoc est ecclesiam (*cf. l. 46. p. 1226, 21*). *al. corporea vel cuiuslibet generis*: APIC. 2, 5, 4 -es intestinum impensam isicij. ORIBAS. syn. 4, 5, 1 Aa p. 8 dactuli virides crudos humores -ent manducantes (*gr. χυμῶν ὀμῶν ἐμπιπλώσι, cf. l. 51. p. 1224, 47*). 2 *pass. (subi. est, cui aliquid additur sim.)*: VET. LAT. psalm. 70, 8 (cod. 303. *al.*) -atur os meum laudem tuam (*gr. πληρωθήτω ... αἰνέσεως, cod. 300 et VVLG. -atur ... laude*). Phil. 1, 11 (cod. 75. *al.*) *vos -ti fructum iustitiae (gr. πεπληρωμένοι καρπῶν, cod. 78. al. et VVLG. fructu)*. VITA Anton. 9, 61. 17 -tus est locus ille fantasias leonum (*phantasias Garitte; gr. πεπληρωμένος φαντασίας κτλ.*). EPIPHAN. in euang. 60 p. 165, 26 *nos -ti dona spiritus sancti*. ORIBAS. syn. 4, 6, 1 Aa p. 8 qui ... nimis ex his -entur (*ad p. 1219, 11 sqq.*), frigidum -entur humorem (*La ibid. qui satis cocumeris -entur, f. congregat h.; cf. gr. τοῖς ἄδην σικύων ἐμφοροῦμένοις ψυχρὸν χυμὸν ἀθροῖζειν συμβέβηκεν*). *al.*

II *ita ut consummetur: A perficiendo: 1 -etur numerus, summa, portio sim.*: LVCR. 2, 535 terris ... remotis ... numerum ... -eri, *sc. animalium apud nos rarorum (COLVM. 7, 3, 15 [14 hiems oves interemit] ut nova ... progenie -atur n. RVFIN. Clement. 1, 42, 1). MANIL. 2, 720 summa -etur. VLP. dig. 40, 1, 4, 10 ut -eri pretium possit. COD. Iust. 3, 28, 35, 2 legitimam partem ([antea: repletionem]. INST. Iust. 2, 18, 3 deberi eam p. -eri).* *al.* 2 *-etur actio, officium sim.*: CE 1887, 3 (*aet. imp. in.*) *uxor (rerum omnium) fidem reple(vit optime)*. VENVL. dig. 44, 3, 15 pr. ut ... -atur usucapio. TERT. fug. 6, 5 donec *apostoli -rent doctrinam suam, i. munus docendi (loco simili 8, 1 impleret)*. VET. LAT. gen. 15, 16 (cod. 101. *al.*) nondum ... -ta sunt peccata Amorrhaeorum (*[gr. ἀναπεπλήρωται, Hier. in Ezech. 7, 5. al. completa, sim. Vulg.]. PS. PHILO antiq. 41, 1 AMBROSIAST. in I Thess. 2, 14). Rom. 15, 19 (cod. 65, sim. al. et VVLG.) ut ... -verim euangelium Christi (gr. πεπληρωκέναι, cod. 75. al. completeretur, 86 impletur)*. LACT. mort. pers. 2, 3 quo officio -to *eqs. PALLAD. 1, 29, 4 unius et semissis modii farina per ... triginta dies saginam -bit (antea: sufficiat). CE 531, 1 (funer(is) exequ(ia)), ... -vit (l. Bücheler, (m)uner(a) exequ(ii) Schmidt).* *al.* 3 *-etur tempus*: VET. LAT. gen. 29, 21 (cod. 100; *loq. Iacob*) -ti sunt ... dies, ut introire debeam ad eam *uxorem meam [gr. πεπλήρωται, Vulg. tempus expletum est]*. II reg. 7, 12 [Aug. civ. 17, 8 *ter*] cum -ti fuerint d. tui [*gr. πληρωθῶσω, Vulg. completi*]. Luc. 1, 23 [cod. 2; *gr. ἐπλήσθησαν, cod. 4. al. et Vulg. impleti, 5 completi*].

al.). 29, 28 (*ibid.*) Iacob ... -vit annos alios septem, *sc. serviendo ([gr. ἀνεπλήρωσεν, Vulg. ebdomade transacta]. LACT. mort. pers. 17, 4 a. post vicennalia -to. al.)*. *al.* 4 *cetera exempla*: CHAR. gramm. p. 347, 16 (= DIOM. gramm. I 388, 21) dum, ut -atur sensus, *aliquid* necessario subiungimus. ACT. Archel. 8, 6 cum -ta fuerit luna (*gr. γεμισθῆ. antea: adimpletur lunae discus. aliter l. 36sq.*). DIG. de conc. dig. 1, 7 (*sim. de confirm. dig. 18*) dum, quod imperfectum est, -atis. *al.*

β *restituendo: 1 -etur congregatio hominum*: LIV. 24, 42, 6 *Carthaginiensium gens ... brevi -vit exercitum (27, 20, 7 Hispanis ... militibus). 44, 21, 8 eas legiones -eri, ut sena milia peditum ... haberent*. SEN. contr. 7, 3, 9 ut -ret Caesar exhaustum bello civili ordinem *senatorium (cf. suas. 6, 1 senatum ... exhaustum crudeliter, -tum turpiter)*. STAT. Theb. 9, 123 cuneum *militum*. PLIN. paneg. 28, 5 ex his *ingenuis castra, ex his tribus -buntur*. HEGES. 5, 3, 1 p. 301, 17 ut -rentur ordines *militarium numerorum (gr. 5, 43 ἀνεπληρώθη)*. CHART. lat. ant. XLIII 1248 I 7 (*a. 396*) (a)d -endas easdem scholas *cataphractorum*. 2 *-etur res naturalis*: SEN. suas. 5, 7 -at ipse Xerxes prius Atho *canali perfossum et maria in antiquam faciem reducat*. PLIN. nat. 18, 119 *faba etiam exesa -etur crescente luna*.

γ *ad effectum, eventum perducendo: 1 -etur voluntas sim.*: VET. LAT. psalm. 126, 5 (cod. 300) beatus vir, qui -vit desiderium suum (*[gr. πληρώσει, cod. 303. al. implevit, Vulg. implebit]*). GAVDENT. serm. 21, 6. VVLG. psalm. 102, 5 qui, *sc. deus, -et in bonis d. tuum [gr. τὸν ἐμπιπλῶντα]*. HERM. vulg. mand. 9 p. 54, 5 *deus petitionem animae tuae -bit (gr. πληροφορήσει, Pal. mand. 9, 2 desiderium implet)*.

2 *-etur praedictio*: VET. LAT. Matth. 13, 14 (cod. 2) tunc -bitur in eis profetia *Eseiae ([gr. ἀναπληροῦται, cod. 8. al. implebitur, 5. al. complebitur, Vulg. adimpletur]. COMM. apol. 225)*. Luc. 4, 21 (cod. 5) hodie -ta est scriptura haec (*gr. πεπλήρωται, cod. 2 adimpleta, 3. al. et Vulg. impleta*). HIER. Victorin. Poetov. in apoc. 2 l. 205 *agnus occisus, quae de se praenuntiata fuerant, -vit*.

III *ita ut augeatur, crescat, corroboretur: A exempla varia*: LVCR. 6, 718 aquilones ... remorantur *fluvium Nili et undas cogentes sursum -ent coguntque manere. OPTAT. 5, 1, 4 alterum baptisma te inanire professus es, ut alterum -ere videreris*. AVG. epist. 55, 6 Manichaei ... -eri eam *lunam dixerunt, sicut -etur navis, ex fugitiva dei parte (l. ad p. 1221, 27; sc. mercibus? postea: impleri. cf. ibid. -eri lunam ... per mensem dimidium. aliter l. 5)*. COMM. apol. 889 ut ... tollatur imperium, quod fuit inique -tum. PS. GREG. TVR. Thom. 61 (*nisi ad IIA*) *Christe, qui animam inopem -ere consuevisti, imple ea, quae mihi desunt*.

β *apud scriptores rei medicae respicitur: 1 abundantia nociva, morbosa, plethora (pro obi. est corpus eiusve partes, humores; cf. p. 1225, 52sqq.)*: CELS. 4, 31, 9 ne in inferiores partes factus cursus pedes -ret (*sc. purgatione*). CAEL. AVR. chron. 3, 8, 120 ne rursum corpora *hydropicorum -antur*. GALEN. sect. 9, 19 (*18 tumentium membrorum*) tensio ... -tos, sicut evacuatos relaxatio statim subsequitur (*gr. p. 27, 14 πεπληρωμένοις*). ORIBAS. syn. 4, 5, 1 La p. 8 dactuli virides crudi crudus (*i. -dos*) -et humores (*gr. et Aa v. p. 1223, 42*). 5, 38 tit. La p. 73 qui flegmam in ventrem superiore -tum habent (*gr. περί φλέγματος ... πλεονάζοντος*).

2 *restitutio salutis, virium: a absolute: -ent medici*: CAEL. AVR. acut. 2, 38, 219 *quidam vino usque ad ebrietatem -erunt*, 2, 39, 231 *Asclepiades ... exantlans atque -ens (i. medicos -ere docens)*. HIPPOCR. vict. 2 l. 550 de pinguioribus -ere et de multis evacuare (*gr. 2, 56, 7 ἀπ' ὀλίγον πληρώσαι*). -ent *cibi, medicamenta*: HIPPOCR. vict. 2 l. 202 *ervum ... restringit et saginat et -et et decorum facit hominem (gr. 2, 45, 2 πληροῖ ut: 216 et 218 [gr. 2, 45, 3]. 546 acidum non -et [gr. 2, 56, 7]). al. in eodem libro, ubi resp. varia adi. gr., e. g. l. 221 (gr. 2, 45, 4 τροφίμων)*.

β *c. obi. acc.*: HIPPOCR. vict. 2 l. 544 *dulce -et calorem, qui in corpore est (gr. 2, 56, 6 πληροῖ)*. SORAN. sang. reic. 36 ut *carnes -antur (ORIBAS. syn. 3, 14, 5 Aa p. 853, 24 -it c. medicamentum [gr. σαρκῶ]. al. apud eundem)*.

γ *in sacris script. (respondet gr. πληθύνειν, in Vulg. et in aliis fontibus Vet. Lat. saepe multiplicare, quod infra omisimus)*: 1 *-etur populus eiusve auctor (maxime numero, sed in virtute l. 69)*: VET. LAT. gen. 16, 10 (Ps. Aug. spec. 2 p. 298, 15; *loq. angelus*) -ens -bo semen tuum (28, 14 [Aug. c. Parm. 1, 2, 2] s. tuum ... -bitur in mare *eqs.* [cod. 100 a(d) mare, Vulg. dilataberis]). 17, 2 (cod. 100; *deus ad Abraham*) -bo te nimis ([Aug. civ. 16, 26 implebo]. 28, 3 [cod. 100; *Isaac ad Iacob*] *deus ... augat te et -at te. al.*) Iudith 9, 7 (cod. 130. *al.*) Assyrii -ti sunt in virtute sua (*gr. ἐν δυνάμει αὐτῶν, Vulg. 9, 6 aliter*). *al.* 2 *cetera exempla*: VET. LAT. gen. 3, 16 (Ps. Aug. quaest. test. 127, 28. *al.; deus ad Evam*) -ens -bo maerores tuos *eqs.* 18, 20 (Rufin. Orig. in gen. 4, 5. *al.*) clamor *Sodomorum ... -tus est (Hil. trin. 4, 25. al. inpletus)*. deut. 17, 17 (cod. 100) *rex non -bit sibi mulierem ... et ... aurum non -bit sibi nimis (Vulg. habebit [semel])*. Ier. 15, 8 (cod. 177) -tae s(unt) viduae eorum. *al.*

IV compensando, sc. -entur res vel personae amissae, pro quibus aliae substituuntur (c. abl. l. 5, praepos. ex l. 7; fort. addas p. 1221, 60): Cic. Mur. 50 qui consumpta -ere, erepta recipere vellent. Ov. met. 7, 287 Medea recludit ... senis Aesonis iugulum veteremque exire cruorem passa -et succis (i. -et cruorem; nisi locum ad p. 1219, 34sq. trahas, sc. iugulum ... -et iungens). COD. Theod. 13, 10, 7 iudices in censu eos mortuos ... ex ad crescentibus -turi[s].

CAPVT ALTERVM: pro obi. est, quod (qui) alicui rei vel personae additur, accedit (structuram c. obi. duplici v. p. 1223, 36sq.): **I** ita ut augeatur vel consummetur id, cui additur: **A** -etur, quod deest sim.: Ov. epist. 10, 37 q. voci deerat, plangere -bam. CELS. dig. 33, 2, 14 heres fructuario unicuique, q. deest, -ere debet (item in iure: VLP. dig. 42, 1, 4, 5 -etur ex lege, q. sententiae iudicis deest. al.). VET. LAT. II Cor. 9, 12 (cod. 75, sim. 89) ministratio officii ... -ens ea, quae desunt sanctis (gr. ἐστὶν ποσαναπληροῦσα, Ambrosiast. al. et Vulg. supplet. inde EVSEB. EMES. serm. 29, 40). Col. 1, 24 (Rufin. Orig. in Rom. 7, 2 l. 137, sim. al.) q. deerat passionum Christi, -o in corpore meo (gr. ἀνταναπληρῶ, cod. 75. al. suppleo, 78. al. et Vulg. adimpleo). **B** cetera exempla: QUINT. inst. 10, 4, 1 (nisi ad p. 1223, 1sq.) emendationis est adicere, detrahere, mutare; sed facilius in iis ... iudicium, quae -enda vel deicienda sunt. VVLG. gen. 2, 21 deus tulit unam de costis eius Adam et -vit carnem pro ea. PLIN. phys. Sang. p. 217 l. 16 ovum exinanis et in eo -bis ovo oleo bono, i. oleum bonum. al.

II ita ut idem, quod antea demptum, amissum est, restituatur: MELA 3, 106 donec effossa -antur (nisi ad p. 1221, 50sq.). STAT. Theb. 4, 767 refugas vires (v. p. 1222, 51).

p. p. **replētus**, -a, -um pro adi. fere i. q. plenus, abundans (vi actionis evanida; compar. -ior l. 55): **I** indicatur, qua re vel quibus animantibus aliquis vel aliquid abundet, sc.: **a** qualitativus, actionibus, affectibus: -i sunt homines: LVCR. 2, 1170 anticum genus ... pietate -um (CE 402, 2 [saec. I] p. replet(us). CIL X 391, 5 [saec. II³/III¹] filio ... omni p. -o. al.). CE 474, 9 (saec. II¹) dolore -us. 856, 7 (saec. II³/III¹) uxor mortua decore -a. VET. LAT. Luc. 2, 40 (cod. 3) puer Iesus ... -us in sapientia (gr. πληροῦμενον σοφία, cod. 4. al. implebatur s., Vulg. plenus s.). de eodem: PS. THOM. euang. 13, 3 multa gravitate et s. [gr. Α 15, 3 χάριτος καὶ σοφίας μεστόν]. PASS. Theclae B 3 p. 8 virum ... gratia -um (gr. χάριτος πλήρη[s], A et C plenus). ACT. Archel. 26, 7 plenissime -os intellectus. CASSIOD. in psalm. 89, 4 l. 119 magna longaevitate. al. -ae sunt res vel regiones: LIV. 34, 4, 3 in Graeciam Asiamque ... omnibus libidinum inlecebris -as. SEN. contr. 1, 7, 5 -o sceleribus nostris saeculo. LVCID. Faust. Rei. epist. 2 p. 166, 15 haec omnia quasi ... sacrilegiis -a condemo. THEOD. MOPS. in Eph. 5, 15 p. 181, 16 praesens vita malitia -a est. AVELL. 166, 1 diem ... totius festivitatis -um (sim. 166, 3). **b** rebus corporeis vel sensu percipiendis: LVCR. 4, 626 corpora pungunt sensum ..., quanto quaeque magis sunt (asperitate -a) (opp. 622 lēvia). RVT. LVP. 2, 7 potatoris venae non sanguine, sed vino sunt -ae. PAVL. FEST. p. 367 ramus ... nec foliis -us nec nimis glaber. CVRT. 9, 4, 18 -um inmanium beluarum gregibus fretum (item -a sunt loca: PLIN. nat. 5, 14 silvis [12, 38]. 5, 26 ferarum multitudine. EPIT. Alex. 38 arborum ... ubertate). PASS. Theclae B 34 p. 92 magnam fossam aqua -am (gr. πλήρης ὕδατος, A et C plenum).

2 sine tali indicatione, sc. -a sunt ampla (in medicina c. respectu abundantiae carnis [cf. p. 1224, 41sq.] praeter l. 56): CELS. 1 prooem. 60 nimis -o corpore (l. 61 plenum). 1, 1, 3. *ibid.* ex duobus aequae -is (de ipsis hominibus ut: ALEX. TRALL. 2, 70 -iores esse magis videntur). SACR. Greg. 221 frumenti tua (i. dei) dona -a.

part. praes. **replēns**, -entis pro adi. fere i. q. plenus, abundans, largus: VEN. FORT. vita Pat. 8, 25 ubi ... tetigit de baculo humum, fons erupit ab abyso et ita -ens exilivit, (ac si Moyses, eqs. (respic. num. 20, 11)).

appendix synt. et stilist.: **1** subi. verbi act. sunt: **a** qui (quae) aliquid (aliquem) plenum reddunt: aliis rebus vel animantibus: passim inde a PLAVTO. suo corpore, sua substantia, suo effectu sim.: v. e. g. p. 1219, 7. 26. 51sq. 1220, 9sq. 56sq. 1221, 5sq. 74. **b** quae causae vel instrumenta -endi sunt: v. e. g. p. 1219, 37sq. 45sq. 65.

2 res vel persona, cui aliquis (aliquid) infertur, indicatur per obi. acc. (subi. verbi pass.) passim sub capite priore; refl. p. 1219, 19sq. 1222, 23. 1223, 13 (cf. dat. refl. tibi, sibi p. 1221, 64. 1222, 24. 1224, 74); pass. c. acc. q. d. graeco pectus p. 1219, 19. 1222, 61; absolute, e. g. in serm. medico p. 1219, 47. 70sq. 1224, 50sq., alibi p. 1221, 41. 1223, 17.

3 res vel persona, quae alicui (rei) infertur, indicatur sub capite priore maxime per abl. nudum (inde a PLAVTO; aliter abl. limit. utero p. 1219, 74) vel per subi. verbi act. (v. l. 62sq.), sub capite altero per obi. acc.; ceterum: **a** per gen.: v. l. 43sq. p. 1220, 40. 44. 46. 1221, 36. 43. 1222, 74. al. (iuxta abl. VVLG. Is. 28, 8 mensae -tae sunt vomitu sordiumque). **b** per praepos.: ab: v. p. 1222, 55. 56. 1223, 15 et DIDASC.

apost. 59, 11. de: v. p. 1220, 35. 1221, 21. 1222, 46. 1224, 53. ex: v. p. 1220, 47. 58. 1221, 22. 1223, 50, fort. etiam p. 1219, 33. in c. acc. vel abl. e. g. l. 14. p. 1222, 55. 1223, 13. 1224, 23. 69. 1225, 34. **c** per acc. in obi. duplici p. 1223, 35 sq. **d** per adv. aliter p. 1221, 54. **e** per enunt. interrog. p. 1222, 40.

4 accedunt locut. cum praepos. (v. etiam 3b), quae indicant:

a quousque aliquis (aliquid) -atur (adde p. 1219, 13. 1221, 26 et cf. adv. alte CELS. 7, 8, 1, large p. 1221, 38, plenissime p. 1225, 38, usque p. 1221, 75): COLVM. 12, 47, 2 vas usque ad summum ... -atur (VVLG. IV reg. 10, 21 a summo u. ad s. GREG. M. in Ezech. 1, 3, 6 [v. l. 45]. cf. RVFIN. hist. 6, 9, 7 ab imis pedibus u. ad s. capitis verticem morbo regio ... -etur [gr. ἀπὸ πλάται]). 12, 49, 4 ad fauces (cf. p. 1221, 48). HIL. in psalm. 60, 6 cum fideles in omnem plenitudinem dei -antur (subest Eph. 3, 19). VVLG. I Esdr. 9, 11 qui -verunt eam terram ab ore usque ad os in coinquinatione sua. Bar. 5, 7 convales -ere in aequalitate terrae. **b** unde, quo ex fonte aliquis (aliquid) -atur: PLIN. paneg. 28, 5 ex his ingenuis (v. p. 1224, 13). VLP. dig. 42, 1, 4, 5 v. p. 1225, 13; adde p. 1221, 64). VET. LAT. Ezech. 28, 16 (Tert. adv. Marc. 2, 10, 3) de multitudine negotiationis tuae promas tuas -esti ([gr. ἀπὸ πλήθους ... ἐπλησας, cod. 175 implesti, VVLG. in m. n. t. -ta sunt interiora tua iniquitate]. VVLG. prov. 12, 14 de fructu oris sui unusquisque -bitur bonis). VVLG. Is. 66, 11 ab ubere (AGNELL. p. 1219, 60). al.

deriv.: replementum, repletio, repletivus, 2. repletus (-ūs).

compos.: ?obrepleo; ir- superrepletus.

repletio, -ōnis f. a replere. scribitur -plit- l. 54, -cio l. 58; abbrev. l. 72. plur. nusquam nisi l. 50. [olim legebatur textu contaminato PS. AMBR. mor. Brachm. p. 1145^A nimia ciborum -e (nunc 2, 48 ciborum nimietate).]

i. q. actio vel effectus replendi (effectus maxime l. 47. 53. 66. p. 1227, 5, meton. de re replente l. 55; quid [quis] repleatur sim., indicatur per gen. obi. saepius, e. g. l. 42. 47. p. 1227, 6. 16. 19. 24 [cf. praepos. p. 1227, 12]; quo, per gen. l. 53. 60. 62 [vice versa l. 35], praepos. l. 47. 66; unde, per praepos. p. 1227, 11sq.; gr. resp. ἀναπλήρωσις, πλησιονή, nisi aliud adnotavimus): **1** quaelibet exempla; repletur: **a** vestimentum, sc. gemmis; in iunctura lapides -is: VET. LAT. exod. 31, 5 (Rufin. Orig. in num. 18, 3) ad operandum argentum ... et aes et l. -is eqs. (gr. τὰ λιθογονικά πληρώσεως, [add. cod. unus et transl. syr. hexapl.]). 35, 27 (Rufin. Orig. in exod. 13, 7) gemmas obtulerunt, lapides smaragdus et l. -is et lapides ad humeralem eqs. (gr. τὸν λίθον τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐπιμοῖδα κτλ., cod. 100 [sc. 35, 20]. al. supplimenti, Vulg. deest; explicat RVFIN. *ibid.* p. 278, 19sq.). **b** vas sim., sc. liquore (cf. l. 46): VET. LAT. Iudith 8, 31 (cod. 109) emittet dominus pluviam [ex] in -em piscinarum (cod. 131. al. in supplemento sim., Vulg. deest). GREG. M. in Ezech. 1, 3, 6 (spectat ad miraculum IV reg. 4, 1sq.) viduae vasa oleo usque ad summum repleta sunt et ex eorum -e ... a creditoris sui debito est soluta. **c** corpus humanum eiusve membrum, sc. cibo, humore sim. (fere in re medica, cf. l. 72): IREN. 5, 21, 2 l. 54 quae ... fuit in paradiso -o hominis per duplicem gustationem, dissoluta est per eam, quae fuit in hoc mundo, indigentiam. HIPPOCR. aphor. 1, 4 quae ad ultimum maciei ducunt ... dietae, pessimae; et enim -es, quae ad ultimum ducunt, pessimae. 2, 4 nec -o nec indigentia nec aliud ..., quod ultra naturam fuerit, 2, 22 (bis opp. inanitio). PS. SORAN. quaest. med. 51 p. 254, 19 ut est pletura, quod abundantia vel -o humorum dicitur (in cod. Lond. solum; opp. humoris defectus). RVF. podagr. 5 propter ... tardam digestionem vel -em eqs. (-plit- cod. saec. VI/VII). PS. DEMOCR. med. 72, 1 multa ... praestat coitus, id est -em evacuare et leve reddere corpus eqs. (cf. Oribas. syn. 1, 6, 1 Aa p. 40, 5 plenitudinem corporis). ORIBAS. eup. 1, 7, 1 Ab p. 410 capitis -o ([gr. κεφαλής ... πληρομένης, Li capite repleto]. scrib. -cio, ut *ibid.* iterum). ISID. orig. 4, 6, 11 spasmus fit ... aut ex -e aut ex inanitione. sent. 2, 44, 10 spernitur ieiunium, quod in vesperum -e ciborum reficitur (postea: ventris saturitas). **d** homo, mundus sim., sc. spiritu sancto aut malo: ANON. proph. p. 177 -o spiritu sancti ([inter septem prophetiae membra; cf. ISID. orig. 7, 8, 36 septimum genus prophetiae est -o sancti s.]. GREG. M. moral. 6, 20 l. 8. 27, 60 l. 34 quando eos praedicatorum ad praedicandum dominus -e s. impellat). DIDASC. apost. 59, 18 (ad Matth. 12, 43sq.) vacatio in vobis a sancto spiritu erit et -o ab immundo spiritu. LEO M. serm. 30, 3 l. 67 (respic. Col. 2, 10 estis in illo Christo repleti) ad nos ... illa -o non pertineret, nisi eqs. PS. VIGIL. THAPS. c. Marivad. capp. 177 de communi -e (ad 3, 85 implet pater, implet filius, implet spiritus sanctus).

2 suppletur pars deficiens, consummatur imperfectum (deus filius p. 1227, 13): vulnus sim.: INSCR. ocul. Voinot 58^a chloron medicamentum ad expurgationem et repletionem. materia in vase semipleno: FAVST. Aug. c. Faust. 15, 1 p. 416, 6 quibus materiis dissimilia ... superfundas, ut melli fel et aquam vino ..., non -o vocabitur haec, sed adulterium. res scripta, lex, doctrina, studium sim.: DIG. de conc. dig.

1, 6 ad -em ... Papiniani laborum vel interpretationem (COD. Iust. 6, 33, 3 pr. circa -em vel i. ... edicti illius. cf. DIG. de conc. dig. 1, 9 propter -em vel propter pleniorē indaginem). COD. Iust. 7, 2, 15, 4 bellissimam ... -em praefatae constitutioni donantes sancimus: si eqs. pars legitima hereditatis sim. (de eius iure maxime l. 6. 10. 12): COD. Iust. 3, 28, 34, 1 secundum ... nostram constitutionem, -o quartae partis nepoti superest, si qua patri eius competebat (sc. 3, 28, 30 ut: 6, 28, 4, 5 si secundum nostrae constitutionis definitionem, quam de supplemento quadrantis posuimus, -o fuerat introducta). 3, 28, 35, 2. 3, 28, 36 pr. si ..., ipso iure inesse eandem -em. 3, 28, 36, 1a (I suppleri) vel aliam rem vel pecunias restitui vel -em fieri (1b ex ipsa substantia patris. *ibid.* ex rebus substantiae). 6, 28, 4, 5 (antea l. 7) filiae exheredatae in quarta -o accedebat. *deus filius*, sc. per incarnationem: RVSTIC. adnot. Conc. 5 II 3, 2 p. 136, 17 (ad: symbolum de patre ... et filio et spiritu sancto perfectionem docet et domini inhumanationem ... repraesentat) hic haeretici quaternitatem putant induci ... nec vident non esse additamentum quartae, sed -em unius eiusdemque de trinitate personae.

3 ad effectum, eventum perducitur spes vel praedictio: VET. LAT. Hebr. 6, 11 (cod. 64) studium ostendere ad -em spei usque ad finem (gr. τὴν πληροφορίαν, cod. 75 confirmationem, 89. al. et Vulg. expletionem). III Esdr. 1, 57 Iudaei erant servi Babylonis ... in -e verbi domini in ore Hieremiae (sc. Ier. 25, 11; per impletionem cod. unus).

4 consummatur tempus: RVFIN. Orig. in gen. 12, 3 p. 173, 16H. (ad Luc. 2, 6 impleti sunt dies eius, ut pareret) -o dierum ortum perfectae subolis indicat. Spoth.

replētivus, -a, -um. a replere. masc. non legitur.

i. t. gramm. (sec. gr. l. 34. 36. 45) de specie coniunctionum, quae quasi abundanter ad replendam ornandamve sententiam adhibentur, fere i. q. completivus, expletivus (cf. explicationes vol. V 2, 1722, 2sq. allatas; tamen in partitione subtiliore disting. expletivus l. 33): 1 adi., sc. in iunctura coniunctio -a (subst. saepe subaudiendo): generaliter in partitione coniunctionum: CHAR. gramm. p. 291, 23 (ex Palaem.) coniunctiones subiciendi, quas Palaemon expletivas ait, sunt haec: equeidem, enimvero; -ae ἀναπληρωματικοί: saltem, tandem, ne, adeo. DOSITH. gramm. 51, 2 potestas coniunctionum in VI species dividitur: sunt enim copulativae, ... -ae eqs. 51, 6 ἀναπληρωματικοί -ae sunt: καὶν saltem, ὁμῶς tamen eqs. de singulis coniunctionibus: PRISC. gramm. III 88, 28 'tandem' ... non solum pro adverbio temporali, sed etiam pro c. -a invenitur (affert Cic. Catil. 1, 1). 104, 9 nonnumquam 'nam' ... δὴ graecam coniunctionem completivam vel affirmativam significat (affert Verg. georg. 4, 445 nam quis); τίς δὴ hic -ae vim habet (sim. 285, 3 γὰρ c. causalis invenitur etiam -a vel confirmativa [post gr. quaedam affert Verg. Aen. 5, 13 quia-nam]). 500, 10 'que' ... significat ... etiam τε graecam, quando -a est. 503, 6 'dum' est ... etiam pro c. -a (affert Ter. Andr. 29 ades dum). 2 neutr. pro subst.: PRISC. gramm. III 337, 7 Attici τὸ οὖν παραπληρωματικὸν accipiunt ...; nostri quoque frequenter 'ergo' -i loco accipiunt (affert Ter. Andr. 850).

[replēto, -āre, a replere, non trad. nisi falsa var. lect. supra p. 1222, 33. 1230, 66.]

1. replētus v. repleo.

2. replētus, -ūs m. a replere. i. q. actio replendi: VINDIC. nat. hum. l. 34 pulmo ubi ... per fistulas, id est (per aëris -um), inflavit f[im]bras rursus quae (-qui trad.) in se recessit (per arterias repletus spiritus epit. alt. 17 p. 472, 3).

replica: ἀνακολαφίς, ἀναρροαμμένη GLOSS. 1 II Philox. RE 189 (de opere sarcinatoris, v. Heraeus, Kl. Schr., 1937, 33 et cf. replicatura). subst. fem. a 1. replicare retrograde formatum (cf. Leumann, Gramm. 1977, 268).

replicābilis, -e. a 1. replicare. i. quod replicari potest vel replicatur: vi locali respicitur, quod retrahitur, repellitur: CHALC. comm. 314 silva caret qualitate; neque igitur ut fusilis materia porrigitur nec contrahitur ut -is (cf. p. 1228, 5). SERV. Aen. 1, 161 dividit se unda in sinus reductos, id est -es (cf. p. 576, 40sq.). vi temporali respicitur, quod repetitur, iteratur: CHALC. comm. 105 tempus ... progrediens semper et -e (postea: dierum noctiumque ... vices). VEN. FORT. carm. 7, 8, 33 o nomen mihi dulce Lupi, -e semper. Bk.

***replicatio**, -ōnis f. a 1. replicare. de notione v. p. 1228, 9sq. 24. legitur apud Cic. (semel), in inscr. a. 158 (v. p. 1228, 32) et inde ab IULIANO IURIS CONSULTO; abiit in serm. gr. ἐπιπλακτίον THEOPHIL. inst. Iust. 4, 14 (saepius; litt. lat. ut 4, 15 pr.). SCHOL. Basilic. 11, 1, 54, 1. al., e. g. p. 1228, 10.

i. q. actio replicandi (cum gen. obi. passim [cf. praepos. contra p. 1228, 25, de p. 1228, 16, in cum acc. p. 1228, 17], sed subi. p. 1228, 37sq.): I proprie -o fit: A in contrariam directionem volendo: CIC. nat. deor. 1, 33 ut -e quadam mundi motum regat deus

(respic. gr. ἀνεύλιξις, ut vid.; cf. comm. Pease, 1955, ad loc.). B resolvendo (sc. praeverbium spectat ad invertendam notionem plicandi): ARNOB. nat. 3, 25 in nuptiis praest cingulorum Cinxia dea -i. C retrahendo: CHALC. comm. 314 neque funditur quid sine humore nec contrahitur sine -e (postea p. 1227, 61).

II translate -o fit: A dictis repellendo, contra dicendo:

1 t. t. iuris; respicitur defensio, qua actor exceptionem rei repellit (-o introducit per aut si l. 11. 23, at si l. 16, si non l. 22; exempla selecta; huc spectare vid. GLOSS. -o: ἀναδίπλωμα. ἀντιπαράγραφη. GLOSS. iurispr. ἄδει P 7 ἐπιπλακτίον ἀναπλοκή [μαγκίπιον P 29 -o: ἄ, ἀνάλλυσις]). IULIAN. dig. 27, 10, 7, 1 exceptio opponitur 'si non curator vendiderit', -o dari debet 'aut si satisfactio interposita secundum decretum vendiderit'. 41, 4, 7, 6 si ... uti coeperit exceptione rei voluntate eius venditae, -em doli utilem futuram esse (44, 1, 15. al.; d. mali l. 18 et AFRIC. dig. 9, 4, 28 MARCIAN. dig. 20, 6, 8, 7. al. [cf. VLP. dig. 21, 1, 14, 9 tunc ... dandam esse de dolo malo -em]). 44, 2, 24 adversus exceptionem 'si non eius sit res' -e hac adiuvabitur 'at si res iudicata non sit'. 46, 1, 14 debitor in factum -o dari debebit aut doli mali proderit (COD. Iust. 2, 4, 28, 1 [a. 294]. cf. PAPIN. dig. 35, 2, 15 pr. in factum concepta -e retinebitur). GAIUS inst. 4, 126 quae adiectio actoris -o vocatur, quia per eam replicatur atque resolvitur vis exceptionis (127 duplicatio, 128 triplicatio; inde sim. INST. Iust. 4, 14 pr.). *ibid.* -o mihi datur ex posteriore pacto hoc modo: 'si non eqs.' (inde sim. INST. Iust. 4, 14 pr.). 4, 126^a -e tali argentarius adiuvatur: 'aut si eqs.' PAVL. dig. 44, 1, 22, 1 -o est contraria exceptio, quasi exceptionis exceptio. COD. Iust. 2, 31, 2 (a. 294) tibi ... -e contra exceptionem pacti ... consulendum est (8, 35, 7 [a. 294]). 8, 35, 10 (a. 294). INST. Iust. 4, 14 tit. de -bus. et saepius apud iuris consultos. respicitur ipsa exceptio: NOVELL. Iust. 100 pr. omnes pecuniae non numeratae -es subiectas, in aliquibus casibus non inexamatas nostrae reliquerunt leges (gr. τὰς ἀναρροαμμένης τὰς ἀντιτιθεμένας). 2 usu vario: INSCR. Année Épigr. 2011 n. 619b (Londinii; a. 158) debere placet pecuniam ... reddi ... cum usuris ... sine ulla -e. SERV. Aen. 10, 65 Iuno utitur ... -e rerum obiectarum; post enim sequitur resolutio. ENNOD. opusc. 1, 58 p. 277, 8 (ad Theodoricum) nec -bus tuis reperiuntur contraria nec obiectionibus facilis occurrat resolutio. PS. ORIG. in Iob 1, 21. 15 solae ... responiones atque -es a primordio scriptae sunt. VIGIL. THAPS. c. Arian. 2, 2 dicta Athanasii si non fuerint Arii -bus tenuata. FACVND. defens. 5, 2, 2 ostendit nobis etiam accusatorum eius -es, quibus eum negantem de hac re ... convincere nitebantur (item post negationem adversarii: 5, 2, 9 qualis fuerit ... Ibae negatio, qualis ... contra -o accusatorum). GREG. M. epist. 1, 14 l. 11 ut ipsos etiam ad communionem catholicam sine mora posse vel -e converti. al.

B iterando: 1 scriptis, dictis; replicantur: a voces singulae, iuncturae vocum vel metra: AQVILA rhet. 32 p. 47, 4 E. ἀναδίπλωσις: -o ([redupl. Capperonnier]. de eadem figura rhet.: CARM. de fig. 43. MART. CAP. 5, 533 [redupl. Halm]. cf. ISID. orig. 1, 36, 11 epanalepsis est sermonis in principio versus positi eiusdem in fine -o). SERV. gramm. IV 468, 7 per singulos cantus servata versuum -e. CASSIOD. in psalm. 102, 2 l. 38 primum versum repetit decora -e verborum. B res antea iam dictae: recapitulando, abbreviando: AVSON. app. A6 Od. 23 (467S.), 7 elegans -o laborum, quos Vlixes pertulit, mira concinnatione colligitur. GREG. M. moral. 6, 2 haec ... superius latius dicta, nunc breviter studui ... succingere, ut lector meus ex ipsa hac -e meminert me in hoc opere spiritali intellectui deservire. 28, 19 l. 29 haec, quae de significatione sanctae ecclesiae dicta sunt, placet ut breviata -e moraliter disserantur. nimis fuse narrando: HIER. epist. 127, 10, 4 ne legenti fastidium faciat odiosa -o.

2 numeratione: CHALC. comm. 35 perfectus ... numerus est decem ..., residua vero numeratio non tam numeratio est quam eorundem numerorum, quibus ante usi sumus in numerando, -o; undecim enim et duodecim et ceteri tales nascuntur ex praecedentium -e.

3 circuitu temporis: CLAUD. DON. Aen. 8, 170 p. 140, 23 ('sacra haec ... annua ... celebrate') -e annua (cf. AVG. serm. 280, 1 hodiernus dies anniversaria -e nobis in memoriam revocat eqs.). AVG. soliloq. 1, 1, 4 deus per magnos orbis ... magnam rerum constantiam ... temporum ordinibus -busque custodit.

C e memoria, libris referendo, reddendo (saepe enumerando; res iam antea dictas v. sub B1b): HIER. adv. Pelag. 1, 17 tua multiplex testimoniorum -o meae parti proficit. IULIAN. epit. in psalm. 45, 12 aptissime post monitus et miraculorum -em psalmus laude ipsius liberatoris obsignatur (gr. ἐξήγησιν). EPIST. pontif. 306 Migne 20, 543^a quam grata ... legatio ... fuerit, gestorum ipsorum -e cognoscens. SIDON. epist. 2, 9, 10 quarum venerit quoque -o fieret amoena narratu. al.

D mutando: PS. AVG. categ. 11, 104 ('servus domini et dominus servi') apparet ... haec copulata vicariā in semet -e converti, si tamen

scienter ... fiat ista conversio (antea: quae conversio graece dicitur ἀντιστροφή. cf. 106 vicaria ... mutatione).

E dividendo, sc. in arte computandi (cf. p. 1232, 42sq.; aliter p. 1228, 58): MART. CAP. 7, 757 omnis ... numerus pars est alicui numero maiori; maior autem ... multiplicatione procedit ...; minor vero numerus ... -e minutur eqs. *ibid.* iterum. 7, 759 ratio est -is ternioni ad senionem. *al.* in eodem libro. Sx.

replicātūra, -ae f. a I. replicare. i. q. actio vel effectus replicandi (cf. replica): EDICT. imp. Diocl. 7, 48 L. sarcinatori in beste (i. ve-) soubtili -ae (scribitur -trae, -torae) (denarios) sex (gr. ὑποραφή, cui voci resp. substructura *ibid.* 49sq.). GLOSS.¹ II Philox. RE 190 -a: ἀναδίπλωσις. Bk.

1. *replico, -āvī, -ātum (-uī, -ctum), -āre. a re- et plicare. NOT. Tir. 76, 7 -at. *formae stirpis perf. raro occurrunt: plenae -avi sim. e. g. p. 1230, 36. 1231, 26, contractae -asti ENNOD.* epist. 2, 19, 15, -asse(t) p. 1231, 26. 33. 46; -ui, quod testatur PRISC. gramm. II 469, 4, in var. l. e. g. VVLG. num. 27, 23; p. p. p. -atus inde a VITR., -plictus STAT. l. 53, -plectus AGNELL. p. 1230, 11 (cf. complicitus, implictus, plictus vol. III 2104, 19sq. VII 1, 640, 26sq. X 1, 2440, 51). de notione et differentia: THEOPHIL. inst. Iust. 4, 14 pr. plico ἐστὶ τὸ πλέκω, -ο τὸ ἀναπλέκω καὶ ἀναλύω. GLOSS. -at: revolvit. -ans: repetens vel retex[is]ens. GLOSS.¹ I Ansil. RE 1217sq. -are: iterum plicare. -ari: renovari. redintegrari. 1220 (cod. Paris.) -are: iterare. *sim. al. legitur in orat. soluta inde a CATONE, CIC., VITR. (paucis locis; postea e. g. apud PLIN. nat. novies, AMM. 28^{ies}, multo saepius apud Christ.), in versibus raro inde a STAT., SER.; abiit in serm. gr. ῥεπλικατεύειν SCHOL. Basilic. 11, 1, 7, 23. 11, 1, 35, 1. [a serm. docto haud aliena sunt tusc. (Arezzo) arpeké 'respondere' et neap. (Avellino) lebbrecá; hisp. repulgar 'partem vestis extremam pollice duplicare, ut limbo circumdetur' perperam c. plicare coniunctum affert M.-L. 7222d; ceterum cf. Faré, Postille 7222d. Wartburg X 268. Corominas-Pascual IV 687. Schd.-Cr.]* **[variat in codd. c. repetere AMBR. Nab. 13, 57 HIER. epist. 57, 9, 1; in var. l. falsa pro -fricare p. 678, 18. 679, 6. 9; falso trad. HIER. hom. Orig. in Ezech. 4, 4 p. 364, 26 -tae (-pletae Baehrens in app.); non iam legitur CIL VIII 14855 multipl- pecunia (olim INSCR. Orelli-Henzen 6599 -ta p.)]** *significantur variae actiones plicandi, flectendi: vi praeverbii inversa, ut sit i. q. explicare l. 48sq. et fort. p. 1231, 11sq. 70sq., minus vigente, ut sit i. q. plicare, complicare sim., p. 1230, 12sq. 58sq. 1232, 36sq.; ceterum indicat praeverbium motum vel flexum in partem posteriorem p. 1230, 1sq. 67, repetitionem p. 1230, 50sq. 1231, 43sq. 1232, 30sq., reversionem, responsum sim. p. 1230, 40sq. 72sq. 1231, 57sq. 1232, 5sq. usu absol. e. g. l. 67. p. 1230, 75. 1231, 50. 59. 1232, 9; mediopass. p. 1232, 29, pass. impers. p. 1230, 73. indicatur, in quam partem, in quem statum aliquid -etur, per praepos. ad l. 51. p. 1232, 7, in l. 50. 53. p. 1230, 35. 1232, 14 c. pron. refl. p. 1230, 13. 1232, 40; accedunt adv. iterum p. 1230, 32. 1231, 54, rursus, rursus p. 1231, 66. 1232, 7. 16.*

I proprie vel in imagine (v. l. 62. p. 1230, 14. 28. 52) c. respectu loci vel spatii: **A spectat potius ad motum: 1 quo mutatur forma, habitus, status alicuius (rei): a explicando, pandendo, aperiendo (sc. motus ad exteriora fit): a -antur varia: CATO agr. 21, 2 -ato in inferiorem partem cupae ... lamminas. 41, 4 eos surculos in terram demittito -atoque ad vitis caput (item -antur partes arborum vel herbarum): PLIN. nat. 17, 107 ne luxetur calamus, dum deprimitur, neve cortex -etur in rugas. STAT. silv. 4, 9, 29 -ctae bulborum tunicae. PANEG. 5, 6, 7 radices ... vitium ... milies -ando congestae). PLIN. nat. 8, 99 anguis membranam exiit ... -ans, ut extra fiat membranae quod fuerit intus. 24, 36 palpebras resina lentiscina commodissime -at (24, 43. cf. 35, 180 incommodos oculorum pilos). VET. LAT. deut. 22, 17 (cod. 100) pater puellae a marito repudiatae -bit vestimenta filiae coram seniores civitatis (ad virginitatem probandam; gr. ἀναπτύξουσιν, Aug. quaest. hept. 5, 33 -bunt pallium, Vulg. expandent. inde pendet Ps. AVG. serm. 195, 4 vestimentum). VEG. mil. 3, 19, 3 unum remedium est, ut alam cornumque militum -es et rotundes. in imag.: CIC. div. 1, 127 est quasi rudentis explicatio sic traductio temporis nihil novi efficientis et primum quidque -antis (i. eventus in serie quadam producentis, v. De Ravinel, Rev. Ét. Lat. 38, 1960, 112sq.). **β -antur libri sim., sc. qui ad legendum aperiuntur (et inde fere i. q. legere):** CIC. Sull. 27 ut ne -es annalium memoriam (leg. 3, 31). or. frg. A 7, 44 (Mar. Victorin. defin. p. 41, 26) -ate, ipsa sunt; legite, ut legebatis. ARNOB. nat. 1, 37 p. 31, 23 -ate antiquissimas litteras. 4, 29 p. 236, 3 Euhemero -to (pro obi. est auctor ut: Ps. HIER. epist. 18, 4 p. 186^B [fort. genuina] -bis apostolos vel prophetas). ZENO 2, 4, 1 si quis ... nativitatem Moysi librum lectitando saepius -vit (ANIAN. Chrysost. hom. 5, 1 p. 1021^{med.} sacros -are l. [gr. p. 55^{im.} μεταχειρίζεσθαι]). AMM. 20, 9, 6 -to ... volumine edicti (HIER. epist. 36, 13, 1. 84, 2, 2 [antea: legant]. ANIAN. Chrysost. hom. 1, 4 p. 983^{in.} v. sacra -bant [gr. p. 18^{med.} ἤπλωσαν]). 25, 9, 9 annalibus -tis. SIDON. epist. 4, 12, 4 membranas. *al.***

β retro flectendo, sc. -antur partes corporis (sive proprii sive alieni; cf. B2): α hominum: CELS. 7, 29, 7 cervix -atur retroque caput ad reliquum corpus spectat, sc. in fetu mortuo extrahendo. NON. p. 57, 23 congnuclare est genu -to cadere. CAEL. AVR. chron. 2, 5, 88 aegroti nostro officio tentam manum suo -ant vel colligunt. VEN. FORT. vita Germ. 27 Germanus mulieris digitus (acc. plur.) tendit et -at. **β animalium:** PLIN. nat. 8, 181 taurus stat ira gliscente pedes alternos -ans. SOL. 52, 35 eale alterum cornu, cum pugnat, obtundit, alterum -at (pendet e Plin. nat. 8, 73 cornua variat ... infesta aut obliqua). AGNELL. in Galen. sect. p. 76, 14 (inter signa canis rabidi) si habuerit ... linguam foris pendentem et caudam [a cervicem] -ctam eqs. (, , an a(d) c.?).

c complicando, in se flectendo, contrahendo sim. (sc. motus ad interiora fit; accedit in se sim. l. 15. 19. 28, cf. p. 1232, 40; opp. aperire l. 32sq., (ex) tendere l. 28. 31): α -antur varia: SEN. benef. 1, 4, 1 (in imag.) Chryssippi acumen nimis tenue retunditur et in se saepe -atur. VET. LAT. Is. 34, 4 (Hier. tract. in psalm. I p. 183 l. 32) -bitur caelum sicut volumen (gr. ἐλγυῖσεται, Tert. adv. Hermog. 34, 1 convolvetur, Hier. in Is. 18, 66, 22 involvetur, Vulg. complicabuntur. cf. l. 32). CAEL. AVR. acut. 3, 17, 154 -tis folliculis. GREG. M. moral. 7, 34 (ad Iob 6, 18) omne, quod involvitur, in seipso -atur. 32, 50 (ad Iob 40, 14 deus applicavit gladium eius Behemoth) eius gladium pietas conditoris astringit, ut -tus intra eius conscientiam lateat, sc. ne hominibus noceat (al. *ibid.*). **β -antur partes corporis (cf. B1):** QVINT. inst. 11, 3, 81 (inter vitia oratoris; si vultum recte intelleximus) labra ... velut quodam fastidio -antur. SER. med. 977 si subito -antur corpora morbo (978 contractos ... nervos). PS. AVG. serm. ed. Mai 1, 2 serpens nunc iactare cervices, nunc revolutis orbibus -are (sim. 72, 2 cervices ... obvolutis o. complicare). GREG. M. moral. 8, 24 (ad Iob 7, 5; in imag.) cor ... non tenditur, sed in semetipso, ut ita dixerim, rugosa cogitatione -atur. **γ -antur scripta, sc.: libri, qui clauduntur (cf. l. 16):** AVSON. 27, 14^B (396 S.), 48 fac campum -e(s), Musa, papyrium. HIER. tract. in psalm. I p. 183 l. 31 (pendet e l. 16) ex initio extendit deus caelum, quemadmodum si aperiat quis volumen et iterum -et. GREG. M. epist. 13, 21 l. 3 vestra scripta ... legenda laetus aperui, sed tristis perlecta -vi. litterae secretae in scytlae inscriptae: AVSON. 27, 22 (416 S.), 27 versus legi non poterit, donec consimilis ligni -etur in orbem. **δ -antur vestimenta, lintea:** PASS. Theclae C a 40 p. 115, 2 -vit sibi altiorem tunicam in habitu viri (cf. gr. p. 266, 3 ἀναξωσαμένη καὶ ῥάψασα). MARCELL. med. 36, 5 ne ... linteolum pedi podagroso impositum -etur. MART. CAP. 7, 802 (vers.) si ... rite in veterem cultum -antur abollae.

2 quo mutatur locus alicuius (rei): a ita ut eo revertatur, unde venit: α -antur quaelibet res: SEN. nat. 1, 3, 7 Aristoteles 'ab omni' inquit, 'lēvitate acies oculorum radios suos -at' (cf. meteor. 373a35 ἀνακλωμένη ... ἡ ὄψις]. 2, 10, 3 r. solis -antur, sc. a terra [postea: redire]). CHRYSOST. hom. I 860^A (spectat ad Dan. 3, 50) murmure fugitivo -batur incendium. **β -antur animantes vel eorum vestigia:** APVL. met. 4, 19, 2 servus visa ... bestia ... vestigium suum -at (cf. l. 53). PRVD. apoth. 232 ut Christus sursum (rur- var. l.) patris in gremium -ta reportet, mortua quae fuerant (locum interpolatum esse putat Gnlika, Prudentiana I, 2000, 532sq.).

β ita ut idem spatium transeat atque antea (pro obi. est iter, orbis sim.): ARNOB. nat. 7, 41 p. 395, 14 cantherios ... certantes -antes gyros septem. ZENO 2, 19, 1 (in imag. de die paschae revertente) sempiterni cursus auriga ... sua -ans ... vestigia. CHALC. comm. 72 (hexam.) planetae sortitos celsis -ant anfractibus orbes (vertitur Alex. Ephes.; gr. aliter). ALC. AVIT. carm. 6, 539 dum spatium -ans geminos sol iungeret annos.

B spectat potius ad formam perpetuam (sc. p. p.; praeter AVSON. describuntur vel animantes eorumve partes vel sidera vel statuae, quae similem formam exhibent); describitur forma: 1 convoluta, in se conversa (accedit adv. intrinsecus l. 62, intus l. 61): VITR. 9, 4, 6 Serpens stella intorta -taque eqs. (v. p. 648, 19). PLIN. nat. 9, 102 margine conchae in mucronem emisso, foris effuso, intus -to. 11, 190 Augusto ... sacrificanti ... sex victimarum iocinera -ta intrinsecus ab ima fibra reperta sunt (sim. de eadem re SVET. Aug. 95). AVSON. 25, 14 (348 S.), 22 C littera -ta dedit G. VINDIC. epit. alt. 19 cod. Paris. fol. 9° quae ... reprobata sunt in hepate, exonerantur in ventrem et intestinis (fort. (in) intestinis Fischer per litteras; -nes ceteri codd., ed. Rose) -tis descendit (-antur codd. Sangall. et Vpsal., repletantur cod. Vat., ed. Rose). **2 retro flexa:** PLIN. nat. 34, 80 Menaechmi artificis vitulus genu premitur -ta cervice. AVIEN. Arat. 1107 Nixus genibus (i. Engonasin sidus) -to ... residens poplite.

II translate sine respectu loci vel spatii: A -antur, quae in sermone, actione, cogitatione exponuntur: 1 usu technico in iure; -at, qui ad exceptionem a reo illatam respondet, eam refutat (absolute l. 75; pass. impers. e. g. l. 74. p. 1231, 5; cf. p. 1228, 7sq.): POMPON. dig. 13, 7, 3 -bitur de dolo et fraude (VLP. dig. 44, 2, 9, 1 ait Neratius, si actori ... obiciatur exceptio rei iudicatae, -are eum oportere de re secun-

dum se iudicata. PAVL. dig. 14, 3, 17, 4 -ari de dolo malo oportet. *al.*) 16, 1, 32, 2 exceptio ... opponitur ei de re empta at tradita, sed -bitur a muliere '...' (*item citatis verbis replicationis*: GAIUS dig. 3, 3, 48 MARCIAN. dig. 20, 1, 16, 5). GAIUS inst. 4, 126 -atur ... vis exceptionis (v. p. 1228, 20). VLP. dig. 12, 2, 9, 4 adversus exceptionem iurisiurandi -ari debet. *al.*

2 usu communi (pro obi. ponuntur struct. verbales maxime l. 38 sqq. [adde e. g. quoniam HIER. hom. Orig. in Luc. 1 p. 9, 11, or. rectam l. 67]; accedit dat. personae e. g. l. 62. 67, rei e. g. l. 68, ceterum e. g. in memoriam p. 1232, 4, dat. memoriae l. 37): **a** -antur, quae aliis ostenduntur, narrantur *sim.* (*ferre sermone, sed actionibus l. 14. 34; subi. verbi act. sunt scripta sim. e. g. l. 36. 55*): **α** vario modo: FRONTO p. 155, 7 (*affert Lucan. l. 1 bella plus quam civilia nunc hoc -et quot sententiis, (sc. vide; cf. Van den Hout, comm. 1999, 366)*). CYP. ad Donat. 8 in *theatris* de paricidiis ... horror antiquus expressa ad imaginem veritatis actione -atur. ARNOB. nat. 1, 3 p. 4, 22 ostenderem ..., -tis prioribus saeculis, mala ista ... non esse incognita. FIRM. math. 1, 7, 29 longiore oratione Syllanorum scelerum -are discrimina. GAUDENT. serm. 10, 5 singula per ordinem -are (RVFIN. Adamant. 2, 15 p. 40, 4). 17, 17 historiā -are gestorum (HIER. epist. 68, 2, 1 veteres -ando h. MVTIAN. Chrysost. hom. 6, 1 p. 277^{extr.} [gr. p. 54^{extr.} ἀναπτύξαι]. *al.*). PACIAN. epist. 3, 16, 4 longum est, ut exempla -emus (HIER. hom. Orig. in cant. 2, 8 p. 52, 7. *al.*). AVSON. 21 (419 S.), 36 non possum ... deductum ab heroibus genus ... -are. EVAGR. vita Anton. 39, 1 l. 6 pauca -bo de plurimis (*nisi ad β; gr. πάλιν λέγω*). HIER. in Gal. 3, 13^b l. 6. SYMM. epist. 6, 31 cunctis nota -are. HIER. epist. 39, 5, 4 quid vetera -em? (AVG. c. Parm. 3, 6, 29 p. 141, 16). 57, 6, 2 dies me deficiet, si omnium ... testimonia -vero (in Ezech. 21, 6 l. 208 multa t. -asse. *al.*). hom. Orig. in Jer. 10 p. 662^b quid ... necesse est manifesta -are? (*cf. gr. p. 104, 22 τί καὶ δεῖ λέγειν*). reg. Pachom. 138 *monachi* omne, quod ... audierit disputatum, ... cogentur ut inter se -ent. VVLG. II par. 35, 25 cantores ... usque in praesentem diem lamentationes *Hieremiae* ... -ant. RVFIN. hist. 8, 12, 1 illa gesta ... quomodo -em *eqs.*? (*ferre pro syn. antea: enumerare ... repetere. al.; postea: recordabor*). AVG. epist. 91, 8 cum leges notissimas episcopos ordini -asset. MART. CAP. 2, 213 Pythagoras caelestes quosdam numeros -bat (*i. digitis monstrabat, v. Cristante al., comm. 2011, 351*). SIDON. epist. 7, 9, 15 cuius ... raptim vita -bitur. ALC. AVIT. carm. 5, 710 -at ... dum pagina lapsus *primorum hominum*. GREG. TVR. Mart. 1, 3 aliqua de virtutibus sancti ... Martini ... memoriae -are. *et saepe apud Christ. pendens struct. verbales*: GAUDENT. serm. 17, 24 *martyres* hoc ... -antes, quod *eqs.* (ENNOD. epist. 3, 24, 4 p. 89, 20). AMM. 18, 5, 7 (*seq. acc. c. inf. ut: 25, 9, 3 ore volubili. 26, 5, 13 ENNOD. opusc. 2, 77 p. 311, 15. cf. l. 64 sqq. et quia l. 67*). GREG. TVR. Franc. 9, 22 p. 442, 9 *urbs* quanta sustenerit, altius -are placuit (*item c. interrog. obliqua: SERM. de Trophim. l. 22*). **β** repetendo, iterando (*sive propria sive aliena; saepius accedit obi. eadem sim. vel adv. frequentiam indicans*): AMM. 14, 7, 5 id assidue -ando, quod *eqs.* (30, 1, 3). 14, 11, 11 saepius -ando, quod *eqs.* (17, 5, 4 haec, quae dicturus sum, me s. -asse. 21, 2, 2 eadem. HIER. in Jer. 3, 2, 3 Christi nomen. *al.*; *cf. saepe: AMM. 18, 4, 2 haec s. taliaque -ans, quod eqs. 28, 1, 37 eadem*). 22, 9, 10 eadem diebus continuus -ans. 27, 8, 4 (*absol.*; *antea: revolvi*) Vlixes Homericus apud Phaeacas ... -are formidat (*spectat ad Hom. μ 453 ἀντις ἀριζήλωσ εἰρημμένα μυθολογεῖν*). HIER. epist. 22, 22, 1 eadem -are perlongum est. adv. Pelag. 1, 27 nec semel dixisse contentus id ipsum -as et inculcas. adv. Rufin. 1, 16 *commentarii* multorum sententias -ant. RVFIN. Orig. in Rom. 2, 9 l. 417 si quis ... iterum nobis -et id, quod scriptum est *eqs.* INTERPR. novell. Valent. 21, 2 haec lex licet alia -et, quae in aliis legibus habentur exposita, tamen *eqs.* ORIG. in Matth. ser. 42 p. 83, 3 -emus ... euangelii verba et ... exponamus eadem iterum spiritaliter. *al.* **γ** respondendo: DON. Ter. Andr. 546, 1 τῷ δευτέρῳ συλλογισμῷ prave proposuit, ut recte -ret. HIER. tract. in psalm. I p. 313, 6 debemus breviter ad singula quaeque sensus magis quam verba -are (EPIST. pontif. 1056 Conc.^s IV 2 p. 131, 17 breviter). PRVD. perist. 11, 4 singula quaeris nomina *sanctorum*: difficile est, ut -are queam. AVG. epist. 164, 1 -o ... tibi eandem quaestionem, *sc. quam proposuisti*. MAR. MERC. Conc.^s I 5 p. 11, 19 ad has ... effugiendas angustias ... -as ... ac disseris *eqs.* (*seq. acc. c. inf. ut: ENNOD. epist. 2, 1, 7 p. 40, 2. GREG. M. epist. 13, 2 l. 20 contra quam obiectionem ... rursus clerus ... multo esse aliter ... -bat. al.*). ENNOD. dict. 1, 23 p. 429, 15 huic ego fidens -bo '...' epist. 1, 22, 2 p. 34, 12 -bo, quia *eqs.* FVLG. RVSP. epist. 17, 58 alia, quae possunt ... huic pravae sententiae -ari. *al.*

b -antur, quae aliquis secum ponderat, memoriae committit *sim.*: APVL. met. 1, 14, 6 haec identidem mecum -bam (3, 1, 5 h. i. mecum -ans. 6, 29, 6 dum h. i. puella -at). EVAGR. vita Anton. 19, 2 l. 4 apostoli praeepta -emus (*gr. μελετᾶν, cf. Vita Anton. l. 4 meditari*). AMM. 16, 7, 8 antiquitates -ando complures. HIER. in Tit. 2, 1 l. 8 ut, quae scripta sunt, -ent et condant in memoriae thesauro. AVG. in euang. Ioh. 42, 13 -a nunc

et recole verba domini. GREG. TVR. Franc. 4, 21 p. 154, 6 rex ... cunctas actiones *neglegentes* ... -ans (*item -at aliquis sua peccata sim.*: LAVRENT. paen. p. 93^b multa sunt repetenda, plurima -anda. p. 98^c flagitia). 9, 15 p. 429, 12 cum rex ... in memoriam -ret, qualiter *eqs.* *al.*

B cetera exempla: 1 significatur inversio vel reversio: a invertitur ordo: TERT. monog. 5, 3 quemadmodum A ad Ω, usque volvitur et rursus Ω ad A, -atur (l. ed. 1550, om. *codd.*). AMM. 21, 6, 1 -are nunc convenit tempora et narrare summam antea facta (*item in narratione: 30, 7, 1 [absol.] -are nunc est opportunum ... et ... actus eius principis mortui discurre*). SIDON. epist. 9, 14, 5 *versus* habentur pro recurrentibus, qui pedum lege servata ... per singula ... verba (membra var. l.) -antur. **b retribuuntur debitori vel peccatori mala, incommoda, quae antea remissa sunt (saepius respic. Matth. 18, 21 sqq.; accedit in caput alicuius l. 15. 17. al. [cf. l. 22], dat. incommodi l. 20):** AVG. bapt. 1, 12, 20 p. 165, 3 (*cf. p. 164, 3 redire dimissa peccata*) in caput eius ... rursus omnia continuo -ta sunt (serm. 5, 2 l. 38. *cf. 114A, 2 coll. Morin p. 234, 1 dominus totum, quod servo relaxaverat, in caput eius -vit. ibid. 5 p. 236, 22 omne debitum [210, 12]*). 5, 8, 9 peccata ... remissa -buntur. in psalm. 37, 10 hoc *pondus peccatorum* -bitur in caput tuum. ANON. capp. Aug. 15 non quia eis illa, quae per baptismum ... dimissa sunt, -entur, sed *eqs. al.* **c varia:** AVG. gen. ad litt. 11, 39 p. 374, 13 (*respic. gen. 3, 22 Adam factus est tamquam unus ex nobis*) -tum est ... in caput superbi, quo exitu concupiverit, quod a serpente suggestum est (*gen. 3, 5*) 'eritis sicut dii'. serm. 361, 12 Rev. Ét. Aug. 66, 2020, 250 (*aetas hominis ad praeteritum reverti fingitur*) -a aetatem tuam, si es ... triginta, quinquaginta vel amplius annorum: in sepulchro saltem cinis est mortui, tu ante quinquaginta annos quid eras? Ps. AVG. alterc. 1.519 H. (*Ecclesia Synagoga; mediopass.; fit reversio ad statum priorem*) nunc flecteris, nunc te antiquus rigor extollit, mox et ad malitiam -aris.

2 significatur repetitio, iteratio: AMM. 29, 3, 8 -tis ... quaestionibus dense et quibusdam vi ... tormentorum absumptis. SERV. auct. Aen. 8, 189 proprie esse 'novare' -ando vetera quamdam facere novitatem. CLAVD. DON. Aen. 5, 600 p. 491, 17 quotannis ludus ipse -atur. MAR. VICTOR. aleth. 3, 34 fugiens -bitur annus. INTERPR. cod. Theod. 4, 8, 5 si ... *litis* assertor ... addicti causam crediderit -andam (*i. denuo suscipiendam*).

3 significatur rem ad se ipsam applicari vel claudi: **a respicitur ars computandi:** in multiplicatione numeri in se ipsum (*non technice*): CHALC. comm. 16 (*codd. diagramma praebent, cui titulus continuum competens [v. vol. III 2069, 70] in tribus finibus; qui fines numeri sunt VIII, III, II) finis medius in se -tus (i. 4x4) aequalis est ei, qui de multiplicatione nascitur extimorum [quadrato] (del. Magee, ed. 2016). t. t. in divisione (cf. p. 1229, 3 sqq.): AVG. civ. 7, 24 p. 305, 15 (*si huc alluditur; agitur de eo, quod uni deae plura tribuuntur*) sicut volunt dividant, conflent, multiplicent, -ent, implicent. MART. CAP. 7, 749 (*antea: divisi numeri semel saepiusve per pares -ti. 7, 757 Graeci multiplicatos numeros πολλαπλασίους, -tos ὑποπολλαπλασίους ... appellant. 7, 784 quinquaginta -entur: dimidia pars eorum XXV. al. in eodem libro. ?b respicitur tempus, quod clauditur, terminatur:* AVG. gen. ad litt. 4, 35 p. 136, 14 isti dies septem, quos lux corporis caelestis circumuendo explicat atque -at (*nisi repetitionem intellegas, v. l. 30 sqq.*).*

deriv.: replica, replicabilis, replicatio, replicatura, replicitilis.
2. replicō v. replaco. *Ammann.*
replīctilis, -e. a 1. replicare (*sc. p. p. p. replictus p. 1229, 17*).
i. q. replicatus vel qui potest replicari (sc. aperiri): VET. LAT. Ezech. 41, 16 (cod. 177) fenestrae -es tripliciter ad prospiciendum (*gr. ἀναπτυσσόμενα, vertit Hier. ad l. fenestrae aperiabantur tripliciter, Vulg. f. clausae*). 41, 21 (*ibid.*) aedis -is (*gr. ἀναπτυσσόμενα, vertit Hier. ad l. templum aperiabantur, aliter Vulg.*).

replīctus v. 1. replicō.
replīmentum, replītio v. reple-
replōrat NOT. Tir. 74, 21. a re- et plorare (*factumne ad suppledam seriem compositorum?*).

1. replum, (-i) n. [*per syncopen a *replum, quae vox e re- et *plum < *pulo- < *p|e₁-o- 'implens' composita c. verbo replēre comparari potest; ad formationem cf. manip(ul)us 'quod manum implet' et inde 'caterva parva' < *mani- et -p|e₁-o-. v. Walde-Hofmann II 430; Leumann, Gramm. 1977, 394; de Vaan, Etym. Dict. of Latin, 2008, 475. Mei.]*

t. t. fabrorum lignariorum de tabula sim., qua teguntur hiantia quaedam (explicatur l. 71 et fort. p. 1218, 27): VITR. 4, 6, 5 -um foribus infingendum sit latitudinis tantae (v. e. g. ed. Gros, 1992, 174sq. ad l.). 10, 11, 8 (*describitur ballista*) cheloni -um, quod est operimentum.

[2. et 3. replum falso tradi vid. GLOSS.^l I Ansil. RE 1223 pro replementum p. 1218, 27 et 1224 pro peplum.]

replumbo, -ātum, -āre. a re- et plumbare. NOT. Tir. 101, 53 -at. *legi vid. inde a saec. I^a Chr. (v. p. 1233, 8)*.

t. t. fabrorum i. q. plumbaturā liberare (vi praeverbii invertitur notio verbi simplicis. cf. GLOSS. II 239, 14 ἀπομολιβδῶ: -o. ad rem v. Blümner, Arch. Lat. Lex. 11, 1900, 424sq.): SEN. nat. 4, 2, 18 in Aethiopia nimio fervore argentum -atur, signorum coagmenta solvuntur. VLP. dig. 34, 2, 19, 3 (e Celso) si centum pondo argenti fuerint relicta, an -ari debeant (postea: exempto plumbo). ibid. emptoribus -tae adsignantur (sc. res argenteae, quas emunt). PAVL. dig. 34, 2, 32, 1 auro facto legato etiam aurea emblemata, quae ... -ari possent, deberi Gallus (sc. Aquilius) ait.

replūmis, -e. *a re- et pluma (sec. implumis). i. q. denuo plumatus: PAVL. NOL. carm. 24, 857 pullus aquilae parentes ..., quos vis senectae rursus implumes facit, ... pascit, donec -i vestiantur corpore.*

repluo, -ere. *a re- et pluere. [falso trad. GLOSS. -entibus; exundantibus (i. pro reflu-, cf. falsas var. ll. GLOSS. IV 340, 15. 16). perperam affertur -is pro resolvis in ed. Paris. ORIBAS. syn. 1, 21, 6 La p. 828 (solvis Mørland p. 73, 15 per errorem).]*

1 intrans. i. q. pluviam in adversum mittere (accedit dat. directionis): SEN. contr. 10 praef. 9 quis ... ferat hominem, sc. Musam rhetorem, de siphonibus dicentem 'caelo -unt'? (exemplum tumoris ultimi, ut extra naturam sit).

2 trans. i. q. alternis vicibus pluere: CASSIOD. var. 8, 10, 7 conflictus virorum fortium mutua tela -it (reppulit, non respuit sim. var. ll.; -it recte def. Porena ad l. in ed. Giardina et al. IV, 2016, 201, cf. enim e. g. imber telorum sim. vol. VII 1, 423, 46sq. et pluere vol. X 1, 2460, 75. 2461, 11; refluat coni. Mommsen, v. supra p. 655, 54). Bk.

***rēpo**, -psī, -ere. [verbo subest radix *reep- (vel *rep-) 'reperere', cf. lituan. rēplioti 'reperere' et fort. theod. vet. reba 'palmes'. v. Walde-Hofmann II 430; Rix et al., Lex. der indogerm. Verben, 2001, 500; de Vaan, Etym. Dict. of Latin, 2008, 520. Mei.] scribitur repp- in stirpe praes. in var. l. IV. 14, 208 Ps. HIL. gen. 109. NOT. Tir. 83, 35 -it. 83, 38 -sit. de formis et mensura: -o, -si testatur PRISC. gramm. II 446, 4. 531, 21 (unde apparet e in stirpe praes. produci); prima syllaba in stirpe praes. corripitur apud DRAC. p. 1234, 14. 1235, 41 (rēpit in var. l. falsa GERM. 313 [redit Grotius]; sunt qui perperam huc traxerint e. g. Liv. 22, 21, 6 IUVENC. 1, 744, ubi adi. vel adv. rēpens legendum est). de notione et differentia (adde p. 1234, 29. 48): SCHOL. Ter. Bomb. Ad. 715 -ere dicuntur terrēna, quae ventre se tra(hunt), v(el) huiusmodi animantia. ISID. diff. 1, 493 (480 C.) reptilia aquarum sunt, -entia terrae. GLOSS. -it: serpit, ἔρπει. ambulat. ventrem per terram trahit. -sit: obrepit. -ens: natans, subtrahens se. GLOSS. I Ansil. RE 1370 -unt: in pectus et ventrem ... serpunt. II Abav. RE 87 -ens: subitan(e)us, vel natans vel serpens (i. i. 1. rēpens; simul definitur utraque vox, ut II Philox. RE 180 ἐπιρ(ε)πνοσα ἢ αἰφνίδιος, [quod ad adi. repentinus refert ed.]. V Aa R 327 †stragiens [se trahens?], subitanea. cf. II Abav. RE 88 -ente: subito [i. adv. rēpente] vel serpente). al. legitur in versibus inde ab ENN., TRAG. inc., LVCR., HOR., in orat. soluta inde a CATONE (v. l. 51), SALL., NEP. [iusc. vet. (Pistoia) ripire 'scandendo sursum niti' et fortasse raet. occ. (Obwalden) reiver, gallaec. rubir. cf. M.-L. 7222 et Faré, Postille. Battisti-Alessio V 3260. Corominas-Pascual V 322. Schd.-Cr.] [confunditur in codd. e. g. cum erepere l. 72 (cf. vol. V 2, 748, 82), irrepere p. 1234, 46sq. 1235, 25, reptare e. g. VVLG. gen. 8, 19 FVLG. RVSP. fid. 3, 41, repetere p. 1234, 30. 1235, 12. 39 (e coni. dub. Scaligeri CVLEX 105); vix recte legitur ANON. in I Cor. 64B inordinata est (vox) -entium (ita Frede, inordinate strepentium Holmes); contextu deficiente CATO orat. 116 idque perpetuius actio firmius -sit.]

significatur fere actio pronom., inclinatum procedendi (saepe per humum, cf. p. 1235, 47sq.; syn. serpere p. 1234, 14. 61. 73; disting. gradi AVG. civ. 11, 29 p. 503, 24 FVLG. RVSP. fid. 3, 41, ire p. 1234, 28. 31 [cf. coni. p. 1234, 36]; gr. resp. maxime ἔρπειν [cf. ἔρπετόν p. 1234, 16]). notio inclinationis vel status pronom., humilis sim. apparet e. g. p. 1234, 9sq. 48sq. 1235, 9sq.; sed saepe praevalent notio motus lenti, tardi, difficilis, e. g. p. 1234, 28. 37. 1235, 33, vel secreti, silentis sim., e. g. p. 1234, 40sq. quod -entia natate dicuntur (cf. l. 37), oritur e locis veteris test., e. g. p. 1234, 4. 17.

I intransitive: A proprie cum respectu motus localis:

1 strictius de motu animantium: a -unt animalia eorumve partes (cf. p. 1234, 65sq.): a formae verbi variae: ENN. ann. 556 per ... fabam -unt grues. LVCR. 3, 388 nec -entis itum cuiusviscumque animantis sentimus, nec eqs. SALL. Iug. 93, 2 inter saxa -entis cocleas. HOR. epist. 1, 7, 30 per angustam tenuis vulpecula rimam -serat. SEN. dial. 9, 12, 3 formicis per arbusta -entibus (PLIN. nat. 37, 187). PLIN. nat. 8, 20 elephantus pedibus confossis -sit genibus. 9, 73 anguillae sim. flexuoso corporum impulsu ita mari utuntur ut serpentes terra e(t) in sicco quoque -unt. 11, 197. 29, 136 milipeda ... multis pedibus arcuatim -ens. 32, 11 scarum inclusum nassis ... retrorsum -ere (erep-, erip- var. ll.). STAT. silv. 4, 3, 35 (32sq. impeditum ... iter) -it languida quadrupes (reperit var. l.). VET. LAT. gen. 1, 21 (Tert. adv. Hermog. 22, 1. al.) fecit deus ... omnem animam animalium -entium, (gr. ζῶων ἐρπετῶν, Vulg. viventem atque

motabilem). 1, 26 (Aug. gen. ad litt. 3, 19) homo dominetur ... omnium reptilium -entium, super terram (i. gr. τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων, cod. 111 reptilium qui -ent, Vulg. reptili quod movetur). exod. 20, 4 (Ps. Philo antiq. 11, 6) eorum, qu(a)e -unt in aquis (natant var. l.; sine verbo gr. et Vulg.). HIL. in psalm. 68, 28 (spectat ad 68, 35, cf. l. 23) in his, quae in mari -unt. AVG. in epist. Ioh. 3, 9 laudat deum, quidquid natat, quidquid volat, quidquid ambulat, quidquid -it. MARCELL. med. 14, 68 aranea ... sursum -it et textit. CASSIOD. in psalm. 148, 7 l. 142 draco non humi -it, sed ... volitare narratur. al. -unt angues sim. (cf. p. 1233, 70): SEN. dial. 4, 31, 6 -entis inter pocula sinusque innoxio lapsu dracones. MART. 4, 59, 1 ramis dum vipera -it. VET. LAT. gen. 3, 14 (Cypr. testim. 2, 9) pectore tuo et ventre -es (gr. ποσέσθ, Lucif. Athan. 1, 1 super pectus et ventrem tuum, Vulg. gradieris). VITA Anton. 9, 7 l. 21 coluber -ens (gr. ἔρπων). AVG. in psalm. 139, 6 -unt et serpunt. DRAC. laud. dei 1, 288 maculosa -it squamis per viscera serpens. β part. praes. n. -ens pro subst. (plur. vel sing. collect.; in locis bibl. resp. gr. ἐρπετόν, Vulg. reptile; cf. l. 2. p. 1233, 75): VET. LAT. gen. 1, 20 (Tert. adv. Hermog. 22, 1. al.) producant aquae -entia animarum vivarum et volatilia volantia eqs. (cod. 111. al. reptilia). 1, 24 (ibid.) quadrupedia et -entia et bestias terrae (Aug. gen. ad litt. 3, 11 reptilia; huc spectat e. g. AVG. gen. ad litt. imperf. p. 496, 23 [disting. iumenta, quadrupedia]). psalm. 68, 35 (cod. 333, sim. al.; nisi ad p. 1233, 64 sq.) laudent illum deum caeli et terra, mare et omnia -entia in eis (gr. τὰ ἐρποντα, Hil. in psalm. 68, 28 -entia in eo). 103, 25 (cod. 303. al.) -entia, quorum non est numerus (cod. 300. al. reptilia). RVFIN. Orig. in cant. 3 p. 208, 27. al.

b -unt homines vel dei sim.: a varii: ① quilibet (exempla selecta post SIL.): NEP. Hann. 3, 4 Hannibal Alpes transgrediens effecit, ut ea elephantus ... ire posset, qua antea unus homo inermis vix poterat -ere. HOR. sat. 1, 5, 25 milia ... tria -imus (SCHOL. processimus). PHAEDR. 5, 1, 8 resides ... -unt ultimi (ad regem salutandum; repetunt var. l.). SEN. benef. 5, 24, 2 quia inpeditus ire ad fontem ... non poteram, -ere manibus volebam. dial. 7, 26, 8 mulier genibus per viam -ens. PS. SEN. mon. 150 qui regibus convivunt, similes sunt per excelsa et praerupta -entibus. PLIN. nat. 22, 44 super altitudinem fastigii. SIL. 7, 670 per dumos miser in vicina cacumina quercus -serat. PS. QUINT. decl. 12, 17 cotidie vires deficiunt; iam non imus in litus, sed -imus (Håkanson, redimus trad.). FRONTO p. 128, 15 ceteri milites aegre calce, genu, poplite -ere (erepere coni. Klussmann, alii alia). AMM. 18, 8, 11 civitatem petebam anhelo cursu -endo. MAXIM. eleg. 1, 220 senex ut parvulus infans ... per sordentem ... -it humum (serpit var. l.). al. ② qui clam locum introeunt: VET. LAT. II Tim. 3, 6 (Cypr. unit. eccl. 16, sim. al.) qui -unt in domos et praedantur mulierculas (gr. οἱ ἐνδύνοντες, Ambrosiast. inrepunt, cod. 75. al. et Vulg. penetrant). AMM. 14, 2, 2 per ancoralia quadrupedo gradu -entes. 27, 12, 8 passibus ... insonis (cf. 29, 5, 54 insonis gradibus ... manibus -ens et pedibus). AMBR. epist. extra coll. 7, 5 episcopus deiectus -sit ad civitatem, tenuit ecclesiam (irr- var. l.). AVELL. 63, 1 -ente diabolo (irr- var. l.). al.

β infantes (cf. l. 39 et GLOSS. II 314, 47 ἔρπω ἐπὶ βρέφους: -o): STAT. Theb. 9, 427 ad hunc ... -sit Tirynthius Hercules amnem. QUINT. inst. 1, 2, 6 quid non adultus concupiscet, qui in purpuris -it? IVV. 14, 208 pueris -entibus ([locum fort. e poeta veteri interpol. del. Jahn]). SVET. Nero 5, 1). ARNOB. nat. 4, 21 Iuppiter vagitum edidit, -sit. PRVD. c. Symm. 2, 318 infantia -it.

2 laxius de motu variorum: a quae locum mutant (loco suo rotantur l. 64); -unt: a arte facta: TRAG. inc. 225 ferme aderant aequore in alto ratibus -entibus (item de navibus: AVIEN. ora 128 navigia lenta et languide -entia). LVCAN. 3, 458 hae turres ... per iter longum ... -sere (item -it machina bellica: AMM. 20, 7, 13 aries ... -sit nisibus magnis ad murum [-sit edd. vet., (sepsit codd., erepsit Heraeus])). MART. epigr. 21, 3 -serunt scopuli mirandaque silva cucurrit (agitur de apparatu spectaculi). β caelestia: LVCR. 6, 1121 aer inimicus serpente coepit, ut nebula ac nubes paulatim -it. SEN. nat. 7, 21, 2 qua illum cometen vena pabuli sui duxit, illā -it. ARNOB. nat. 1, 2 p. 2, 21 numquid mundus ... aut tardius -ere aut praecipiti coepit volubilitate raptari? AVIEN. Arat. 251 huc falcata Chii -serunt cornua monstri, i. chelae Scorpii (descr. forma sideris quasi animalis se moventis, ut 383 Cancer ausus in ipsum -ere victorem Herculeum). 1152 prima venenati cum -unt brachia monstri (respic. ortus Scorpionis sideris; cf. gr. 626 ἀνερχόμεναι). γ aquae: SEN. nat. 3, 23 aquae supernatantes, quae in summa humo -unt. COLVM. 1, 5, 3 palustris, quae pigro lapsu -it (-et trad.). AVIEN. ora 579 -it unda longior (Schrader, eripit trad.). orb. terr. 141 marmora Hadriatica rauco penitus -entia fluctu.

b quae se extendunt vel extenduntur: a varia: LVCR. 6, 661 sacer ignis ... urit corpore serpens quamcumque arripuit partem -itque per artus (item -it morbus: MARCELL. med. 18, 30 numquam ego te videam per parietem -er[er]e [v. vol. X 2, 2431, 55]). STAT. silv. 1, 2, 60 ubi ...

[Ammann]

Lemnia deprenso -serunt vincula lecto (sc. quibus vincirentur Mars et Venus; cf. Hom. θ 296sq. ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ ... ἔχυντο). β herbae earumve partes: COLVM. 10, 394 cucumis sub trichila manantem -it ad undam. arb. 4, 5 spatium ... radicibus vinearum, qua -ant, lapides praebent. 16, 4 ne vitis ... in altitudinem -at. PLIN. nat. 16, 152 humi -ens chamaecissos. 22, 82 in terra. 23, 5 claviculae ..., quibus -unt vites. 24, 84 clematida ... -entem per arbores. CYPR. ad Donat. 1 erratici palmitum lapsus MARCELL. med. 34, 83 per parietem.

B in imag. -unt: **1** quae (qui) statu humili vel improbo versantur: a res: HOR. epist. 2, 1, 251 sermones ... -entis per humum ... componere (PELAG. in II Cor. 4, 2 p. 250, 12 s. vilem ... et per terram -entem [repetentem, repente al. var. ll.]). DIONYS. EXIG. Conc. 5 IV 2 p. 198, 14 species quaedam virtutis humi ... -unt et erga terrena proiectae sunt (gr. ibid. p. 188, 5 χαμαὶ αὐτὰ ἐρπει κτλ.). GREG. NAZ. serm. 45, 11 nihil horum sine causa ... nec humi -ens ordinatum esse (Migne gr. 36, 637^A χαμερπῶς). b homines eorumve animi: LACT. ira 20, 10 (9 contempto deo vivo) curvare se ad terram maluerunt et pecudum modo humi -ere (AVG. in euang. Ioh. 36, 5 nos h. -entes. mor. eccl. 17, 30 h. -entibus animis. cf. in psalm. 119, 1. 21 terrenum cogitas, humo -is [homo -is al. var. ll.]). OP. imperf. in Matth. 45 p. 890^{med.} haeretici super ventrem suum et super pectus -unt (cf. p. 1234, 12).

2 quae aliquem paulatim afficiunt (sc. mala): SEN. epist. 95, 17 innumerabilia ... febrim genera, aliarum impetu saevientium, aliarum tenui peste -entium (cf. 104, 1 febrem ... subreptem). LACT. opif. 1, 5 vereor ..., ne paulatim ... iucunditas ... in animum tuum (-at), (sensim inrep- var. l.; locum s. v. irrepo attulimus vol. VII 2, 403, 40, sed v. Heck, Vig. Christ. 23, 1969, 275sq.). AVG. in psalm. 103, serm. 4, 4 insidiae -unt ... et incautos repente occupant; -entes autem tentationes quis numerat? (spectat ad p. 1234, 24; sim. PROSP. in psalm. 103, 25 insidiant innumerabilium -entium dolo).

3 quae (qui) paulatim proficiunt, ad statum bonum progrediuntur: PHEOBAD. c. Arian. 27, 1 ratio (i. doctrina vera), quae per ... angustum tramitem -it circumiacentibus hinc et inde praeruptis haereseon. CHROMAT. serm. 41, 1 gradus ... sternit Iesus ..., per quos sanctae animae ... -ere possint et ascendere ad ... regnum caelorum (respic. Matth. 7, 21).

II transitive c. obi. eius rei, quae pervaditur: **A** proprie c. respectu motus localis: ARNOB. nat. 1, 36 p. 30, 12 di indiget illi, qui flumen -unt ((in) f. Klusmann, (per)rep- Cast). SEDVL. carm. pasch. 4, 287 (sec. Ioh. 11, 44) Lazari animā proprias -ente medullas (repetente var. l.; cf. op. pasch. 4, 21 a. ... corporis iterum fibrīs infusā). DRAC. Romul. 10, 491 exitiale -it mox praemia taetra, venenum (i. coronam, quam Medea nuptiae Iasonis dabit). **B** in imag. -unt humilia: GREG. NAZ. serm. 45, 2 non solum humanas et terram -entes, verum etiam ipsas Christi ... sollemnitates (Migne gr. 36, 624^c χαμαὶ ἐρχομένους).

appendicula: **1** indicatur locus, ubi vel quo aliquis (aliquid) -it: saepe per praepos., e. g. inter, per, ceterum per adv. retrorsum p. 1233, 72, sursum p. 1234, 7, per abl. p. 1234, 10; nota humi l. 5. 13. 18sq. p. 1234, 8. al. (sim. (in) humo l. 19. p. 1234, 69, per humum l. 10. p. 1234, 40), in terra l. 6 (sim. per, super terram l. 11. p. 1234, 2, obi. acc. terram l. 43). **2** indicatur, quantum spatii aliquis -ens transeat, per acc. p. 1234, 29.

3 indicatur instrumentum -endi: partes corporis animantis per abl. e. g. genu, genibus p. 1233, 69. 1234, 32. 37, pedibus p. 1233, 71. 1234, 45, ventre p. 1234, 12, per praepos. super l. 20. p. 1234, 12; administrum vitis per abl. l. 6. **4** indicatur modus -endi per adv. e. g. arcuatim p. 1233, 71, languide p. 1234, 57, tardius p. 1234, 64, per abl. modi e. g. l. 24. p. 1234, 44. 70.

part. praes. rēpēns pro subst. masc. p. 1234, 34, neutr. l. 30. p. 1233, 36. 1234, 15sq.

deriv.: reptilis, reptio, repto.

compos.: ar-, cor-, de-, e-, intro-, ir-, ob-, per-, praep-, pro-, surrepo; funirepus.

repolio, -īre. a re- et polire. NOT. Tir. 96, 14 -it. SYNON. accusat 122 instaurat, renovat, -it, (a)edificat. [non huc spectat GLOSS. p. 758, 47.]

i. q. rursus polire (in agricultura, cf. e. g. vol. X 1, 2530, 57sq.): COLVM. 2, 20, 6 frumenta diu conservanda reteri debent; ... protinus consumenda nihil attinet -iri (antea: quanto sunt expolitiore).

repolleo, -ēre. a re- et pollere. non nisi part. praes. -ēns fere pro adi. i. q. (rursus?) pollens (c. acc. respectus, cf. pollens vol. X 1, 2540, 46 multa. 52 cuncta): VET. LAT. Sirach 1, 22 corona sapientiae timor domini (-ens), pacem et salutis fructum (-ens), replens, resolvens var. ll., repululans De Bruyno, Rev. Bénéd. 40, 1928, 16; gr. l. 18 ἀναθάλλων).

repondero, -āvī, -āre. a re- et ponderare. i. q. ponderando referre, rependere (non nisi incorp.): SIDON. epist. 1, 4, 3 tibi studii huiusce vicissitudinem -are. 5, 1, 1 ex hoc ipso ... tibi gloria -atur (re-

spondeatur var. l.). 9, 11, 8 certa dilectionis professio conviciis tuis ... non praeter aequum -atur. CLAVD. MAM. anim. 3, 18 p. 189, 8 solam tibi pro falsitate veritatem haud pari vicissitudine -avi (antea syn. rettuli, rependi).

?reponile: gearwinde (anglosax., sc. instrumentum ad fila relegenda aptum) GLOSS. 1 Corp. R 168. a reponere, si recte trad. (cf. ?deponile vol. V 1, 576, 4).

***repono**, -posuī, -positum (-postum), -ere. a re- et ponere.

de scriptura: DIOM. gramm. I 453, 2 (de barbarismo) per ecthlypsin ... repositum pro -tum. scribitur c. apice l. 14. abbreviatur rep INSCR. Année Épigr. 2003 n. 1929 (ex Africa procons.; saec. IV²) filia ... reposita). cf. p. 1246, 13; contrahitur REPE (i. reposita) p. 1243, 32 (v. Hälvä-Nyberg, Die Kontraktionen auf den lat. Inschr., 1988, 172. 202). NOT. Tir. 23, 66 -et. 23, 80 -uit. de formis: praes. -ent PEREGR. Aeth. 24, 12, perf. -sivi PLAVT. Asin. 519 (-posui, -pulsivi, -pulsavi var. ll.), -sīt CIL I² 2093, 4 (Lunae; saec. I¹). p. p. p. -stus (v. etiam p. 1250, 3; cf. e. g. CONSENT. gramm. p. 5, 3 '-stum' ... pro '-situm' [ad VERG. Aen. 1, 26]):

ENN. frg. inc. 23 (teste SERV. Aen. 1, 26). LVCR. 1, 35 VERG. georg. 3, 527 Aen. 1, 26. 6, 655. 11, 149 HOR. epod. 9, 1 VAL. FL. 2, 286. al., in inscr. p. 1243, 31. 1248, 23, sc. non nisi in versibus (nota COMM. apol. 959, ubi cod. -tus metro -stus exigente, v. app. crit. ed. Salvatore). de prosodia: PS. MAR. VICTORIN. gramm. p. 36, 23 (inter exempla barbarismi) si quis dicat '-o' producta prima correptaque media. PS. PRISC. gramm. III 527, 31 (quae verba in praeterito breviantur et in praesenti producuntur) dicimus ... -pōno -pōsui et recōgo recōegi.

de notione (SERV. al. v. infra ad locos): GLOSS. -o: ἀποτίθημι. -it: ἀποτίθησιν. deponit. collocat. -tum est: ἀπόκειται (erositum cod., 'an dep-?' Goetz). -tus: ἀπόθετος. ἀποκειμένος. sim. al. III 152, 47 non -itur: οὐ μετατίθεται. GLOSS. 1 I Ansil. RE 1225 -unt: conlocant. 1230 -tus: in remoto positus (adde p. 1250, 12).

legitur inde a PLAVTO, ENN., CATONE, RHET. HER., CIC. [val. rāpune 'vincere, interficere' (sc. notionibus novatis, sed cf. p. 1240, 31. 1243, 20); ceterum, nisi putes a pono esse derivata, it. riporre et varia dial. (e. g. abrut.), hisp. reponer, port. repôr; prov. et francog. vet. rebondre, repondre, dial. et revondre 'abscondere' vel 'sepelire' sim. (cf. p. 1240, 52sq.). cf. M.-L. 7225 et Faré, Postille. Tiktin-Miron³ III 286. Cortelazzo-Zolli² 1387. Wartburg X 269sq. Corominas-Pascual IV 609. Houaiss² 2431. Schd.-Cr.]

[confunditur in codd. c. ponere CIC. Phil. 10, 15. nat. deor. 3, 51 (Char. gramm. p. 150, 16). LIV. 28, 34, 6 VAL. MAX. 6, 8, 2 CELS. 2, 24, 2. al. (restit. CIC. Phil. 5, 41 CELS. 8, 20, 8; falsa var. l. PERS. 6, 66 [unde edd. vet. et lex.]. ROMVL. fab. 79) eiusque compositis, sc. de- CIC. inv. 1, 97 (falso trad. SEN. Herc. f. 37 SCRIB. LARG. 213 et fort. p. 1247, 29), im- VEG. mulom. 1, 28, 6 (falsa var. l. VAL. FL. 6, 742), op- fort. p. 1240, 23, praec- CIC. rep. 4, 6 (restit.), pro- PETR. CHRYS. serm. 136, 2, se- SIL. 1, 558 HIL. trin. 6, 10 VVLG. lev. 10, 14. IORD. Get. 68 p. 1250, 21 (restit. e con. se- p. 1242, 39. 1243, 39), ceterum c. reportare VERG. Aen. 9, 502. STAT. Theb. 4, 840 (codd. pauci -port- pro p. p. -post-, q. restit. p. 1250, 25; ceterum vix recte p. 1244, 16; falsa var. l. VAL. MAX. 1, 1, 20 STAT. Theb. 11, 191), repositore OV. met. 13, 235 p. 1245, 45. SER. med. 1091 p. 1238, 21 (q. vix recte con. p. 1238, 56. 1245, 58; falsa var. l. PLIN. epist. 1, 13, 6); vix recte trad. PACVV. trag. 249 p. 1252, 33; olim suppl. Leo PLAVT. Cist. 760. per errorem vertentis: VVLG. deut. 33, 21 Gad vidit principatum suum, quod in parte sua doctor esset -tus (hebr. aliter).]

fere i. q. retro vel rursus ponere (accedit rursus, rursus p. 1237, 51. 1238, 1. 1239, 54. al., iterum VET. LAT. gen. 29, 3 [cod. 100]. MARCELL. med. 8, 144). saepius respicitur status -endo effectus per stirpem praes. (e. g. sub p. 1240, 55sq.), saepe nimirum per p. p. -tum c. esse (-tum fuisse sim. inde a LIV. 28, 12, 6 p. 1248, 34. 29, 18, 15 COLVM. 12, 38, 2. 12, 52, 17, v. e. g. p. 1241, 16. 1242, 25. 1246, 52. 56; cf. -tum habere p. 1249, 62sq.), ceterum cf. ponere vol. XI 1, 2633, 13sq. notabilis pro subi. sunt res p. 1238, 72. 1239, 19. 46. 1242, 31. 1243, 37. 42. 1245, 23. 25. al.

gr. respondet plerumque ἀποτιθέναι, v. e. g. p. 1240, 15. 53. 1245, 72, aliud e. g. p. 1238, 4. 1239, 10. 1241, 70. 1243, 10. 1250, 52.

materiam sic digerendam esse censuimus: **I** corporaliter: **A** vi praeverbii perspicua aliquid vel aliquis -itur: **1** in loco vel statu proprio vel priore:

a res: a quae restituitur: p. 1237, 33 (quae rursus struitur, renovatur p. 1238, 22, substituitur p. 1238, 40). β quae compensatur: p. 1238, 58. γ quae suppletur: p. 1239, 13. **b** animans: p. 1239, 16. **2** motu contrario, sc. motui, actioni antecedenti: a usu trans. rursus deponitur antea sublatum sim.: p. 1239, 38 (quod tumidum sim. sedatur p. 1240, 16). ?b usu absol. vel intrans. -it, qui repugnat: p. 1240, 21.

- 3** *retro, post tergum aut e medio, seorsum:*
a *strictius, sc. resupinatur sim. corpus: p. 1240, 30.*
b *laxius vel in imag.;* -itur: **a** *res, sc. quae ab usu praesenti, a visu, a noxa sim. amovetur, reconditur p. 1240, 55 (ut usui futuro servetur p. 1240, 57, ut reficiatur sim. p. 1242, 56); quae deo dedicatur p. 1243, 1; quae amovetur, tollitur p. 1243, 12. β* *homo, sc. mortuus p. 1243, 19, vivus in tuto, longinquo p. 1243, 36.*
4 *iterum, denuo: p. 1243, 45.*
B *vi praeverbii minus perspicua vel evanida: p. 1243, 60 (deorsum in corpore p. 1243, 61).*

II incorporaliter:

- A** *vi praeverbii perspicua aliquid vel aliquis -itur: 1 in loco vel statu proprio vel priore: p. 1244, 35 (quod compensatur, punitur sim. p. 1244, 38, restituitur p. 1245, 14, suppletur p. 1245, 66).*
2 *retro aut in loco securo, apto sim., sc. quod reconditur, servatur: p. 1245, 70 (in script. sacr. p. 1246, 46).* **3** *motu contrario, sc. motui, actioni antecedenti: p. 1247, 4 (quod retorquetur p. 1247, 5, coeptum dimittitur sim. p. 1247, 11, sedatur p. 1247, 30, respondetur p. 1247, 32).* **4** *iterum, denuo: p. 1247, 39.* **5** *sursum: p. 1247, 45.*
B *vi praeverbii minus perspicua vel evanida ponitur: 1 qui vel quod aestimatur sim.: p. 1247, 50 (in numero sim. inseritur p. 1247, 54, tamquam in fundamento conditur, nititur sim. p. 1247, 72).* **2** *quod impenditur: p. 1248, 65.* **3** *quod refertur eo, ubi decernatur: p. 1248, 68.* **4** *quidlibet: p. 1248, 70.*

appendix grammatica: p. 1249, 3.

p. p. **repositus** pro adi. vel subst: p. 1250, 1.

I *corporaliter: A* *vi praeverbii perspicua aliquid vel aliquis -itur: 1 in loco vel statu priore vel proprio, sc. debito, meliore, apto sim. vel quo opus est (unde est ablatum [ablatus] aut allatum [allatus]; aliter l. 41): a* *res: a* *quae restituitur eo, quod: ① accepta, mutua redditur: PLAVT. Persa 37 ut mihi des nummos sescentos ..., quos continuo tibi -am in hoc triduo. HOR. epist. 1, 7, 39 (ad Maecentem) inspicere, si possum donata -ere laetus (cf. 34 cuncta resigno). SEN. epist. 81, 11 quod debet, creditori suo -ere. PLIN. epist. 8, 2, 6 quosdam ex debito aliquantum, quosdam aliquid, quosdam nihil -uisse. in imag.: SEN. benef. 4, 32, 4 ego, quid cui debeam, scio; aliis post longam diem -o, aliis in antecessum eqs.*

② *ablata, dempta, amota sim. refertur (ad locum magis aptum l. 57; cf. infra p. 1244, 11): A* *quaelibet (exempla selecta post VERG.): CATO agr. 68 ubi ... oletas facta erit, ... orbes ..., fiscinas ..., omnia, quis usus erit, in suo quidque loco -ito (cf. CIC. Verr. II 1, 146 quid erat, quod rescinderet, cum suo quemque loco lapidem -ret? ORDO scrut. p. 12 et arcam -et in locum suum). CIC. Sest. 58 Pompeius insigne regium, quod ille Tigranes de suo capite abiecerat, -uit (in eadem re diadema -ere: VAL. MAX. 5, 1, 9 d., quod abiecerat, capiti -ere iussit. EVTR. 6, 13 d. ei Pompeius -uit. cf. VAL. MAX. 5, 10 ext. 2 quam coronam ... capiti suo -uit [opp. deponere, ut in eadem re HIER. epist. 60, 5, 2]. al.). VERG. georg. 2, 231 iubebis in solido puteum demitti omnemque -es rursus humum (item scrobibus antea factis: COLVM. 3, 13, 2, 11, 3, 5 [opp. regesta]). Aen. 8, 175 dapes iubet et sublata -i pocula (in mensa; aliter, ut vid., p. 1244, 10; distingue p. 1238, 41. 1243, 50sq. 59). 11, 594 Camillae corpus et arma inspoliata feram tumulo patriaeque -am (simul pertinet ad p. 1243, 20). CIL I² 2093, 4 (Lunae; saec. I¹) duovir signa ahenea public(e) sarsit et -sit. SEN. Phaedr. 1230 (loq. Theseus) cervicibus his (i. meis), his -tum degravet fessas manus saxum Sisyphi. clem. 1, 4, 2 (in imag.) quos frenos ... aliquo casu discussos -i sibi passus non erit populus eqs. COLVM. 9, 12, 3 aparius alveum novum, quo examen pridie recondidit, mane -at in ordinem reliquarum alvorum, quorum ab uno examen exierat. 11, 2, 38 fracta iuga ... resarcere aut disiectos palos -ere. PLIN. nat. 35, 103 (antea: pictor picturam absterserat saepius spongea) iratus arti ... spongeam inpegit invisio loco tabulae; et illa -uit ablatos colores, qualiter cura optaverat eqs. QVINT. inst. 6, 3, 54 oratorem togam deicientem et -entem (11, 3, 149. cf. PS. QVINT. decl. 8, 7 p. 158, 18 illas, quas immodicus ardor discutit, vestes haec mater super fatigatos -at artus filiorum). TAC. hist. 1, 78, 2 Otho statuas Pop-paeae per senatus consultum -uit (SVET. Iul. 75, 4 s. Luci Sullae atque Pompei a plebe disiectas -uit. Otho 7, 1. aliter l. 74). DARES 42 Agamemno omnem praedam iubet in medio (-endam, quam cum,) omnibus partitus est (,) v. app. crit.; postea: convocatis omnibus sua omnia reddidit). al.*

③ *rapta, furto ablata sim. (exempla pauca selecta):* CIC. Verr. II 1, 46 (antea: ex fano Apollinis ... clam sustulisti signa) in litore signa illa Apollinis reperiuntur; iussu Dolabellae -untur (4, 82. cf. statuas: 2, 162 [antea: nisi restituissent s.], 2, 163sq.). al. LIV. 1, 34, 8 ei Lucumoni ...

aquila ... pilleum aufert ... et rursus ... capiti apte -it (inde VIR. ill. 6, 3). 29, 18, 15 nec ante ..., quam -ta sacra pecunia in thesauris fuerit (29, 21, 4. 31, 12, 3). al. R. GEST. div. Aug. 24 in templis ... ornamenta -ui, quae spoliatis templis ... possederat Antonius (gr. ἀποκατέσθησα). MART. 2, 37, 10 ullus si pudor est, -e cenam. al. ④ *membrum, pars corporis (operis artis CE; saepius in (mulo)medicina):* CE 208 (Romae; saec. I in.) oculos -uit statuis (de munere v. Courtney, Musa Lapidaria, 1995, 334). CELS. 8, 5, 3 (s)in (os) fractum est, id ... digitis in suam sedem -endum est. 8, 20, 4 ne femur vel difficulter -atur vel -tum rursus excidat. et saepe. SEN. Phaedr. 1268 (Theseus ad cadaver Hippolyti discissum) quae pars tui sit dubito; sed pars est tui; (ad se) hic, hic -e, non suo, at vacuo loco (cf. STAT. Theb. 3, 132 bello caesorum aptant brachia trunca loco et cervicibus ora -unt). clem. 1, 14, 3 tarde sibi pater patriae membra sua abscederit, etiam, cum abscederit, -ere cupiat (-i ex var. l. repune restitutum praefert Malaspina, 2001, ad l.; in imag. ut: CLAVD. 24, 129 capiti errantia membra). epist. 104, 18 ut pars luxata in locum -atur. SCRIB. LARG. 206 cum intestina prolapsa et -ta sunt. al. STAT. Theb. 9, 74 Polylices maerens etiamnum lubrica tabo ora viri, sc. Tydei, terget lacrimis (dextraque) -it (vix antea sublevata deponit;) dextraque codd. plerique). SER. med. 1091 id medicamentum iam perdita membra -it (reposit var. l.). al.

⑤ *deleta, damno affecta rursus struitur, renovatur (hic illic c. obi. effecto q. d.):* CIC. Verr. II 1, 145 columnae ... deiectae eisdemque lapidibus -tae sunt (1, 147 [opp.: c. efficere ab integro novam]). CASS. Cic. fam. 11, 2, 2 de -enda ara Caesaris. VERG. Aen. 5, 752 navigaturi transtra novant flammisque ambesa -unt robora navigiis (cf. STAT. silv. 3, 2, 28 transtra). EDICT. imp. Aug. (CIL X 4842) 13 uti quidquid earum rerum factum est, ita esse habere itaque reficere, -ere, restituere, resarcire semel saepius (inde suppl. Crawford LEX Quinctia [Frontin. aq. 129, 5] id omne (re)sarcire, reficere, restituere, (red)aedificare, (re)ponere eqs.). CIL XIV 2121, 7 (aet. Aug., ut vid.) specus ... purgavit, refecit, fistulas -uit. LEX Quinctia (Frontin. aq. 129, 7) earum (rerum) faciendarum, -endarum causa. LIV. 44, 8, 5 pinnae moenium decussas -it. SEN. contr. 10, 6, 1 (in imag.) ruentem civitatis statum ... -ui. SIL. 1, 558 milites molem ... -unt, noctis opus (se- var. l.). TAC. hist. 3, 34, 2 Cremonae deletae -ta fora templaque magnificentia municipum. ann. 1, 63, 5 ruptos vetustate pontes. 16, 13, 3 ut Lugdunenses incendio amissa urbi -rent. PAVL. dig. 8, 2, 20, 2 si sublatum sit aedificium, ex quo stillicidium cadit, ut eadem specie et qualitate -atur. al.

⑥ *substituatur in locum rei similis cuiusdam consumptae; -itur: cibus, potio (aliter p. 1237, 53sq.):* VERG. Aen. 7, 134 (109 instituunt ... dapes) vina -ite mensis ([si recte huc; cf. SERV. aut ... interrupta renovate aut -ite frequenter ponite eqs.]. adde l. 44). VAL. FL. 4, 530 (post impetum harpyiarum, cf. l. 49) vina toris epulasque -unt (STAT. Ach. 1, 773 e. bis terque -stis. cf. p. 1244, 7). MART. 11, 31, 6 has cucurbitas prima feret alterave cena, has cena tibi tertia -et eqs. HIST. AVG. Alex. 21, 9 ut, cum frumenta Heliogabalus evertisset, hic empta de propria pecunia loco suo -ret. quaelibet: VERG. Aen. 3, 231 rursum ... instruimus mensas arisque -imus ignem: rursum ... turba harpyiarum ... polluit ore dapes (cf. l. 44; explicant SERV. iterationem. CLAVD. DON. p. 297, 21sq. aris ... ignem restituimus, hoc est iterum sacrificavimus). VLP. dig. 33, 7, 12 pr. frumentum, quod serendi causa sepositum est, ... ita consumitur, ut semper -retur. al.

⑦ *in scaenam refertur, iterum editur (cf. p. 1239, 23sq. et supra p. 611, 38sq. nec non pono vol. X 1, 2658, 51; simul vergit ad 4):* HOR. ars 190 quae fabula posci vult et spectanda -i (reposci pars edd.; cf. PORPH. iterum proferri. SCHOL. quae vult ... -i spectanda, ut denuo agatur).

⑧ *quae compensatur sim. (quam aliquis ulciscitur p. 1239, 7; piando -itur duplum l. 75. p. 1239, 2; obi. acc. indicat id, quod compensationis causa datur; accedit pro l. 66. p. 1239, 2, in locum, loco l. 71. p. 1239, 10, in vicem p. 1239, 4; cui rei vel animanti compensatio fiat, indicat dat. p. 1239, 5sq.; cf. l. 40 et NON. p. 381, 1 reddere: -ere [affert Plaut. Most. 110, v. p. 488, 57]. exempla selecta inde a Liv.):* LVCR. 5, 685 in annuo cursu sol, quod temporis ab alterutra detraxit parte, sc. diei aut noctis, -it eius in adversa tanto plus parte relatus. CIC. Att. 12, 6^a, 1 si ... in libris tuis (sc. orat. 29) ... "Aristophanem" -ueris pro "Eupoli" (item verba scripta: fam. 7, 18, 2 [antea: quod in palimpsesto scripsisti, laudo] non ... puto te meas epistulas delere, ut -as tuas. cf. p. 1244, 44). ALF. dig. 23, 5, 8 vir ... olivetum succiderat ad hoc, ut novellum -ret (cf. ACT. Arv. a. 224 [CIL VI 2107, 17] (quod) in eo luco sacro aliae arbores sint -tae, sc. pro fulmine ictis. VLP. dig. 25, 1, 14 pr. arbores in locum mortuarum). VERG. georg. 2, 202 quantum graminis longis carpent armenta diebus, exigua tantum gelidus ros nocte -et (sc. efficiendo, ut tantundem crescat). LIV. 29, 19, 7 (antea: restitui) pecuniam, quanta ex thesauris Proserpinae sublata esset, conquiri duplamque pecuniam in thesauros -i. 33, 5, 12 si evolsus forte est unus

ramus e vallo ..., alium -ere perfacile est. 39, 7, 9 (*antea: mālus instabilis* signum Pollentiae ... deiecit) censuerunt ... signa duo pro uno -enda. SEN. Phoen. 122 dira ne sedes *Sphingis* vacet, monstrum -e maius, sc. *me Oedipum*. COLVM. 4, 26, 2 *talia pedamenta* submovenda ... eorumque in vicem idonea -enda. PLIN. nat. 36, 32 cui signo *Timothei* caput -uit Avianius Euander. FLOR. epit. 1, 16, 12 nec prius finis caedibus datus, quam iugum et hostibus, i. *Samnitibus*, et duci capto -uerunt *Romani* (*inde* OROS. hist. 3, 15, 9. IORD. Rom. 146 i. sibi promissum [nisi i. *retorquetur*, cf. p. 1247, 5]). VET. LAT. loc. 14, 42 (Tert. pudic. 20, 9, *sim.* VVLG.) sumi alios lapides ... et -i loco pristinatorum (gr. ἀντιθήσοισιν, cod. 100 subponent, 104 ponent). VLP. dig. 7, 1, 8 quamvis *fructuarius* melius -tur sit (sc. *pro eo, quod vetustate corruit*). al.

γ *quae suppletur, cum desit* (cf. *infra* p. 1245, 66): CIL XIV 3437, 5 (a. 111) *magistra Bonae Deae* tecta extendit et tegulas, quae minus erant, de suo -uit.

β *animans (eius corpus membraque v. p. 1238, 6sq.)*: α *quo libet usu*: VERG. Aen. 9, 502 (477 *evolatur domo*) illam *matrem Euryali lugentem* ... corripunt interque manus sub tecta -unt. SEN. epist. 36, 10 venit iterum qui nos *mortuos* in lucem -at dies (cf. APVL. met. 11, 21, 7 *Isis solet in fine vitae* constitutos ... quodam modo renatos ad novae -ere rursus salutis curricula). SIL. 10, 486 pulsos per bella -ere reges (cf. FLOR. epit. 1, 1, 5 *Romulus* patrum ab arce deturbat, avum -it). SVET. Nero 24, 2 excussus curru ac rursus -tus. al. in *scenam* (cf. p. 1238, 54; *simul vergit ad 4*): HOR. ars 120 si forte -is *Achillem* (opp. 125 *siquid inexpertum scaenae* committis. cf. PORPH. quasi iterum profer[en]s. SCHOL. scriptis tuis recondis; quasi iterum reducis ac reddis vivum carmine tuo; vel ... 'scribis' aut 'transfers', quia alii dixerunt de ipso. *ibid.* itidem scribi, sc. ac *Homerus*; aut 'ad imitationem Homeri scribis').

β *refl. aut mediopass.*: HOR. sat. 2, 4, 39 quibus *piscibus* assis languidus in cubitum iam se conviva -et (sc. *se levando; distingue* l. 57). SEN. epist. 95, 57 (in *imag.*) *hominibus* non contingit tranquillitas nisi immutabile ... iudicium adeptis; ceteri decidunt subinde et -untur *eqs.* 121, 8 *animalia quaedam* inversa tam diu se torquent ..., donec ad locum -antur (*postea: testudo non ante desinit ... quater se, quam in pedes constitit*). COMM. instr. 2, 11, 8 (*ad desertorem; in imag.*) (-tus) castris ulterius cave delinquas (-tis cod.).

2 *motu contrario, sc. motui, actioni propriae aut alienae antecedenti (instanti sub b)*: α *usu trans. -itur, quod rursum deponitur, demittitur antea sublatum, levatum (actio iteratur maxime l. 49sq. p. 1240, 20, fit vice versa l. 30; distingue p. 1238, 1sq. 1243, 61sq.)*: α *instrumentum operis vel opus ipsum (-it fere is, qui relinquit, intermittit opus, propositum [cf. l. 58])*: PLAVT. Asin. 519 (in *imag.*; loq. *meretrix ad lenam*) si -ivi remum, sola ego in casteria ubi quiesco *eqs.* Ov. met. 4, 10 *mulieres* telasque calathosque infectaque pensa -unt. *pro sub. est labor ad finem perductus*: VERG. georg. 2, 416 iam vinctae vites, iam falcem arbusta -unt (SERV. putatae sunt nec falcem requirunt). β *corpus proprium (alienum l. 59. 63sq.) eiusve partes sim. (species l. 53; simul huc pertinent p. 1240, 42sq. allata; arcuimus l. 18)*: ENN. ann. 556 *grues* per ... fabam repunt et mollia crura -unt (VERG. georg. 3, 76 pecoris generosi pullus in arvis altius ingreditur et m. c. -it. cf. CLAVD. DON. Aen. 12, 220 p. 220, 25 *Turnus* tacitos habuit gressus, dum vix pedem movebat et vix -bat alterum, ut progredieretur). VERG. Aen. 5, 619 faciem ... deae (v. p. 1240, 10; *item -itur species corporis*: Ov. met. 12, 557 *Perichlymeno* posse figuras sumere, quas vellet, rursusque -ere sumptas Neptunus dederat). FEST. p. 348 (*antea: ex lectulo suo si (... surr)rexit*) (s)e in lectulum -uit (*ibid. [e Veranio]*) rursus se in lectum -ere. cf. PETRON. 65, 6 [4 *territus* temptavi assurgere] recreatus hoc sermone -ui cubitum, sc. in lecto [*distingue* l. 30]). VAL. FL. 4, 279 *pugiles* paulum ... -unt brachia. PS. QVINT. decl. 10, 4 *mater* oderat rogos, -i corpus *filii* et servari membra cupiebat. CYPR. Fort. 13 l. 36 *morte* terris ... subtraheris, ut in regnis caelestibus -aris. PRVD. cath. 4, 49 *leones mansueti prophetae* adstant comminus et iubas -unt. LEX Sal. Merov. 95 si quis hominem ... de ramum, ubi in-crocatur, -ere praesumpserit. 102, 1 (*antea: in bargum* levare corpus *hominis occisi*) ut usque septem noctes non -atur. γ *onus (huc fort. p. 1240, 47)*: CATVLL. 31, 8 (in *imag.*) o quid solutis est beatius curis, cum mens onus -it? Ov. met. 15, 407 nidi ramos levat ... fertque ... cunas ... suas *per auras* et ... ante fores sacras Hyperionis aede -it (*Phoenix* ut: CLAVD. carm. min. 27, 92 illic ... patriam ... -it congeriem). VAL. FL. 2, 33 iniectam fesso dum pectore molem *Aetnae* commovet experiens gemituque -it inani *Typhoeus*. SVET. Aug. 100, 2 corpus ... Bovillas usque deportarunt noctibus ..., cum interdiu in basilica cuiusque oppidi ... -retur (cf. APVL. met. 8, 30, 2 dea, sc. *statua eius*, ... vehiculo meo sublata et humi -ta). GAIVS dig. 1, 8, 5 pr. onus aliquid in his *ripis* -ere, sc. *e nave (item* INST. Iust. 2, 1, 4).

δ *arma sim. (distingue p. 1237, 54)*: VERG. Aen. 5, 484 (*loq. Entellus pugil*) caestus artem, que -o (SERV. et arma deposuit

et arti renuntiavit. () v. p. 1247, 13). Ov. met. 1, 259 (*antea: Iuppiter* iam ... erat ... sparsurus fulmina ..., sed *eqs.*) tela -untur (cf. l. 7). SIL. 12, 639. STAT. Theb. 9, 588 arcūs et fessa -ere t.). SEN. Phoen. 471 hastam solo defige; ... hunc *clipeum* quoque -e (SIL. 12, 23 ne nocte quidem c.ve ensesve -sti, non pharetrae aut iacula). SIL. 11, 560 nunc pacem orandum, nunc improba ... arma -enda (CLAVD. DON. Aen. 10, 835 p. 395, 3 prato -ta). STAT. Theb. 7, 201 (*loq. Iuppiter*) quotiens iam torta -am fulmina.

al. ε *vestimenta, corona, fucus, dentes facticii sim. (sc. antea induta sim.; sed induuntur antea exuta sim. p. 1237, 47sq.)*: VERG. Aen. 5, 619 *Iris* (faciem, que deaeque vestemque -it, fit Beroe () ad p. 1239, 52). Liv. perioch. 116 *Caesar* a M. Antonio ... diadema capiti suo impositum in sella -uit. MART. 9, 37, 3 cum ... dentes ... nocte -as. Ivv. 6, 467 *mulier* aperit vultum et tectoria prima *fuci* -it. VVLG. Ezech. 42, 14 *sacerdotes* ibi -ent vestimenta sua *sancta* ... vestiunturque vestimentis aliis. CASSIOD. hist. 7, 4, 2 induti ... pallii ipsa pallia -bant (gr. *Socrat.* 3, 24, 6 ἀπετίθευτο). ζ *mare tempestate commotum, tumidum, sc. sedatur* (cf. *infra* p. 1245, 45): VAL. FL. 1, 651 *Neptunus* pontum ... ac turbata -it litora (cf. SIL. 14, 623 sidente Noto cum se maria alta -unt. v. *etiam* vol. X 1, 2648, 49sq.). η *quidlibet*: STAT. Ach. 1, 830 *virgines* thyrsos pariterque levant pariterque -unt (sc. *concutiendo*).

θ *usu absol. vel intrans. -unt, qui motui sim. instanti vel sibi invicem repugnant (siquidem -ere recte trad.; estne quod conferas p. 1243, 14?)*: PS. QVINT. decl. 3, 9 p. 50, 8 deponet arma (an -et,?) (*pars codd.*, an opponet *Häkanson, glossam suspic. Shackleton Bailey, Class. Phil.* 80, 1976, 192, an non deponet *Reitzenstein* al., an neponet vel anne ponet *codd. ceteri*). THEOD. PRISC. log. 102 p. 202, 13 ut Hippocrates ait 'mixti cibi insimiles veluti -entes, in stomacho digestionem impediunt' () insimul v. -entes B, insimiles vel ita -entes V, v. sibi repugnant *cod. Gelenii perditus; de verbo -ere dubitant Rose in ind., Fuchs in scheda*).

3 *retro, post tergum aut e medio, seorsum*: α *strictius, sc. resupinatur, inclinatur a positione erecta vel ita ut iaceat, recumbat corpus eiusve membrum sim. (cf. p. 1239, 56. 1243, 20. 1250, 26)*: α *proprium*: LVCR. 1, 35 *Mars resupinus Veneris* in gremium ... suspiciens tereti cervice -sta (SIL. 7, 322 miles clipeo c. -sta ... iacebat. QVINT. inst. 4, 2, 39 *oratores quidam* et cervicem -unt in *latus eqs.*; cf. PAVL. NOL. carm. 15, 322 [in *imag.*] *montes* desertaque ... petivi in gremio domini dulcis mea colla -ens. et l. 48). QVINT. inst. 11, 3, 99 quartus *digitus* oblique -itur. CLAVD. 27, 3 venator defessa toro ... membra -it. *refl. aut mediopass.*: APVL. met. 1, 11, 3 maturus quieti nos -amus et somno. 4, 8, 3 *latrones* lavacro refoti inter toros sociorum sese -unt. PEREGR. Aeth. 24, 12 revertuntur ... et -ent se dormito. PASS. Fructuos. 1, 1 -to Fructuoso episcopo in cubiculo. β *alienum (quaedam simul ad p. 1239, 64sq. pertinent)*: VERG. Aen. 4, 392 *Didonem* suscipiunt famulae conlapsaque membra marmoreo referunt thalamo stratisque -unt, (6, 220 mortui m. toro defleta -unt. SIL. 6, 89 *quidam militis saucii* aegra -it m. toro. () *inde sine obi*. AVSON. 18 [357 S.], 3. cf. l. 38). 11, 149 *Euander* feretro, Pallante, -sto procubuit super () *Pallanta* var. l. [ut ad p. 1239, 64sq.], cf. SERV. posito Pallantis feretro). Ov. met. 10, 269 *Pygmalio* adclinata ... colla *statuae* mollibus in plumis tamquam sensura -it. VAL. FL. 3, 339 hunc *mortuum* ... adlevat Aesonides celsoque -it in ostro *pyrae*. SVET. Aug. 94, 6 infans ... -tus vespere in cunas *eqs.* (CLAVD. DON. Aen. 11, 540 stratis).

β *laxius vel in imag., sc. de medio tollitur, seorsum -itur (gr. resp. ἀποτιθέναι, nisi aliud indicavimus)*: α *res (addidimus animalia p. 1242, 41. 48. 57; describitur res naturalis p. 1242, 31. 51sq. 1243, 14)*:

① *quae ab usu praesenti, a visu, noxa sim. amovetur, loco securo, apto reconditur* (cf. SCHOL. Verg. Bern. georg. 4, 378 -ere: item ponere aut recondere, sicut in consuetudine dicimus): A *ut usui futuro servetur (perditioni p. 1242, 44; respectu protegendi manifestiore e. g. p. 1241, 46. 1242, 9. 25. 28. 49; p. p. subordinatur verbis (con)servare p. 1241, 30. 34. 57. 1242, 47 [cf. p. 1243, 5sq. 1246, 7], quae in contextu, explic. variant p. 1241, 26. 1242, 34. 37)*:

① -itur *messis, fructus, medicamentum sim. (vas eius p. 1241, 4. 13)*: a *quaelibet exempla*: CIC. nat. deor. 2, 156 neque ... serendi ... neque condendi ac -endi *fructus* ulla pecudum scientia est (VERG. georg. 4, 157 hiemis memores ... quaesita -unt [item respic. apes: COLVM. 9, 14, 17 quicquid est -tum mellis. EV-STATH. Basil. hex. 8, 4, 9 victum proprium -entes, ubi gr. p. 173^c οὐναγείρονα. cf. p. 1241, 23]. Aen. 4, 403 formicae *far* ... tecto ... -unt. LACT. inst. 3, 10, 3 quae *animalia* ... cibos -unt, habent utique prudentiam. cf. p. 1241, 25). CELS. 2, 24, 2 (*disting.* *pirum fragile*) *pira*, quae -untur *eqs.* 6, 7, 1^f quae contrita passo excipiuntur ... atque ita -untur; ubi usus requiritur *eqs.* TAB. cer. Pomp. Camodeca 45 pag. 2, 10 (a. 37) in quo *horreo* -tu(m) est triticum *alicuius*, quod pignori accepit (pag. 5, 8. 51 pag. 5, 14 [a. 37] quae omnia -ta habeo penes me in horreis. 46 pag. 5, 7 [a. 40]). COLVM. 2, 8, 4. 12, 15, 2 *ea vasa* convenit ... in horreum siccissimum -i. TERT. praescr. 3, 9 massa frumenti in horrea domini -etur [subest *Matth.* 3, 12

συνάξει ... εἰς]. *al.*) *ibid.* pag. 3, 4 ubi (*scrib.* ube) -tos habet saccos legumenum *tot* ..., quos pignori accepit (pag. 5, 12. COLVM. 12, 2, 1 u. quidque -atur, ut, cum opus sit, promatur. *ceterum* -tum habere *p. 1240, 73 et MARCELL.* med. 20, 106 ollam ... opertam sub divo -tam habebis. 28, 34). COLVM. 2, 9, 11 separatim ... ex ea *spica optima* semen -ere (*postea*: ad semen reservandum). 2, 9, 18 *haec siccata* reconduntur et ita -ta perennant diutius. 2, 10, 3 *lupini* reliquum, quod semini superest, in tabulatum, quo fumus pervenit, optime -is (11, 3, 22. *al. apud eundem*). 12, 16, 2 *ivas* in vasa nova ... siccio loco (SCRIB. LARG. 16 hoc medicamentum ligneo vase signatum -itur. *al.*, e. g. PS. GARG. MART. p. 212 in vaso vitreo). 12, 52, 19 sub tecto (*cf. p. 1240, 67*). *et saepius*. SCRIB. LARG. 30 *medicamentum* -itur pyxide stagna (37. *al.*). *al.* PLIN. nat. 28, 145 in fictili locis frigidis (29, 134 *adeps* in fictili novo -tus I. f. APIC. 1, 17 vas ... in locum f. ... -i facies. *cf. l. 9*). *al.* VET. LAT. gen. 41, 48 (cod. 100. 101) *Ioseph* -uit cibaria *septem annorum* in civitatibus (*gr. ἔθηκον*). I Macc. 6, 53 (rec. V) *escarum* reliquias ..., quae -tae fuerant (*gr. τῆς παραθέσεως, rec. L* reliquias repositionis, B reliquias copiarum). VVLG. Tob. 6, 5 cor eius *piscis* et fel eius et iecur -e tibi; sunt enim haec necessaria ad medicamenta utiliter. *et saepe*. *reservatur alicui rata pars carnis*: VVLG. lev. 10, 14 *haec* tibi *sacerdoti* ... ac liberis tuis -ta sunt de hostiis (*se- var. l.*). ⑥ *accedit indicatio, quam ad rem, cui tempori, usui sim. aliquid -atur (per quod tempus, v. p. 1249, 58)*: VERG. georg. 3, 403 quod *mulserunt* ..., parco sale contingunt hiemique -unt (*cf. COLVM.* 9, 14, 11 apes ... mella cibariis hiemis -unt. QVINT. inst. 2, 16, 16 -ere in hiemem alimenta ... nonnullius fortasse rationis est *animalium*). HOR. epod. 9, 1 -stum Caecubum ad festas dapes (SCHOL. servatum). COLVM. 8, 9, 4 ad cultus agrorum arborumque. 12, 7, 1 herbas in usum colligi et -i oportebit *eqs.* (12, 59, 5. *cf. 12, 50, 5 ut olivae* ... in amphoram condantur et ... ad usum in cellam -antur. PETRON. 135, 4 in quo *panno* faba erat ad usum -ta. TERT. resurr. 27, 5 in cellis promis caro salita et usui -ta servatur. MARCELL. med. 17, 52 *hoc* in doleolo vitreo -es utendum, cum usus exigerit. *cf. l. 58*). 12, 11, 1 mella ... *et aqua mulsa* in vetustatem (12, 46, 7). PLIN. nat. 22, 53 *anthemis* colligitur vere et in coronamenta -itur. 23, 137 ad hoc servantur -ti *ricini*. VLP. dig. 33, 7, 12, 30 fructus ibi, *sc. in horreo*, -tos, ut *veneant eqs.* (MARCELL. med. 12, 40 *eum* sucum ... habeto -tum ac praeparatum, ut, cum opus fuerit *eqs.* [*cf. 14, 69 id -tum habebis, ut, cum o. f. eqs.*]). *al.*

② -untur *arma, instrumenta, supellex, vestes sim.*: CIC. phil. frg. I 10 (Colum. 12, 2, 4) *promum* admonuimus, ut ... annotaret, quid ... et cui dedisset, et cum recepisset, ut quidque suo loco -ret (*gr. resp. Xen. oec. 9, 10 κατατιθέναι πάλιν*). CAES. civ. 2, 14, 1 meridiano tempore, cum ... *arma* ... omnia -ta contactaque essent (PORPH. Hor. carm. 2, 1, 4 a. cum post bellum ... -enda sunt). VERG. georg. 1, 167 (*antea enumerantur instrumenta agricolae*) omnia quae multo ante memor provisiva -es (*subest Hes. op. 457 θέσθαι*). LEX de Germ. tab. Heb. 53 quae sellae *curules Germanici* ... ex e(o) templo pr(oferantur et interea in templo) Martis Vltoris -antur et inde proferantur (*in eadem re*: 54 cum -endae erunt s., in eo templo -antur. *sim. de status eius*: tab. Siar. b III 8 re(ponantur). 10 [*verbum suppletur*]). COLVM. 11, 3, 5 siccati ... funiculi -untur in tabulato. 12, 2, 6 cura vilicae ordinem ... rerum, quas -it, *desiderat*. SIL. 4, 13 -stae ... galeae. 5, 38 ense -sto, *sc. in vagina*. PAPIN. dig. 32, 92, 1 domus meas ... cum omni instrumento et -tis omnibus (*p. p. p. neutr. pro subst.*). VET. LAT. I Macc. 1, 35 (recc. L, V, *sim.* B) congregaverunt spolia Hierusalem et -uerunt illic. VVLG. IV reg. 5, 24 *vestimenta* -uit in domo (Ezech. 44, 19 exeunt se vestimenta sua ... et -ent ea in gazofilacio *eqs.* BENED. reg. 58, 27 illa ... v. ... -antur in vestiario conservanda). REGVLA mag. 81, 27 quas *caligas* debent tempore hiemis uti, aestatis vero tempore unctas -i (81, 28 ut ... diu -tae c. conserventur). *al. in imag.*: TAC. dial. 31, 4 *orator* temperabit orationem parato omni instrumento et ad omnem usum -to. HIER. epist. 57, 4, 1 volo in chartulis meis ... quasi *limitas*, ad pugnandum sagittas -ere (I, v. vol. VII 2, 1421, 21).

③ -itur *pecunia, aurum sim.*: *proprie*: NEP. Hann. 7, 5 quae *pecunia* in aerario -retur (VAL. MAX. 4, 3, 9 in aerarium. HIST. AVG. Alex. 46, 4). SVET. Aug. 101, 2 quam summam repraesentari iussit, nam et confiscatam semper -tamque habuerat (*item -tum habere*: CELS. dig. 32, 79, 1 eos *nummos*, quos praesidii causa -tos habet). CELS. dig. 32, 79, 1 nummos ... -tos, ut mutui darentur. VLP. dig. 42, 1, 15, 12 si pupillarum pecunia in arca -ta sit ad praediorum comparisonem (PAVL. dig. 3, 5, 12 centum in arca -ui [*postea*: seponendorum centum]). VET. LAT. Iac. 5, 3 (Priscill. tract. 1, 19. *al.*) quod *aurum et argentum vestrum* -istis in novissimis diebus (*gr. ἐθησανόισατε, Vulg.* thesaurizastis). VVLG. gen. 42, 25 in sacculis suis. PETR. CHRYS. serm. 29, 1 l. 16 *malum est aurum* ... -ere. ENNOD. opusc. 3, 186 p. 379, 12 Liguribus tuis ... tribue, quod -as; futurorum quaestus est temporalis indulgentia. *al. in imag. vel compar.*: SEN. benef. 4, 20, 2 (*antea*: ero ... gratus, etiam si nocet) ut multa ... ex -to adquisitoque perdenda sint (*item p. p. p. neutr. pro subst.* [*cf.*

l. 53]: PETR. CHRYS. serm. 62, 8 l. 133 si hoc potueris de -o divinitatis adtingere et proferre deitatis arcano. *cf.* QVINT. inst. 2, 7, 4 figuris ... non quaesitis, sed sponte et ex -to velut thesauro se offerentibus). QVINT. inst. 8 prooem. 29 opus est studio praecedente et adquisita facultate et quasi -ta (28 qui ... copiosam sibi verborum supellectilem comparavit). CASSIOD. var. 8, 23, 1 hoc vere thesauris -imus, quod famae commodis applicamus. *al.*

④ -untur *scripta, libri sim.* (*cf. p. 1243, 72*): LIV. 4, 20, 8 quos *libros magistratum* linteos in aede -tos esse Monetae (VVLG. I Esdr. 6, 1 in bibliotheca librorum, qui erant -ti in Babylone [*paulo aliter gr. 6, 22 ἐν τοῖς ... βιβλιοφυλακίαις τοῖς χειμένοις ἐν Βαβυλῶνι*]). 9, 46, 5 *aedilis* civile ius -tum in penetralibus pontificum evulgavit (*cf. CIL III 13665, 11 huius tituli exemplaria* ... -ta sunt in archia publica Cibyatarum). QVINT. inst. 10, 4, 2 si *scripta emendanda* in aliquod tempus -antur, ut ad ea post intervallum velut nova ... redeamus (PORPH. Hor. epist. 2, 1, 113 scrinia capsas dicit, in quibus s. omnia -antur). SIDON. epist. 3, 14, 1 meas nugae ... plus voluminum lectione *dignaris* ... -torum. ENNOD. epist. 1, 16, 2 p. 27, 15 prolixiores paginas impetravi et diu forte -tum ... eloquii uber elicui. *al.*; *fort. addas*: EXPLAN. in Don. gramm. IV 508, 8 tollo codicem, lego et -o.

⑤ -itur *quidlibet*: ① *varia exempla (huc vergit p. 1244, 1)*: FEST. p. 258 Quadrata Roma ..., ubi -ta sunt, quae solent boni ominis gratia in urbe condenda adhiberi. PAUL. FEST. p. 18 arculam ... turariam, ... ubi tus -bant. p. 69 invadentibus Gallis ... urbem sacra in eodem loco doliolis -ta fuerunt (VLP. dig. 1, 8, 9, 2 sacrarium est locus, in quo s. -untur). p. 88 favisas esse in Capitolio cellis cisternisque similes, ubi -i erant solita ea, quae in templo vetustate erant facta inutilia (*de eisdem*: GELL. 2, 10, 3 [*sec. Varronem*] cellas ... et cisternas ..., ubi -i solerent signa vetera *eqs.* [4 ad custodiendas res veteres religiosas]. *cf. l. 26*). VAL. MAX. 7, 8, 9 *anulos* in locellum -tos. SEN. nat. 4, 13, 9 -endae nivis officinas (STAT. Theb. 4, 840 [*ad flumen tumens*] non tibi cana -stas bruma nives ... refundit ..., sed tuus ... ruis). PLIN. nat. 28, 263 recordantibus, quoniam loco id *vestigium equi excussum* -uerint. STAT. silv. 5, 5, 47 (*in imag.*) qui damna doles aliena, -e ... lacrimas et tristia carmina serva! IAVOL. dig. 32, 84 quae custodiae causa in horreis extra urbem -ta sunt. LEX met. Vipasc. I 9, 31 *tantum* lignum conductor *balnei* -tum omni tempore habeto (VEG. mil. 4, 8, 2 [*antea*: carbones servantur]). GAIUS dig. 41, 1, 9, 6 merces in horreo -tas. VLP. dig. 29, 2, 71, 8 *ex hereditate aliquid* amovere non videtur, qui non callido animo nec maligno rem -uit ('seposuit?' *Mommsen*). VET. LAT. psalm. 83, 4 (cod. 303. *al.*) passer invenit sibi domum ..., ubi -at pullos suos (*gr. θήσει, cod. 300 et Vulg.* ponat). I Macc. 4, 46 (rec. L, *sim.* B, V) demolierunt altare et -uerunt lapides ... in loco apto, quoadusque veniret propheta *eqs.* II Petr. 3, 7 (Aug. civ. 20, 18 p. 446, 29. *al.*) qui ... nunc, *sc. post diluvium*, sunt caeli et terra ... -ti sunt igni [*reservandi*] in diem iudicii (*gr. τεθησανοισμένοι εἰσὶν πυρὶ τηροῦμενοι εἰς ἡμέραν, sim.* VVLG., *sed* (reservati). PAUL. NOL. epist. 31, 6 p. 273, 26 *basilica Hierosolymitana* arcano -tam sacratio crucem *Christi* servat. LEX Sal. Merov. 7, 3 si quis ... accipitrem deintro clavem furaverit (-tum). 76 cuicumque domus arserit et res, quas liberavit, ubi -at, non habuerit. *p. p. p. neutr. pro subst.* (*cf. l. 53*): PANEG. 2, 10, 3 parta gloria velut -to frui. 2, 21, 3 (*de loco*) *principes* intra -um Palatinae aedis inclusos. ② *respicitur situs rei naturalis*: SEN. nat. 6, 7, 3 non sufficeret tellus ad tot flumina edenda, nisi ex -to multoque funderet (*p. p. p. neutr. pro subst.*; *cf. p. 1241, 75*). VINDIC. med. 38 spiritu ... et decidente ... in vascula, ubi frigidus liquor -tus est.

③ *ut reficiatur, conficiatur, in melius, utilius mutetur: animal se reficiens*: VARRO rust. 3, 16, 37 est colligendum eas *apes imbre prostratas* in vas aliquod et -endum in tecto loco ac tepido; proximo die *eqs.* COLVM. 9, 13, 4 *enectarum peste* apium corpora ... siccio loco per hiemem -ta *eqs.* (*ut vere in vitam reducantur*). *rete, quod fumo siccetur* (*cf. e. g. p. 1241, 8*): GRAT. 56 non est umentibus *retibus* usus in armis ...; illa *retia* vel ad flatus Helices oppande serena vel caligine laxanda -ite fumo. *materia, quae quasi maturescat sim.*: CELS. 6, 6, 31^B id ... sub terra -itur, sublatumque post dies viginti *eqs.* COLVM. 12, 7, 2 *haec* in alveos componuntur et sale conspersa biduo sub umbra, dum consudent, -untur; deinde *eqs.* (12, 7, 4 holus atrum ... cum legeris, sub tecto -ito, dum flaccescat; deinde *eqs.*; *cf. PLIN.* nat. 35, 193 *terra* perfusa aqua siccataque solibus, iterum ex aqua trita ac -ta, donec consadat *eqs.*). 12, 41 in ... vas mustum eliquatum oblinire atque in fumum -ere. *al.* SCRIB. LARG. 25 mel Atticum pyxide ... conditum et -tum mensibus duobus. 271 haec omnia infervescunt ..., deinde perfrigerata eodem caccabo -untur posteroque die iterum infervescunt recondunturque eodem modo *eqs.* CHIRON 197 haec omnia ... habeto -tum in vaso stagna ...; hoc enim per vetustatem plus valet. MARCELL. med. 8, 102 *occisam* viperam in vaso fictili -es eamque illic putrescere permittes *eqs.* *al.*

Ⓘ *quae deo dedicatur, sacrata est* (cf. p. 1242, 26sq.): R. GEST. div. Aug. 29, 2 si(gn)a a Parthis reddita in penetrali, quod est in templo Martis Vitoris, -ui (gr. ἀπεθέμην). VAL. FL. 2, 286 *ratem defectam* Thetidi ... Glaucoque -stam. VET. LAT. exod. 16, 33 (cod. 102, *sim. al. et VVLG.*) -e illud *vas* ante deum et servetur in progenies vestras (cf. 16, 34 [cod. 102, *sim.* 104] -uit Aaron ante testimonium, ut servaretur [Vulg. posuit ... reservandum]). CLAUD. DON. Aen. 7, 180 p. 28, 18 *quae spolia* infixi postibus vel interius -ta ... indicant *eqs.* VVLG. II Esdr. 13, 5 ibi in *gazofilacio* erant ante eum *sacerdotem* -entes munera et tus et vasa et decimam *eqs.* (gr. 23, 5 ἤσαν ... διδόντες). PRVD. c. Symm. 2, 967 ante ... quam Palladium, quam Vesta penates sub lare Pergameo servarent igne -sto. *al.*

Ⓜ *quae alicunde amovetur, tollitur sim.*: DRAC. laud. dei 1, 145 (*creatur mundus*) limitibus contenta suis elementa morantur nec flammam restringit aqua glaciemve -it flammeus ignis aquae (147 non impugnata vicissim. *estne quod conferas* p. 1240, 21sq.?). ARATOR act. 2, 632 (*respic. act. 19, 12*) *Pauli miraculo* membris ... -stae ad nihilum fluxere lues. VIRG. gramm. epist. 3, 6, 2 ut Christianorum libri philosophorum -ti a gentilium scriptis haberentur.

β *homo*: Ⓐ *mortuus, umbra* (anima l. 27. 34; cf. p. 1246, 43): *qui sepelitur* (quaedam simul vergunt ad p. 1240, 31, *huc simul pertinent* p. 1237, 55. 1245, 56): VERG. Aen. 6, 655 *quae gratia currum* ... fuit vivis ..., eadem sequitur tellure -stos (p. p. *masc. pro subst.*). CIL VI 12097 (*saec. I*) ossua hic -antur Apellionis (TEST. [CIL XIII 5708] 1, 9 in qua *ara ossa mea* -antur). SIL. 3, 439 tumulo ... membra -it. 13, 478 instituit Pontus vacuare cerebro ora virum et longum medicata -it in aevum. STAT. Theb. 8, 210 ceu *Argivi* ... tristes ... rependant exequias mollique animam *Amphiarai* tellure -ant. 10, 789 patria ... in sede -unt corpus (IREN. 5, 2, 3 nostra c. ex ea *terra* nutrita et -ta in terram ... resurgunt [*simul vergit ad 1*; gr. τεθέντα εἰς κτλ.]). HIL. in Matth. 33, 8 *Iesus mortuus* in monumento novo in *petra excisa* -itur. CE 734, 6 (*Romae; saec. IV*) placida sic pace -stus. INSCR. Riv. Archeol. Crist. 38, 1962, 138 (*e Numidia; a. 472*) in hoc loco *sunt* repos(ite) memor(ie) ... Laurenti et Ippoliti. *al.* *qui ad inferos ducitur*: HOR. carm. 1, 10, 17 (*ad Mercurium*) tu *pias laetis animas* -is sedibus. STAT. Theb. 4, 623 (*Tiresias ad Laium mortuum*) te transmittere Lethen puppe dabo placidumque *pia* tellure -am. Ⓜ *vivus, qui in tuto, longinquo amovetur* (cf. p. 1250, 3): SEN. Tro. 499 (*Andromacha ad filium*) quis te locus, *quae regio* seducta ... *tuto, sc. ab hostibus*, -et? TAC. hist. 1, 10, 1 *ille* in secretum Asiae -tus ... *paene exul* fuit (se- *edd.*; cf. *Heubner, comm.* 1963, ad l.). IUVENC. 4, 143 *Iesum* occultis ... procul penetrabilibus esse -stum (cf. Matth. 24, 26 ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις). COMM. apol. 959 *populus Hebraeorum* nunc est extra -tus. ALC. AVIT. carm. 4, 403 *Noe et suos* accipit ... *claustrum arcae* vitaeque -it. COD. Iust. 1, 3, 48, 3 *homines* in xenonem -ti ... *victimum sibi* non possunt adferre.

4 *iterum, denuo* (*huc simul vergunt* p. 1238, 54. 1239, 23): *a -itur idem ibidem vel loco simili* (fort. *huc* p. 1245, 20; cf. *explicationes c. iterum* p. 1239, 25 et frequenter p. 1238, 43, *ceterum* p. 1238, 40sq. 1239, 39): STAT. Theb. 2, 88 (81sq. *convivia* ... ponunt) *post rixam* instaurare diem festasque -ere mensas. QVINT. inst. 2, 4, 29 *haec fastidium movent* velut frigidi et -ti cibi (cf. PS. AVR. VICT. epit. 24, 5 (alteri) *convivio*). INSCR. Année Épigr. 1942/43 n. 35 (*ex Africa procons.; aet. Hadr.*) termini -ti Capitonis Pomponian(i) per Peregrinum ... *mensorem*. PAVL. dig. 6, 1, 43 si *lapides* ... in hoc detracti erunt, ut alibi -rentur (cf. *ibid.* si in hoc detracti erunt, ut -rentur). ARATOR act. 2, 754 (*spectat ad act. 20, 6sq.*; in *Troade mortuus ad vitam revocatur*) signa ferens titulos in carmine nostro, Troia, -e tuos et laudibus adde triumphos. *b -itur eidem aliquid simile atque id, quod prius positum est* (pass. *impers.*; cf. p. 1237, 53): REGVLA mag. 26, 5 ne ... frater novicius nesciens adhuc mensuram *regulae* putet sibi iterato ad cenam -i.

Β *vi praeverbii minus perspicua vel evanida aliquid vel aliquis ponitur*: 1 *deorsum in corpore animantis* (proprio l. 64sq. 72. p. 1244, 6), *sc. sine respectu actionis tollendi antecedentis* (quem *usum* v. p. 1239, 39 sq.): in *capite, cervice propria*: CIC. Verr. II 4, 5 *quae simulacra virginum* manibus sublatis sacra quaedam ... -ta in capitibus sustinebant. AETNA 615 *ignem fugiens* colligit ille arma et ... *cervice* -it. in *tergo alieno*: CIC. nat. deor. 2, 125 *eae grues* ... in *tergo* praevolantium ... capita -unt (*postea: dux* non habet, ubi nitatur]. SIL. 15, 683 *equos cornipedis* tergo ... -stus). APVL. met. 7, 19, 4 *puer spirantem carbunculum* ... *oneris mei* (sc. *e stuppa constantis*) in ipso meditullio -it (*respic. onus asini ut*: 8, 15, 2 quidquid in casula pretiosum ... servabat, meo ... dorso -tum *asportavit equorum magister*). in *gremio, sinu*: LIV. 26, 15, 9 *consul* acceptas litteras neque resolutas cum in gremio -isset, *supplicium sumpsit* ([10 tum litterae lectae, ut *vergat ad p. 1242, 8; pendet p. 1244, 6*). SEN. dial. 12, 10, 8 *qua manu* ... lauream ... in Capitolini Iovis g. -uerat *dictator*). SVET. Aug. 94, 8 *Q. Catulus* somniavit ... *Iovem* in eius *praetextati*

sinum signum rei publicae, quod manu gestaret, -uisse ([*vergit ad p. 1242, 55*]). ARNOB. nat. 5, 6 p. 255, 2 *illa pomum Punicum* carpit ... atque in sinu -it; fit ex eo praegnas. cf. AVIEN. Arat. 146 *ursa* altera, qua spirae *draconis* sinus est, sublime -it verticis et ... in dorsum alterius dorso iacet [gr. *ζάχη ἔχει*]. in *manu* (*pendet e p. 1243, 72*): VAL. MAX. 3, 8, 1 l. 25 in sinistra ... *eas litteras* manu ... -uit *eqs.* 2 *cetera exempla*: VERG. georg. 3, 527 non ... Bacchi munera, non illis *bobus* epulae nocuere -stae (sc. *aliter ac hominibus fit*); frondibus et victu pascuntur simplicis herbae ([SERV. auct. saepius appostae]. AMBR. Hel. 3, 5 *angelis* nullae -tae e., nullus vini potus). 4, 378 pars epulis onerant mensas et plena -unt pocula (SERV. iterant [vel] saepe offerunt [i. auct.]). SCHOL. Bern. saepe offerunt vel proponunt; '-ere' iterum ponere aut recondere, sicut in consuetudine dicimus. cf. Aen. 1, 706 qui dapibus mensas onerant et pocula ponant). HOR. carm. 1, 9, 6 dissolve frigus ligna super foco large -ens. PROP. 4, 4, 37 (*loq. Tarpeia amore hostium ducis capta*) ille equus *ducis*, ille meos in castra *hostium* -et amores (sc. *non me ipsam?* reportet *Passerat, ceterum v. app. crit. ed. Coutelle, 2015*). SEN. dial. 10, 17, 6 *Scipio*, ni per ipsum mora sit, cum Iove -etur (cf. *de eadem re Liv. 38, 56, 12 prohibuit* status sibi ... in cella Iovis poni. Val. Max. 4, 1, 6 ponere. *item collocatur statua*: ARNOB. nat. 1, 64 p. 61, 16 *eos poetas* bybliothecarum -itis in arcanis, quadrigis et status muneramini [*vix de libris, ut ad p. 1242, 8*]. CIL XII 5413, 6 [*saec. fere II*] coegerunt -i statuam equ(estrem)). COLVM. 8, 4, 4 siccus pulvis et cinis, ubicunque *gallinas* ... tectum protegit, iuxta parietes -endus est, ut sit quo aves se perfundant. QVINT. inst. 8 prooem. 22 ungues polire et capillum -ere. CHIRON 508 sic curant: morbida in aqua -itur *equa* (*Oder, -ite cod. Monac.*). ANON. med. ed. Piechotta 129 eum -es medicamentum et exinde fricabis papulas (cf. e. g. 141 inpones). EVSTATH. Basil. hex. 5, 1, 6 (*ad gen. 1, 11*) pecoribus ... conditor alimoniam -bat (*postea: subsidia* ... recondidit; gr. p. 96^B προαπετέθη). LEANDER reg. 28, 2 *virgo* non -it in *monasterio* commune, quod possidet, sed exiguum parvitatem privatim occultat. *al. usu refl.*: FLOR. epit. 1, 7, 10 maiores natu ... in suas quisque aedes regressi ... in curulibus sellis sese -uerunt (pos- var. l.).

Ⓐ *incorporaliter*: A *vi praeverbii perspicua aliquid vel aliquis -itur*: 1 in loco vel statu proprio vel priore, sc. debito, meliore, apto vel quo opus est (unde est ablatum [ablatus] aut allatum [allatus]; -itur aliquid alii atque ei, a quo receptum est, l. 60): a quod vel qui *compensatur sim.* (saepius *puniendo, ulciscendo; cui compensatio fiat, indicat dat. l. 46. 57. 63. p. 1245, 6. 10. 12. al. [refl. p. 1245, 2]; cf. p. 1238, 58*):

α *cum obi. acc., quod indicat*: Ⓐ *id, quod compensationis causa datur* (pro qua re, indicat praepos. pro l. 43sq. 48. 63, locut. in locum l. 51. 66, dat. rei l. 54sq.): Ⓐ *res*: RHET. Her. 4, 26, 36 correctio est, quae tollit id, quod dictum est, et pro eo id, quod magis idoneum videtur, -it (cf. LACT. inst. 6, 15, 13 pro aegritudine aliquid -endum *fuit philosophis quibusdam* [14 nomen aliud indiderunt]. v. *etiam* p. 1238, 66 sq.). CIC. Verr. II 2, 52 (51 *Marcellia* tolluntur) praeclarum diem illis, *sc. Syracusanis*, -isti, Verria ut agerent. VERG. Aen. 12, 878 (*loq. Iuturna*) haec, *sc. mala, Iuppiter mihi* pro virginitate -it? SEN. epist. 81, 9 referre est ultro, quod debeas, adferre ...; non dicimus '-uit beneficium' aut 'solvit': nullum nobis placuit, quod aeri alieno convenit, verbum (*seq. p. 1237, 37; an ad l. 69sq.?*) 94, 33 expelle ... falsas opiniones de bonis et malis, in locum autem earum veras -e. QVINT. inst. 11, 2, 49 invenit perdit quisque id, quod elegerat, verum nec facile -it aliud, dum id, quod scripserat, quaerit. OPTAT. app. 9 p. 213, 13 nihil ex reciproco -atur iniuriae; vindictam enim *eqs.* (SIDON. epist. 1, 11, 16 conatibus suis, *sc. inimici*, versu nil -endum esse). SYMM. epist. 5, 13 nihil scribis; aequum esset huic culpa talionem -i. HIER. in Eph. 5, 1 p. 517^D quod bene in alium fit, magis ei -itur, qui praestitit. VVLG. Ezech. 44, 30 primitiva ... dabitis sacerdoti, ut -at benedictionem domui *tuae*. CLAUD. 10, 304 *Stilichio* conubia pensat: acceptum reddit thalamum natoque -it, quod dederat genitor (rependit var. l.). PS. SVLP. Sev. epist. 6, 2 fateor ... me saepe armis eloquentiae tuae fuisse conterritum, sed frequenter ... recidiva vulnera -bam. EVSTATH. Basil. hex. 8, 4, 6 quibus *Christianis* mandatum est nulli malum pro malo -ere (gr. p. 173^B ἀποδιδόναι, *spectat ad Rom. 12, 17* reddentes). Ⓑ *homo, deus*: BRVT. Cic. ad Brut. 24, 4 (*ironice*) ut illo *Caesare* prohibito roga remus alterum, *i. Antonium*, qui se in eius locum -i pateretur. ARNOB. nat. 3, 29 p. 186, 15 deos ipsos, quos opinamini tollitis et -itis alios, quos manifestum est non esse (cf. 3, 44 dum alios tollitis et -itis alios). *al.*

Ⓒ *id, quod compensatur aliqua re* (*quae indicatur per abl. p. 1245, 1. 3. 5*): SEN. Thy. 1053 sceleri modus debetur, ubi facias scelus, non ubi -as. dial. 3, 3, 3 iram esse cupiditatem doloris -endi (*redditur Arist. animi. 403a30 ἀντιλήψεως*). 4, 28, 5 *quosdam* non facere iniuriam, sed -ere (EVSTATH. Basil. hex. 8, 1, 15 camelus habet ... tenacem memoriam malorum ...; si fuerit percussus ..., *occasione oblata* illatam ... -it i. [gr. p. 165^C ἀντιδίδωσιν]. *al.*). SIL. 5, 533 *duces reversi* cessata -ere avebant tem-

pora caede virum ac multo pensare cruore. MART. 12, 18, 15 *dormiendo* totum mihi nunc -o, quidquid ter denos vigilaveram per annos. AVG. serm. 335K, 5 Rev. Bénéd. 59, 1949 p. 72, 11 iste maledictum maledicto non -uit (*an ad p. 1247, 32?*). ALC. AVIT. carm. 3, 133 (*respic. gen. 3, 15*) mulier Eva cum prole futura sic inimicitias *serpentis* odio currente -at, ... ut eqs.

β *sine obi. acc.*: CIC. Att. 13, 12, 3 Catulo et Lucullo alibi -emus (*cf. vol. I 1554, 18sq.*). SEN. benef. 6, 43, 2 non est trepidandum, quam cito -amus (*sc. beneficia; postea: ad referendam gratiam*). IVV. 1, 1 semper ego auditor *recitationis* tantum? numquamne -am vexatus totiens? FVLG. myth. 3, 5 p. 64, 3 Grecia ... numquam deterius suis diis -ret, quam ut eorum matrem ... puerilem amatricem ... fingerent. AVG. c. acad. 1, 9, 24 cum ... apertius ... pugnesses (*sc. disputando*), ille tibi plane -uit; nam occupavit praesidium tuum.

β *qui vel quod restituitur, sc. in loco aut statu priore (simili, meliore l. 26; qui indicatur per dat. animantis aut rei l. 43. 46. 50, saepe per praepos. in c. acc.)*: α *animans* (animus, mentes l. 27. 36sq.): CIC. p. red. ad Quir. 17 (me) in eo loco, in quo vestris beneficiis fueram, isdem centuriis, quibus conlocaratis, -istis. VERG. Aen. 1, 253 (*Venus ironice ad Iovem; cf. 235sq.* hinc fore ductores ..., qui mare, qui terras ... dicione tenerent, pollicitus es) sic, *sc. per naufragia, nos in sceptris -is? (nisi notione corporali pertinet ad p. 1243, 36sq.; cf. SERV. ad imperia reservas [spectat ad l. 70]. SERV. auct. restituis in regna, quae amisimus)*. SEN. suas. 7, 8 P. Scipionem a maioribus suis descendentem generosa mors in numerum Scipionum -uit (*sc. Metello eum adoptante, ut vid.; aliter p. 1247, 55*). SEN. Tro. 887 (*Helena Andromachae captivae*) hic forsitan te casus excelso magis solio -et; profuit multis capi. clem. 1, 21, 3 *si rex devictus a victore* potuit -i ... eo, unde deciderat. dial. 6, 2, 2 *Druso mortuo Livia* cito animum in sedem suam -uit (QVINT. decl. 339, 13 potest ... credi, qui hoc fecit [*sc. victus fugit*], ad secundam se aciem servasse et victum adversis a. -uisse). 6, 19, 5 mors nos in illam tranquillitatem, in qua, antequam nasceremur, iacuumus, -it. PETRON. 110, 4 -tum in pristinum decorem puerum gaudebam (2 illi formam suam reddidit). VAL. FL. 5, 687 Aeeten ... in regna. STAT. silv. 4, 3, 17 Pacem propria domo. QVINT. inst. 5, 7, 11 ut *testes* ..., si quid titubaverint, opportuna rursus ... interrogatione velut in gradum -antur. AVR. Fronto p. 2, 11 (*antea: ad te profectum ... animum esse*) *rescribendo mentem meam in pectus meum -e* (LACT. epit. 40, 2 furiatis daemone incurso m. propriam -bat *Christus [spectat ad inst. 4, 27, 2 mentes ... furiatas in sensus pristinos -bat]. distingue l. 1247, 32*). GAIVS dig. 4, 2, 10 (*antea: si fideiussores ... liberati sunt*) ut *fideiussores* se -ant in obligationem (*item refl.: NIPS. grom. p. 287, 14 ut post obstaculum metiendo -as te in limitem, sic facies [cf. Bouma, 1993, 115sq.]*). al.

β *res*: ① *quaelibet*: HOR. carm. 3, 5, 30 nec vera virtus, cum semel excidit, curat -i deterioribus ([SCHOL. reddi, restitui]). OV. met. 13, 235 cives exhortor in hostem amissamque mea virtutem *civium* voce -o [*reposco codd. opt. et pars edd., refundo var. l.*]). SEN. Phaedr. 590 quis me dolori reddit atque aestus graves -it animo? benef. 5, 16, 2 parum mutatam ac -tam in priorem locum fortunam *sensit C. Marius* (dial. 11, 13, 1 quidquid prioris principis furor concussit, in suum l. restituere ac -ere). SIL. 12, 728 (725 Titania desine bella) *Iuno Hannibalem* abstrahit ac pacem terris caeloque -it. QVINT. decl. 321, 28 quo *medicamento* vita -i posset. TAC. ann. 14, 61, 2 Poppaeae honos -tus est. HYG. mun. castr. 38 (37 viam de inter alas tollamus, *i. in munitione proposita non ponamus*) viam inter alas -imus (*sc. metiendo, cogitatione*). LACT. inst. 5, 13, 7 firmior est fides, quam -it paenitentia. al. ② *quae in memoriam sim. reducitur sim. (sc. carmine, cogitatione sim.; distingue l. 73)*: PROP. 1, 17, 11 (*poeta in tempestate ad Cynthiam*) poteris siccis mea fata -ere ocellis osaque nulla tuo nostra tenere sinu? (v. Heyworth, *comm. 2007, ad l., ubi affert, quae coni. docti, e. g. repositere Baehrens, in ed. recipit revolvere*). VAL. MAX. 8, 11 praef. *opere meo* memoratur dignae res lucido in loco -entur (*sc. oblivione paene obrutae*). QVINT. inst. 11, 2, 19 *cogitationes* excidentis unius admonitione verbi in memoriam -untur. PS. QVINT. decl. 7, 2 p. 138, 23 noctem illam rursus ante oculos meos cogitationes -unt. CORIPP. Iust. 3, 146 quis carmine digno tot ... miracula pandere ... sufficiat? quibus haec verbis, qua laude -at? 4, 160 quid non laudabile dicunt, qui vitam tanti, qui principis acta -unt?

c *quae suppletur, cum desit (cf. p. 1239, 15)*: VARRO ling. 9, 78 in vocabulis casuum possunt ... fieri (iacturae; potest etiam refingi) ac -i, quod aberit (*e. g. nom. redux; dubitanter suppleverunt Goetz-Schoell in adn. ad loc. p. 287*).

2 *retro aut in loco securo, apto sim., sc. quod reconditur, servatur (in futurum [usum] e. g. p. 1246, 32. 34. 38. 45 [addas SERV. l. 21] et sub b; gr. resp. ἀποτιθέναι, nisi aliud indicavimus)*: α *quolibet contextu respiciuntur ea, quae ponuntur: α in mente, animo, memoria sim. (-ere (in) corde, animo sim. l. 75. p. 1246, 11 sq. l. 14. 16. al.; distingue l. 54)*: CIC. Tusc. 5, 119 *Stoici* in animo -unt omnia bona ([*sc. dicunt esse ea ibi*

-ta]. SEN. dial. 2, 5, 4 sapiens ... nihil perdere potest; o. in se -uit, ... bona sua in solido habet contentus virtute. *distingue p. 1248, 47sq.*). VERG. ecl. 3, 54 sensibus haec imis ... -as! Aen. 1, 26 necdum ... causae irarum ... exciderant animo *Iunonis*; manet alta mente -stum iudicium Paridis eqs. (*huc spectare vid.* GLOSS. IV 462, 5 -tum: infixum. GLOSS. I Ansil. RE 1231 absconsum). SEN. epist. 94, 26 non ... -ta illa *praecepta* esse oportet, sed in promptu. SIL. 11, 7 iras servasse -stas atque odium renovare. VET. LAT. IV Esdr. 14, 8 signa, quae demonstravi, et somnia, quae vidisti, ... in corde tuo -e ea (*antea: haec abscondes*). VVLG. Iob 19, 27 non alius (*gen.*) *quam dei* -ta est haec spes mea in sinu meo (ALC. AVIT. carm. 4, 293 *Noe vitae* s. corde -it). CYPR. GALL. num. 541 (*ad 21, 7*) *populus* agnitione probrui sui cunctorum in corde -sta accipit ... medellam. INSCR. christ. Ital. VI 118, 6 (*saec. V?*) lector, i, scripta -e (*vix recte suppl. repone*) p. 1149, 25). DRAC. laud. dei 2, 600 modico te corde -is pectoris humani conceptus mente fideli (*item -itur deus*: ENNOD. carm. 1, 17, 10 quibus -stus mentibus est deus). DIG. de conc. dig. 1, 2 eam ... curam nostris -uimus animis deo freti. p. p. p. *neutr. pro subst. de loco abscondito*: PETR. CHRYS. serm. 136, 2 a -to cordis nostri.

β *in scriptis, libris, collectionibus*: QVINT. inst. 11, 2, 9 *secundum Platonem* obstore memoriae usum litterarum, ... quoniam illa, quae scriptis -uimus, velut custodire desinimus et ... dimittimus. GELL. 6, 19, 1 magnanimum factum Tiberii Sempronii Gracchi in exemplis, *sc. libro exemplorum Corneli Nepotis*, -tum est. DIG. de conc. dig. 1, 7 in tantum volumus eadem omnia, cum -ta sunt, obtinere (*i. valere*), ut eqs. de confirm. dig. 5 in quibus *libris* omnia, quae ad hypothecam pertinent, -ta sunt (*gr. ἐναπεθέμεθα. cf. 11* quidquid ex his *libris* utile ... invenitur, ... quattuor *libris* -ere [*cf. gr. συνθεῖναι βιβλῶνς*]). al. *ibid.* COD. Iust. 6, 23, 28, 6 si quis sua manu ... testamentum ... conscripserit et hoc specialiter in scriptura -uerit, quod sua manu hoc confecit.

γ *cetera exempla; -untur*: ① *res*: VAL. MAX. 1, 7, 5 in *somnio Marius* dixit ibi, *sc. in aede Mariana*, esse ei *Ciceroni* laetioris status spem -tam. SEN. nat. 7, 28, 2 illum *cometen* non ex proximo, quae in proximum daret, signa traxisse, sed habere -ta et comprensa legibus mundi. SIL. 7, 507 dicione carere virtutem et poenas vincitibus esse -stas (RVSTIC. Conc. I 4 p. 21, 16 quae ... p. -ta sit his, *tu novisti. cf. l. 74*). CLAVD. MAM. anim. 1, 21 p. 74, 12 quae omnia (*sc. calami, spicae sim.*) in illo sunt granulo causalibus -ta secretis. ENNOD. opusc. 1, 86 *adulescentes* praecox aetas tot mortes adversariorum -tas docuit habere, quot spicula. PRISC. gramm. III 27, 17 in hac parte orationis (*sc. mecum, nobiscum sim.*) ... in fine -ere accentus (*sc. nobis, sed nobiscum*). *quae non publice laudantur sim. (cf. p. 1250, 32)*: PLIN. epist. 1, 8, 6 (*opp. antea: gloriae eius honestatis praedicationique invidemus*) recte facta minus detorqueamus ..., quae in obscuritate et silentio -untur. ② *animae mortuorum (cf. p. 1243, 19)*: PS. PHILO antiq. 23, 13 (*deus ad Iudaeos*) accipiam animas vestras et -am eas in pace, quousque compleatur tempus seculi.

β *in script. sacris vel apud auctores inde pendentes respiciuntur ea, quae reservantur vel proponuntur in futurum (accedit dat. animantis e. g. l. 49. 61. 71)*: α *-untur futura parum definita*: VET. LAT. gen. 49, 10 (cod. 100. al.) non deficiet princeps ex Iuda ..., donec veniat, cui -ta sunt, et ipse erit expectatio gentium (*de obi. non liquet; Vulg. donec veniat, qui mittendus est*). *locum explicant e. g. AMBR. Ioseph 3, 13 cui Christo -tum fuit, ut adoraretur eqs. (patr. 4, 21 cui -tum est, ut ecclesiam dei congregat eqs. AVG. civ. 18, 45 p. 327, 32 ut veniret ille, cui -tum erat, quod novo promissum est testamento, ut ipse esset expectatio gentium)*. AVG. c. Faust. 12, 42 p. 369, 8 donec venirent oportuno tempore, quae promissa tamquam -ta fuerant. β *-untur opera bona sim., quibus homines sibi in caelo, die novissimo praemium, salutem aeternam merentur*: VET. LAT. IV Esdr. 7, 77 est tibi thesaurus operum -tus apud *deum* ..., sed non tibi demonstrabitur (CYPR. laps. 11 [*antea affertur Matth. 19, 21* vende omnia tua et da pauperibus et habebis thesaurum in caelis] t. in caelo, [unit. ecl. 26 domos ... venundabant et t. sibi in c. -entes distribuenda *indigentibus* ... pretia apostolis offerebant. CHROMAT. in Matth. 30, 2, 1]. *cf. l. 64*). LACT. inst. 6, 17, 19 multum refert, ... utrumque illam *pecuniam* ventri et gulae ingeras an in thesauro iustitiae -as. LEO M. serm. 85, 2 1.39 *persecutori Laurentius quaerenti* ubi eas, *sc. opes ecclesiasticas*, -tas haberet, ostendens ... pauperum obtulit greges. γ *-untur bona aut mala die novissimo, post mortem recipienda (adde p. 1249, 66 et cf. p. 1250, 46sq.; aliter p. 1241, 69)*: VET. LAT. Tob. 4, 10 (cod. 130. al.) *elemosynā* praemium bonum -is tibi in diem necessitatis (*gr. θησαυρίζεις, Vulg. thesaurizas*). IV Esdr. 7, 84 considerabunt sibi in novissimis -tum cruciantum. II Tim. 4, 8 (cod. 75. al. et VVLG.) -ta est mihi corona iustitiae, quam reddet mihi dominus (*pendet e. g. TERT. coron. 15, 1 cuius agonis c. ... apostolus -tam sibi ... confidit*). AMBR. Abr. 1, 6, 44 *exemplo Sodomae et Gomorrae* inpiis poena peccati -itur (*cf. l. 34*). RVFIN. hist. 4, 23, 12 quibus 'vae' -tum est in iudicio dei (*gr. οἷς ... κείται*). VVLG. Col. 1,

5 propter spem, quae -ta est vobis in caelis (cf. p. 1250, 47). CHROMAT. in Matth. 30, 3, 1 ubi nobis vita aeterna -ta est. EVSEB. GALLIC. hom. 35, 13 l. 263 in futuro -ta (p. p. neutr. pro subst.; antea opp. praesentia). al.

3 motu contrario, sc. motui, actioni propriae aut alienae antecedenti; -itur: **a** quod acceptum sim. retorquetur, invertitur (cf. p. 1239, 8): CIC. fam. 1, 9, 19 cur ... laudarim Vatinius (i. testis ei fuerim), peto a te, ut id a me ... minime requiras, ne tibi ego idem -am eqs. (cf. AVG. c. Cresc. 4, 42, 49 [antea: de me dixisti ... 'testis mendax non erit impunitus'] ego tibi hoc non -o). QVINT. decl. 345, 16 cur non -amus hanc contumeliam? ENNOD. opusc. 3, 166 p. 374, 6 -ui regi partium illarum contumeliam, quam putas inlatam a me. **b** quod rursum dimittitur antea coeptum, susceptum, deponitur antea acceptum sim. (cf. p. 1239, 38 sqq.): VERG. Aen. 5, 484 artem (v. p. 1239, 75). MANIL. 2, 650 (de sideribus) quae ... illic sumunt iras, huc acta -unt. VAL. MAX. 7, 2 ext. 1 l. 98 Romana prudentia in admiratione tacita -atur alienigenisque ... exemplis detur aditus (sim. transitur ad rem aliam: HIL. trin. 5, 2 l. 11 -ta et dilata adhuc plenius unitatis quaestione. 6, 10 l. 33 -ta pleniore singularum responsionum absolute per reliqua curramus [se- var. l.]). SEN. epist. 72, 8 canis quidquid exceptit, protinus ... devorat ...; sapiens, etiam si quid obvenit, secure excipit ac -it; laetitia fruitur ... sua. STAT. Theb. 6, 592 nunc cursores ... tollunt crura brevemque fugam necopino fine -unt. silv. 4, 3, 119 cedamus, chely, iam -e cantus! TAC. Agr. 39, 3 in praesens ... -ere odium, donec eqs. VET. LAT. IV Esdr. 14, 14 exue te iam infirmam naturam et -e ... molestissima tibi cogitamenta. ARNOB. nat. 5, 26 p. 282, 13 (vers.) dea ... tristitias ... -it. CLAUD. 26, 502 (ad Alaricum) ne nova praedari cupiens et parta -as. CORIPP. Iust. 1, 354 decus imperii ... senium ... -ens ... Iustino in principe vivit. -itur tutor, sc. e munere remotus: GAIUS inst. 1, 115 si qua mulier velit, quos habet tutores, -ere et alium nancisci (de- Krueger, Seckel-Kuebler, cf. l. 182 si ... tutor ... a tutela remotus sit eqs.). **c** quod sedatur antea commotum, turbidum (cf. supra p. 1240, 16): VAL. FL. 7, 245 (loq. Medea) quare malis nostris, dea, requiem mentemque -e. **d** quod respondetur, dicendo redditur (hucine p. 1245, 3?): ARNOB. nat. 5, 24 p. 279, 8 quisnam istud dicit aut quis -it? DON. Ter. Andr. 803, 2 hic intellegitur supra subaudiendum 'periiit'; nam πρὸς τὸ 'periiit' haec -uit 'perdidit'. Eun. 102, 1 astute servus -it Thaidi vicem (cf. 103, 1 vicem ... reddidit meretrici). Ad. 997, 2 Micio -uit ei Demeae, qui supra dixerat '...'. ENNOD. opusc. 3, 164 p. 373, 24 verbis taliter verba -uit: '...'.
4 iterum, denuo (actione proponendi SEN.): SEN. contr. 7, 6, 9 exhorru, quasi -tum esset edictum (5 propositum est edictum. cf. p. 1248, 74). NIPS. grom. p. 288, 18 (sequimur ed. Bouma, 1993, 49) varationem in agris divisit sic -imus (cf. 23 varationis modus fit ita, si repositionem facies, ut per actus singulos pedes, quos varasti, -as; deinde in aliis actibus. cf. p. 1256, 69 sqq.).
5 sursum, sc. eo quod sublevatur (e versione praeverbii gr. ἀνα- inter sub- et re- ambigu): NOVELL. Iust. 29, 5 pr. quae administrationes a nobis ... ad honestiorem -tae figuram sunt (gr. ταῖς ἀρχαῖς ταῖς ... εἰς σεμνότερον ἀναχθείσας σχήμα).
B vi praeverbii minus perspicua vel evanida ponitur: **1** qui vel quod aestimatur, iudicatur sim. (adhibetur act. de eis, qui aliquid loco quodam -tum esse affirmant, maxime l. 66 sqq.; accedit praepos. in c. acc. hic illic sub aa, ceterum c. abl., inter l. 65, abl. nudus l. 66; nota dat. iudicantis q. d. p. 1248, 64); -itur: **a** qui vel quod tribuitur, inseritur sim.: **α** in numero, genere sim.: CIC. inv. 1, 39 quae ... incredibilia videantur, ut iam in fabularum numerum -antur ([numero var. l.]. 1, 97 digressionem in n. partium orationis -i [de- var. l.]. opt. gen. 17. nat. deor. 3, 47 boves et ... multas ... beluas in deorum n. -emus [numero var. l.]. distingue p. 1245, 23; in numero: CIC. Verr. II 3, 210 clarissimorum ... hominum. Sest. 143 deorum [nat. deor. 2, 54. 3, 23. 51. cf. l. 62]. de orat. 1, 58. Ov. Pont. 1, 7, 67 quolibet in n. me ... -e; sim modo pars vestrae ... domus. al.) 2, 165 quae omnia ... in rebus vitandis -entur. nat. deor. 1, 38 absurdum est homines iam morte deletos -ere in deos eqs. ANTON. Cic. Att. 10, 8^a, 1 Caesarem maxime in suis M. Ciceronem -ere. VAL. MAX. 5, 9, 2 l. 20 filium potius in tormentis animi quam in voluptatibus -ens. CONSENT. gramm. p. 9, 3 multi inter metaplasmos -unt hanc speciem, sc. imesin. **β** in quolibet loco: LVCR. 3, 104 quidam animi sensum non certa parte -unt ([cf. 98 esse ... locatum]. MANIL. 3, 680 has quidam vires octava in p. signorum -unt). VAL. MAX. 9, 13 ext. 2 (antea: aliquos suspectos habentibus) parum fidei in pectoribus hominum -ens. SEN. clem. 1, 14, 2 patria potestas liberis consulens suaque post illos -ens. PANEG. 4, 15, 3 ut, qui longe a virtutibus tuis distant, in proximo saltem iustitiae gradu -antur. **b** quod (qui p. 1248, 23) tamquam in fundamento conditur, nititur, consistit in re aut homine eiusve indole vel actione (in se ipsis p. 1248, 2. 8. 31. 47 sq., in deo p. 1248, 21. 38. 50): **α** quidlibet: CIC. Rab. perd. 20 qui in salute rei publicae salutem suam -tam esse arbitra-

bantur (LIV. 27, 45, 7 in illorum armis ... suam ... s. ac libertatem -tam esse. ARNOB. nat. 2, 33 vestrarum animarum s. in ipsis vobis -itis). Sull. 92 in vestra, iudices, ... humanitate causam totam -o. ad Q. fr. 1, 3, 2 in mea vita partem aliquam tuae vitae -tam esse. LIV. 24, 37, 3 vir, qui plus in eo, ne posset decipi, quam in fide Siculorum -ret (TAC. Germ. 30, 2 Chatti p. -ere in duce quam in exercitu. cf. l. 42 sq. et VAL. MAX. 8, 10, 2 Hortensius plurimum in corporis decoro motu -tum credens eqs.). VELL. 2, 112, 3 ut barbari ... nihil in se -rent (cf. l. 39). 2, 113, 1 milites maximam ... fiduciam victoriae in numero suo magno -bant (ASCON. Scaur. p. 23, 8 in paterni nominis dignitate. PLIN. epist. 3, 9, 16 in quibus, sc. argumentis, omnem f. -bat. cf. VAL. MAX. 3, 7, 7 tantum fiduciae). VAL. MAX. 8, 7 ext. 7 Marcellus ... paene tantum gloriae in Archimede servato, quantum in oppressis Syracusis -ens (9, 10 ext. 2 in spe Iasonis. cf. l. 11). SEN. epist. 110, 18 turpe est beatam vitam in auro et argento -ere, aequae turpe in aqua et polenta. VAL. FL. 5, 390 (Iason ad Medeam) in te ... omnia nostra -o. PLIN. epist. 1, 8, 14 meminimus, quanto maiore animo honestatis fructus in conscientia quam in fama -atur. paneg. 84, 8 verum honorem non in splendore titulum, sed in iudiciis hominum. DECL. in Catil. 111 huius sceleris libido -ta erat in diripiendis ... civium facultatibus eqs. (an ad ??). POMPON. dig. 28, 5, 69 quamquam hoc ... in potestate sit -tum Titii. IVSR. 24, 8, 2 plus in deo quam in viribus -entes eqs. (reputantes et (spem) ponentes var. ll.). CIL XI 4765, 2 (= INSCR. christ. Ital. VI 45, 11; a. 425/50) cum Petrus ... sit in C(h)risto vita durante -stus. COD. Iust. 4, 1, 12, 2a quidam habeat sibi in ultima provocatione -tum auxilium. DIONYS. EXIG. Greg. Nyss. creat. 8, 2 p. 356^b quod litteris loqui possumus et modo quodam manibus disputamus in elementorum figuris nostrum -entes eloquium (gr. τὰς φωνὰς διασφύζοντες [ἐναυμώζοντες var. l.]). **β** spes, tantum spei sim. (cui opp. metus in eadem locut. l. 41. 43; cf. p. 1246, 31, distinguishing. p. 1246, 10. 1247, 1. 1250, 47): CIC. Phil. 5, 41 senatum magnam s. in eius Lepidi virtute, auctoritate, felicitate (re)ponere eqs. Tusc. 5, 36 vere beatus in se ipso omnem s. -et sui (redditur Plat. Menex. 248^a τὸ ἀντὶ πεποιδέναι). CAES. civ. 2, 41, 3 in virtute. LIV. 26, 40, 3 Carthaginienses omnem in Mutnine Numidisque s. -tam habebant. 28, 12, 6 in quibus, sc. Hasdrubalis exercitu cum duce, s. omnis -ta victoriae fuerat. 28, 34, 6 omnem in misericordia victoris s. -tam habere (pos- var. l.). S. C. de Pisone 130 in uno. VAL. MAX. 7, 4, 3 cum Galli solam ... potiendi eius Capitolii s. in fame eorum Romanorum -tam animadverterent. al., e. g. AMBR. in psalm. 61, 10 in deo s. nostram debemus -ere. pron. neutr. c. gen. spei: LIV. 1, 49, 4 L. Tarquinio in caritate civium nihil spei -enti (VAL. MAX. 2, 7, 15 l. 252 militum captivorum nescio utrum maius dedecus fuerit, quod patria s. an quod hostis metus n. in his -uerit). 2, 39, 1 in quo Cn. Marcio aliquanto plus spei -tum erat (3, 53, 3. 30, 16, 2. VAL. MAX. 5, 1, 1^l ut p. s. in auxilio populi Romani quam metus in sua fortuna -ret). **γ** omnia (cf. p. 1240, 73. 1245, 75 sq. l. 15): LIV. 8, 30, 4 indignitate accensus, quod o. in dictatore viderentur -ta esse (in re publica ut: VELL. 2, 32, 1 non o. in uno Pompeio -enda esse. VAL. MAX. 8, 15, 9 (in) uno Pompeio). SEN. benef. 4, 21, 5 grati conscientia famae reclamant et in se o. -it (de sapiente [cf. l. 31]: dial. 12, 13, 4 ignominia ... sapientem non moveri posse, o. in se -uit, qui ab opinionibus vulgi secessit. APVL. Plat. 2, 22 p. 252. cf. l. 8, distingue p. 1246, 1). PAVL. NOL. carm. 10, 82 in hoc deo -entem o.
c quod vel qui pro re quadam valere ducitur, in condicione quadam vel alicuius rei loco collocatur: CIC. Phil. 10, 15 si quattuor exercitus propterea ... laudantur ..., quid est cur hic ... exercitus non in eadem causa -atur? (pon- var. l.). de orat. 2, 198 si placuerit, vos meam defensionem in aliquo artis loco -etis. nat. deor. 1, 37 quem deum mente noscimus atque in animi notione tamquam in vestigio volumus -ere. ANTON. Cic. Att. 14, 13^a, 2 P. Claudium, in optima spe puerum -tum (i. pro re maxime speranda; cf. Cic. Att. 13, 22, 5 id quidem in optima spe pono). VAL. MAX. 1, 7 ext. 4 l. 180 (somnia Croesum de morte filii monuit) non dentis apri, sed ferri saevitia in metu -batur (cf. pono vol. X 1, 265 l. 74). 4, 8, 4 (antea: Asiam ... Attalo ... possidendam tradidit) populus Romanus ditissimam ... partem mundi in beneficio alterius quam in fructu suo -ere maluit (6, 8, 2 eo tempore Mario non vita, sed mors in b. -ta erat [pos- var. l.]).
2 quod impenditur (cf. pono vol. X 1, 265 l. 53 sqq.; hucine l. 19?): PLIN. epist. 1, 3, 3 quin tu ... te ... studiis adseris? hoc sit negotium tuum, hoc otium ...; in his vigilia, in his etiam somnus -atur.
3 quod refertur eo, ubi decernatur, committitur alicui iudicatio: APVL. met. 2, 28, 1 veritatis arbitrium in divinam providentiam -amus.
4 quidlibet: NIPS. grom. p. 289, 24 hypotenusas -es. PROB. cath. gramm. IV 40, 7 pereuntibus duabus litteris paenultimis et 'su' ante 's' -ta, ut 'necto' 'necitis' 'necus sum' (cf. 5 'tu' ante 's' positā). CASSIOD. var. 5, 43, 4 ut aestimant omnia, quid fieri in tanta causa oporteat, providentia vestra -at (i. proponat, si recte intelleximus; cf. p. 1247, 40). Ios. antiq. 1, 281 (deus ad Iacob; antea: patrem tuum felicem cunctis ostendi) quorum,

sc. patrum tuorum Abraham et Isaac, non minorem partem in te quoque -am (gr. καταθήσομαι).

appendix grammatica: 1 pro obi. est acc. inde a PLAVTO (obi. effectum v. p. 1238, 22sq.; usu refl. p. 1239, 29. 1240, 18. 38. 40. 1243, 43. 1244, 31. 1245, 40. 1246, 14, usu mediopass. p. 1239, 29. 1240, 41, pass. impers. p. 1243, 59), enunt. secund. p. 1246, 52. obi. subaudiendo vel absolute e. g. p. 1237, 40. 1238, 11. 1245, 6 et fort. p. 1240, 21 sqq. ad obi. accedit praedic. adi. vel adv. p. 1238, 38. 1240, 70. 1241, 6. 56. 1243, 35. al., adde l. 54.

2 indicatur hic illic per dat., cui animanti aliquid vel aliquis -atur, sc. ut iuxta verbum reddendi, pollicendi, compensandi sim., p. 1237, 35. 48. 59. 1239, 7. 1241, 18. 19. 1243, 3. 1244, 39. 1245, 43. 1246, 34sq. 47 (dat. iudicantis p. 1248, 64; ceterum v. infra l. 39sq.), cui culpa vel malo p. 1244, 54 sqq.

3 indicatur, quo loco vel statu aliquid vel aliquis -atur (notabiliora selecta): a per praepos. in (v. etiam p. 1247, 51): CATO agr. 68 in ... loco (CIC. p. red. ad Quir. 17 de orat. 2, 198 VARRO rust. 3, 16, 37 PAVL. FEST. p. 69 VAL. MAX. 8, 11 praef. al.; in locum: BRVT. Cic. ad Brut. 24, 4 SEN. benef. 5, 16, 2 dial. 11, 13, 1 epist. 94, 33. 104, 18 VLP. dig. 25, 1, 14 pr. al.). CIC. inv. 1, 39 in numerum (al., v. p. 1247, 55; in numero: Verr. II 3, 210. al., v. p. 1247, 58). LIV. 29, 18, 15 in thesauris (29, 21, 4 TERT. adv. Marc. 1, 22, 4. al.; in thesauros: LIV. 29, 19, 7. 31, 13, 1). TAB. cer. Pomp. Camodeca 45 pag. 2, 10 (a. 37) in quo horreo (al. ibid. IAVOL. dig. 32, 84 GAIVS dig. 41, 1, 9, 6. al.; in horreum: COLVM. 12, 15, 2 TERT. praescr. 3, 9).

b per casum: a abl. (locat. l. 39; hic illic fort. subest dat.): CIC. Verr. II 1, 146 loco (phil. frg. I 10 [Colum. 12, 2, 4]. SEN. Phaedr. 1268 COLVM. 9, 13, 4. 12, 16, 2 PLIN. nat. 28, 145. 263. al.). LVCR. 1, 35 ceruice (AETNA 615 SEN. Phaedr. 1230 STAT. Theb. 3, 132). 3, 104 parte. 3, 346 membris alvoque. VERG. ecl. 3, 54 sensibus. Aen. 1, 26 mente (ENNOD. carm. 1, 17, 10). 3, 231 aris. 4, 392 stratis (AVSON. 18 [357 S.]. 3. CLAVD. DON. Aen. 11, 540 p. 497. 4). 4, 403 tecto. 5, 752 navigiis. 6, 220 toro (VAL. FL. 4, 530 SIL. 6, 89 CLAVD. 27, 3). 6, 655 tellure (STAT. Theb. 4, 623. 8, 210). 7, 134 mensis (dat. intellegit Arus. gramm. 500). 11, 149 feretro. HOR. epist. 1, 10, 17 sedibus. Ov. met. 15, 407 aede. PAVL. FEST. p. 69 doliolis. SEN. Tro. 887 solio. nat. 7, 28, 2 legibus mundi. COLVM. 12, 44, 3 tabulato. SCRIB. LARG. 16 vase. 30 pyxide (37. al.). SIL. 3, 439 tumulo. 7, 322 clipeo. STAT. silv. 4, 3, 17 domo. QVINT. inst. 11, 2, 9 scriptis. APVL. met. 8, 15, 2 dorso. 8, 30, 2 humi. al. b dat. (sc. ut iuxta verbum reddendi [ut sub 2]; huc traximus animantis membra vel statuas; exempla certiora, cetera v. sub a): VERG. Aen. 11, 594 patriae. LIV. 1, 34, 8 capiti (VAL. MAX. 5, 1, 9. 5, 10 ext. 2 HIER. epist. 60, 5, 2. CLAVD. 24, 129 c. ... membra. CE 208 [Romae; saec. I in.] oculos ... statuis (item statuae: PLIN. nat. 36, 32 signo caput). SEN. Phae. 590 animo (v. p. 1245, 46). SIL. 12, 728 terris caeloque (v. p. 1245, 50). STAT. Ach. 1, 771 fronti crinale ... aurum. TAC. ann. 1, 63, 5 amissa urbi. APVL. met. 1, 11, 3 quieti ... et somno.

c per adv.: VERG. Aen. 5, 484 hic (SEN. Phaedr. 1268. al.). VITR. 1, 6, 12 ubi (FEST. p. 258 PAVL. FEST. p. 88 COLVM. 12, 2, 1. al.). MANIL. 2, 650 huc. VAL. MAX. 1, 7, 5 ibi (CELS. dig. 32, 79, 1. al.). CELS. 6, 18, 10 intus (7, 19, 8 CHIRON 704. al.). sim. al.

4 indicatur, quem in finem aliquid -atur, p. 1239, 20. 1240, 41. 1241, 21. 65. 1242, 44. 1243, 43 et COLVM. 8, 9, 4 ad cultus agrorum. PETR. CHRYS. serm. 13, 7 ad poenam. ceterum per gerund. praedicat. p. 1241, 31. 55. 1242, 63, enunt. secund. c. ut p. 1241, 3. 34sq. 1242, 14. 1243, 6.

5 indicatur, unde aliquid -atur, p. 1237, 37. 1241, 20. 1243, 16sq. et LIV. 31, 13, 1 ex bonis noxiorum in thesauros.

6 indicatur, per quantum tempus aliquid -tum servetur, per abl. temporis vel praepos. p. 1241, 56. 1242, 60. 65. 70, adv. diu ENNOD. epist. 1, 16, 2 p. 27, 15, enunt. secund. c. donec, dum sim. p. 1241, 6. 1242, 65sq. 68. 1247, 23.

7 locut. 'aliquid -tum habere': exemplis a Thielmann, Arch. Lat. Lex. 2, 1885, 409sq. collectis et eis, quae supra attulimus (sc. p. 1241, 1sq. 35sq. 1242, 36. 1246, 38. 66. 1248, 35 et nisi attrib., p. 1246, 33; non congruit c. obi. CHIRON p. 1242, 73, pass. VIRG. p. 1243, 18), addas VET. LAT. II Macc. 12, 45 (rec. V) quod hii ... optimam haberent -tam gratiam (rec. L his obtinam esse -tam gratiam, gr. ἀποκειμενον). PLIN. phys. Sang. p. 191 l. 29 in buxide.

p. p. p. repositus (-postus), -a, -um pro adi. vel subst. [prov. et francog. vet. en rebost 'oculte'; prov. rebost 'sepultus' et rec. rebosto f. 'surgulus vitis infossus ad germinandum'; it. riposto et dial. mer., sic. riposta f., cat. rebost (unde sard. mer. (ar)rebústu), arag. reposte, hisp. repuesto 'cella penaria, cellarium'. cf. M.-L. 7225 et Faré, Postille. Battisti-Alessio V 3260sq. Cortelazzo-Zolli² 1387. Wagner II 341. Wartburg X 269sq. Corominas VI 690. Corominas-Pascual IV 609. Schd.-Cr.]

1 adi. (deest compar. et superl.; arcuimus iuncturas cum verbo esse, de quibus v. p. 1236, 55; accedit penitus l. 16. 20. 44, abl. loci aut in cum abl. l. 6. 8. 39): a notione corporali (plerumque in versibus, ubi semper forma -post-); de rebus vel animantibus: a alte conditis, occultis: LVCR. 3, 346 (de fetu in utero) corporis atque animai ... contagia ... maternis ... membris alvoque -sta (-sto var. l.). SIL. 5, 261 clausa -stis pondera thesauris ... non profuerunt. PRVD. perist. 13, 51 antra latent ... Carthaginis abditi -sta. SIDON. carm. 24, 56 hortis spatiat in -stis. EVGRAPH. Ter. Eun. 293 'quaerere' est alicubi rem -am persequi.

b longinquis, remotis (cf. p. 1243, 36): VERG. Aen. 3, 364 Italiam petere et terras temptare -stas ([SERV. auct. longe positas, remotas. GLOSS. IV 462, 6 -stas: reconditas [nisi ad l. 16]. inde CYPR. GALL. num. 380 t. temptare -stas hostilesque domos [spectat ad 14, 7sq.]. cf. Ios. 5 terrarum in parte -sta [spectat ad 1, 2, ubi Vulg. in terram, quam ego dabo filiis Israhel, ut fort. vergat ad notionem q. e. promissa sub bβ illustratam]). 6, 59 tot maria intravi ... penitusque -stas Massylum gentes eqs. ([SERV. longe remotas. avias]. VAL. FL. 4, 713 regesque patent g. que -stae. cf. SIL. 3, 325 vesper populique -sti). STAT. Ach. 1, 64 iura freti maiestatemque -stam rupit Argo (cf. ALBINVS carm. frg. 1, 2 cui Pompeio freta nulla -stos abscondere sinus). AVSON. 24 (287 S.), 20 Alexandria penitusque -stis insinuata locis. IORD. Get. 68 extra nostrum orbem in oceani sinu -as insulas (se-ed. Grillone c. uno cod.). respiciunt inferi: SIL. 13, 404 (Sibylla ad Scipionem) mactare -stis mos umbris ...; tunc populos tibi regna suos pallentia mittent. STAT. Theb. 4, 478 vulgus ... cava sub nocte -stum elicite. γ inclinatis, leviter devexis (cf. GLOSS. IV 466, 39 terras reportas [i. -stas]; planas]. v. etiam p. 1240, 30sq.): APVL. met. 4, 6, 3 (4, 5, 7 clementi ... clivulo) montis devexa ... convalles ... spinetis aggeratae et quaquaversus -ae naturalem tutelam praebentes ambiebant (an 'occulatae' ut sub a?) opsitae, vepre obsitae, veprosae temptaverunt docti). 8, 15, 5 montis ... permensi iugum rursusque -a camporum spatia perveci.

b notione incorporali (de homine eiusve animo l. 34sq.; non nisi in orat. soluta); de eis: a quae remota sunt, sc.: ① otiosa, a vita publica semota (cf. p. 1246, 43): SEN. contr. 1 praef. 5 (antea: quod quaerenti non comparit) eadem securo et -o animo subito emergunt ([postea opp. seriam rem agenti et occupato]. SEN. dial. 10, 18, 2 invenies opera ..., quae -us et s. agites). SEN. dial. 12, 19, 2 seductum vitae genus, ... quies, ... secreti et ad otium -i mores. AMM. 29, 1, 44 post otiosam et -am vitam. ② abdita, occulta: VAL. MAX. 3, 4 ext. 1 (in imag.) Socratem in secessu pectoris -os adfectus scrutari. SEN. epist. 49, 1 -um in animo nostro desiderium loca interdum familiaria evocant. CLAVD. MAM. epist. 2 p. 203, 9 rimantes -as originalium primordiorum causas. FAVST. REI. grat. 2, 3 l. 7J. ita de -is hominis gestis hoc praescientia suscepit, quod eqs. (cf. ibid. l. 20 quod adhuc in profundis rerum tenetur absconditum). BOETH. in top. Cic. 4 p. 333, 27 quos -o penitus amore diligimus. ENNOD. opusc. 3, 107 -us malitiae ardor efferbuit.

b quae promissa, proposita sunt (cf. l. 15): VET. LAT. Col. 1, 5 (Tert. adv. Marc. 5, 19, 1, sim. al.) de spe -a in caelis eqs. ([gr. τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν, VVLG. v. p. 1247, 1]. HIL. in psalm. 58, 11 l. 7 -ae ... misericordiae s. que. 59, 14 -ae s., quia, quod Israel est reliquum, salvabit. al. apud eundem; cf. p. 1246, 10). LEO M. serm. 24, 2 l. 56 Adam -um honoris augmentum occupare maluit quam mereri. EPIPHAN. SCHOL. Didym. in I Petr. 1, 4 p. 10, 27 divinitatem -ae hereditatis (gr. τετηρημένην).

2 subst.: masc. p. 1243, 22, neutr. p. 1241, 51. 75. 1242, 49. 53. 1246, 17. 1247, 3.

deriv.: ?reponile, repositio, repositivus, repos(itorium) (-us), repostor. cf. Onom. (Repos(itus)). Spoth.

[adipem] ἄρεπον ORIBAS. syn. 7, 12 add. La p. 145 (a. porcinum cod. St); loco simili Theod. Prisc. eup. faen. 62 sapone cum ... porcinis adipibus; fort. igitur corruptum ex aliqua forma vocis q. e. sapo, v. Gómez Costoya, ed. 2015, 164sq. 313.] Bl.

?reporrigo, -ere. a re- et porrigere, si recte trad. i. q. porrigendo reddere: PETRON. 51, 2 phialam vitream Caesari dono datam faber fecit -ere Caesarem (Scheffer, Caesari trad.) et illam in pavimentum proiecit (ita congruit lectio cum testimonio Ioh. Saresberiensis, v. M. S. Smith, 1975, ad l.; fecit [i. finxit] se porrigere Caesari Bücheler sec. Isid. orig. 16, 16, 6, ut locus inserendus sit vol. X l. 2760, 1sq.).

reportatio, (-ōnis) f. a reportare. i. q. actio reportandi: proprie: SCHOL. Stat. Theb. 10 argum. cadaverum -o. translate: AVG. gest. Pelag. 5, 14 p. 66, 13 (inter promissiones vet. test.) regnum et ab inimicis victoriarum -o (cf. p. 1251, 60sq.).

[reportativus v. reparativus.]

*reporto, -āvī, -ātum, -āre. a re- et portare. NOT. Tir. 7, 23 -at. de notione (cf. p. 1252, 5. 14. 24): GLOSS. V 143, 8 -at: refert, renuntiat. GLOSS.¹ I Ansil. RE 728 regerit: -bit. 1782 revecat: -at. III Abol.

RE 39: -vit: retractavit. *sim. al. legitur in versibus inde a* PLAVTO, PACVV., CATVLLO, *in orat. soluta inde a* GRACCHO, CIC. [confunditur in *codd. e. g. cum* deportare l. 51. p. 1252, 55 (in *falsa var. l. CIC. Verr. II 2, 112*), portare PRESB. Cypr. epist. 8, 1, 1 HIER. epist. 21, 39, 4 ROMVL. fab. 62, 9 rec. vet. (*restit. LIV. 42, 34, 6; in falsa var. l. PETR. CHRYS. serm. 5, 3*), referre p. 604, 60, reponere p. 1253, 12. 24 (e *coni. dub. PROP. 4, 4, 37; cf. p. 1252, 33, ceterum v. p. 1236, 44*).]

i. q. retro portare (vi praeverbii evanida vel minus perspicua p. 1254, 16 [cf. p. 1252, 14. 24]): I proprie vel in imag., sc. praevalente respectu motus loculis (unde, indicatur per abl. l. 23. p. 1252, 4. 51, adv. l. 32. p. 1252, 63, praepos. ab e. g. l. 21. 58. p. 1252, 24, de l. 34. 46sq. 54. al., ex l. 63. p. 1252, 69. al.; quo, per acc. p. 1253, 8. 11 et domum l. 43. 60sq. p. 1252, 74. al., dat. l. 64, locat. VITAE patr. Iurens. 14 domi, praepos. ad l. 75. p. 1252, 42. 68. al., in e. g. p. 1253, 14. 25; cui, per dat. passim, praepos. ad l. 36. p. 1253, 13. al.; locut. secum -are e. g. p. 1252, 49. 1253, 7. 75): A praeverbium spectat ad actionem eorum, qui (quae) redeunt, locum repetunt: 1 -ant, qui quilibet (quemlibet) secum portantes revertuntur eo, unde abierunt, domum sim. (laxius id ad eum apportando, cui debitum est, l. 30. 36. 42. p. 1252, 22): a quilibet; secum portant: a rem: ① corpoream: ② quamlibet: PLAVT. Bacch. 326 tibimet illuc navi capiundumst iter, ut illud -es aurum ab Theotimo domum. CIC. Verr. II 5, 128 l. 56. VERG. georg. 1, 275 agitator asellum onerat pomis, ... revertens ... atrae massam picis urbe -at (inde COLVM. 7, 1, 3 qui asellum ... utensilia et evehere in urbem et -are collo ... potest [nisi ad p. 1252, 70]). FRONTIN. strat. 3, 2, 9 milites ... tamquam frumentum -antis. APVL. met. 6, 21, 4 Psyche ... Veneri munus -at Proserpinae. 10, 13, 6 post opiparas cenas ... multas numero partes in cellulam ... -are. CE 1552b, 10 (saec. II med.) -antes mella frequenter apes. COD. Iust. 12, 50, 12 (a. 385) exceptis auri centenariis, quae necesse est ... in solitis sacculis -ari (nisi ad B2a). SERV. ecl. 9, 31 ('distendant ubera') plurimum lactis -ent, sc. vaccae redeuntes in stabulum. CLAVD. 20, 189 (177sq. viso ... redibat Eutropio vacuus donis) quas inde -et divitias ... requirit. EVAGR. GALL. alterc. p. 30, 6 (respic. num. 13, 24) quem botrum de terra reppromissionis ... -bant. COD. Theod. 16, 8, 14 presbyteri, qui ad exigendum aurum ... a patriarcha ... diriguntur, ... exactam summam ... ad eundem -ent. al. ③ spoliium, praedam sim., sc. fere ex certamine, bello, venatione sim. (caput hostis l. 51; cf. p. 1253, 45): CIC. Manil. 8 ita cum rege Mithridate contenderunt imperatores, ut ab illo insignia victoriae, non victoriam, -rent ([l. ad l. 60]). FIRM. math. 6, 31, 3 certaminis victor ... -et i. coronarum [repetet var. l.]. VAL. CEM. hom. 18, 3 [in imag.] virtutis i.). leg. agr. 2, 61 praedam ac manubias suas imperatores ... ad decemviros tamquam ad dominos -are (MANIL. 5, 188 feras necant praedasque -ant. cf. CIC. rep. 2, 15 nihil ex p. domum suam). VERG. georg. 3, 375 venatores cervos caedunt et magno laeti clamore -ant. LIV. 25, 8, 10 quidam captum ... aliquid ... -ans. PLIN. nat. 33, 51 argenti ... tot talentorum. VAL. FL. 7, 45 ratis ... spoliium ut vivo de rege -et (FLOR. epit. 1, 1, 11 s. ... de rege Acrone Feretrio Iovi ... rex -vit. al.). 8, 267 Phrixia -at velleria. SIL. 12, 276. 13, 49. STAT. Theb. 8, 747 Capaneus Melanippum spirantem ... super cervice -at. Ach. 1, 933 Teucros ... lares et capta -ans Pergama. FLOR. epit. 2, 11, 6 mulier stuprum passa ... revolsum ... adulteri hostis caput ad maritum -vit ([retulit sim. var. l.]. 3, 11, 11 [de -var. l.]. PRVD. tituli 134 [respic. Matth. 14, 6sq.]) poscit ... virgo Iohannis c., abs-cisum quod lance -et ... ad matrem. al.). CYPR. Fort. 13 tropea victricia (in imag. ut: IVVENC. 3, 341. CAPREOL. epist. 2, 5 tropaeum victoriae de diabolo ... -vit. al.). al.

④ incorpoream: CIC. Verr. II 5, 128 non ... pecuniam, domum, sed ex tua calamitate ... ossibus filii sui solacium vult aliquid -are ([l. ad l. 20]). leg. 3, 18 nihil ... praeter laudem neque ex hostibus neque a sociis -andum (vergitt ad l. 36). HOR. carm. saec. 74 (loq. chorus) spem bonam certamque domum -o. LIV. 30, 16, 8 Scipio ait victoriam se, non pacem domum -turum esse (PARIS 7, 4, 4. PORPH. Hor. carm. 4, 9, 40 ex hostibus. al.; addas l. 39). PLIN. nat. praef. 30 triumphum (AMPEL. 18, 13 AMM. 14, 6, 4. al.). PLIN. epist. 3, 7, 3 Silius Italicus ex proconsulatu Asiae gloriam -verat (paneg. 16, 3. PRVD. cath. 9, 105 [in imag.] Christus victor ... caelo -ans passionis g. al.). FLOR. epit. 3, 7, 6 de tam famosa victoria ... cognomen Creticum -vit (sim. HIER. in Philem. 1 l. 54 Metellus ... insigne Cretici suae familiae -vit). AVG. civ. 2, 26 p. 92, 29 in ludis impudicis Virgini deae editis exhibebatur, quod de templo domum matrona doctor -ret. al.

⑤ animantem: SYMPH. 30, 3 quod non capias, tecum tamen ipse -es (sc. pediculum; spectat etiam ad l. 36). EVTR. 3, 13, 2 victor captivos et Hasdrubalem Romam -vit (e bello ut: DRAC. Orest. 28 puppibus Argolicis rex Pergama victa -ans Iliacasque nurus eqs.). AVG. c. Pelag. 1, 1, 1 (in imag.) frater meus ... se simul et me refundit animo tuo teque mihi -vit in suo. in psalm. 127, 13 (respic. gen. 8, 11; in imag.) ipsa columba illos foris baptizatos -at ad arcam.

b legati, exploratores sim., sc. qui aliquid verbis renuntiant sim.: a strictius, sc. redeundo ad eum, qui emisit, ad patriam sim.; -antur: ① ipsa verba, litterae sim.: c. obi. acc. (cf. LIV. 3, 6, 6 p. 604, 60): VERG. Aen. 2, 115 Euryppulum mittimus isque adytis haec tristia dicta -at: '...' ([SERV. renuntiat. GLOSS. I Ansil. RE 1226sq. -at: refert. nuntiat]. STAT. Theb. 2, 427 haec mea regi Argolico ... vice d. -a: '...'). CLAVD. carm. min. 40, 9 rapt. Pros. 1, 76. DRAC. Romul. 8, 587 Aeneas rediens legatio ... Priamo Telamonis d. -at). PROP. 3, 6, 37 mea ... mandata -a: iram, non fraudes esse in amore meo. APVL. apol. 77, 5 Pontianum -at ad socerum haud mollia: matri ... iram ... accessisse eqs. AVSON. 27, 19^b (413 S.), 45 pervola aliquid -ans interim munusculi, i. carmen sim., de largitate musici promptarii. al. c. struct. verb. (cf. l. 9sq.): VERG. Aen. 7, 167 praevectus equo ... regis ad auris nuntius ... -at advenisse viros ([SERV. aut 're' vacat aut 're' pro 'ad' posuit, ut sit 'adportat' [ut locus ad β spectet]). Ov. fast. 3, 855 mittitur ad tripodas, certa qui sorte -et, quam sterili terrae Delphicus edat opem. ② res, quae verbis perferuntur, exprimuntur: VERG. Aen. 7, 285 Latini ... redeunt pacemque -ant. 11, 511 ut fama fidem missique -ant exploratores. SEN. Oed. 211 (Oedipus ad Creonta) fessis opem, si quam -as, voce properata edoce (212 responsa dubia). SIL. 1, 27 mitti ... viros, qui exacta -ent. CYPR. epist. 44, 1, 2 (antea: legatos miseramus) rei gestae veritatem -antibus.

③ laxius non tam redeundo quam adeundo ad eos, quibus obsequium debetur: VERG. Aen. 9, 193 mitti ... viros, qui certa -ent, sc. e castris ad Aeneam (SERV. portant: nam 're' vacat. addit auct. aut ab eo, i. Aenea, -ent [ut locus ad a pertinere]). STAT. Theb. 10, 449 Amphion, regi qui facta -ent edoceantque dolum ..., mittit.

④ -ant, qui (quae) eundem (idem) eo portant, unde venit, ubi antea fuit, domum sim. (in contrariam directionem tantum p. 1253, 13; eundem iterum aggrediendo l. 67. p. 1253, 14; accedit praedic. l. 39. 56. 72sq.; obi. e contextu suppl. p. 1253, 6): a -antur animantes (fere -ant animantes, sed res e. g. l. 35sq.): a usu vario; -antur: ① quilibet (fort. huc p. 1253, 34): PACVV. trag. 249 Spartam -are instat, sc. Menelaus Helenam, id si perpetrat (K. O. Müller, reponere cod. F Festi; interp. incerta, v. Schierl, Die Tragödien des Pacuv., 2006, 415sq.). CATVLL. 46, 11 longe quos comitum coetus simul a domo profectos diversae variae viae -ant. STAT. Ach. 1, 71 (loq. Thetis) num hae puppes semideos nostrumque -ant Thesea? QVINT. inst. 6, 1, 39 (antea: transtulit ... in adversa subsellia) patronus ... infantem ... -vit. APVL. met. 5, 8, 5 Psyche gemmosis ... monilibus onustas eas sorores ... vocato Zephyro tradit -andas. IVVENC. 1, 223 (respic. Luc. 2, 39) Ioseph et Maria ad patriam laeti repedant puerumque -ant. AVG. gest. Pelag. 3, 11 (in imag.) eos, quorum bona opera commemorans deus in iudicio -et in vitam aeternam. SVLP. SEV. dial. 1, 22, 4 adulescens ad idem monasterium ... -tus. al. in imag. apud Christ. -antur perditii (sc. ubique respic. Luc. 15, 4sq. vel locus geminus Matth. 18, 12sq.): TERT. pudic. 7, 7 homines prius perditii et a deo requisiti et a Christo -ti. PACIAN. epist. 1, 5, 8 pastor ovem -at erraticam. BENED. reg. 27, 9 ad gregem. al. ② exules, sc. in patriam (retro in terram exilii l. 53): CIC. p. red. in sen. 28 non reducti sumus in patriam sicut alii ..., sed ... curru aurato -ti (item respic. Cicero: 34 illa res publica ... me secum pariter -vit. 39 cum me ... Italia ... [suis umeris -arit, [item Ps. SALL. in Tull. 7 PANEG. 12, 19, 5 MACR. Sat. 2, 3, 5]). CIL IV 4788 Fa(u)ste, Pollianum -a exilio. TAC. ann. 4, 30, 1 (4, 13, 2 in insulam Amorgum deportatur. 4, 28, 1 ab exilio retractus) Serenus Amorgum -atur. ③ milites sim., sc. post pugnam (mortuos p. 1253, 18 atulimus): CIC. Att. 4, 18, 5 Q. Cicero et Caesar exercitum ex Britannia -bant (CAES. Gall. 5, 23, 2 e. -are [de -var. l.]. LIV. 38, 50, 3. 41, 28, 9 e. salvom ... plenissimum praeda domum -vit. IVST. 31, 3, 2. cf. l. 62). CAES. Gall. 4, 29, 4 quibus navibus -ari possent. civ. 2, 43, 1. HOR. epod. 9, 24 io Triumphae, nec Iugurthino parem bello -asti ducent neque Africanum (cf. l. 48; subesse vid. notio p. 1251, 36 illustrata). Ov. epist. 7, 159 (Dido ad Aeneam) sic superent, quoscumque tua de gente -at Mars ferus (Madvig, -as trad.). LIV. 25, 5, 11 Cannensis reliquiae cladis hic exercitus erat, relegatus in Siciliam ..., ne ante Punici belli finem in Italiam -rentur. 38, 42, 12 -ari legiones inde reddique tandem rei publicae (TAC. ann. 1, 63, 3. 4, 23, 2). al.

④ in locut., qua notio redeundi exprimitur: BELL. Hisp. 40, 2 Lusitani, qui ex pugna super fuerunt, ad signum se receperunt et ... ad Didium se -ant, sc. iterum aggrediendo (item refl.: APVL. met. 1, 25, 6 dehinc ad ... cubiculum me -o). VERG. Aen. 11, 764 victrix redit illa Camilla pedemque ex hoste -at.

b -antur res: a variae (saepe ablatae, raptae sim.; incorp. p. 1253, 17; huc spectare vid. loc. lacunosus CIC. rep. 3, 43): ① accedit praedic. indicans, quo statu aliquid redeat, restituitur: GRACCH. or. frg. Gell. 15, 12, 4 (antea syn. retuli) alii vini amphoras, quas plenas tulerunt, eas argento repletas domum -verunt. COLVM. 10, 310 aere sinus gerulus plenos gravis urbe -et (cf. p. 1251, 23). PLIN. epist. 1, 6, 1 ut, si

manus vacuas, plenas tamen ceras -rem. APVL. met. 6, 13, 1 *Psyche* flaventis auri mollitie congestum gremium Veneri -at. VVLG. Ier. 14, 3 non invenerunt aquam, -verunt vasa sua vacua (PALLAD. hist. mon. I 2, 5 p. 253^B [gr. aliter]). ① *cetera exempla*: CIC. Verr. II 4, 6 ut illis *Mamertinis* benignis usus est ad commodandum, sic ipse diligens fuit ad -andum. 4, 64 (*antea*: Romam cum attulissent *candelabrum*) reges statuerunt id secum in Syriam -are. 4, 74 Segestanis ... Diana ... redditur, -atur Segestam. 4, 77 v. p. 445, 58. 4, 103 (*antea*: dentes eburneos ... e fano sustulisse) regem ... -andos reponendosque, curasse (i, ita *Halm*, v. *app. crit.*; *de eadem re*: VAL. MAX. 1, 1 ext. 2). LIV. 42, 3, 10 tegulae -andae in templum (locarentur) (*in eadem re*: VAL. MAX. 1, 1, 20 tegulas Locros -andas [reponendas var. l.]). 43, 6, 10 (6 attulisse ... scuta) Alabandenses scuta -are ad A. Hostilium consullem in Macedoniam iussi. VAL. MAX. 2, 10 ext. 1 effigies ... in pristinam sedem -andas. SIL. 13, 23 signa -andi, sc. *Romam iterum aggrediendi*, crescebat ... fervor. al. IVV. 7, 47 -andis ... cathedris. HIER. epist. 54, 17, 2 (*spectat ad Ruth 1, 5 sqq.*) marito et liberis peregre mortuis pudicitiam -vit in patriam. al.

② *cineres, reliquiae mortuorum sim., sc. domum, ad suos, in patriam* (cf. p. 1252, 53): VERG. Aen. 7, 574 *pastores caesos* ... -ant Almonem puerum foedatque ora Galaesi. SEN. contr. 7, 7, 2 *paterni sinus* numquid ossa filii -ant? HOMER. 1045 sua dona, i. *corpus Hectoris*, -at in patriam Priamus. STAT. Theb. 9, 373 illa *Ismene* manu ceu vivum *filium* amplexa -at (*de eodem*: 9, 388 cur nunc te ... tumultis ... -o, non mihi?). 11, 191 (*Polynices ad Adrastum*) urnam ... -es (reponas var. l.). TAC. ann. 14, 12, 4 cineres. SCAEV. dig. 34, 4, 30, 2 ut is *heres* corpus ... curaret in patriam -ari. al.

③ *respectu vario; -atur aliquid vel aliquis*: 1 *in adversam partem, sc. repellitur sonus*: OV. met. 3, 369 *Echo* in fine loquendi ingeminat voces auditaque verba -at (cf. p. 611, 68).

2 *in quamlibet directionem; vox pertinet ad motum eorum, qui (quae)*: a *ad condendum, servandum sim. aliquid (aliquem) aliquo portant* (fort. huc p. 1251, 30): PLIN. nat. 36, 115 in Tusculanam villam -tis quae superfluebant cotidiani usus delicias. APVL. met. 4, 11, 2 *brachium* abscondimus ..., ceterum Lamachum raptim -avus (*nisi ad p. 1252, 31 sqq.*). 4, 16, 5 iubet novalibus suis confestim bestiam ... -ari (*de con. van der Vliet*). b *aliquem amovent*: MART. CAP. 8, 805 (vers.) *Satyrus ebrium* collo ... complicatum ... -at, sc. *ex senatu deorum*. c *aliquid loco suo movent*: AGNELL. in Galen. puls. 43, 28 tunc virtus pro erectione, i. *ante diastolam*, tota -atur et inmundatur arteria superius.

3 *per compensationem rei evanescentis, deficientis* (cf. supra p. 612, 30 sqq.): AVIEN. Arat. 1210 *pro sideribus, quae occiderunt*, altera mundus sufficit inque vicem lapsorum multa -at (gr. ἀντιφέρει).

④ *translate, sc. sine respectu motus localis*: A *vi praeverbii vigente significatur actio*: 1 *consequendi, adipiscendi, sc. -ant, qui (quae) alicunde mercedem, poenam sim. recipiunt, colligunt* (ad usum cf. *imprimis p. 1251, 36 sqq.*; *saepe c. respectu compensandi* [aliter sub 2a], *sed mera vi obtinendi e. g. l. 48 sq. 64; ratione iuris, iudicio sim. e. g. l. 56. 60 sq.*): STAT. silv. 1, 3, 13 quae mente -o gaudia, quam lassos ... visus! (*recordando ut*: SEDVL. carm. pasch. 5, 432 [*respic. ascensio Christi*] *sideres* ... vias alacri sub corde -ant *apostoli* [cf. op. pasch. 5, 38 revolvunt cordibus et -ant]). APVL. met. 8, 28, 1 quale ... meritum -verit. 11, 15, 1 (*sacerdos ad Lucium*) curiositatis inprosperae sinistrum praemium -asti. VET. LAT. II Macc. 13, 8 (rec. P) quoniam ... perpetravit ... multa facinora ..., mortem -vit (reputavit *cod.*; gr. ἐξουσίωσατο, *rec. V* morte damnatus est, B, M mortem consecutus est). COD. Iust. 4, 35, 4 (a. 222/35) contrariam sententiam (AVG. c. Pelag. 22, 46 ut *haereticus* ... ad ecclesiasticum iudicium perveniret et -ret dignam sua perversitate s.). FRG. Vat. 282 (a. 286) ex iure rescriptum -bis (COD. Theod. 9, 40, 7 nisi aliquis ... meruerit -are r.). COD. Iust. 7, 13, 1 (a. 290) libertatem ... pro tam ingentibus meritis. 7, 62, 10 pr. (a. 294) si actor ... deteriolem calculum -veris *eqs.* (12, 29, 3, 5). 9, 45, 6 (*ferre a. 300*) tibi debitam vindictam -are (EDICT. imp. Constant. [CIL III 12133, *sim. al.*; a. 314] 12 ut ab omnibus tanti commissi conscii v. possit -ari). FIRM. math. 6, 32, 14 magna felicitatis gloriam. CLAVD. DON. Aen. 5, 5 p. 426, 5 *feminae* in ultione -anda per infirmitatem sexus minus possunt (10, 300 p. 332, 15). AVG. epist. 134, 2 (*antea*: ut eis paria non retribuatur) hanc vicissitudinem non -bunt. 242, 1 ad -andos ex eorum disputationibus uberes fructus. VAL. CEM. hom. 18, 5 unde pietas *matris Maccabaeorum* damnatum patitur, lucrum -at. DRAC. laud. dei 2, 761 effectus faciles oratio pura -at. al. *apud Christ. -atur vita poenave aeterna*: VET. LAT. Cor. 5, 10 (cod. 77, *sim. al.*) ut *Christo iudice* recipiat (vel) -et unusquisque sui corporis propria, prout gessit (gr. *χομιόηται*, *Vulg.* referat; v. p. 627, 24 sqq.). Hebr. 10, 36 (cod. 89, *al., sim.* VVLG.) ut voluntatem dei facientes -etis repositionem (gr. *χομιόησθε*). AVG. epist. 215, 1 secundum propriae voluntatis merita iudicium -bunt. EVSEB. GALLIC. hom. 10, 9 *iniusti* -turi secum ... poenam. al.

2 *rependendi, respondendi; -at*: a *qui praestat praemium, remunerationem*: CE 250, 8 (a. 156; *ad Silvanum deum*) adsis huc mihi, sancte, favens numenque) -es, quod tibi pro meritis simulacrum ... dicavi. VAL. CEM. hom. 13, 3 qui illatae vicem -at iniuriae. b *qui reddit alicui responsum*: VAL. CEM. hom. 12, 4 cuius *diaboli* est consuetudinis ad instiganda odia amarus portare ac -are sermones.

3 *reducendi, attribuendi, sc. ad causam, originem sim.*: AMBROSIO-AST. in Phil. 2, 13 *apostolus* omnem ... gratiam semper -at ad deum, ut nostrum sit velle, perficere vero dei. ENNOD. epist. 4, 9 nullis adiutus conscientiae dotibus iure ad allegantem -at, si quid adipiscitur. ORIG. in I reg. 9 p. 15, 19 videamus ..., ne forte ... omnia gesta vel dicta, quae secundum deum gerit vel dicit, ad orationem -antur (-entur, reputentur var. ll.).

4 *reponendi, sc. -atur pecunia in tabulas publicas sim.* (cf. *usum p. 621, 9 sqq. illustratum*): COD. Iust. 12, 37, 16, 3 (a. 491/518) pecunias ... publicae rationi erogatur non dubitet -andas.

B *vi praeverbii fere evanida vel flexa; -antur*: 1 *quae proferruntur, producentur sim., sc. in rebus iudicariis*: COD. Iust. 3, 11, 2 (a. 314) si quando quis rescriptum ad extraordinarium iudicem -verit *eqs.* 6, 21, 15 pr. (a. 334) cum voluntatem patris -verunt *filii militum*, meritum ... non quaeratur. COD. Theod. 7, 21, 1 si qui ex protectoribus ... epistulas -verint *eqs.* 13, 5, 21 securitatem suscepti oneris -andam (13, 5, 26 Iust. 10, 69, 1. al.). 2 *quae feruntur, tolluntur* (cf. *vol. X 2, 54, 67 sqq.*): COMM. apol. 339 hic *Christus* dolet pro nobis et peccata nostra -at.

deriv.: reportatio.

Cioffi.

αχέτλιος: inportunus, **reportūnus** GLOSS. II 450, 5 (cf. 591, 21 -us: miser, infelix). adi. sec. importunus *factum, ut opponatur* opportunus (sc. ea vi praeverbii, qua invertitur notio vocis primitivae, cf. e. g. adi. *deverbativum* reprobus).

1. ⁸ **reposco**, -poposcī, -ere. a re- et l. poscere. NOT. Tir. 35, 9 -it. 35, 10 -poposcit. perf. nusquam nisi *ibid. et* HIER. epist. 5, 2, 2 -poposcit. de *notione* (cf. l. 67): SYNON. Cic. p. 428, 13 ex postulat. exorat. exposit. flagitat. repetit. -it. GLOSS. II 232, 40 ἀπατώ: depono, exigo, -o, postulo. GLOSS.¹ I Ansil. RE 1228 -ent: expectent (expet- *corr. ed.*). III Abstr. RE 71 -it: repetit. *sim. al. legitur inde a* PLAVTO, TER., CIC. (*apud poetas saepe in fine versus dactyl.*). [confunditur in *codd. maxime c. poscere, e. g. p. 1255, 65. 1256, 12 (-it in falsa var. l. pro poposcit* HIL. trin. 6, 48 CLAVD. 5, 445), *ceterum c. reponere p. 1255, 45 (insuper v. p. 1236, 47); restit. pro respondere p. 1255, 72.*]

I *ferre i. q. rursus poscere* (gr. resp. ἀπατεῖν p. 1255, 1. 1256, 39 et ANIAN. Chrysost. hom. 3, 5; *accedit* rursus IVVENC. 3, 724): A *per obi. solum indicatur, quis vel quid reddi debeat* (iuxta alterum obi. ponitur p. 1256, 16 sqq.; *pro obi. est enunt. secund. c. ut p. 1255, 54 et* IVLIAN. Aug. c. Iulian. op. imperf. 3, 84. 5, 45, 1, *inf.* AVG. c. Iulian. op. imperf. 6, 13, 2 IVLIAN. in psalm. 10, 8, *adv. p. 1256, 8. 10, absolute p. 1255, 11. 26; indicatur, unde -atur, fere per praeupos.* ab, e. g. p. 1255, 3. 17. 34, *sed de* TERT. adv. Marc. 2, 20, 2 HIER. epist. 147, 9, 5, *in quem finem, per praeupos.* ad p. 1255, 6 et CONST. Sirmond. 5, *cui, per dat. sibi p. 1256, 13 sq. et* PAVL. NOL. carm. 10, 31): 1 *usu strictiore* (*ferre -it animans, sed res e. g. l. 72. 74. p. 1255, 11 sqq. 29. 32. 40*): a *agitur de restitutione*: α *rei*:

① *corporalis, sc. datae, amissae, ablatae sim. (exempla selecta inde ab* OV.; *fort. huc l. 66)*: PLAVT. Men. 690 *pallam* tute ultro ad me detulisti, dedisti eam dono mihi; eandem nunc -is. ALF. dig. 9, 2, 52, 1 tabernarius ... supra lapidem lucernam posuerat; quidam ... eam sustulerat; tabernarius eum consecutus lucernam -bat. PROP. 4, 11, 53 suos cum Vesta -ret ignis *extinctos*. OV. met. 13, 200 (*loq. Vlixes*) accuso ... Parim praedamque Helenamque, -o (i, ad p. 1255, 8). VAL. FL. 6, 368 *quidam* Canthum (*i. cadaver eius*) ... -it, quem manus a tergo *sociorum* ... rapit *eqs.* STAT. Theb. 2, 328 *dux taurus pulsus* bella cupit pastusque et capta armenta -it. 7, 469 *Oedipus* implorat Furias oculosque -it. al. *apud iudicem* (cf. p. 1255, 74): CALL. dig. 4, 2, 13 (*verba Caesaris*) quotiens quis id, quod deberi sibi putat, non per iudicem -it (*sim.* 48, 7, 7 bis). COD. Iust. 5, 37, 13 (a. 243) tutores debita pupillaria seu deposita -entes (4, 24, 9 [a. 293]. Theod. 2, 27, 1, 3). CONSVLT. 5, 1 quotiens adversarius aliqua sibi direpta, sublata proposita intendit actione -ere. al.

② *incorporalis*: A *cuiuslibet*: PVBLIL. sent. L 4 (*nisi ad l. 50 sqq.*) levis est fortuna: cito -it, quod dedit. VERG. Aen. 12, 573 (*loq. Aeneas*) ferte faces propere foedusque *ruptum* -ite flammis (SERV. '-ite' est revocate, innovate). SEN. Phoen. 378 *Polynices* regnum -it. LVCAN. 6, 821 *quidam a morte revocatus* stat vultu maestus tacito mortemque -it. QVINT. inst. 9, 2, 63 aliqua ... deponere apud memoriam iudicis et -ere, quae deposueris. al. B *vitae, animae (-it fatum, deus sim. praeter l. 73; cf. p. 1255, 11. 32)*: PROP. 2, 1, 71 quandomque ... vitam mea fata -ent (SEN. contr. 10, 3, 1 [*filia ad patrem*] quoniam -is v., quam dedisti, accipe. AMM. 25, 3, 15 quam v. -enti naturae ut debitor bonae fidei redditurus exsulto). VET. LAT. Luc. 12, 20 (Tert. adv. Marc. 4, 28, 11) hac nocte

animam tuam -ent (gr. ἀπαιτοῦσαν, Vulg. repetunt. huc spectat e. g. AMBR. paenit. 2, 11, 99).

β animantis: ① *cuiuslibet:* PLAVT. Truc. 850 ego ab hac muliere puerum -am (item in comoedia: TER. Ad. 132 -ere illum filium ..., quem dedisti. QVINT. inst. 1, 10, 18 [apud Menandrum] -enti filium patri). VERG. Aen. 8, 495 (Mezentius ad Turnum confugit) Etrusci regem ad supplicium praesenti Marte -unt. OV. epist. 5, 91 infestis fugitiva -itur armis (item -itur Helena: ars 3, 253. met. 13, 200 p. 1254, 56. HOMER. 343). met. 14, 401 comites ... regem Picum ... -unt. SEN. dial. 9, 11, 1 sapiens se ... ipsum inter precaria numerat vivitque ut commodatus sibi et -entibus sine tristitia redditurus. al. -it res: CIC. Verr. II 3, 120 nostra res publica ... hunc tot aratorum ... numerum desiderat et -it, sc. qui Verrem fugerunt. VERG. Aen. 10, 374 (369 quo fugitis, socii?) vos et Palanta ducem patria alta -it. SEN. Phoen. 28 (loq. Oedipus) qui locus me -it, sc. Cithaeron, ubi infans expositus sum. CLAVD. 17, 139 pridem te iura -unt, sc. iudicem. al. ② *mortui vel morituri (cadaver v. p. 1254, 57; cf. etiam p. 1256, 27):* CIC. p. red. in sen. 10 alter a me Catilinam ..., alter Cethegum ... -bat. SEN. Herc. O. 843 (loq. Deianira) factum est scelus; natum -it Iuppiter, Iuno aemulum; reddendus orbi est. SIL. 17, 459 fratrem magno munitans clamore -it. STAT. Theb. 8, 632 me ... sequebatur rabido clamore -ens mater Atyn. PORPH. Hor. carm. 1, 24, 11.

β agitur de compensatione (indicatur, quid compensetur, per praepos. pro l. 33. 37. 39, cf. p. 1256, 32): α -itur, quod pro aliqua re dandum, efficiendum est: ① *quaelibet exempla, sc. plerumque ad remunerationem spectantia (cf. p. 1256, 37sq.):* CIC. Lael. 32 ut amici sint propensiores ... ad bene merendum quam ad -endum. OV. met. 13, 180 (loq. Vlixes) illis haec armis, quibus est inventus Achilles, arma peto; illa vivo dederam, haec post fata -o. SEN. benef. 5, 1, 4 secuntur beneficia non -entem (7, 19, 3). COLVM. 4, 29, 17 vacuus locus demortui capitis vitem -it. MART. 8, 38, 3 qui praestat pietate pertinaci ... bona ..., capiet forsitan ut vicem -at (CARM. Année Épig. 1930 n. 59 [Romae, saec. I; inscr. sepulcr.] vices rerum natura -it. PLIN. epist. 2, 9, 6). AMBR. paenit. 2, 9, 81 homo pecuniam pro pecunia -it, quae non semper debitori praesto est. al.

② *ad poenam spectantia:* CATVLL. 50, 20 ne poenas Nemesi -at a te (VERG. Aen. 6, 530 SEN. Herc. O. 847 TAC. hist. 4, 32, 2. al.; cf. p. 1256, 24. 32sq.). CIL IV 1900 p. 1710 morbu(m) -o (Solin dubitanter, morbum Postum(i) Mommsen). TERT. adv. Marc. 2, 28, 2 oculum pro oculo -it deus noster. COD. Iust. 9, 9, 15, 1 (a. 242) quam vindictam ... -is (HEGES. 1, 32, 6 p. 63, 18 ut pro his, sc. legati occisis, v. -amus. p. 63, 22 quorum nunc sanguis clamat ad deum et v. -it. 2, 11, 3). al.

β -itur, quod aliqua re compensandum est: LIV. 3, 23, 2 et recens erat Tusculanorum meritum et similitudo ipsa periculi -ere latum auxiliium videbatur, sc. a Romanis. TAC. ann. 4, 57, 3 (Livia Augustum persuaserat, ut Tiberium adoptaret) id ... Augusta exprobrabat, -bat, sc. a Tiberio. PLIN. epist. 1, 13, 6 in audiendi officio perit gratia, si -atur (repon- var. l.). TERT. adv. Marc. 2, 20, 3 Aegyptiorum quidem repentium vasa, Iudaeorum vero -entium operas suas. HIL. in psalm. 57, 6 ut omnium ... interfectorum ab his impiis sanguis sit -endus. DRAC. mens. 12 expensas (v. p. 1256, 47).

α agitur de responso (cf. l. 59sq. p. 1256, 30): VERG. Aen. 11, 240 rex Latinus responsa -it ordine cuncta suo (sed iterum poscit' intellegere vid. SERV.). VAL. FL. 3, 245 prensant socios vocemque -unt. 7, 432 haec ait Iason; illa Medea ..., ut ... aspicit ... iamque ... sua verba -i eqs. SYMM. epist. 3, 54 nequaquam -ens, ut scriptorum mihi vicissitudo respondeat. pro obi. est ipse eventus, qui narretur (sc. per breviloquentiam): TAC. hist. 3, 13, 3 quid dicturos -entibus aut prospera aut adversa?

2 usu laxiore -untur quaelibet exspectata, debita (sed hic illic vis praeverbii fere evanuit): α -unt animantes (hominum ratio l. 66, coetus l. 74): α *quidlibet:* rationem (hic illic fort. in responso, ut ad lc pertineat; cf. p. 1256, 30): CIC. div. in Caec. 27 non est ferendum r. ab altero vitae -ere eum, qui non possit suae reddere (Verr. II 3, 1 LACT. inst. 6, 24, 20). CAES. Gall. 5, 30, 2 si gravior quid acciderit, abs te r. -ent. LIV. 39, 37, 10. al. cetera exempla: LVCR. 6, 920 attentas auris animumque -o. SEN. Herc. O. 1013 (queritur Deianira) hic ecce ... Tisiphone stetit, causam -it; parce, ... scelus est amoris ([poposcit var. l.]). PS. QVINT. decl. 18, 15 causas mortis illius -it sollicitudo generis humani [i. genus humanum sollicitum]. SIL. 1, 181 famulus domini ... crucem clamore -it (i. ut in cruce figatur sicut dominus). 4, 504 (loq. Hannibal) feriant nunc foedera mecum ductores Italum ac leges et pacta -ant (STAT. Theb. 11, 570 [loq. Polyneices] illic quoque, sc. apud inferos, p. -am). 16, 75 tanta ... qui regna -ant. STAT. Theb. 5, 489 fremit impia plebes ... facinusque -unt. TAC. ann. 14, 54, 3 possumus seniores amici quietem -ere (Halm, respondere codd.). FLOR. epit. 2, 15, 12 in alium Scipionem conversa res publica finem belli -bat. MARCELL. dig. 26, 7, 29 post viginti annos ... tutelam -ere (i. rationem tutelae, ut vid.; cf. p. 492, 41sq.). al. β *quod promissum*

est (cf. l. 26): VERG. Aen. 12, 2 Turnus ... videt sua nunc promissa -i (VAL. FL. 7, 650 FLOR. epit. 3, 17, 9 PAVL. PETRIC. Mart. 5, 857). STAT. Theb. 2, 388 Eteocles queritur ... fidem tam sero -i, sc. a Polyneice.

al. γ *quod secundum leges sim. debetur:* TAC. ann. 1, 35, 3 fuere ..., qui legatam a divo Augusto pecuniam -rent. PLIN. paneg. 32, 4 non ... -imus fenus (cf. COD. Iust. 8, 42, 7 [a. 244] usuram ... -i). COD. Iust. 4, 65, 16 (a. 260) legem ... conductionis servari oportet nec pensionum nomine amplius, quam convenit, -i. al.

β -it res: LVCR. 2, 369 quod natura -it, ad sua quisque agnorum fere decurrunt ubera lactis. 4, 655 figurarum ratio ut motusque -unt. AETNA 188 meum opus artificem incendi, sc. ignis Aetnaei, causamque -it (causaque poposcit var. l.). MANIL. 2, 465 Capricornus ... imperitat genibus humanis, crurum ... Aquari arbitrium est, Piscesque pedum sibi iura -unt (4, 8 cum ... sibi parvos usus natura -at, ... luxuriam ... emimus eqs.). al.

β per obi. indicatur, quis reddat: 1 *iuxta alterum obi. indicans, quis vel quid reddi debeat, sc. in structura '-ere aliquem aliquid'; formae: act. (cf. l. 52):* PLAVT. Aul. 763 aulam auri ... te -o, quam tu confessu's mihi te apstulisse. Curc. 614 quam tu virginem me -is? Rud. 1352 eum senem tu continuo vidulum, quem perdidisti, -ito. Trin. 728 (nisi ad 2) quoi talentum mutuom dedi, -am. CIC. Verr. II 4, 17 quidam Marmertinus sacra se maiorum suorum repetere abs te dicit, deos penatis te patrios -it. 4, 113 ut ... eum Verrem simulacrum Cereris ... -rent. VERG. Aen. 2, 139 quos parentes illi Graeci ... poenas ob nostra -ent effugia. 7, 606 si Romani parant ... Parthos ... -ere signa. SIL. 5, 408 quidam moriturus superos ... -it tempora promissae ... senectae. STAT. Theb. 11, 177 me Tegea regem occisum indefensa -it. PS. QVINT. decl. 15, 11 meretrici licuit te -ere, quantum numerare non poterat. AVSON. 27, 19^b (413 S.), 18 (imperans tabellario) fer hanc salutem ... Paulini ad usque moenia ..., salvare iussum mox -e mutuum. pass.: QVINT. inst. 6, 3, 10 cum rationem facti -rentur. PLIN. epist. 7, 12, 6 cuius libelli pretium -eris. HEGES. 1, 45, 9 quod iniusti parricidii ... poenas -retur Herodes (RVFIN. hist. 3, 5, 2 pro his ... omnibus malis p. divinitus -bantur). SIDON. epist. 9, 16, 3.

2 *non indicatur, quid reddendum sit, sc. in structura '-ere aliquem'; formae: pass.: SEN. dial. 11, 11, 3 gaudeamus ... eo, quod dabitur, reddamusque id, cum -emur. epist. 81, 9 non dicimus 'gratiam reddidit'; reddunt enim ..., qui -untur. act.: QVINT. inst. 5, 10, 111 (agitur de talentis mutuis) Thebani -unt Thessalos. VET. LAT. deut. 15, 2 (Tert. adv. Marc. 4, 17, 3) dimittes omne debitum ... et fratrem tuum non -es (gr. ἀπαρτήσεις, Vulg. v. p. 1207, 68). ANIAN. Chrysost. hom. 15, 9 p. 47, 7 'qui miseretur pauperis, faeneratur deo' (prov. 19, 17); deo igitur faeneratus es? ipsum -e (gr. ἀντὶ πλεῖσθες).*

α per obi. indicatur locus adipiscendus, adeundus (cf. poscere vol. X 2, 78, 55sq.): FLOR. epit. 3, 21, 12 Marius vi patriam -ens, unde vi fuerat expulsus. MACR. somm. 1, 9, 6 sapientes caelum mente ... habitantes facile post mortem ... caelestem, quam paene non reliquerant, sedem -unt. DRAC. mens. 12 (mense Iunio) rusticus (expensas, et fluctus nauta -it (i. pertinet ad p. 1255, 41sq.)). Orest. 797 matre occisa Orestes et Electra reperiunt pariter regalia limina torvi: sic duo terribiles ... leones caede iuvenearum satiati lustra -unt.

II i. q. iterum poscere, postulationem iterare (cum acc. dupl. l. 52; adde p. 1255, 51): PS. QVINT. decl. 15, 7 te ... -o, iuvenis, invidiam, quam fortunae nostrae paulo ante faciebas. SYMM. epist. 9, 24, 2 nunc quoque -o postulatum.

deriv.: 2. reposito. compos.: irreposcibilis. Koike.

2. reposito, -ōnis m. a reposcere (cf. lurc(h)o, appeto sim.). i. qui avide reposcere solet: AMM. 22, 16, 23 Aegyptii sunt controversi et -es acerrimi (de iisdem 22, 6, 1 genus hominum avidum multiplicatum reposcere). Bk.

repositio, -ōnis f. a reponere. scriptura vel forma ri- et repositio, sc. a -posito, occurrit in tit. vulgaribus p. 1257, 24. 38 (v. Binder, Sprachkontakt und Diglossie, 2000, 232; cf. deponstio, deponstio sim. vol. V 1, 591, 52sq. nec non Svennung, Kl. Beitr. zur lat. Lautlehre, 1936, 12. 53). abbreviatur fortasse p. 1257, 22. de notione v. p. 1257, 29sq. 31sq. 42. legitur in prosa orat. inde a saec. II, plur. non nisi l. 75. p. 1257, 39. 42. [in falsa var. l. pro adsumptio VET. LAT. II Tim. 4, 6 (Cypr. testim. 3, 16 l. 72).]

i. q. reponendi actio vel effectus (qui maxime respic. l. 75. p. 1257, 3. 8. 17. 20. 25): 1 *proprie; fit -o:* a denuo ponendo (sc. recognoscendo, corrigendo; de re v. comm. Bouma, 1993, 103sq.). NIPS. grom. p. 286, 11 (tit.) limitis -o (Lachmann, -em codd.; cf. Bouma, 105sq.). 288, 22 si -em, sc. variationis vel limitis, facies (sic Bouma, cf. p. 126; aliter Lachmann). 289, 15sq. hoc in portionem limitis et variationis sive retro sive (in priore, locut. adv., in -ra dubitanter Bouma, 133) -e faciemus et tractabimus, (Bouma, -e t. Lachmann), ut sciamus, quantum ad singulas -es aut

adicere ... aut demere *debeamus*. **b** *recondendo, servando* (c. gen. [sc. *obi.*, alio l. 17] *praeter* l. 8. 14): VET. LAT. Iudith 12, 1 (cod. 109) *Holofernes* pra(e)cepit introire eam, ubi -o erat argenti eius ([gr. οὐ ἐτίθετο τὰ ἀργυροῦματα αὐτοῦ, cod. 151 ubi reposita erat pecunia eius, *sim. Vulg.*]. Sirach 31, 8 [Ps. Orig. in Iob 1, 17 l. 35] qui post aurum non ambulavit neque speravit in a. -e, [-em var. l.]; *gr. deest, Vulg. nec s. in pecunia et thesauris. inde* Ps. ORIG. *ibid.* 1, 18 l. 3]). prov. 6, 8 (Ps. Aug. spec. 86, *sim. cod. 167*) *formica* copiosam ... facit in messe -em (*gr. τὴν παράθεσιν, Vulg. congregat*). I Macc. 14, 23 (rec. B) placuit ... reponi exemplum verborum eorum *legatorum* in libris memoriae -is populi Sparthiarum (*gr. τοῦ μνημόσυνον ἔχειν τὸν δῆμον τῶν Σπαρθιατῶν, rec. L* memoriale habere populum S., *V* ut sit ad memoriam populo S., *X aliter*). AVG. quaest. hept. 4, 33, 9 (*affert num. 19, 9*) illius, *sc. vaccae ustae*, cineris congregatione et -e in loco mundo. DIOSC. 2, 40 p. 194, 19 *cantharides* bon(a)e sunt ad -em, quae de tridico (*i. trit-*) colliguntur; quae miss(a)e in vaso *eqs.* (*gr. 2, 61, 1 εἰς ἀπόθεον*). Ps. FVLG. RVSP. serm. 64 p. 935^D (*respic. Luc. 12, 16sq.*) de multorum annorum -e satagebat *dives* (*pendet e Ps. Aug. serm. 86, 1, ubi vita*). ORIG. in Matth. ser. 138 p. 286, 3 (*explicat allegorice velum templi sec. Matth. 27, 51 scissum*) ut videamus ... veram arcam testamenti ... et propitiatorium verum et -em mannae in aureo vaso (*cf. l. 32. 34*). **c** *sepe liendo* (*e dub. resolutione* INSCR. Duval, Loca sanct. Afr. 141, 1 [a. 472] *repositio*(n)e *memoriarum* [*repositio* memorie] *ed.*): INSCR. christ. urb. Rom. 10419a (*saec. V, loco lacunosus; vix est quod ad 2 pertineat*) *riposio* ei(us) (*v. p. 1256, 61sq.*). **d** *rependendo, respondendo*: EXPLAN. in Don. 1.401 *astismos tropus, facete composita -o* (*repositi var. l.*).

2 *per meton. significatur locus, vas, ubi aliquid reponitur, repositorium* (*cf. ISID. orig. 6, 3, 1* biblioteca a graeco nomen accepit eo, quod ibi recondantur libri; nam *βιβλίον* librorum, *θήκη* -o interpretatur [*cf. GLOSS. I Ansil. TE 14* teca: -o graece. *cf. l. 41. 62*]. GLOSS. V 337, 13 *apotheca*: -o. *gr. resp. ἀποθήκη praeter l. 48*): VET. LAT. exod. 16, 23 (cod. 102) omne, quod amplius est, relinquit illud in -e usque in mane, *sc. in sabbata* ([*Vulg. reponite solum*]. *loq. Moses ut*: 16, 32 [cod. 102, *sim. 104*] implete *tantum* ... manna in -e in progeniem vestram [*Vulg. et custodiatur*]). Luc. 3, 17 (cod. 5) triticum congregabit in -em (*cod. 4. al. et Vulg. in horreum, sim. al.*). CIL VI 29791, 5 (*saec. II/III*) in his praedis insula(m) Sertoriana(m) bolo (*i. vo-*) esse ... fili(a)e meae, cinacula (*i. cen-*) tot ..., tabernas tot ... et repossone subscalire (*i. -em subscalarem; v. p. 1256, 61sq.*). PALLAD. 1, 32 feni, palearum, ligni, cannarum -es nil refert in qua parte, dummodo siccae sint atque perflabiles (*item accedit gen. : ISID. orig. 18, 9, 3* bibliotheca librorum -o dicitur). SERV. georg. 4, 229 'thesauris': -bus (-is var. l.), ac si diceret apothecis. SCHOL. Hor. carm. 3, 14, 19 ('Spartacus si qua potuit ... fallere testa') nullam -em ei evadere potuisse commemorat. RVFIN. Orig. in exod. 7, 5 p. 212, 12 quid est, quod dicit 'ut in die sexto duplum colligatur' (*exod. 16, 5*) in -e, quantum sufficiat etiam sabbato? (*inde CAES. AREL. serm. 102, 4*). VITAE patr. 5, 13, 15 vidit -em, in qua panes haberi solebant, repletam panibus (*gr. 13, 15 τὸ ἀροθῆσιον*).

repositivus, -a, -um. a reponere (*repositum*). *i. q. ad reposita pertinens*: CASSIOD. var. 6, 8, 6 -ae (*depositivae var. l.*) ... pecuniae, quae ... competentes dominos amiserunt, ... nostris applicantur aerariae. **Bk.**

reposit(i)tōrium, -ī n. et repositōrius, -a, -um *adi.* a reponere (*repositum*); *sim. l. 61. al. scribitur -post-* l. 61 sq. 64. p. 1258, 8sq. 13. 14, *cf. l. 56; litt. gr. p. 1258, 5 (cf. l. 56)*. de *notione* v. l. 64. p. 1258, 4. 17. 22. legitur in *orat. soluta; abiit in serm. gr. ἑπιστάσιον* PAP. Anal. Papyrol. 26, 2014, 235 (*saec. I, in tabula mercium; de lecto quodam, si recte Worp ad l.*). [*restit. p. 1258, 16 pro repositium*].

i. q. ad reponendum pertinens: **1** *neutr. pro subst. significat id, quo aliquid reponitur, conditur sim.* (*cf. ISID. orig. 15, 5, 1* de -is. 15, 5, 5 *bibliotheca* est locus, ubi reponuntur libri; *βιβλος* enim graece liber, *θήκη* -um dicitur. *v. etiam l. 29*); **reponitur**: **a** *cibus* (*de magna ut vid. lance, in qua ponuntur alia vasa sim., l. 70. 71. 74. 75. p. 1258, 4; cf. GLOSS. II 394, 41 παράθεμα*: *depositorium, -um [-posit-* *cod. unus et ed. Stephani; vix de re reposita*). III 321, 26 *τραπεζόπιναξ*: -um): SEN. epist. 78, 24 in -o eius *aegri non* pectora avium ... congesta ponentur. PETRON. 33, 3 gustantibus ... nobis -um allatum est cum corbe, in quo gallina erat lignea. 35, 2 rotundum ... -um duodecim habebat signa ..., super quae proprium ... structor imposuerat cibum. 36, 1 *servi* superiorem ... partem -i abstulerunt. 36, 3 circa angulos -i. 39, 3 quam *cenam* in theca -i videratis. 40, 3. 49, 1 -um cum sue ingenti mensam occupavit. 60, 4. PLIN. nat. 9, 39 testudinum putamina secare in laminas ... et -a iis vestire. 10, 140 ut *gallinae* a pede uno dilatatae -a occupent. 18, 365 vasa, quibus esculentum additur, sudorem -is relinquunt. 28, 26 bibente conviva mensam vel -um tolli. 33, 140 mensas -is inponimus ad sustinen-

da opsonia. 33, 146 Cornelius Nepos tradit ... -is argentum addi sua memoria coeptum (*inde* 1, 33, 52). VLP. dig. 34, 2, 19, 10 *si* cui vasa sint legata, non solum ea continentur, quae aliquid in se recipiant ..., sed et quae aliquid sustineant ...; -a quoque continebuntur (*inde* GLOSS. iurispr. *μαγκίσιον* P 15 -στόριονμ παραθηκαεἶον). **b** *corpus mortui* (*recumbentis* v. p. 1257, 56): IVL. VAL. 3, 59 l. 1401 (*e testamento Alexandri*) his ... mando -um corpori meo fieri auri. **c** *quodlibet*: SCHOL. Hor. gloss. *I* sat. 1, 1, 53 granaria: -a (*item respic. horreum sim. : AVG. op. monach. 23, 27 [spectat ad Matth. 5, 26] apothecae ... vel horrea verbum ex verbo -a dici possunt [-posit-, -port- var. ll.; inde* ISID. orig. 15, 5, 8 p. 400, 14]. *ibid.* cur ... isti *pigri* manus otiosas et plena -a volunt habere?). HIST. AVG. Aur. 17, 4 *aerario exhausto vendidit* gemmas quin etiam, quas multas in -o sanctiore Hadriani reppererat. HIER. reg. Pachom. 49 p. 26, 11 *fratris novi* vestimenta ... accipient ... et inferentur in -um (-post- vel -positio) *torio var. ll.; gr. aliter*). CIL VIII 9426 Corentus s(t)ructor ad -(u)m vixit a(m)nos tot (*restit. Froehner, repositrii lapis; cf. p. 1257, 69*). GLOSS. V 646, 51 *riscus*: -um (*cf. l. 19*).

2 *adi. de eo: quo aliquid reponitur, sc. -um vas*: SCHOL. Ter. p. 108, 13 (*ad Eun. 754*) *riscus* est (-um v.) ex iunco et foliis palmarum contextum (i.), quoddam v. rotundum *cod. unus, sed ceterum aliter; cf. l. 17*). ISID. orig. 20, 9, 1 de v. -is. *quod repositum est*: GLOSS. II 237, 25 *ἀποκειμενον*: -um, reconditum, conditum. **Kho.**

repositus v. repono.

reposit(i)o v. repositio. **reposit-** v. etiam reposit-

repositor, (-ōris) m. a reponere (*cf. impostor vol. VII 1, 667, 21*). [*e con. dub. supplevit Warmington LVCIL. 191*]. *i. qui reponit, restitutor*: OV. fast. 2, 63 templorum ... -r (*v. vol. X 2, 91, 20sq.*).

[**repōtātio**, (-ōnis) f. v. *infra l. 32*]. **Bk.**

repōtia, -ōrum n. plur. (*vix cogites de fem. sing. l. 45. 47*). [*a re- et pōtāre, ut e. g. dēsiderium a dēsiderāre. cf. Leumann, Gramm. 1977, 293. Mei.*] de *origine* (*cf. l. 49*): VARRO ling. 6, 84 *potio*, unde poculum, *potatio*, -a (*repotatio trad., corr. ed. 1557; sim. e con. dub. 5, 122 a 'potione' -a [K. O. Müller, posca Turnebus, postea trad.]*). FEST. p. 281 (*v. l. 46*). *scribitur litt. graecis l. 55*.

i. q. potatio post nuptias celebrata (post aliud festum per gen. indicatum APVL. l. 40sq.; *ad rem* v. Pfister, RE IA 613sq.): **1** *varia exempla*: HOR. sat. 2, 2, 60 licebit ille -a, natalis aliosve dierum festos albus celebrat. GELL. 2, 24, 14 *qua lege sumptuaria* profestis quidem diebus ducenti finiuntur, ... nuptiis autem et -is (-potu, -potii, -pni var. ll.) sestertii mille. APVL. apol. 59, 3 ad -a cenae obeunda. mund. 35 p. 367 ille moriturus ad supplicii locum ducitur, hic ad conviviū -a, ... adventat (i.) c. ire potia *al. var. ll.*). AVSON. 27, 3 (398 S.), 50 natalis si forte fuit sollempnis amico coniugiove (-que *cod.*) dapes aut sacra -a patrum. SYMM. epist. 7, 19 (*antea*: nuptiale festum) reverteris, ut spero, post -a in Caelium la-rem. **2** *definitiones*: FEST. p. 281 -a: postridie nuptias apud novum maritum cenatur, quia quasi reficitur potatio (*affert l. 59; sim. ad HOR. l. 37*: PORPH. *repō[r]tia* dicebatur dies post nuptias. SCHOL. -a sunt, quae Graeci dicunt ποδοστρόφια, aut mutuae invitationes; -a dies secundus a nuptiis, quo repotant ...; -a dicuntur dies, qui secuntur nuptias ...; vel dies post nuptias, quo ... amicae ... celebrant convivia (i.) *ποτο-temptavit Laistner, Class. Quart. 19, 1925, 194*]). SCHOL. Hor. sat. 2, 2, 60 -a dicuntur septimus dies, quo solet nova nupta redire ad parentes suos; hic pro festis diebus. EXC. Bob. gramm. I 550, 13 -a λυσιπόδια. GLOSS. -a: ἡ τρίτη τῶν γάμων, ποδοστρόφια (*sim. GLOSS. iurispr. μαγκίσιον* P 17 ῥεπάτια, ἡ τρίτη τῶν γαμῶν ἡμέρα). †reperidia: ἐπίποδα, ἡ μετὰ τὴν ἡμέραν, (ἐορτὴν ἡμέρα Bücheler; *sim. †reproca: ἐπίβδα, ἡ μετὰ τὴν ἐορτὴν*)). *deriv. : ?repotialis*.

?**repōtialis**, -e. a repotia, si recte con. *i. q. ad repotia pertinens (locum affert* FEST. l. 45): PACVV. trag. 193 depulsum mamma paedagogandum accipit (-is Liber, (*Scaliger, appottalis liber trad., -i lacte con. K. O. Müller; de loco obscuro v. Schierl, comm. 2006, 321sq.*)).

1. repōto, -āre. a re- et potare. *i. q. iterum bibere*: SCHOL. Hor. sat. 2, 2, 60 v. l. 49. *schola aestiva 2018/Bl.*

2. repoto v. reputo. **repe-** v. repe-

[**reppudula** v. rubetula.]

repra pro lepra v. vol. VII 2, 1177, 37sq.

repraebeo, -ēre. a re- et praebere. *i. q. iterum praebere*: REGVLA mag. 7, 16 in ipsis interrogationibus, cum repetita magistri vox -etur discipulis, qui non responderunt.

[**repraefectio**: ἐπισκευή GLOSS. falso pro refectio, *cf. p. 591, 47*]

repraeh- v. repreh-. **repraemo** v. reprimo.

repraendo v. reprehendo.

[**repraesentāneus** pro praes- perperam ed. olim TERT. apol. 28, 4.]

***repraesentātio**, -ōnis f. a repraesentare. *scrib. litteris gr. p. 1259, 19*. GLOSS. -o: ἐμπροσσιασμός (*cf. p. 1259, 20*). restituito (*cf.*

duas glossas confusas GLOSS. minurratio: restitutio, -o vel servi vel rei furatae). legitur inde a CIC., frequentatur a TERT., plur. non nisi l. 59, 62. [confunditur in codd. c. praesentatio l. 51 (falsa var. l. vol. X 2, 853, 45), repensatio p. 1174, 15 (restit. l. 18, 73).]

i. q. actio repraesentandi, (iterum) ante oculos ponendi vel status repraesentatus (meton. l. 37; vi praeverbii fere evanida l. 39. 56sq. 67sq. p. 1260, 1sq.): 1 significatur praesens praestatio eius, quod debitum est: a obligatione civili: a privata (sc. nata ex emptione, testamento sim.): CIC. Att. 12, 31, 2 si ... Faberianum venderem, explicare vel -e non dubitarem de Silianis hortis emendis (item respic. emptio pecunia praesenti: 13, 29, 2 [3]. fam. 16, 24, 1). MARCELL. dig. 35, 4, 1, 36, 1 contra voluntatem testatricis -em fideicommissi desiderari (postea: maturius ... transferre). SCAEV. dig. 31, 88, 5 eius, quod ante diem existentem solutum est, -em in reliqua solutione legati reputare. VLP. dig. 24, 3, 24, 2 magis se velle dilationem dotis solvenda pati quam in -e deductionem. 42, 8, 10, 12 sensi commodum in -e (antea: cum ... praesens solverit). reg. 6, 13 tantum ex fructibus ... reddere, quantum in illa dote, quae triennio redditur, -o, facit (i. Cuiacius, repensatio trad.). INST. Iust. 2, 20, 14 (huc spectat GLOSS. iurispr. μαγίλιον P 22 ρεπρεσεντατιο ἐμπροσθεν) commodum -is (cf. l. 16): VLP. dig. 33, 4, 1, 12 an commoda -is in hoc legato ... observentur. 33, 4, 2 pr. uxor restituet ..., quod ex -is commodo sentit. al. PAVL. dig. 35, 2, 1, 10. β publica (in imag. TERT.): sistuntur personae iudici vel magistratui: TERT. adv. Marc. 5, 12, 5 corporalem (Kroymann, temporalium trad.) omnium hominum -em confirmavit Paulus ([II Cor. 5, 10]. respic. iudicium divinum universale ut: resurr. 14, 10 plenitudinem ... iudicii non nisi de totius hominis -e constare. 17, 3 -e carnis). COD. Theod. 10, 4, 3 in negotio criminali ... colonos ..., quorum -o poscitur, exhibendos esse. Iust. 8, 40, 27, 1 ex -e personarum. praestantur equi: COD. Theod. 6, 35, 2 minime ab eo, qui fuit palatinus, -o postuletur equorum.

β obligatione nata ex delicto, sc. repraesentatur poena, quae ipso reatu contrahitur: TERT. adv. Marc. 4, 16, 5 facilius ... vim comprimi ... -e talionis quam repromissione ultionis divinae. pudic. 14, 19 damnatum fornicatorem (I Cor. 5, 5) ... sub -e poenae perisse (disting. sub intentione virgae).

2 significatur quaelibet actio proponendi, ostendendi: a re ipsa: α per metonymiam de ipso exemplari proposito: VAL. MAX. 5, 10, 2 Aemilius Paulus, nunc felicissimi, nunc miserimi patris clarissima -o.

β de actione repraesentandi; respiciuntur: ① qui (quae) rursum adsunt: Christus: TERT. adv. Iud. 14, 9 (= adv. Marc. 3, 7, 7) secundae -is Christi argumenta signabat alter hircus, (lev. 16, 5sq.; item de secundo adventu: resurr. 22, 8 in domini -e). AVG. cons. euang. 3, 25, 78 tertiam eius -em discipulis post resurrectionem factam (sc. Ioh. 21, 1sq.). res: TERT. adv. Marc. 4, 10, 1 cum redintegratione membrorum virium quoque -em pollicebatur dominus paralytico (Luc. 5, 24). CHALC. comm. 118 p. 163, 19 ceterorum siderum ... perfecta -o (ibid. p. 163, 20; antea: revocatus ad antiquum statum. respic. apocatastasis).

② quae praedicta vel cogitando praeepta eveniunt: TERT. coron. 15, 2 si tales imagines in visione, quales veritates in -e? resurr. 23, 7 contemplatio est spei vitae aeternae ..., non -o (prae- var. l.) nec possessio, sed expectatio. PONT. vita Cypr. 13, 6 -i temporis servabatur sermonis expressio rei, quae nutu praesignificata erat. GREG. ILIB. in cant. 5, 14 in illa Hierusalem caelestis plenitudo spiritus et -o rerum, in hac ecclesiae portio et arra gratiae caelestis. PRISC. gramm. II 586, 12 cognitionis ... -o (v. p. 873, 50). al. ③ qui in conspectum veniunt, obviam fiunt vel sunt: quilibet: TERT. ieiun. 13, 6 per quae concilia ... ipsa -o totius nominis Christiani ... celebratur. CLAVD. MAM. anim. 1, 27 p. 98, 11 efficiunt corpora mutuis animorum -bus. BASIL. ad mon. 1. 87 -o nostra in caelo facie ad faciem (gr. p. 652^c ἐμφανισμός). deus (Aeon l. 64): TERT. adv. Marc. 3, 10, 4 deus elementorum corporibus, e. g. ignis et rubi, in -bus sui usus est. adv. Prax. 24, 6 visibilem eum deum patrem in filio fieri ex virtutibus, non ex personae -e (cf. p. 1260, 7). IREN. 1, 29, 2 Autogenem emissum esse ... ad -em magni luminis, i. Aeonis. CONC. Arvern. a. 535 p. 112 l. 20 ut prosperitatem regno vestro et -em (repensationem González) caelestis domini ... augeatis.

β dicendo, scribendo: VAL. MAX. 3, 8 pr. superest constantiae -o (reprehensio trad.). PLIN. nat. 9, 12 cuius orcae imago nulla -e exprimi possit alia quam carnis immensae dentibus truculentae. GELL. 10, 3, 12 Cicero praeclare cum diutina -e non 'caesus est' ut Gracchus, sed 'caedebatur' inquit eqs. (Verr. II 5, 162). TERT. adv. Marc. 4, 13, 3 habes nominis -em (sc. in Is. 52, 6). PASS. Perp. 1, 1 ut lectione eorum monumentorum fidei quasi -e, rerum ... homo confortetur (i. Harris, repensatio trad.; cf. gr. παρουσία). t. t. rhet. i. q. ἐνάργεια: QVINT. inst. 8, 3, 61 plus est evidentiā vel, ut alii dicunt, -o quam perspicuitas.

c imaginando, cogitando: TERT. apol. 23, 16 daemones contemplatione et -e ignis illius aeterni correpti etiam de corporibus nostro imperio excedunt. IREN. 4, 7, 1 Abraham doctus -e, quod ... homo futurus esset filius dei (sec. Ioh. 8, 56 vidit).

repraesentator, (-ōris) m. a repraesentare. i. qui repraesentat: TERT. adv. Prax. 24, 8 ne deus pater seorsum quasi visibilis ... desideraretur et (et ut var. l.) filius -r patris haberetur (cf. p. 1259, 62 et v. Scarpat, 1985, ad l.). BK.

*repraesentatio, -āvī, -ātum, -āre. a re- et praesens (potius quam a re- et praesentare, quod non ante Quint. et Apul. legitur). scribitur -pre- in cod. ant. PIVS Fronto p. 165, 6 SCHOL. Ter. Bemb. Eun. 147 et saepius in rec.; mendum scripturae subesse vid. p. 1262, 69. NOT. Tir. 22, 34 -at. de notione: SYNON. Cic. p. 429, 33 imitatur. depingit. ... -at (v. vol. VII 1, 432, 77sq.). GLOSS. -o: ἐν παρουσία ποιῶ, ἀποκαθίστημι, ἀμνομαι (ἀμειβομαι Goetz coll. l. 36), ἀποδίδωμι. -at: ἀντικαθίστημι, ἀποκαθίστημι, ἀντιπαρίστημι. sim. al.; cf. l. 35. p. 1263, 29. legitur inde a CIC. (bis in orat., sexies in epist.), CAES. (semel), in versibus non nisi singulis locis apud HOR. et PHAEDR.; ceterum cf. quae ad praesentio vol. X 2, 860, 60sq. adnotavimus. [confunditur in codd. imprimis cum praesentare PLIN. nat. 37, 181 SVET. Cal. 58, 1. al. (e con. dub. QVINT. inst. 11, 2, 1 PANEG. 7, 3, 4, v. vol. X 2, 861, 17. 863, 16), ceterum e. g. cum repensare COD. Iust. 10, 32, 20 (a. 340). EVAGR. vita Anton. 91, 6 l. 26 (e con. dub. IVL. VAL. 2, 25 l. 566 gratiam -tam [Kuebler, repensatam trad.]; cf. p. 1174, 61 sq.), repraesentare EVAGR. ibid. (restit. VLP. dig. 24, 3, 24, 2; e con. dub. 36, 1, 23 pr.). loco corrupto trad. CAEL. Cic. fam. 8, 2, 1 me -are (me in re praesenti adstante al. con., v. et vol. X 2, 1922, 12).]

i. q. praesentem reddere (vis praeverbii q. e. re- maxime viget sub IA1, IB et IIA); exempla nimirum haud raro eadem notionis ambiguitate implicita sunt, quam sub praesentio agnovimus. accedit fere obi. acc. (enunt. relat. p. 1262, 49. 1264, 22. 26. al., refl. p. 1261, 53sq. 1262, 15sq. 1262, 28. al., mediopass. p. 1261, 73, intrans. p. 1261, 50; accedit praedic. p. 1261, 8. 40. 55. 69. 1263, 48. al.; sine obi. vel obi. supplendo l. 35. p. 1262, 63sq. 1263, 15. 26), saepe et dat. inde a VELL., VAL. MAX., SEN. philos. (cf. praepos. ante p. 1262, 9, in c. acc. p. 1261, 74. 1263, 34. 1264, 33, c. abl. p. 1262, 26); utramque struct. testatur IDIOM. cas. gramm. IV 571, 28 -o tibi (et te) ἀμειβομαι σε, ἀποκαθιστώ σοι.

I praevalente respectu in conspectum dandi, manifestum, apertum faciendi (fere pro syn. est detegere p. 1261, 22, effingere l. 68, exprimere et imitari p. 1261, 13, praesentare p. 1261, 71, simulare l. 60; disting. e. g. deperdere p. 1261, 42, imitari p. 1261, 44, vincere l. 63): A usu sollemnium -antur: 1 absentia vel praeterita: a animo, memoriae sim.: CIC. Sest. 26 erat eodem tempore senatus in aede Concordiae, quod ipsum templum -bat me(moriam) consulatus mei, cum flens universus ordo cincinnatum consulem orabat. SEN. dial. 6, 3, 2 Livia non desiit ... Drusi sui celebrare nomen, ubique illum sibi privatim publiceque -are. 11, 18, 7 ut illum fratrem mortuum et sermonibus celebres et adsidua recordatione -es tibi. CVRT. 3, 10, 7 urbis Thebarum ad solum dirutae species -batur animis, sc. oratione Alexandri. QVINT. inst. 6, 1, 31 vestis Caesaris ... sanguine madens ita -vit imaginem sceleris, ut ... tum maxime occidi videretur (6, 2, 29 per φαντασίας vel visiones i. rerum absentium ita -antur animo, ut eas cernere oculis ac praesentes habere videamur). PLIN. epist. 9, 28, 3 nuntias multa te nunc dictare nunc scribere, quibus nos (tibi) -es (i. om. pars codd.). PIVS Fronto p. 165, 6 ego quidem et vota tua et te mente ... -vi. VERSV Fronto p. 109, 11 quidni ego gaudium tuum mihi -verim, mi magister carissime? TERT. praescr. 36, 1 (dub., v. vol. X 2, 862, 22). spect. 30, 7 haec, sc. spectacula iudicii ultimi, ... quodammodo habemus per fidem spiritu imaginante -ta. al.

β visui aliisve sensibus; repraesentatio fit: α similitudine, imitatione: ① qualibet: HOR. epist. 1, 19, 14 si quis vultu torvo ferus ... simulet ... Catonem, virtutemne -et moresque Catonis? VAL. MAX. 8, 3, 3 Hortensia -tā ... patris facundia impetravit, ut maior pars imperatae pecuniae his feminis remitteretur. 9, 11 ext. 4 bellorum ... domestico sanguine manantes furoribus ... -are et vincere voluisti, Siane. CELS. 5, 28, 14^b id thymion ulcus ... summum colorem floris thymi -at. SEN. nat. 1, 15, 2 fulgores quidam tantum lucis emittunt, ut fugent tenebras ac diem -ent. PLIN. nat. 23, 82 si vetusti oenanthini non sit occasio, decoquunt, ut vetustatem -et. 37, 182 spongites nomen suum -at. al. APVL. flor. 9, 38 filius tuus omnis virtutes tuas ita effi(n)git ac -at, ut ... admirabilior esset in iuvene quam in te parta (patre Brantz) laus. CENS. 6, 7 (sec. Empedoclem) si semen patris calidius erit et frigidius matris, puerum fore, qui matris vultus (vultum var. l.) -et (ibid. e. g. reddat similitudinem). PANEG. 12, 15, 3 raptu agmine advolasti, celeritatem illam in re gerenda Scipionis et Caesaris tunc maxime cupienti Romae -ans. al. -atur ipsa similitudo sim.: CELS. 5, 28, 17^a minime mala est impetiginis species, quae similitudinem scabie -at (APVL. apol. 14, 5 deest ... motus omnibus artificis,

qui praecipua fide s. *humanam* -at. MART. CAP. 7, 754 *numeri plani* in duo latera ordinantur sic, ut ... *normae* s. -ent). 8, 1, 27 *os calcis* in posteriorem partem proiectum teretem ibi figuram -at. SEN. nat. 1, 3, 2 *aqua sparsa* contra solem oblique positum faciem arcus -at (*paulo aliter* p. 1264, 13).

al. ① *arte: pictoria vel sculptoria*: VAL. MAX. 8, 11 ext. 3 quod *Vulcani statua* stat dissimulatae claudicationis sub veste leviter vestigium -ans. 8, 11 ext. 5 *Euphranor* Neptuni imaginem ... excellentissimis coloribus complexus est, perinde ac Iovis aliquanto augustiorem -turus. PLIN. nat. 34, 88 *Niceratus sculptor* ... -vit Alcibiadem *eqs.* TERT. apol. 16, 4 si in *Iudaica religione* id celebratur, quod aliqua effigie -batur, ... in sacario suo exhiberetur. ENNOD. opusc. 3, 14 p. 334, 10 corpora -ans pictor. al. *scaenica (rhetorica)* HIER.: SEN. epist. 11, 7 artifices scaenici, qui imitantur affectus, qui metum ... exprimunt, qui tristitiam -ant. TERT. apol. 15, 3 *apud gentiles* corpus impurum ... Minervam aliquam vel Herculeum -at. spect. 17, 2 quam *spurcitiām* Atellanus gesticulatur, quam mimus etiam per muliebres -at, (v. *app. crit.*). HEGES. 3, 1, 1 qui *Nero in scaenam prodiens* turparet Oresten canendo et parricidio -ret. HIER. epist. 85, 1, 1 in epistolari stilo prope Tullium -as. BOETH. c. Eut. 3 l. 176 M. quae *personae* in comoediis tragoediisque eos, quorum interest, homines -bant (*ibid.* l. 185 individuos h.). al.

β *descriptione, oratione (addas p. 1262, 37)*: VAL. MAX. 2, 7, 6 ut in *laudibus* ... magis inbecillitatem ingenii mei detegam quam vestram virtutem ... -em. 3, 2, 19 divum Iulium, certissimam verae virtutis effigiem, -emus. 8, 9 ext. 3 *Hegesias philosophus* sic mala vitae -bat, ut ... multis voluntariae mortis obpetendae cupiditatem ingeneraret. al. GELL. 15, 18, 3 exercituum duorum conflictatio *Pharsalica* vaticinantis motu atque verbis -ta est. TERT. adv. Marc. 4, 22, 9 *deus* iam -ans eum - 'hic est filius meus' (*Luc.* 9, 35). PORPH. Hor. sat. 1, 9, 78 ('sic me servavit Apollo') hoc de illo sensu Homericō (*Y 443*) sumpsit, quem et Lucilius (*231 sq.*) ... -vit. al.

2 *aperte, coram apparentia; praesentes fiunt: a res*: CIC. Att. 16, 2, 3 mihi quidem videntur istorum *adversariorum* animi incendi etiam ad -andam improbitatem suam. LIV. 8, 6, 3 *quaedam* et vera esse et apte ad -andam iram deum ficta possunt. FEST. p. 150 'malo cruce' (*masc.*; = *Gracch. or. frg. 36 Malcovati*) ... -vit antiquam consuetudinem. VAL. MAX. 7, 5, 5 si quis modo deorum formam et imaginem futurae eius *Sullae* potentiae populo Romano -asset. CELS. 1 prooem. 74 *discentes* positum et ordinem *intestinatorum sim.* nosse debent, quae cadaver melius quam vivus ... homo -at. 2, 6, 12 alvus quoque varia pestifera est, quae ... sanguinem, bilem, viride aliquid ..., discreta tamen -at. al. SCRIB. LARG. 180 papaveris ... viridis, cuius sucus est, qualitatem -at *meconium*. PLIN. nat. 37, 112 *callinae pulchriores* oleo, unguento, etiam mero colorem deperdunt, viliores constantius -ant. QVINT. inst. 11, 3, 156 movendi ... ratio aut in -andis est aut imitandis adfectibus (SVLP. VICT. rhet. 6 p. 316, 13 'pathetica' est causa, cum personae eius, quae loquitur, -andus a. est). SVET. Cal. 58, 1 -are (prae- var. l.) spectaculum, sc. *lusum Troiae*, voluit. Claud. 37, 2 (*antea: Narcissus* affirmans somniasse se vim ei ab Appio inlatam) inrumpere Appius nuntiatus, ... quasi plane -retur somnii fides (PHYSIOGN. 125). TERT. idol. 1, 4 cetera quoque *crimina* aliquem ad modum ... in idololatria condicionem suam -a(n)t. al. *intrans*: MART. CAP. 6, 601 (*de solstitiis*) cum sol in brumam decidens -at (*opp.* cum caeli culmina sol elatus illustrat).

β *homines: a cuilibet*: ① *refl.* (cf. -are sua l. 33. 50): VAL. MAX. 9, 2, 1 *Sulla* dum quaerit victorias, Scipionem se populo Romano, dum exercet, Hannibalem -vit (*item c. praedic.*: PASS. Petr. Paul. long. 25 *Simon magus* se ipsum decollatum post diem tertium -vit [prae- cod. unus; gr. *παρέστησεν*. cf. 32 ostendit se]). COLVM. 1, 8, 11 nulla est ... maior vel nequissimi hominis custodia quam operis exactio, ut iusta redantur, ut vilicus semper se -et (*sim.* 11, 1, 26). SVET. Nero 21, 1 -turum se pollicitus est libens, ac sine mora nomen suum in albo profitentium citharoedorum iussit ascribi. CONC. Carth. 345/348 p. 9 l. 187 Optantius, cum se -ret, pactum mecum habuit. CLAUD. DON. Aen. 1, 585 p. 114, 28 *Aeneas Achatesque* animo ardebant ... omnium se -are (prae- edd. vet.) conspectibus. HEGES. 4, 1, 5 *centurio quidam* omnes eos *Iudaeos* interfecit et cum militibus Romano sese exercitui -vit. COD. Iust. 12, 7, 2, 3 (*a. 474/5*) qui *tribuni notarii* ... per quinquennium integrum se -are cessaverint. al. ② *act. vel pass.*: TERT. adv. Prax. 11, 7 omnes paene psalmi, (qui) Christi personam sustinent, filium ad patrem -id est Christum ad deum - verba facientem -ant. ARNOB. IVN. ad Greg. 18 l. 36 qui dies ex integro illam *famulam* tibi -vit aspectibus? PALLAD. hist. mon. II 10 p. 362^B (p. 362^A *Macarius* quaerebat abbatem, ut eius praesentaretur aspectibus) -tus ... dixit ei: '...' (cf. gr. p. 52, 7 *περιτυχών*). ③ *mediopass.*: PS. CYPR. singul. cler. 45 proventatis ... iam coepa sunt -ari semper in medium, (*syn.* frequentativum ... celebrare processum).

β *potestati publicae (divinae p. 1262, 4sq.)*: ① *iudici, iudi-*

cio (-antur rei, testes sim.): ① *act. vel pass.*: APVL. met. 10, 9, 4 iste *servus* -tus est iudicio. IULIAN. epit. novell. 73, 1 (*ne monachus sim. ad civilem iudicem trahatur*) ille *episcopus* ... aestimabit, utrum -ari principalis persona debeat an ... detendi. *iudicio dei*: TERT. apol. 48, 4 in *iudicio dei* -buntur et corpora, quia neque pati quicquam potest anima sola sine ... carne et *eqs.* (*syn.* exhibebitur. cf. resurr. 17, 1 carnem etiam idcirco -andam esse iudicio, quia aliter anima non capiat passionem tormenti). VET. LAT. II Cor. 5, 10 (Valent. Aug. epist. 216, 4, *sim. al.*) -ari nos oportet ante tribunal Christi (*gr. φανερωθήναι, Aug. in euang. Ioh. 22, 4. al. exhiberi, Orig. in Matth. 13, 30. al. praesentari, Cypr. testim. 3, 56. al. et Vulg. manifestari*). RADEGVND. epist. Greg. Tur. Franc. 9, 42 p. 471, 10 (*ad episcopos*) -tos vos non tyrannus, i. *diabolus*, obpugnit (*pro* -et), sed legitimus rex, i. *deus*, coronet. REGVLA mag. 10, 84 *discipulus* reum se ... de peccatis suis existimans iam se tremendo iudicio -ari existimet (*sim.* BENED. reg. 7, 64 [prae-, -are var. ll.]). al. ② *refl.*: VLP. dig. 48, 5, 16, 3 si quis praesens erit, vice tamen absentis habetur ..., dicendum est deferri hunc posse: neque enim laborare habet, ut se -et. COD. Iust. 7, 43, 8 (*a. 290*). HEGES. 1, 15, 2 p. 23, 29 vocatus ad iudicium Aristobolus sese -vit. al.

③ *regi*: AMBR. in psalm. 118 serm. 22, 13 multi ingrediuntur palatia ... nec praesumunt videndi copiam, sed iussi -antur. GREG. TVR. Franc. 5, 18 p. 219, 3 unus ex aulicis ... ad me -andum dirigitur; cumque venissem *eqs.* 6, 24 p. 291, 5. vit. patr. 2, 1 pueri sanctum senem ... potestati regiae celeriter -ant. VEN. FORT. vita Germ. 23 mora facta ante *palatii* vestibulum non -tus inde domum revertitur. al.

c *deus, Christus*: TERT. adv. Val. 26, 2 soterem in mundo -tum (prae- cod. unus). IREN. 4, 36, 7 l. 287 in novissimis temporibus manifestatus dominus omnibus semetipsum -vit (*gr. ἀποκατέστησεν*). MAR. VICTORIN. hymn. 2, 60 miserere, Christe, patrem quo genitus semper qui -as deum. AVG. in euang. Ioh. 99, 7 *dei filius* post resurrectionem se -ans discipulis suis. EPIPHAN. SCHOL. Didym. in I Ioh. 4, 15 p. 72, 23 *Christus* est deus substantialiter -tus (-at var. l.). al.

β *peculiariter, sc. modo vicario, per substitutionem, signa sim.*: 1 -ant res: LIV. 2, 36, 6 cum ... obversatum totiens somno Iovem, minas irasque caelestes -tas (prepres- cod. unus) casibus suis exposuisset *quidam*. VAL. MAX. 4, 4 pr. (*antea*: omnia ... habet, qui nihil concupiscit) quod melius personis quam [verbis] -bitur (l. *spectat ad p. 1261, 21 sqq.*). 6, 5 ext. 2 alterius *Themistoclis* nunc mihi prudentia referenda est, ut alterius *Aristidis* -ari iustitia possit. PLIN. nat. 18, 134 *lupinum* adeo non eget fimo, ut *ipsum* optimi vicem -et (28, 160 *butyrum cum aceto* prodest contra venena, nam si oleum non sit, v. [vice cod. unus] eius -at. VLP. dig. 46, 8, 20 si *stipulationes* v. -ant [vice -at cod. F] actionum. PONT. vita Cypr. 11, 1 hanc ... v. semper -at impietas, ut melioribus peiora restituat. cf. l. 50. 56; *aliter* p. 1263, 25). TERT. bapt. 16, 2 *sanguinis* baptismus, qui lavacrum et non acceptum -at et perditum reddit. VLP. dig. 47, 4, 1, 2 culpa dolo proxima dolum -at. VICTORIN. gramm. VI 193, 27 quare dasian ... nos praetermittimus? quoniam adspirationem nobis adposita 'H' littera ... -at. 2 -ant homines: *quilibet*: PLIN. nat. 7, 89 *Charmadas* quidam ..., quae quis exegerat volumina in bibliothecis, legentis modo -vit. CYPR. epist. 62, 4, 2 ut eis *fratribus nostris* vicem boni operis in ... precibus -etis. MACR. Sat. 1, 5, 13 *Eustathius* tantus in omni genere philosophiae est, ut solus nobis -et ingenia trium philosophorum (*sc. Carneadis, Diogenis, Critolai*). qui *muni alieno praefecti sunt*: CYPR. epist. 12, 1, 1 (*presbyteris et diaconibus*) officium meum vestra diligentia -et et faciat omnia, quae fieri oportet. AMBR. epist. extra coll. 3, 3 diaconum misi, ... ut mei vicem officii -ret (COD. Theod. 11, 30, 11 pr. *praefecte urbi*, qui cognitionibus nostram v. -as). HEGES. 4, 33, 2 *Vespasianus*, quem filius *Titus* -ret.

II *praevalente respectu (ilico, pecunia praesenti sim.) praebendi, tribuendi* (cf. quae infra p. 1264, 5 adnotavimus) -atur: A quod alicui debitum est: 1 quod qualibet obligatione praestandum est: a *exempla varia*: CIC. Att. 12, 25, 1 reliquae pecuniae vel usuram Silio pendemus, dum a Faberio, ... -bimus (l. *elliptice pro 'quod a F. accepimus'; de emendis hortis Silianis ut*: 12, 29, 2 si qua ... iactura facienda sit in -ando. 12, 31, 2 *adiumentum* in -ando. cf. p. 1259, 10). VITR. 7, 5, 8 *pigmenta pretiosa* legibus excipiuntur, ut ab domino, non a redemptore -entur. TAB. cer. Pomp. Camodeca 81, 12 (*a. 45; contextu manco*) *promisi*, quanta pecunia ex autione ... venerit, deducta mercede tantam (pecuniam) repraesenta[tua]r(e) (*ita restit. Wolf, Neue Rechtsurkunden aus Pompeji, 2010, 119*; -tum et (solutum iri) *Camodeca*). SEN. dial. 3, 16, 3 tibi ... per tua alienaque volutata (voluptate fere trad.) supplicia id, quod unum tibi bonum superest, -bimus: mortem (cf. 2 inurendum; adhibetur). PLIN. epist. 4, 19, 1 *cum ei fratris filiae* adfectum ... -es (QVODV. grat. 2, 4, 3 a. coniugii). SVET. Aug. 101, 2 legavit populo R(omano) quadringentis ... sestertium ...; quam summam -ari iussit (*seq. p. 1241, 63*). Cal. 16, 3. al.

SCAEV. dig. 17, 1, 62, 1 quae ... a Publio soluta tibi non fuerint, me -turum esse. TAB. devot. Année Épigr. 1979 n. 383b (v. l. 42). FRG. de iure fisci 8 poenam quinquaginta sestertiorum fisco -are. FRG. Vat. 41 *magistratus* id tibi faciet -ari, quod te constiterit iure deponere. HIER. hom. Orig. in Ier. 11 p. 665^A (cf. Rom. 13, 7 reddite omnibus debita) universis omnia -at, nulli debens aliquod officium (gr. 14, 4 p. 108, 26 ἀποδοῦς). PS. ASCON. div. in Caec. p. 196, 21. al. **b gratia, merces sim.**: FRONTIN. strat. 1, 11, 2 *Fulvius Nobilior* imperavit ... centurionibus, quantum quisque numeratae pecuniae ... haberet, conferret, ut -ari merces proditoribus posset (SVET. Claud. 18, 1 -ans pro opera dignam cuique m.). SVET. Nero 5, 2 dominis factionum -anda (-ta var. l.) praemia in posterum sanxit (OPTAT. 7, 2, 7 illius *Christi iudicis* erit eligere ..., quibus promissa p. -et. PS. GREG. TVR. Thom. 77 pro operibus et laboribus ... dominus praemium -bit). VET. LAT. II par. 32, 25 (cod. 109, sim. Facund. defens. 6, 1, 26) non iuxta retributionem, quam tribuit illi, -vit Ezechias domino (gr. ἀνταπέδωκεν, *Vulg.* retribuit). I Macc. 14, 25 (rec. B) quam gratam rem -amus, Symoni et filiis eius? (, gr. χάριν ἀποδώσομεν, rec. L. al. gratiarum actionem reddemus). MOYS. Cypr. epist. 31, 1, 3 reddet tibi dominus pro ista tua caritate mercedem et huius tam boni operis -bit debitam frugem. AMBR. Iob 2, 5, 19 cui *Iob* pro meritis suis quid potest dignum -ari? off. 1, 29, 139 ut *hostes* humanitate provocati gratiam -rent (3, 21, 123 [respic. *Esth.* 6, 2sq.]) indici insidiarum ... g. -are. HEGES. 1, 41, 3 p. 95, 15 pro hospitii munere g. ... lucis vitae -are [gr. 1, 520 ἀνταπέδωκεν]. al.; cf. p. 1260, 23). 3, 22, 136 in proditore dominus hoc gravissimum invenit ..., quod gratiae vicem non -verit. EVSEB. EMES. serm. 3, 36 quid inveniemus ad -andum, sc. *salvatori*? quomodo agemus gratias? (, recompens- cod. unus). al.

2 quod ablatum, concessum, perditum sim. alicui (rei l. 54sq.) restituitur (cf. SCHOL. Ter. Bemb. Eun. 147 restituam: -em. pro syn. est reddere l. 39. 46. 62, restituere l. 51, revocare l. 34; opp. e. g. abicere l. 38, auferre l. 45. 55, rapere l. 41. 43): IULIAN. dig. 30, 91, 7 causa eius temporis, quo lis contestabatur, -ari debet actori. MARCELL. dig. 35, 1, 36, 1 fideicommissum (*ibid. iterum*). TERT. anim. 57, 12 in resurrectionis exemplis, cum dei virtus ... in corpora animas -at (syn. revocavit). VET. LAT. act. 1, 6 (Aug. civ. 18, 53) domine, si hoc tempore -bis regnum Israel? ([-beris, praesentabis var. ll.; gr. ἀποκαθιστάνεις, Aug. c. Gaud. 1, 20, 22 praesentabis, cod. 50. al. et *Vulg.* restitues; pendet AVG. epist. 197, 3]. HEGES. 1, 44, 8 p. 119, 10 [ad *Herodem*] illa mens Caesaris r. tibi, quod abieceras, -vit [cf. 1, 39 p. 81, 15 qui mihi r. reddiderat]. TAB. devot. Année Épigr. 1979 n. 383b (a. 231/70) ut nec ante sanitatem habeant, nis[s]i [niss]i repraesentaverint mihi (i)umentum, quod r(a)puerunt, et (i)deo devotione(m), qua(m) ipse ab his exposulaverit, (, ad 1a). IVL. VAL. 3, 31 l. 718 *mulierem* rapta(m) ... nobis haud difficile -bunt (gr. p. 118, 7 παραδώσωσιν). AMBR. in psalm. 38, 33, 1 manus domini sancto Iob omnia abstulit et omnia -vit. HEGES. 1, 39 p. 81, 17 *Caesar* adiecit beneficiis suis, ut ... prope amissos filios patri -ret, fratribus ... concordiam redderet. 5, 16 p. 324, 3 (*respic. gen.* 12, 14sq.) Abraham ... defensorem adhibuit, qui ... expugnato hoste intaminatam sibi coniugem -ret. RVFIN. hist. 3, 23, 12 o episcopo, depositum -a, quod tibi ... commendavimus [gr. ἀπόδοσις]. AVG. in psalm. 31, enarr. 2, 6). Orig. in psalm. 36 hom. 3, 11 (*respic. Matth.* 25, 27) iustus ... acceptam pecuniam restituet cum usuris, hoc est acceptum dei verbum cum operibus -at. AVG. epist. 78, 2 ut, si innocens est presbyter vester, ... cito eum sua divina sententia manifestatum ministerio proprio -et *caritas vestra*. QVODV. virtut. carit. 14, 7 mors tibi ianua erit, quae te -et, non quae auferat vitae. CHROMAT. serm. 4, 3 si eam *verbi divini pecuniam* cum lucro salutis ac fidei domino -amus. COD. Theod. 6, 35, 2 (*antea p.* 1259, 30) qui ... in palatio obsequia non praebuerun(t), ... equo(s) sollempnes pro huiusmodi actu -ent. CONC.^S II 2, 1 p. 13, 20 *socii* non aliter permittunt eum *Eutychem* cognitioni intronitari, nisi eis promiserimus eum nos -turos (prae- var. l.; gr. II 1, 1 p. 138, 7 ἀποκαθιστάν, *altera vers.* II 3, 1 p. 120, 15 restitutos). p. 81, 6 quibus *litteris* et dignitatem *episcopatus* -etis et communionem *vestram* (syn. reddentes). al.

B cetera exempla, sc. mera vi praestandi (quod verbum pro syn. est l. 66): CIC. fam. 5, 16, 6 non debemus ... exspectare temporis medicinam, quam -are ratione possimus. VELL. 2, 89, 2 nihil dii hominibus praestare possunt ..., quod non Augustus ... rei publicae ... terrarumque orbi -verit. SEN. benef. 2, 4, 2 -anda sunt beneficia, quae a quibusdam accipere difficilium est quam inpetrare. epist. 17, 10 -at opes sapientia, quas, cuicumque fecit supervacuas, dedit. PLIN. nat. 21, 76 *si quis mel venenatum ederit*, statim -ari aliqua *remedia* ... oportet. PLIN. epist. 8, 6, 7 cum senatui populoque Romano liberalitatis gratior -ari nulla materia possit, quam si *eqs.* paneg. 25, 2 an medicocris animi est his potius -are, quibus magis negari potest? SVET. Vit. 10, 2 *Vitelliani* verbera et plagas, saepe vulnera, nonnumquam necem -antes adversantibus. CIL IX 1156 (*aet. Ant. Pii*) *quaedam viam* -ta pecunia stravit. 1178 (*saec. II*) HS LXII

(reprae)sentavit ... ordo (Aecla)ensium. EVAGR. vita Anton. 91, 6 l. 26 si qua patris memoria est, si mihi vicarium -atis affectum (repraestatis, repensatis al. var. ll.; cf. gr. εἰ ... μνημονεύετε ὡς περὶ πατρὸς). al.

III praevalente respectu (ilico) conficiendi, maturandi (exempla quaedam etiam sec. II explicari possunt, et illuc iuncturas cum dat. traximus praeter l. 31. 39; pro syn. est facere l. 16 [cf. l. 18], administrare, implere l. 23; opp. differre l. 34. 45. 49. 50): **A -antur qualitates, condiciones:** CIC. Phil. 2, 118 corpus libenter obtulerim, si -ari morte mea libertas civitatis potest (SCAEV. dig. 40, 5, 41, 1 si manifeste studium non solventis ei rei paratum, ut libertatibus mora fieret, probaretur, -andas l.). CELS. 8, 10, 1^B mota (resonant) (res inani trad.) punctionisque sensum -ant *ossa fracta*. COLVM. 8, 17, 6 e litore scopulos ... per stagni spatia disponere et ... -are faciem (maris, (veri m. *codd. rec.*; cf. p. 1261, 4). 12, 49, 8 *pausia immatura in oleo servata* etiam post annum -at viridem saporem olivarum. PLIN. nat. 21, 178 duplicatum hunc *veneni* modum ... insaniam facere; quidquid vero adiciatur ponderi, -ari (-are var. l.) mortem. 25, 115 (*de cyclamini radice*) narrat et ebrietatem -ari addita in vinum (cf. *Isid. orig.* 17, 9, 89 ebrios facit). CENS. 6, 4 ex quo parente seminis amplius fuit, eius sexum -ari dixit Alcmaeon. al. **B -antur promissa sim.** (cf. p. 1263, 12): CIC. fam. 16, 14, 2 (*Tironi*) dies promissorum adest, quem, etiam -bo, si adveneris (, de quae cogitat *Shackleton Bailey*). BELL. Alex. 70, 1 si, quae polliceretur, -turus esset *Pharnaces*. TERT. adv. Marc. 4, 6, 4 si *Christus* administraverit dispositiones eius *creatoris*, si impleverit prophetias eius, ... si -verit promissiones eius. resurr. 2, 1 Christo ... servabatur omnia retro occulta nudare, ... praedicata -are. **C -antur actiones, consilia sim.:** CAES. Gall. 1, 40, 14 se, quod in longiorem diem conlaturus fuisset, -turum (-turum esse var. l.) et proxima nocte ... castra moturum. S. C. de Pisone 157 cum *plebs* effusissimis studiis ad -andam poenam Cn. Pisonis patris ab semet ipsa accensa esset (*item animadversione*): SVET. Claud. 34, 1 tormenta quaestionum poenasque parricidarum -bat exigebatque coram. CYPR. patient. 4 impio et peccatori. *morte voluntaria*: VAL. MAX. 6, 5 ext. 4. PHAEDR. 3, 10, 32 *percussor filii* -vit in se p. facinoris et ferro incubuit). SEN. epist. 95, 1 petis a me, ut id, quod in diem suum dixeram debere differri, -em et scribam tibi, an *eqs.* CVRT. 6, 11, 33 festinasse ... se (*Philotan*), dum praemium in manibus haberet, -are consilium *Alexandri occidenti*. 10, 1, 39 *Alexander* coeperat esse praeceps ad -anda supplicia. PLIN. nat. 28, 181 equarum virus a coitu in ellychniis accensum ... (equinorum caput visus, -are monstrifice (, lichenis) e. c. vires ed. *Mayhoff*). 31, 10 Thespiarum fons conceptus mulieribus -at. 37, 167 (*inde SOL.* 27, 46) Hammonis cornu *gemma* ... promittitur (praedivina somnia, -are (perdivina s., praedivinans omnia var. ll.)). QVINT. inst. 10, 7, 2 subitae necessitates vel apud magistratus vel -tis iudiciis continuo agendi (AMBR. in psalm. 118 serm. 16, 31, 1 ad te confugio, qui nosti -are iudicium. HEGES. 1, 41, 8). FRONTIN. aq. 119, 3 ut *curator* aestimet, quae -anda, quae differenda sint. TERT. adv. Marc. 4, 9, 7 Christum ... verbo solo ... curationem statim -asse. PAPIN. dig. 36, 1, 57, 1 imperator Tit[us] Antoninus rescripsit ... non esse -andam hereditatis restitutionem, quando persona non est, cui restitui potest. VLP. dig. 37, 10, 3, 5 utrum differri debeat in tempus pubertatis cognitio an -ari (*ibid. iterum.* 43, 30, 3, 4 [*e Iuliano*]). 43, 30, 3, 4 (*e Iuliano*) alias differri oportere rem in tempus pubertatis, alias -ari. al.

deriv.: repraesentatio, repraesentator.

Kuper-v. L.

repraesto, -āvi, -āre. a re- et 2. praestare. GLOSS. redhibere: reddere vel -are (repraesentare var. l.). [*falsa var. l. pro repraesentare supra l. 2.*]

1 i. q. restituendo praestare: VLP. dig. 36, 1, 23 pr. decrevisse ... divum Marcum refert *Scaevola* fideicommissum eis filiis -andum (*antea*: hereditatem ... restituere). **2 i. q. compensando praestare:** PAUL. dig. 19, 1, 47 si *Titius accepta pecunia* non integras materias -verit, *emptori* (, cf. vol. X 2, 913, 46sq.; repraesentaverit *Cuiacius*).

repr(a)esūmo, -ere. a re- et praesumere. *i. q. rursus praesumere:* REGVLA mag. 53, 17 *ne abstinentes* a ... gulosis fratribus ... hoc ipsud, sc. *cibum, a quo se temperaturos voverunt*, -ere ... (suadantur) (*de III^a coniug. cf. e. g. vol. X 1, 1759, 39sq.*) *Bk.*

repr(eh)endo (-prēnd-?), -dī, -ēnsūm, -ere. a re- et pr(eh)endere. *stirpem breviorum praeferunt grammatici* e. g. VEL. gramm. VII 68, 15sq. 'h' *littera se vocalibus* inseruit, ut in ... 'reprehendit', cum elegantiores ... dicant ... 'reprendit' (*sim.* 75, 1 cum ... 'reprehensus' ... emendatius dicatur); *traditur* -prend- in *cod. ant. P* CIC. rep. 4, 4 (*ceterum v. l. 75*) et INSCR. Hisp. Epigr. 3, 1993 n. 282 (*saec. VI ex.*), *metro firmatur* HOR. p. 1268, 17. 1270, 66. OV. p. 1265, 53. STAT. p. 1270, 49; -prehend- in *codd. ant. e. g. PLAVT. Epid. 1 (A, ut Mil. 60 Pseud. 223)*. TER. Phorm. 863 (*A, ut Ad. 14. 623*), *metro firmatur* OV. Pont. 3, 4, 78. *scribitur in codd. ant.* -praehend- e. g. CIC. Font. 3 (*P*). FRONTO p. 59, 12 (*V*). VLP. dig. 1, 18, 6, 9 (*F*). VET. LAT. p. 1267, 13, -praend- CIC. Font. 1 (*P*). VLP. dig.

10, 2, 22, 5 (F). *al., utroque modo saepius in codd. rec.*; -prind- in INSCR. Année Épigr. 1988 n. 727 (*saec. II, ut vid.*). NOT. Tir. 29, 61 -it. 29, 67 -sus. *de formis: plusquamperf.* -ierat AVELL. app. 3, 4. *de notione* (adde p. 1266, 49. 1267, 52): GLOSS. -o: ἐπέχω. ἐπιλαμβάνουσα. καταγιγνώσκω. -itur: ψέγεται. *sim. al. legitur in versibus inde* a PLAVTO, TER., LVCIL., LVCR. (*peraro post Ov.*), in *prosa orat. inde* a RHET. Her., VARRONE, CIC. (*plus quam 300^{ies}*), CAES. *per totam latinitatem* (deest e. g. TAC.). [it. riprendere, raet. occ. arprendre, francog. et prov. reprendre, cat. rependre. cf. M.-L. 7227 et Faré, Postille. Battisti-Alessio V 3261. Cortelazzo-Zolli² 1388. Wartburg X 272sq. Coromines VI 418sq. Schd.-Cr.] [confunditur in codd. maxime cum comprehendere p. 1270, 3. 1272, 52. 1273, 1. *al.*, deprehendere praesertim sub IB et ceterum l. 52. p. 1266, 33. 1271, 7. 71. 1273, 68. *al.* (in var. l. falsa p. 1269, 16; restit. p. 1271, 26), prehendere l. 26. p. 1270, 52. 1271, 7 et MART. CAP. 9, 984 (restit. CIC. orat. 210), rependere l. 53. 60. 64 et SEN. epist. 40, 13 (restit. p. 1270, 49; ceterum v. p. 1160, 53sq.); e vers. falsa ORIG. in Matth. 16, 7 p. 488, 26 (v. Lundström, Lex. errorum interpretum Lat., 1983, 149).]

I notione prehendi vige: A vi praeverbii originaria significatur fere i. q.: 1 retinendo prehendere (de retrahendo cogites maxime l. 53 [cf. l. 61]; usu refl. l. 37. p. 1266, 12; accedit adv. pone l. 28; indicatur, quo instrumento sim. quis -atur, per abl. l. 26. 31. 39. 62, unde quis -atur, per praeos. ab l. 57, ex l. 40; iuxta ponitur fere pro syn. imprimis retinere l. 29. 42. 54): a c. respectu motus localis (fort. addas p. 1271, 20): a -unt homines (cf. l. 60): ① -untur homines (obi. subaudiendo l. 28. 42): ② quilibet: PLAVT. Epid. 1 heus, adulescens!:: quis properantem me -it pallio? ([cod. A, prehen- cett.]. Mil. 60. Trin. 624 celeri gradu eunt uterque, ille -it hunc priorem p.; ... astiterunt. TER. Phorm. 863 ubi in gynaeceum ire occipio, puer ad me adcurrit ..., pone -it p., resupinat: respicio, rogo, quam ob rem retineat me [cod. A, me ad -fere cett.]; explicat EVGRAPH. me pallio comprehendit ac me prohibuit intro ire]). Pseud. 249 -e hominem, adsequere. LVCIL. 565 peniculamento ... -ere noli, ut pueri infantes faciunt, mulierculam honestam (frg. 566, quod antecedenti iungit Marx). in imag.: CIC. Flacc. 22 'bene testem interrogavit; callide accessit; -it; quo voluit, adduxit; convicit et elinguum reddidit' (nisi ad p. 1272, 69sq. coll. p. 1272, 72). GREG. M. moral. 16, 3 qui verba sua metiri nesciunt, ... ad otiosa dicta dilabuntur; in quibus si se minime -unt, statim ad noxia ... verba prosiliunt. ③ milites fugientes, transfugae: LIV. 34, 14, 8 adeo turbati erant ... pedites equitesque, ut quosdam consul manu ipse -rit et aversos in hostem verterit. CVRT. 4, 14, 2 -sos ex fuga Persas pugnatos esse, quia fugere non possent. QVINT. decl. 255, 11 (antea: num minus animi illis sine transfugis?) nec custodiunt nec -unt nec portas praeccludere nec ... retinere ... tanti putant.

④ -untur res: in imag.: LVCR. 3, 599 (593sq. videtur ire anima ac ... solvi de corpore velle) omnes extremum cupiunt vitae -ere vinclum. PROP. 3, 19, 9 non potest quisquam -ere cursus feminarum et rabidae stimulos frangere nequitiae. PHAEDR. 5, 8, 4 quem si occuparis, teneas; elapsus semel non ipse possit Iuppiter -ere (respic. tempus; cf. GELL. 14, 1, 26 cursum ... temporis transvolantis, qui vix cogitatione animi comprehendit potest, quoniam pacto ... adsequi queant Chaldaei aut ... -ere [de -var. lect.]). cetera exempla: CAES. civ. 1, 28, 4 (3 Pompeius naves solvit) Caesariani duas ... naves ..., quae ad moles Caesaris adhaeserant, scaphis lintribusque -unt, -sas, excipiunt (, de-, de- rec.). Ov. epist. 11, 53 contineo gemitus partūs elapsaque verba -o (rependo, repende var. ll.). SVET. Cal. 9 -so ac retento vehiculo (represso var. l.). CHIRON 347 -sā linguā iumentum per os rem suffundes.

⑤ -unt res: LVCR. 6, 569 nisi respirent venti, (vi)s nulla refrenet res neque ab exitio possit -ere euntis. Ov. met. 15, 526 (equi trahunt Hippolytum per scopulos) membra rapi partim, partim -sa relinquit. GRATT. 83 (respic. formido q. d.) ne -sa suis properantem, sc. venatorem, linea pennis implicet (repensa cod. unus; nisi sequaris viros doctos fere de linea a venatore recollecta cogitantes, ita ut locus ad a pertineat). in imag.: CIC. ac. 2, 139 lābor eo, ut adsentiar Epicuro ...: revocat virtus vel potius -it manu. SEN. epist. 95, 46 nisi eximuntur, quae -unt animos et detinent et ire conarique totos vetant (re[p]pen- var. ll.).

⑥ sine respectu motus localis: a res: ① cum obi. acc. (subaudiendo vel absolute l. 73. p. 1266, 1, subi. in struct. pass.): PLAVT. Pseud. 223 (leno meretrici) -am hercle ego cuncta, sc. victum sim. lautioierem, una opera, nisi ... omnia facis effecta haec, ut loquor (repend- Angelius, sine necessitate, ut vid.). TER. Ad. 994 si ... voltis ..., quae vos propter adulescentiam minus videtis, magis impense cupitis, consulitis parum, haec -ere et corrigere me eqs. CIC. leg. agr. 2, 26 cum centuriata lex censoribus ferebatur, cum curiata ceteris patriciis magistratibus, tum iterum de eisdem iudicabatur, ut esset -endi potestas, si populum beneficii sui paeniteret (item in re publica: leg. 2, 34 iam de haruspicum religione ... satis esse plane in ipsa lege dictum puto. :: adsentior ... :: at vero quod sequitur,

quomodo aut tu adsentire (aut) ego -am, sane quaero). PVBLIL. sent. A 52 aegre -as, quod sinas consuescere. in arte rhet.: AVG. rhet. 10 p. 143, 14 (9 cum ... existant, qui impediunt; 10 alter recusat iudicium) quod controversiae genus Hermagoras μετάληψιν appellat, nostrorum pauci reprehensionem, plerique translationem vocaverunt ...; qui reprehensionem dixerunt, eo scilicet, quod, cum maxime inducatur in iudicium causa, -itur et quasi retrahitur. ⑦ cum coni. ne (cf. l. 12): CASSIOD. in psalm. 67, 17 l. 324 ('utquid suscepistis montes uberes?') dixit superius 'montem' debere intellegi dominum salvatorem; sed nunc -it propheta, ne quis debeat 'montes' istos intellegere, qui eqs.

⑧ homines (per prosopop. l. 14; accedit enunt. secund. c. ne l. 12; absolute l. 20): TER. Ad. 623 me -i ..., ne quid de fratre garrulae illi dicerem (SCHOL. p. 158, 6 repressi [com- var. l.]). VARRO Men. 239 ad biviram venio (sc. dicendo, ut vid.); cum vellem ostendere, quid vellem, Metamelos ... me -it. CAEL. Cic. fam. 8, 12, 1 postea quam ... comperi eum mihi bellum indixisse ..., ipsum -rem et ab eo deprecarer iniuriam, ... impetrare a me non potui (nisi ad p. 1268, 2). PAVL. NOL. carm. 19, 697 (688sq. crux ... vetabat ... signi virtute latronem) ut tanto -sus lumine veri ... festinares crucem ablatam referre. ? obloquendo: CONC. S II 2, 1 p. 12, 25 (antea: dicebat ..., quoniam ... humanam naturam eqs.) et continuo -ens dixi 'quam?' (II 3, 1 p. 119, 3 respondens, gr. II 1, 1 p. 137, 1 ἐπιλαβόμενος).

⑨ repetendo prehendere (pro obi. est enunt. relat. l. 35, usu absoluto l. 36): a recuperando sim.: a servos sim., sc. fugitivos: PLAVT. Bacch. 364 aufugero hercle ...; si ero -sus, eqs. Most. 862. SVET. Cal. 45, 2 obsides ... clam ... praemissos ... veluti profugos ac -sos in catenis reduxit. Vit. 12 hunc adulescentulum, sc. libertum, ... constupratum, mox taedio profugum cum Puteolis ... -isset, coiecit in compedes. ⑩ res: praeteritas, praetermissas: TER. Ad. 14 (10sq. Terentius locum, sc. comoediae graecae a Plauto in fabula sua neglectum, sumpsit sibi in Adelfos) locum -sum, qui praeteritus negligentiam (DON. ad loc. 2 retentum, resumtum. SCHOL. p. 149, 17 reiteratum). CIC. Verr. II 3, 51 quod erat imprudentia praetermissum, id quaestu ac tempore admonitus -isti, sc. edictis novis (de- var. l.). LVCR. 3, 858 memori ... id non quimus -ere mente. perditas, ablatas (cf. p. 1274, 14): PVBLIL. sent. Q 16 quod periit, quaeri pote, -i non potest. FEST. p. 277 (suppl. e PAVLO) rena(ncitur) ... (significare ait rep(rehenderit)).

⑪ resumendo (sc. agenda): REGVLA mag. 15, 27 (19 convocet ... congregationem ... abbas) fratres exientes ... opus, quod faciebant, -ant (item -itur actio intermissa: 55, 8 quibus psalmis expletis ..., quod faciebat, -at frater). BENED. reg. 18, 23 ut omni (h)ebdomada psalterium totum ... psallatur et dominico die semper a caput -atur ad vigilias (repet-codd. plerique).

⑫ respiciendo (com)prehendere, sc. metas ex altera regione iam dictatas (t. t. gromaticorum): FRONTIN. grom. p. 16, 22 dictare m[oj]etas et easdem transposito interim extrema meta ferramento -ere eodem momento, quo tenebatur (p. 18, 9 in ulteriorem partem vallis d. m. ..., quibus -sis transposito ferramento respicere priores oporteat).

⑬ vi praeverbii deflexa vergit in notionem deprehendi, sc. inveniendi, cognoscendi sim. (cf. GLOSS. I Ansil. RE 1185 repertis: -sis [de-edd.]; ubi, indicat praepos. in c. abl. l. 55sq. p. 1267, 12. 24. 29, adv. p. 1267, 24, quo instrumento, argumento, indicio, praepos. ex p. 1267, 12. 46, abl. l. 69; gr. resp. imprimis ἐπιλαμβάνεσθαι p. 1267, 13sq. 19 [cf. l. 21. p. 1272, 37]): 1 accedunt struct. indicantes, quid vel quis -atur:

a obi. acc. (adde p. 1267, 40): a exempla varia: ① -untur homines (cf. p. 1272, 72): ② indicatur, ubi quis -atur, per praepos. in c. abl. (sc. in delictis, malis, locis vitiosis praeter l. 62 [cf. p. 1267, 42]): CIC. Verr. II 3, 4 non modo accusator, sed ne obiurgator quidem ferendus est is, qui, quod in altero vitium -it, in eo ipse -itur (de- var. l.; , ad p. 1269, 75). Cluent. 98 cum ambitus condemnati in eodem genere, in quo ipsi offendissent, alios -issent. TERT. adv. Marc. 5, 12, 2 'et mortui resurgent incorrupti', qui iam obierunt, 'et nos mutabimur' (I Cor. 15, 52), qui in carne fuerint -si a deo. spect. 27, 2 (I odisse debemus istos conventus ... ethnicorum) quid facies in illo suffragiorum impiorum aestuario -sus? (cod. Agobard., de- ed. Mesnart). VET. LAT. I Cor. 3, 19 (Cypr. patient. 2. al.) -ens deus sapientes in astutia ipsorum (gr. ὁ δρασσόμενος, Tert. adv. Marc. 5, 6, 12 de-, cod. 75 adpraehendam, 78 et Vulg. comprehendam; pendet ex Iob 5, 13 qui adprehendit s. in a. eorum). ③ cetera exempla (cf. p. 1274, 17): QVINT. inst. 1, 5, 33 sunt ... proprii quidam et inenarrabiles soni, quibus nonnumquam nationes -imus (de- Burman, Winterbottom; sunt qui ad p. 1269, 2 trahant). MVTIAN. Chrysost. hom. 22 p. 371^{extr.} -untur ... philosophi nihil fidei tribuentes: quando magnum aliquid ... dixerint, fide dicunt percipiendum, veluti quod deus sine initio dicitur (gr. p. 154^{extr.} ἀλόκωνται).

⑭ -untur res: ① incorporeae, sc. mala varia, vitia, errores sim.: CIC. Verr. II 3, 107 non te diligentiorum in faciendis fuisse furtis

quam me in -endis [codd., de- vulgo]. Flacc. 68 ubi ... crimen est, quoniam quidem furtum nusquam -is? 69 aurum in aerario est; f. non -itur. VITR. 9 praef. 10 qua ratione id f. -ret Hiero [codd., de- ed. princ., Soubiran, ut ibid. 12 ita ... ratiocinatus -it argenti in auro mixtionem et manifestum f. redemptoris]. aliter p. 1274, 14). fin. 1, 28 Democriti errata ab Epicuro -sa et correctae esse permulta (cf. CASSIOD. var. 7, 18, 1 errores artificum possimus prima fronte -ere [de- edd. ante Fridh]). 2, 57 quam multa ... iniuste fieri possunt, quae nemo possit -ere! Ps. QVINT. decl. 18, 12 (ad patrem iuvenis in matrem infamis) non obscena litterarum commercia, non fatentis -isti nefanda blanditias (de- codd. det., Håkanson). APVL. flor. 19, 3 medicus funeri propius accessit, utine cognosceret ..., quisnam esset, ... an vero ut ipse aliquid in illo mortuo ex arte -ret (de- Wower). VET. LAT. Luc. 20, 20 (cod. 2) ut insidiatores -rent verba eius Iesu (gr. ἵνα ἐπιλάβονται αὐτοῦ λόγον, cod. 4. al. ad-, 3. al. caperent [Vulg. caperent eum in sermone]. in eadem re: 20, 26 [cod. 2, sim. al. et VVLG.; gr. ἐπιλαβέσθαι, cod. 5 adprehendere, 3 capere]). SOL. 1, 47 (45 in diebus intercalandis vitium admissum est per sacerdotes) quod -sum Augustus reformavit (de- var. l., Mommsen). CONC.⁵ II 3, 1 p. 98, 23 (21 ego ista non dixi) falsum -it (II 2, 1 p. 53, 1 falsi arguit, gr. II 1, 1 p. 118, 25 πλαστοῦ ἐπιλαμβάνεται).

ⓑ corporeae: APVL. apol. 54, 3 (53, 12 si ... sudariolum tu interceptis, quicquid ex eo promeres, ego magicum negarem) quod -sum et detentum tamen nihil me apud bonum iudicem laederet (cod. F, de- rec. quidam, ed. Helm). SOL. 20, 14 in Germaniae continentibus gemma gallica reperitur ...; Arabes ... dicunt non alibi eam -i quam in nidis avium, quas eqs. (de- var. l. et ed. Mommsen).

ⓑ accedit adi. vel part. praedic.: SCAEV. dig. 31, 89, 7 an retractari ... venditio possit ... ab his, quibus codicillis per fideicommissum hereditas data -retur (cod. F. al., ap- vel de- fere cett. et ed. Mommsen). TERT. nat. 2, 4, 6 quodsi nomen istud, sc. θεός, proprium divinitatis ... in illo deo vero -sum, in cetera, quae deos vultis, (translatum) est. apol. 19, 4 (rec. vulg.) extremissimi ... eorum prophetarum non retroiores, i. antiquiores, -untur primoribus vestris sapientibus? (de- rec. Φ ut vid., pars edd.). FRG. Vat. 157 si alter tutor ... potior necessitudine et idoneus re fideque ... -atur (cod., de- Blume). CONC.⁵ I 3 vers. Tur. p. 143, 20 Orientales -untur ..., quae Nestorii sunt, ... sapientes (gr. I 1, 3 p. 51, 12 καταγνώσκονται ... φρονοῦντες). MVTIAN. Chrysost. hom. 18, 1 p. 353^m. (respic. Hebr. 10, 8sq. hostias et oblationes ... noluit eqs.) quia redarguta erat haec res et -sa erat nullam habens virtutem (gr. p. 135^m. πεφανερωσθαι). al.

ⓑ acc. vel nom. c. inf.: TERT. apol. 12, 2 (rec. vulg.; pertinent simul ad a) quantum ... de simulacris deorum ipsis, nihil aliud -o, quam materias sorores esse vasculorum (i. amplius de- rec. Φ, pars edd.). CONC.⁵ I 5 p. 353, 34 ipse Cyrillus se ipsum redarguens anathematismis ..., in quibus -itur sapere cum ... haeretico Apollinario (I 4 p. 46, 13 convictus est, gr. I 1, 5 p. 130, 3sq. φρονοῦν ἐλήλεγκται).

2 absolute: QVINT. decl. 343, 4 (antea: alius rapuit puellam in matrimonium promissam) si non alius rapuisset, ex pacto -rem (teprehend-Rohde, (te) -rem Winterbottom dubitanter; cf. 5 si apparuerit iudicibus omnia te volente facta esse, qui promisisti, manifestum erit me a te esse circumscriptum).

ⓑ notioneprehendendi minus perspicua significatur i. q. vituperare, obiurgare sim. (qui usus ex illo sub IAI illustrato ortus vid.; cf. SYNON. Cic. p. 441, 26 -it. inprob. vituperat. obicit. obtrectat. arguit. vitio dat. e. g. minatur. incusat. insimulat. invehitur; -itur fere verbis, sed cogitatione n. p. 1268, 8. 1271, 54, actu e. g. p. 1268, 40. 1270, 59. 1273, 3. 53): A vi communi (c. colore se corrigendi p. 1268, 27. 1270, 29. 1272, 33 [cf. l. 67]; usu refl. p. 1268, 27 [cf. p. 1270, 71], impers. p. 1268, 13. 1271, 22). indicatur reprehensionem aptam, veram esse imprimis per abl. vel adv. iure p. 1269, 35. 37. 1270, 22. 35. al. (cf. iniuria vol. VII 1, 1679, 47), merito p. 1269, 36. 1270, 73. 1271, 58. 1272, 27. al. (cf. non immerito QVINT. inst. 11, 3, 183), vere p. 1268, 48. 1269, 65. al. (cf. p. 1272, 41); gradus -endi maxime per adv. graviter p. 1269, 65. al. (cf. pergraviter p. 1269, 41), magis p. 1269, 49. 1270, 11. al. (cf. maxime p. 1272, 73), minus p. 1270, 17 et VARRO ling. 10, 75. fere pro syn. sunt e. g. accusare p. 1269, 44. 1270, 19. 26. 1271, 46. 50. al., arguere p. 1271, 3 (disting. p. 1268, 5). al., culpate p. 1270, 33. 62. 1271, 3. al., improbare p. 1269, 28. 69. al., vituperare p. 1268, 19. 26. 1270, 13. 26. 37. al.; opp. vel disting. corrigere p. 1268, 28. 1270, 7sq. 45. al. (cf. l. 6. p. 1265, 71), damnare p. 1268, 38. 1270, 47. al. (cf. condemnare p. 1268, 19. 1269, 34), laudare p. 1268, 8. 1270, 16. 1271, 34sq. 1272, 2. 21. al., probare p. 1268, 64. 1270, 36. al. (cf. p. 1274, 1 et adprobare p. 1270, 9, comprobare p. 1270, 25. 38. 58. al.), queri p. 1270, 17sq.; gr. resp. ἐγκαλεῖν p. 1270, 55, ἐπιλαμβάνεσθαι p. 1272, 37, μοιῶσθαι p. 1268, 59.

1 accedunt varia indicantia, quis vel quid -atur: a obi. acc. (subi. in struct. pass.; addidimus enunt. relat. e. g. p. 1268, 12): a -untur animantes sim. (eorum partes p. 1269, 8, Providentia p. 1269, 63), sc. fere

ab hominibus (a deo l. 38. 68, cf. p. 1269, 58): ① quaelibet exempli: ① -untur homines (adde p. 1270, 23, cf. p. 1266, 16): ① usu vario: RHET. Her. 4, 47, 60 mala ratione facere, qui -ant eos, qui ... post mortem amici liberos eius custodiant. CIC. Verr. II 5, 46 non modo te hoc crimine non arguo, sed ne illa quidem communi vituperatione -o. Font. 3 homines, si qui in hoc genere quaestionis accusati sunt, -sos videmus primum testibus. prov. 40 quo minus saepe aut interpellat a non nullis aut tacitorum existimatione -ar. orat. 41 cum a nostro Catone oratore laudabar, vel -i me a ceteris facile patiebar. Tusc. 3, 73 qui avari avaros ... -unt. al. BRVT. Cic. ad Brut. 25, 3 te, Attice, non -o; aetas enim, mores, liberi segnem efficiunt. VARRO ling. 7, 4 de originibus verborum qui multa dixerit commode, potius boni consulendum, quam, qui aliquid nequierit, -endum. 9, 111 quod, ita ut dicitur, non sit ars (ad p. 1269, 75), sed artifex -endus (cf. QVINT. inst. 5, 13, 37 non ... causa [ad p. 1269, 75] -itur, sed actor). 10, 35 potius eum poetam -imus quam sequimur. al. HOR. sat. 1, 10, 55 non ridet Lucilius versus Enni gravitate minores, cum de se loquitur non ut maiore -sis? OV. epist. 20, 49 v. p. 1270, 23. VITR. 7 praef. 3 qui ... non propriis cogitationibus scriptorum nituntur, ... non modo sunt -endi, sed etiam ... poena condemnandi (antea: sunt vituperandi). VAL. MAX. 5, 4, 5 tribunus plebis descendit e rostris ne minimo quidem murmure destitutae contionis -sus. SEN. epist. 114, 21 quidam volunt vel -i, dum conspici. al. COLVM. 11, 1, 9 non satis est -isse peccantem, si non doceas recti viam. PLIN. dub. serm. frg. Char. gramm. p. 156, 27 quos antiquos Varro -it. STAT. silv. 4 praef. hunc ... librum tu ... defendes; et, si videtur, hactenus, sin minus, -emur. QVINT. inst. 1, 6, 35. PLIN. epist. 3, 12, 2 quem

Catonem ... C. Caesar ita -it, ut laudet (4 vituperare). al. ② reflexive (fere c. colore se corrigendi, consilium mutandi): CIC. orat. 135 cum corrigimus nosmet ipsos quasi -entes (item in arte rhet.: RVT. LVP. 1, 16 μετάνοια: hoc schema fieri solet, cum ipse se, qui loquitur, -it et id, quod prius dixit, posteriori sententia commutat. cf. DON. Ter. Andr. 258, 2 [quod si ego rescissem id prius -quid facerem?]) ipse se -it. ceterum v. p. 1269, 52. 1278, 70). NEP. Dat. 5, 1 Artaxerxes reminiscens, a quanto bello ad quam parvam principem ducum misisset, se ipse -it et nuntium ... misit, ... qui diceret, ne ... disceret. FIRM. math. praef. 7 fui ... in ista promissione temerarius et me ... frequenter severa obiurgatione -i cupiebamque ... mutare promissum. VVLG. Iob 42, 6 ipse me -o et ago paenitentiam. AVG. in psalm. 99, 16 (antea: ut ... homo mutetur) opus est, ut tu te -as, ne ille -at, qui damnaturus est. al.

ⓑ -itur deus (cf. p. 1269, 57): TERT. cult. fem. 2, 5, 2 displicet ... illis mulieribus, quae faciem fucant, plastica dei; in ipsis redarguunt et -unt artificem omnium. adv. Marc. 2, 2, 1 quem deum constat esse, -ere magis possunt haeretici quam negare. 2, 2, 7 Adam non ... blasphemavit creatorem nec -it auctorem. AVG. in Iob p. 534, 5 non ... debes eum -ere, cuius opera non comprehendis. al.

ⓑ indicatur simul, qua de causa quis -atur vel quid obicitur: ① vario modo: ① per praepos.: in (cf. p. 1271, 18. 1273, 32): RHET. Her. 4, 36, 48 licentia est, cum ... aliquid ... dicimus, quo eos, quos vereri debemus, ... aliquo in errato vere -ere videamur. CIC. Tull. 4 (ne) in eo -ar, quod hoc tempore respondeo (Planc. 82 quem, qui -it, in eo -it, q. gratum praeter modum dicat, esse [i. abundat]. 84. Att. 6, 2, 3 v. p. 1269, 4. NEP. Paus. 1, 3 APVL. apol. 6, 5. sim. NEP. Epam. 10, 1 in quo cum -retur, q. liberos non relinqueret, a Pelopida. cf. in eo vel hoc -ere, quare: HIER. in Dan. 2, 48 c. Lucif. 14 adv. Rufin. 3, 35). Verr. II 3, 4 postulator ab hominibus, ut iis absterneant maxime vitii, in quibus alterum -erint (postea p. 1266, 58). Pis. 70 p. 1269, 13. QVINT. inst. 11, 1, 17 -sus est in hac parte, sc. in iactatione sui, non mediocriter Cicero. GELL. 1, 18 tit. M. Varro ... L. Aelium ... in ἐνυμολογία falsa -it. al. VET. LAT. II Cor. 8, 20 (Pelag. ad l. p. 278, 11. al.) ne quis nos -at in hac plenitudine, sc. pecuniae collectae, quae ministratur a nobis (gr. μοιῶσθαι, cod. 75. al. et Vulg. vituperet). al. ob, propter (cf. p. 1270, 20): CIC. Sull. 81 quid est, quam ob rem consulares, qui Catilinae adfuerunt, -antur? fin. 2, 22 nonne -res, Epicure, luxuriosos ob eam ipsam causam, quod ita viverent, ut eqs.? SEN. contr. 9, 2, 18 non possumus efficere, ut propter hoc non sit -endus, sc. reus; non speramus, ut illum iudex probet, sed ut dimittat. TERT. adv. Marc. 5, 3, 7 non ob aliud ... quam ob inconstantiam victus. PORPH. Hor. epist. 2, 1, 79 ob nimiam loquacitatem. de: TERT. adv. Marc. 4, 3, 4 apostoli ... de sola convictus inaequalitate -si. HESYCH. in lev. 22, 17 p. 1074^A ut deus nimis per prophetam Iudaeos de hoc -ret. MARTYR. gramm. VII 175, 11 audivi Memnonium ... se dicentem de hoc -sum a Romano quodam ..., ut, 'berna' per 'v' ... enuntiaverit litteram (inde CASSIOD. ibid. 175, 8, ubi pro i, quod). pro (cf. p. 1269, 21): RVFIN. Orig. in cant. prol. p. 71, 26 memini aliquem sanctorum dixisse ... de Christo '...', nec -i eum p. hoc dignum iudico. ② per casum nudum:

acc. pron. neutr.: CIC. Verr. II 2, 57 dicit aliquis: 'quid ... in hoc Verrem -is?' (de orat. 1, 125 qui ... in dicendo q. -sus, est, ... in eo ... diu-

turna valet opinio tarditatis [₁ cuius in d. aliquid -sum *pars codd. et ed. Kumaniecki, ita ut locus ad l. 75 sqq. spectet*]). *abl.*: CIC. fin. 2, 21 qui, cum luxuriose viverent, ... *ab Epicuro non -rentur eo nomine, dumtaxat (si) cetera caverent* (Att. 6, 2, 3 *Dicaearchus multis n. ... Graecos in eo -it, quod maritima secuti sunt*. TERT. adv. Marc. 4, 1, 10 mobilitatis ... et inconstantiae n.). Att. 12, 40, 3 cum Romam venero, nec vultu nec oratione -ar; ... constantia et firmitas nec animi nec orationis requiretur. QVINT. inst. 11, 3, 137, toga et calceus, et capillus tam nimia cura quam neglegentia sunt -enda (₁ *ad l. 75 sqq.*). *al. gen. (sc. criminis)*: PORPH. Hor. epist. 1, 12 pr. quem *Iccium* etiam lyrico carmine (*sc. I, 29*) inconstantiae -it. HIER. in Ion. 2, 1° l. 43 D. mendacii. adv. Iovin. 1, 23 p. 242^A voti temerarii. ③ *per locut. praedic. (c. adi., part., subst. [pro c. abl. l. 21]; cf. p. 1271, 8)*: CIC. Pis. 70 in quo *poemate* -at eum licet si qui volet, modo leviter, non ut improbum, ... non ut impurum, sed ut Graeculum, ... ut poetam (*similiter inducitur praedic.*: PLIN. nat. 35, 64 *Zeuxis pictor* -itur ... ceu grandior in capitibus articulisque [de- var. l.]. QVINT. inst. 12, 10, 9 Demetrius tamquam nimius in ea *veritate statuarum* -itur. HIST. AVG. Pert. 10, 9 eum velut stultum intimatorem nonnullarum rerum -bat). Tusc. 3, 59 Carneades ... -ere Chrysippum solebat laudantem Euripideum carmen illud: '...'. VARRO ling. 7, 32 Ennius consuetudinem illam sequens -endus *non est*. 8, 33 quas si quis servet analogias, pro insano sit -endus (FRONTIN. strat. 1 praef. 3 ne me p. incurioso -at, qui eqs.). *al.* ④ *per adv. ut*: CIC. ac. 2, 18 Philo ... mentitur, ut est -sus a ... Catulo.

⑤ *per struct. verbales (part. v. l. 19. 21)*: ① *enunt. secund. inductum coniunctione*: *qualibet (sc. ita, ut enunt. secund. laxiore nexu iuxta ponatur; adde p. 1270, 11)*: CIC. Q. Rosc. 45 (*antea*: eumne testem improbabit, quem iudicem probavit?) quem ego si ferrem iudicem, refugere non deberet, cum testem producam, -ere audebit? (fin. 3, 6 Brute, vereor, ne -ar, c. haec ad te scribam. Tusc. 5, 24 *Theophrastus* non magnopere -itur, c. tria genera dicit bonorum, vexatur autem ... in eo libro, quem scripsit eqs. VARRO frg. Aug. civ. 7, 17 p. 295, 16. *al.*). Flacc. 86 praetorem, si hereditatem in provincia non reliquerit, non solum -endum, verum etiam condemnandum putas? (prov. 20 si ipsas inimicitias depono rei publicae causa, quis me tandem iure -et? [-at var. l.]. *al.* QVINT. decl. 276, 7 nonne merito a vobis ... -retur *puella rapta*, si ... ostenderet eqs.? PLIN. epist. 5, 6, 44 ne secundum legem meam iure -ar, si longior fuero. *cf. l. 21*). quod (*c. coni. praeter l. 40. 49; cf. p. 1268, 49. 1270, 40*): CIC. Mur. 67 me -is, q. idem defendam, quod lege poenierim. dom. 24 nos, q. nominatim rei maximae ... summum virum ... praefecimus, a te -emur? de orat. 1, 227 *Rutilius Servium Galbam* ... pergraviter -ere solebat, q. is ... populi misericordiam concitasset. *al.* VARRO ling. 7, 109 vereor, ne plures sint futuri qui ... me, q. nimium multa scripserim, -ant quam, q. reliquerim quaedam, accusent. *al.* NEP. Att. 9, 7 saevissime, a nonnullis optimatibus -batur, q. parum odisse malos cives videretur (₁ *Marshall, ceterum v. app. crit.*). PLIN. nat. 35, 85 *Apellem* ferunt ... -sum a sutore, q. in crepidis una pauciores intus fecisset ansas. QVINT. inst. 9, 2, 17 quem ... -endum fatetur *Cicero*, q. pecuniam regi crediderit. PLIN. epist. 8, 18, 8 *uxor* tanto melius de viro merita, quanto magis est -sa, q. nupsit. *al.* quia, quoniam, quare: CIC. Sull. 50 tu et -is me, quia defendam, et irasceris (*c. indic.*: dom. 9 an, q. non condemnavi ... consules, sum -endus? HIER. epist. 65, 9, 4 *Paulus* se ... ipsum -ens, q. dixerat '...', statim intulit: '... [respic. I Cor. 15, 10. al.]. *cf. p. 1270, 75*). PAVL. dig. 41, 2, 3, 5 quem *Trebatium Labeo* -it, quoniam in summa possessionis non multum interest, iuste quis an iniuste possideat. SCHOL. Hor. epist. 1, 20, 1 multi -unt illum *poetam*, quare in ordine aliarum epistolarum hanc posuerit (*item c. coni.*: HIER. adv. Pelag. 3, 5 l. 9 -is deum, q. hominem fecerit hominem? -ant et angeli, cur angeli sint, [ad 2]. *c. indic.*: OP. imperf. in Matth. 3 p. 656^{extr.} numquid tu -eris, q. a tritico paleas separas et ita recondis?). tamquam (*c. coni.*): QVINT. inst. 9, 4, 53 Cicero ... -itur a quibusdam, t. orationem ad rhythmos alliget. decl. 315, 19 me ... -i a bonis patribus, t. praemium optare nesciam. 316, 7. ② *enunt. relat. (c. indic. l. 67. 70)*: CIC. nat. deor. 3, 78 vestra ista Providentia -enda est, quae rationem dederit is, quos scierit ea perverse ... usuros. off. 2, 56 quanto Aristoteles gravius et verius nos -it, qui *hoc* ... non admiremur. fam. 7, 20, 1 te ego non -o, qui illum ad aedificationem tuam traduxeris. VARRO ling. 7, 109 nemo -sus, qui e segete ad spicilegium reliquit stipulam. QVINT. inst. 1, 1, 22 quodsi nemo -it patrem, qui haec non neglegenda in suo filio putet, cur improbetur, si quis eqs. 1, 10, 40 -si ... a geometris sunt historici, qui *hoc* ... crediderunt. *al.*

③ *-untur res (fere incorp., sed corp. p. 1270, 35. 43 sq. [cf. l. 8]; in quo homine, indicatur per praepos. in c. abl. e. g. p. 1270, 3. 30 sq. 66. 74 [cf. p. 1273, 44], quo argumentu, per praepos. ab p. 1270, 39, ex p. 1270, 13 [cf. p. 1272, 25], quo respectu, per praepos. de p. 1270, 41)*: ① *sine locut. praedic.*: ④ *quaelibet (adde p. 1268, 13 sq. 1270, 59, cf. l. l.*

1271, 27. 71; *exempla selecta inde a CIC.*): RHET. Her. 2, 20, 31 (*antea p. 1272, 47*) et vitare in argumentatione vitium ... et ab aliis non vitatum commode -ere ([com- *cod. unus*]. CIC. Verr. II 3, 4 p. 1266, 58. 3, 5 ego in uno homine omnia v., quae possunt in homine perditio ... esse, -o. PVBLIL. sent. C 1 consueta v. ferimus, *nova*, -imus [₁ *Bentley, non fere codd.*]. *al.*; *cf. p. 1271, 6*). CIC. inv. 1, 12 quod eius *Hermagorae* ... non mediocre peccatum -endum videtur (Verr. II 3, 2 ut *aliquis* corrigat mores aliorum ac peccata -at. HIER. epist. 49, 12, 2 corrigere ... peccata, non -ere. *al.*). 1, 82 non modo non esse -sum iudicium, sed ab omnibus adprobatum (Cluent. 122 ut alter *ensor* alterius i. non modo -at, sed etiam rescindat. fam. 10, 26, 2 quod si ... ita sentis, non magis ₁ te, quam de te i. -o meum [₁ *ad p. 1269, 26 sqq.*]. *al.*; *cf. p. 1273, 54*). 1, 94 (*intervitia argumentationis*) si res ex hominis vitio vituperabitur, ut si qui doctrinam ex alicuius docti vitiiis -at. div. in Caec. 6 quis ... esset, qui meum factum ut consilium posset -ere? (*al.*, v. vol. IV 446, 57 sqq.). Verr. I 46 quod tametsi non -unt, tamen, magno opere quod laudent, non habent (Caecin. 6 q. ... -endum fortasse minus, ₁ querendum, vero magis etiam videtur [₁ *item disting.*: Flacc. 14 quae ... -ere non possumus, queri tamen cogimur. 86]. *al.*, *adde p. 1274, 59*). Font. 2 quid accusas, quid -is? (Mur. 70 hoc ... remoto q. -is? *al.*). Sull. 3 quid ... est, quam ob rem abs te Q. Hortensi factum ... non -atur, -atur meum? (*al.*, e. g. l. 14. PLANC. Cic. fam. 10, 4, 3 non committam, ut ullum meum f. -ere iure possis. Ov. epist. 20, 49 non sum, qui soleam Paridis -ere f. nec quemquam, qui vir, posset ut esse, fuit, [ad p. 1268, 2 sqq.]. *al.*). dom. 76 ne quisquam iam audeat -ere consulum meum tot ... iudiciis ... comprobatum (BRVT. Cic. ad Brut. 25, 1 [*antea*: vituperabit]). Sest. 122 Q. *Catulus* libere -ere et accusare populi ... temeritatem solebat aut errorem senatus (AMBR. Nab. 2, 10 [2, 6 *affertur III reg. 21*, 2 da mihi vineam tuam ... et dabo tibi pro ea aliam vineam; si vero placuerit tibi, dabo tibi pecuniam] cito -it e. suum pecuniam offerendo. *al.*). Planc. 62 omnes ... istiusmodi artes in iis -untur (requir- *Cobet*), qui, cum professi sunt, satisfacere non possunt, non in iis, qui eqs. (VARRO ling. 9, 111 p. 1268, 13. APVL. met. 5, 31, 5 [ad *Venerem*] et in eo *Cupidine* luxuriei culpabis et amores revinces et tuas a. tuasque delicias in ... filio -es?). de orat. 2, 109 -so verbo uno addito aut dempto (3, 40 ut v. efferamus ea, quae nemo iure -at. Brut. 236). off. 2, 60 theatra, porticus, nova templa verecundius -o propter Pompeium, sed doctissimi non probant. fam. 5, 12, 4 -es ea, quae vituperanda duces, et, quae placebunt, ... comprobabis. VARRO ling. 9, 7 cur non modo (non) videatur esse -enda, sed etiam cur in usu ... sequenda (-itur analogia ut: 7, 74 ab huiusce modi (dis)similitudinibus -itur a., quod, cum ... sit ab anu ancilla anicilla, ... sic non dicatur a piscina piscinula piscinilla. 9, 110 a. ... de his, quae appellantur participia, -unt multi; iniuria. *al. in eodem opere*). rust. 1, 2, 24 invides tanto scriptori et obstrigillandi causa figilinas -is (*opp. laudes*). HOR. sat. 1, 6, 67 velut si egregio inspersos -as corpore naevos (69 obiciet). LIV. 30, 30, 7 praeterita magis -i possunt quam corrigi (*sim. 36, 29, 9*). VITR. 7, 5, 4 haec falsa, *sc. ineptias pictorum*, videntes homines non -unt, sed delectantur. SEN. benef. 6, 39, 1 non, quidquid -endum, etiam dammandum est (dial. 5, 26, 4). STAT. silv. 5, 5, 58 quisnam ... gemitus lamentaque nostra rep(r)endis? QVINT. inst. 10, 2, 15 in magnis quoque auctoribus incidunt aliqua vitiosa et a doctis inter ipsos etiam mutuo -sa (*p. p. p. fere pro subst. neutr. ut: 11, 1, 87 ut ... -sa [alia] laude compenses [Ehwald, (re)prendens trad.; ceterum v. app. crit.]*). *al. accedit dat. personae*: GALEN. sect. 6, 23 oportet eis *methodicus* gratiam referre ..., si ... non mentiantur; mentientibus autem illis -endus est eorum defectus (*gr. ψευδομένους ... ὀλιγοῦσαν ἐγκαλεῖν*). AVELL. 178 ne, quod vobis -imus, incurrere videamur. ⑤ *affectiones, qualitates animi, mores*: CIC. Cluent. 106 eorum, qui absolverunt, misericordiam non -o (*postea*: constantiam comprobo, ... sapientiam laudo). dom. 88 si populus Romanus ... temeritatem atque iniuriam suam, restitutione mea -isset ([*an ad p. 1273, 36 sqq. cf. Nisbet, 1939, ad l.; 1*, *ad p. 1269, 75 sqq.*]). Sest. 122 l. 26. CAES. Gall. 7, 52, 1 t. cupiditatemque militum. Ps. CIC. in Sall. 12 t. tua -etur, non mea vitia culpabuntur. prov. 42 ne mea superbia in illius *Caesaris* liberalitate ... -atur (GELL. 6, 3, 51 qui s. in sese amarent, in aliis -rent). *al.* CAES. Gall. 7, 52, 3 *militum* licentiam adrogantiamque -ere. VARRO ling. 7, 3 cur scriptoris industriam -as, qui eqs.? HOR. epist. 1, 18, 39 nec tua laudabis studia aut aliena -es. LIV. 9, 31, 11 in se *consule* non aliud quam nimiam ditandi ex hoste militis curam -i posse (QVINT. inst. 10, 1, 79). 27, 17, 11 transfugae nomen exsecrabile veteribus sociis, novis suspectum esse, neque eum se -ere *morem* hominum (QVINT. inst. 12, 1, 14 atqui huius *Ciceronis* quoque mores multi -erunt? *al.*). SEN. benef. 7, 21, 2 cum *philosophus* -isset hanc suam non reddendi *denarios* tacitam voluptatem (de- *temptat Gertz*). epist. 51, 7 nemo non intemptivam desidium ... merito -ret. *al.* ⑥ *carmina eorumve partes, vitia*: HOR. sat. 1, 10, 52 tu nihil in magno doctus -is Homero? epist. 2, 1, 76 indignor quicquam -i, non quia crasse compositum ... putetur, sed quia nuper. 2, 1,

81 ea cum -ere coner, quae in scaena ... Aesopus, quae ... Roscius egit. 2, 1, 222 *poetae* laedimur, unum siquis amicorum est ausus -ere versum (ars 445 vir bonus et prudens v. -et inertis, culpabit duos [449 arguet ... notabit]. GELL. 12, 2, 11). ars 292 carmen -ite, quod non ... multa litura coercuit. Ov. Pont. 3, 9, 5 (2 carmina nescioquem carpere nostra) o quam de multis vitium -itur unum! QVINT. inst. 8, 6, 40 'dentes albos' (Verg. Aen. 11, 681) ... in his *poetis* non -emus (con-, de-, pre- var. ll.). al.

② *accedit locut. praedic. (c. adi., p. p. p., subst.; cf. p. 1269, 12):* CIC. S. Rosc. 44 quod consuetudine patres faciunt, id quasi novum -is ([*postea*: criminari]. GELL. 2, 6, 1 *grammatici quidam* -unt q. incuriose et abiecte verbum positum in his versibus: '...'. 12, 2, 7 quae *Seneca* apud Ciceronem -at q. Enniana. al.). SALL. Catil. 3, 2 plerique, quae delicta -eris, ... invidia dicta putant. PLIN. epist. 4, 9, 19 quibus sententia Caepionis placuit, sententiam Maetri ut rigidam duramque -unt (SVET. gramm. 10, 2 in libro, quo *Asinius Pollio* Sallusti scripta -it ut nimia prisorum verborum adfectione oblita. TERT. adv. Marc. 2, 16, 2 [in imag.] ferramenta ... eius *medici* ... ut mala ministeria -e. al.).

③ *praepos. in c. abl. (rei praeter l. 22; cf. p. 1268, 46 sqq.):* LVCIL. 573 Calpurni saeva lege in, (*trad.*, saevam legem *Iunius*) Pisonis -i eduxique animam in primor(is fauc)ibus naris, ([*Marx, alii aliter*], nisi iungas -i et animam coll. p. 1265, 53 et Iuv. 6, 306 qua illa sorbeat aëra sanna). VARRO ling. 7, 1 non -endum ... in illis, qui in scrutando verbo litteram adiciunt aut demunt. 9, 101 etiam in hoc -unt, quod quaedam verba ... personas non habent ternas. PS. QVINT. decl. 17, 15 'ut credamus ... voluisse te mori, cur potissimum veneno?' possis ... hanc de omni supremorum genere litem facere morientibus et ... in nullo non exitu simili ratione -as, quicquid electum est, (de- *trad.*; nisi *est obi.*, ut locus spectet ad p. 1269, 75 sqq.). *part. praes. -ens fere pro subst.:* VARRO ling. 9, 98 sic ... in reliquis temporibus -enti responderi potest.

④ *struct. verbales: a enunt. secund. (nexu laxiore iuxta pos. si l. 62 sqq., cum l. 66, relat. v. suba):* ① c. quod (quia l. 37; cf. l. 23. p. 1273, 44; c. con. praeter l. 33. 35. 38; *accedit acc. c. inf. indicans argumentum l. 40):* CIC. S. Rosc. 137 q. animadversum est in eos ..., non debeo -ere (*opp. laudo*). leg. agr. 2, 58 q. minuit foedus auctionem decemviralem, laudo, q. regi amico cavet, non -o. Cael. 18 -istis, a patre q. semigrarit. Att. 2, 16, 3 quae familia Epicureorum mihi, non modo, ut requiescam, permittit, sed -it, quia non semper quierim ([*vix c. -it iungendum*]). AVG. in Rom. 69, 2 recte -itur, q. ... haec aliquis facit. cf. p. 1272, 36). al. VARRO ling. 9, 66 qui -unt, q. non dicatur ut '...' ... sic '...'. 9, 97 qui -unt, q. dicamus 'amor, amabor, amatus sum': non enim debuisse in una serie unum verbum esse duplex, cum eqs. al. STAT. silv. 4 praef. qui -erunt, ... q. hoc stili genus edidissim. QVINT. inst. 1, 6, 10 qui -erant, q. hoc verbo usus essem. PLIN. epist. 7, 17, 2 fuisse quosdam, qui -rent, q. orationes omnino recitarem. al. *accedit pron. sim. neutr. praepar. (anaphoricum l. 46):* CIC. Verr. II 3, 17 q. tua sponte ... iura provinciae Siciliae mutaveris, id -o, id accuso. Att. 1, 20, 5 Metellus ... est egregius consul; unum -o, q. otium (a) Gallia nuntiari non ... gaudet (ad Brut. 23, 3). al. QVINT. decl. 257, 10 pater hoc solum -it, q. ... omiserim cum divite inimicitias. al. ② c. cur, quare (et con. [verbum omittitur AVG.]; *accedit pron. praepar. CIC.):* CIC. Verr. II 3, 16 qua in re ... illud -o et accuso, cur in re tam vetere ... quicquam novi feceris (VARRO ling. 10, 48 itaque [iniqua] [*add. Christ*] -unt, qui contra analogias dicunt, c. dispariliter ... dicantur quaedam verba [-un(di su)nt Taylor]. PAVLA Hier. epist. 46, 3, 1 tacita forsitan mente -as, c. non sequamur ordinem scripturarum). HIER. epist. 21, 2, 6 *Pharisaei* -erant, quare curaret in sabbatis dominus (49, 18, 1 in me -itur, q. exponens capitulum apostoli, sc. I Cor. 7, 28, ... dixerim: '...' [adv. Iovin. I, 13]. AVG. serm. 53, 16). ③ c. (quod) si (et con. praeter l. 64): CIC. Verr. II 4, 151 illud in Syracusanis merito -retur, si ... diem festum Verris nomine agerent (item c. pron. praepar. vel anaphorico: Cluent. 142 q. si velim confiteri me causam A. Cluenti nunc demum cognoscere, ... quis tandem id possit -ere? orat. 141. QVINT. decl. 329, 5 est ... hoc manifesto -endum, si ... existimemus eqs.). off. 3, 30 si quid ob eam causam alteri detraxeris, non sit -endum. VARRO ling. 9, 90 q. si ... non secutus erit analogias, -endum. CELS. 1, 3, 17 non -o, si *Asclepiades* offensus eorum est consuetudine, qui eqs. ④ c. alia coniunctione: VARRO ling. 9, 90 *sectatores anomaliae* -unt, cum ab eadem voce plura sunt vocabula declinata. PLIN. epist. 7, 28, 1 quosdam apud te -isse, tamquam, amicos meos ... ultra modum laudem (t. si, quod var. ll.).

⑤ *acc. vel nom. c.) inf. (omissa copula e. g. p. 1272, 4; accedit subst. vel pron. praepar. p. 1272, 2 sq.):* CIC. Sest. 39 non verebar, ne quis ... vim vi depulsam -ret (sc. esse, nisi ad p. 1269, 74 sqq. trahas; de- var. l.). Cael. 54 quod facinus in agris locisve publicis factum -ret, id in urbe ... coeptum esse leniter ferret? off. 2, 50 rei publicae inimicos ulcisci saepius non est -endum (item inf. tantum: AVG. civ. 9, 5 p. 375, 6 irasci ... peccanti ..., contristari pro afflictio ..., timere periclitanti ... nescio utrum quisquam

sana consideratione -at). COLVM. 4, 1, 1 qui cetera quidem nostra praecepta laudassent, unum tamen atque alterum -issent: quippe ... me ... censuisse fieri scrobes eqs. FRONTO p. 59, 12 neque id -o, te verbi translatione audacius progressum. GELL. 5, 1 tit. Musonius philosophus -it improbativite laudari philosophum disserentem a vociferantibus. DON. Ter. Eun. 479, 3 miles -sus est tacuisse. AMM. 19, 12, 17 inquisitum in haec negotia fortius nemo ... -et. al.

⑥ *adv. invicem: QVODV. temp. barb. 1, 1, 18 studemus i. -ere et non studemus opera nostra discutere.*

⑦ *obi. subaudiendo vel absolute (adde p. 1269, 58):* CIC. inv. 2, 167 ne ..., qui nos de omni amicitia dicere existimant, -ere incipiant. Verr. II 1, 98 audistis ... rationem ... legationis non nisi ... eiecto eo, qui posset -ere. 4, 56 nimium fortasse dicit aliquis hunc diligentem: hactenus -et, si qui volet, nihil amplius. leg. agr. 2, 20 iubet Rullus ... habere comitia Rullum: nondum -o (in simili structura: dom. 8 non nulli propter timorem ... e senatu discesserunt; non -o. al. in eius epistulis). Planc. 75 dicere 'quo usque?' invidentis magis est quam -entis ([respond- cod. unus]. item part. praes. -ens pro subst. : QVINT. inst. 2, 6, 3 discipuli libentius praecipientem audiunt quam -entem. al.). leg. 3, 22 Pompeium ... ceteris rebus omnibus ... summis ... effero laudibus, de tribunicia potestate taceo; nec enim -ere libet nec laudare, possum ([*item opp.:* Att. 1, 13, 4). Lael. 59 optare, ut quam saepissime peccet amicus, quo plures det sibi tamquam ansas ad -endum (ad Q. fr. 1, 1, 41 ut ... improbi ... vel minima re ad -endum contenti esse videantur). al. VARRO ling. 9, 95 quod ad haec ... attinet, ... ex omni parte quoniam -unt *sectatores anomaliae*, ad singula respondebo. al. RVT. LVP. 2, 3 (redduntur verba *Lysiae*) cum eum plenum malitiae ... invenirem, merito -ere atque odisse coepi (*postea*: laudem et vituperem). QVINT. inst. 4, 1, 45 *advocatus* laudat sine adrogantiae crimine et aliquando utiliter etiam -ere potest. SVET. Tib. 27 ut, si quid in sermone ... blandius de se diceretur, non dubitarit interpellare ac -ere et commutare continuo. GELL. 13, 20, 5 Apollinaris, ut mos eius in -endo fuit, placide eqs. MAR. VICTORIN. in Gal. 3, 4 quae oratio -it et monet et tamen ipsam reprehensionem rursus -it, (ad p. 1269, 75 sqq.; *postea*: correxerit r.). al. sequitur orat. recta, quae indicat argumentum (antecedit quia l. 36): CONC. II 3, 1 p. 149, 13 et 17 *diaconus* -it stans: 'non sunt scripta haec, quae professus est prius *presbyter*'; ... relectis eis *actis* -it ..., quia 'haec non audivi' (gr. II 1, 1 p. 163, 28 et 32 *επελάβετο*).

⑧ *vi peculiari: 1 refutandi, redarguendi sim., sc. errores, mendacia, mendaces sim. (refl. p. 1273, 13; qua in re quis -atur, indicat praepos. in c. abl. l. 71. 73, quo argumento quis -endo nitatur, praepos. ex l. 52. 55; accedit praedic. p. 1273, 20, adv. facile l. 50. 53. p. 1273, 4; fere pro syn. est arguere p. 1273, 11. 15, redarguere l. 53. 61. 66. p. 1273, 5. 16, refellere l. 58, opp. confirmare l. 59. 65. 68. p. 1273, 26; gr. resp. imprimis διελέγγειν p. 1273, 9. 22 [ἐλέγγειν p. 1273, 20, cf. p. 1267, 44]): a -unt homines (eorum partes, sensus p. 1273, 9 sqq.): a in arte rhet. (cf. p. 1266, 2. 1268, 28): RHET. Her. 2, 20, 31 duo genera sunt vitiosarum argumentationum: unum, quod ab adversario -i potest eqs. ([*postea*: reprehensione confutari; seq. p. 1270, 2]. MAR. VICTORIN. in Cic. inv. 1, 78 p. 133, 7. cf. -ere argumentationem: CIC. inv. 1, 79. 82 MAR. VICTORIN. in Cic. inv. 1, 78 p. 133, 4. al.). 2, 20, 32 facile -emus expositionem, cum ostendemus eqs. 2, 24, 38 quae hoc modo concludentur, aut ex contrario convertentur aut ex simplici parte -entur (con- fere var. l.). 4, 27, 37 haec utilis est exornatio, sc. praeteritio, si quid ... facile potest -i (*postea*: redarguatur). al. CIC. inv. 1, 45 complexio est, in qua, utrum concesseris, -itur. 1, 79 si comprehensio aut una aut ex utraque parte -itur (1, 83 c., si vera est, numquam -etur; sin falsa, duobus modis, aut conversione aut alterius partis infirmatione). de orat. 2, 215 iis, quae comprobandi eius argumenti causa sumuntur, -endis (*postea*: si ita non refellas). 2, 331 neque -i, quae contra dicuntur, possunt, nisi tua confirmes, neque haec confirmari, nisi illa -as ([*item opp.:* part. 27. 52). al. FORTVN. rhet. 2, 25 ab adversario proposita argumenta quem ad modum -imus? aut redarguendo ...; aut repugnando ...; aut compensando (inde sim. MART. CAP. 5, 560). IVL. VICT. rhet. p. 57, 15 complexio (58, 5). al. obi. subaudiendo vel absolute: CIC. inv. 1, 82 cum ... pro comparabili aliquid inducetur, ... in -endo conveniet eqs. (81 infirmabitur. item gerund. : part. 33 in confirmando nostra probare volumus, in -endo redarguere contraria. al.). MAR. VICTORIN. in Cic. inv. 1, 78 p. 133, 2 materia ... argumentorum communis est tam confirmanti quam -enti (pro subst.).*

⑨ *vatio contextu: ① c. obi. acc.: ② -untur homines:* CIC. Flacc. 35 testes quam volent impudenter mentiantur ...; tamen aliquid fortasse coram producti dicent, in quo -antur ([*-entur var. l.*] vergit ad p. 1266, 55 sqq., ut: 41 testis, posteaquam ... effudit, quae voluit, omnia, -sus, convictus fractusque discessit. Att. 2, 24, 3 maxime ... in eo ... Vettius est -sus, quod dixerat eqs.; huc fort. p. 1265, 34). Cael. 65 tum a se illam pyxidem veneni traditam servis pernegaret Licinius; quem quo modo

illi -rent? vidisse se dicerent? (com- var. l.). PS. QVINT. decl. 4, 21 mathematicum, qui mihi parricidium praedixit, vincere, sc. moriendo, malo quam -ere (sc. vivere pergendo et praedictionem non explendo). PS. MAR. VICTORIN. verb. script. 1 (ad act. 18, 24sq.) facile ... sapientes -untur (seq. psalm. 93, 11). CONC.^S I 3 vers. Tur. p. 143, 9 (7 talia dicentes redarguit) comes -it haec obloquens nihil inveniens veritatis (gr. I 1, 3 p. 51, I κατέγνω). I 5 p. 370, 33 (32 fiant quaestiones in scriptis) facilius dignoscuntur et in omne posterum tempus -entur peccantes (I 4 p. 72, 32 convincuntur, gr. I 1, 7 p. 73, 7 διελεγγθῆεν). -untur partes corporis, sensus: LVCR. 4, 486 an poterunt oculos aures -ere, an auris tactus? an ... tactum sapor arguet oris, an confutabunt nares oculive revinctae? 4, 497 necesse est non possint alios alii convincere sensus; nec porro poterunt ipsi -ere sese. TERT. anim. 17, 3 (2sq. sensuum fidem Academici ... damnant ...; mendacium visui obicitur ...; perinde auditus fallaciae reus ...; sic et odoratus et gustus arguuntur) tactus -itur, siquidem eqs. ② -untur res: CIC. Att. 6, 1, 18 (an ad p. 1269, 75sq. antea: redarguit Eratosthenes) quis Zaleucum leges Locris scripsisse non dixit? num ... iacet Theophrastus, si id a Timaeo tuo familiari -sum est? CONC.^S I 5 p. 352, 27 (afferuntur antea pro argumento verba Procli episcopi) -itur ... ubique prava fides ... utpote profane languida ... continens (gr. I 1, 4 p. 60, 18 ἐλέγχεται). p. 369, 19 expositio ... veritatis demonstrans semitam haereticae -et errorem (p. 288, 5 arguere, I 4 p. 62, 16 confutare, gr. I 1, 3 p. 38, 29 διελέγξαι).

② obi. subaudiendo vel absolute: CIC. Cael. 62 quae ... omnia ... perfacilem rationem habent -endi. nat. deor. 2, 20 haec, ... cum ... brevis ... concluduntur, tum apertiora sunt ad -endum (2, 162 [opp. confirmare]).

b -it res, sc. pro argumento allata: HESYCH. in lev. praef. p. 789^c similia ... invenies egisse ... legislatorem, id est praecipientem, quae veterat ...; quod et nimis observantiam -it litterae ostenditque eqs.

2 reprobandi, damnandi, castigandi sim. (c. respectu poenae e. g. l. 54sq. 69. p. 1274, 14; accedit adi. praedic. l. 68; indicatur crimen per praepos. in c. abl. l. 65sq. p. 1274, 3; variat in contextu c. arguere l. 66. p. 1274, 7; gr. resp. καταγγινώσκειν [cf. l. 7. p. 1267, 35] praeter p. 1274, 4): **a** in iure sim. (sc. -unt leges, magistratus, imperatores, episcopi sim.). **a** publico (privatove l. 39sq.; cf. p. 1265, 74; -untur fere res [pro obi. est enunt. secund. c. quod l. 44], sed homines l. 43. 60, absolute l. 62sq.): ① aetate liberae rei publ. (cf. p. 1270, 59): CIC. Verr. II 1, 107 quis umquam eius rei fraudem aut periculum proposuit edicto, quae neque post edictum -i neque ante edictum provideri potuit? (cf. l. 1, 108 in lege Voconia non est 'fecit fecerit' neque in ulla praeteritum tempus -itur [postea: ut ante facta in iudicium non vocentur]). 3, 81 eius Sullae omnes res gestas ... defendimus; unum hoc aliquot senatus consultis -sum ... est. 3, 82 (antea: iudicantur patres conscripti) ille Sulla ... in hoc uno genere veterum religione legum -itur; ... in illo -itur, quod ex ea pecunia remiserit, quam ipse quaesierat. 3, 220 (antea p. 1279, 43) in quo denario coacto primum aestimationis iniquitas atque improbitas -atur. 3, 223 si senatores iudicent, hoc ... genus senatorium ... pecuniae per summam iniuriam cogendae nullo modo posse -i (sim. 3, 224 senatoriis iudiciis). Mur. 42 quaestio peculatus ...; scriba damnatus ...; Sullana gratificatio -sa ...; lites severe aestimatae. Sull. 65 quae lex agraria tota a me consule -sa et abiecta est. Balb. 54 principes viri ... Latinis ... viam ad civitatem ... patere passi sunt neque [ius], est hoc -sum Licinia et Mucia lege (J. Madvig, his codd.). Planc. 8 (antea p. 1280, 21) postulat a vobis iudicibus, ut eius exitio, qui creatus sit, iudicium populi Romani -atis. -unt censores, sc. notando (aliter p. 1270, 10): CIC. Cluent. 119 cuius mores a censoribus erant -si, hunc postea, sc. censorem factum, ... eorum, qui in ipsum animadverterant, moribus praefuisse. 130. ② aetate imperatorum: VLP. dig. 1, 18, 6, 9 -sā exactorum illicitā avaritiā, sc. a praeside provinciae. COD. Theod. 9, 16, 9 non haruspicinam -imus, sed nocenter exerceri vetamus. 11, 30, 34, 1 iudex ..., nisi hoc fecerit, ... notabili sententia -sus x librarum auri condemnatione quatiatur. CASSIOD. hist. 6, 37, 7 haec scripta ... considerans imperator Iulianus ... episcopis scripsit: 'legi et -i'; cui rescripserunt: 'etsi legisti, sed non agnovisti; si enim cognovisses, nequaquam -isses'.

β privato (cf. l. 35): -untur homines: CIC. orat. 137 sic ... dicit ille orator, ... ut in eo ipso, in quo -atur, culpam in adversarium conferat. part. 129 confitentur ..., qui arguuntur, se id fecisse ipsum, in quo -untur. -untur res: POLLIO or. frg. Quint. inst. 9, 2, 9 furiosum, ... non inofficiosum testamentum -imus (de- var. l.). GAIUS inst. 3, 211 nulla lege damnatum, quod sine iniuria datur, -itur; itaque inpunitus est, qui sine culpa ... damnatum committit.

γ ecclesiastico: ① -untur homines: PRISCILL. tract. 2, 43 in conventu episcopali quodam ... nemo e nostris ... accusatus, ... nemo damnatus est ...; datum ... ibi commonitorium est ...: nemo illic nostrum inter illa -sus est. SVLP. SEV. dial. 1, 6, 5 (3 recta ... cum pravis et cum ipso auctore damnari) ut ... in ea parte ..., qua iure -itur Origenes, nemo de-

formius doceatur errasse (opp. probatur). CONC.^S I 3 vers. Tur. p. 119, 6 qui a canonibus nequaquam -si sunt. I 4 p. 73, 17 a tantis patribus ... et sanctis et qui -untur in nullo (I 5 p. 371, 19 in condemnatione, gr. I 1, 7 p. 73, 31 ἀκαταγνώστον). II 3, 1 p. 100, 4 calumniatus nihil patitur? si ego essem -sus, non patiebar? al. nom. c. inf.: IOH. MAXENT. CONC.^S IV 2 p. 4, 20 nemo ... recte -itur retractare synodum, nisi qui eqs. (l. 24 frustra ... nos synodum retractare arguunt). ② -untur res: CONC.^S I 3 vers. Tur. p. 86, 35 qui episcopus Romae ... -it haeretica Nestorii dogmata et ... protulit adversus eum sententiam. p. 112, 17 (imperatores ad episcopos) Nestorii et Cyrilli ... damnationem suscepimus; alia vero, quae apud vos gesta sunt, -imus.

b in defixione pagana: INSCR. Année Épigr. 1988 n. 727 (e Baetica, saec. II, ut vid.; antea: Isis ..., tibi commendo furtu(m) meu(m) rogo, domina, ... ut (hoc furtu(m) -as (nisi ad p. 1266, 34sq.)).

c cetera exempla (sc. ad fidem christ. spectantia): VET. LAT. Gal. 2, 11 (cod. 75, sim. al.) cum ... venisset Petrus Antiochiam, in facie illi restitit, quia -sus erat (ceterum v. p. 1276, 10; explicant MAR. VICTORIN. ille populi iudicio peccavit et accusatus est. AMBROSIAS. -sus utique ab euangelica veritate, cui hoc factum adversabatur. THEOD. MOPS. quia incusabatur illa, quae ab eo fiebant). I Ioh. 3, 20 (Aug. in Rom. 9, sim. al. et VVLG.) si cor nostrum nos -erit (3, 21 [Cypr. testim. 3, 79, sim. al. et VVLG.] si c. nostrum non nos -it).

3 contemnendi, despiciendi: VET. LAT. Is. 33, 19 (cod. 181) non nover(un)t eum, qui alta est voce, ita ut non audieret populus -sus (gr. λαὸς περιφροσμένος, Hier. ad l. contemptus, Vulg. aliter).

part. praes. reprehendēns, -entis pro subst. masc. p. 1271, 29. 1272, 17sq. 68.

p. p. p. reprehēnsus, -a, -um pro subst. masc. p. 1268, 17, neut. p. 1270, 51.

gerund. *repr(eh)endendus (-prēnd-?), -a, -um fere pro adi. (sed vi verbali adhuc sublucente). compar. et superl. desunt, sed cf. magis -us l. 40. 49. 53. GLOSS. II 309, 24 ἐπιλήψιμος: conprehensibilis, reprehensibilis, -us.

i. q. dignus qui reprehendatur, reprehensibilis: **1** adhibetur ut adi.: **a** praedicative: iuxta esse (fieri l. 45; subaudienda est copula l. 39. 46; opp. probabilis l. 46): CIC. Verr. II 3, 216 '...'; credo; neque id est novum neque -um. Brut. 292 in historia ... vide ... ne tam -a sit ironia quam in testimonio. fin. 2, 70 Epicurus negat ... luxuriosorum vitam -am, nisi plane fatui sint (cf. de eadem re Ambr. p. 1275, 30). Att. 7, 3, 10 venio ad 'Piraeae', in quo magis -us sum, quod homo Romanus 'Piraeae' scripserim, non 'Piraeum' ..., quam quod addiderim ('in'). QVINT. inst. 11, 1, 47 cum ... pleraque, quae natura non sunt -a ..., alibi, quam mos permiserit, turpia habeantur. al. GELL. 2, 7, 18 haec, sc. ἀδιάρροα, ... per sese ipsa neque honesta sunt neque turpia, sed, proinde ut a nobis aguntur, ita ... aut probanda fiunt aut -a. HIST. AVG. Ael. 5, 2 in vita privata etsi minus probabilis, minus tamen -us eqs. iuxta videri, putare, existimare, iudicare: CIC. leg. agr. 2, 92 haec consilia maiorum M. Bruto ... -a visa sunt (QVINT. inst. 11, 1, 14 ut ea ... pro persona, tempore, loco, causa magis ac minus vel excusanda debeant videri vel -a, [v. Winterbottom, Bull. Inst. Class. Stud. 44, 2000, 173]). fin. 2, 23 hic homo severus luxuriam ipsam per se -am non putat (ad Brut. 1, 2. SEN. epist. 88, 36 an tu existimas -um, qui supervacua usibus comparat ..., non putas eum, qui eqs.? al.). off. 3, 119 quo magis -os Calliphontem et Dinomachum iudico, qui ... putaverunt eqs. **b** attributive: CIC. de orat. 3, 61 discidium illud ... quasi linguae atque cordis absurdum sane et inutile et -um. Att. 1, 17, 5 me ambitio quaedam ad honorum studium, te autem alia minime -a ratio ad honestum otium duxit. fam. 5, 12, 1 ardeo cupiditate incredibili neque -ut ego arbitror -a, nomen ut nostrum scriptis ... celebretur tuis. TERT. cult. fem. 2, 1, 2 quod ipsum mihi utique -o in omnibus feminis reprehendere deus permittat.

2 neutr. plur. pro subst.: PLIN. epist. 9, 26, 5 adnotavisti in scriptis meis ... quaedam ut tumida, quae ego sublimia ... arbitrabar; plurimum autem refert, -a adnotes an insignia.

deriv.: reprehensibilis, reprehensio, reprehensio, reprehensor, 2. reprehensus (-ūs).

compos.: irprephensus.

*repr(eh)ensibilis, -e. a reprehendere (reprehensus). scribitur -prae- in codd. ant. AVR. Fronto p. 1275, 11 (V). VET. LAT. p. 1276, 10 (cod. 65 [-prae-]. 78). COD. Theod. p. 1275, 72 (R). compar. p. 1275, 26. 1276, 3. 23. 25, sed cf. magis -is p. 1275, 56. 1276, 29; superl. deest, sed cf. nimis -is p. 1275, 27, valde -is p. 1276, 18. GLOSS. -is: ἐπιλήψιμος. ἐπιλήψιμος. ἐνκατάγνωστος. V 553, 15 infamis -is, vituperabilis. legitur non nisi in prosa der. inde ab AVR. imp., CALL., VET. LAT., PORPH., LACT. [confunditur in codd. c. inreprehensibilis p. 1276, 31 et GREG. M. moral. 22, 19.]

I vi passiva i. q. reprehensione dignus, reprehendendus (*fere c. respectu vituperationis, sed poenae sim. p. 1276, 34 [cf. p. 1276, 35 sqq.]; accedit dat. iudicantis e. g. l. 11. p. 1276, 11; fere pro syn. est e. g. culpabilis l. 18. 37. 74, damnabilis l. 22. 69, turpis l. 56. p. 1276, 2; opp. imprimis bonus l. 14. 38, inreprehensibilis p. 1276, 2. 16, laudabilis l. 52. p. 1276, 15. 23; gr. resp. e. g. ἐπιλήψιος p. 1276, 14, ἐπίφογος l. 55, κατεγνωσμένος l. 65. p. 1276, 10. 34): **A de rebus** (*incorp. praeter l. 13. 35. 37; indicatur, in quo homine quid -e sit, l. 16. 47, in qua re l. 31*): **1 usu praedic.:** **a iuxta subst. vel pron.:** **a iungitur cum esse** (*copula suppl. l. 14. 21*): AVR. Fronto p. 38, 22 ne quid tu tale dicas, quod tuis moribus indignum, negotio inutile, circumstantibus -e videatur esse. PORPH. Hor. sat. 1, 2, 83 matronae ..., siquid formonsi habent, id solum ostendunt; quod -e est, magnopere occultant. AMBR. in psalm. 118 serm. 8, 17, 2 non -is hic error, sc. est. HIER. epist. 133, 12, 2 aut ... [bona] erunt, sc. quae scripsi, ... aut -a (, item opp. : IVLIAN. epit. novell. 6, 1 utrum vita episcopi b. sit an -is). AVG. in Iob p. 584, 11 utrumque ... -e est in homine (*item c. abl. personae*: un. bapt. 13, 22 p. 22, 2 haec in illo tanto viro, sc. Petro, -a fuerunt. CASSIOD. var. 9, 8, 3). serm. 149, 14 iste finis est -is atque culpabilis. LEO M. epist. 28 Conc.^s II 2, 1 p. 32, 20 non erit -is erga correctum haereticum quantacumque miseratio (*gr. II 1, 1 p. 19, 17 καταγνώσεως ἄξιος*). SALV. gub. 4, 68 numquid ... tam -is ebrietas Alamanni quam ebrietas Christiani? (*syn. criminosa; accusabilis; damnabilis*). BOETH. in herm. comm. sec. 5, 11 p. 358, 5 (*in logica*) et ipsa -is est talis interrogatio plura interrogans et contra eam una responsio. GREG. M. epist. 13, 291. 17 quae -a et valde vituperanda sunt. *al. in parenthesi*: AVG. serm. 266, 2 (*respic. act. 2, 12 sq.*) illi mirabantur et -quod est -ius- ... calumniabantur. GREG. M. epist. 9, 24 l. 16 quod -e nimis est. **β cetera exempla:** CLAVD. DON. Aen. 4, 20 p. 358, 4 *Dido*, ne ista confessio amoris -is remaneret, adnexuit iusiurandum, quo eqs. AMBR. epist. extra coll. 14, 13 *Epicurus docuit* luxuriosorum vitam non -em videri, quae eqs. (PELAG. in I Cor. 9, 12 p. 176, 20 ne [cui] praedicatio nostra in aliquo -is videatur. *al.*) hex. 2, 5, 20 (*respic. gen. 1, 10*) vidit, quia bonum) quod deus probavit, tu -e ne dixeris (RVFIN. apol. adv. Hier. 2, 36 *librorum Origenis* dicta. AVG. c. Iulian. 3, 20, 38). TRACT. Pelag. 3, 6, 1 p. 30 non quo illam substantiam -em iudicemus, quae ... in bonis operibus erogatur (FACVND. defens. 10, 1, 19. 10, 3, 4). AVELL. 97, 82 (*respic. I Cor. 2, 9*) quasi ... humani corporis aliqua membra culpabilia ... vel -a sint creata, cum deus fecerit omnia bona valde. PRAEDEST. 1, 43 l. 31 ea, quae -a inveniuntur in eius opusculis, Origenis non esse (OP. imperf. in Matth. 35 p. 826^m. *al.*) *al.**

b ad -e est, videtur sim. accedunt struct. (c. pron. sim. praepar. l. 43. 47): **a enunt. secund. c.:** si: AMBR. epist. extra coll. 11, 9 non ... mirandum peccare hominem, sed illud -e, si non se cognoscat errasse. AMBROSIAS. in Gal. 2, 13 quod si solum fuisset, non erat -e. II Thess. 3, 7 -e non esset, si Paulus panem ab his *fidelibus* acciperet. quia: PS. AVG. quaest. test. app. nov. 80, 2 ne -e videatur, q. 'personam' dixi. GREG. M. dial. 3, 14, 10 unum erat, quod in eo *homine* -e esse videbatur, q. non-numquam tanta ei laetitia inerat, ut eqs. ut: MAX. TAUR. 34, 1 quam ... -e est, ut vir, qui ... docet errandum non esse, ipse per diversos incipiat oberrare. **β (acc. c.) inf.:** CASSIAN. conl. 17, 25, 3 (*respic. gen. 42, 16*) non ... tam -e fuit metum fratribus, sc. *Ioseph*, incussisse mendacio quam sanctum atque [laudabile] ... venditores suos ad ... paenitentiam compulisse (, item opp. 21, 13, 1). CONC.^s I 3 vers. Tur. p. 48, 8 *id* sua perscrutatione nosse *episcopum* ... omnino -e est (*gr. I 1, 1 p. 74, 1 ἐπίφογον*). CHRYSOST. hom. V 1000^B (I 1. 34 D.) non reprehenditur miles, cum de proelio revertitur vulneratus, sed -e magis semper ac turpe est arma deponere (*gr. ὄνειδος ... τὸ ὄπλα ῥῆψαι*). GREG. M. epist. 10, 19 l. 2 nec novum nec -e est in eligendo episcopo populi se vota in duas partes dividere. *al.*

2 usu attrib.: LACT. inst. 4, 28, 8 cur ... sit in culpa et nomen -e suscipiat, qui ... deos magis honorat, laudetur autem qui minus? (9 vitii nomen). PRISCILL. tract. 2, 42 nullus e nostris ... accusatorem -is adhuc vitae potuit habere (NOVELL. Iust. 6, 6 non ... permittimus ... *mulieribus* v. habentibus non dicimus -em, sed neque suspectam omnino ad ... *diacronatum* venire [*gr. κατεγνωσμένον*]. *al.*). AMBR. epist. extra coll. 14, 20 *Epicurei intellegunt* in tam -i definitione *voluptatis* versari se sine ... dedecore non posse. in Luc. 1, 18 bona mens facti -is exitu deformatur (EPIST. pontif. 937 Conc.^s IV 2 p. 146, 25 GREG. M. moral. 25, 37). AVG. epist. 196, 8 quisquis ab isto ... non inmerito -i atque [damnabili], Iudaismo esse quaerit alienus (, item iuxta ponitur: in psalm. 58, serm. 1, 6 quidam fortes *homines* -i et d. fortitudine). COD. Theod. 7, 8, 5, 3 (= Iust. 12, 40, 2; a. 398) -i temeritate. *al.*

3 neutr. pro subst.: RVFIN. Greg. Naz. orat. 1, 84, 1 hi ... cum aliquid adversum quempiam de sacerdotibus ... culpabile vel -e ab istis peccatoribus ... audierint ([*gr. aliter*]). FACVND. defens. 10, 3, 4). PS. AVG.

quaest. test. 114, 8 *pagani* legi suae adplicant nomen prudentiae, ut contegant -a eius. 114, 24 non posse turpe et -e ante sanctum esse et inreprehensibile. GREG. M. moral. 4 praef. 2 (*ad Iob 3, 3*) quid his verbis -ius invenitur? 15, 1 quando *mens* ... modo -a, in quibus est, modo recta, quae sibi adhuc deesse conspicit, ... perpendit. *al.*

B de hominibus (eorum genere l. 17): **1 usu praedic. vel attrib.:** **a quaelibet exempla:** CALL. dig. 22, 5, 3 pr. *exploretur* condicio *testis* cuiusque, utrum quis ... sit ... honestae et inculpatae vitae an vero notatus ... et -is. VET. LAT. Gal. 2, 11 (cod. 65. *al. et VVLG., sim. al.*) in faciem ei *Petro* restiti, quia -is erat (*gr. κατεγνωσμένος, ceterum v. p. 1274, 17; explicat* HIER. *ad loc.* l. 50 non tam Paulo eum fuisse -em quam his fratribus, eqs.). AMBR. fug. saec. 5, 26 cur ... Iacob ad Laban missus est, si Laban -is? RVFIN. sent. Sext. 16 te ipsum -em mundo non praebes (*gr. ἐπιλήψιον*). AVG. c. Faust. 22, 96 ut ... in eis *sacris litteris* laudabiles homines ad imitandum et -es ad cavendum proponerentur (PS. AVG. hypomn. 3, 7 l. 301 [*opp. inreprehensibilis*]). CASSIAN. conl. 18, 4, 2 tria sunt in Aegypto genera monachorum ...; tertium -e Sarabaitarum est. MAR. MERC. Conc.^s I 5 p. 38, 32 Arrianis hinc valde -es sumus. CASSIOD. hist. 10, 14, 11 apud omnes Theophilus -is videbatur (*gr. Socrat. 6, 17, 11 ἐν καταγνώσει ... ἦν*). *al.* **b indicatur, qua de causa, quo respectu quis -is sit, sc. per praepos.:** in c. *abl. (accedit adv. ibi l. 23)*: AMBR. in psalm. 118 serm. 3, 35, 2 ut *Phariseus superbus* in eo, in quo laudabilis fore crederetur, ibi -ior iudicaretur. EPIST. Maxim. Aug. in psalm. 36, serm. 2, 20 l. 39 qui *episcopus* in omnia sanctus et in nullo -is haberetur. CASSIAN. conl. 4, 21, 4 is in eo -ior iudicandus est, quod ... minimis obligetur (PRAEDEST. 1, 26 l. 17 *Tertullianus* in hoc solum se -em fecit, q. Montanum defendit). *al.* de: GREG. M. epist. 6, 11 l. 29 quatenus in nulla re de neglecto possis -is inveniri. moral. 11, 40 tanto magis de falsitate apud eum *deum* estis -es, quanto eqs. ex: GREG. M. epist. 13, 28 l. 3 multa nos ... cogit infirmitas, ex quibus, si sani essemus, iure -es videremur (inrepr- *cod. unus*).

2 masc. pro subst.: AVG. quaest. hept. 4, 48 l. 1175 quidam -es et reprobi. NOVELL. Iust. 30, 10 *proconsul* nostras ... neglegens iussiones ... amittet, quae data sunt, et ... in -bus erit (*gr. ἐν καταγνώσει*).

II vi activa fere i. q. reprehensionem, poenam afferens (sc. e versione inepta): PS. RVFIN. Ios. bell. Iud. 7, 451 p. 852 *Jonathan* vivus exustus est; Catullo autem ... ob lenitatem principum obtigit, ne quid amplius -e experiretur (*gr. μηδὲν πλεῖον ὄπομεῖναι καταγνώσεως*).

adv. *reprehensibiliter. compar. -ius l. 47. i. q. modo reprehensibili (accedit non nisi ad verba): AMBROSIAS. in I Cor. 11, 34, 1 ne mysterium -r et cum offensione agatis (GREG. M. past. 3, 4 l. 73 R.). RVFIN. apol. Orig. epil. 12 *Tertulliani libellum* de trinitate -r - quantum ad veritatem fidei nostrae pertinet - scriptum ([*postea*: quae *fides* a Tertulliano non recte scripta est]). CONSENT. Aug. epist. Divj. 12, 3, 2 [I ut illa conscriberem, in quibus multa damnata sunt] ut ... -r scriberem). CASSIAN. inst. 4, 16, 3 quae *delicta* apud nos indifferenter admissa a nobis quoque -ius sustinentur. LEO M. epist. 12, 6 *Maximum* ex laico licet -r ordinatum *episcopum*, tamen eqs. ARNOB. IVN. in psalm. 100 l. 29 qui -r vivunt in domo mea (GREG. M. moral. 21, 16 dum ipsi *magistri* -r v. et habere discipulos vitae laudabilis nequeunt). SERM. Corp. Vind. 21 p. 328, 15 *id* non solum non -r, sed et caute factum est (GREG. M. moral. 22, 29 [seq. erroris tenebras]). *al.*

deriv.: reprehensibilitas.

compos.: irreprehensibilis.

reprehensibilitās, (-ātis) f. a reprehensibilis. i. q. status reprehensibilis: GREG. M. past. 1, 8 (*antea laudatur I Tim. 3, 2 oportet ... episcopum irreprehensibilem esse*) ne, dum vosmetipsos metiri neglegitis, tanto foedior vestra -s pareat, quanto eqs. *Bk.*

reprehensibiliter v. reprehensibilis.

***repr(eh)ensio, -ōnis f. a repr(eh)endere. stirps brevior -prens- occurrit e. g. CIC. p. 1278, 21. SEN. p. 1277, 60. PLIN. p. 1277, 26. QVINT. p. 1278, 44 (ubique -prehens- in var. l.), in titulis p. 1278, 33 et CIL VI 24294 (-pressi- INSCR. christ. urb. Rom. 14067 [saec. IV[?] vix cogites de vi inusitata vocis q. e. repressio, ut dubitanter Solin, Götting. gel. Anz. 229, 1977, 88]). scribitur -praehens- in codd. ant. MARCIAN. dig. 50, 16, 214 (F). VET. LAT. p. 1279, 61. COD. Theod. 8, 5, 11 (T). 15, 1, 43 (V), -praens- p. 1279, 73, -preens- CIL VI 18554. GLOSS. -o: ἐπιληψις ἀμαρτάνοντος ἐν λόγοις. κατάγνωσις. legitur non nisi in prosa orat. inde a RHET. Her. (sub IA2), CIC., VARRONE, plur. e. g. p. 1277, 16. 18. 54. 1279, 59. [confunditur in codd. c. pr(eh)ensio p. 1278, 16. 22.]**

i. q. actio vel effectus reprehendendi sim. (verba reprehendendo prolata e. g. p. 1277, 16; de statu, qualitate reprehensibili cogites e. g. p. 1277, 32. 34 [cf. p. 1277, 70 sqq.], de statu reprehensio, infamia sim. e. g. p. 1277, 26. 28. 36. 69 sq. p. 1278, 64. 68 [cf. p. 1277, 18]; meton. sub IB); -ofit: **I vituperando, obiurgando sim. (fit -o fere verbis, sed eventu p. 1277, 14.**

1278, 37, animo p. 1279, 28; indicatur, qua in re -o consistat, per gen. p. 1278, 54sq., enunt. interrog. p. 1279, 32, secund. cum quod p. 1278, 34, quia p. 1279, 65, orat. rectam l. 17, ubi vel adversus quem vel quo argumento -o sit [fiat], per praepos. in cum abl. rei l. 14. p. 1279, 45, cum acc. p. 1278, 60 sq., ex p. 1279, 21; gr. resp. e. g. ἀνατροπή p. 1279, 35, κατάγνωσις p. 1278, 29. 1279, 70, μῶμος p. 1279, 61 sqq.): **A** proprie, sc. de ipso actu: **1** notione communi (de correctione sui ipsius p. 1278, 51 [sed de mera vituperatione sui p. 1278, 52]. 1278, 70sq.; pro syn. est obiurgatio l. 46 [cf. p. 1278, 42], vituperatio l. 40. p. 1278, 6. 55; disting. vel opp. accusatio l. 36. 40, crimen l. 14. 30. p. 1278, 32 [cf. p. 1278, 23], gloria l. 28. 35. p. 1278, 54, laus l. 21. 47. 65. al.): **a** generaliter: **α** usu vario: **①** quaelibet exempla (selecta inde a QVINT.): CIC. Verr. II 2, 162 (antea: putabatur Verri crimosum fore, si statuae eius essent delectae) non erat in hoc neque crimen ullum neque -o (cf. p. 1279, 63). Planc. 84 si locus commorandi habet -is ansam aliquam. opt. gen. 18 huic labori nostro duo genera -um (reprehensorum Manutius) opponuntur; unum hoc: '...'; ... alterum: '...'; idem, sc. vituperatores, eqs. Tusc. 4, 45 ut homines castigationibus, -bus, ignominis adfici se in delicto dolerent. al. Liv. 38, 56, 11 ut Gracchus increpando, quod degeneravit tantum a se ipse Scipio, cumulas ei veteres laudes moderationis ... pro -e praesenti reddat. VAL. MAX. 4, 1 pr. ut moderatio -is morsu sit vacua et laudis quaestu sit opulentissima. al. COLVM. 4, 1, 1 (antea p. 1272, 2) quae utraque -o, avaram magis habet aestimationem quam veram (, om. pars codd.). PLIN. nat. 10, 83 (avis iunior cantum discit) observatur emendatae luscinae correptio et in docente quaedam -o. 36, 49 M. Lepidus ... primus omnium limina ex Numidico marmore in domo posuit magna -e. QVINT. decl. 320, 13 quotumquodque damni genus est, cui non adplicari -o possit? PLIN. epist. 3, 20, 1 quantum lex ... latori vel gloriae vel -is attulerit. GELL. 9, 10 tit. Cornutus versus Vergilii ... -e spurca et odiosa inquinavit. al. APVL. apol. 3, 5 philosophiae magnitudo vel minimam -em pro maximo crimine aspernatur. TERT. praescr. 5, 4 (I Paulus dissensiones et scismata increpat) haereses in ea condicione -is constituit, in qua et scismata et dissensiones. ARNOB. nat. 1, 28 p. 23, 10 illi ... sapientes, prudentissimi vobis videntur nec -is ullius, qui Faunos ... reverentur ..., non hebetes, stolidi eqs.? LACT. inst. 5, 2, 11 gloria, quam captavit hic philosophus, in culpam -emque conversa est. DON. Ter. Ad. 149, 1 ut haec non gravi sono accusationis proferantur, sed solam -em contineant. HIST. AVG. Aur. 23, 2 quod laudi potius datur quam -i. PS. AVG. quaest. test. 114, 8 ubi prudentia, -o nulla est. MACR. Sat. 7, 2, 2 non de ea me Eustathium -e dixisse, quae speciem accusationis habet, sed quae vituperationis instar est; hoc Graeci σκῶμμα vocant. al.

② notabilia quaedam ad usum spectantia: **Ⓐ** abl. -e pendens ex adi. (in) dignus: CIC. de orat. 1, 121 quem oratorem ... non pudet facere, quod non decet, ... hunc ego non -e solum, sed etiam poena d. puto (ad Q. fr. 1, 2, 13 ego te numquam ulla in re d. minima -e putassem [antea: meae obiurgationes]. SEN. epist. 124, 3. QVINT. decl. 287, 2 [opp. laus ut: SVET. Nero 19, 3 LACT. inst. 3, 20, 9]. al.). GELL. 4, 15, 1 in Sallustio nonnulla ... videri possunt non -i -e (CONSVLT. Zacch. 2, 11, 7). **Ⓑ** iuncturae verbales: CIC. orat. -11 ingressionem meam aut -is aliquid aut certe admirationis habituram esse (item in forma 'aliquid habet, i. recipit, patitur -em' sim.: VAL. MAX. 9, 6 pr. habeat perfidia ... non minus -is quam bona fides ... laudis consequitur. QVINT. decl. 265, 12 sane petulantia aliis locis mediocrem habeat -em. al., paulo aliter l. 15; cf. p. 1279, 59). fin. 1, 1 ut hic noster labor in varias -es incurreret (cf. e. g. AMBR. hex. 6, 2, 5 ut conviva ... plus -is incurrat ..., quam eqs.; sim. in -em venire AMBROSIAST. in Rom. 12, 17, 2. al. [cf. p. 1278, 28. 1279, 51 nec non ad -em v. RVFIN. apol. adv. Hier. 2, 48 l. 20], in -e vel -em cadere AMBROSIAST. in Phil. 2, 18, 1 PS. AVG. quaest. test. 73, 1 [cf. p. 1278, 64]). nat. deor. 1, 69 cum aliquid non veri simile dicatis et effugere -em velitis (SEN. epist. 95, 41 cena sumptuosa, si gulae datur, turpis est, si honori, -em effugit [antea: quid tam dignum censoria nota?]. cf. -em fugere CIC. Att. 10, 3^a, 1). off. 1, 144 hoc ... Sophocles si in athletarum probatione dixisset, iusta -e caruisset (VAL. MAX. 2, 1, 4 QVINT. inst. 1, 6, 44. al.). VAL. MAX. 4, 1 ext. 2 ne parem -em culpa servi et animadversio Platonis mereretur (5, 2 pr. [opp. laus ut: 6, 2 pr. AVG. c. Faust. 22, 83]. 5, 3 ext. 3 l. 208 QVINT. decl. 257, 5). PLIN. epist. 5, 3, 11 quos amicos plures habere multis gloriosum, -i nemini fuit (AMBR. epist. 9, 69, 27 -i eam circumcisionem ... fuisse vel esse gentilibus. cf. l. 38). HIER. hom. Orig. in Is. 6, 5 p. 276, 14 quae cogitationes corporales sunt in -e (adv. Rufin. 1, 13 l. 19). al.

Ⓒ locutiones praepos.: sine -e (i. sine receptione -is praeter l. 71. 75; cf. e. g. p. 1278, 43. 59): CIC. fin. 1, 28 neque ... disputari s. -e nec cum iracundia aut pertinacia recte disputari potest. 2, 15 quod, sc. obscure loqui, duobus modis s. -e fit: si aut eqs. VARRO ling. 8, 66 s. -e vulgo alii dicunt in singulari 'hac ovi' ..., alii 'hac ove'. 9, 8 (antea: s. offensione). VAL. MAX. 4, 7 pr. 5, 3, 5 cuiusdam interempti mors animis hominum non s. aliqua -e

obversabitur (COD. Iust. 2, 12, 15 [a. 293]). HIST. AVG. Car. 18, 5). SEN. benef. 3, 18, 1 s. -e cessare. PLIN. nat. 3, 1 id ... non temere s. aliqua -e tractatum est. QVINT. inst. 1, 5, 14 verba quaedam, quae singula ... vitiosa sunt, iuncta s. -e dicuntur. 1, 11, 18. PS. QVINT. decl. 9, 9 tranquillam s. -e agere vitam. TAC. hist. 1, 49, 3 amicorum ... s. -e patiens Galba (opp. usque ad culpam). VLP. dig. 34, 2, 23, 2 (antea: s. vituperatione). VET. LAT. gen. 17, 1 (Ambr. Abr. 2, 10, 76; deus ad Abram) esto s. -e (cod. 100. al. s. qu(a)erella, Vulg. perfectus. vertitur gr. ἄμεπτος ut: Phil. 3, 6 [Mar. Victorin. ad l., sim. al.] cum essem s. -e [cod. 75 s. crimine, Vulg. s. querella]). apoc. 14, 5 (Primas. ad l.) inventi sunt s. -e (Vulg. sine macula. vertitur gr. ἄμωμος ut: VVLG. Phil. 2, 15 ut sitis sine querella et simplices filii dei s. -e). al. variae: SEN. contr. 7, 6, 21 ille alio verbo, ut extra -em esset, usus est. QVINT. inst. 1, 5, 64 qui graecam figuram sequi malet, ... citra -em loquetur (8, 5, 34). 9, 4, 33 (respici. iuncturae) sunt quae imperitis quoque ad -em notabilia videntur (HIST. AVG. Hadr. 2, 1 venando usque ad -em studiosus [praehens- cod. unus]. al.; cf. l. 65. p. 1277, 57). al.

β pendet gen. (vel pron. poss. l. 27sq. 47. 52) indicans: **①** quis (quid l. 25) reprehendat (cf. p. 1279, 35sq. 1280, 2): CIC. Mur. 3 negat fuisse rectum Cato me ... causam L. Murenae attingere; cuius -o me vehementer movet ..., ut eqs. orat. 1 qui vereretur -em doctorum atque prudentium. fin. 3, 7 ne -em quidem vulgi inanem reformidans M. Cato (prens- var. l.). al. GELL. 6, 3, 11 ex ea epistula ... -es eius Tironis quasdam attingere. 11, 15, 7 (5 Scaurum ... commentaria Caeselli criminantem) -em -em ... illam Scauri notarem. FIRM. math. 6, 3, 7 -em invidiae et contrarietates (item reprehendit res: GENNAD. dogm. 52 l. 6 -e conscientiae). AVG. anim. 4, 2, 2 p. 380, 25 audi ... purgationem meam contra -em tuam. CASSIOD. hist. 9, 19, 15 aliarum religionum antistites propter discordiam suam in -em sui populi venientes aestuabant (gr. Socrat. 5, 10, 29 ἐν καταγνώσει). al.

② quid (quis) reprehendatur: **Ⓐ** quid (quis) -e afficiatur (cf. p. 1279, 22. 46. 49): **①** res: CIC. Mur. 11 unam partem accusationis in -e vitae, ... tertiam in criminibus ambitus esse versatam (CIL XI 1359, 5 [saec. I/III] cum qua coniuge Fortunata vixit sine ulla -e v. annis tor). Rab. Post. 22 quorum omnium rerum una -o est, quod regnum intrarit, quod potestati (se) regis commiserit. Phil. 2, 59 reliquorum factorum eius Antoni ... difficilis est sane -o et lubrica. ad Q. fr. 1, 3, 5 qui in meo reditu fortasse -em sui sceleris pertimescunt. al. GELL. 6, 3, 47 tenues ... et enucleatas voluntatum in rebus illicitis -es, qualia ... a philosophis disputantur. 16, 2 tit. quae sit eius legis dialecticae -o (sunt qui locum ad B trahant). HIER. epist. 112, 1, 1 epistulas ... accepi ... -es meorum opusculorum continentes. al. **Ⓑ** homo (deus l. 48): CIC. de orat. 2, 281 bella ... est familiaris -o quasi errantis; ut cum obiurgavit Albium Granium, quod eqs. QVINT. inst. 9, 2, 68 sine quarum personarum potentium -e teneri causa non possit. 11, 3, 165 diversae partis. GELL. 2, 8 tit. quod parum aequa -o Epicuri a Plutarcho facta sit in synlogismi disciplina. HIST. AVG. trig. tyr. 9, 7 (ex epistula Gallieni) si et senes atque inpuberes sine -e nostra occidi possent. AVG. c. Faust. 22, 79 quid ... insilimus in temerarias -es atque utinam hominum et non dei? (praed. sanct. 8, 16 ut nulla d. esset iusta -o. al.). COD. Theod. 16, 2, 35 hi sciunt absque sui -e non futurum, si eqs. (FACVND. defens. 3, 6, 16 [15 debet pro correctione laudari] hic ... non consulto ... se lapsus spontanea s. -e monstravit). MART. BRAC. sent. patr. 21 suas -es semper artare (gr. 10, 93 τὴν ἐναντιοῦ μέμψιν). al.

Ⓑ quae crimina obiciantur: CIC. Phil. 12, 25 gloriam in morte ..., non culpae -em et stultitiae vituperationem relinquere. Att. 11, 7, 3 dicebar debuisse cum Pompeio proficisci; exitus illius minuit eius officii praetermissi -em. PLANC. Cic. fam. 10, 23, 1 dum ... a -e temeritatis absum. VAL. MAX. 2, 7, 14 acta excellentissimorum virorum humiliter aestimare sine insolentiae -e. 4, 1, 4. QVINT. inst. 5, 13, 10 neglegentiae. 5, 13, 38 Ciceronis illae -es, ut obscuritatis, qualis in Rullum est, infantiae in dicendo, qualis in Pisonem, inscitiae rerum verborumque et insulsiatatis etiam, qualis in Antonium est. 7, 4, 19 -o dissoluti ([opp. antea: laus ... misericordis]. item c. gen. personae: DON. Ter. Phorm. 766 quod, dum avari infamiam fugit, stulti -em incidisset). PLIN. epist. 3, 7, 7 Silius Italicus erat φιλόκαλος usque ad emacitatis -em. 6, 31, 5 maritum non sine aliqua -e patientiae, sc. nimiae, amor uxoris adulterii reae retardabat. CYPR. epist. 55, 3, 1 levitatis (AMBR. off. 1, 43, 214). FIRM. math. 6, 23, 5 hi ob adfines crebra fama et gravi -e pulsabantur infamiae, (nisi gen. inhaer., cf. p. 1276, 73). al.

Ⓒ technice in arte rhet. de figura elocutionis correctioni simili (cf. p. 1268, 28; hucine spectat p. 1276, 68?): CIC. de orat. 3, 100 orationem vel poesin concinnam, ... ornatam, ... sine intermissione, sine -e, sine varietate ... non posse in delectatione esse diuturna. 3, 207 est etiam gradatio quaedam et conversio ... et declinatio et -o eqs. QVINT. inst. 9, 2, 18 verborum ... vis ac proprietates confirmatur [†] vel praesumptione†, ..., aut

-e: 'cives, inquam, si hoc eos nomine appellari fas est' (1 p., aut correctione Russell). IVL. RVF. rhet. 14 p.42, 27 ἀφορισμὸς vel διορισμὸς: descriptio rerum per -em, quae exprimit et corrigit vim sententiae et potestatem. MAR. VICTORIN. v. p. 1272, 33. MART. CAP. 5, 562 paene tot sunt occasiones inducendae quaestionis ..., quot sunt figurae sententiarum; fit enim ... aut per adiectionem aut per praeteritionem aut per concessionem aut per -em aut per seiunctionem, id est ἀφορισμὸν.

2 notione peculiari: **a** de refutatione sim., sc. erroris, mendacii, hominis mendacis sim.: **a** in arte rhet. sim. (oratione iudiciali l.28; cf. l. 74. p. 1278, 70; accedit facilis l. 18. 23, 32, opp. confirmatio e. g. l. 16. 25): **1** exempla varia: RHET. Her. 2, 20, 31 quod genus vittosae argumentationis ... non indiget -is (-e var. l.). *ibid.* quae -e confutari conveniat, quae tacite contemni ... sine -e (locum om. pars codd.). *al.* CIC. inv. 1, 19 (inter partes orationis) confirmatio, -o (cf. Rhet. Her. 1, 3, 4 confutationem). 1, 78 -o est, per quam argumentando adversariorum confirmatio diluitur [aut infirmatur] aut elevatur. part. 120 testium ... et quaestionum genus ... ex -is locis ... refellet defensor. *al.* QVINT. inst. 5, 7, 14 si eiusmodi testes perseverarint, -o facilius. DON. Ter. Eun. 144, 2 (oratio meretricis instar controversiae explicatur) et principium est ... et narratio ... et partitio cum confirmatione ... et -o ... et conclusio. MAR. VICTORIN. defin. p.48, 20 Cicero adiungit ... -em ... duplicem: unam ex vitiis ...; deinde eqs. *al.* **II** pendet gen. obi. (rei praeter l.27): RHET. Her. 2, 25, 39 -o huiusmodi conclusionis duplex est: acutior illa superior, facilius haec posterior ad excogitandum. CIC. inv. 1, 86 omnis argumentatio et eius -o (cf. FORTVN. rhet. 2, 12 confirmationem nostrorum argumentorum ... et -em eorum, quae ab adversario proponuntur). 2, 56 adversariorum definitionis (MAR. VICTORIN. defin. p.47, 19). Planc. 56 ut eorum testium -em vos iudices vestrae prudentiae adsumere, meae modestiae remittere debeatis. SVLP. VICT. rhet. 3 p.315, 2 legis vel ἀνασχευαὶ vel κατασχευαὶ, hoc est aut -es aut confirmationes et suasiones. **III** pendet enunt. interrog.: QVINT. inst. 6, 3, 91 cum testis diceret a reo femina sua ferro petita et esset facilis -o, cur illam potissimum partem corporis vulnerare voluisset.

β in titulis act. conc. -o Theodoretis episc. (pendet fere gen., sc. subi.; gr. respondet fere ἀνατροπή): CONC.^S I 5 p. 143, 21 -o haeretici (vers. alt. p. 252, 26 contradictio sancti Theodoriti; gr. tit. om.). p. 147, 18 -o haeretici (vers. alt. p. 258, 8 -o a sancto facta Theodorito). *al.*

β de accusatione, damnatione sim., sc. in iure civili vel ecclesiastico (variat in contextu c. crimen l.41. 44): CIC. Verr. II 3, 190 in hoc genere facilius est existimatio quam -o (postea: magistratum avarum possumus existumare, crimen in eo constituere non tam facile possumus). 3, 220 si, ternos denarios qui coegit, erit absolutus, ... vicanos coget alius; quae erit -o? in quo primum iniuriae gradu resistere incipiet veritas iudicis? (postea p. 1273, 46). 5, 75 (antea: si crimen hoc metuebas) vide quid intersit, utrum faciendum fuerit: in illo -o nulla esset, hic defensio nulla est. PAL-LAD. c. Ambr. fol. 342^r, 3 -em Arri non esse acceptandam. SVLP. SEV. dial. 1, 6, 2 non propter illa Origenis, quae in -em merito vocarentur, etiam reliqua esse damnanda. CONST. Sirmund. 2 (antea: poena moderata inquietis sacerdotibus debetur) notabilis -o pessimorum sacerdotum. NOVELL. Valent. 7, 2, 2 (antea: gravatis patere accusandi ... facultatem) si qua facta palatinorum in -em venient. CONC.^S II 3, 1 p. 246, 8 statuta conciliorum definierunt eos, qui praevaricati sunt catholicam religionem, regulari -i subiacere. *al.*

B metonymice de re reprehensibili, vitio, delicto sim. (incorp. praeter l. 61. 63; exempla probabiliora quaedam; cf. p. 1278, 7sq. 39 et notionem status reprehensibilis p. 1276, 72): QVINT. inst. 3, 11, 22 quo vitio ... laboravit Hermagoras, vir ... diligentiae nimium sollicitae, ut ipsa eius -o laude aliqua non indigna sit (sunt qui ad A trahant). IVLIAN. dig. 37, 5, 6 hanc partem edicti ... habere nonnullas -es (VET. LAT. num. 19, 2 [cod. 100; deus ad Mosen] filii Israhel accipiant a te vitulam rufam sine vitio, quae non habet in se -em [gr. μῶμον, Vulg. in qua nulla sit macula]. cf. p. 1277, 51). VET. LAT. cant. 4, 7 (Tycon. reg. 2 p. 10, 18, sim. al.) tota speciosa es, proxima mea, et -o non est in te ([gr. μῶμος, Vulg. macula]. VVLG. Iudith 8, 28 non est in sermonibus tuis ulla -o. AVELL. 83, 90 in ... capitulo quodam Theodori Mops. ... duae sunt -es: una, quia dualitas inducitur filiorum ...; alia, quia eqs.; cf. p. 1277, 14). AVELL. 39, 3 in re iam vetusta ... aliquid novum fecisse -o est. CANON. Turner II p. 368 rec. I (sim. rec. cet.) non oportet ministros altaris ... cum mulieribus lavacra habere communia: haec est enim prima aput gentiles -o (gr. Joannou, Discipline I 2, 1962, 143 κατάγνωσις παρὰ τοῖς ἔθνεσιν).

II recuperando, sc. vires, salutem sim.: TAB. devot. Audollent 140, 12 (Romae; saec. IV²?) patitur febris, frigus, tortionis, palloris, sudores ... (e)t perturba eum, ne repraesensionem (habeat).

III retinendo, reprimendo: **A** in arte rhet. de statu, qui gr. μετὰληψις dicitur: AVG. rhet. 10 p. 143, 12sq. (v. supra p. 1266, 5).

B vario contextu: incorporaliter: PATRIC. conf. 14 sine -e (periculi, notum facere 'donum dei' (Ioh. 4, 10) et consolationem aeternam, sine timore fiducialiter dei nomen ubique expandere (1 gen. subi.; ad I trahit Bieler, 1950, ad l.). corporaliter: GALEN. sect. 7, 9 cum neque, quod fluidum est, relaxatione ... indigeat neque, quod constrictivum est, -e (gr. στάλσεως). Spoth.

reprehēnsio, -āre. *a* reprehendere (reprehensum) potius quam *a* re- et prensare (v. enim vol. X 2, 1185, 64). *i. q. identidem (vel vehementer) reprehendere:* LIV. 2, 10, 3 Horatius Cocles, cum ... vidisset ... turbam suorum arma ordinesque relinquere, -ans singulos, obsistens *a fuga retinuit* (cf. p. 1265, 39). *Bk.*

***repr(eh)ēnsor**, -ōris *m.* *a* repr(eh)endere. scribitur -prens- l. 42, -prae- AVG. bon. viduit. 12, 15 (in cod. saec. VI). *de notione v. l. 58 et GLOSS. II 577, 23* dicax: multiloquus, -r. *legitur in orat. soluta (praeter Ov. l. 24) apud Cic. (ter), VAL. MAX. (semel), GELL. (bis), saepius inde a saec. IV in (maxime apud AVG.). [confunditur in codd. c. reprehensio l. 27 et Hier. epist. 73, 1, 3 (e con. falsa p. 1277, 16).]*

i. qui reprehendit, vituperat (reprobat l. 22; -r est fere homo, sed deus l. 26; iuxta ponitur vel disting. accusator l. 39. 43, maledicus l. 52 sq., opp. laudator l. 30. 33. 46): 1 indicatur per gen. obi. (vel pron. poss. sub b), quid vel quis reprehendatur, sc.: a res: CIC. Planc. 8 quod patres apud maiores nostros tenere non potuerunt, ut -es essent comitiorum, id eqs. Ov. epist. 17, 219 (Helena Paridi) delicti, sc. adulterii, fies idem -r et auctor. GELL. 5, 21, 4 aderat ... -r audaculus verborum. LACT. opif. 3, 5 divinorum operum -es (IVLIAN. in Iob 39, 31 -r operis eius sapientiae divinae). ira 21, 4 si deus omnino prohiberet irasci, ipse quodammodo -r opificii sui fuisset, qui eqs. (reprehensio var. l.). AVG. c. adv. leg. 1, 18, 37 vaniloqui -es veteris testamenti (c. Faust. 6, 8). civ. 21, 5 p. 497, 25 fidei -es exactoresque rationis. conf. 12, 14, 17 ecce ... alii non -es, sed laudatores libri geneoseos. in psalm. 50, 8 l. 28 (respic. Ioh. 8, 4 sq.) si ... Iesus iuberet dimitti adulteram, incurreret tamquam -r legis calumniam (serm. 145, 3). trin. 1, 3, 6 ut ... malim me reprehendi *a* -e falsitatis, quam ab eius laudatore laudari (pendet [ubi item opp. laudator]: FAVCUND. defens. 6, 5, 49 PELAG. I defens. 4 p. 36, 2). *al.* **b** homo (deus l. 39): HIER. epist. 57, 9, 1 ut -es meos arguam inperitiae (AVG. bon. viduit. 12, 15). 112, 17, 1 iste ... -r Petri, sc. Paulus (respic. p. 1274, 17). AVG. in psalm. 32, enarr. 2, serm. 1, 7 l. 7 (postea l. 47) parvi habemus -es nostros (GREG. M. epist. 11, 27 l. 177). PROSP. c. coll. 22 -es sancti Augustini. CAES. AREL. serm. 141, 2 audi ... tu, -r et accusator dei (pendet e l. 51). *al.*

2 sine tali indicatione: CIC. ac. 2, 7 genus -um, quibus Academiae ratio non probatur. nat. deor. 2, 20 orationis flumine -is convicia diluuntur. VAL. MAX. 6, 3, 9 id ... factum non accusatore tantum, sed etiam -e caruit. GELL. 4, 15, 6 haec illi malivoli -es, sc. Sallusti, dicunt. HIER. epist. 49, 12, 3 -es non audio, sequor magistros. AVG. in psalm. 9, 21 ea facere, in quibus non solum non metuitur -r, sed etiam laudator auditur (item opp.: 39, 26). 32, enarr. 2, serm. 1, 7 l. 19 (antea l. 37) illi non curant -es veraces, (opp. l. 21 irrisores iniustos). 38, 4 quem dolore mihi inflixerant calumniatores et -es. serm. 88, 18 cum quisque Christianus coeperit bene vivere, ... patietur -es et contradictores frigidus Christianos. 311, 12 ille ... -r et argumentator. 354, 3 si nullum inimicum, nullum -em, nullum detractorem, nullum maledicum experiamur (item iuxta ponitur: CONC.^S I 5 p. 117, 5 illos haereticos *m.* et -es ... esse [gr. I 1, 7 p. 34, 5 φιλοσκόμωνα]). 306B, 6 coll. Morin p. 96, 15 -es, exagitatores quid tibi dicunt? SCHOL. Ter. Bemb. Ad. 885 ut popularis subito fieret, qui severus fuerat ante -r. *al.* agitur de ratione inter invidus et -r intercedente (gr. resp. νεμεσητικὸς): BOETH. top. Arist. 109b38 si -r i. est, eqs. 110a2 et 4 ut, si i. quidem est, qui tristatur in bonorum prosperitatibus, -r autem est, qui in malorum prosperitatibus tristatur, palam sit, quoniam non erit i. -r.

1. reprehēnsus, -a, -um *v.* reprehendo. *Buzzi.*

2. reprehēnsus, -ūs *m.* *a* reprehendere. *i. q. reprehensio:* Ps. AVG. quae. test. app. nov. 60, 1 caret ... apostoli Pauli factum -u[m] (corr. Souter, reprehensio var. l. et edd. vet.; cf. e. g. p. 1276, 2).

repremo *v.* reprimo.

reprend-, reprēns- *v.* reprehend-.

reprēsento *v.* repraesento.

repressē *v.* reprimo. *Bk.*

repressio, -ōnis *f.* *a* reprimere. [falso -e pro repr(eh)ensione INSCR. christ. urb. Rom. 14067, cf. p. 1276, 64.]

i. q. actio reprimenti (praeter p. 1281, 5 c. gen. rei aut repressae l. 71 sq. p. 1281, 8 aut reprimentis l. 74. p. 1281, 3): 1 incorporaliter de actione, qua animus afficitur: AMBR. in psalm. 1, 19, 3 in psalmo quodam adhortatio magis virtutis fiat quam erroris -o (de- var. l.). AVG. serm. 207, 2 ut ... observatio quadragesimae non sit veterum concupiscentiarum -o, sed eqs. GREG. M. moral. 29, 62 l. 149 (spectat ad Iob 38, 29, sc. subest imago p. 1281, 9 illustrata) quod ... mira disciplinae divinae -e agitur (i. deus nimis in virtute se exercentis reprimit).